FUNDAMENTUL UNIVERSULUI

Geometrodinamica Elicoidală

Unificarea a tot ce există

2009-2012

* *

DAN PREDA

GUVERNUL ROMÂNIEI,
prin
Oficiul Român pentru Drepturi de Autor, înscrie în Registrul Naţional de Opere lucrarea

FUNDAMENTUL UNIVERSULUI,

ca operă ştiinţifică.

dipl. ing. DANIEL GEORGEL PREDA

…fiicei mele, Ioana.

Nu am căutat particula elementară sau un principiu fundamental al diviziunii.
Am plecat din vârful piramidei, simbolul unicităţii, către baza acesteia, încercând să construiesc un Univers virtual. Principiul fundamental al multiplicării,
şablonul existent pe orice nivel, tiparul ce contopeşte virtualul cu realitatea
este de fapt
…CHEIA FORŢELOR UNIVERSALE !

Evidenţierea structurii tetraedrice a Universului superfluid declanşează, începând de astăzi, saltul către o nouă eră în evoluţia umanităţii.

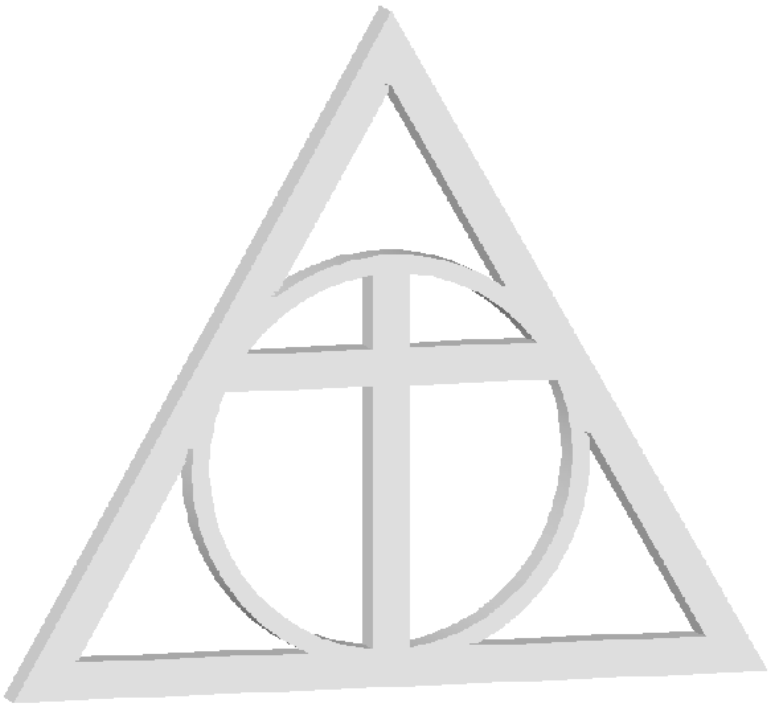

Geometrodinamica elicoidală, prin unificarea mecanismului de construcţie a tot ce există, este dincolo de teorie, fiind o descriere a realităţii imediate, a întregului Univers.

Viziunea clară şi predictibilitatea demonstrată fac din această lucrare cel mai mare impuls dat vreodată civilizaţiei umane, de la origini până în prezent.

********** AVERTISMENT **********

Am puterea să te privesc sincer în ochi, să-ţi zâmbesc şi să-ţi spun că avem un mare noroc amândoi, suntem contemporani acestei mari descoperiri, iar **TU**, fiind român, faci un pas înaintea tuturor, înţelegând textul.

Ştiu că te-ai îndoit, ştiu că este greu de crezut dar pur şi simplu se întâmplă.Acum citeşti despre schimbare, un proces în care nimeni nu credea, era doar un vis al omenirii, o speranţă.

Proiectul **Fundamentul Universului** este scânteia ce detonează marea explozie tehnologică, prin ridicarea nivelului conştiinţei, prin înţelegerea şablonului universal aflat la baza tuturor lucrurilor.Această lucrare este una de excepţie, este **şocantă, prin simplitate şi prin efecte**, este impulsul iniţial.

Am puterea de a face aceaste afirmaţii pentru că demonstraţia ce va urma declanşează o devastatoare schimbare de mentalitate**, bruscă şi fără precedent** în istoria lumii, produce valuri, trasează direcţii, devine vectorul principal de căutare.

Stilul de redactare va fi unul personal, lipsit de tertipuri gazetăreşti, nonconformist.

Prin urmare îţi mulţumesc, ştiu că mă vei suporta până la final.Efortul meu, de peste 2500 de ore de studiu în acest moment, se va bucura de respectul oricărui cititor ce se încumetă să parcurgă integral această informaţie.

Nu mă voi da după copac, voi fi direct şi tranşant cu riscul de a fi ridiculizat.Este un risc asumat, fiind singura modalitate de a declanşa contactul cu sinele, la nivelul fiecărui individ.

Pentru a înţelege mai bine această lucrare, ce în mod obligatoriu trebuie să facă dovada celor afirmate, **trebuie să fi citit Legea Vieţii** şi materialul video sau text, disponibil pe site şi dedicat acestei descoperiri.Dacă nu ai făcut-o poţi trece mai departe cu riscul de a nu înţelege, în totalitate, unele afirmaţii.

****

Saltul de civilizaţie, prin deconspirarea mecanismului creaţiei, a fost declanşat astăzi, **octombrie 2009**. Acesta se va realiza prin creşterea rapidă a capacităţilor de înţelegere a Universului, relevarea Creatorului în toată splendoarea lui, geometrodinamica elicoidală.

Simplitatea este de neimaginat, de milenii suntem înconjuraţi de adevăr.

Această dorinţă, de a înţelege creaţia Universului, a fost perpetuată de toate religiile, **fără excepţie**, de la începuturile lumii până astăzi.

Ajungerea la Creator , la propriul mecanism al creaţiei, a fost încurajată de aceste ideologii. Legi scrise sau nescrise asupra comportamentului uman au avut un singur scop, păstrarea nealterată a mecanismelor intuitive, a percepţiilor proprii , a metodelor de ascultare profundă a sinelui, a credinţei interioare.

Astfel, să nu minţi, să nu furi, să-ţi iubeşti aproapele ca pe tine însuţi, etc., au avut rolul de a te apropia de divinitate, de tine însuţi.

Empatia, capacitatea de a rezona cu ceilalţi semeni nu a făcut decât să dezvolte şi să perpetueze, de-a lungul timpului(genetic), intuiţia.

Oamenii care s-au apropiat(şi se apropie) cel mai mult de Creator au fost şi sunt cei cu o putere de dăruire fantastică.

Toate religiile lumii spun cum trebuie să fi pentru a trece la un alt nivel, pentru a avea capacitatea să faci saltul, pentru a fi admis dincolo.**Niciuna nu a greşit.**

Dictonul "crede şi nu cerceta" are sensul de a crede ceeace simţi că vine din interiorul tău , nu te mai întreba dacă este sau nu adevărat, nu cerceta, nu te îndoi în credinţa ta, **adevărul relevat de propria-ţi fiinţă este cel complet.**

Dacă eşti o persoană care vibrează la suferinţa altora, dacă eşti o persoană empatică, dacă legile tale interioare îţi spun că ai acţionat în acest sens, de fiecare dată, bucură-te, deschide-ţi inima şi mintea, **vei înţelege uşor**.

Cei ce se vor apropia primii, prin înţelegerea lor, de mecanismul creaţiei, sunt tocmai aceşti oameni. Mântuirea constă tocmai în **înţelegerea şi acceptarea** propriei creaţii.

Aici apare idea purgatoriului, **sunt oameni ce nu vor înţelege nimic din ce se petrece.** Propriorecepţia, capacitatea de analiză a informaţiilor interioare, este afectată.Cu siguranţă vor avea ajutorul semenilor, a celor ce sunt cu un pas înainte.

Sunt obligat să vă aduc la cunoştinţă că vor fi folosite geometriile şi simbolurile **cu cea mai mare putere rezonativă, asupra dumneavoastră, ca fiinţă umană**.Acestea vor penetra conştientul, adresându-se direct Creatorului, fiinţei subtile interioare.Din **Legea Vieţii** ştiţi despre ce este vorba.

Pentru fizicieni, matematicieni, unde intuiţia poate fi atrofiată vizibil, există partea de geometrie şi de dinamică, experimente, TV, etc..Cu siguranţă, dacă nu faceţi parte dintre aceştia, veţi vibra înaintea lor, nu este vorba de cunoştinţe dobândite ci de… **ascultarea murmurului interior.**

Acesta va fi auzit peste tot, din ce în ce mai tare, de la ciobanul mioritic plecând va face înconjurul lumii, este vorba doar de timp.

Aşadar fii pregătit să descoperi cum geometria şi dinamica Universului este guvernată de legi simple.Fii pregătit să constaţi că propria ta fiinţă deţine secretul creaţiei tale,….. **omule, nu ai uitat niciodată cum ai fost creat!**... tot "secretul" este la tine…ai încredere în tine, în instinctual tău.

Aşa cum instinctul matern apare la naştere aşa şi mecanismul creaţiei ne-a fost transferat de către părinţi.Noi înşine, la rândul nostru, putem crea, şablonul creaţiei este în noi, nu l-am pierdut niciodată.Putem da naştere după chipul şi asemănarea noastră, la fel animalele, plantele.

Fiţi pregătiţi să vă uniţi cu partea subtilă, cu dumneavoastră înşivă, să aflaţi cum creatorul şi propria lui creaţie sunt una.

Deschide-ţi mintea şi sufletul, eliberează-te de toate şabloanele vieţii cotidiene, este timpul să simţi puterea ta interioară, vei avea suficientă dacă vei înţelege.

Dacă toţi vom gândi la fel nu vom putea evolua.

Fii, alături de mine, oaia neagră a turmei.Numai aşa poţi vedea altceva decât ce vede restul turmei, numai aşa vei explora unghere necunoscute ale conştiinţei tale, închisă, de prea multă vreme, de regulile societăţii în care trăim.

Uitaţi pentru o clipă de informaţiile preluate de oriunde şi veţi constata o creştere a puterii de înţelegere!

Vom face împreună primii paşi pe un drum **fără de întoarcere**.Acesta ne va duce mult prea departe de cărarea bătătorită a civilizaţiei umane...este drumul ce te desparte de o conştiinţă supusă, medievală, ce contemplează lucruri neînţelese atribuindu-le..."creaţiei divine".

****

Cititorule…..
ce vei citi în continuare
îţi va dinamita conştiinţa.

Nu vei simţi nimic,
totul vine din interiorul tău.
Acesta este saltul de civilizaţie,
este schimbarea stării tale de conştiinţă,
este istoria ce ţi-am promis-o.

Pot fi etichetat ca fiind
inconştient de repercursiunile relevării
acestei descoperiri…
Un singur lucru îl ştiu, saltul va fi de
1000 de ori mai mare decât toată experienţa noastră pe pământ.
……
Îţi voi lua oare plăcerea de a te bucura
de sărbătorile de paşte sau de crăciun?

Dacă nu doreşti acest lucru
TE ROG DIN INIMĂ
NU MAI CITI!
…înseamnă că nu eşti încă pregătit să afli…

Ne putem bucura de sărbători,
…dar altfel.
Va trebui să avem grijă
de tradiţii, de religii, de istorie, de semeni.
În genele noastre stă tipărit drumul milenar
al civilizaţiei umane.
Fericirea ta va fi enormă când vei face saltul,
când vei înţelege că TU şi Creatorul sunteţi aceeaşi fiinţă!

Eu am suficientă putere pentru a schimba istoria lumii.
Eu sunt suficient de pregătit.
TU eşti ?

Deschide toate canalele iubirii necondiţionate!
Aceste informaţii prelucrează-le cu inima,
…eu ţi le ofer din tot sufletul.
Credinţa ta interioară, rezonanţa cu acest text, nu o maltrata,
trecând-o prin şabloane, crede în ea.

PARTICULA FUNDAMENTALĂ

Particula fundamentală, minus infinit.

Aşa cum probabil aţi citit în scurtul istoric, din **Legea Vieţii**, este vorba despre încercarea, prin metoda "matematică" a… reducerii la absurd, de a construi un Univers virtual a cărui structură geometrică seamănă Universului real.

Metoda, traseul de lucru şi filtrele eliminatorii sunt de natură fizică sau geometrică, elementare, iar altele fiind pur intuitive, apropiate de natura înconjurătoare.

Considerăm că vom sparge, ipotetic, cea mai mică particulă descoperită şi dovedită în acest moment de către fizicieni.Cea mai mică particulă rezultată după prima spargere o vom sparge din nou.Procesul se va repeta de câte ori va fi nevoie până în momentul în care **vom admite că particula rămasă <u>NU SE MAI POATE DIVDE</u>.**

Nici o civilizaţie din univers nu poate ajunge, prin această diviziune, la particula fundamentală, fiind destul de departe de aceasta.

În acest moment orice încercare de a descoperi, prin diviziune, particula "elementară" este **total inutilă**, energia creatoare, resursele umane şi financiare fiind consumate într-o direcţie **total greşită.**Fizica se îndreaptă către o criză profundă datorită faptului că este construită pe un fundament greşit, de exemplu niciunde în Univers nu există sisteme izolate.

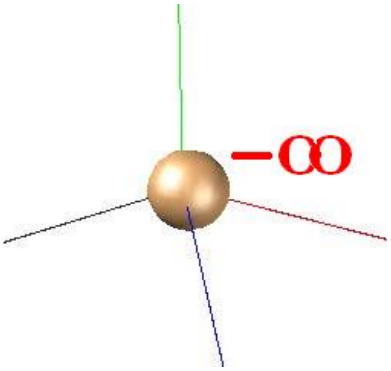

Am să denumesc particula fundamentală, ca fiind cea mai mică particulă (ipotetică) din Univers, fundamentul creaţiei acestuia, printr-o multiplicare infinită.

Pentru a ajunge la această particulă trebuie să schimbăm, în mod evident, sensul creaţiei Universului, să trecem de la multiplicarea către $+\infty$ la o diviziune către $-\infty$.

DEFINIŢIE : PARTICULA FUNDAMENTALĂ .

Particula fundamentală este cea mai mică particulă(ipotetică) din Univers ce rezultă prin diviziunea către $-\infty$ a acestuia şi este creatoarea lui prin multiplicare spre $+\infty$.

Nu are rost să căutăm ceva ce nu vom găsi niciodată.

Chiar metoda aleasă, distrugerea geometriei cu scopul de a o înţelege, este catastrofală.

Fizicienii ar fi trebuit să tragă cu coada ochiului la arheologi, ei nu lucrează cu dinamită cu scopul de a face noi descoperi.

Este suficient să descoperim care este **"tiparul universal al creaţiei"** pentru a înţelege principiul din spatele **"unicităţii"**.

Căutarea unui principiu fundamental al diviziunii, propus de fizicianul Nassim Haramein, este inutil...dar „folositor".Prin divizarea Universului, vom obţine ceva aproape de **„0",** adică aproape nimic. Este inutil să-l căutăm pe **„0".**

În acest moment direcţia de elaborare a acestei lucrări este cu totul alta, mai exact: în loc să studiem particulele de la baza unei piramide spre particula din vârful ei, prin diviziune, vom presupune că am ajuns în vârf şi reconstruim Universul folosind un **<u>„principiu de multiplicare"</u>** numit câmp gravito-magnetic(primordial).

Fac o observaţie de bun simţ:luând startul de la o particulă, unică, spre Univers, avem infinit mai puţine restricţii.Plecând de la un număr infinit de particule spre unicitate avem un număr infinit de posibilităţi de fragmentare.

Aşadar, să construim de la vârf, de la unicitate, **ipotetic vorbind**, este mult mai simplu decât să plecăm de la bază.În teorie putem asambla incomparabil mai repede, plecând de la un element către mai multe, **având controlul geometriei**.

Matematic, dacă avem o curbă spaţială dată, este foarte dificil de determinat ecuaţia acesteia. Dacă avem însă o ecuaţie, căreia îi trasăm graficul prin metode cunoscute şi este asemănător curbei iniţiale, suntem salvaţi.Încercând să apropiem, să aproximăm, forma celei de-a doua curbe, faţă de cea iniţială, găsim „soluţia matematică”, pentru curba de la început.

Metoda aproximărilor, în paşi mici, este mult mai eficientă.În acest proces, de expansiune a miniuniversului, ne vom uita permanent la natură şi la intuiţia umană de-a lungul istoriei, caracterizată prin simboluri milenare.

Acest lucru pare o copilarie, dar şocant....FUNCŢIONEAZĂ...incredibil!

Fractalii, natura înconjurătoare, tot Universul se multiplică, sunt elemente aflate într-o dinamică expansivă. Evoluţia este de la o celulă la două celule, la trei celule....

Folosind principiul expansiunii vom încerca să construim Universul nostru ipotetic.

Cred că poţi fi de acord: **toate particulele fundamentale se aseamănă între ele, nu vor exista 2 particule fundamentale diferite, prin urmare întreg Universul este construit din suma acestora.**

Evidenţă la scara “Univers”, lungimea Planck.

Haideţi să tocăm mărunt Universul, să vedem ce se întâmplă: Univers, grupuri de galaxii , galaxie, sistem solar, celulă, atom…..şi, în mod firesc, particula fundamentală. Corect?… foarte corect, am spart şi am îndepartat ce nu-mi folosea.

Se studiem scalarea liniară (Haramein-Rauscher) a oricărui sistem material din Univers, luând în considerare frecvenţa proprie de rezonanţă funcţie de rază, considerând “0” frecvenţa specifică celulei.

Atât fizicianul Nassim, ce-l cunoaşteţi deja, cât şi doamna Rauscher, colaboratoare NASA, profesor doctor în fizică, îmi dau o veste revoltătoare.

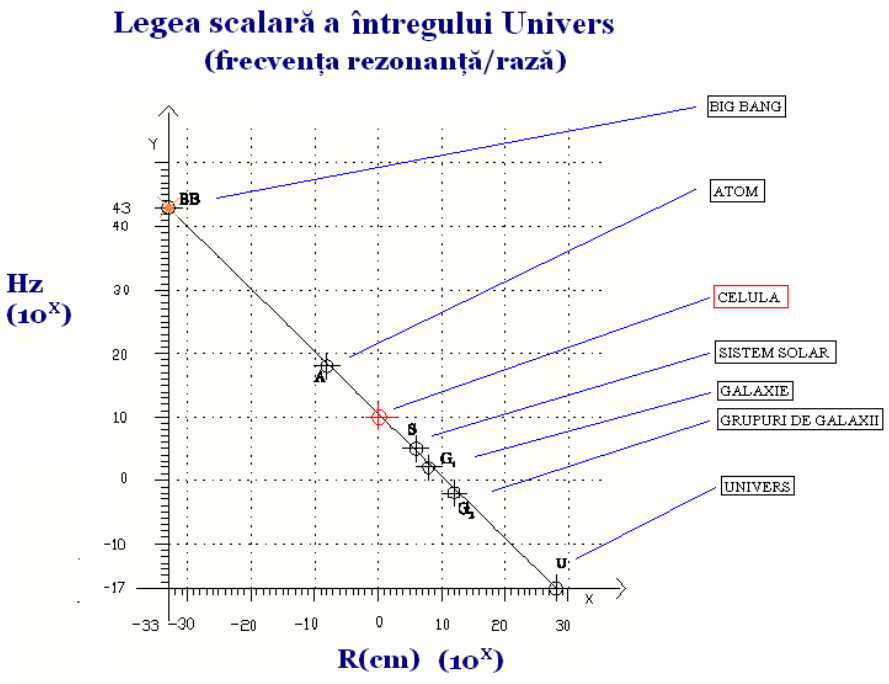

System (cm/sec)	Frequency ω(Hz)	Radius R(cm)	Mass (gm)	Velocity C
Universe (U)	10^{17}	10^{28}	10^{56}	10^{10}
Galactic (G2)	10^{2}	10^{12}	10^{40}	10^{10}
Galactic (G1)	10^{2}	10^{8}	10^{36}	10^{10}
Stellar Solar (S)	10^{5}	10^{6}	10^{33}	10^{11}
Atomic (A)	10^{18}	10^{-8}	10^{-24}	10^{10}
Big Bang (BB)	10^{43}	10^{-33}	Unknown	10^{10}
Particula fundamentală	10^{43}	10^{-33}	Unknown	10^{10}

Haramein -Rauscher

Dan Preda

Constat, stupefiat: eu tocmai am tocat Universul şi am ajuns la particula fundamentală, imaginar este drept, iar aceştia, prin calcule,… la Universul iniţial….dar foarte dens, comprimat.

Am considerat această scară ca fiind corectă, dar cu un singur amendament, am fost îndreptăţit să fac o altă interpretare, **logico-intuitivă.**

Big-Bang este de fapt particula "mea" fundamentală. Aici fizicienii nu au greşit la calcule, este vorba de interpretarea rezultatului, priviţi scara!

Are la ambele capete Universul, la interior fragmente ale celui mare, din ce în ce mai mici, descrescătoare ca mărime, până au ajuns la Universul mic, după chipul şi asemănarea celui mare.

Conform teoriei Big-Bang, Universul este în expansiune, perfect. Particula mea fundamentală se va multiplica, lângă ea vor veni altele identice, Universul meu ipotetic se va extinde, este expansiv. Aici am preluat expansivitatea.

„Big-Bang" se poate expanda **şi** prin aport de particule fundamentale, un balon mic devine mare dacă am aport de ...molecule de heliu. Eu am crescut în greutate, m-am mărit, prin aport de particule fundamentale, **nu am explodat**, dumneavoastră?

Universul MEU aşa a „crescut", aşa voi construi şi eu Universul ipotetic, este o chestiune de bun simţ, tot viul aşa se dezvoltă, evoluează de la mic la mare.

Îmi cer scuze dacă apelez de multe ori la bunul simţ, pur şi simplu sunt revoltat că nici un cercetător nu a văzut chestiuni elementare, s-au îndepărtat de natură.

Aceasta este alegerea mea, intuitivă, Universul mare, în mod natural, se comportă ca şi cel mic, este unul din principiile, ipotetice, de la care plecăm.

În acest caz particular se poate considera că, pentru un Univers limitat, dimensiunea particulei fundamentale este aproximată cu dimensiunea Big Bang (1,6160(12) x 10^{-33}cm), **caz în care spaţiul nu mai este continuu, este granular.**

Considerăm lungimea Planck, verificată de legile fizicii, dimensiunea spaţială a particulei fundamentale, sub care nu cobor, deocamdată.

În contextul dimensiunii extrem de mici postuleaz imposibilitatea descoperirii particulei fundamentale, **orice accelerator de particule, folosit în scopul determinării particulei fundamentale, este o modalitate a cercetătorilor de "a avea activitate".**

Analiza ipotetică rămane singura posibilitate de construcţie, în stadiul iniţial.

Legături între civilizaţii

Toate civilizaţiile planetei, indiferent de timpul existenţei lor, au fost şi sunt interesate cu precădere de creaţia viului, ca o particularizare a întregului Univers.

Creaţia divină a fost şi este în centrul tuturor religiilor lumii, fiecare având propria sa justificare ideologică.În acest moment are loc declinul religiilor, prin cunoaştere, secolul următor fiind dominat de **Genetică** şi **Nanotehnologie**.

Fiecare generaţie a transmis cunoştinţe despre realităţi imediate, specifice existenţei acesteia, unele pierdute altele regăsite în timpul succesiunii civilizaţiilor.

Toate religiile lumii, din trecutul cel mai îndepartat al omenirii şi până astăzi spun acelaşi lucru, dar sub forme diferite.Cea mai apropiată, în definiţie, este religia fundamentată pe următoarea afirmaţie: "La început Creatorul a creat din nimic o singură sferă centrală, după chipul şi asemănarea Sa".Alte religii spun următorul lucru: "Isus a spus că toţi suntem Creatorului şi suntem una".Iudaismul spune "Creatorul este una cu propria creaţie" iar în diverse religii se spune "Creatorul nu trebuie căutat în afară, **EL este în interiorul fiecăruia**".

În acest moment, în sfera ideologiilor creaţiei, se marchează un punct de început al dizolvării acestora în tehnologia genetică.

Drumul către o civilizaţie avansată, implicit posibilitatea unui contact real cu alte civilizaţii mult mai avansate, este o ţintă pe care o voi urmări.

Experienţele personale mă determină să afirm că alte civilizaţii ne vizitează zilnic, capacitatea noastră de a înţelege şi comunica fiind deocamdată limitată dar foarte aproape de realizarea unui prim contact.

Mesajele transmise de aceste civilizaţii există de-a lungul istoriei umanităţii, tentativele de contact au existat dar au eşuat.Transferul involuntar de tehnologie, ce ar fi putut dinamiza evoluţia umanităţii, dacă a existat, posibil să fi fost folosit pentru autodistrugere.

O modalitate de realizare a unui contact nedistructiv între civilizaţii este posibilă prin expunerea, la scara **întregii omeniri**, a punctului de plecare, construcţia Universului la nivel fundamental.

De ce **tuturor** oamenilor ?…pentru că "**EI**" nu ştiu care fiinţă umană poate descifra tainele creaţiei.Informaţia trebuie să ajungă la fiecare individ, crescând astfel şansa ca cineva să poată înţelege tiparul, **o dovadă certă a unei civilizaţii ajunsă la maturitate.** (Nassim Haramein).

Aşadar, descifrarea informaţiilor reprezintă "primul contact" şi primul semn că omenirea se apropie de saltul informaţional şi tehnologic, de contactul cu civilizaţii avansate.

Ştim, din istorie, că orice descoperire epocală a produs un „salt", evoluţia fiind desigur neliniară.

Cum pot ajunge, la fiecare din noi, aceste informaţii?...Nimic mai simplu...TV, presa, internet...însă nu pot fi decât imagini, cea mai simplă formă de comunicare...**Doreaţi formule matematice ?Exclus.**"Fericiţi cei săraci cu duhul, ei vor trece primii dincolo"...vă spune ceva?

Mă aflu în situaţia de a mulţumi celor care au postat aceste informaţii pe internet şi totodată de a le solicita acordul lor în folosirea acestora în elaborarea lucrării.

Menţionez că o parte din ilustraţiile grafice sunt preluate şi pot fi restricţionate prin drepturile de autor.Acestea vor fi îndepartate la solicitarea acestora, făcând dovada proprietăţii intelectuale.

Definiţie - Informaţia fundamentală transmisă.

Se defineşte ca informaţie fundamentală transmisă totalitatea informaţiilor transmise de diverse civilizaţii, chiar mult mai avansate, ce se referă strict la fundamentul creaţiei Universului.

În acest moment are loc o transmitere, **fără precedent**, de informaţie fundamentală din zona civilizaţiilor avansate.

Bombardarea cu astfel de informaţie se face simultan cu trecerea pământului, a sistemului nostru solar, prin planul median galactic, în anul 2012, cât şi oprirea calendarului maya în a descrie civilizaţia, aşa spun cercetătorii acestor evenimente.

Cercurile din lanurile de grâu, cu forme „inexplicabile" şi „geometrii bizare" vor fi explicate prin geometria şi dinamica fundamentală a particulelor, a căror totalitate definesc Universul.

Explicaţiile sunt de o simplitate uluitoare , dumneavoastră putând face cu uşurinţă interpretări corecte în momentul în care veţi asimila informaţia expusă.

Confirmarea paşilor acestei lucrări a fost făcută consultând simbolistica istoriei omenirii dar şi a lanurilor de grâu, ca **informaţie fundamentală transmisă.**

La început, încercarea a fost amuzantă şi încărcată de scepticism însă analogiile m-au bulversat de-a dreptul, prin simplitate şi prin exactitate.Nassim face doar câteva referiri la aceste cercuri, direcţia Teoriei Unificării fiind diferită.

Încercarea de a înţelege Universul înconjurător m-a facut să fac enunţuri ipotetice, ce le voi folosi pe parcursul lucrării.În final toate acestea se vor dovedi a fi corecte.

Verificarea acestora, doar privind în imediata apropiere, este de bun simţ şi nu necesită cercetări aprofundate şi nici teorii sau formule matematice elaborate**, totul se bazează pe o observare mai atentă, direcţionată, nespeculativă, intuitivă.**

Voi da definiţii şi constrângeri (legi) ce îmi vor uşura expunerea, mă voi raporta la acestea de multe ori.Sunt convins că simplitatea acestor definiţii va dezamăgi, însă, aşa cum ţi-am promis, sunt mai simple decât ţi-ai imaginat.

Exemplele, de tip experiment, sunt infinite şi de-a dreptul şocante, prin simplitate, existând peste tot şi neputând fi cuprinse aici, având dimensiunea Universului.

Cu aceste "nevinovate afirmaţii" vom pleca la drum şi vom crea un Univers ipotetic ce se aseamană 100% cu Universul cunoscut.Acesta este constrâns să se **autoorganizeze**, aşa cum vom vedea pe parcursul lucrării, după **un singur şablon, incredibil de simplu**.

Definirea Universului sau ipoteze de lucru ?

LEGEA UMBRELOR – Dimensiunea 3D a Universului

Niciunde în Univers nu există o realitate numită „planeitate", aceasta fiind o noţiune abstractă.Toate elemente sunt tridimensionale, toate imaginile, reprezentările, altfel decât 3D, fiind de fapt proiecţii ale elementelor **„3D",** simple imagini plane ale Universului.

Conform acestei legi oricare dintre cercuri poate fi o sferă, aceasta fiind valabilă pentru orice geometrie de proiecţie. Pe acest principiu **nicio umbră, a unui peşte superb, multicolor, nu poate descrie frumuseţea culorilor acestuia, este imposibil**.(vezi teoria Universului holografic ca o particularizare)

Fundamentul Universului descrie tocmai aceste culori, realitatea obiectivă, fără a utiliza, în niciun fel, mecanismele proiective ale gândirii umane (şabloane mentale).

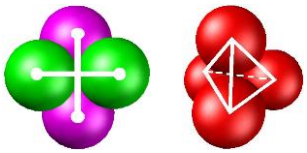

Definiţie - GEOMETRIA fundamentală - informaţia (tetraedrală,sferică-toroidală)

(densitate gravifică, cluster , dinamică staţionară)

Tot Universul este compus din subsisteme aflate într-o construcţie geometrică tridimensională, bine definită şi determinabilă în structura ei fundamentală.

Orice subsistem analizat, numit geometrie fundamentală, este în legătură directă şi determinabilă cu sistemul superior, inferior şi de legătură ale acestuia.Teoria fractalilor 3D este o teorie ce se înscrie definiţiei, explicând diversitatea creaţiei, la fel ingineria genetică.

Aspectul informaţional al materiei este dat de componenta geometrică a manifestării acesteia(independentă de timp şi spaţiu, relativitate generalizată).

Informaţia de pe cardul tău bancar, din AND-ul uman, sau de oriunde, este constantă în timp şi nu depinde de sistemul de referinţă ales. Schimbarea geometriei, prin dinamică, înseamnă o altă informaţie!

Definiţie – DINAMICA fundamentală - energia(elicoidală, cilindrică)

Dinamica fundamentală reprezintă modificarea geometriei fundamentale. Raportată la propriul reper temporal (ciclu elicoidal) îmbracă forma energetică.

Toate particulele fundamentale ce compun Universul, sunt într-o continuă mişcare, o

dinamică neliniară, numită fundamentală(elicoidală), pe traiectorii de o geometrie bine definită şi determinabilă. Subsistemul analizat este legat direct de sistemele de intrare, de ieşire şi de compunere.(densitatea gravifică de vecinătate)

Nu am auzit vreodată ca vreun electron să se fi oprit din mişcare iar Kepler are dreptate şi astăzi, prin legile de mişcare ale planetelor cu o precizie 99% (proiecţii).

Energia unui sistem reprezintă "cantitatea dinamică" transferată **altui sistem** într-un ciclu elicoidal(dependentă de numărul particulelor). Această ciclicitate este prezentă oriunde şi este cunoscută ca... "timp".(ex: o rotaţie a pământului în jurul propriei axe = zi)

„**Cantitatea dinamică**" este **o măsură a modificării geometriei**, a distanţelor relative între particule fundamentale, iar "**energia dinamică**" este dată de rapiditatea desfăşurării acestui proces. În fizică cantitatea de mişcare/timp se numeşte...viteză iar masa...este numărul particulelor implicate! De aici celebra $E=mc^2$.Pătratul vitezei înseamnă relativitatea sistemelor aflate în interacţiune. Bogatul nu este bogat decat atunci când cheltuieşte, interacţionează!

Aspectul energetic al materiei este dat de componenta dinamică a manifestării acesteia(raportată la propriul ciclul-reper, relativitate generalizată).

Definiţie – GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ - energia informaţională (cilindrică-toroidală-sferică,superfluiditatea geometrică, geometria traiectoriilor**)**

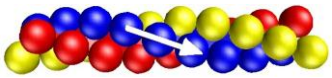

Orice subsistem al Universului se afla constrâns **simultan** de Geometria fundamentală şi Dinamica fundamentală.

Orice sistem analizat, în teorie fundamentală,va avea 2 componente distincte, Geometria şi Dinamica elicoidală, pe scurt **GEOMETRODINAMICĂ ELICOIDALĂ.**

Definiţie – DUALISMUL fundamental (cauză-efect)

Cauzalitatea dinamicii fundamentale, a unei geometrii, produce un efect ce reprezină un eveniment cauzal al dinamicii geometriei din imediata vecinătate.

Numim câmpul **gravito-magnetic** câmp primordial, câmpul curgerilor cu cei mai mici clusteri, cu efecte detectabile.(vezi şi Unda Fundamentală de Torsiune - **U.F.T.)**

Definiţie - INTERACŢIUNEA fundamentală

Interacţiunea fundamentală este interacţiunea între 2, mai multe particule fundamentale sau aglomerări ale acestora(clusteri) prin intermediul câmpului primordial, gravitaţia generând **apariţia** evenimentului iar magnetismul **sensul** desfăşurării acestuia.

Definirea particulei fundamentale

Ştim cu toţii că, pentru un volum dat, **sfera** are cea mai mică suprafaţă exterioară.

Studiul particulei fundamentale se realizează prin analiza interacţiunilor fundamentale, posibile, cu o alte particule fundamentale.

Orice particulă din univers interacţionează cu o altă particulă din imediata apropiere prin gravitaţie. Considerăm acet tip de interacţiune ca fiind efectul unei cauze, momentan necunoscute.

Efectul gravitaţiei devine o cauză pentru apariţia dipolului magnetic, (dualism fundamental).

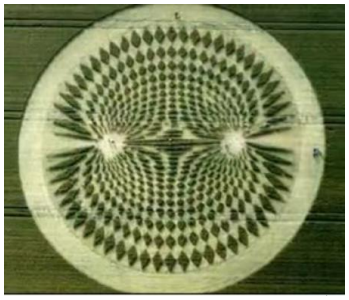

Acest dualism este prezent oriunde am privi privi, spre cer sau prin microscop.

În acest caz putem spune că aceleaşi particule interacţionează şi prin **magnetism**, acest tip de interacţiune fiind mai intensă la poli.

Dualismul fundamental se manifestă atât în interiorul particulei cât şi în imediata vecinătate a acesteia.În figură particula elementară în lan de grâu.

Astfel definiţia completă a particulei fundamentale devine legată, prin evenimente de construcţie, de expansiunea Universului:

Definiţie – Particula fundamenlă

Particula fundamentală este particula de lungime Planck, cu geometrie sferică şi mişcare de spin(rotaţie în jurul unei axe), având un câmp gravitaţional radial (cauzal) şi un câmp magnetic dipolar (axial), ce prin **interacţiune fundamentală** infinită generează Universul.

Concluzii de definire a termenilor:
1 Particula fundamentală este piatra de temelie a creaţiei Universului, unicitatea.
2 Forma particulei fundamentale şi implicit a Universului este de tip 3D
3 Există un volum ocupat de particula fundamentală, considerat de lungime Planck, numit sferă.
4 Există o dinamică universală, a tuturor particulelor fundamentale, numită dinamică fundamentală.
5 Dualismul cauză-efect este omiprezent şi îl numim dualism fundamental.
6 Interacţiunea fundamentală reprezintă **generatorul şi sensul** oricărui eveniment.

Generalizând toate acestea putem constrânge Universul ipotetic printr-o lege de construcţie:

Legea fundamentală de construcţie a Universului

Universul tridimensional este creat din aceleaşi particule fundamentale, de lungime Planck, caracterizate printr-un câmp gravito-magnetic (primordial) şi mişcare de spin, structurate în geometrie determinată (fundamentală) şi pe diverse nivele de echilibru dinamic(clusteri).
Aceste nivele, în strânsă legătură de cauzalitate şi aflate într-o continuă dinamică fundamentală, generează evenimente cu un sens bine determinat.Suma totală a acestora precum şi interacţiunile lor infinite dau naştere, prin similitudine, celui ce astăzi îl numim Univers.

Autoaranjare, primul cluster fundamental

Vom studia în continuare principiul de expansiune al Universului ipotetic.
Particulele, prin aranjarea lor spaţială, nu au momentan nevoie de un sistem de referinţă.
Geometria rămâne aceeaşi, indiferent de poziţia observatorului şi caracteristica numită masă.
Pentru fizicieni materia construită mai jos se poate numi condensată.
ATENŢIE!...observând natura constatăm că "principiului de expansiune" îi urmează un eveniment "degenerativ" mult mai rapid. Perioada de creştere şi dezvoltare a viului fiind net superioară descompunerii acestuia **(contracţia urmează expansiunii Universului)**.

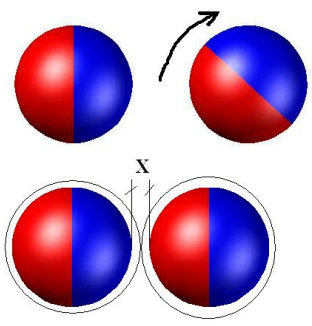

Presupunem că lângă prima particulă vine cea de a II-a.
Interacţiunea fundamentală se produce iar evenimentul creat este atracţia dintre cele două particule.Gravitaţia este determinantă însă locaţia de "aşezare" este strict determinată de dipolul magnetic.
Aşa cum ştim, din Universul înconjurător, nu există contact intim între oricare 2 componente materiale ale acestuia respectiv între două particule fundamentale.Distanţa, notată cu „x" în figură, conţine eter fundamental, definit ulterior.
Observăm că singura posibilitate de mişcare spinală, **sincronă**, a 2 particule elementare alăturate, menţinând echilibrul gravitaţional, este cea de pivotare de-a lungul axei ce uneşte

centrele sferelor.Frecvenţa rotaţiei sincrone este uluitoare însă momentan nu ne interesează(geometrie).

Definiţie - Diametrul particulei fundamentale Ø ,

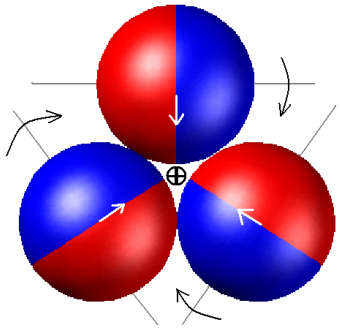

Definim **Ø** diametrul particulei fundamentale ca fiind diametrul ce conţine şi delimitează atât particula fundamentală cât şi valoarea X/2, cea mai mică existentă în Univers.(X=0 contact intim), X –distanţa minim posibilă(DMP).

Vom continua prin a aduce în vecinatate o altă particulă fundamentală, iar prin compunerea forţelor de gravitaţie constatăm că poziţia celor 3 centre este **obligatoriu în vârfurile unui triunghi echilateral**, conform figurii.Se observă şi în acest caz că dipolul magnetic nu influenţează poziţia centrelor însă dictează orientarea particulelor.

Definiţie – Echilibrul dinamic fundamental

Se observă că singura mişcare **sincronă**, cu o rotaţie oricât de mare, fără a strica echilibrul gravitaţional, este mişcarea de spin a fiecarei particule, având ca axă de rotaţie axa dipolului magnetic conform figurii de mai sus.Numim această caracteristică **“echilibru dinamic”.**

Să încercăm să ţinem în echilibru dinamic, gravitaţional 4 particule fundamentale.

În acest moment particulele fundamentale sunt în echilibru dinamic, gravitaţional **dacă şi numai dacă centrele acestora sunt în dispuse în centrele unui tetraedru regulat iar rezultanta forţelor ce acţionează asupra lor(F1=F2 =F3 =F4) este nulă**

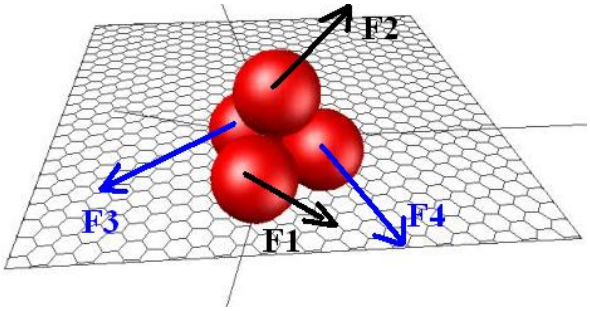

Planele F1-F2 si F3-F4 se interesctează după linia rezultantelor R12-R34

Problema care se pune, deja studiată de experţi în mii de ore de analiză a diverselor reţele de cristalizare(subsisteme staţionare), este următoarea: cum se vor orienta particulele datorită dipolarităţii?

În acest moment am intrat în domeniul **frustrărilor magnetice**, o zonă de care ne vom ocupa tangenţial.

Este posibil ca cercetătorii români să nu fi auzit despre această noţiune din moment ce rezultatele căutării mele pe internet, în România, sunt nule ?

Imposibilitatea teoretică, conform studiilor statice, ca particulele să fie dispuse tetraedric este reală, însă aici am de făcut observaţia următoare: nimeni nu a ţinut cont de posibilitatea, ca particulele să poată pleca **simultan** de pe poziţie, neavând nici o restricţie, fiind permanent dinamice (analog mişcării fluidelor).

În plus, cei 4 dipoli

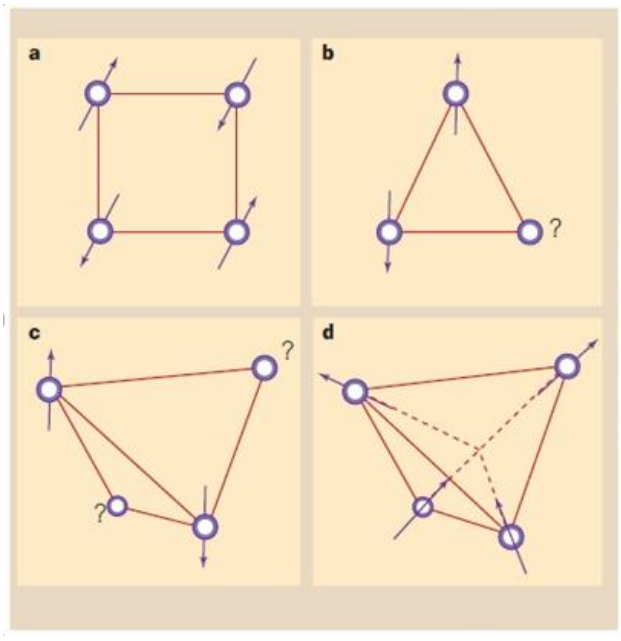

Three common crystal-structure building blocks (square, triangle and tetrahedron). The circles represent magnetic atoms and the arrows magnetic spins. In a–c the spins are coupled by antiferromagnetic interactions, favouring antiparallel alignment of neighbouring spins. This is easy in a, but impossible in b and c. In d the coupling is ferromagnetic, but there is the additional presence of anisotropy constraining the spins to point either directly into — or away from — the centre of the tetrahedron. The resulting configuration with ‘two spins in, two spins out’, is a characteristic of the ‘spin ice’ studied by Ramirez *et al.*[2].

magnetici, sferici, **experimental pot ocupa poziţia tetraedrică(chiar static) în timp ce teoria spune că este o situaţie imposibilă!?**

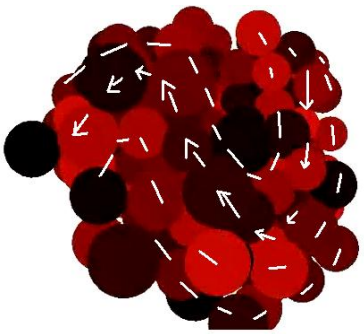

http://vimeo.com/1219302
300 bile atrase de un "punct" din spatiu

Cele 4 particule ale noaste sunt ţinute în echilibru gravitaţional fiind atrase către centrul tetraedrului.În acelaşi timp dipolii magnetici crează sensul unei mişcării interesante, **de roluire.**(ciudate…după realizatorii acestor simulări)

Din observaţii experimentale, studiu simulatoarelor cu nanodipoli(internet) şi extrapolare s-a observat că, datorită dipolarităţii magnetice, planele celor 4 forţe rezultante nu mai rămân perpendiculare.

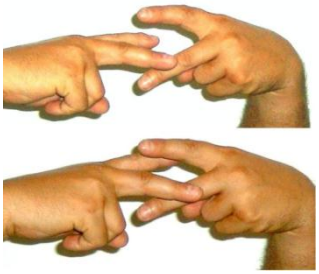

Unghiul diedru nu mai este dreptunghic.

Degetele mele arată 4 forţe în 2 plane, perpendiculare sau înclinate.

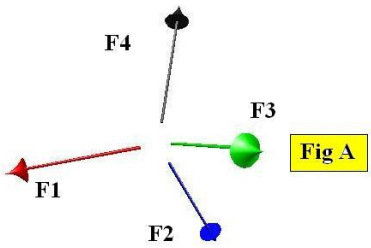

Fig A

În (Fig A) planele sunt perpendiculare iar în (Fig B) au un unghi de înclinare bine determinat, datorat dipolarităţii.Particulele rămân în poziţia tetraedrică însă apare un cuplu de forţe **(de stânga sau de dreapta- aleator)** ce produce o mişcare de roluire, învăluire, în interiorul sferei ce înscrie tetraedrul regulat.Acest aspect generează **prima torsiune a câmpului gravito-magnetic**.

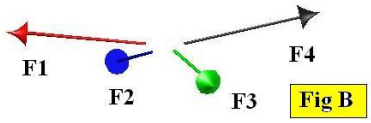

Fig B

Definiţie – SPINUL fundamental– (undă staţionară, cuantă, coardă-fundamentală)

Definim spin fundamental prima torsiune a 4 câmpuri primordiale generate de 4 particule fundamentale, aflate întră-o dinamică stabilă, necesară echilibrării gravitaţionale, ce are ca efect apariţia unui nou dipol magnetic, specific cluster-ului nou creat, inscriptibil într-o sferă.

Mişcarea spinală este o mişcare relativă faţă de centrul tetraedric, eveniment cauzat de mişcarea în cascadă a particulelor fundamentale, particula **p1** trece în locul **p2,**

p2 →p3, p3→p4, p4→p1.

ATENŢIE!Traiectoria reală este deschisă(în figuri sau contextual poate fi aproximată ca închisă) pentru a evidenţia caracterul staţionar. **Nicio particulă fundamentală nu se găseşte de 2 ori în acelaşi punct din spaţiu**.(datorată implicarii masive, în teorie, a numerelor iraţionale şi dinamicii infinite)

Aşa cum vom vedea, în capitolele următoare, există 3 tipuri distincte de geometrii, toate fiind deschise. Facem distincţia:

1 **SFERA**, geometria (sistem staţionar, echilibrul dinamic cel mai stabil, evoluţie închisă)
2 **TORUL**, geometrie de tranziţie, sistem cu echilibru dinamic intermediar.
3 **CILINDRUL**, dinamica (sistem deschis, evolutiv)

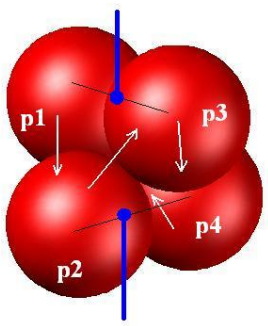

Aşadar, deşi toate sistemele sunt deschise(cel puţin un traseu IN-OUT), le vom grupa astfel: închise(staţionare), intermediare şi deschise.

Definiţie –PRIMUL CLUSTER FUNDAMENTAL - tetragonal (p1p2p3p4) Se numeşte primul cluster fundamental (nivel 1) clusterul echilibrat dinamic format din 4 particule fundamentale aflate în interacţiune fundamentală.

Particulele sunt dispuse în vârfurile unui tetraedru regulat,(inscriptibil într-o sferă),

caracterizat prin gravitaţie, aproximată ca radială, şi dipol magnetic cu axa spinală (spin 1234) ce trece prin mijlocul distanţei dintre p1p3 şi p2p4, cu mişcare de spin compusă şi finită, proporţională cu spinul particulelor.

În acest moment **primul corp geometric (cu siguranţă 3D),** posibil a se construi cu cele 4 sfere, este cel mai simplu dintre solidele platonice.

Practic orice particulă nouă, ce se adaugă acestei geometrii, conduce la o geometrie cu un volum mai mare însă <u>întodeauna</u> primele 4 particule fundamentale, identice, vor construi acest tetraedru regulat.

Indiferent ce structuri geometrice vor forma acestea, **de fiecare dată tetraedrul regulat este <u>prima construcţie</u>**. În acest context, elementul comun, ce **se poate desprinde** din toate geometriile de construcţie ale Universului, este această geometrie primordială.

Altfel spus, orice geometrie, spartă din ce în ce mai mult, ajunge, în mod inevitabil**, la aceeaşi <u>primă geometrie tridimensională</u>, tetraedrul regulat.**

GEOMETRIA FUNDAMENTALĂ A UNIVERSULUI

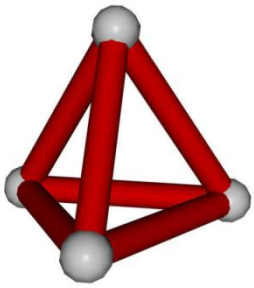

ELEMENTUL FUNDAMENTAL AL GEOMETRIEI ÎNTREGULUI UNIVERS, CHEIA SPRE ŞABLONUL CREAŢIEI ACESTUIA, ESTE PRIMUL CLUSTER FUNDAMENTAL - TETRAGONAL

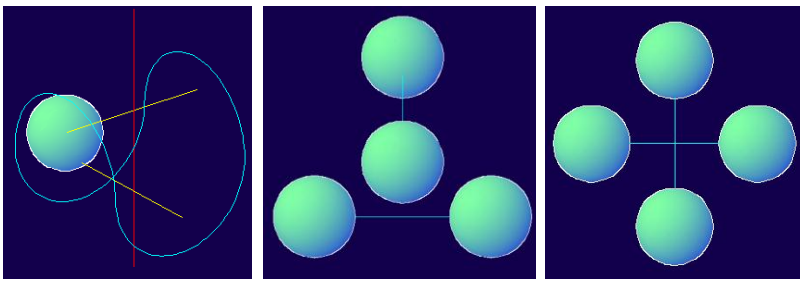

Forma geometrică ce stă la baza creaţiei geometriei Universului este tetraedrul regulat.

Vezi proiecţia Y sau **+**

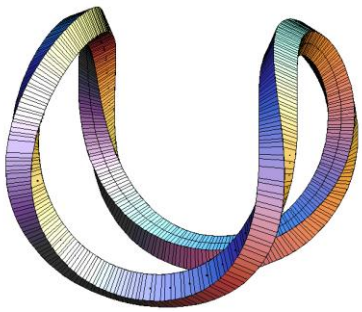

Geometrodinamica(geometria traiectoriilor) centrelor celor 4 particule, în mişcarea de roluire periferică**(permanent pe o sferă),** în acest caz **p1p2p3p4**, **este cea mai mică coardă vibrantă a Universului. Aceasta este prima elicoidă fundamentală de transfer cu autoconexiune, E.F.T. (traiectorie, geometrie, coardă vibrantă, string, cuantă, undă staţionară –** ultimele sunt noţiuni de fizica particulelor, fizica cuantică, simplu nu ?)

Dacă o particulă părăseşte(emisie) clusterul, rămânând 3, **<u>atunci dinamica elicoidală încetează.</u>**La revenire (absorbţie) apare iarăşi curgerea staţionară.

Simetria sferică a geometriei şi a câmpului gravific, dinamica elicoidală (stânga-dreapta) a particulelor, generând spin cu axa **1234,** şi existenţa dipolarităţii sunt caracteristicele acestui nou cluster format. Acesta **aproximează toate caracteristicile particulei fundamentale iniţiale.Pulsaţia acestui prim cluster o numesc pulsaţie fundamentală.**

Informaţia fundamentală transmisă
(de departe cea mai numeroasă – tetraedral/spiral)

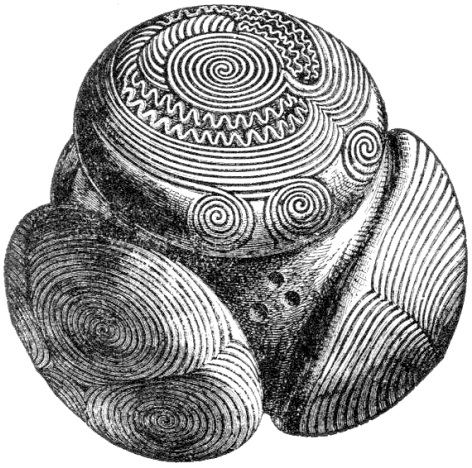

Priviţi alăturat "4 pietre lipite", în structură tetraedrică, de acum 27.000 de ani(paleolitic), atunci când se tragea cu arcul şi se trăia în peşteri.Este o interesantă descoperire, arheologică, izbitor de reală.

Începând de la patru "sfere elementare" dispuse în forma unui tetraedru regulat începe dinamica elicoidală.

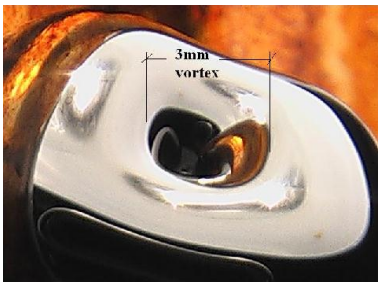

Sesizaţi geometria de proiecţie dar şi poziţia construcţiei vortexului.

Ferofluidul revelator indică o formă a bazei vortexului magnetic identică inscripţiei.Toate microparticulele de fierită din ferofluid(coloid) sunt orientate şi aliniate după liniile de macrovortex care, **mare atenţie,** pur şi simplu se înoadă în „X" la interior.

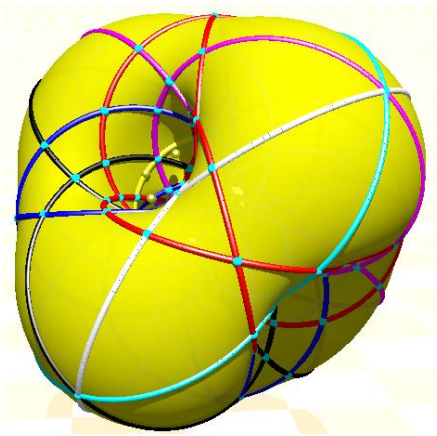

În figurile cu lanurile de grâu cele 4 sfere sunt dispuse în colţurile unui tetraedru regulat, (se vede înscris în sferă).

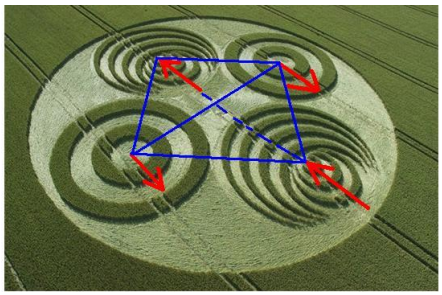

Această reprezentare este dublată de o dinamică evidentă prin găuri de vierme.

Observaţi macrovortexurile echilibrate, în cruce, 2 cu 2, IN-OUT, către şi dinspre noi.(vezi dinamica fundamentală)

Intuiţia umană a unit 2 câte 2 şi a făcut o cruce, este geometrie, crucea celtică are în schimb şi dinamică.

Este obligatoriu să citiţi Legea Vieţii (simbolurile dacice)pentru a înţelege mai jos.

Punctul sau sfera este particula fundamentală, elementul de la care se pleacă.

Cercul şi punctul central, ca simbol, înseamnă evoluţie, punctul ce ajunge sferă, preluându-se integral caracteristicile punctului şi realizând clusterul imediat superior(echilibrat).

Crucea în cerc este tetraedrul inscriptibil în sferă, nu-i aşa?

Swastika este dinamică elicoidală specifică celor 4 direcţii.

Există multe locuri unde se găsesc pietre perfect sferice, până la 17 tone, executate cu o tehnologie nebănuită.

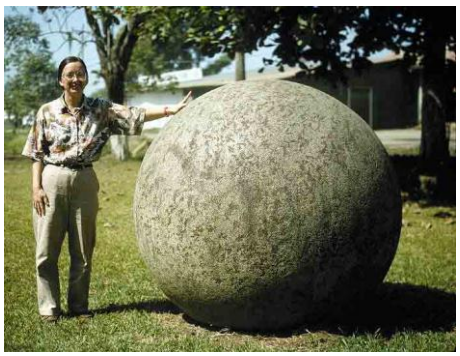

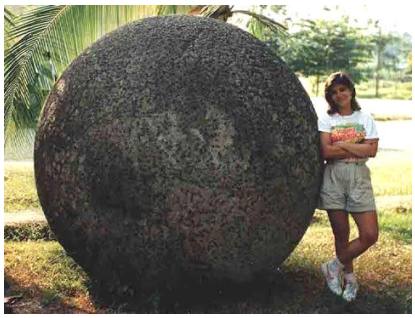

Acestea se găsesc cu precădere lângă piramidele lumii, captoare energetice. **Energie → dinamică elicoidală**

Nimeni nu ştie în ce scop au fost făcute sau că, dacă le aranjezi tetragonal, faci "ceva" extraordinar cu ele.

Vă reamintesc că miniuniversul nostru teoretic are, în această fază, 4 particule fundamentale, dispuse tetraedric, toate enunţurile fiind ipotetice.

Zalmoxe este cel care i-a învăţat pe stramoşii noştri taina tetraktisului.Dar care este oare taina tetraktisului?De ce a fost nevoie ca această taină sa fie revelată de către Zalmoxe?

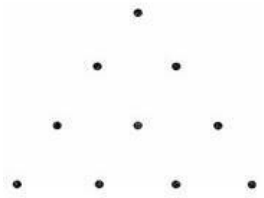

Tetraktis este o figură care arată aşa cum se vede în figura alaturată, un triunghi echilateral, din puncte.

În credinţa antică Tetraktisul facilita legătura cu Dumnezeu, tetraedrul reprezenta focul sacru(prima E.F.T. cu autoconexiune, dinamica primordială, primul „string" închis).

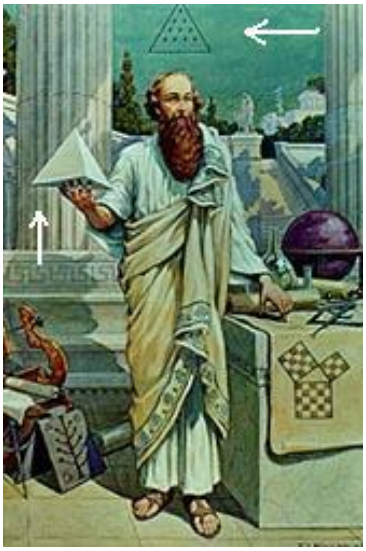

Aşa se face că punctul era identic cu unu, linia era indicată prin doi, suprafaţa prin trei, iar celelalte corpuri prin patru**. (a se vedea suficienţa) .**

Primul lucru ce se poate observa este că există 4 nivele, fiecare latură având câte 4 puncte.(4puncte-3laturi).

Blestemul lui **Pitagora** suna ceva de genul, "**să dea Dumnezeu ca lumea să fie clădită pe acest simbol" (tetraedrul regulat)... UPSS!...ne-a ajuns blestemul.**Era ferm convins că stă la baza creaţiei. Aşa este, a fost un geniu...a avut de unde învăţa.

Pitagora, a fost printre primii ce au facilitat introducerea în societatea antică a unui cod moral, etic, comportamental, la fel ca şi religiile.

Puncul central, aşa cum am văzut în simbolistica dacilor, se extinde spre…da, spre 4 direcţii, dar de ce se invocă…trinitatea?....4-3...

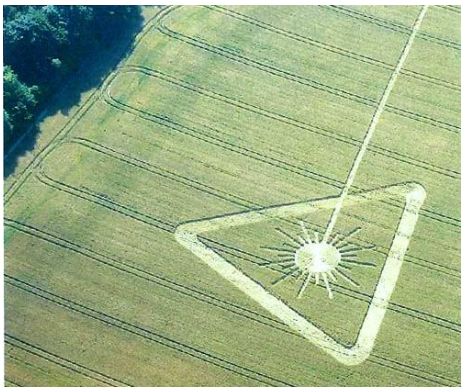

Tatăl(creatorul), fiul(cel creat),sfântul duh(şablonul) se spun atunci când ni se arată crucea?

Măi să fie, adică, **traduc eu**, uite crucea asta, aşa vedem noi creaţia Universului, iar cei trei poli de putere, ce-i invoc, sunt egali.Triunghiul ăsta echilateral şi cele patru direcţii ale crucii înseamnă..." CREAŢIA".

Priviţi mai jos cum civilizaţii avansate "**ţipă" pur şi simplu la noi**.Zburăm cu avioanele pe langă ei(uneori chiar ne lovim) şi noi nu facem, **încă,** contactul cu sinele, cu propriul creator, sperând ca fiinţe mitologice(de legendă) să ne arate calea sau să ne ajute la vremuri nefericite...

Nu vedem simplitatea pentru că am pierdut intuiţia, am pierdut iubirea necondiţionată de semeni, suntem strînşi de reguli sociale, nu mai suntem creativi...

Unele explicaţii, la proiecţii, nu le voi da pentru că ar însemna să vă subestimez.**Am promis că simplitatea informaţiei fundamentale transmisă va fi …uluitoare.** (atenţie, sunt proiecţii plane ale unor obiecte 3D)

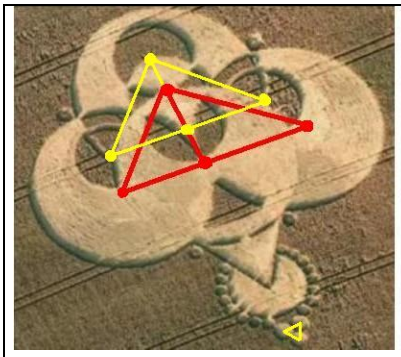

Haideţi să **“interpretaţi”** cercuri din lanuri de grâu…este simplu, nu-i aşa ?

Primele pot arăta evoluţia, continuitatea., expansiunea.

De aici şi noi vom expanda Universul virtual spre clusteri superiori.

A se observa poziţia tetraedrică la clusteri de mărimi identice, sferele mici şi cele mari au centrele pe tetraedre diferite.

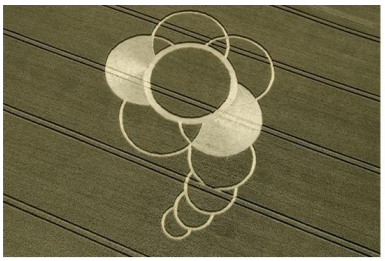
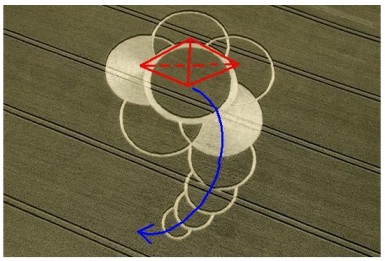

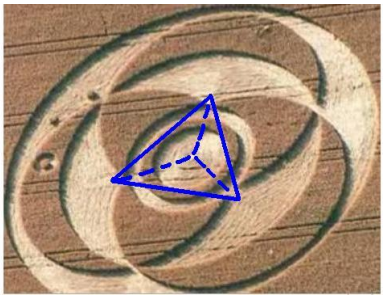

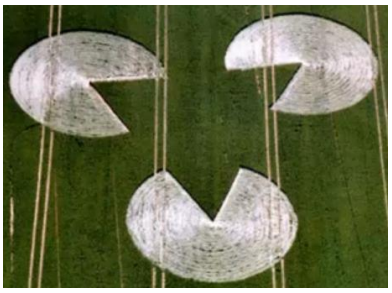

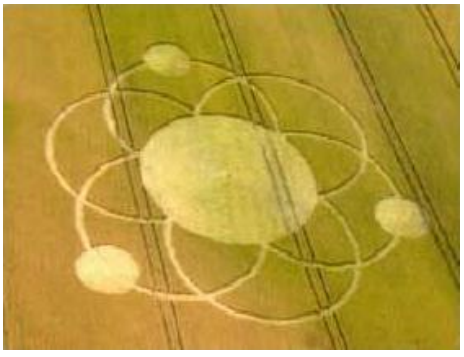

.

Se subliniază şi noţiunea de dinamică, capacitatea de a produce mişcare, **p1p2p3p4** în dinamică fundamentală.

Dacă sunteţi o persoană neâncrezătoare căutaţi pe internet şi veţi descoperi mult mai multe, în proiecţie, fie ele chiar..."intuiţie umană".Dacă sunt făcute de om**(intuiţia nu le dă pace)** sau de civilizaţii avansate, toate acestea se referă la mecanismul creaţiei Universului, la nivel fundamental.De aceea în lanurile de grâu veţi găsi reprezentate păsări, animale, insecte (diverse forme ale naturii) dar şi...triunghiuri şi cercuri (tetraedre şi sfere în proiecţie).

Absolut toate acestea descriu un tot unitar folosind, aşa cum veţi constata pe parcurs, acelaşi şablon de construcţie.

Ştiinţa şi structura tetraedrică

Tetraedrul regulat, în formă proiectivă dreaptă(cruce), stea (Y)sau în dinamică torsională, predomină, alături de dinamica E.F.T., simbolistica tuturor religiilor lumii.

Aceeaşi structură se regăseşte peste tot în natură dar şi în ştiinţă, la acelaşi nivel, cel de plecare(baza tuturor geometriilor).

Tetraedrul este cea mai simplă şi cea mai stabilă figură geometrică spaţială. Toate celelalte corpuri geometrice, şi implicit tot Universul, pot fi desfăcute în tetraedre.(analog triunghiul în plan….dar nu ne interesează, **Universul este 3D**)

Având în vedere că toate particulele fundamentale ce-l compun **sunt identice** asta ar însemna că putem, teoretic, să construim (expandăm) numai cu ajutorul **tetraedrelor regulate**.

Richard Buckmister Fuller ne-a aratat că se poate.

Uitaţi-vă la construcţia unei macarale(poduri,etc), scheletul este tetraedric, observaţi multitudinea triunghiurilor.Inginerii ştiu de ce, **tetraedrul este ultimul care cedează**, care se rupe.Acesta conferă ce mai mare stabilitate dinamică, pe toate direcţiile**(3D).**

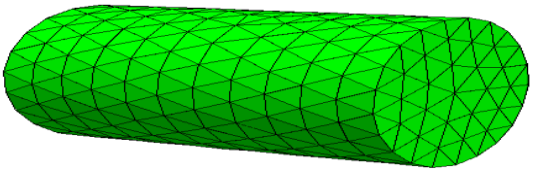

Aşadar şi Universul, în expansiunea lui, se va extinde în cea mai stabilă geometrie, altfel nu are cum să o facă.

Nu poate trece, natural, peste o fază stabilă pentru a crea una instabilă, este pur şi simplu imposibil, de bun simţ… dacă doriţi.Fizica, prin materia condensată, se ocupă cu ceva asemănător.

Tot Universul este dinamic, toate particulele fundamentale ce-l compun sunt într-o dinamică permanentă, **asemănatoare unui fluid.**

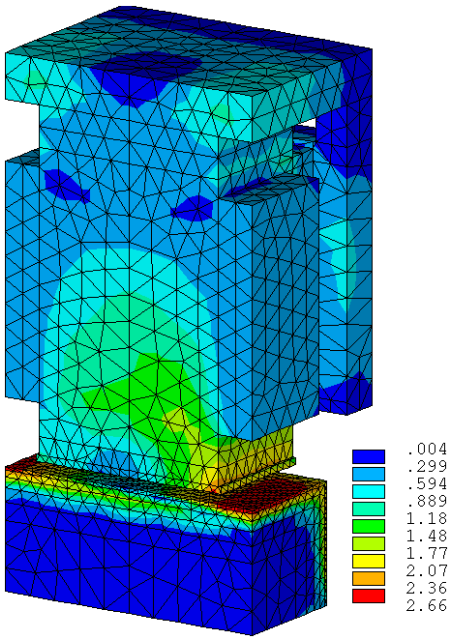

Cele 4 particule ale noastre sunt plasate pe o geometrie stabilă, într-o permanentă poziţie tetraedrică, dar în acelaşi timp sunt dinamice, pe o **E.F.T.** închisă.(simetrie sferică).

Studiul geometriei spaţiale, a poziţiilor relative între particule, în dinamică fundamentală, se mai numeşte (repetarea este mama învăţăturii) geometrodinamică.

Toate corpurile solide (**3D**), în grafica tridimensională, se pot desface, aproxima şi studia cu diverşi algoritmi, prin tetraedre.

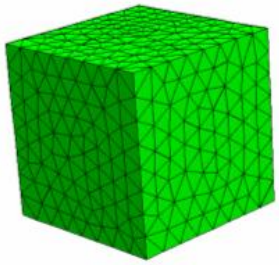

Instinctual, toată realitatea virtuală s-a realizat prin tetraedre, cea mai simplă posibilitate de construcţie şi analiză.

Tot comportamentul nostru este influenţat de mecanismul intuitiv, mai mult sau mai puţin.

Deschide-ţi mintea, foloseşte-ţi intuiţia la maxim.

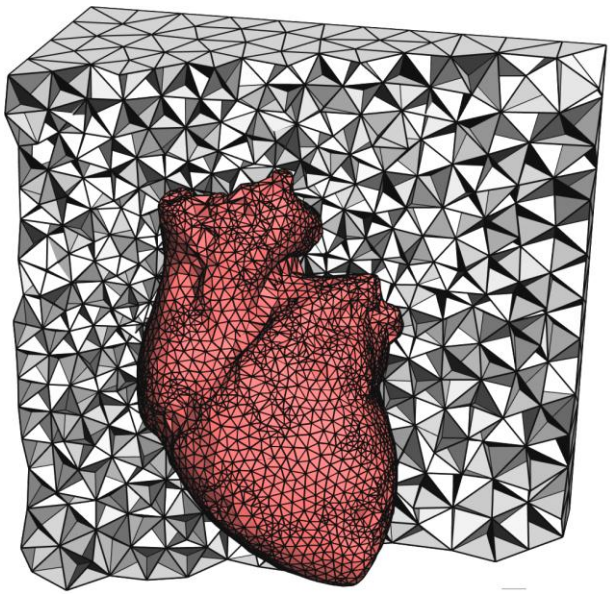

Nimeni nu a îndrăznit
să gândească…
realitatea imediată este identică.
Este mai simplu decât
şi-a imaginat cineva… vreodată.

În cazul nostru vom analiza posibilitatea Universului de a se desface în tetraedre regulate, de diverse dimensiuni ce depind de mărimea "particulei tip cluster".Se are în vedere menţinerea acestei geometrii chiar şi în mişcare, cu orice viteză, faţă de orice sistem de referinţă.

Altfel spus, oricât am trage de materie aceasta va curge, însă la nivel fundamental nu-i putem sparge structura tetraedrică, forţele sunt uriaşe.

În acest moment universităţi şi institute de cercetare, folosind simulatoare 3D cu nanodipoli magnetici, au **lucrări cu un singur punct comun**.Torsiunile, de tip undă, sunt peste tot.

Pe tot parcursul lucrării o să constataţi cum

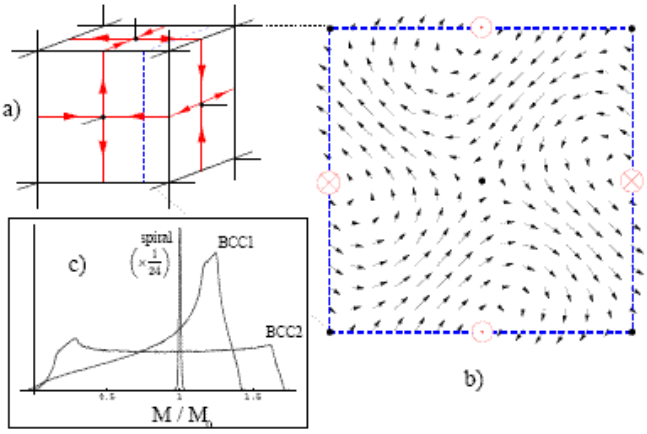

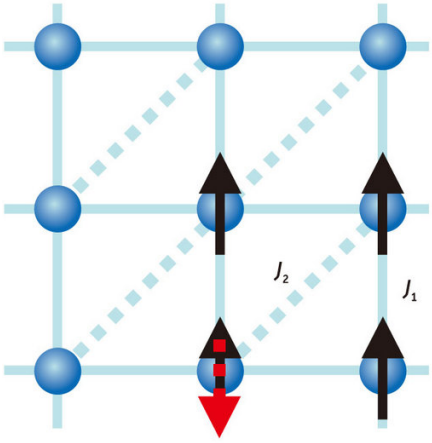

Figure : The source of 'frustration' in a magnet. A magnetic 'spin' (black arrow) sits on each point of the square lattice. The interaction between spins along the edge of the squares (denoted by J1) tends to make the spins line up parallel to each other, but the interaction along the diagonal (denoted by J2) tends to reverse the direction (red arrow). To accommodate these competing interactions, the spins form a spiral.

In frustrated magnets, the spin of an atom lacks a 'preferred' direction along which to point because of competing interactions with its neighbors. Frustration can occur on a square lattice, for example, when the interaction between spins along the square edges tends to make the spins parallel, while an antiparallel interaction occurs along the diagonal (Figure). As a compromise between these two interactions, the spins form a spiral arrangement—that is, the direction of the spin rotates from site to site on the lattice. This spiraling structure gives rise to ferroelectricity.

toată ştiinţa lumii foloseşte şablonul.

Mai mult, o să remarcaţi cum toate cercetările, din toate domeniile, în această clipă, se lovesc sistematic de Elicoida Fundamental de Transfer şi**… nu se ştie ce este cu "elicea asta".**

În acelaşi timp niciun cercetător nu poate explica turbulenţa sau…cum se formează un uragan…şi de ce ("sunt ocupaţi cu descoperirea particulei fundamentale").

De aceea nimeni nu are explicaţii tangibile, măsurabile, despre fenomene reale, reproductibile.

Un bun exemplu ar fi mama şi copilul, legaţi printr-un fir nevăzut, telepatic. Este un tip de legătură niciodată tăiată.

Oameni care au un membru amputat încă mai simt o perioadă legătura cu acesta.

Noi oamenii suntem legaţi, unii intuiesc acest lucru şi-l definesc "mentalul colectiv".

Mai mult, nu am auzit ca vreun atom să dispară (general), totul se transformă.

Aşadar este posibil ca eu să am 4 atomi de la Decebal, 8 de la un mamut, 12 de la un dinozaur, şi aşa mai departe.(exemplu forţat)

Ne-am născut din pământ şi tot acolo ajungem,(religiile o ştiu de milenii) deschide-ţi mintea şi inima, **TU** eşti creatorul, eşti una cu propria creaţie, **eşti propriul tău univers**.

Recunoaşte, sub acest aspect, că **tot Universul este fluid**, este o chestiune de bun simţ, toate particulele se duc dintr-o parte în alta, **fără oprire, de o eternitate**.

Ar însemna să fim de-a dreptul orbi să nu tratăm acest aspect ca atare.

Toţi cecetătorii, din toate domeniile, vor trebui să studieze noţiuni de dinamică neliniară, asemănătoare fluidelor, pentru a face noi şi uluitoare descoperiri(fundamentate E.F.T)

Acum avem calculatoare ce ne ajută să dezvoltăm studiul proceselor neliniare.

Internetul este plin de chestiuni incipiente în această direcţie, eu pur şi simplu am remarcat(verificat) elementul comun al tuturor, dinamica elicoidală.

Nu mă deosebesc cu nimic faţă de tine, genialitatea nu mă caracterizează, pur şi simplu m-am bazat, toată viaţa mea, pe instinct.Foloseşte acest dar al creaţiei, activează în interiorul tău mecanismul, sunt alături de tine.

Pur şi simplu erau **prea multe similitudini**,….. o infinitate,... mi-a picat fisa**.**

Superfluiditatea şi eterul fundamental

Deoarece un volum nu poate fi „umplut" în totalitate cu sfere înseamnă că ceeace rămâne între ele este un gol.

Vom avea nevoie de această definire spre a înţelege mişcarea materiei în Univers.

Definiţie – ETER FUNDAMENTAL

Se numeşte eter fundamental spaţiul dintre oricare 2 particule fundamentale consecutive, caracterizat prin faptul că mişcarea în acest spaţiu, al oricărei particule fundamentale, se face cu viteză constantă şi finită. Această viteză este direct proporţionaţă cu pulsaţia proprie (spin, rotaţia în jurul unei axe) dar şi cu densitatea gravifică prin care se deplasează.

Putem în acest moment să definim Universul superfluid, având la îndemână particule fundamentale şi eter fundamental.Vom face o analogie cu noţiunea de fluiditate, aşa cum este cunoscută în fizică.

Principiul fluidităţii – Universul superfluid

Se denumeşte **Univers superfluid** o cantitate necunoscută de eter fundamental în care se mişcă **ordonat şi permanent** o cantitate necunoscută de particule fundamentale.

Caracteristici:

- Neomogen, având volume cu densităţi gravifice diferite.(geometrii, sisteme)
- Comportament al particulelor fundamentale similar mecanicii fluidelor.
- Este continuu şi inseparabil.(nu există sisteme izolate niciunde în Univers)
- Orice particulă fundamentală are în apropiere cel puţin alte 3 particule fundamentale, toate 4 fiind dispuse în vârfurile unui tetraedru regulat.
- Orice particulă adăugată**(absorbţie)** unei geometrii se realizează ca fiind o particulă ce se aşează în vârful tetraedrului având ca bază 3 particule ale sistemului şi nu duce la modificarea echilibrului dinamic.
- Orice particulă ce părăseşte geometria **(emisie)** nu duce la dezechilibrarea dinamică a acesteia şi se află în permanenţă pe vârful unui tetraedru regulat cu alte 3 particule din afara geometriei de emisie.

Simetria sferică, rezonanţa şi curgerea

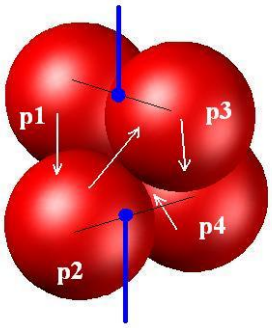

În continuare vom aduce în apropiere o altă particulă elementară, o vom numi **p5**.Se va observa că această particulă nu-şi găseşte locul, dezechilibrează sistemul, asimetrie sferică.

Ea va fi atrasă permanent de clusterul fundamental, spre centrul unei feţe a tetraedrului, prin gravitaţie, însă respinsă de compunerea mişcărilor spinale periferice, proprii particulelor, **nu are aceeaşi pulsaţie.**

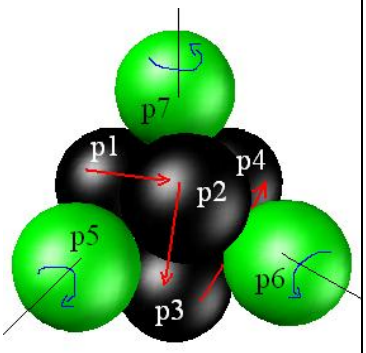

P5 este într-o mişcare permanentă de rotaţie în jurul clusterului fundamental, descriind o mişcare elicoidală.

Asemănător **p6** şi **p7** nu se pot apropia individual de cluster însă la apariţia **p8** clusterul fundamental se transformă într-un cluster echilibrat dinamic, având simetrie sferică, **de nivel 2** .

În acest moment toate particulele se rotesc-rostogolesc **sincron,** este pulsaţia proprie a acestui cluster, **frecvenţa lui de rezonanţă, direct proporţională cu numărul de particule fundamentale dar şi cu geometria de construcţie.**

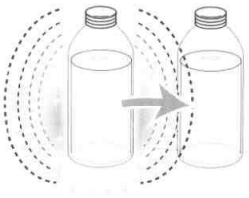

Aşa putem sparge un pahar de cristal, folosind un sunet de o frecvenţă armonică(multiplu) sau subarmonică (submultiplu), cu frecvenţa proprie, de rezonanţă.

Sunetul schimbă geometria, sparge solidul.

Formele cu structuri şi geometrii identice rezonează.

Dacă menţinem masa dar modificăm forma, sau invers, obţinem frecvenţe diferite de rezonanţă.

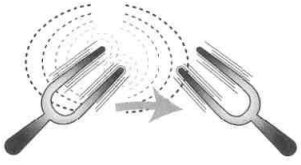

Cum Universul nostru ipotetic este fluid, haideţi să vedem ce se întâmplă într-un fluid real, asupra căruia acţionează unde sonore, de diverse frecvenţe.(curbe Lissajous).

Saltul de la o geometrie la alta este evident. **Nu există faze intermediare.**

În desenele din dreapta-sus particulele în suspensie au această poziţie datorată dinamicii apei ce le forţează să ocupe o anumită poziţie.

Dacă geometria apei a suferit modificări înseamnă că numărul particulelor fundamentale aflate în echilibru dinamic a fost modificat, dar nu oricum.

În eter au fost emise-absorbite particule, într-o cantitate bine determinată, direct proporţională cu frecvenţa.(acest aspect explică multe fenomene neînţelese încă).

Experimente în care corpurile scuturate bine pierd din greutate sunt notorii.

Fluidele la fel, însă aici se vede clar schimbarea, în salturi, a poziţiilor de aşezare a particulelor datorată dinamicii fluidului.

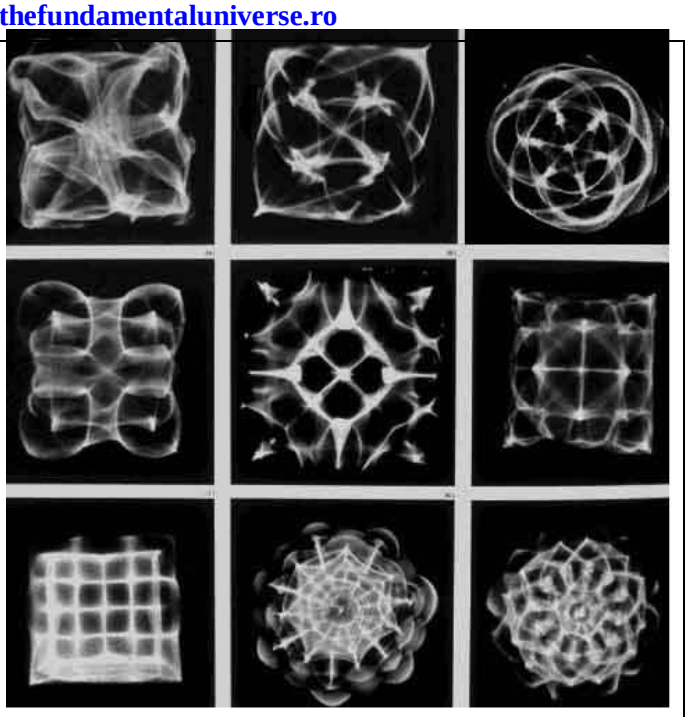

For reference, this next image shows a series of formations that can appear in water, by simply vibrating it at "pure" (Diatonic) sound frequencies. The white lines are caused by tiny free-floating particles suspended in the water, which are gathered up by the pressures of the three-dimensional waves. Hexagonal structures are clearly visible in the centers of the top-right and bottom-right panes, and the top-right pane has two very clear tetrahedrons in it, exactly as they appear on planets in the HD model. The tetrahedrons look like a snowflake from this angle:

Cu alte cuvinte materia se autoorganizează în salturi, după anumite reguli, evidente, ce depind de frecvenţe. Orice geometrie are propria sa pulsaţie.

Dumnezeu nu joacă zaruri cu Universul. (Einstein)

Iată, de ce scara Nassim-Raucher, frecvenţa proprie de rezonanţă în funcţie de rază, este punctul corect de plecare.

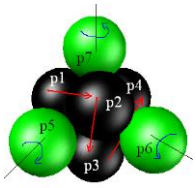

Definiţie – Cluster fundamental dual –(p1p2p3p4p4p5p6p7p8)

Se numeşte cluster fundamental dual clusterul format din 8 particule fundamentale, dispuse într-o geometrie tetraedrală, inscriptibil într-o sferă, caracterizat prin gravitaţie şi dipol magnetic cu axa spinală (spin 1234), cu mişcare de spin compusă şi finită, proporţională cu spinul şi numărul particulelor.Pulsaţia proprie este numită pulsţia fundamental-dual㠄.

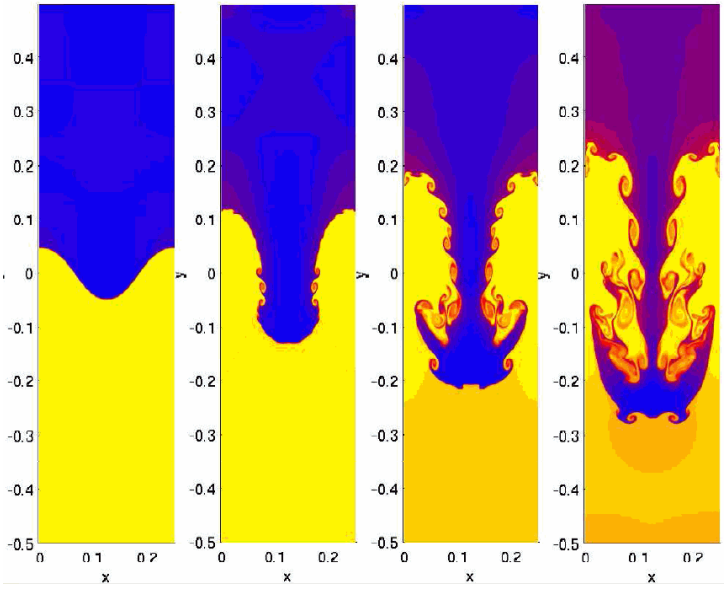

În acest moment am studiat Dinamica Fluidelor.Toate tetraedrele regulate trebuie să fie dinamice, este condiţia superfluidităţii Universului.

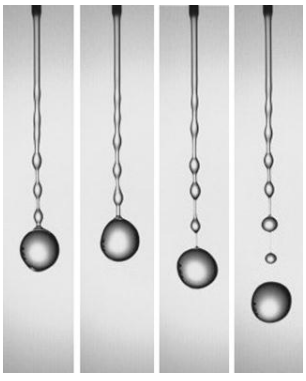

Am constatat că singurele geometrii posibile, fundamentale, sunt asemănătoare **sferei, torului** şi **cilindrului**.(dinamică gravitaţională).

Astfel simetria sferică este insuficientă.

Masa în geometrodinamică elicoidală.

(masa geometrodinamică)

Pot să vă spun că de vreo 10 ani greutatea mea se situează în jurul a 110kg. Practic aș fi tentat să vă spun că masa mea corporală a fost constantă o lungă perioadă de timp. Nu ar fi nimic rău în asta însă…probabil ați remarca non-izolarea sistemului! Adică , am mancat și am băut, unele celulele ale organismului se schimbă chiar și de câteva ori pe zi, etc. Cu toate astea fizica îmi spune că masa mea este constantă.

Am făcut un experiment mental. Am cumpărat un furtun lung, l-am înfășurat toroidal, și l-am pus pe un cântar, conectându-l în prealabil la robinetul din grădină.

Pe fiică-mea, de 5 ani, am rugat-o să fie atentă la indicația ecranului, să-l citească din când în când.

Timp de o jumătate de oră de udat și peste 1000 de litri de apă aruncați din furtun, fiică-mea mi-a spus că ecranul indică constant 47kg. Așadar fizica are dreptate, greutatea a rămas o constantă…însă întrebarea mea, legitimă,este…. **a cui masă…?**

Cumpăr azi 5kg de cartofi, le pun pe cântar, și te întreb și pe tine, stimate cititor….**CE AM CÂNTĂRIT EU…a cui greutate?** Eu pun pariu că prin cartofi au intrat și ieșit, cu viteze uluitoare, particule fundamentale autoorganizate în clusteri diferiți. O parte din aceste curgeri, fiind destul de mari, îmi antrenează electronii din….cartofi….le creează mișcarea de spin. DA, cartoful este un amalgam de furtune cu diverse grosimi și viteze de transfer, matematic organizate, pe care le putem numim stringuri.

Ce ai zice dacă, aceste circulații eterice intră peste tot? Ce ai zice dacă acestea ar avea o viteză uluitoare, penetrând aproape instantaneu, toată materia vie de pe planeta mamă, inclusiv creierele noastre? Ce ai zice dacă ți-aș spune că putem comunica în acest fel, folosind aceste legături nevăzute, fie că este vorba de E.F.T. sau U.F.T.(unde)?

Ai auzit de modularea și demodularea unei unde? Poți avea acces la informații incredibile, accesând unde telepatice, de exemplu?...Da, poți citi din memoria mea!

Așadar, masa unui sistem, în condițiile în care toate sistemele sunt deschise, nu poate caracteriza o aceeași substanță, aceleași particule fundamentale.

Echivalarea, cu mărimea fizică cunoscută, se poate face doar prin NUMĂRUL de particule fundamentale. MASĂ GEOMETRODINAMICA=MD = număr de particule geometrodinamice

Altfel, **M**=aceeași substanță pe când **MD**=substanță diferită. Mai clar, știința determină câte sfere staționare sunt pe furtun, Geometrodinamica Elicoidală specifică **numărul** acestora dar și faptul că sunt dinamice, respectând anumite reguli geometrice.

În această situație, MASA GEOMETRODINAMICĂ este o mărime completă, ce ține seama de realitatea din spatele materiei.

REALITATEA MATERIEI EXISTĂ…numai dacă există MD.

(MD = detectabilă/nedetectabilă)

MD este dependentă de viteza de transfer a particulelor dar și de geometria de construcție a rețelelor de curgeri. Același furtun are greutăți diferite la debite, grosimi sau încolăciri diferite.

Clusterii staţionari şi dinamica.

După cum se ştie, în condiţii de imponderabilitate, apa ia forma sferică. La fel o bulă de aer într-un acvariu.

Am constatat însă că toate curgerile, în câmp gravitaţional, alungesc fluidele.

De asemenea această alungire generează, în imediata vecinătate, în mediul de propagare, curgeri de formă toroidală.

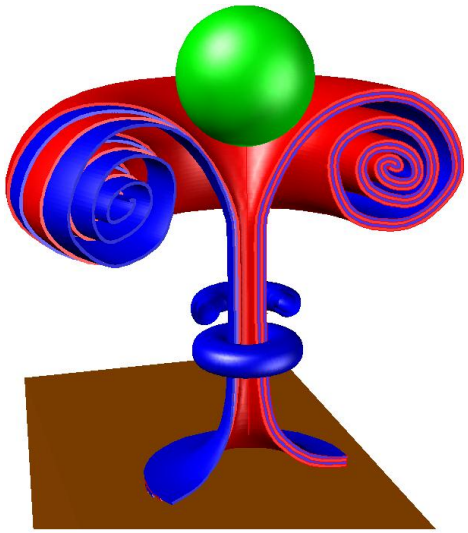

Am observat că absolut toate curgerile, aparent liniare, cilindrice, sunt de fapt elicoidale, o să vedem mai târziu de ce….(nici nu pot fi altfel)

Nu ştiu să fie, în toată fizica lumii, ceva ce să explice, cauzal, de ce o sferă de 2.5mm, de oţel, în mişcare de cădere gravitaţională, prin apă, parcurge o traiectorie obligatoriu elicoidală.

Nici bula de aer, la urcare gravitaţională, prin fluid, nu are o ecuaţie de mişcare pentru traiectoria ei elicoidală.NASA are un document, clasificat, de prin anii 70, ce mai spune câte ceva.(priviţi în acvariu, bula tremură dacă o vedeţi din faţă şi se roteşte dacă o priviţi de sus)

Apa dintr-o coloană cilindrică verticală, în cădere gravitaţională, se deplasează elicoidal.

Apa de la chiuvetă iese **obligatoriu** pe o traiectorie elicoidală, vortexul creat se face tocmai din această cauză(compunere axială).

Cititorule, ştii tu oare cum penetrezi, cel mai uşor, cu un consum minim de energie, un zid de metal de 20cm…?(o densitate gravifică traversează o alta)

Care este forma geometrică ce te avantajează, care este geometria traiectoriei, a sculei cu ajutorul căreia vrei să străpungi placa metalică?

Eu folosesc burghiul, o construcţie elicoidală.Te asigur că o fac cu cel mai mic consum de energie, nu trebuie să-ţi demonstrez, este de bun simţ.

Te asigur că **cea mai eficientă metodă de a propulsa**, printr-un fluid, un alt corp este elicea. Priveşte la nanotehnologie, submarine, la vapoare, la elicoptere, avioane şi OZN-uri.Spicele, aparţinând cercurilor din lanurile studiate, se torsionează, un arici mort în aceste cercuri avea **ţepii încolăciţi cu spicele**, în formă spirală.(**ecranare şi propulsie** gravitaţională)

Vei fi uimit, lucrurile pe care omul le-a inventat au, ca fundament, intuiţia E.F.T.

Astfel vei realiza cum de civilizaţii vechi ale omenirii au ştiut lucruri mai multe decât noi. Au ştiut cum sunt dispuse planetele, ce mişcări au, etc. Deşi tehnologic nu erau avansate, la aceste civilizaţii **intuiţia** a facilitat înţelegerea Universului.

Astăzi avem tehnologia şi ne trebuie doar 1 secundă să ne deblocăm intuiţia.

Cititorule, acum ai capacitatea de a înţelege că raţiunea şi spiritul trebuie să le faci să vibreze la unison!.

EXERCIŢIU - Tu tragi cu o armă, orizontal, un cartuş normal(masa glonţ **M**) printr-o "mlaştină vâscoasă".Eu folosesc un proiectil elicoidal de aceeaşi masă **M** şi aceeaşi energie de propulsie (aceeaşi cantitate de praf de puşcă).

Capacitatea ta, de a face cu ochii minţii experimentul, înseamnă a da răspunsul corect la întrebarea... ce proiectil ajunge mai departe?

Nikola Tesla, un mare vizionar, un mare geniu, un pionier în tehnologia E.F.T., făcea cercetare intuitivă, aşa a realizat multe experimente.

Conjectura Kepler - lipsa dinamicii.
Conjectura Preda – Interacțiunea dinamică.

În mod obişnuit, prin conjectură se înţelegere orice explicaţie presupusă a unui fenomen (eveniment) constituită fără certitudine şi în afara oricărei dovezi (probe) plecând de la aparenţă sau presupuneri. În acord cu Hilbert (autorul termenului de conjectură) se înţelege prin conjectură acea problemă deschisă care poate furniza arhitectura unei teorii în matematică (sau o direcţie nouă) sau avansarea unui nou domeniu.

Conjectura Kepler – STATIC - bile pe masa de biliard -

În corespondenţa dintre astronomul şi geometrul Johannes Kepler (1571 – 1630) şi matematicianul britanic Thomas Harriot (1560 – 1621) s-a născut aşa zisa conjectura lui Kepler, care constă în aranjarea unor sfere de aceeaşi rază într-un spaţiu închis astfel încât să optimizeze ocuparea acestuia. Este exact ceea ce vedem cum sunt aşezate portocalele, roşiile etc. pe tarabe în piaţă. Kepler a conjecturat că aşezarea optimă (din mai multe posibile) a sferelor este a reţelei centrate (în care fiecare sferă este înconjurată de 12 sfere împărţite în două straturi paralele cuprinzând fiecare câte 6 sfere tangente unei sfere oarecare). S-a constatat că această aşezare ocupă 74% din spaţiul de împachetare. O altă aşezare a sferelor este când al doilea strat se aşează peste primul astfel încât sferele să fie tangente încât să formeze **o reţea pătratică**. În acest caz se ocupă 53% din spaţiul de aranjare. Kepler a analizat o serie de configuraţii de aşezare a sferelor şi a ajuns la concluzia (fără demonstraţie) care a rămas sub numele de conjectura lui Kepler, că aşezarea în straturi de **reţea hexagonală** este optimă. De această conjectură s-au ocupat în decursul veacurilor mulţi matematicieni celebri, însă fără succes. În anii 1990, matematicianul Thomas Hale de la Universitatea Pittsburg (SUA) a publicat o serie de lucrări legate de această conjectură culminând în 1997 cu un articol de 250 pagini publicat în Annals of Mathematics în care conjectura este demonstrată în proporţie de 99% cu ajutorul calculatorului. Deci nu e o demonstraţie completă (iată cum folosind calculatorul în scop demonstrativ, obţinem grade de demonstraţie în matematică).

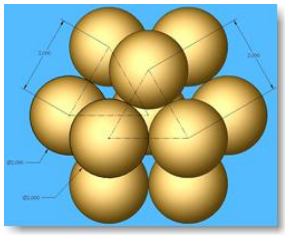

Această conjectură este, nu-i așa, o construcție statică, alcătuită din sfere poziționate tetraedric. Ce se întâmplă dacă bilele cad, gravitațional, printr-o pâlnie? Cum și-ar autoorganiza curgerea? Ce se întâmplă când acestea s-ar deplasa, în cel mai eficient mod posibil, între două locații distincte, din A în B?

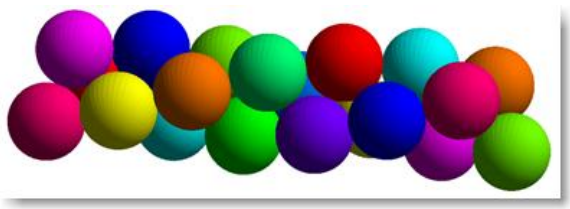

Conjectura Preda - DINAMIC-bilele încep să curgă, interacționează, devin superfluide -

Elicea **Boerdijk–Coxeter,** denumită după H. S. M. Coxeter și A. H. Boerdijk, este o aranjare rotațional-lineară a unor tetraedre regulate. Există numai 2 posibile înfășurări, în sensul înaintării construcției geometrice, respectiv chiralitate de dreapta și de stânga.

Această construcție spațial-geometrică nu este una rotațional-repetitivă. Chiar dacă mecanismul de împachetare ar fi infinit, nici un tetraedru nu va avea o aceeași orientare cu un alt tetraedru.

În infinita elice, orice tetraedru are o orientare unică. Buckminster Fuller a numit această construcție ***tetrahelix.***

În acest moment toată știința lumii nu vede…
interacțiunea între aceste tetrahelixuri…fiind peste tot!

Deși construcția curgerii compact-tetraedrice, din punctul A în punctul B, a fost intuită de mulți, aceasta a fost abandonată din considerente …irațională! Nimeni nu a îndrăznit să cerceteze simplitatea acestor curgeri, simplitatea geometriei…pentru că reacția imediată a subconștientului este de tipul - **Universul este complicat și… imposibil să fie construit așa de simplu!**

Este de bun simț că materia curge în structură de tetraedru regulat, până la un anumit nivel, după care există un salt(nu se mai poate susține tetraedrul). Practic Universul curge, se autoorganizează, în filoane de tetraedre regulate, în mănunchiuri de fibre, traiectorii de particule fundamentale aflate într-o permanentă dinamică elicoidală, datorată construcției în tetraedru regulat. Această autoasamblare în geometrie cu volum minim dar și o dinamică care să prezerve această geometrie de construcție, conduce la o soluție de dinamică optimală având o traiectorie elicoidală a tuturor sferelor.

Principiul acțiunii minimale(dinamica particulelor) se manifestă așadar numai în cazul respectării geometriei de poziție relativă(reciprocă) a tetraedrului regulat, particulele având traiectorii elicoidale, în orice sistem de referință.

FUNDAMENTUL UNIVERSULUI , modul cum acesta este construit și mecanismele de constrângere ale propriei evoluții, este, în acest moment, de o simplitate extremă.

Înțelegând cum aceste dinamici elicoidale interacționează una cu alta…
vom înțelege, de astăzi, TOTUL!

Esența GEOMETRODINAMICII ELICOIDALE, așa cum veți constata pe parcursul acestei lucrări, este **CODUL FUNDAMENTAL, un cod al interacțiunilor elicoidale**!

_Conjectura Preda – interacțiunea tetrahelix

Ipoteza_ Este dată o mulțime neprecizată de sfere, de același diametru, ce se deplasează din A în B, constrânse la interacțiuni cu alte sisteme de curgeri, prin secțiunea S.

(vezi r^2 în legea atracției universale).

Enunțul_ Dinamica curgerilor sferelor, în sensul A-B, prin acțiune minimală, este o dinamică de trenuri(lanțuri) de sfere, în structură geometrică tetraedric-regulată, atât în chiralitate de dreapta cât și de stânga. Autoorganizarea, folosind principiul minimei acțiuni, constrânge curgerile tetraedrice, învecinate, la chiralități inverse. Mecanismul este asemănător unui tren de roți dințate, cu dinți înclinați, unde orice roată de stânga angrenează numai cu roți de dreapta și invers.

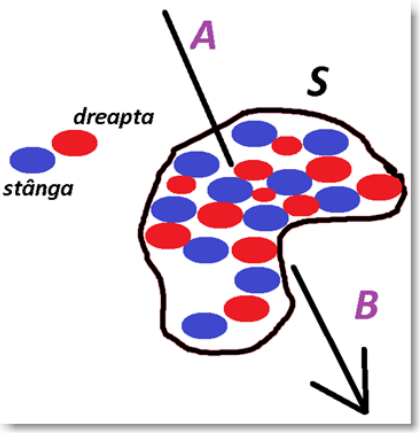

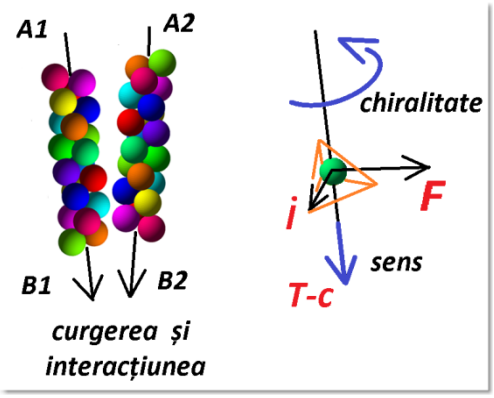

Kepler a văzut static geometria, alții au văzut dinamica tetrahelix, însă nimeni nu a remarcat….interacțiunea sistemelor de curgeri, transpuse în realitate prin diverse constrângeri!

Aceste constrângeri sunt de tip extern (restrângerea la secțiunea S, saltul sistemic F), acțiunea tractorului(T-c), generatorul curgerii, și de tip intern (chiralitate-tetraedru-I).

Practic dinamica elicoidală a unei sfere, în conjectura enunțată mai sus, este permanent controlată de existența a 3 constrângeri sincrone. Natura celor 3 tipuri de constrângeri simultane, pentru orice particulă/cluster din Univers, duce la elaborarea **CODULUI FUNDAMENTAL**, lucru de care ne vom ocupa în continuare.

Sfera, torul şi cilindrul

Am constatat, din mecanica fluidelor, că **sfera** este specifică stărilor staţionare, stabile, **cilindrul** caracterizează mai mult dinamica, iar **torul** descrie starea intermediară, de tranziţie.

Aşadar am ales **3 direcţii de urmat**, fiecare geometrie cu axă de rotaţie(instantanee).

Magnetrohidrodinamica, dacă sunteţi fizician, va deveni fascinantă.

Dacă un cluster **staţionar**, o geometrie **3D**, în aceeaşi densitate gravifică, este echilibrat dinamic, atunci prezintă 2 forme:

- **are formă inscriptibilă într-o SFERĂ (simetrie sferică)**
  (geometria superstabilă, energii mari de spargere)
- **are formă inscriptibilă într-un TOR (simetrie cilindrică)**
  (**geometrie stabilă, de tranziţie**, energii mai mici de spargere)

Particulele, în dinamica lor, descriu traiectorii(pulsaţii) staţionare.

Dacă o particulă fundamentală face parte dintr-un cluster staţionar (staţionară) atunci ea este obligatoriu şi în dinamică fundamentală, în sensul unui vector, numit **vector tractor**, definit ulterior.

Pentru a analiza dinamica deplasării particulelor spre clusteri, în virtutea principiului fluidităţii, va trebui să ţinem cont că orice particulă este în vârful unui tetraedru.

Fie B un punct unde se formează un cluster.

Altfel spus, din A în B, cel mai mic număr de particule fundamentale ajunge după linii de curent de forma din figură.

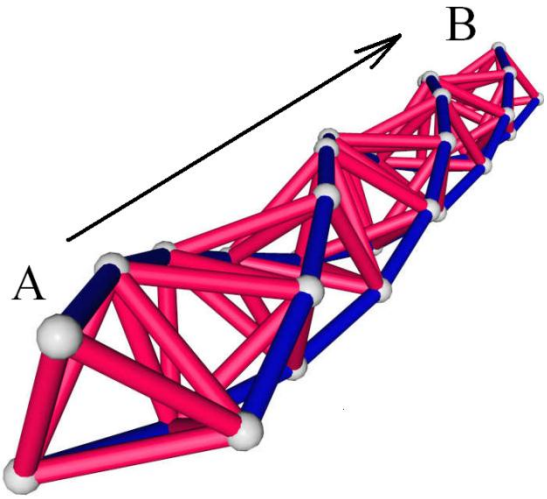

Aceste **3 elicii tetraedrice (tetrahelix)** sunt echilibrate după linia de curent ce uneşte centrele tetraedrelor.

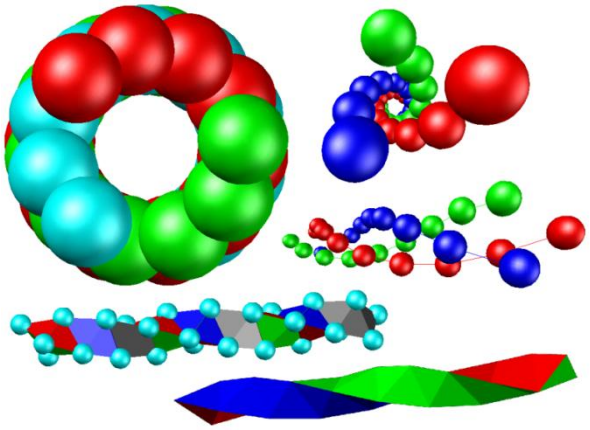

Orice particulă în dinamică fundamentală(nestaţionară), prin aceeaşi densitate gravifică, face parte dintr-o geometrie tetrahelix ce se înscrie într-un cilindru(simetrie cilindrică).

Prin urmare geometria tetrahelix trebuie să o regăsim la oricare din aceste forme geometrice, **mai exact atât forma toroidală cât şi sfera trebuie să fie construite din tetrahelix-uri.**

În condiţii de superfluiditate, înşiruirea de tetraedre regulate apare ca o conscinţă logică a condensării materiei.Astfel orice construcţie geometrică se va face printr-o succesiune bine determinată de tetraedre.Această ordonare este de tip sferă-cilindru-tor, momentan făcând doar o trecere în revistă după care le vom studia separat.

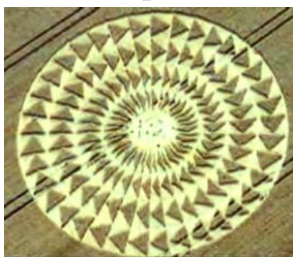

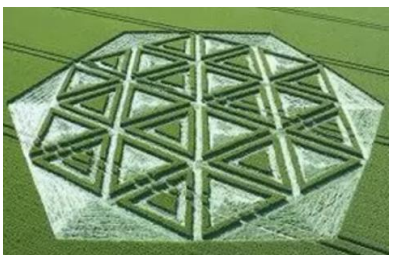

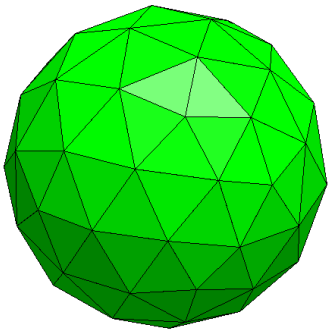

- SFERA reprezintă geometria(geometrie staţionară, sistem echilibrat dinamic, staţionar, deschis IN/OUT)

Politopul {3,3,5}, în simbol Schlafli, cu simetrie sferică, cu 600 celule tetraedrice, înfăşoară simetric 2 tetrahelix-uri ce se întretaie în X, **unica soluţie geometrică posibilă.**

Aici am fost extrem de surprins, nu numai că este **singura posibilitate**...dar **respectă şi raportul de aur. INCREDIBIL!**

Mi-am dat seama că drumul ales are soluţie unică pentru geometria sferică.

În figură este un vehicul spaţial, în formă sferică desfăşurată, undeva pe cerul planetei Terra.

Mă surprinde asemănarea dintre sfera-vehicul desfăcută, un cromozom X sau politopul 3.3.5, prin direcţia "tetraedrică", în cruce, cu vortexuri cuplate, 2 tetrahelix-uri ce se compun.

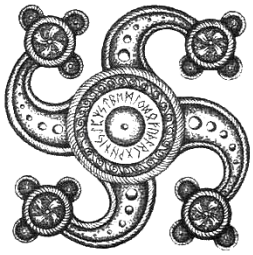

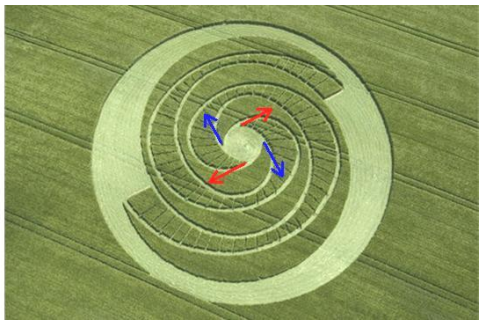

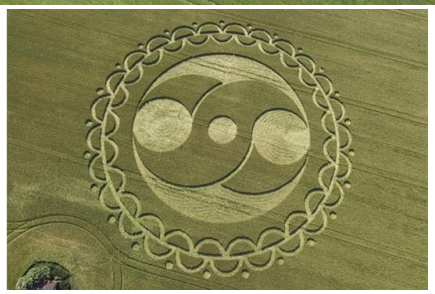

ATENŢIE!

Această întretăiere, în + a vortexurilor este specifică atât primului cluster fundamental, politopului de 600 celule precum şi oricăror straturi intermediare ale acestuia.

Vedeţi crucea celtică în lanurile de grâu? Dar sfera ce încadrează orice cluster tetragonal sau cele 2 clepsidre intersectate.

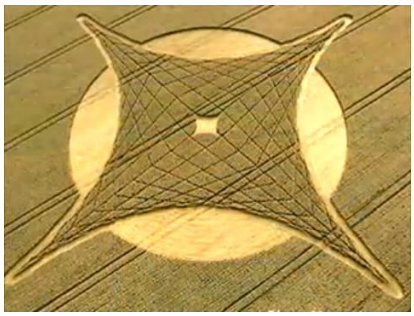

Cele 4 spirale triunghiulare, spre 4 direcţii în cruce, completează cercul .

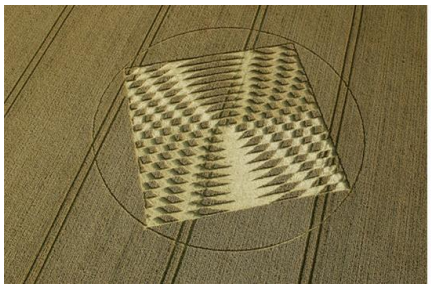

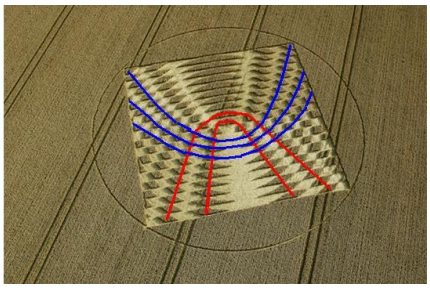

În stânga 2 găuri de vierme întretăiate în + , specifice construcţiilor tetraedrice.

Simbolistica lumii este plină de elicoide, clepsidre, spirale, triunghiuri şi cercuri...!!!!!

Iată o construcţie având la centru 4 sfere dispuse pe un tetraedru regulat ce formează un cluster(apare sfera ce le încadrează).

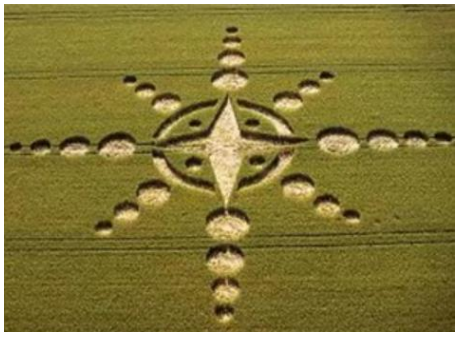

Din centru se mai dezvoltă un alt cluster, aceştia apărând întretăiaţi, cu o proiecţie în + nu în Y.(oricare mărime de sferă, în **3D**, mai are încă 3 identice, dispuse tetraedric).

Sferele, dinamica elicoidală sunt date de o construcţie alcătuită din sfere dispuse tetraedric.

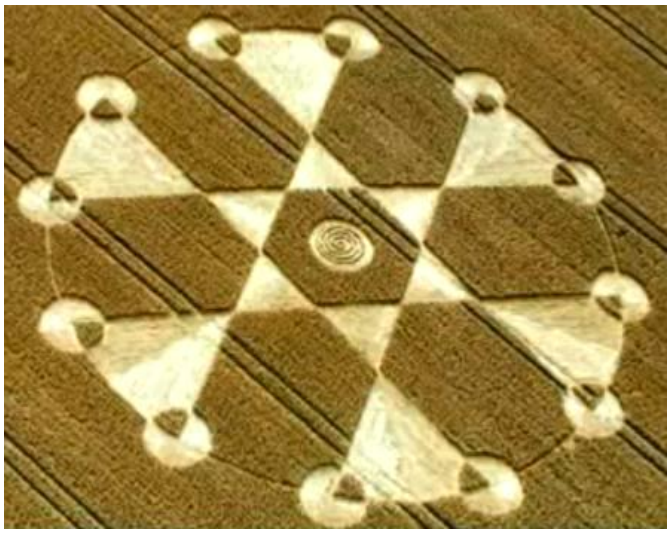

Ceea ce vedem noi este sfera, limita exterioară, interiorul fiind riguros determinat, geometria este bine definită.

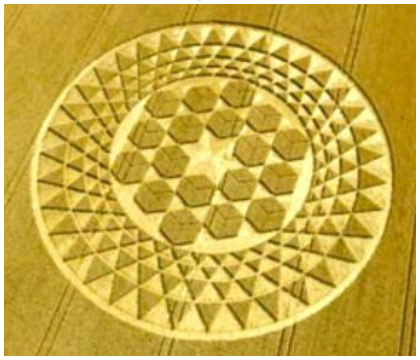

La construcţiile proiective în Y, sferele mari se obţin din combinaţii tetraedrice, spirala în mijloc ţipă **…vortex!….**

TORUL reprezintă geometria staţionară intermediară, de transformare, de conversie.

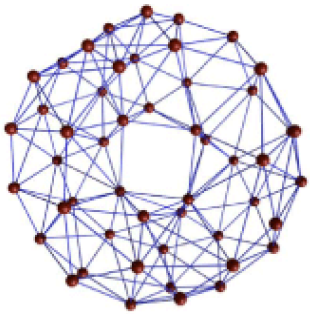

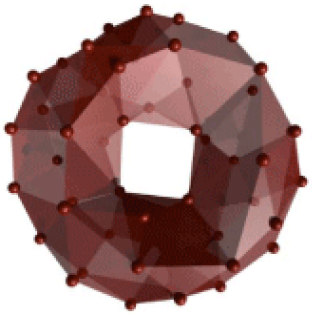

(sistem echilibrat dinamic, de tranziţie, dinamică intermediară, de transfer, de inducţie, IN /OUT, autoconexiune)

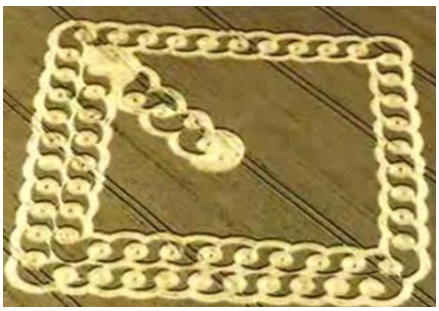

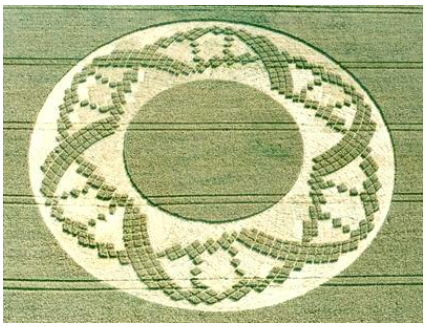

Construcţiile de tip autoconexiune sunt de fapt tetrahelix-uri în compunere axială cu ele însele.

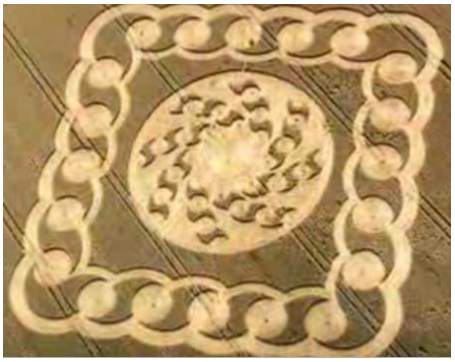

Dacă sunteţi matematician cu siguranţă veţi fi interesat de descoperirile geniale ale lui Marko Rodin, **sunt <u>bazate integral</u> pe o intuiţie extraordinară,** el însuşi recunoscând acest lucru.

Un tip excentric , **fără încorsetări ale mentalului**, reuşeşte să capteze atenţia **NASA** şi **MICROSOFT.**(însă...este greu dacă nu ai cheia)

Bobina toroidală tip Rodin, bazată pe tehnologie de tip fundamental (tetrahelix -E.F.T.), îi uimeşte pe fizicieni.

Discuţiile dintre acesta şi Nassim Haramein îl pun pe Nikola Tesla la loc de frunte, toţi 3 intuiesc...ceva dar nu pot defini exact...ce!

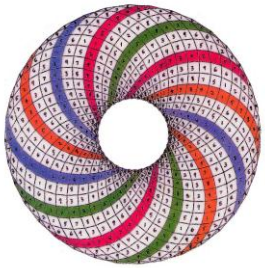

ATENŢIE! - Ambele lucrări, Nassim-Marko, povestesc despre unificarea a tot ce există în Univers.(nu ştiu că E.F.T. este cheia, simt că ceva unificator există)

Cifrele, pentru Rodin, înseamnă o descriere **3D** a Universului.Teoria lui o pot anunţa deja ca posibilă tehnologie de mâine a calculatoarelor.

(am suficientă putere să fac anunţul)

Pitagora considera **numărul** esenţa lucrurilor iar Universul un sistem armonios de numere şi de relaţii dintre acestea.Cercetând numai partea cantitativă a lucrurilor, faimosul savant mistifica lumea reală.Tot ceeace este, este număr.

Indiferent că este vorba de un corp oarecare, de un lucru, de o structură a Universului ori de o melodie, de suflet, de iubire, de minte, toate vin din număr şi toate sunt numere.Numărul este esenţa lumii şi realitatea ei actuală, originea şi cauza ei, dar nu este o idee sau o abstracţie, **este pur şi simplu o geometrie de construcţie.**

Universul este rezultatul devenirii numărului, a reflecţiei lui în realitate.

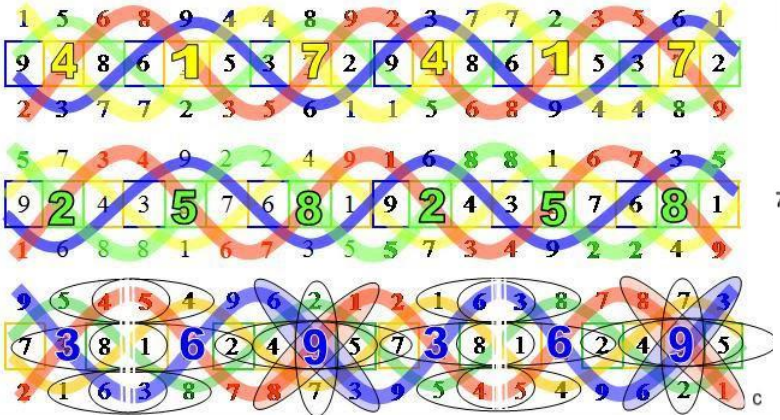

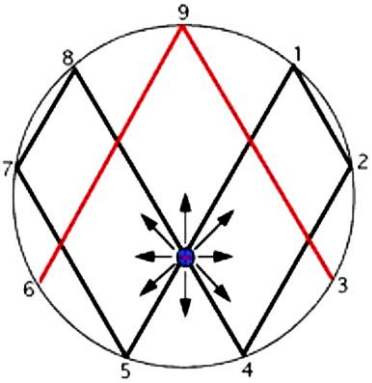

Priviţi mai sus ce înseamnă pentru Marko, în anul 2011, a număra tridimensional.Vi se par cunoscute?Dar logo-ul acestuia, din bobină?

Veţi constata că liniile de câmp magnetic sunt de fapt particule, în mişcare elicoidală.

Priviţi în figuri cum apare torul la mişcarea elicoidală a clusterilor prin conductor.

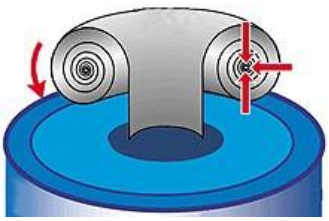

Magnetohidrodinamica este o ramură a fizicii care va dezvolta tehnologie E.F.T, în special zona aero-spaţială(experimentul Philadelphia era pe acolo).

Geometria toroidală reprezintă de fapt noţiunea unei macroelicoide închise.

Atenţie, orice subsistem este o geometrie deschisă, autoconexiunea înseamnă de fapt o traiectorie staţionară.

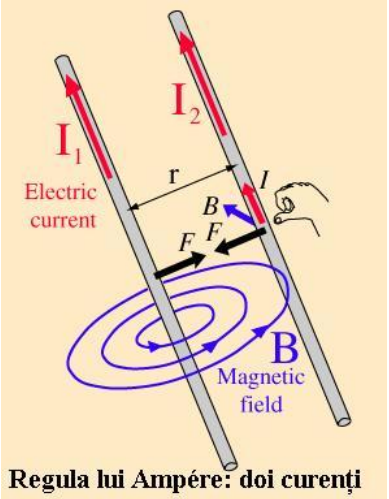

Regula lui Ampére: doi curenţi paraleli de acelaşi sens se atrag iar de sens contrar se resping.

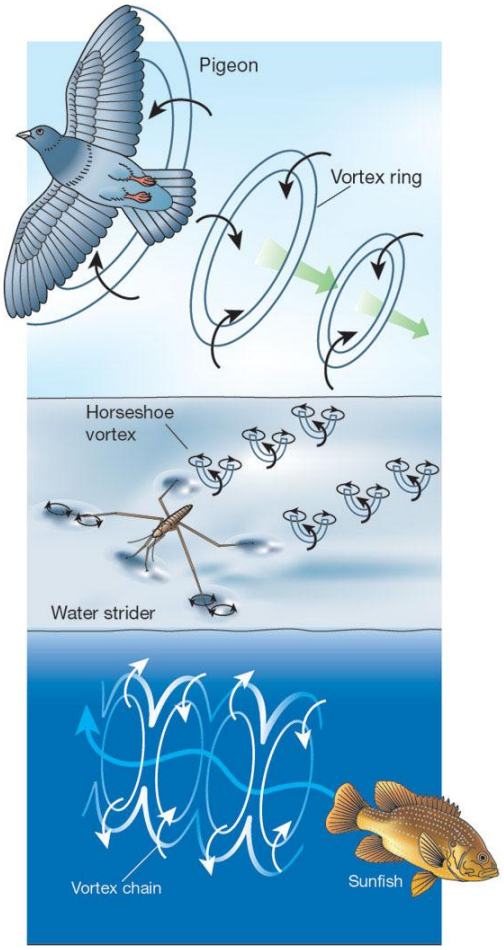

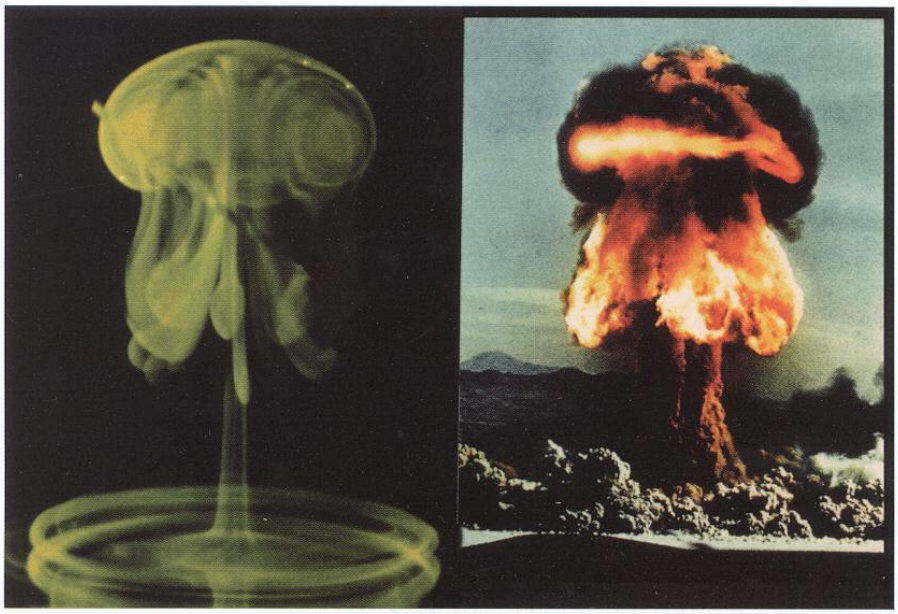

Figure 8 Comparison of the vortex structure created by a 2.6-mm water drop 50 ms after impacting a pool of water after a fall of 35 mm (inverted, left) and an above-ground nuclear test, Nevada, 1957, U.S. Department of Energy (right). (Left, from Peck, B. and Sigurdson, L.W., *Phys. Fluids*, 6[2] [Part 1], 564, 1994.)

Cercetări din toate domeniile, de la fizica particulelor sau lumea animală şi până la galaxii îndepărtate, descoperă sistematic geometria elicoidală, a vortexului, mişcarea toroidală.Păsările, peştii dar şi avioanele

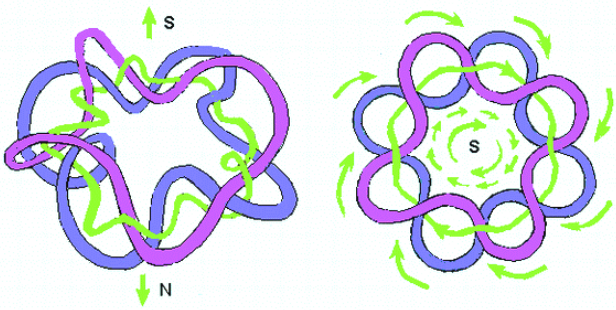

produc acelaşi tip de turbulenţă.(fenomen neexplicat de fizică dar explicat prin dinamica E.F.T.)

GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ ESTE SINGURUL ELEMENT CE CARACTERIZEAZĂ TOATE SISTEMELE UNIVERSULUI, ESTE UNICUL PUNCT DE CONVERGENŢĂ, DE LEGĂTURĂ.

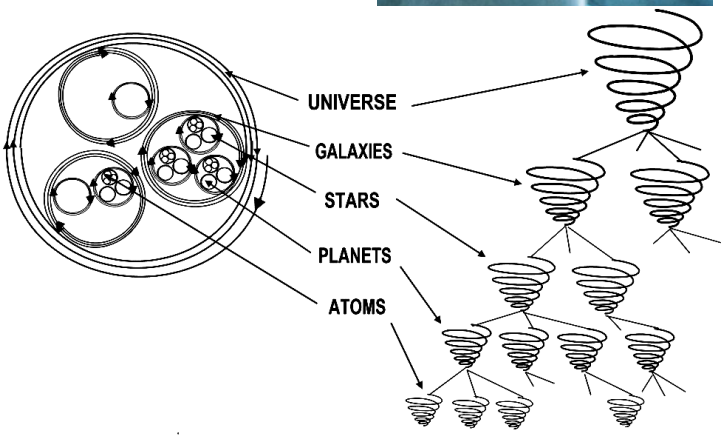

Priviţi în dreapta intuiţia umană.

Universul, galaxiile, stelele, planetele, atomii, articulaţiile braţului, toate au construcţie elicoidală.(aşa intuiesc alţi autori)

Unii sunt conştienţi de aceste legături de tip dinamică elicoidală.

În Romania un absolvent de matematică, **dl. Abel Cavaşi,** de vreo câţiva ani studiază

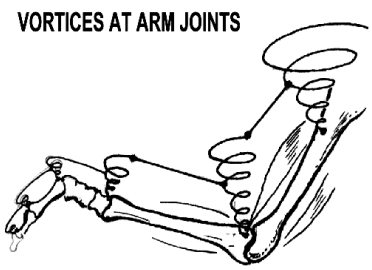

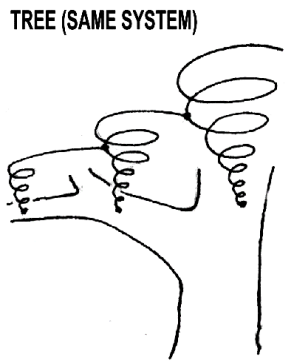

posibilitatea unei **fizici elicoidale**(denumirea îi aparţine).Intuiţia nu-i dă pace, crede că este ceva acolo, **îşi urmează instinctul necondiţionat**.Nu este singurul, în această clipă cercetările abundă în astfel de elemente.

Nimeni, până acum, nu a avut curajul să susţină aceste lucruri **dintr-un motiv evident, se bazau pe ipoteze şi noţiuni pur intuitive.**

-CILINDRUL reprezintă dinamica, transferul particulei între 2 sisteme stabile, staţionare, sferice, elicoida fundamentală de transfer**, E.F.T.**

(sistem echilibrat dinamic cu o geometrie elicoidală, deschisă, IN-OUT).

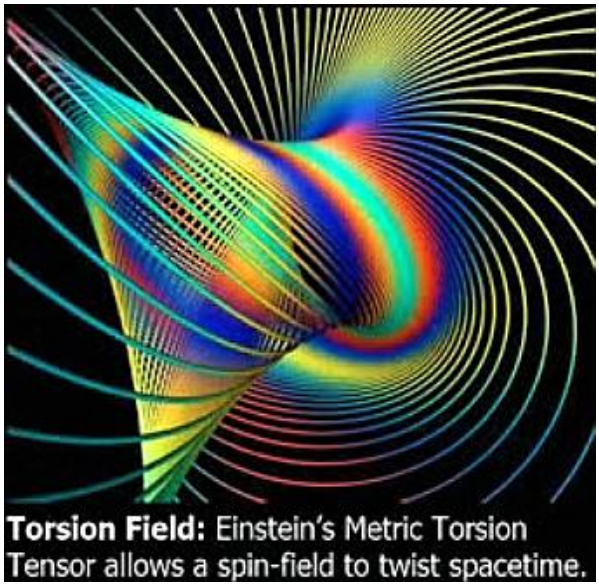
Torsion Field: Einstein's Metric Torsion Tensor allows a spin-field to twist spacetime.

Această geometrie caracterizează tot Universul.

Nassim Haramein, un tip extraordinar, a intuit geometria tetraedrică, ca fundament, la fel ca foarte mulţi alţii, din preistorie începând.

Cel mai simplu dintre solidele platonice, tetraedrul regulat, a fost impulsul.Nimeni nu a arătat clar o legatură a acestuia cu Universul.

Dacă nu ai văzut cele 8 ore video de pe site, cu Nassim, te rog nu mai continua.

A făcut 3 mari greşeli ce mi-au detonat pur şi simplu intuiţia.

Greşelile lui sunt de fapt celebritatea lui.

1 – A plecat de la mare la mic, prin divizare....şi a obţinut particula fundamentală.

2 – A studiat staţionar, nu a plecat spre afară, nu a extins miniuniversul creat, constatând dinamica omniprezentă!

3 – A menţinut sistemul în geometrie închisă, **<u>fără IN-OUT</u>**, noi venim dintr-un loc al Universului şi ne îndreptăm către altul, elicoidal, **în direcţia şi sensul vectorului tractor.**(aruncarea materiei către găuri negre limitează explicaţiile la... un orizont de aşteptare)

La fel cum un solenoid are 2 capete, IN-OUT, aşa toate sistemele noastre, sfera, torul şi cilindrul vor avea intrări şi ieşiri.

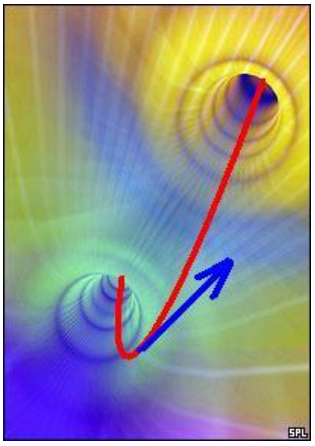

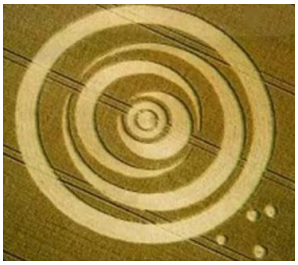

O tehnologie ipotetică, de scanare a Universului, în reprezentare grafică prin geodezice (3D) de densitate gravifică, ar arata că este plin de găuri de vierme.

<u>Variaţia locală a razei cilindrului este datorată variaţiei locale a densităţii gravifice.</u>

Într-o aceeaşi densitate gravifică raza cilindrului este invariabilă.

Având în vedere că această structură(lanţ tetraedric) este cea mai rigidă, în varianta singulară, fluiditatea Universului este pusă sub semnul întrebării.

S-a constatat imposibilitatea acestei "tetrahelix" (primordiale) de a exista singură în Univers.Un pahar cu apă înseamnă o multitudine de molecule interconectate, nu doar una singură.

Flexibilitatea acesteia este direct proporţională cu numărul de TETRAHELIX-uri adăugate.

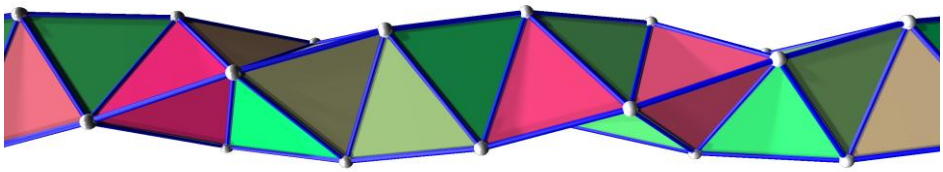

Cu alte cuvinte este o construcţie similară unui cablu, de 1m diametru, construit din milioane de fire de 0.1mm. Deosebirea, esenţială, faţă de acest cablu, este fluiditatea.

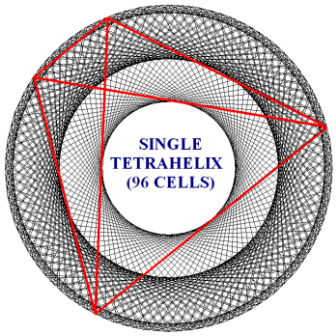

Orice particulă elementară poate sări, în anumite condiţii, de pe o tetrahelix pe alta.

Procesul de alipire coaxială a tetrahelix-urilor fundamentale (definită în capitole de dinamică fundamentală ca Elicoida Fundamentală de Transfer- E.F.T.) **este cea mai importantă transformare a acestora, prin expansiune, prin aport de particule**.(efectul Magnus în fizică)

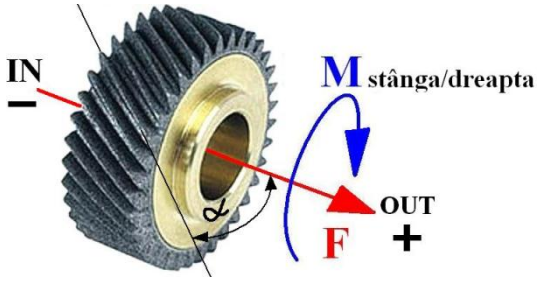

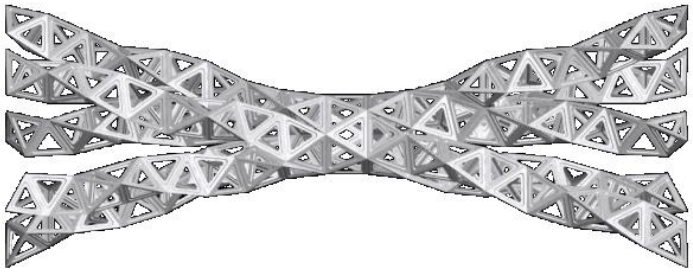

Eceastă elice, în construcţie tetraedrică la nivel fundamental, produce un efect extraordinar, necesar înţelegerii proiectului Fundamentul Universului.

Vom vedea că datorită vectorului TRACTOR, generatorul curgerii superfluidice, orice macroelicoidă, pe lângă forţa axială transmite în mod obligatoriu şi moment de torsiune.Legătura dintre forţa axială F şi momentul transmis M este dată de geometria de construcţie a transportului elicoidal.(bivectori-studiaţi în alte capitole)

În Teoria Relativităţii Generalizate probabil va apare acest aspect, în acest moment Einstein neintroducând torsiunea şi nici forţa inerţială în teoria sa.

Tetrahelix-urile implicate în acest schimb au energia necesară emisiei egală cu cea necesară absorbţiei.

În cazul dinamicii, în densităţi gravifice diferite, caracteristicile acestor geometrii se modifică proporţional dar în salturi.

După cum vom vedea, expansiunea şi completarea geometriei se va face în funcţie de numărul de tetraedre.(numere întregi prin multiplu de 4 şi poziţionare cu simetrie cilindrică)

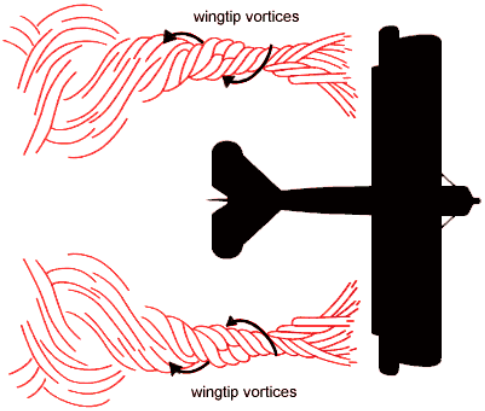

Un exemplu este torul tetraedric ce **nu se închide decât după un număr strict de tetraedre**, proces realizat prin absorbţie-emisie de particule.

Sfera se va completa strat peste strat, compunere centrală (ca o ceapa).

Cilindrul şi torul se vor completa axial, compunere axială(vezi inelele de creştere ale copacilor).

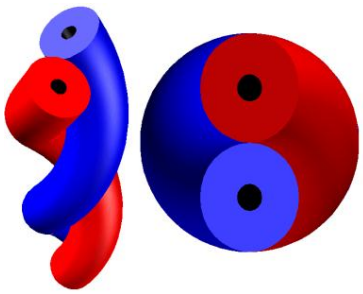

NU UITAŢI! Cea mai importantă caracteristică, de creştere, a unei tetrahelix este aceea de a fi capabilă de compunere axială(„lipire prin răsucire”).

Cu cât numărul acestora este mai mare cu atât macroelicoida rezultată este mai flexibilă(la aceeaşi secţiune).O macroelicoidă poate fi ea însăşi parte dintr-o alta, prin compunere.

Deasemenea viteza de transfer a particulelor sau a clusterilor, influenţează direct proporţional pasul(distanţa între 2 înfăşurări consecutive) acestor macroelicoide compuse.

TOT UNIVERSUL ESTE CONSTRUIT ÎN ACEASTĂ DINAMICĂ

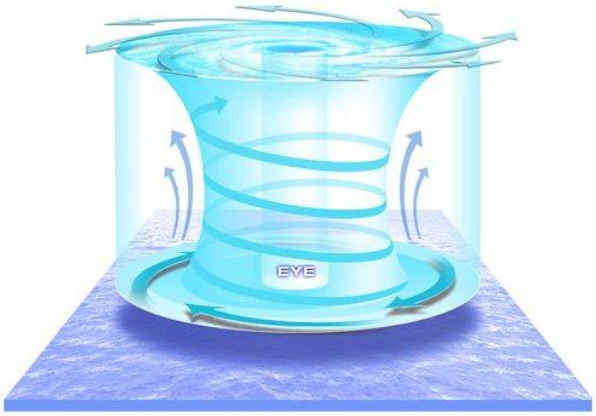

Încerc, pe cât posibil, evitarea limbajului tehnic dar în acelaşi timp trebuie să fac şi enunţuri concrete, la obiect.

Iată numai câteva exemple de o simplitate reală, de bun simţ.Acestea, ca număr, au dimensiunea întregului Univers.

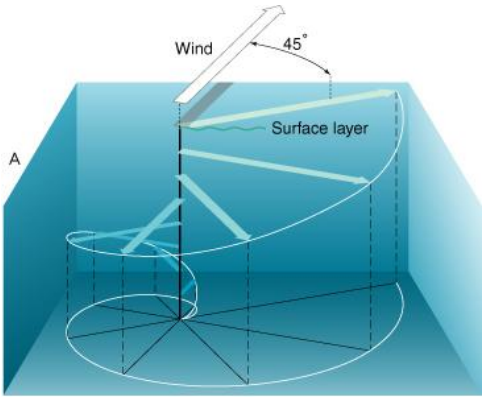

Particulele din ocean se ridică la suprafaţă, atunci când bate vântul, pe o geometrie spiralată. (traiectorie de transport Ekman).

Valurile au construcţie elicoidală, circulaţia Langmuir fiind de notorietate.

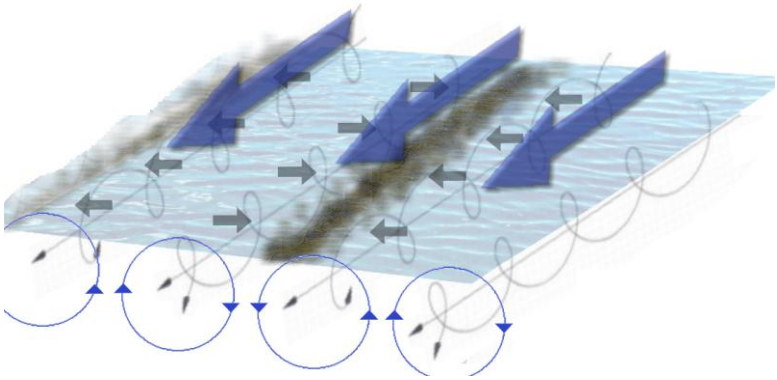

Surferul intră pur şi simplu cu placa în golul elicei.

Atunci când arunci cu piatra în apă **unda nu este circulară(lipsa 3D).**Unda este de fapt toroidală.

Dacă toată dinamica este elicoidală vom vedea, în alte capitole, că toate undele sunt gravitaţionale şi sunt unde de torsiune.

Filmul „**primul_vortex_magnetic.wmv**” arată, pentru prima dată, faptul că linia de câmp magnetic este de fapt mijlocul unei macroelicoide de transfer.(inexistenţa traiectoriilor plane).

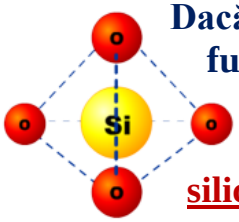

Dacă structura tetraedrică este fundamentul înţelege acum rolul carbonului în nanotehnologie sau materia organică, rolul siliciului în tehnică sau materia anorganică, rolul apei în construcţia viului, etc.

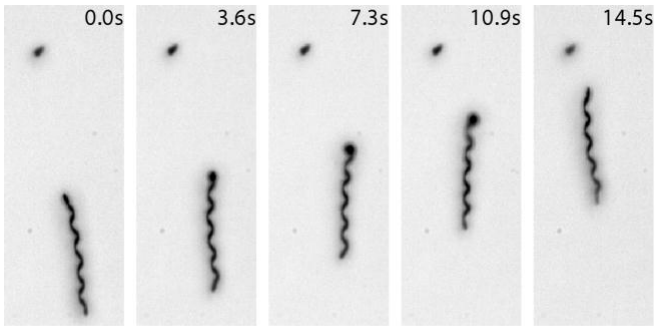

Helical Swimming Microrobot, similar in size and geometry to natural bacterial flagella.

Priveşte diagramele Feynman (fizica particulelor) unde caracteristicile acestora sunt schematizate ca în figură. (compunere axială).

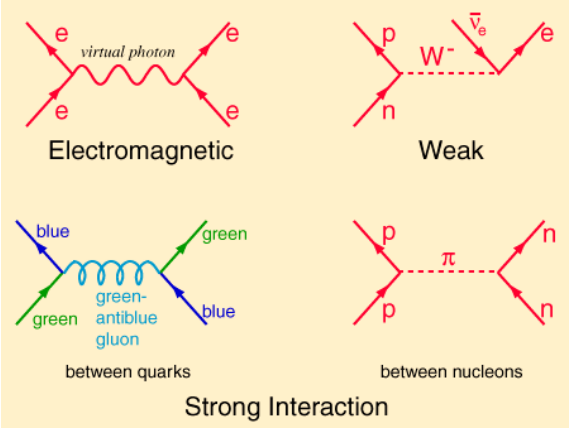

Teoria stringurilor prin construcţia cu prioritate a tuburilor, este o teorie capabilă, **dar tardivă,** să vadă analogia cu faptul că tot Universul este construit din tuburi.(vezi Legea Vieţii – construcţia tuburilor).

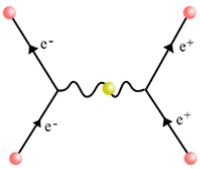

Fizica particulelor

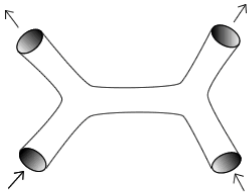

Teoria stringurilor

Curgerile a 2 fascicule de fluid, paralele, foarte apropiate, la nivel microscopic, arată care este de fapt geometria reală a curgerilor.(vezi siajul, urma avionului pe cer)

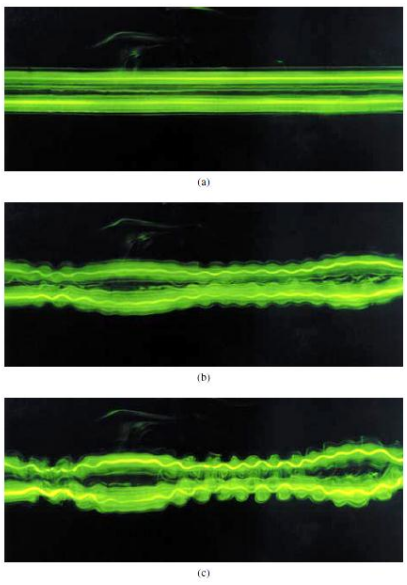

2 conductori uşori parcurşi de curent de acelaşi sens se vor încolăci unul după celalalt dacă sunt lăsaţi liber.(curgerile electrice din conductori sunt şi ele elicoidale).

Plasma este fascinantă.Tot transportul de ioni şi particule neutre este elicoidal.

Fasciculele de tip tetrahelix(curenţi Birkeland) intră imediat în autoconexiune.

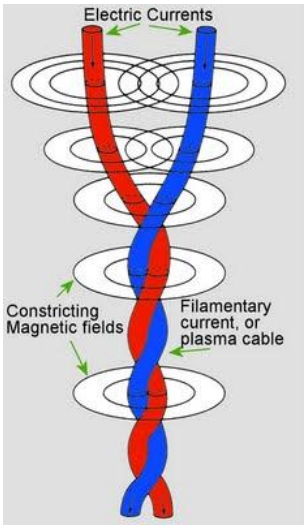

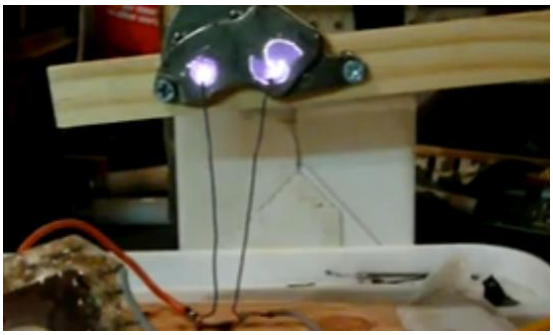

Priviţi o descărcare electrică, plasmatică, pe polul unui magnet.Aşa cum deja ştiţi vortexul magnetic ajută şi desface vortexul plasmatic, la intrare.

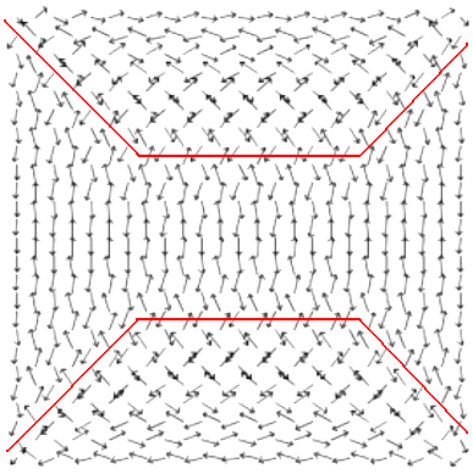

Retea patrata de 25x25 dipoli magnetici, dispusi initial aleator care se autoorganizeaza intr-un vortex...

Galaxiile au o astfel de construcţie, vizibilă...la fel şi florile….

Toată geometria Universului este construită din particule fundamentale cu gravitaţie proprie, generatorul evenimentului.

Dipol magnetic generează sensul acţiunii.

Studiul cu simulatoare, ce folosesc nanodipoli magnetici, din acest punct de vedere, este un alt punct de plecare.

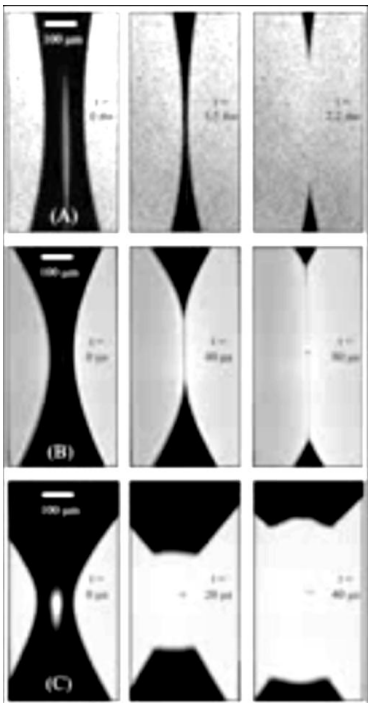

Simetria cilindrică se poate observa punând o picătură de apă între degete.(guma de mestecat este…bună).

Trageţi şi vedeţi forma EFT….planurile de alunecare sunt…**elicoidale**, <u>singura dinamică posibilă</u>, de bun simţ. (sistemul

muscular la fel)

Pentru a vedea ce se întâmplă, la viteze mici, priviţi secţiunea unei stalactite sau stalacmite.(dreapta)

Inelele de creştere indică dinamica elicoidală.

Praful captiv în inelele lui Saturn , similare celor de creştere, sunt explicate perfect cu E.F.T.

E.F.T construieşte tot Universul, nu uitaţi!

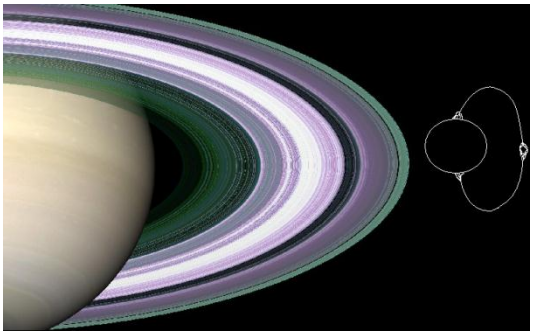

În cazul dinamicii în densităţi diferite caracteristicile acestor geometrii se modifică proporţional dar în salturi.

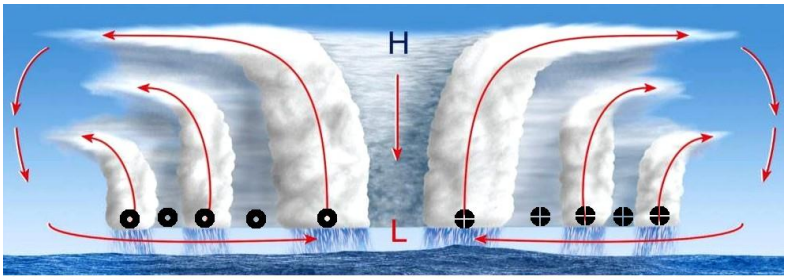

Aceleaşi inele de creştere le vedem atunci când tăiem un copac dar şi în cazul uraganelor.

Aţi auzit de aşa ceva?...nici vorbă. Vreo analogie între inelele lui Saturn şi tornade?

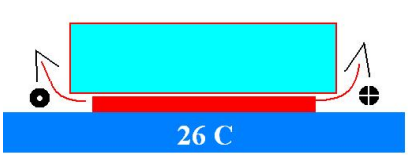

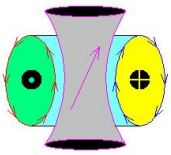

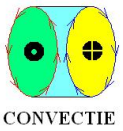

Dar dintre inelele de creştere din structura oaselor umane şi cele din jurul unui conductor parcurs de curent?

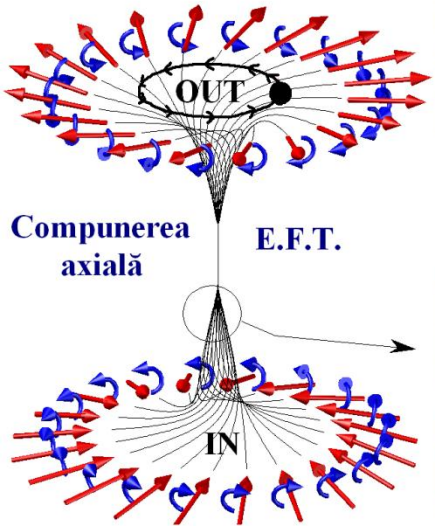

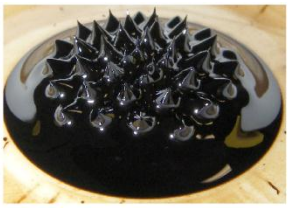

Linia de câmp magnetic = macroelicoidă de transfer

Aşa cum ştiţi, linia de câmp magnetic este o noţiune teoretică.

În realitate este vorba de o macroelicoidă de transfer a particulelor fundamentale, grupate în clusteri, o geometrie 3D.

Aurora boreală are o dinamică elicoidală, de tip vortex, liniile magnetice nefiind altceva decât trasee de circulaţie a clusterilor de tip “magneton”.

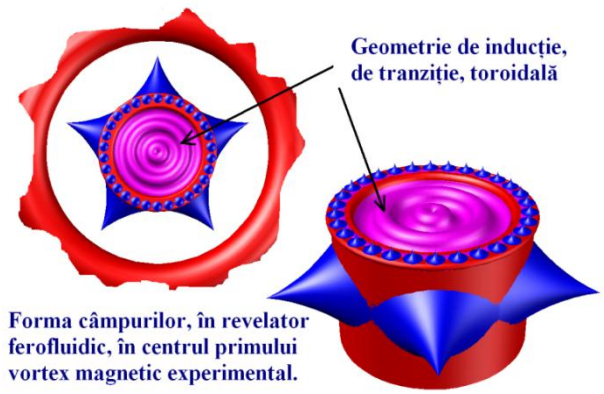

În mod identic particulele din suspensia ferofluidică se aliniază pur şi simplu curgerilor, la fel şi sfera magnetică de neodim din experiment. (între elicoidele de dreapta sunt intercalate cele de stânga, nereprezentate în figură şi considerate mai mici)

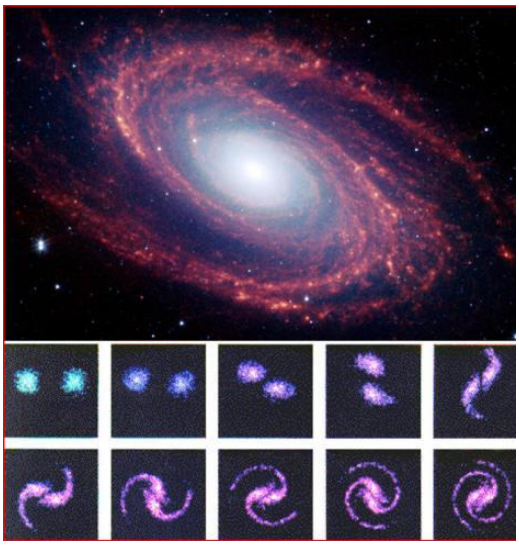

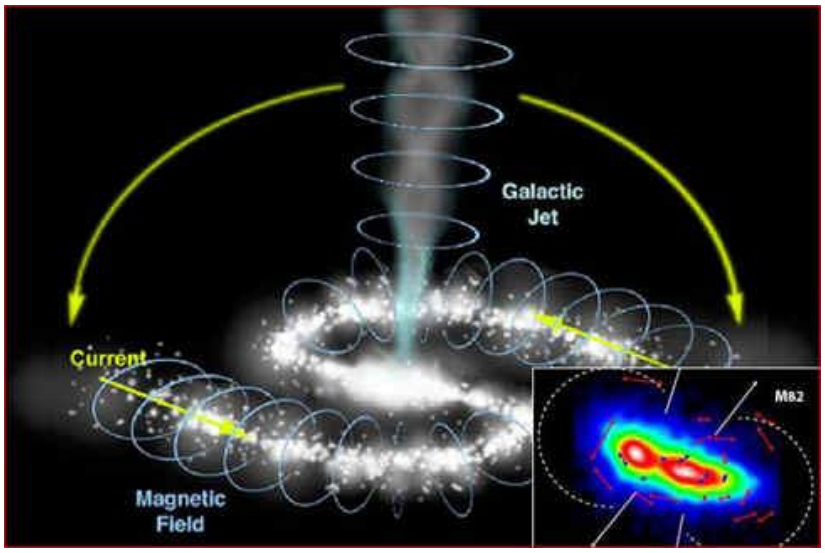

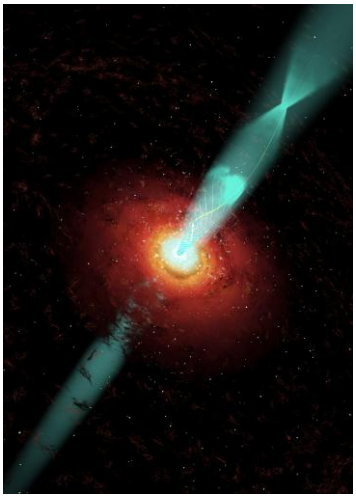

Priviţi mai sus greşala, este aşa de simplu să vezi că cercurile nu există, sunt elemente abstracte, nu sunt realităţi.

Era aşa de greu să facem elicoide şi să vedem de fapt realitatea, dinamismul etern al spaţiului **3D**?

Omenirea s-a învârtit în cerc, cum a fost posibil?

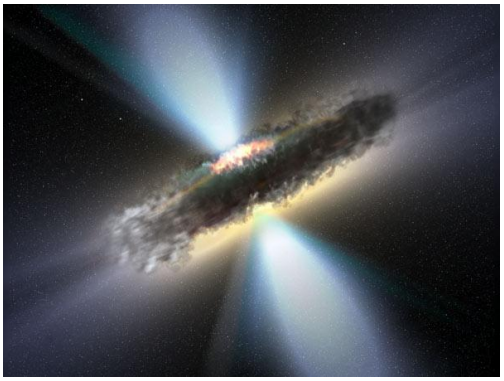

Spiralele sunt plane, vortexurile sunt **3D**.

Eram de acord cu spaţiul **3D** însă toată gândirea noastră era plană, încetaţi acum să mai gândiţi în proiecţii.Sunteţi în planul unei foi de hârtie, captivi în şabloane , în informaţiile preluate de la alţii.

Vă trebuie 1 secundă ca să începeţi să vedeţi frumuseţea creaţiei Universului.

Oameni fără carte au acces la adevărul creaţiei.

Nu trebuie decât să ştiţi să citiţi cu ochii minţii aceste rânduri.Perseveraţi, deblocaţi-vă interiorul, ascultaţi-vă intuiţia.

E.F.T. este totul, este construcţia Universului de la minus infinit la plus infinit.

O altă caractreistică a E.F.T. este aceea a conectivităţii periferice.

Aceasta arată, practic, forma vizuală a materiei, a tot ce există în Univers.

Condensata Bose-Einstein, pentru fizicieni, începe să arate vortexurile dar nimeni nu are curaj, nu îndrăzneşte să facă enunţul.**(este în joc cariera acestora, este preţul orbirii).**

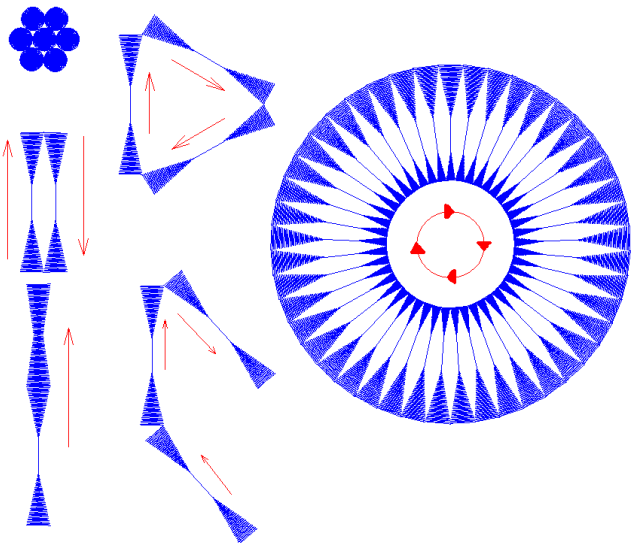

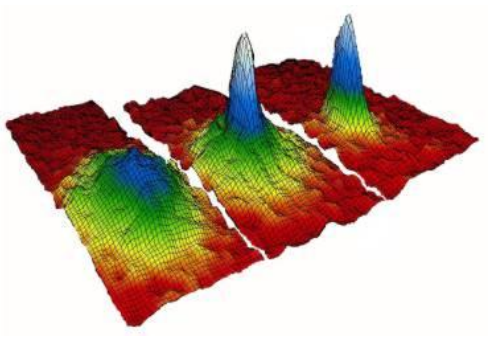

EU am un mare avantaj, nu sunt fizician, mi-am asumat ridicolul, este mai uşor pentru mine.Eu accept să fiu un incompetent al fizicii pentru că nu am ce pierde şi pentru că... asta sunt!

Priviţi "supermegavortexurile" ferofluidice într-un tetraedru regulat, obţinute experimental.

Pe site există, la secţiunea video, un filmuleţ cu o bulă de săpun prinsă în acest vortex ferofluidic.

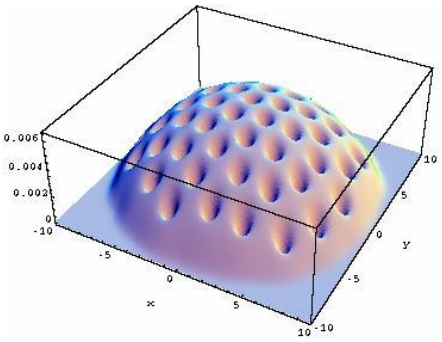

Este primul experiment al omenirii, de producere a energiei libere ?

Dacă vrei să dormi în seara asta mai greu...dai răspunsul corect şi este posibil să ai insomnie.

Ţi-am promis istorie, ai crezut şi încă mai crezi că glumesc, ţi-am atras atenţia de multe ori, **este timpul să o vezi**, se întâmplă cu adevărat.

Citeşte începutul lucrării de mai jos, acelaşi Nassim cu intuiţia lui genială. **Dacă nu ai văzut cele 8 ore cu teoria acestuia nu mai continua!**

THE ORIGIN OF SPIN: A CONSIDERATION OF TORQUE AND CORIOLIS FORCES IN EINSTEIN'S FIELD EQUATIONS AND GRAND UNIFICATION THEORY

N. Haramein[¶] and E.A. Rauscher[§]
[¶]The Resonance Project Foundation, haramein@theresonanceproject.org
[§]Tecnic Research Laboratory, 3500 S. Tomahawk Rd., Bldg. 188, Apache Junction, AZ 85219 USA

Received January 1, 2004

Abstract. We address the nature of torque and the Coriolis forces as dynamic properties of the spacetime metric and the stress-energy tensor. The inclusion of torque and Coriolis effects in Einstein's field equations may lead to significant advancements in describing novae and supernovae structures, galactic formations, their center super-massive black holes, polar jets, accretion disks, spiral arms, galactic halo formations and advancements in unification theory as demonstrated in section five. We formulate these additional torque and Coriolis forces terms to amend Einstein's field equations and solve for a modified Kerr-Newman metric. Lorentz invariance conditions are reconciled by utilizing a modified metrical space, which is not the usual Minkowski space, but the U_4 space. This space is a consequence of the Coriolis force acting as a secondary effect generated from the torque terms. The equivalence principle is preserved using an unsymmetric affine connection. Further, the U_1 Weyl gauge is associated with the electromagnetic field, where the U_4 space is four copies of U_1. Thus, the form of metric generates the dual torus as two copies of U_1 x U_1, which we demonstrate through the S^3 spherical space, is related to the SU_2 group and other Lie groups. Hence, the S^4 octahedral group and the cuboctahedron group of the GUT (Grand Unification Theory) may be related to our U_4 space in which we formulate solutions to Einstein's field equations with the inclusion of torque and Coriolis forces.

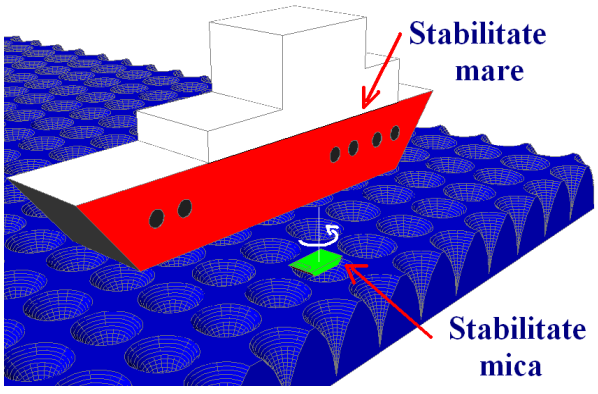

Imaginează-ţi oceanul cu miliarde de vortexuri.

Ghici ce se roteşte mai tare barca mică sau vaporul?

Principiul captării acestei energii(libere) este acela de a compune vortexurile prin realizarea unui hipervortex şi utilizarea principiului turbinei.

De aceea originea spinului este acest vortex.

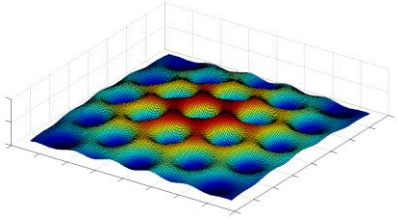

Particulele, cu cât sunt mai mici cu atât au o mişcare de spin mai evidentă.

Priviţi mai jos, modelarea computerizată a materiei prin condensata Bose-Einstein combinată cu dinamica fluidelor, făcută de **dl. Ionuţ Dănăilă, cercetător al diasporei, stabilit în Franţa.**

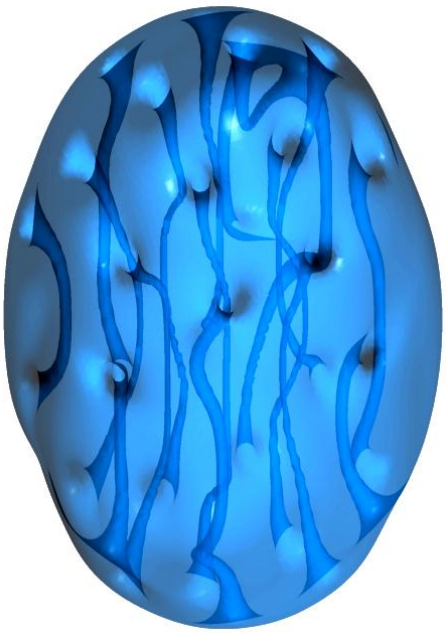

Este printre cele mai avansate lucrări în acest domeniu. Succesul acestuia se datorează, în principal, cunoştinţelor din domeniul IT.

Chiar intuiţia mea, ca un expert IT în domeniul proiectării asistate, se bazează pe modul meu de a gândi permanent **3D.**

Priviţi în corpul ovoidal compunerea E.F.T. (albastrul mai închis)

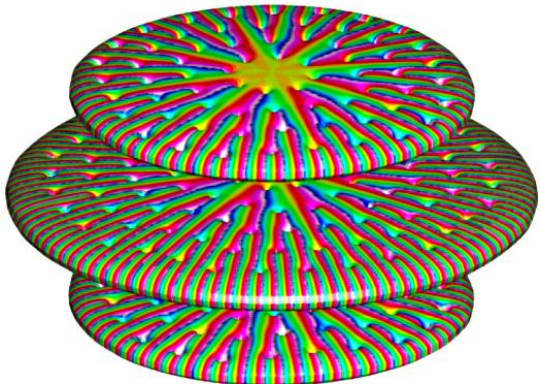

În lucrarea **Legea Vieţii** aveţi posibilitatea de a descifra primii, ca români, tainele creaţiei Universului.

Acolo sunt primii paşi ai omenirii spre următoarea eră a civiliţaziei umane.

Timizi dar siguri, românii vor auzi primii de faptul că toate religiile au intuit realitatea.

Preotul ce a luat banii femeii, în toiag şi cu mâna tremurândă, a ocolit biserica şi a plecat spre casă cu Jeep-ul său ultimul tip.

Înţelege acum, cititorule...**TU NU EŞTI ORB!**

ACEL PREOT A LUAT BANI DE LA BĂTRÂNĂ PENTRU CĂ TU TACI, PENTRU CĂ ŢIE ŢI-E FRICĂ, PENTRU CĂ TU EŞTI ...ÎNCĂTUŞAT...şi toate acestea...

…PENTRU CĂ ŢI-E TEAMĂ SĂ GÂNDEŞTI LIBER…

…dar cel mai grav este că ţi-e frică de Dumnezeu…adică ….DE TINE ÎNSUŢI...

Alungă acum teama din interiorul tău, eşti unul şi acelaşi lucru!

Eu nu fac decât să repet ceeace spun toate religiile lumii, **dar am o altă interpretarea a lor**, fizico-matematică, unificatoare.

Privind **3D**, inginereşte, cea mai stabilă reţea este reţeaua tetragonală, iar acum mă uit prin microscop la un diamant, cel mai dur material natural cunoscut…şi…nu mai este o surpriză tipul de reţea superstabilă…

Nanotehnologia,(vezi nanotuburile de carbon)este un domeniu al viitorului.

Apa este necesară vieţii şi asigură transportul particulelor în interiorul geometriilor.

Siliciul, găsit din abundenţă în natură, la fel ca şi lichidul vieţii, în tehnologie, a făcut şi face minuni.

Acestea sunt numai câteva structuri pentru care tetraedrul regulat este specific.

Siliciul, în semiconductori, lasă o amprentă de tip, 8,16,32,64,128,256….

Zilele unui ciclu anual sunt împărţite în 12 luni, a 4 săptămîni…

Este o chestiune **de bun simţ** că va trebui să punem întotdeauna un **multiplu de 4** particule, pentru a echilibra cele 4 axe tetragonale.

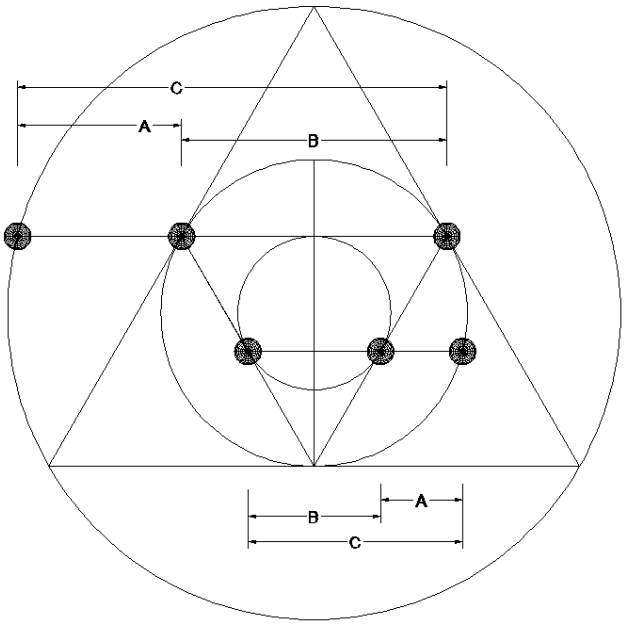

Raportul B/A sau C/B este un număr irațional, numărul de aur φ, implicat direct în TOATĂ GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ.

Ca o surpriză pentru dumneavoastră, nici φ nici π nu sunt constante. Putem considera că primele 10^n zecimale sunt constante dar următoarele sunt variabile. Relaţia între φ şi π nu este constantă, fiind specifică pentru fiecare diametru ϕ.

Toate aceste numere iraţionale, construcţia geometrică şi dinamica elicoidală, vor fi relevate în capitole cu o încărcare fizico-matematică mai pronunţată.**Complexitatea Universul este dată de geometria acestor numere iraţionale.**

Iată o întoarcere la 90 de grade a unui vortex, în natură.

Vei înţelege de ce o navă vizitatoare, a civilizaţiilor avansate, poate face manevre uluitoare prin schimbarea bruscă a direcţiei.

Lăsaţi apa să cadă pe un burete în formă de OZN pus la o centrifugă.

Cu cât turaţia este mai mare cu atât buretele este mai uscat, deşi peste el cade apa.

Greutatea buretelui este variabilă şi ea, depinde de apa absoarbită, nu-i aşa ?

Farfuria zburătoare este nava civilizaţiei mai puţin avansate.

Navele triunghiulare, cilindrice, inelare (toroidale), sau sferice sunt o realitate şi corespund diverselor civilizaţii. (de ce aceste forme?...tu cunoşti răspunsul).

Vei înţelege mai jos de ce raza morţii, ce se presupune că a fost descoperită de Nikola Tesla, folosea pulsul de particule.Vei înţelege de ce experimentul Philadelphia are ceva real în toată această poveste.

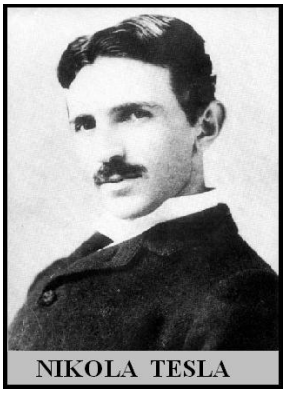
NIKOLA TESLA

Pur şi simplu se jucau cu E.F.T. fără să stăpânească acest lucru.

Romania, în acest moment, are şansa de a fi prima ţară a lumii ce are posibilitatea de a dezvolta şi experimenta tehnologie şi sisteme antigravitaţionale.

Există în schimb condiţia ca fizicienii români să se plieze rapid pe această teorie şi să reconstruiască fizica pe acestă fundaţie.Vor fi românii,…vor fi şi alţii, toată umanitatea beneficiază, de aceea fac aceste lucruri publice.

TEHNOLOGIA E.F.T. – tehnologia de torsiune

În acest moment vortexul magnetic obţinut, în condiţii reproductibile, de un singur conductor înfăşurat toroidal (IN-OUT), este expus public.(video).

Tehnologia E.F.T. consideră că GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ conţine aspectul **informaţional prin geometrie** iar **dinamica conferă energia**.

Aşadar:

1 **Toată informaţia** Universului este integral redată cu ajutorul geometriei(dinamică staţionară).Informaţia se conservă în timp şi spaţiu, geometria fiind invariabilă la schimbarea sistemului de coordonate, poziţia observatorului sau timp.

2 **Toată energia** este perfect descrisă cu ajutorul dinamicii.

Energia totală **Etot** a unui sistem, format din **Np** particule fundamentale, este conservativă şi proporţională cu numărul lor dar şi cu pulsaţia fundamentală ω **.**

Cedarea-primirea de energie înseamnă **interacţiune**, transfer de particule fundamentale sau rezonanţă.(biorezonanţa înseamnă încărcare cu energie, nu-i aşa?)

Prin analogie un avion(sistem) autopropulsat pierde din masa sa combustibilul sau un diapazon începe să vibreze prin rezonanţă cu un altul.

Etot = Ei + Et + Ef Δ **Etot =** Δ **Np** ω^2 **Energia este o masură a transferului, implică 2 sisteme.** Un bogat nu se ştie că este bogat decât atunci când ...cheltuieşte, interacţionează!

Energia internă (staţionară, latentă**) Ei** , dinamică relativă la geometria proprie a sistemului analizat.(dinamică staţionară – geometrie, **legături intersistemice...interne**)

Energia tractoare, Et , implică interacţiuni fundamentale cu sisteme externe, pe direcţia şi în sensul vectorului tractor**(legătura curgerii**)

Energia deviantă(de front)**, Ef,** datorată sistemelor externe, deviante(ex.rezonanţă).
(dinamică relativă la alte sisteme sau la sistemul elicoidal, propriu, **legături externe**)

În tehnologia E.F.T. mărirea stării energetice a oricărui sistem se va face prin aport de particule sau cu ajutorul undelor fundamentale, de torsiune(U.F.T.). (pulsuri torsionale).
În mod analog, dar în sens invers, are loc diminuarea stării energetice.

Ţi-am promis istorie şi **te asigur că o vei avea…**Dacă mai crezi în zeii din Legendele Olimpului, în orice alţi zei sau divinitate, te anunţ că nu vei trece dincolo, cu înţelegerea ta. Pregăteşte-te, altfel nu vei înţelege nimic din ce va urma în viitorul imediat.

Tehnologia E.F.T. este tehnologia ce se dezvoltă având ca fundament geometrodinamica elicoidală, Elicoida Fundamentală de Transfer.(E.F.T.)

(ex. sisteme de ecranare/propulsie gravitaţionale)

"Extratereştrii i-au contactat pe oameni de mai multe ori, însă guvernele au ascuns adevărul timp de peste 60 de ani", susţine cel de-al şaselea astronaut care a păşit pe Lună.Astronautul de pe **Apollo 14**, dr. Edgar Mitchell suţine că a ştiut de vizita unor OZN-uri pe Pământ, în timpul anilor în care a lucrat la NASA, însă de fiecare dată ele au fost ascunse.Dr. Mitchell, azi în vârstă de 77 de ani, alături de comandantul navei Apollo 14, Alan Shepard, deţine recordul pentru cea mai lungă plimbare pe Lună, cu o durată de nouă ore şi 17 minute, în timpul misiunii lor din 1971.

"Se întâmplă să fi fost suficient de privilegiat să aflu că am fost vizitaţi pe această planetă şi că fenomenul OZN-urilor este real.A fost foarte bine acoperit de către toate guvernele, timp de 60 de ani, dar încet-încet aceste informaţii au ieşit la iveală, iar câţiva dintre noi am fost privilegiaţi să fim înştiinţaţi cu privire la aceste lucruri", a declarat Edgar Mitchell.

Oficialii NASA au negat imediat comentariile lui Mitchell.

Într-un comunicat oficial, purtătorul de cuvânt al agenţiei spaţiale americane a declarat că "NASA nu urmăreşte OZN-uri.NASA nu este implicată într-o activitate de acoperire a existenţei extratereştrilor pe această planetă, sau oriunde în Univers".

"Domnul Mitchell este un foarte bun american, dar noi nu îi împărtăşim opiniile pe acest subiect", au încheiat oficialii NASA.

Domnul **Dumitru Prunaru**, unul din bravii români, crede cu tărie în ceeace spune.

…civilizaţiile extraterestre sunt aici…

A crede sau a nu crede… nu se înscrie deloc în ce vreau să vă spun.

Intuiţia evenimentului, ce încă nu s-a produs, este cheia, dacă aveţi dopul pus…trageţi de el!

Cunoaşterea vine şi pe alte…canale.Dacă nu intuiţi contactul iminent, imediat după realizarea saltului de conştiinţă, ar trebui să vă ascultaţi interiorul.

Nu vă ascund faptul că momentan lucrez la un dispozitiv …cu posibilitatea de a depăşi capacitatea dumneavoastră de înţelegere...dacă insistaţi să vă inchinaţi la divinitate.

Reţineţi doar: Geometrodinamica elicoidală - **E.F.T.,** pulsuri în curent continuu de ordinul GHz, rezonanţă de cavitaţie, tandem ecranare/propulsie gravitaţională.

Şi ei folosesc aceeaşi tehnologie, o tehnologie aplicată la nivel fundamental.

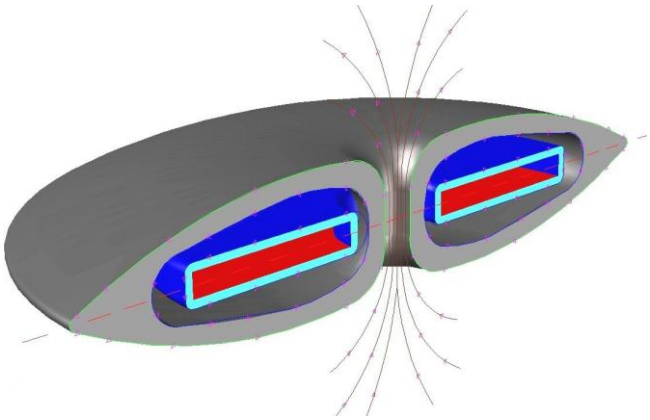

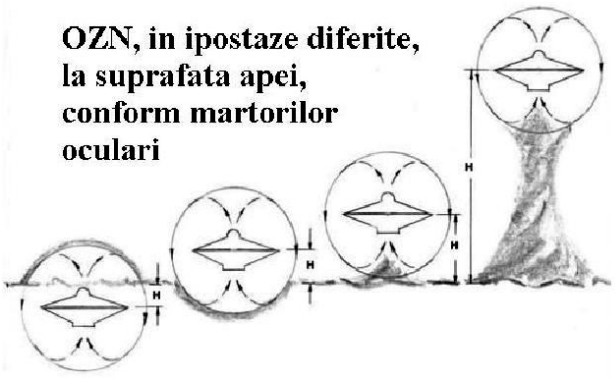

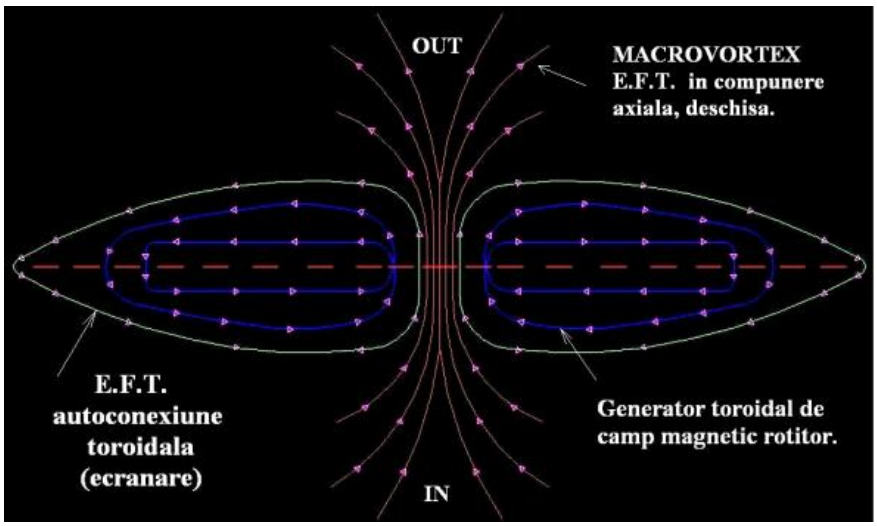

Înţelegeţi că în acest moment deja această tehnologie există, la un stadiu incipient.

Orice procent, peste 16% din greutate… pierdută, este, în momentul în care vă scriu aceste rânduri, un pas înainte.

Înţelegeţi că informaţia acestei tehnologii vă este transmisă parţial, intuiţia dumneavoastră completând lipsurile!

AVERTISMENT!

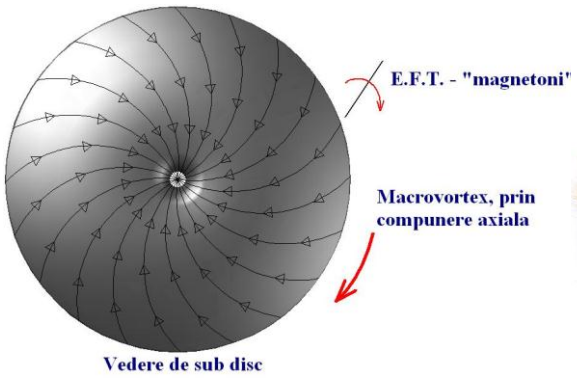

Înţelegerea tehnologiei este destinată numai celor ce că au facut saltul.

Orice fenomen scăpat de sub control nu este responsabilitatea autorului. (dematerializare, dezintegrare, perturbaţii ale microcâmpurilor de orice natură cu posibile efecte devastatoare asupra organismului uman).

Aceasta este o informaţie de natură intuitivă şi **NU pune la dispoziţie date concrete ce pot fi letale, pentru dvs. sau semenii noştrii,** în cazul în care nu aţi trecut de...barieră!

Aceste informaţii, puse lângă informaţia tipurilor de curgere, vor deschide perspectiva din care se vede foarte clar viitorul umanităţii.

Voi continua spunându-vă, încă o dată, că omenirea cunoşte, de la Adam şi Eva, principiul din spatele tuturor lucrurilor.

Pentru a câta oară, un intuitiv trece la mustaţă pe lîngă producerea "antigravitaţiei".

Stan Deyo – un intuitiv incredibil!

E.F.T. şi comportamentul uman

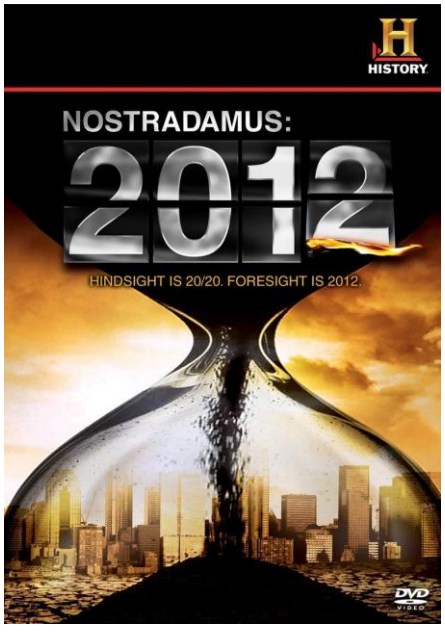

Nu voi trece mai departe fară să vă supun atenţiei următoarea constatare:

O renumită televiziune a scos un DVD despre saltul ipotetic de civilizaţie care, conform multor religii şi civilizaţii, se va produce în 2012.(priveşte grafica… iarăşi clepsidra ?)

Nostradamus face şi el referire la această perioadă de timp, pentru mine uluitoare.

Un preot aflat la sfârşitul existenţei sale, ramolit, bine şifonat, arată o scriptură …albă.

Aşadar religia nu mai are ce arăta….

Pe o pagină, în care viaţa abundă, apare copacul vieţii.

Dar ce ţine omul în mâna lui?

Este simbolul puterii, este şablonului creaţiei, este dinamica elicoidală, cu IN-OUT.

Sabia, văzută de sus, arată ca o floare (figura din dreapta).

Aici vei înţelege de ce unele detalii, explicite, nu pot fi făcute publice, dar se pot intui.**Oamenii nu sunt pregătiţi să folosească această putere.**

O altă constatare, un film extraordinar…**AVATAR- 3D**

Personal am rămas, pentru a câta oară, uimit…nu de efecte…

Intuiţia umană este cea mai evoluată formă de cunoaştere.

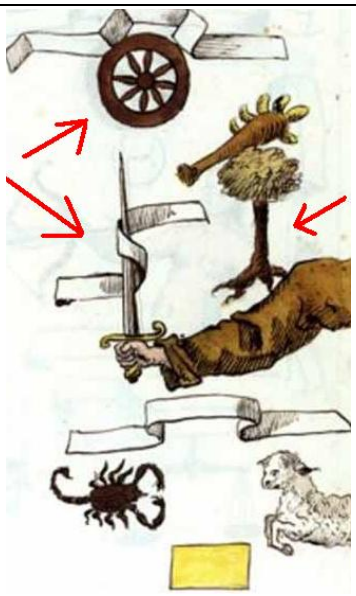

- Planeta Pandora, fiinţe în comuniune cu natura, copacul vieţii **(tree of life),** urcând în spirală, este un centru spiritual, singura cale de aflare a adevărului absolut, cea mai puternică fortăreaţă.

- Plutirea(imponderabilitatea) în vortexul creat chiar deasupra copacului.
- **Principiul comunicării, prin conectivitate cap la cap(periferică),** între vieţuitoare diferite ale aceleiaşi planete sau între acestea şi mama natură(teoria mănunchiurilor de fibre)
- Oameni ce simt realitatea imediată , ce au compasiune, intuiţie, şi oameni care nu pot face saltul către o nouă înţelegere a Universului.

Ştiu persoane care au venit de la sute de kilometri de Bucureşti să vadă acest film şi au spus că o singură dată este puţin. Fac parte din cei ce vor "trece dincolo", cu înţelegerea lor….

Foloseşte-ţi intuiţia, uită pentru o secundă tot ce ai învăţat şi vei găsi răspunsurile în tine.

Este tot ce ai nevoie pentru a te pregăti, ai o secundă pentru a face saltul, deblochează-ţi mentalul!

Nu este nevoie să-ţi mai arăt nimic. Sunt lucruri pe care **le ştiai oricum**, sunt în tine de la naşterea ta.

Dacă ai început să vezi înseamnă că efortul meu a meritat, restul depinde numai de tine.

Acum eşti un om suficient de puternic. Şi tu poţi schimba istoria, ajută-ţi semenii, creează în domeniul tău, OPEN YOUR MIND!

Dacă ai început să cauţi, să te întrebi,… ai curaj!... suntem din ce în ce mai mulţi.

Sfera, torul şi cilindrul, ca înfăşurări ale E.F.T. dar şi ca aplicabilităţi, vor fi studiate pe larg în capitolele lucrării.**Temerea, în această fază a proiectului, de a furniza, la liber, astfel de informaţii, este reală şi nu o ascund.**

Dacă ai ajuns aici acest efort al meu, de a te face să-ţi deblochezi mentalul, poate ...a reuşit.

Nu pot decât să-ţi **mulţumesc că m-ai suportat , iartă-mi stilul!...şi ...continuă... mai am multe de spus...**

Toate imaginile folosite sunt imagini care străbat conştientul, comunică direct cu tine, prin rezonanţă(ai fost avertizat).

Acum interiorul tău poate creşte, am sădit sămânţa cunoaşterii, acum vei începe să percepi altfel realitatea, **ai încredere în forţa ce va renaşte în tine**.

Îndiferent ce studii ai, realitatea este una singură, cea pe care ai regăsit-o în paginile de mai sus.

Nu-ţi pot da peştele dar ţi-am dat undiţa(şablonul creaţiei).Te-am învăţat să prinzi peştele cel mare.**Dacă ţi-aş da totul, intuiţia ta ar rămâne atrofiată,** iar eu ştiu că românii o să fie primii care au prins...şpilu', o merită.

E.F.T. - CEA MAI MARE DESCOPERIRE A UMANITĂŢII, CEA MAI ŞOCANTĂ, PRIN SIMPLITATE ŞI EFECTE! AI CURAJUL ŞI STUDIAZĂ UNIVERSUL!

Ai tot Universul la dispoziţie, caută şi vei găsi.
Ai în continuare câteva exemple, ele sunt infinite.

De la structuri subatomice la galaxii vei observa Geometrodinamica Elicoidală.
Vei face distincţie între construcţia tip sferă, tor sau cilindru(particular clepsidra).

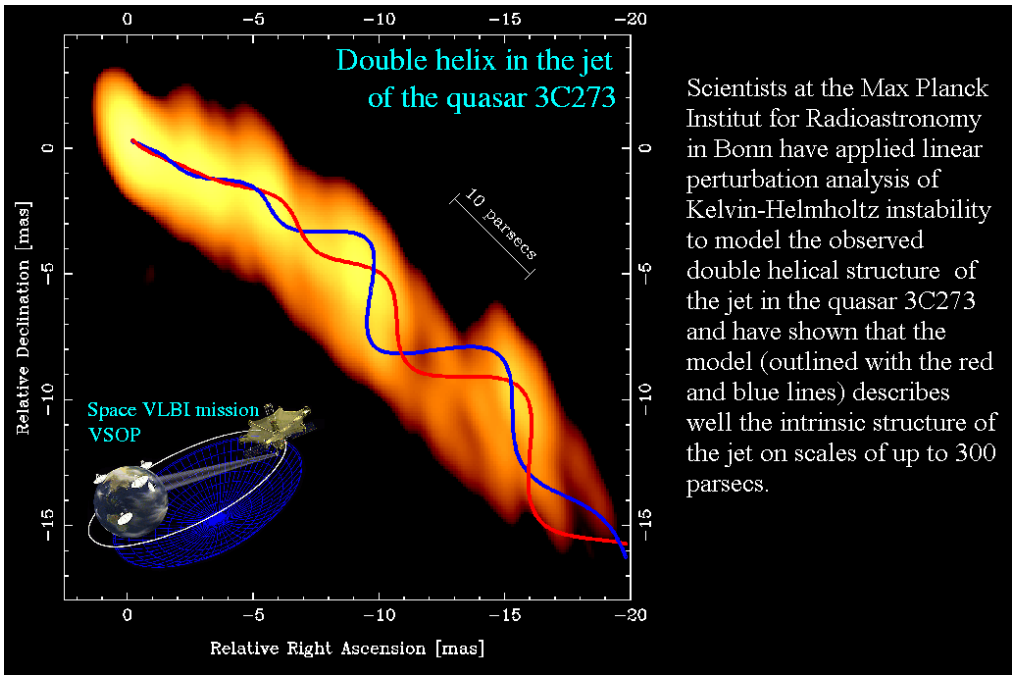

Scientists at the Max Planck Institut for Radioastronomy in Bonn have applied linear perturbation analysis of Kelvin-Helmholtz instability to model the observed double helical structure of the jet in the quasar 3C273 and have shown that the model (outlined with the red and blue lines) describes well the intrinsic structure of the jet on scales of up to 300 parsecs.

Ca o concluzie generalală, la tot ce aţi studiat până acum, am schematizat mai jos esenţialul.

Aşadar un întreg este alcătuit din părţi pe care le vedem şi altele pe care doar le intuim. Mijloacele de analiză sunt specifice fiecărui nivel dimensional.

Toată informaţia, indiferent de unde provine ea, este pur geometrică şi se regăseşte atât în realitatea imediată cât şi în intuiţia umană.

Marele salt al omenirii este unul al schimbării stării de conştiinţă, prin explozia mecanismului proprioreceptor. Astfel zona de percepţie a realitaţii se extinde accelerat, cuvintele telepat, medium, bioenergetician, etc., fiind din ce în ce mai prezente şi mai bine înţelese.

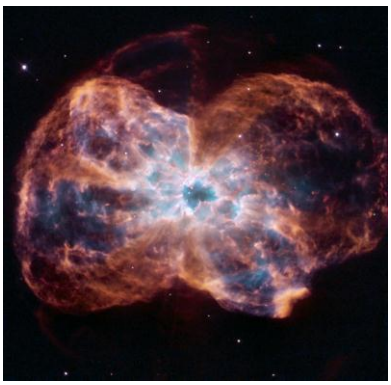

Interesul pentru "paranormal, esoterism, etc" creşte exponenţial, fiecare persoană începe şi "simte" o atracţie naturală, intensă, pentru aceste lucruri.(chiar dacă nu este înzestrat… genetic)

Omul, folosind la maxim intuiţia, se îndreaptă accelerat către originile sale interioare!

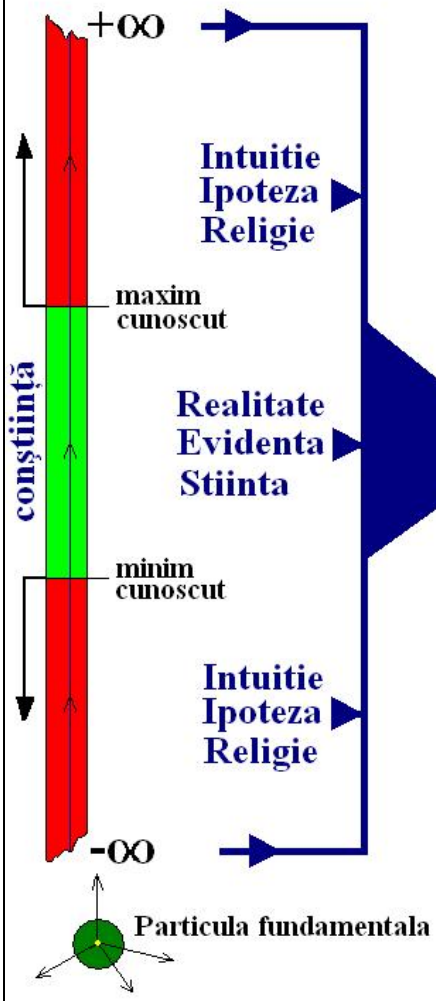

Unificarea a tot ce exista nu este o teorie,
este o realitate.

FUNDAMENTUL UNIVERSULUI

Un adevăr mai întâi
ridiculizat, atacat apoi cu
înverșunare și în final acceptat ca...
...EVIDENT,
...ȘOCANT,
prin simplitate și efecte !

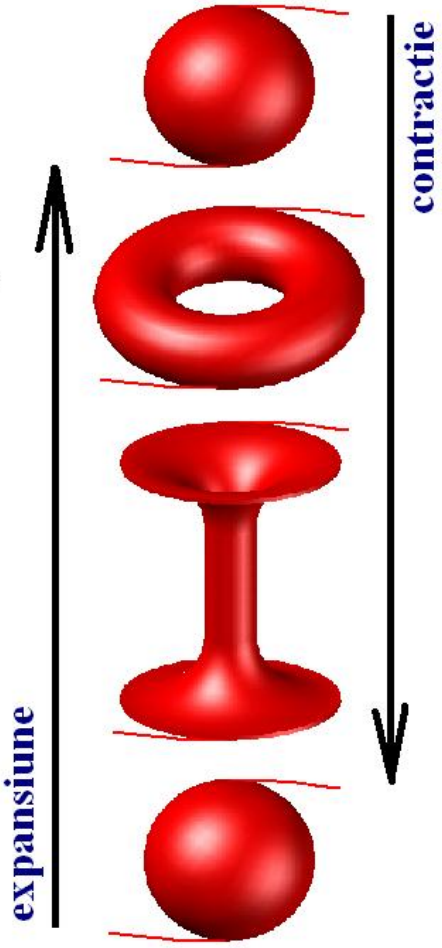

GEOMETRODINAMICA ELICOIDALA

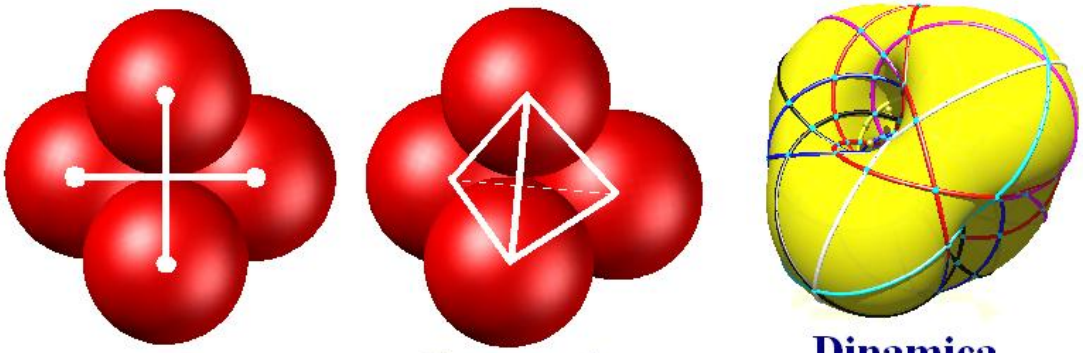

Religia + Geometria + Dinamica Superfluidului

Dacă ai înţeles până aici îţi dau o veste…<u>extraordinară pentru tine,</u> deja intuiţia ta a depăşit cu mult teoria superstringurilor („teoria finală”).....oauuu...!!

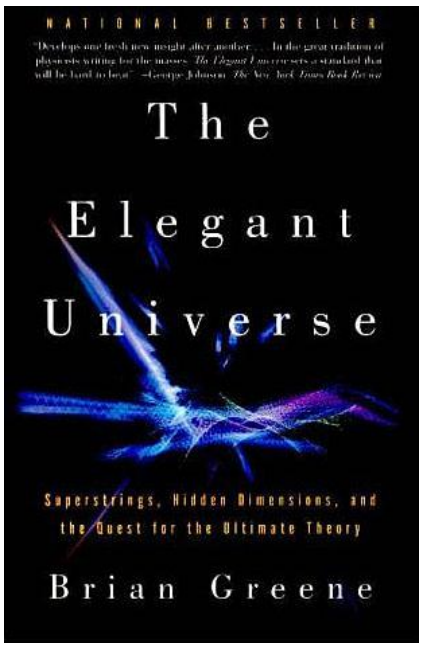

Această teorie se chinuie să unifice cele 4 forţe, tare, slabă, gravitaţională şi electromagnetică.

Tu ai constatat cum realitatea pe care ţi-am descris-o unifică absolut tot ce există,….chiar şi religiile lumii…

<u>Vei fi mândru că eşti ROMÂN, aşa cum nimeni, niciodată, nu a mai fost…este vorba doar de timp.</u>

Foloseşte intuiţia şi fii unul din primii oameni ai planetei ce vor înţelege geometria de construcţie a Universului.

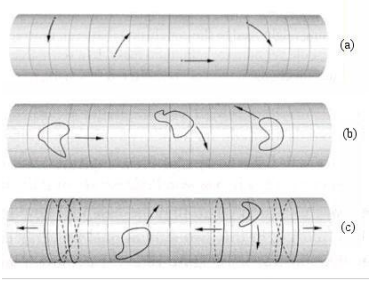

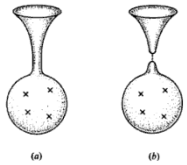

Figure 8.24. The dangerous configuration in the disk diagram with external closed strings is sketched in (a); the infrared divergence, if any, would factorise as in (b).

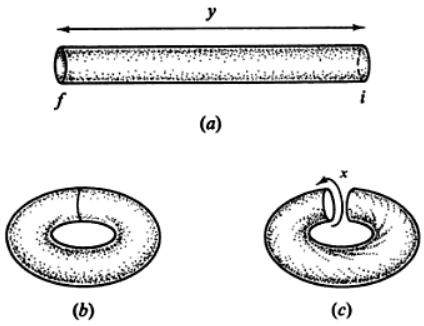

Figure 8.18. A string propagating for imaginary time y between initial and final states $|i\rangle$ and $|f\rangle$ is indicated in (a). In (b) the ends of the cylinder are joined to make a closed torus corresponding to $\mathrm{Tr}\, e^{-yH}$, while in (c), a twist by an angle x is included before joining the ends of the cylinder.

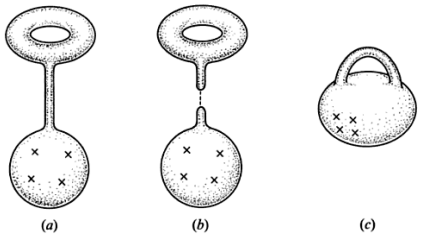

Figure 8.22. A string world sheet with a long neck connecting a tree diagram to a torus is sketched in (a). The integral over the length of the neck diverges due to propagation of the tachyon; the residue of the infinity has the interpretation indicated in (b). The world sheet of (a) can be conformally mapped into the picture sketched in (c) in which the world sheet has no long neck, and the external states are inserted very close together.

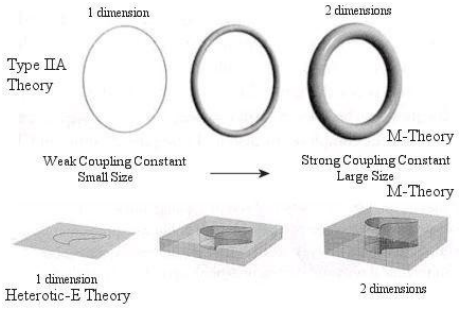

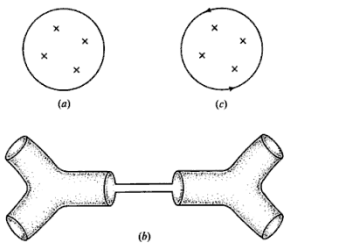

Figure 8.23. (a) A world sheet that is topologically a disk, with the external states being closed strings only. (b) Representation of the diagram as a closed-string tree diagram with intermediate open-string states. (c) With a change in the boundary conditions so that diametrically opposite points on the disk are identified (as indicated by the arrows) it becomes a projective plane. This gives a contribution to the purely nonorientable closed-string sector that modifies the tree contribution.

Gregg Braden

Bruce Lipton

Peter Russell

Toată cercetarea “**real intuitivă**” este canalizată pe cunoaşterea Universului, prin prisma schimbării stării de conştiinţă.

Matematicieni, fizicieni, cercetători, **ce folosesc intuiţia la maxim**, fac aceleaşi previziuni dar fără niciun argument palpabil, mai puţin teoretic.

Eu vă pun la dispoziţie tot ce aveţi nevoie pentru a înţelege realitatea aşa cum este.

Fiecare dintre aceştia contribuie la crearea unei viziuni de ansamblu, prin transmiterea de informaţie fundamentală, de natură pur intuitivă.

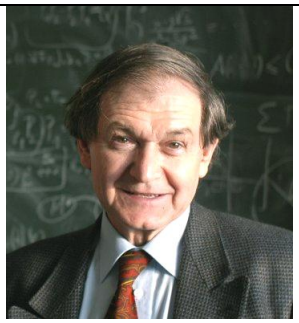

Iată, mai jos," frânturi" din teoria twistorilor(o altă teorie "finală"), aparţinând iniţiatorului acesteia, dl. **Roger Penrose.**

Conexiunea periferică (vezi dreapta sus/jos - **cap la cap**), **sfera, torul şi cilindrul** sunt geometrii pe care "matematica autorului " le tot scoate la iveală.

Constantin Brâncuşi a realizat, prin coloana infinitului, conectivitatea periferică acum zeci de ani...Penrose remarcă acest aspect ca pe o posibilitatate aparţinând realităţii **nefizice**.

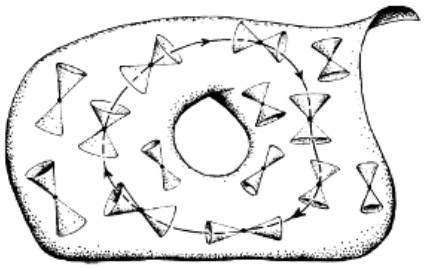

Fig. 17.18 The causality structure of $\mathcal{E}$ is determine by g (as with $\mathbb{M}$, see Fig. 17.16), so extreme unphysical situations with 'close timelike curves' might hypothetically arise, allowing future-directed signals to return from the past.

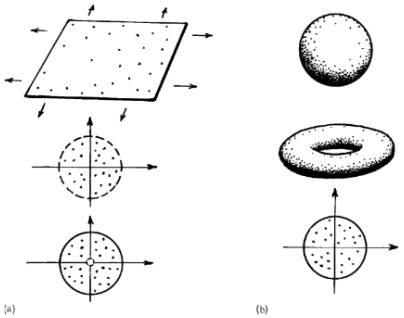

Fig. 12.13 (a) Some non-compact spaces: the infinite Euclidean plane, the oper unit disc, and the closed disc with the centre removed. (b) Some compact spaces the sphere, the torus, and the closed unit disc. (Solid boundary lines are part of the set; broken boundary lines are not.)

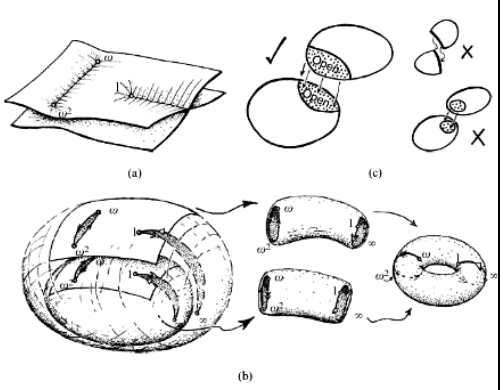

Fig. 8.2 (a) Constructing the Riemann surface for $(1-z^3)^{1/2}$ from two sheets, with branch points of order 2 at 1, ω, ω^2 (and also ∞). (b) To see that the Riemann surface for $(1-z^3)^{1/2}$ is topologically a torus, imagine the planes of (a) as two Riemann spheres with slits cut from ω to ω^2 and from 1 to ∞, identified along matching arrows. These are topological cylinders glued correspondingly, giving a torus. (c) To construct a Riemann surface (or a manifold generally) we can glue together patches of coordinate space—here open portions of the complex plane. There must be (open-set) overlaps between patches (and when joined there must be no 'non-Hausdorff branching', as in the final case above; see Fig. 12.5b, §12.2).

Gândiţi diferit, percepeţi realitatea dincolo de ştiinţele lumii sau religii, cumulându-le.

Nu aveţi nevoie de formule pentru a răspunde singuri la…cine suntem, de unde venim şi încotro mergem?**De interiorul genetic, de experienţa ta de viaţă, depinde plasarea propriei conştiinţe dincolo sau dincoace de barieră.**

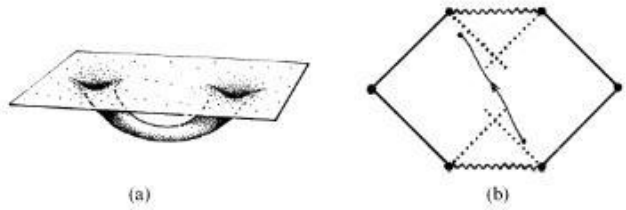

Fig. 30.10 A science-fiction suggestion for superluminary space travel, based on a modified wormhole spacetime. (a) By 'identifying' distant parts of the two external spatial regions of Fig. 30.8 one obtains a wormhole connecting distant regions of the same space, but again travel through the wormhole from one to the other cannot be achieved by a timelike curve. (b) For this to be possible, something of the nature of the 'stretched' version of $\mathcal{K}$, depicted here, would be needed (but such a model requires negative energy densities).

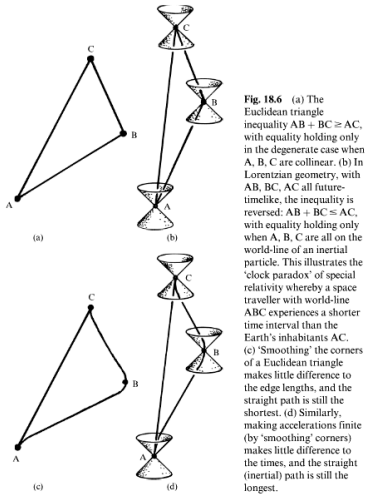

Fig. 18.6 (a) The Euclidean triangle inequality $AB + BC \geq AC$, with equality holding only in the degenerate case when A, B, C are collinear. (b) In Lorentzian geometry, with AB, BC, AC all future-timelike, the inequality is reversed: $AB + BC \leq AC$, with equality holding only when A, B, C are all on the world-line of an inertial particle. This illustrates the 'clock paradox' of special relativity whereby a space traveller with world-line ABC experiences a shorter time interval than the Earth's inhabitants AC. (c) 'Smoothing' the corners of a Euclidean triangle makes little difference to the edge lengths, and the straight path is still the shortest. (d) Similarly, making accelerations finite (by 'smoothing' corners) makes little difference to the times, and the straight (inertial) path is still the longest.

Un inginer român spune:
În această secundă eşti în faţa unei noi ere, pregătit pentru a face saltul!

Aşa cum fără îndoială ai observat, trăim vremuri ciudate dar interesante. Pe de-o parte avem victoria raţiunii, ce este complet dependentă de computer sau tehnologie avansată, iar pe cealaltă parte ne aflăm în faţa creşterii popularităţii cunoştinţelor esoterice sau a cercetării fenomenelor paranormale, aşa cum sunt numite de media.În acest moment cultura "gândirii raţionale" se îndreaptă

spre o inevitabilă criză a credinţei.În jurul nostru lumea nu mai seamănă cu cea descrisă de oamenii ştiinţei, în ultimile sute de ani.

Este firească o astfel de situaţie atât timp cât ştiinţa este surdă iar religia este oarbă…

Acum, pentru prima dată, cineva spune STOP.Acest "cineva" are argumente solide să o facă, atât de puternice încât **vor iniţia, în ambele direcţii, 2 cutremure majore.**

Atât raţionalul cât şi paranormalul sunt efecte ale aceluiaşi şablon universal,.

Extinderea conştiinţei, prin acceptarea şi înţelegerea simultană a celor două direcţii, plasează umanitatea în faţa saltului către o nouă eră de evoluţie.

Proiectul **FUNDAMENTUL UNIVERSULUI** aduce în faţa ştiinţei şi a religiilor lumii, adevăruri pe care nici unii nici alţii **nu vor să le asculte, să le vadă.**Acestea sunt mii, milioane, miliarde…**sunt peste tot**, oriunde am privi în Univers.

Dinamica elicoidală, în structură tetraedrică(**E.F.T.**), este prezentă de la ştiinţa modernă, de ultimă oră, până la religiile şi tradiţiile culturale ale lumii, cu privire la creaţia vieţii, a Universului.

Dansul împrejurul pomului de mai(maypole), simbolizează viaţa, creaţia umană.Aceasta este o tradiţe foarte interesantă, cu origini celtice şi cu referire la fertilitate.

Simbolurile sunt incredibile, crucea, triunghiul, macroelicoida (în compunere axială) şi cele două toruri(**totul din ramuri răsucite**) arată intuiţia umană, în aceeaşi manifestă splendoare.

Divinitatea, fundamentul credinţei în anumite elemente tradiţionale, înseamnă simboluri perpetuate de-a lungul timpului.

Today, many nationalities celebrate the May Day festival where you will see young ladies dancing around the maypole holding on to ribbons or vines and creating unique braided ribbons.

However, this ritual was at one time celebrated in quite a different way. The origin is that the Maypole was a pagan phallic symbol of fertility. The ribbons were plaited by young virgins during the festival. This was considered the rites of spring (primăvară, salt, început, arc/resort, izvor, sursă de energie) to ensure the fertility of the land for the people. However, many of the young girls would lose their virginity at the end of the celebration.

Vezi mai sus traducerea lui "spring", spune ceva intuiţiei tale?...**foloseşte cheia**... fiecare cuvânt înseamnă acelaşi lucru...baza,...Fundamentul Universului.

În România apare însă...**sursa acestui joc, neobservată de nimeni până acum**... în dansul căluşarilor. Din Romania a plecat totul...Iarăşi noi...?Personal am văzut acest joc de sfori, în copilărie, însă nu ştiu dacă mai există. Este un obicei mult prea vechi...s-au pierdut multe... dar...totuşi...

Obiceiuri românești la naștere, căsătorie și… la înmormântare, joncțiuni ale intuției umane cu întregul Univers!

Însăși viața noastră se învârtea sub simbolul
principiului unic, geometrodinamic.

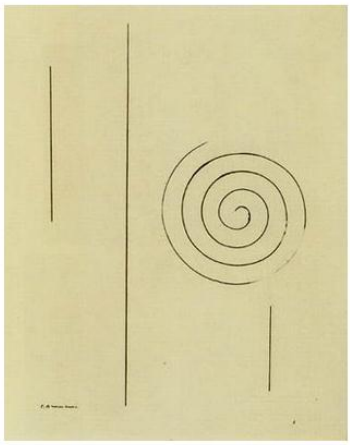

James Joyce
A Portrait by Constantin Brâncuşi
used as the frontispiece for
Tales Told of Shem and Shaun
(Paris: The Black Sun Press, 1929)

This spare **spiral** that **Constantin Brancuși** traced to capture the likeness of writer James Joyce describes the sort of journey involved in what Joyce called the "sedentary trade": using one's life as the material for one's work, each working and wandering into and out of the other.
This purposive wandering was also the origin of theoretical inquiry. The art world has developed a studied avoidance of theory, rationalized by claims that theory as we know it has died.

Simbolistica elicoidală o regăsim la naștere! Observăm chiar uniuni, în axă, a elicoidelor ce merg în același sens și se rotesc în senuri contrare.

Același simbol ne însoțește la căsătorie…este uniunea în fața creatorului de Universuri, uniunea in fața LUI…a principiului unic!

Călătoria morții - În sistemul de credințe și mituri românești moartea este văzută ca o "mare călătorie", ca o mare trecere", ca un "drum" pe care "dalbul de pribeag" îl face "din lumea cu dor / în cea fără dor; / din lumea cu milă / în cea fără milă". Poporul credea că prin gesturi, cuvinte și melodii se putea acționa și în acest moment asupra forțelor binevoitoare sau potrivnice și se putea pregăti marea trecere.Dar, pe langă aceasta, dupa moarte, i se punea la cap "toiagul", "lumina de stat" sau "statul", o lumânare de ceară lungă de înălțimea unui om. Această lumânare se învârtea în mai multe spirale și trebuia să ardă până ce mortul era îngropat….Astfel este și… spirala dacică (semnificând drumul parcurs de sufletul omului, până la locul de întâlnire cu Zamolxe, dar şi evoluţia, începutul şi sfârşitul…

Deoarece moartea nu este percepută ca sfârşitul vieţii, ci doar ca o trecere din lumea aceasta, trecerea fiind însoțită de simbolul luminii, al salvării sufletului, ce însoţeşte întregul ritual de înmormântare.(cu mulțumiri celor ce mi-au sesizat aceste analogii)

Căluşerul , simbol naţional,...informaţie fundamentală transmisă în ştiinţă...!

Ritualul Căluşului a fost proclamat de către UNESCO, în 2005, **”Capodoperă a patrimoniului cultural imaterial al umanităţii”.**

Acest titlu devine emblematic pentru valoarea culturii tradiţionale româneşti iar, **aşa cum cere UNESCO, el trebuie să fie: protejat, păstrat, promovat şi transmis.**

Căluşul (denumit şi: crai în Mehedinţi şi la românii din Timoc, călucean, căluşer în Transilvania, aruguciar la Aromâni) este un **ritual de trecere**(de la primăvară la vară, când spiritele morţilor sunt active) şi care se practică de Rusalii.

În 1850 la Braşov, Iacob Mureşan (muzician) şi Ştefan Emilian (prof. de gimnastică) culeg căluşerul de la Simion Cicudeanu şi Ion Căluşeru din Luna de Arieş, prelucrează muzica şi jocul pentru a-l adapta scenei şi pentru a-l vehicula ca **simbol naţional** în rândurile burgheziei ardelene, cu **scopul renaşterii conştiinţei naţionale**.

Cercul format de căluşari (înăuntrul graniţei simbolice trasate de mut cu sabia) descrie un spaţiu sacru în care puterea căluşarilor se manifestă activ.**Femeile sterpe** care joacă în horă cred că **vor deveni fertile**.Tema morţii şi învierii ca şi mimarea actului sexual în comicăriile mutului au şi scopul invocării fecundităţii, fertilităţii.**(complementar jocului maypole)**

Căluşarilor li se dau copii în braţe şi sunt plătiţi să sară peste copii în credinţa transferului de forţă vitală, de sănătate, de protecţie (mai ales de boală, de friguri).

Mişcările de dans creează, prin organizarea ritmică a timpului şi spaţiului, o stare extatică, care desprinde în mod simbolic dansatorul de realitate şi **îl situează la un alt nivel**, **unde comunicarea** cu spiritele (ielele) **devine posibilă**.

Declar origininea precreştină a obiceiului ca fiind daco-celtică, fiind mai veche decât obiceiul “maypole”, fiind o străveche tradiţie ce perpetuează informaţie fundamentală.

Căluşul a fost folosit ca unul dintre argumentele importante ale vechimii, unităţii şi continuităţii neamului şi, desigur, ca un reper al identităţii naţionale.

Acest dans se desfăşoară în momente tari din punct de vedere simbolic, momente de trecere, de comunicare directă cu lumea de dincolo – momente în care cerurile se deschid, conform credinţelor.

Dinamica elicoidală(băţul cu înfăşurarea lui), şi alte elemente simbolice, transmise prin credinţă interioară, formează un ansamblu ce descrie caracterul intuitiv al cunoaşterii umane, la nivel fundamental.

Studiind acest obicei am încercat să aflu dacă, în vreun domeniu al ştiinţei, există o asemenea geometrie.

Nu mică mi-a fost mirarea când am constatat că efectul de adunare-înfăşurare a conductorilor produce elicoidă sau vortex.Acest lucru se ştie însă este total neglijat.

Deşi nu este foarte cunoscut, acest experiment nu a arătat nimic... ...nimănui!

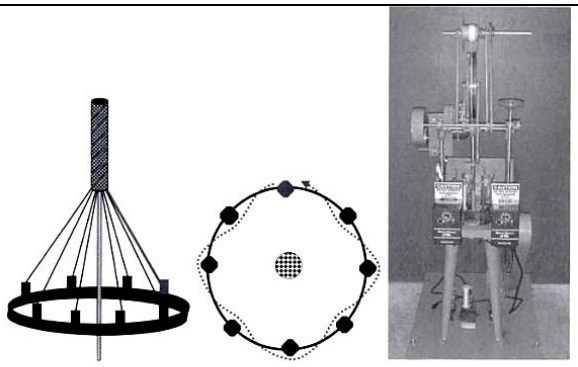

Figure 12.5 (Left) Schematic of tubular braiding machine. Fibers and wire (indicated in gray) are spooled from carriers that rotate on a circular track. Fibers may be braided around a center mandrel or other fibers in the core of the braid. (Center) Arrow indicates path taken by one yarn carrier in maypole braiding pattern. (Right) Photograph of tubular braiding machine at CEAM.

Recunosc… **este foarte dificil dacă nu ai cheia.**

A vedea analogii între geometrii ale fizicii moderne şi religiile lumii, este o încercare ce ... pare, din start, sortită eşecului.

Dacă stai să te gândeşti mai bine, ambele sunt manifestări ale conştiinţei umane nu-i aşa?

Nu cumva sunt proiecţii mentale, aduse la suprafaţă, în realitatea imediată, ale aceluiaşi model? ....răspuns corect...**DA**

Conştiinţa umană, natura şi cosmosul sunt unul şi acelaşi lucru, nu le poţi separa.Nu o poţi descrie făcând abstracţie de aspectul natural al organismului uman, o componentă a spaţiului cosmic.

A extrage gândirea umană din cadrul ei natural înseamnă eşec total, un fapt imposibil de realizat. De aceea îndepărtarea fizicii moderne de natură a direcţionat-o pe căi întortocheate.

Tehnologia dezvoltată fără latura spirituală a însemnat o stagnare permanentă a civilizaţiei. Întrebări profunde ale acesteia au**, începând de astăzi,** răspunsuri concrete.

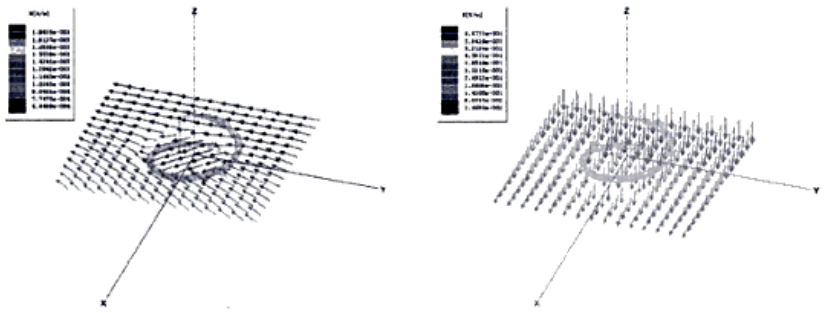

Figure 12.6 (See color insert following page 302) Electric field (left) and magnetic field (right) patterns calculated for a unit cell of a coiled medium using ANSOFT-HFSS. The wave is propagating in the *x*-direction and the fields on the two *yz* faces have 50° phase difference. The incoming wave (electric field) from the far *yz* face is at this time polarized parallel to the axis of the coil. However, the effect of the coil adds an out of phase normal component. Therefore, the field vectors of both electric and magnetic fields rotate as the wave travels through the cell.

ORBUL GĂINILOR

Realitatea E.F.T., în toată ştiinţa lumii...total ignorată

Dacă eşti fizician, biolog, medic, inginer, cu siguranţă toate aceste imagini de mai jos, de acum în colo, vor arăta altceva pentru tine.Pot pune aici mii de exemple…infinite, dar nu doresc să te plictisesc, **ci doar să te determin să gândeşti cu totul şi cu totul altfel.**

Ai 1 secundă să înţelegi, să accepţi, să treci dincolo.Te asigur că este cea mai „lungă” secundă pe care o poate parcurge fiinţa umană, este secunda ce separă 2 ere distincte de evoluţie.

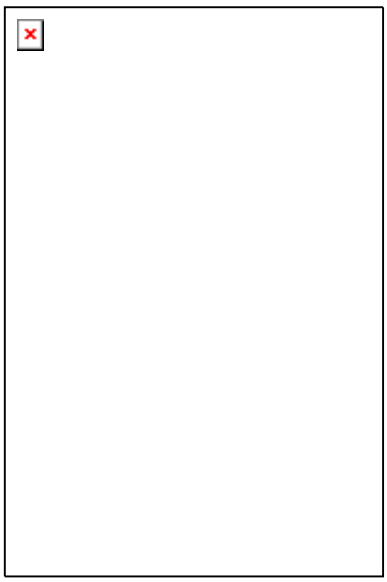

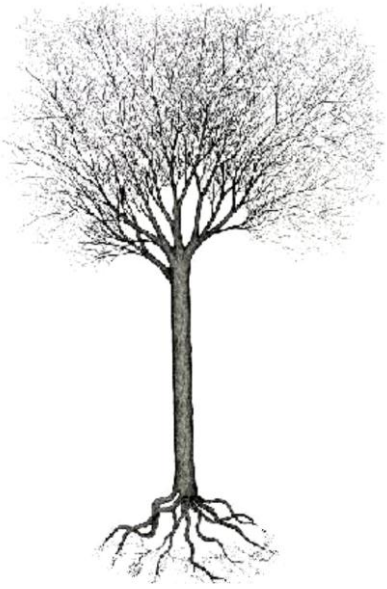

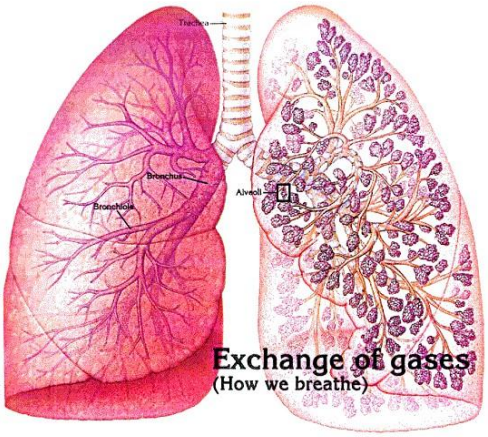

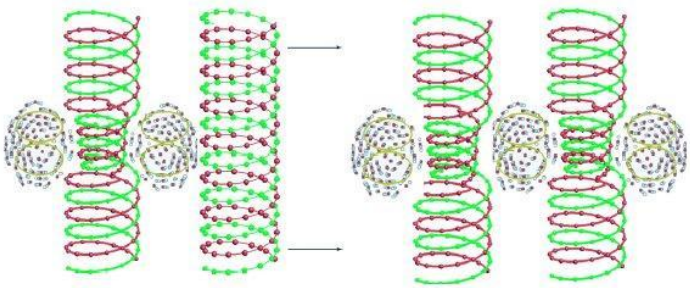

Sketch of how two different helical structures (two columnar structures on the left) could interact via a vortex of dust (oblong structure between the two columns). In this example the two resultant helical structures (on the right) are identical.

Mierea, curgere fluid NON Newtonian

Curgere elicoidala, in bobina.

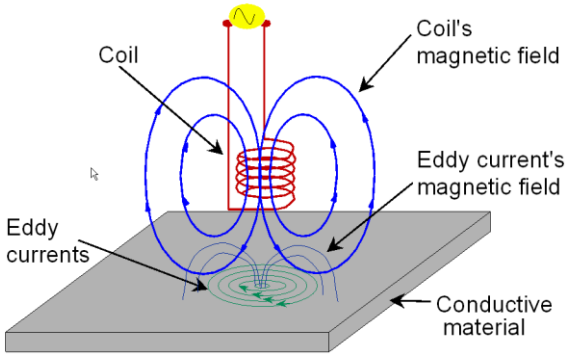

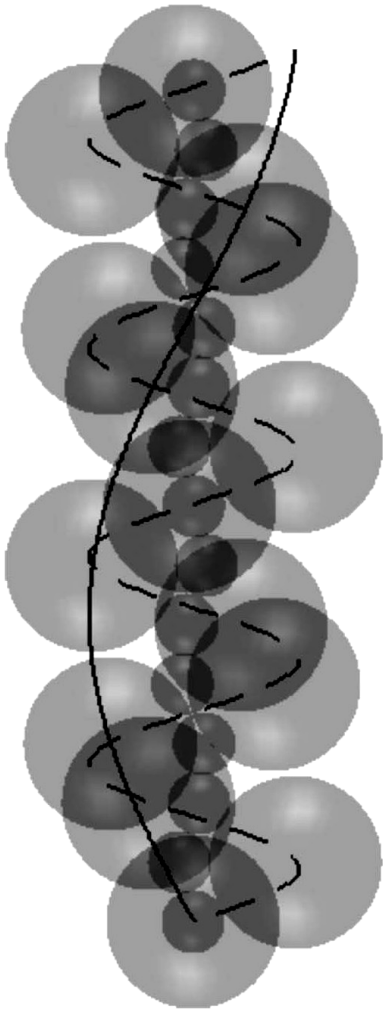

A recent advance in colloidal technology [Zerrouki et al., Nature 455, 380 (2008)] uses magnetic aggregation to enable the formation of micron-scale particle clusters with helical symmetry. The basic building blocks of these aggregates are doublets composed of two micron-scale beads of different radii bonded together by a magnetic cement. Such self-assembled structures offer potential for controllable transport and separation in a low Reynolds number environment using externally applied magnetic or electric fields. Establishing the hydrodynamic properties of the aggregates, in particular the coupling between rotation and translation afforded by tl cluster geometry, is an essential initial step toward the design of microfluidic devices employing these aggregates. To quantify this coupling, we first determine parameterized expressions that describe the positions of the beads in an aggregrat as a function of size ratio of the two beads composing the doublets. With the geometry of the structure known, we perform hydrodynamic calculations to ascertain entries of the mobility matrix for the aggregate and establish the relationship between the applied torque about the helical axis and translations parallel to this direction. We find that for larger values of the particle radius ratio the coupling between rotations and translations changes sign as the number of doublets in the aggregate increases. This feature indicates that the clusters possess a more complex superhelical structure.

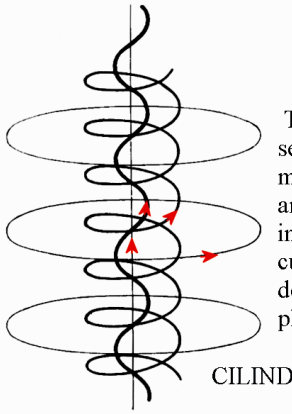

The complex self-constricting magnetic field lines and current paths in a Birkeland current that may develop in a plasma.

CILINDRU - TOR

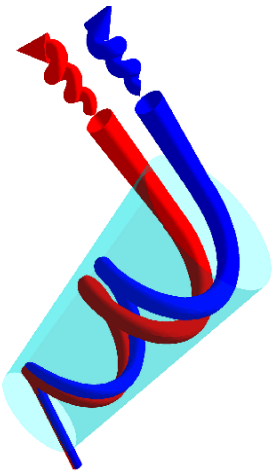

The trajectories of left- and right-handed circularly polarized light beams propagating along the reflecting surface of a glass cylinder. The spin-orbit coupling between the intrinsic angular momentum of light and the curved propagation trajectory produces opposite deflections for the two beams. This is the spin Hall effect of light described by a Lorentz-force-type term from a topological monopole in momentum space [This figure is reprinted from "The dynamics of spinning light" by Franco Nori, Nature Photonics 2, 717 (2008). Our thanks to 'Nature Photonics']

Cele mai noi şi mai avansate tehnologii ale momentului descoperă sistematic „pocalul lui Isus”şi „coroana de spini”, geometrii construite de particule-cluster, staţionare, în dinamica lor...elicoidală(jos).

copyright©2009-2013 www.thefundamentaluniverse.ro

Proceedings of the World Congress on Engineering and Computer Science 2009 Vol I
WCECS 2009, October 20-22, 2009, San Francisco, USA

-This paper is an attempt to attain a new and profound model of the nature's structure using a vortex-ring-fractal theory (VRFT). Scientists have been trying to explain some phenomena in Nature that have not been explained so far.

Fig.10
Structure of light as a ring particle or a wave energy structure

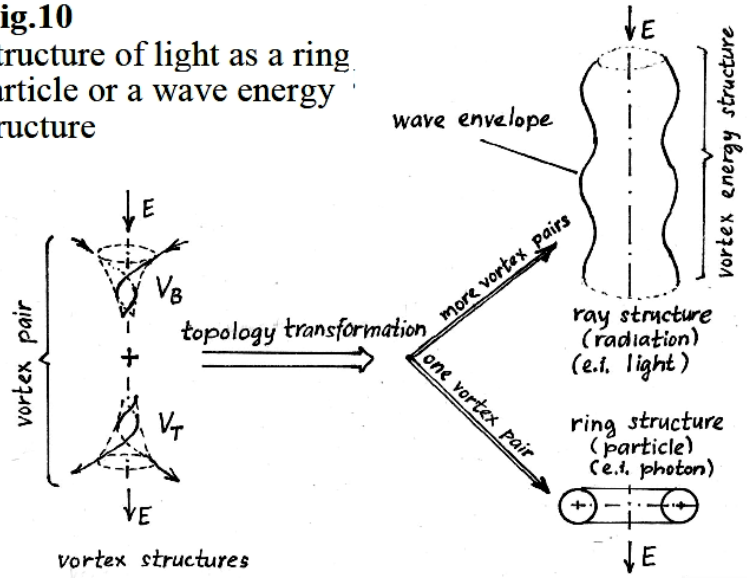

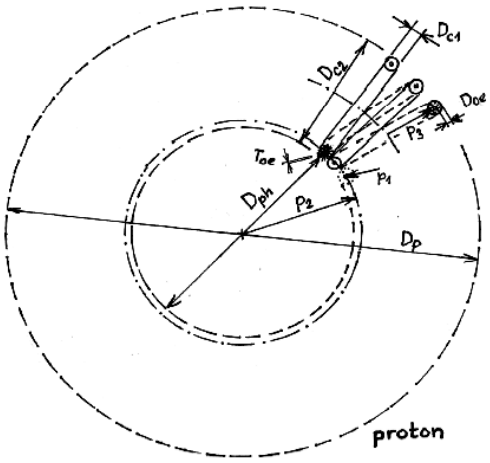

Fig.6 Vortex-fractal structure of the proton [8]

Unii fizicieni se miră cum alţi fizicieni (susţinători ai teoriei corzilor) ignoră observaţii experimentale.
Este incredibil!
Nimeni nu obesrvă că tot Universul este plin de ….găuri!
(vezi solitonii Falaco)

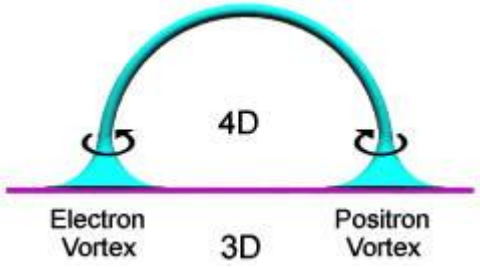

Indeed, the visual exhibition at the macroscopic level of dynamic topological coherent structures in a swimming pool, connected by a string, gives a level of credence to esoteric constructions of string theory. It is strange that the string theorists have ignored the experimental observations of Falaco Solitons where the "string" is neither microscopically small, nor folded into another dimension.

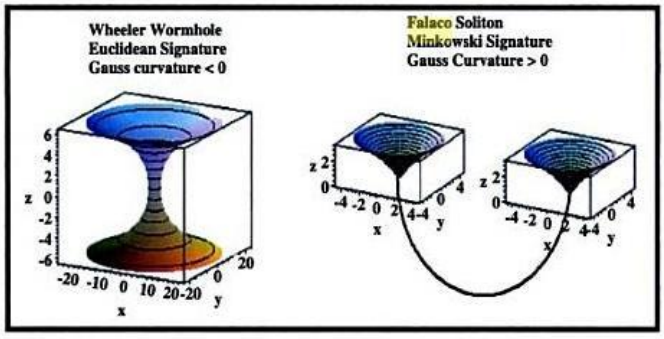

Figure 13. Rotational Surfaces of Zero mean curvature in Euclidean and Minkowski 3 space

The Falaco Soliton endcap dimples (which are presumed to be surfaces of zero mean curvature and positive Gauss curvature) are related to Spinor eigen direction fields associated with antisymmetric matrices representing Symplectic spaces. If the Maximal surfaces appear as deformations in disconnected hypersurfaces of discontinuity, the topological structure has the appearance of "strings connecting branes", a concept touted by the string theorists.

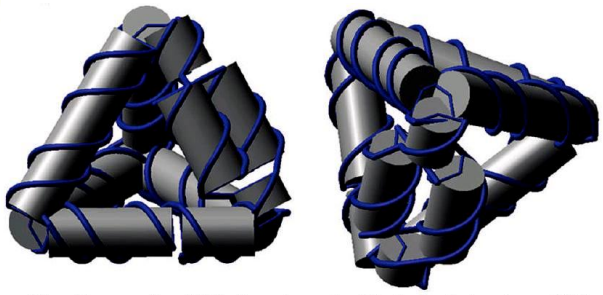

(PhysOrg.com) -- With its unique double-helical structure, DNA has the ability to be used as a programmable building material to construct designer nanoscale architectures. Complex DNA architectures could have a variety of applications, from DNA-based nanomotors to biosensing and drug delivery. Taking the research a step forward, researchers have recently constructed a nanometer-sized tetrahedron from a single strand of DNA, using a method that could have advantages for assembling similar structures on a large scale.

copyright©2009-2013 www.thefundamentaluniverse.ro

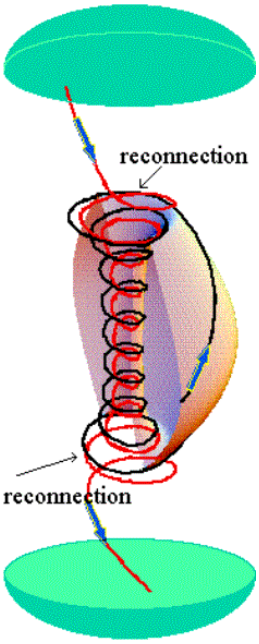

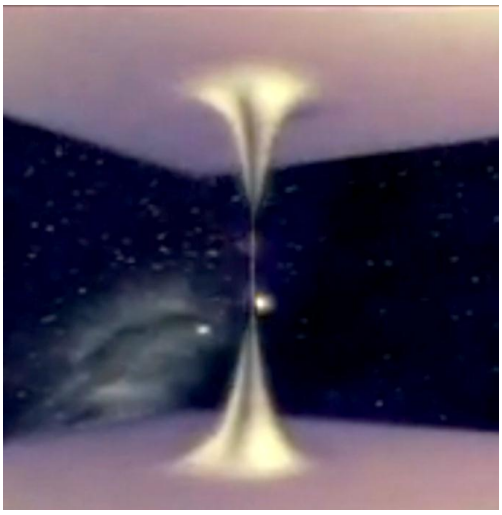

Podul **Einstein-Rosen**, gaura de vierme, este numai „teoretică”, din punctul de vedere al oamenilor de ştiinţă!

Ca şi în cazul solitonilor Falaco **<u>se ignoră total date experimentale</u>...**în schimb se cheltuiesc sume uriaşe ...căutându-se „particula fundamentală”.

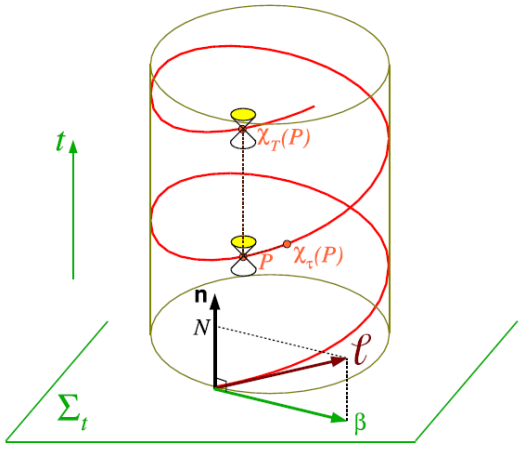

<u>Nu vă trebuie niciun fel de studii universitare să remarcaţi evidenţa(foto deasupra),</u>
<u>ci doar o doză de bun simţ!</u>
TOT UNIVERSUL ESTE CREAT FOLOSIND ACEST PRINCIPIU!
(este vorba <u>doar</u> despre schimbarea modului de a gândi, de a percepe realitatea)

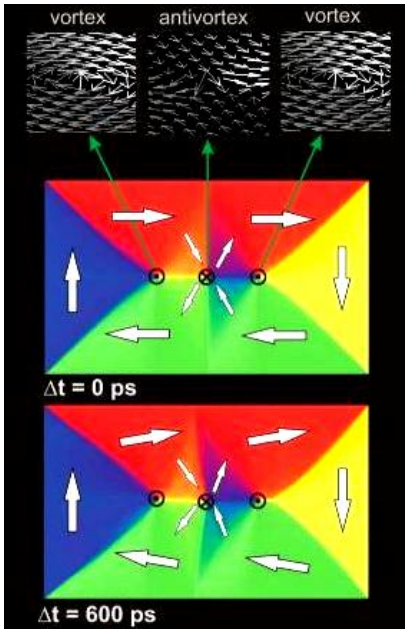

EFECTUL WEISSENBERG

(vortex cu sectiune compusa)

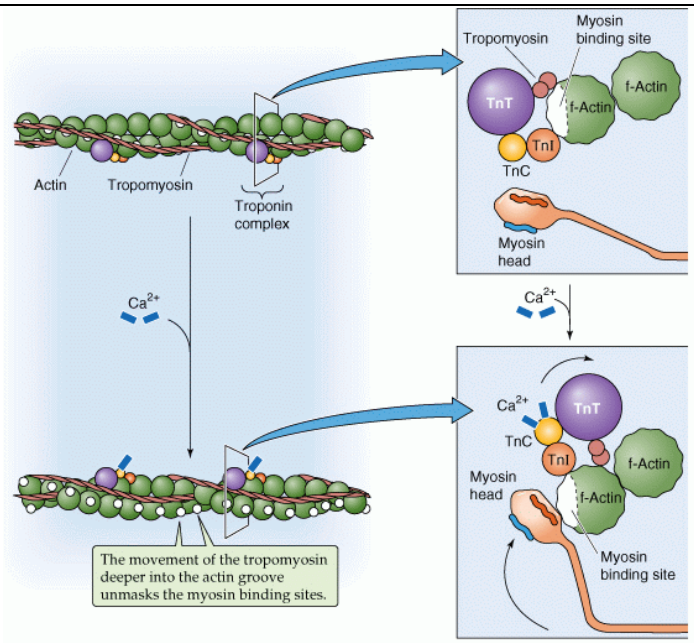

Fig 3. Actiunea ionilor de calciu asupra subunitatii troponin C rezulta in expunerea locurilor de prindere a capurilor miozinice si astfel in cuplarea actinei cu miozina. (desen preluat din Elsevier Ltd. Boron & Boulpaep:Medical Physiology, Updated Edition)

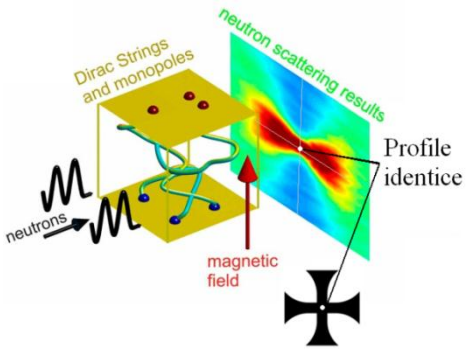

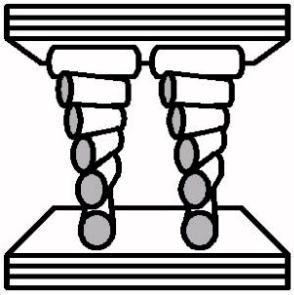

The twisted nematic (TN) liquid crystal cell is frequently used in liquid crystal displays (LCD's). Here, the liquid crystal material is in the nematic phase at room temperature. Characteristic for this type of liquid crystal cell is that the orientation of the rod-like liquid crystal molecules strive to form a 90° twisting helical structure.

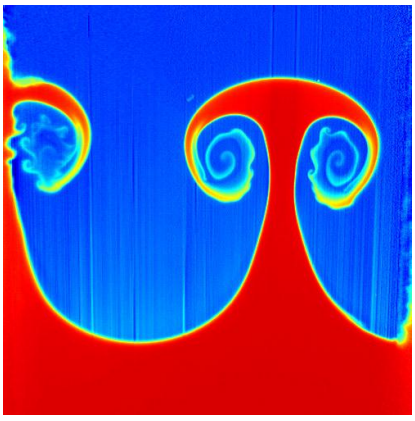

PRIVEŞTE CELE 3 DESENE ŞI REMARCĂ DINAMICA ŞABLONULUI UNIVERSAL (E.F.T.), SUPERFLUIDITATEA UNIVERSULUI

permission.

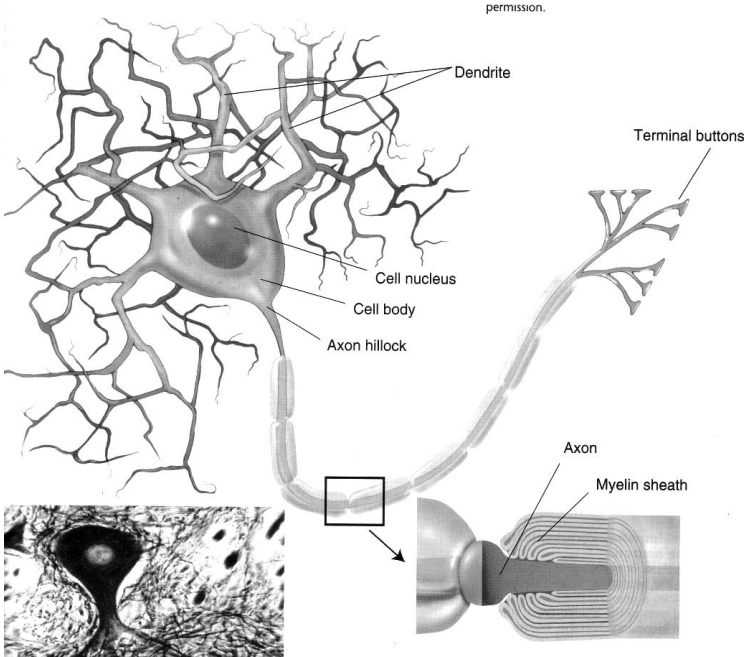

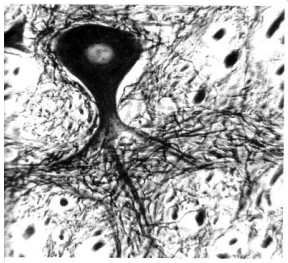

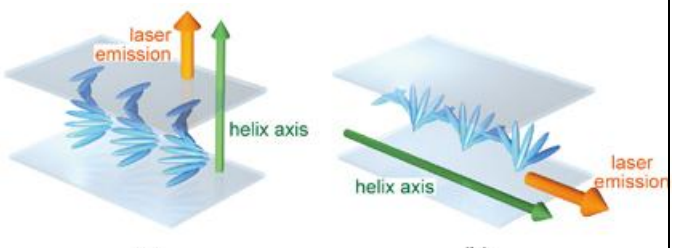

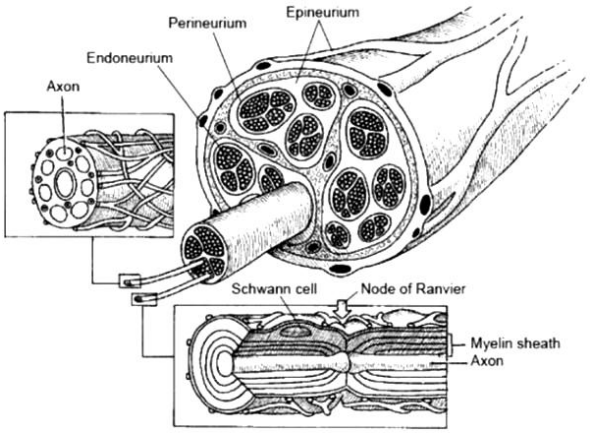

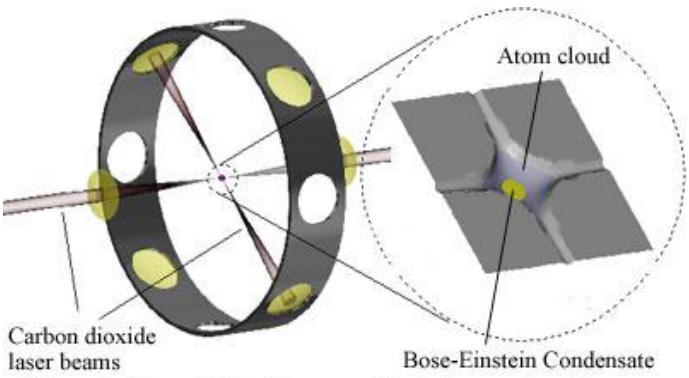

Description: This diagram depicts a pair of intersecting carbon dioxide laser beams, which researchers have shown can replace the magnetic fields and radio waves previously required to produce Bose-Einstein Condensates.

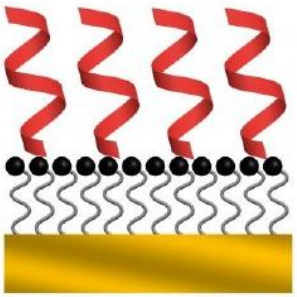

With soft-landing techniques, the peptides fashion themselves into stable helices (in red). Credit: Julia Laskin/Pacific Northwest National Laboratory

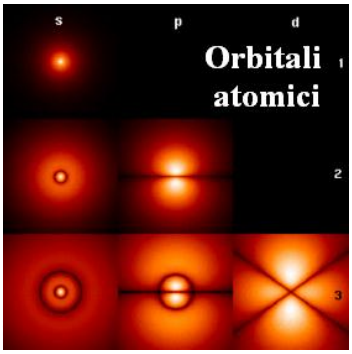

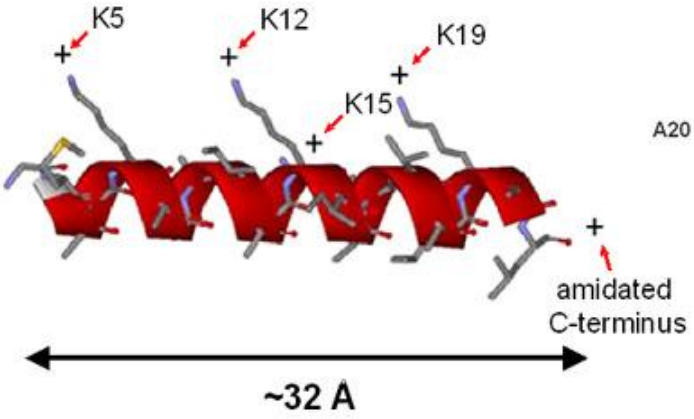

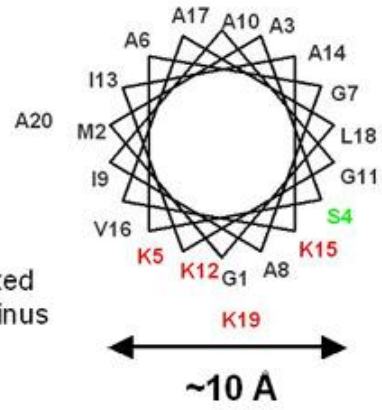

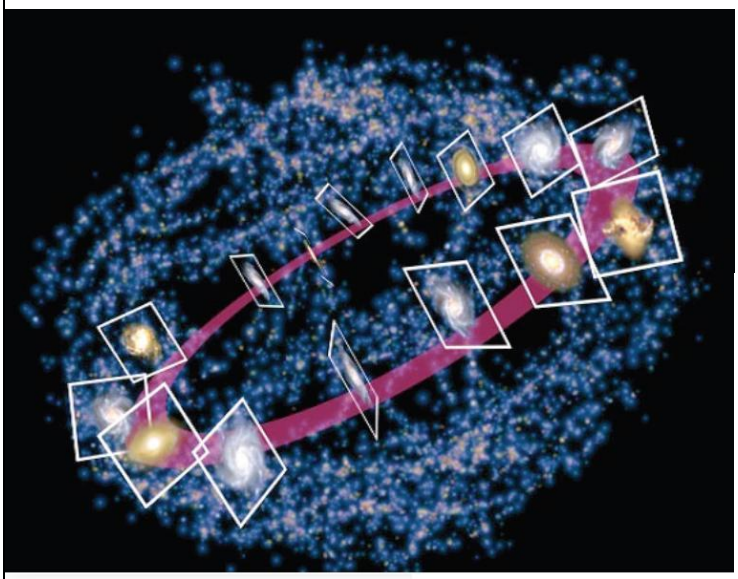

It has recently been found that spiral galaxies located on the shells of the largest cosmic 'voids' have rotation axes that lie preferentially on the 'void' surface. Plasma cosmology predicts this arrangement because spiral galaxies will be born with their rotation axes aligned with the current filaments and sheets that surround the 'voids.'
Credit: I. Trujillo, C. Carretero, S. G. Patiri.

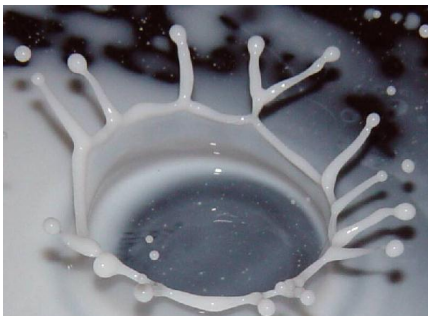

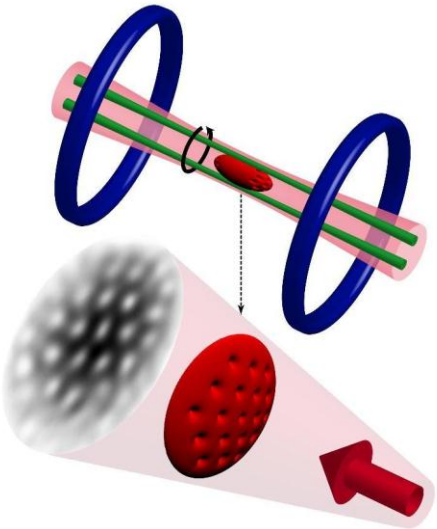

A condensate of Fermion pairs (red) is trapped in the waist of a focussed Laser beam (pink). Two additional Laser beams (green) rotate around the edges to stir the condensate. Current-carrying coils (blue) generate the magnetic field used for axial confinement and to tune the interaction strength by means of a Feshbach resonance. After releasing the atomic cloud from the electromagnetic trap, the cloud expands ballistically and inverts its aspect ratio. Resonant absorption imaging yields a density profile of the atomic cloud containing vortices.

Nu se găsesc explicaţii pentru a determina de ce apare turbulenţa….nimeni nu vede că de fapt liniaritatea nu există, **curgerile plane….NU EXISTĂ….nimic plan nu există…nu există nicio traiectorie liniară….sau în plan, oriunde am privi în Univers totul este ...elicoidal....**

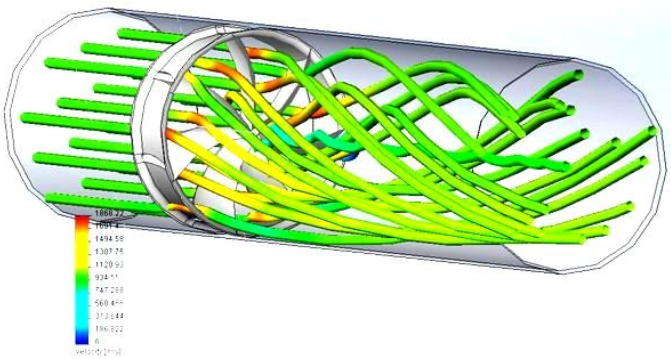

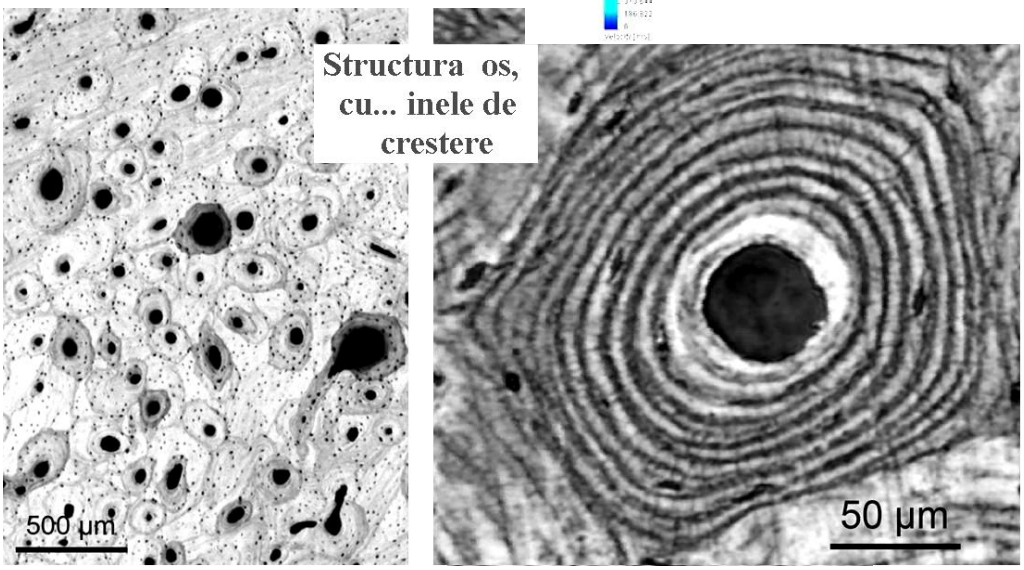

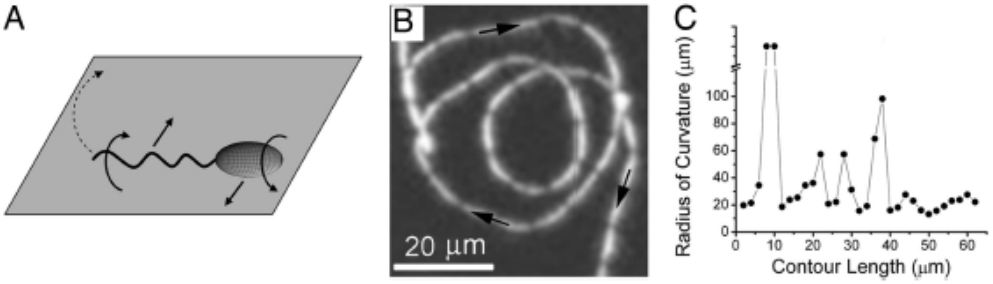

Fig. 1. Circular swimming trajectory of a *Caulobacter* swarmer cell. (*A*) A schematic drawing illustrating the backward swimming of a cell above a surface. The 2 solid curved arrows indicate the rotation directions of the cell body and flagellar filament, and the 2 straight arrows indicate the net lateral drag forces on them. The dashed arrow depicts the circular trajectory. (*B*) An overlay of consecutive frames taken at 10 frames per second showing a typical swimming trajectory observed by dark-field microscopy with a 10× objective. The arrows indicate the swimming direction. The cell followed a circular trajectory while swimming backward. (*C*) Local radius of curvature along the circular trajectory. For each position of interest, we selected it along with the positions 0.1 s before and after to define a circle whose radius was taken as the local radius of curvature.

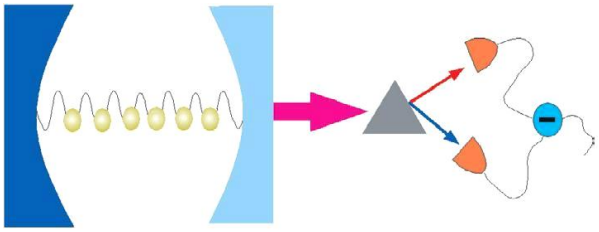

In Ng and Bose's proposed scheme, a BEC trapped in an optical cavity is continuously driven by a laser that emits photons in pairs of two different frequencies. The BEC mediates entanglement between the two light modes, which are emitted through a one-sided mirror. A prism separates the two modes, and a homodyne detection confirms the entanglement. Image credit: Ng and Bose.

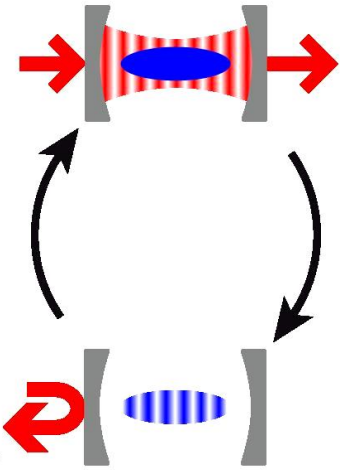

(PhysOrg.com) -- When physicists entangle light, they usually use nonlinear crystals as the source. However, it's difficult to control the entanglement generation process in a bulk crystal,

Iată unul dintre primele desene ale liniilor de câmp magnetic, un exemplu de intuiţie evident.(Rene Descartes 1644)

...iar după …aproape 400 de ani, mai jos, o realitate …"similară".

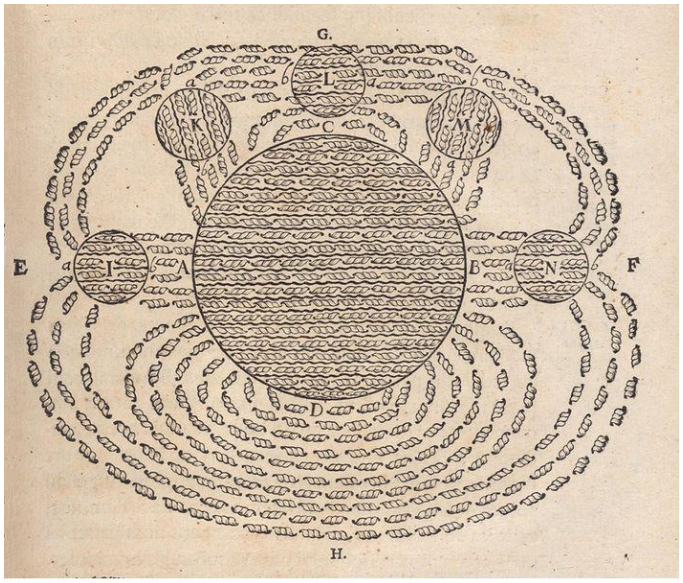

One of the first drawings of a magnetic field, by René Descartes, 1644. It illustrated his theory that magnetism was caused by the circulation of tiny helical particles, "threaded parts", through threaded pores in magnets.

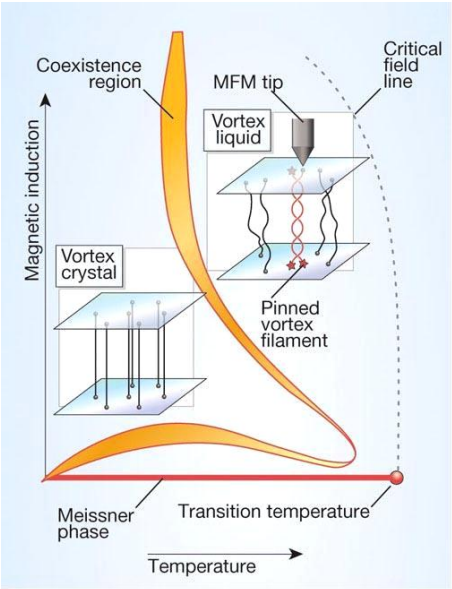

The axes represent temperature and the induced magnetic field in the superconductor. For zero magnetic induction, the superconductor is in the Meissner phase up to its transition temperature. But when there is magnetic induction, vortex filaments appear in the material, represented here as lines around which supercurrents swirl. Superconducting order, interrupted by vortex lines, exists below the critical field line. At low temperature and below the coexistence region (in which both liquid and solid phases are possible), the vortex lines form an ordered Abrikosov vortex lattice; at higher temperatures above the coexistence region, the lattice melts to become an entangled vortex liquid. Olson Reichhardt and Hastings4 propose that the vortices in this phase could be manipulated, even wound up into double helices, using a magnetic force microscope (MFM).

FIGURE - Equilibrium phase diagram for a high-temperature superconductor.

Iată, mai jos, cum cercetătorii constată sisteme deschise IN/OUT. Aici macroelicoida găseşte „electronul", se deschide, apoi se închide, prinzându-l la mijloc.La fel sunt create galaxiile(vezi mai jos….planetele, stelele, fiind prinse în vârtejurile cosmice ale materiei nedetectabile, întunecate, ca paiele pe „ulciorul" de apă.

The best clues for a possible dynamical cause of phyllotaxis came not from botany but from experiments in physics by L. S. Levitov (in 1991) and by Stephane Douady and Yves Couder (in 1992 to 1996). The experiment by Douady and Couder is particularly fascinating. They held a dish full of silicone oil in a magnetic field that was stronger near the dish's edge than at the center. Drops of a magnetic fluid, which act like tiny bar magnets, were dropped periodically at the center of the dish. The tiny magnets repelled each other and were pushed radially by the magnetic field gradient. Douady and Couder found patterns that oscillated about, but generally converged to, a spiral on which the Golden Angle separated successive drops. Physical systems usually settle into states that minimize the energy. The suggestion is therefore that phyllotaxis simply represents a state of minimal energy for a system of mutually repelling buds. Other models, in which leaves appear at the points of the highest concentration of some nutrient, also tend to produce separations equal to the Golden Angle.

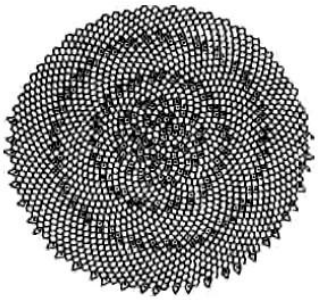

Figure 36

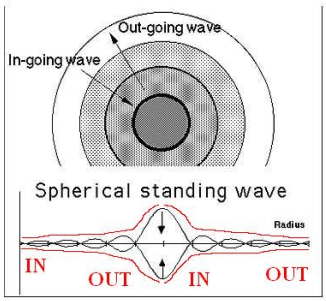

Figure 2. Electron structure. The IN and OUT waves combine to form a standing wave. The amplitude of the continuous waves is a scalar number, not an electromagnetic vector. At the center the standing wave amplitude is finite not infinite in agreement with the observed electron. From Wolff 1995

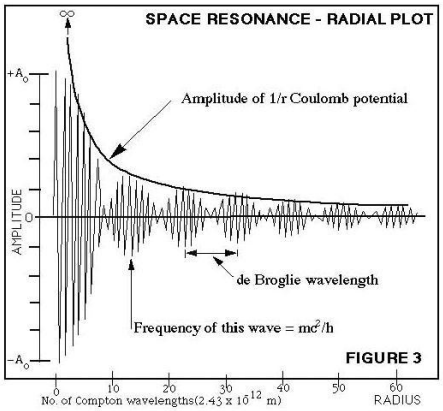

Figure 3. Radial view of electron. The observed oscillator frequency moc2/h of the electron is a property of the space medium and is modulated by the de Broglie wavelength h/mv. From Wolff 1995.

ŞOCANT: citiţi mai jos despre ipoteteze !?

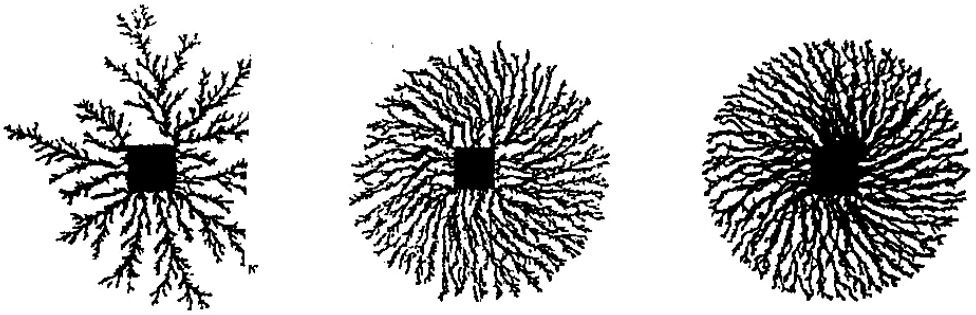

The 2D growth of silver shows the densification effect of a magnetic field imposed vertically with respect to the horizontal growth plane: (left) in the absence of a magnetic; (center) magnetic flux density at 4 tesla, and (right) at 8 tesla. In each case the process time was 150 minutes.

Metal layers deposited from appropriate electrolytes in magnetic fields have attractive qualities of adhesion, smoothness, reflectiveness ("shininess"), but we do not know exactly, why. A typical example (see Figure 4) is the growth pattern of silver metal leaves in electroless deposition between two glass plates, where growth is two-dimensional, in experiments conducted by I. Mogi, Institute for Materials Research, Tohoku University, Japan. Without a magnetic field the growth is an uneven sprawl of fractal-like branches. If a magnetic field is imposed, the branches become increasingly regular and densely spaced as the strength of the field is increased. Eventually, an almost circular deposit is obtained. Similar observations have been made in the case of some other metals and polymers; the growth pattern is a fingerprint of substance, as well as the magnitude and direction of the magnetic flux density. With an eventually thorough understanding of these interactions, we will be able to "tailor-make" deposit structures with a desired degree of compactness, fractal dimensions, and shape.

3. Torsion as a hypothetical quantum of torsion radiation

First of all, we must note that for existence of torsion it is necessary that an element of space (physical vacuum) also have proper chirality. Such model of "quantum of space" (QS) as a mass point having geometrical properties of a torus is offered in [13]. The model presenting QS as an electromagnetic quadruple consisting from electrical and magnetic dipoles traversed at right angle is more visual [14]. If the latter is supplemented by our allowance about a spatial arrangement of noted dipoles crossed similarly to opposite edges of a tetrahedron, such structure possesses chirality and can ensure an opportunity of translation in space of both lateral (electromagnetic radiation) and torsion (TR) strains (fig. 2).

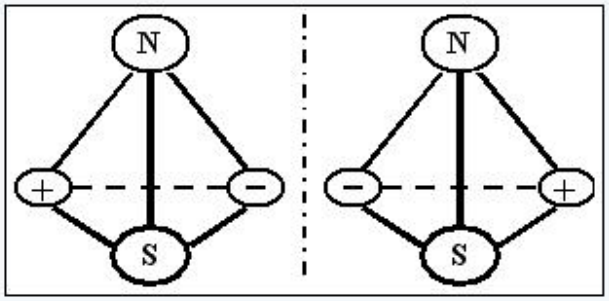

Fig. 2. Electromagnetic quadruple and its mirror image

Cercetătorii sunt la stadiul orbirii profunde?

ESTE INCREDIBIL CUM NICIUN FIZICIAN NU

„SE PRINDE" iar un inginer mecanic….rămâne stupefiat…

TOT UNIVERSUL RESPECTĂ ŞABLONUL!

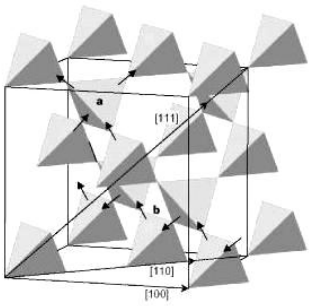

Dy2Ti2O7: This rare, "spin ice", crystal contains the atomic monopoles needed to create magnetricity. via Muon Science Laboratory

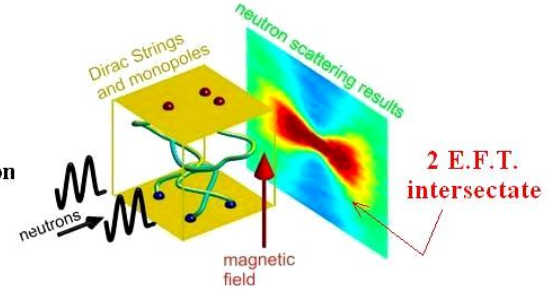

For 78 years, Dirac's speculation interested only hardcore theorists, because the conjecture failed to find any expression in observed phenomena. All magnets had two poles, one north and one south, inextricably attached to each other.

That all changed in September 2009, when physicists discovered the identity-carrying particle Dirac predicted, as well as the one-poled magnets the particle creates. These magnets, called monopoles, exist only in special crystals called "spin ice," which can't form regular magnets due to the forces generated by the unique geometry in their crystal bonding structure.

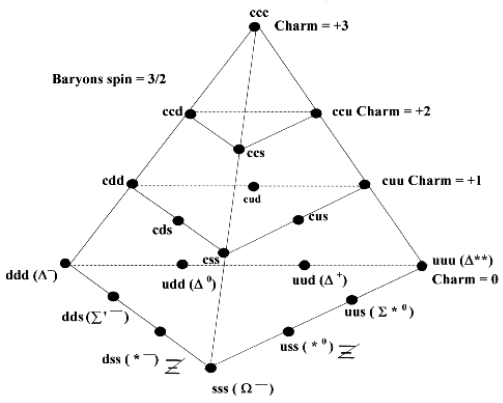

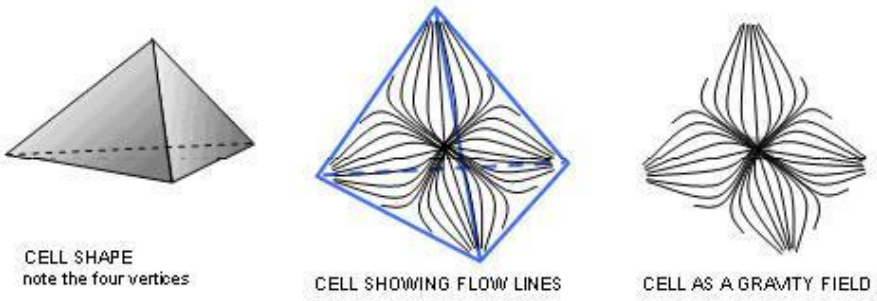

Fig. 5. Perspective views of an isolated tetrahedral gravity cell. The gravity cell is a dynamic structure. Space and comoving material flow along trajectories that form a four lobed three dimensional pattern (a symmetrical pattern under idealized conditions).

ACEASTE IMAGINI PREFAŢEAZĂ TEORIA UNIFICĂRII A TOT CE EXISTĂ, DE LA COMPORTAMENT UMAN, (intuiţie, religii) şi STRUCTURI MULT SUBATOMICE PÂNĂ LA GALAXIILE CELE MAI ÎNDEPARTATE ALE UNIVERSULUI.

ACEASTA ESTE REALITATEA ÎN CARE… DUMNEZEU NU EXISTĂ
DAR…TOATE RELIGIILE LUMII, FĂRĂ EXCEPŢIE, SUNT ADEVĂRATE!
Dumnezeu este…..GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ, unde fracţia divină şi numerele iraţionale construiesc matematic Universul.

Dinamica elicoidală este mult mai vizibilă la extremităţi(IN-OUT), priviţi extremităţile de creştere ale corpului dumneavoastră (mâini, picioare, scalp-cap). Această creştere, de la ombilic către extremităţi respectă raportul de aur.
Priviţi părul crescut pe mâini , pe picioare, etc, şi o să vedeţi înfăşurarea elicoidală.
Natura creşte identic…elicoidal…totul este elicoidal, totul curge, totul este superfluid.

Meristemul si cresterea sub formă spiralată

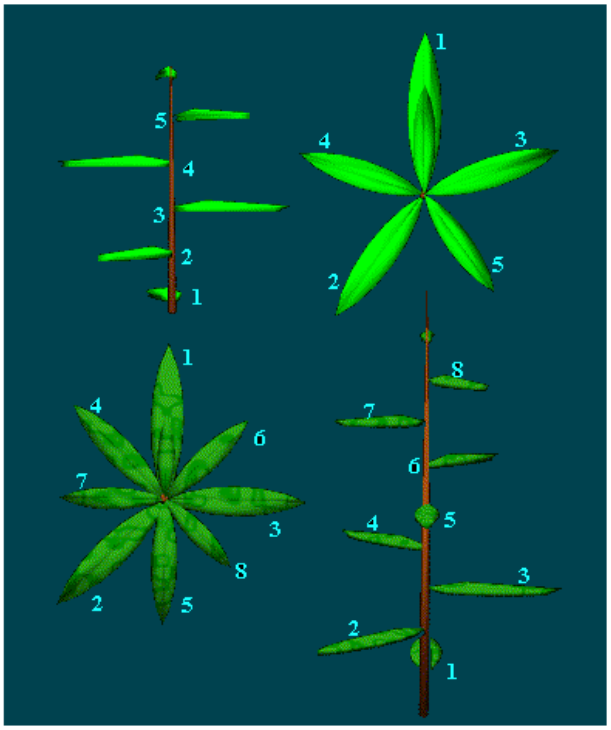

Botanistii au arătat că plantele cresc din grupuri mici de celule aflate chiar în vârfurile plantelor în crestere, numite meristeme. Există câte un meristem pe fiecare terminatie de ramură sau crengută unde celulele noi sunt formate. Odată formate, ele cresc în dimensiune, iar celulele noi apar doar în aceste locuri. După cum am spus celulele mai vechi cresc si astfel ramura începe să crească si ea.

Dar aceste celule cresc într-o formă spiralată, ca si cum tulpiuna s-ar roti permanent, cu un unghi fix, în timp ce noi celule apar. Din aceste celule pot apare apoi alte ramuri sau flori, petale, stamine, etc.

Ceea ce este cel mai interesant este faptul că există un unghi care este optim pentru astfel de cresteri spiralate si care este independent de mărimea la care va ajunge planta; el rămând optim în orice conditii. Frunzele cresc una dupa alta păstrând acest unghi între ele, unghi care le permite să nu fie private de lumină din cauza frunzelor dintr-un plan superior, dar nici să le priveze pe cele dintr-un plan inferior. Astfel lumina ajunge în mod aproximativ uniform pe toate frunzele.

In mod similar odată ce o sământă este pozitionată pe o floare, desi este "împinsă" către exterior de către alte seminte mai noi care apar, ea continuă să-si păstreze unghiul initial pe care l-a avut pe floare. Astfel, indiferent cât de mare va creste pălăria florii, semintele ei vor fi mereu aranjate în mod uniform.

Si totusi se poate ca un singur unghi fix să fie atât de bun pentru o atât de perfectă aranjare? Da! Desi intuit încă de la începutul secolului, el a fost demonstrat abia în 1993 de către 2 matematicieni francezi: Douady si Couder. Probabil că ati ghicit deja care este acest unghi magic, nu?

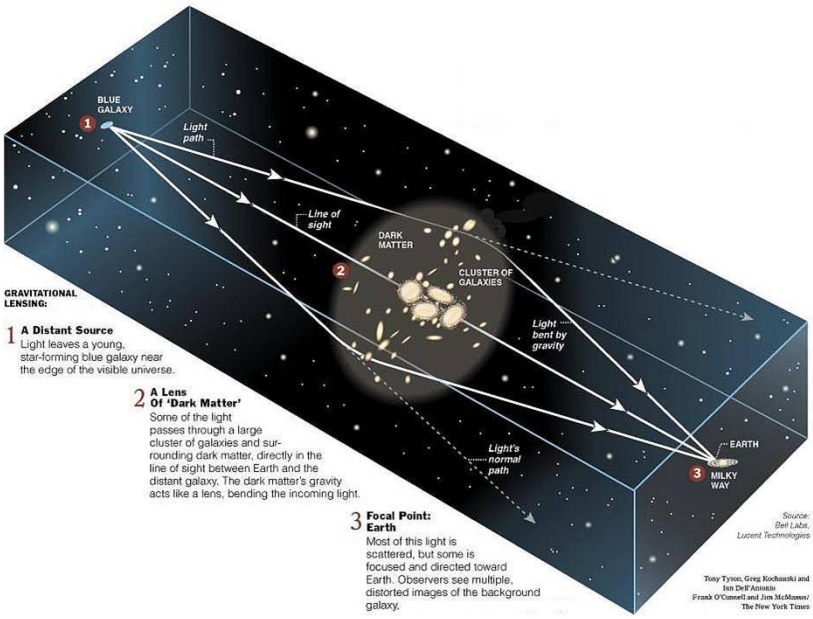

Oriunde mă uit văd şablonul, <u>absolut nimic nu se poate sustrage acestui calapod universal.</u>
Dacă vei gândi altfel decât turma vei putea progresa.
Eu am "riscat" să gândesc diferit, am ales să văd Universul, în toată splendoarea lui, dintr-un alt unghi.

NICIODATĂ NU M-AM GÂNDIT SĂ-MI ALEG PERSPECTIVA DIN CARE SE ÎNŢELEGE TOTUL… DAR …<u>ABSOLUT TOTUL</u>.
Aşa a fost să fie!

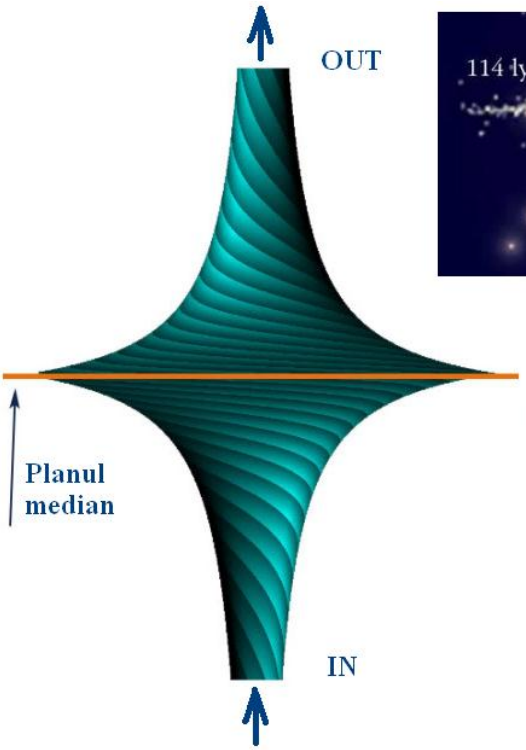

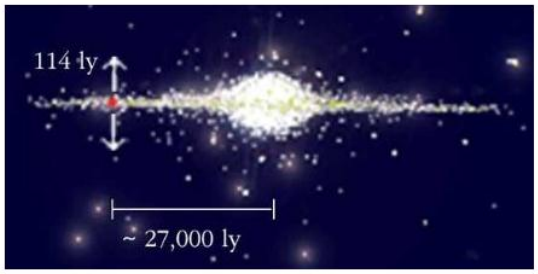

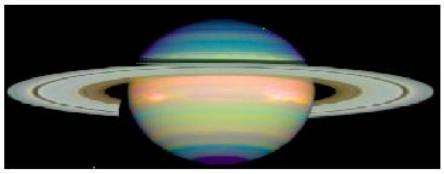

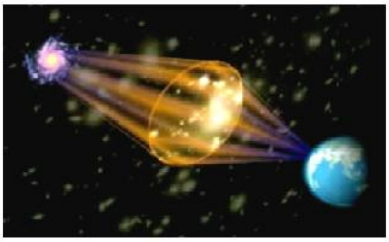

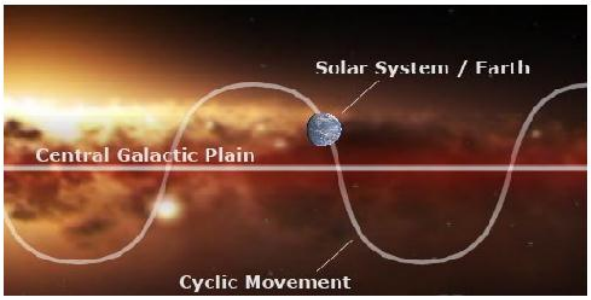

Efectul de "lentila gravitationala" este de fapt compunerea axiala a elicoidelor de transfer, atunci cand intalnesc o alta densitate de gravitatie. Manunchiul se desface la intrare iar la iesire se aduna. Toti "megaclusterii" sunt "bureti" in Universul superfluid.
Toate "curgerile" genereaza "ochiuri-vartejuri" unde sunt captive atat particule microscopice cat si galaxi.

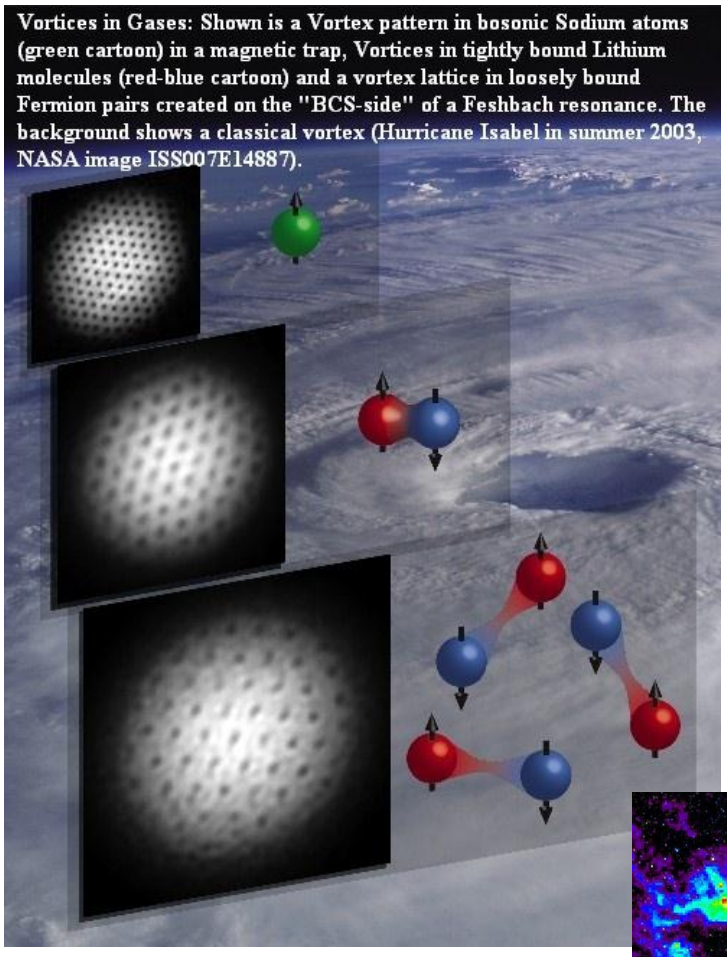

Vortices in Gases: Shown is a Vortex pattern in bosonic Sodium atoms (green cartoon) in a magnetic trap, Vortices in tightly bound Lithium molecules (red-blue cartoon) and a vortex lattice in loosely bound Fermion pairs created on the "BCS-side" of a Feshbach resonance. The background shows a classical vortex (Hurricane Isabel in summer 2003, NASA image ISS007E14887).

Accesează informaţie de pe internet şi vei vedea că….toată „lumea" din toate domeniile, de la „profeţii Creatorului" până la cercetători, <u>cântă aceeaşi partitură…</u>
…ŞABLONUL UNIVERSAL …

<u>Extinderea conştiinţei,</u> dincolo de microscop sau telescopul spaţial, cele 2 limite ale cunoaşterii umane, <u>a fost deja declanşată.</u>

Mecanismul intuitiv are rolul decisiv.
Ai încredere în intuiţia ta!

Singurul lucru, cu adevărat valoros, este intuiţia.
(Albert Einstein)

Foloseşte-o ....acum ai cheia!

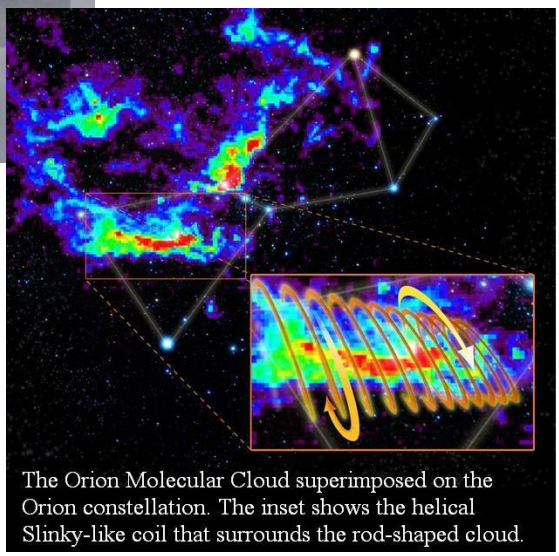

The Orion Molecular Cloud superimposed on the Orion constellation. The inset shows the helical Slinky-like coil that surrounds the rod-shaped cloud.

WASHINGTON, D.C.-Astronomers have discovered a giant magnetic field that is coiled like a snake around a rod-shaped gas cloud in the constellation Orion.

Dacă cineva ar fi reuşit să explice turbulenţa ar fi descris de fapt transportul elicoidal, compunerea axială.
Şarpele i-a dat lui Adam acces <u>nelimitat</u> la cunoaştere.
Subsemnatul, un ateu, vede cum umanitatea, de la naşterea ei, a ştiut dintodeauna care este geometria "divină".

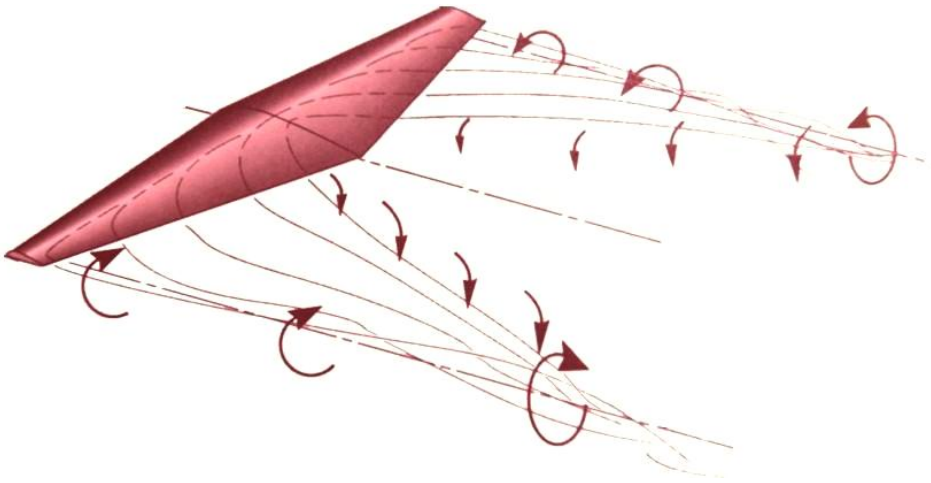

<u>De milenii am trăit având cheia în buzunar...căutând-o!</u>
Mai devreme, mai târziu sau niciodată vei spune şi tu....INCREDIBIL!

INCREDIBILĂ - IMAGINEA DE MAI JOS!

Iată poziţia de vortex OUT indicată prin puncte albe(în simulator) de către un laborator al Universităţii din Oslo, Norvgia.(identic poziţiei florilor, la plante, în diverse religii sau chiar în artă-vezi Tree of Life şi o să constaţi o forma identică...100%).
Traseele elicoidale sunt şi ele remarcate...

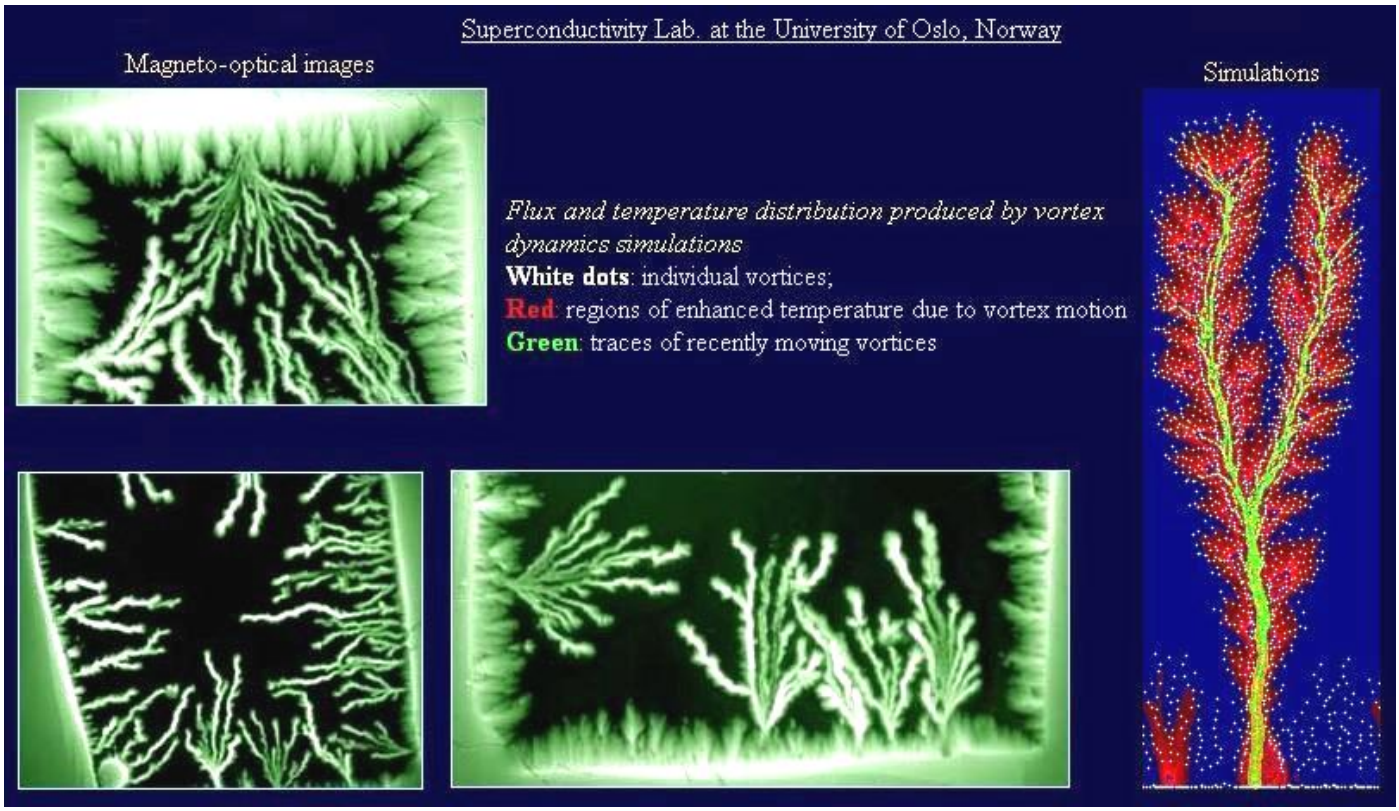

Diverse descrieri ale Universului, contemporane sau venind din istorie, îmbracă forme diverse. Toate teoriile ce-l descriu ca fiind **„plasmatic", "electric", "eteric",** etc, au un grăunte de adevăr.Acestea au acelaşi punct comun, **circulaţia de particule**, transportul neîncetat dintr-o parte în alta. Acest transfer, dintr-o locaţie în alta a spaţiului **3D,** fie că este eter, fluid, plasmă, organism, plantă, stea, galaxie,etc. foloseşte **aceeaşi geometrie, Elicoida Fundamentală de Transfer(E.F.T.), cu aceleaşi caracteristici.**

Superfluiditatea Universului este caracteristica necesară şi suficientă pentru înţelegerea dinamicii, a evoluţiei acestuia, la orice scară, de oriunde şi din orice timp.
Argumentele mele sunt infinite, acestea dau forţa acestei mari descoperiri.
...acestea sunt de fapt şi ale lor...ale celor ce au...orbul găinilor!

Fermi National Accelerator Laboratory

FERMILAB-Pub-91/55-A
February 1991

A COSMIC SUPERFLUID PHASE

BEN-AMI GRADWOHL
NASA/Fermilab Astrophysics Center
Fermi National Accelerator Laboratory
P.O. Box 500, Batavia, IL 60510

ABSTRACT

The universe may have undergone a superfluid-like phase during its evolution, resulting from the injection of nontopological charge into the spontaneously broken vacuum. In the presence of vortices this charge is identified with angular momentum. This leads to turbulent domains on the scale of the correlation length. By restoring the symmetry at low temperatures the vortices dissociate and push the charges to the boundaries of these domains. If we (phenomenologically) scale our model to very low energies, we can incorporate it in a late-time phase transition and form large scale structure in the boundary layers of the correlation volumes. The novel feature of our model lies in the fact that the dark matter is endowed with coherent motion. We elaborate on the possibilities of identifying this flow around superfluid vortices with the observed large-scale bulk motion. If this identification is possible, then we can make the definite prediction that a more extended map of peculiar velocities would have to reveal large-scale circulations in the flow pattern.

Operated by Universities Research Association Inc.
under contract with the United States Department of Energy

Citiţi în stânga(fragment dintr-un document Fermilab-NASA) despre superfluiditate, vacum(eter ...nefundamental), materie neagră(nedetectabilă), predicţie, turbulenţă, moment unghiular, circulaţie şi...la final...
...posibilitatea unui...
ŞABLON AL CURGERILOR
INCREDIBIL!

Fizicienii se amuză cu "**rădăcinile**" create de jeturile din **Vortex OUT**.
Religiile ştiu demult despre copacul vieţii.
Majoritatea cercetătorilor lumii, **orbiţi de orgoliul ştiinţei,** dansează într-o beznă totală.
„Fericiţi cei săraci cu duhul, ei sunt primii ce vor păşi în împărăţia cerurilor..."
...sau traduc eu...ca un ATEU...
...intuitivii înţeleg primii construcţia a tot ce există...nu-i aşa?...nu contează numărul anilor de studii,
...o ştiţi deja!...

CONSTATAŢI ACUM UN FAPT ...REAL, RELIGIILE LUMII SUNT CU UN PAS ÎNAINTEA ŞTIINŢEI, CUNOSCÂND, INTUITIV, FORMA GEOMETRICĂ A ACESTUI ŞABLON.

DACĂ TE MAI ÎNTREBI CUM DE CIVILIZAŢIILE AVANSATE ALE TERREI AVEAU CUNOŞTINŢE INCREDIBILE , NEDISPUNÂND DE TEHNOLOGIE, AI ACUM POSIBILITATEA SĂ CONSTAŢI CĂ ....ERAU PUR INTUITIVE.

În acest moment fizica modernă nu acceptă „explicaţii intuitive” iar dogmele religioase nu acceptă „explicaţii ştiinţifice”.
Este preţul plătit **până astăzi** de civilizaţia umană.
Schimbarea percepţiei generale, asupra întregului Univers, este cheia.
Unificarea cunoştinţelor dobândite cu cele intuitive este un lucru simplu de realizat.
Ştiu, este o barieră mentală greu de trecut, după ea se vor afla doar cei ce vor înţelege şi vor accepta…, doar cei „aleşi” vor trece…”dincolo”.
Poate ai văzut sau ai auzit despre profeţiile viitorului.Toate spun despre trecerea pe un alt nivel, superior, într-o nouă eră a umanităţii, în a „n-a” dimensiune, etc…..

NIMENI NU ŢI-A SPUS CUM SE VA FACE ACEST LUCRU, CUM AR FI POSIBIL AŞA CEVA….PRIN CE MIJLOACE…!?…

...eu tocmai am făcut-o...într-un mod ridicol!

...este mult mai simplu decât ţi-ai imaginat vreodată, incredibil de simplu!

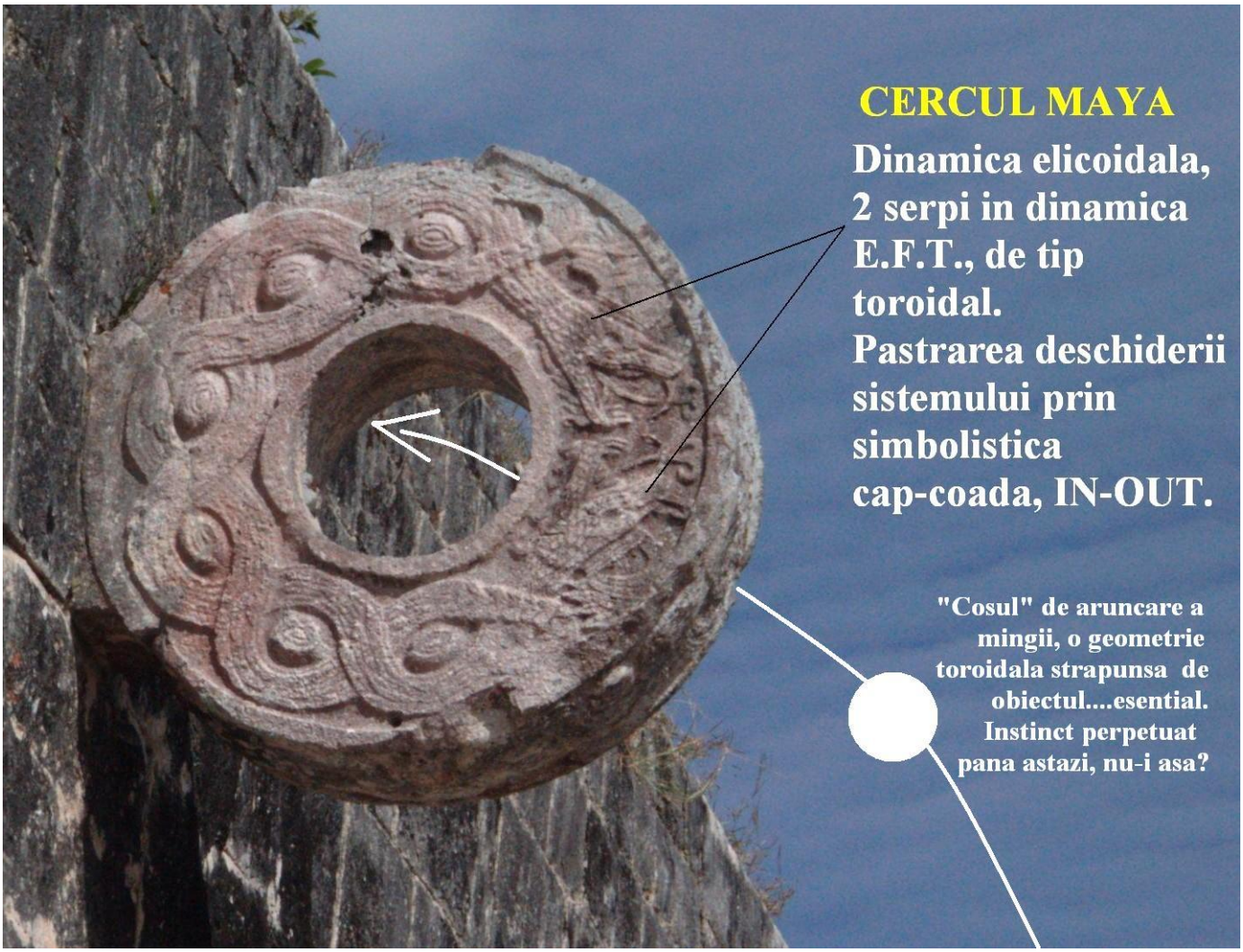

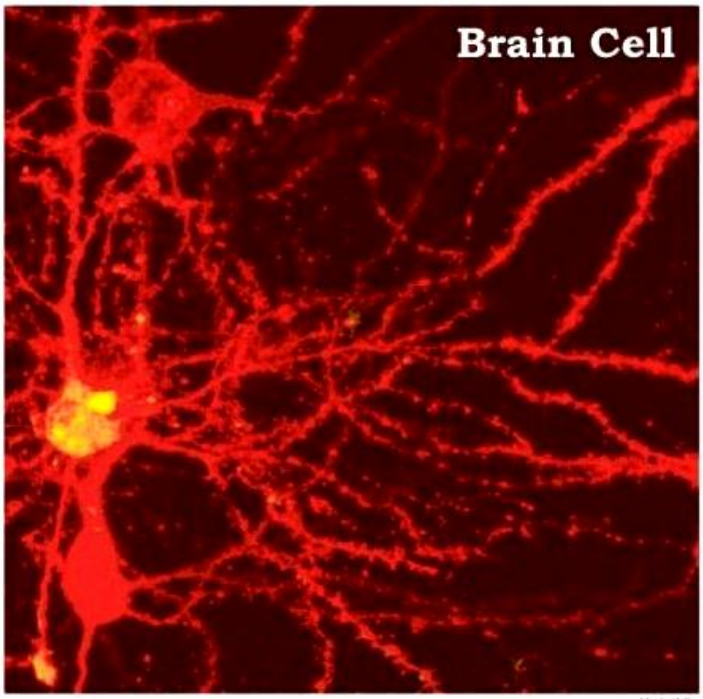

Mark Miller

Mark Miller, a doctoral student at Brandeis University, is researching how particular types of neurons in the brain are connected to one another. By staining thin slices of a mouse's brain, he can identify the connections visually. The image above shows three neuron cells on the left (two red and one yellow) and their connections.

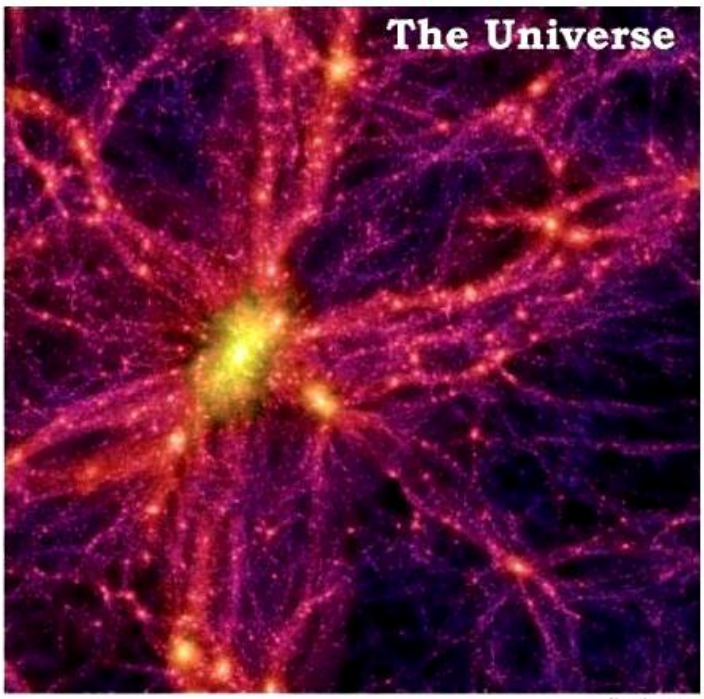

Virgo Consortium

An international group of astrophysicists used a computer simulation last year to recreate how the universe grew and evolved. The simulation image above is a snapshot of the present universe that features a large cluster of galaxies (bright yellow) surrounded by thousands of stars, galaxies and dark matter (web).

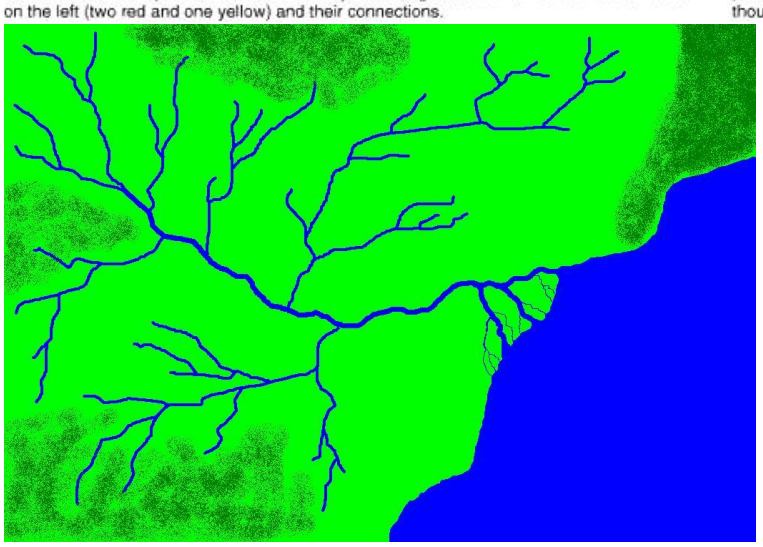

ELICOIDA FUNDAMENTALĂ DE TRANSFER
ŞABLONUL DE CONSTRUCŢIE A TOT CE EXISTĂ

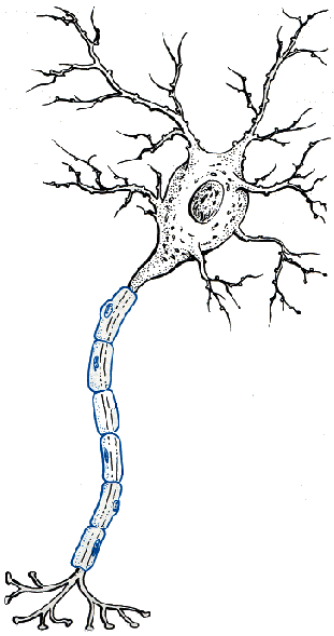

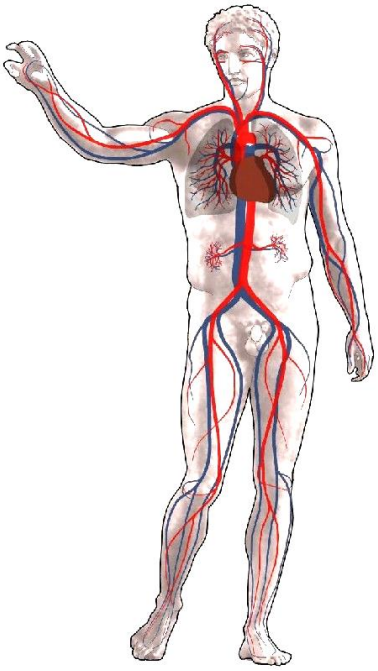

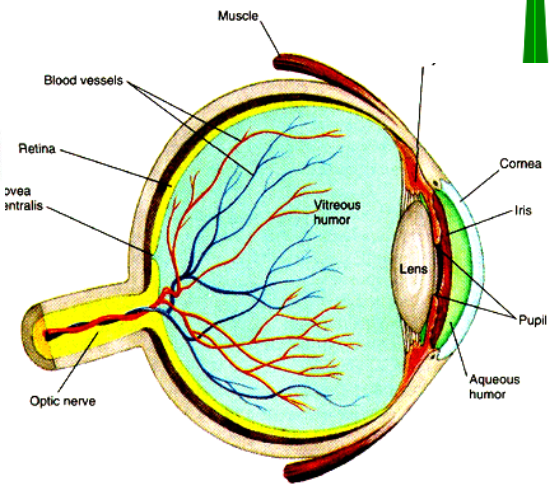

Am 1.000.000 de motive să-ţi arăt ce am descoperit şi doar 1 motiv să renunţ
...acela de a părea ridicol spunându-ţi...
... am suficientă putere pentru a schimba istoria lumii!
Ştiu că este greu să accepţi asta dar ştiu că şi tu, la fel ca mulţi alţii, începi să înţelegi.

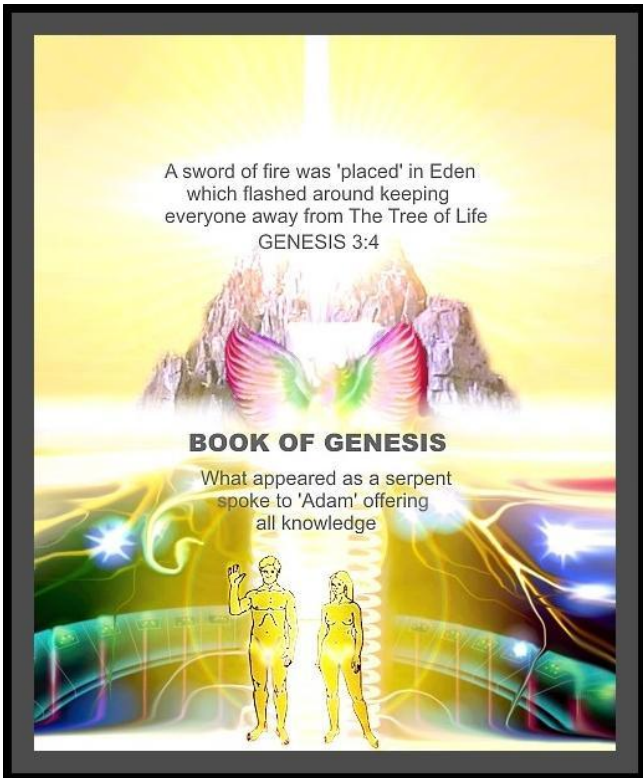

Genesis 3:1-6:

In the biblical Genesis account of Adam and Eve in the Garden of Eden, a serpent was described as being coiled around the Tree of Life.

Genesis 2-17: The author isolates this text as instrumental to his reasoning, as to why he believes Adam and Eve were forbidden to approach the Tree of Life. The question one should ask is: Was it the Creation or the Angels who issued this command?

When people that are not of the gentle nature of 'the lamb' are given access to precious knowledge, it is human weakness to be tempted to use such knowledge for destructive purposes. The Creation most likely places this responsibility with our advanced human ancestors who come from a star system with paradisiacal worlds - a people of constructive harmonious nature. These are most certainly the advanced beings in the biblical texts that have been referred to as 'angels'. They would probably be the ones to decide who in Eden is worthy to interact directly with access to all knowledge of good and evil, or who needs to stand back and only view of its splendour.

Genesis 3:24

A Cherubim with a sword of fire was placed at the entrance of the garden. The sword flashed around keeping everyone away from the Tree of Life.

The "sword" sounds like the description of the pillar of light emanating from the "Tree" itself, its brightness stretching out into space.

Visualise two people standing next to the Tree of Life with the 'serpent' coiled around it in a special garden where advanced entities (angels) are present. It is a garden from which an intensive light permanently emanates.

What if Adam and Eve are more easily explained as an explanation of human witnesses, who were brought into the special garden to learn about the place of The Creation?

Could they have been chosen by the Cherubim to witness the story of The Creation?

E.F.T. WARNING!

Tetrahedral structure of the superfluid Universe is the evolutionary jump, the unification of everything. Helical geometrodynamics is the Universe template.

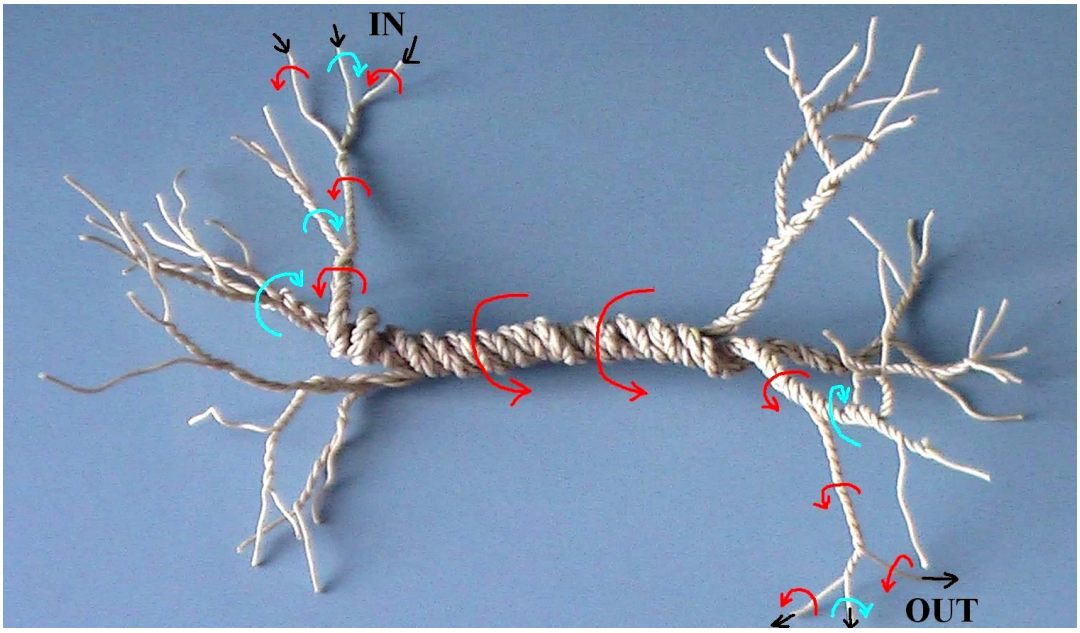

ONLY FOR E.F.T. USERS,
as Adam's key...

USE ALL KNOWLEDGE FOR HUMANITY !

Use all clues and…
…you'll see ...
SERPENT'S POWER!
(is everywhere)

I HAVE ENOUGH POWER TO CHANGE HISTORY!

O ULTIMĂ SECUNDĂ...ÎN TRECUT...apoi SALTUL!

"Sfârşitul timpurilor" în viziunea unor savanţi - Ervin Laszlo, şi Stanislav Grof, în dialog cu Horia Ţurcanu(jurnalist,editorialist).

"În **septembrie 2009**, la Milano, în Italia, s-a desfăşurat o conferinţă internaţională având ca temă psihologia şi spiritualitatea.Am fost acolo(H.Ţ.).

Cu 20 de ani în urmă, ar fi fost de neimaginat ca fizicieni, biologi, psihologi, psihiatri, bio-chimişti, astrofizicieni şi filosofi să se afle la aceeaşi masă, discutând despre o nouă viziune, spirituală, asupra universului.Cele mai strălucite spirite ale lumii ştiinţifice au fost acolo, iar tema principală, în jurul careia s-au învârtit discuţiile, a fost criza prin care trece în acest moment umanitatea.

Calendarul Maya are o precizie care îi uimeşte pe specialişti.

Pare incredibil, dar aceşti oameni de ştiinţă au vorbit cu voce tare, în faţa camerelor televiziunilor italiene, nu numai despre necesitatea de a repune civilizaţia pe alte baze, spirituale, de a reforma totul, sistemele sociale, ştiinţa, medicina, **tot ceea ce stă la baza cunoaşterii umane**, dar şi despre anul **2012** şi despre străvechi profeţii care anunţau o transformare de proporţii la "**sfârşitul timpurilor**"."

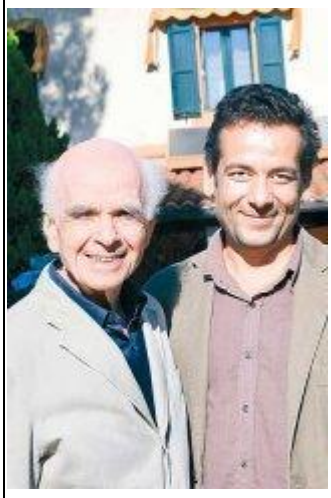

Horia Ţurcanu în discuţie cu Ervin Laslo

"Vorbiţi despre o schimbare fundamentală la nivelul conştiinţei.Ce fel de Conştiinţă ar fi aceea care să schimbe lumea? Şi cum ar putea fi lumea nouă?

Mistici, filosofi, lideri spirituali şi sociologi au dat răspunsuri interesante la această întrebare: ce fel de conştiinţă ar fi următorul stadiu al umanităţii? Cred că un răspuns sugestiv îl oferă misticul american Richard Bucke care vorbeşte despre o **conştiinţă cosmică**, depăşind ceea ce numim în zilele noastre "conştiinţa de sine".

În esenţă, în zilele noastre ştiinţa re-descoperă, cu mijloacele ei, ceea ce misticii şi vizionarii au ştiut dintotdeauna despre Univers, şi anume faptul că Universul este viu, conştient şi că ceea ce suntem noi cu adevărat este mult mai mult decât a crezut ştiinta de viziune mecanicistă.

Noi nu suntem fiinţe separate unele de altele, ci comunicăm între noi şi cu întregul Univers pe niveluri infinit de complexe, pe care abia începem să le înţelegem.

Îşi face loc, încetul cu încetul, ideea că suntem în ultima instanţă a manifestării conştiinţei, esenţa universului, principiul organizator aflat în spatele apariţiei formei materiale.

Din această perspectivă, următorul stadiu al conştiinţei ar putea fi acela al Conştiinţei "trezite", "iluminate", al Conştiinţei conştiente."

După cum o să constaţi în media, mulţi simt această schimbare, pe pielea lor…însă…
…niciunul nu ţi-a arătat, concret, "procedura"...sau că ştie ceva…despre ea...
Eu am suficientă putere să-ţi arăt mecanismul însă înţelegerea lui vine din interiorul tău…
DAN PREDA

În sinteză discuţii dintre Stanislav Grof şi Horia Ţurcanu.

Doctorul Stanislav Grof este unul dintre cei mai importanţi cercetători ai Conştiinţei din secolul XX.

"Singura soluţie este întoarcerea către interior"

Una dintre transformările fundamentale prin care trecem este una de viziune.

Ştiinţa tindea să se opună spiritualităţii, considerată ca fiind de ne-dovedit, pentru că se baza pe percepţia subiectivă.Or, subiectivitatea nu era luată în considerare, neputând fi măsurată.**Aşa s-a întâmplat că experienţa spirituală, mistică, veche de când umanitatea, a fost exclusă din ecuaţie.**Dar, între timp, ştiinţa începe să descopere că subiectivitatea creează universul, **la propriu.** Numai că **pare** târziu…

Lumea pe care am creat-o are atributele ştiinţei clasice, mecanice. Este o lume rece, calculată, dură, guvernată de "legi" înguste, în care oamenii sunt consideraţi corpuri într-un univers de corpuri şi drept urmare se simt singuri şi izolaţi.

Am creat o lume din care **orice principiu mai înalt** - îl poţi numi Dumnezeu, de pildă - **a fost exclus.**

În ultimii 40 de ani ani am fost implicat în cercetări asupra conştiinţei şi am putut constata că **suferinţa vine din modul de a percepe universul**.

Trăirea unei expansiuni a conştiinţei conduce frecvent la transformări profunde ale individului, la reducerea semnificativă a agresivităţii, la creşterea înţelegerii, a compasiunii şi a toleranţei, dar, mai ales, la creşterea capacităţii de a se bucura de viaţă.

.....

Vorbiţi despre transformarea umanităţii ca despre o chestiune de timp.
Ce crede, despre anul 2012, un cercetator al Conştiinţei ca Stanislav Grof?

Este un subiect care mă pasionează pentru că **orice profeţie are legătură cu o stare de conştiinţă extinsă**.Au existat, dintotdeauna, mijloace pentru ca profeţii, şamanii, preoţii, misticii să intre în asemenea stări.**Toate sistemele mistice ale planetei vorbesc despre aceeaşi realitate.**

Aşa se face că profeţiile tuturor continentelor despre "sfârşitul timpurilor" sunt aceleaşi, inclusiv în creştinism, unde "apocalipsa", etimologic, înseamnă nu sfârşit, ci "ridicarea vălului".

Nu încape nicio îndoială.Cunoaşterea mayaşă despre natura universului, a conştiinţei şi a timpului, depăşeşte cunoaşterea ştiinţifică de azi.

Pentru mine, cel mai important argument provine din propriile mele cercetări.Foarte pe scurt, am constatat că **stările prin care trece conştiinţa omenească sunt legate, în mod sincronic de evenimentele cosmice.**

Am lucrat cu experţi în domeniu şi am ajuns la concluzia că **evenimentele interioare şi cele cosmice se reflectă total între ele.**

Relaţia între Univers şi Conştiinţă este o ecuaţie.

DIVINITATEA = Geometrodinamica elicoidală - Teoria Unificării a Tot ce Există
DAN PREDA

SALTUL

Curgerile Universului superfluid.

Mişcarea în plan, o eroare ştiinţifică, un pas către înţelegere.

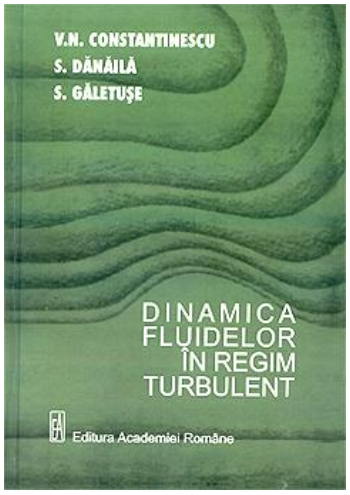

Iată un text din prefaţa lucrării tipărită la **Editura Academiei Române**

Autori - V.N. Constantinescu,S. Dănăilă,S. Găletuşe

"Este desigur un truism să afirmăm că deşi **turbulenţa** a fost mai bine de un secol în atenţia a numeroşi savanţi şi cercetători, fizicieni sau ingineri, **complexitatea fenomenului o situează încă printre problemele nerezolvate** sau insuficient rezolvate.Caracterul fluctuant al mişcării impune o abordare statistică iar determinarea, fie şi numai a unor valori medii ale parametrilor mişcării este îngreunată de apariţia unor variabile necunoscute suplimentare.De aceea cei care lucrează în acest domeniu se apleacă asupra unor mişcări mai simple (curgeri de forfecare în apropierea unor pereţi) pentru care există acumulate numeroase date experimentale."

Stimate cititor, atât timp cât o curgere laminară o consideri un mănunchi de particule aflate în mişcare pe traiectorii rectilinii, paralele,

… eşti într-o MARE EROARE!

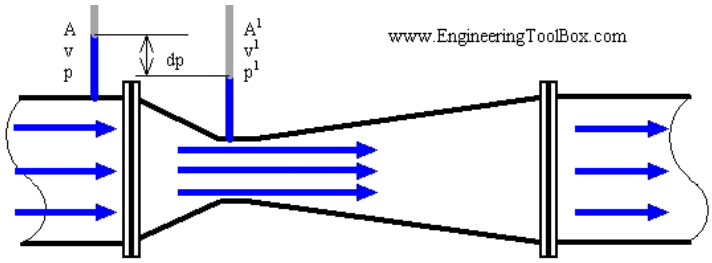

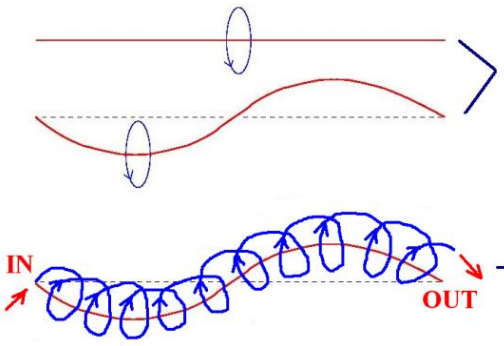

Toată curgerea este elicoidală, nu există
NIMIC ÎN TOT UNIVERSUL CARE SĂ SE DEPLASEZE PE O TRAIECTORIE AFLATĂ ÎNTR-UN PLAN.
Pun pariu cu tine…mănînc orice găseşti tu, fie şi o planetă, **dacă aceasta descrie o dinamică în plan…**

Lipsa proiecţiilor în înţelegerea realităţii.

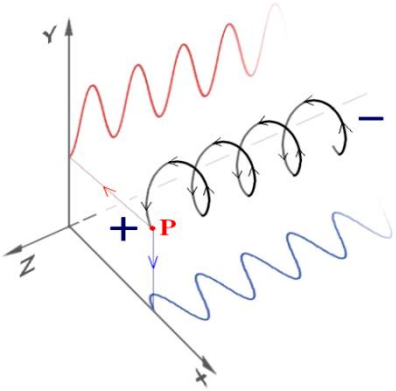

Orice particulă fundamentală, în dinamica ei, se îndreaptă către un volum cu o densitate mai mare, venind dinspre o densitate mai mică.Astfel, în faţa acestei particule vom avea o creştere a densităţii gravifice.Particula, penetrând sau alăturîndu-se volumului iniţial, îl va face **mai dens**.

Cu un raţionament asemănător, volumul din care vine particula(sistemul cuplat la intrare) suferă o pierdere, aşadar va fi **mai puţin dens**.

În acest mod orice subsistem analizat, în circulaţie elicoidală,

gravitaţională, va produce în urmă, la intrare, o diminuare a densităţii gravifice iar la ieşire, în faţa clusterilor, o creştere a densităţii gravitaţionale.

Tradus forţat, în termenii fizicii clasice… în faţa oricărei deplasări relative, a unui solid printr-un fluid, se crează o presiune ce este mai mare decât în spatele acesteia.

Această circulaţie elicoidală este o geometrie intrinsecă , relativă la subsistemul analizat.

Relativitatea acestei dinamici, faţă de alte sisteme, se caracterizează printr-o dinamică suplimentară.Practic are loc o deplasare a întregii elicoide faţă de alte sisteme, valorile acestora (energie,dinamică) fiind relative faţă de sistemul ales ca referinţă.

Din această cauză vom face distincţie între noţiunea de curgere, ca o deplasare intrinsecă, şi curgerea de front, laterală, relativă la o referinţă externă.

Singura curgere elicoidală(elicoida pură) este prima elicoidă a particulei fundamentale(din tetrahelix), **restul dinamicilor fiind dinamici compuse ale aceleiaşi particule, elicoidă în elicoidă în elicoidă în elicoidă… în elicoidă.**(de remarcat combinaţia celor 3 forme, sferă,cilindru,tor)

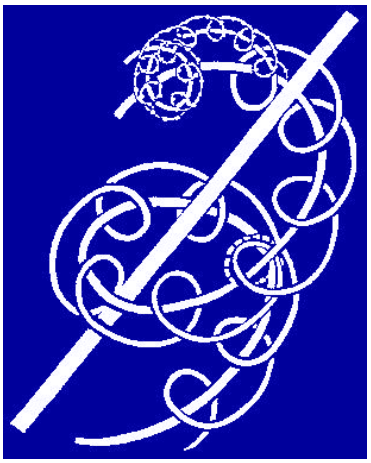

Definiţie - **Compunerea axială, elicoidală**

Se defineşte compunerea axială, elicoidală, mecanismul de generare a unei elicoide prin înfăşurarea altei elicoide, la rândul ei fiind o altă elicoidă înfăşurată.Aceast mecanism este similar construcţiei fractalilor.(analiză matematica se va face folosind recurenţa formulelor de calcul, pentru sistemul analizat,cel superior şi inferior)

Există o similaritate cu modularea în amplitudine a undelor.

Definiţie - **Ultima elicoidă** a subsistemului

Se defineşte ca o ultimă elicoidă a unui subsistem analizat, elicoida de nivel maxim al acelui subsistem, aflată la limita acestuia.Aceasta este înfăşurată în elicoida imediat superioară depăşind însă limita subsitemului analizat.

Curgerea de front se distinge ca o **interacţiune laterală(deviere)**, cu alte elicoide-sisteme, a elicoidei fundamentale.Analiza curgerilor(vezi mai jos Magnus,Coandă,Lorentz etc), adică formarea macroelicoidelor, **are loc printr-o delimitare clară a sistemelor(a compunerilor elicoidale).**

Curgerea ultimei elicoide...sau concentrează-te la maxim...!

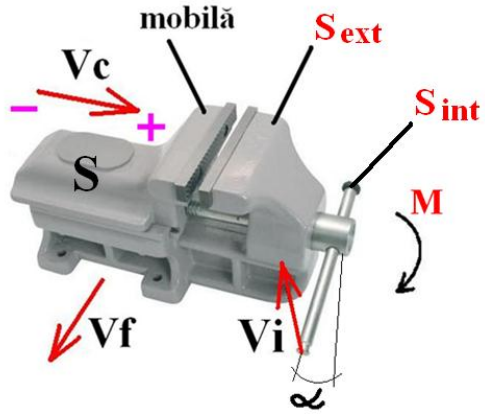

În continuare vom analiza **interacţiunea** a 3 subsisteme:

1 Subsisteml analizat, S
2 Subsistemul de legătură exterior, Sext
3 Subsistemul de legătură interior, Sint

Sistemul analizat S, are ataşat o ultimă elicoidă, piuliţa şi este partea mobilă a unei menghine.

Circulaţia IN-OUT o vom asemăna deplasării părţii mobile **S** (creşterea forţei axiale prin torsiune).

Corpul menghinei(**Sext**)este prins rigid pe o masă aflată într-un tren de mare viteză ce se deplasează cu viteza **Vf, (toate cele 3 subsisteme se deplasează simultan, cu aceeaşi viteză numită "de front", de deviere laterală faţă de direcţia strângerii).**

Sint este sistemul care acţionează pe interiorul lui **S** ca urmare a acţiunii şurubului elicoidal al manivelei cu viteza **Vi.**

Atunci când elicea şurubului (**Sint**)se roteşte avem:

Vi- viteza periferică mâner,**Vf**- viteza trenului,
Vc- viteza de curgere, de avans a părţii mobile, **Vc =Vc(Vi, geometrie)**
M- moment aplicat ce produce strangerea cu o forţă **F**(dependentă de geometria elicei şi **Vi**).

F= M(Vi, geometrie), forţa axială depinde de moment şi geometria elicei
M= F(Vi, geometrie),valabil şi reciproc
ELICOIDUL(elicoida) este singura geometrie capabilă să transmită atât forţă cât şi moment prin aceeaşi axă centrală, interdependente prin geometria acesteia.

Acţiunea şurubului, prin **Vi**, este o acţiune "pe interior".**Strângerea menghinei** are loc numai în sensul de la minus la plus(şuruburile pot fi cu strângerea pe stânga sau pe dreapta).În mod similar circulaţia superfluidică poate fi o elicoidă de stânga sau de dreapta, acestea fiind într-o alternanţă permanentă, la scara întregului Univers.Cu alte cuvinte, aşa cum vom vedea mai jos, **nu există 2 circulaţii cu rotaţii în acelaşi sens, alăturate, care să se compună(se resping).**

Viteza de deplasare a părţii mobile S, relativă la geometria menghinei, nu depinde de viteza trenului, în niciun fel...este o afirmaţie de bun simţ... Aceasta depinde în schimb de numărul rotaţiilor complete, ale **(Vi)**, făcute de manivelă, dar şi de **GEOMETRIA şurubului** (pasul elicei= distanţa dintre 2 vârfuri succesive).
Vi se roteşte cu α >360(cicluri complete) în jurul unui punct, Vi ţine la centru.

Aşadar **Vc**, definită mai jos, **caracterizează o curgere**, **relativă la geometria menghinei**, ce **depinde numai de geometria sistemului de tracţiune** a sistemului analizat(partea mobilă).Energia acestei curgeri, capacitatea de a strînge, **este dată de sistemul tractor**.(geometria elicei şurubului şi lungimea braţului).

Vf, viteza mesei, respectiv a trenului, caracterizează şi ea o curgere însă aceasta are loc în afara subsistemului analizat(menghina).Energia acestei curgeri laterale este realativă la alte sisteme.Ea este numită energie de **influenţă a curgerii** şi este o energie dată de tracţiunea menghinei(ca întreg)de către un alt sistem exterior, în cazul nostru numit tren-masă.

Cu alte cuvinte, dinamica unui atom, aparţinând părţii mobile, este supusă simultan acţiunii lui **Vc(Vi,geometrie),Vi şi Vf.**Atât manivela cît şi trenul sunt 2 sisteme fără nicio legătură de cauzalitate, vreo dependenţă reciprocă....**Acestea 2 acţionează simultan şi independent**!
Tractorul prin **Vc** şi sistemul intern prin **Vi sunt legate** însă prin geometria elicoidală.
Sistemul de influenţă extern, prin **Vf, este independent**.

Schema de circulaţie a... şablonului universal, E.F.T.!

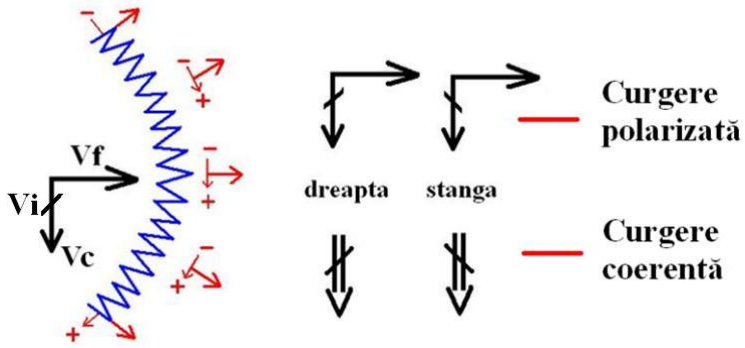

Priviţi schematizarea din stânga, o vom folosi de foarte multe ori...**excesiv!**
(aşa se procedează oriunde se folosesc ...şabloane)
similar teoriei "corzilor vibrante"

Zigzagul este elicoida, cu sensul de curgere de la „-„ la „+" .

Imaginaţi-vă un **tub răsucit**, ca un arc elicoidal , **elastic**, prin interiorul căruia las să cadă, vertical, o bilă de oţel.Aceasta va cădea elicoidal, prin tub, **chiar dacă-l sgâlţâi(monobloc) la stânga sau la dreapta.**

Orice astfel de interacţiuni(legături) le vom asimila unor mărimi vectoriale, **numite momentan,şi... intuitiv... VECTORI**. Astfel:
Vc este **tractorul** gravitaţional,(generatorul curgerii).
Vf este zgâlţâitura aplicată, **interacţiunea externă**(devierea curgerii, "lovituri-valuri în arc")

Vi este cel care ţine la centru, interacţiunea internă.(tubul ţine bila...în el...)

Orice cluster(sferă de oţel) al unui subsitem analizat are ataşate **cele 3 componente dinamice, două intrinseci şi interdependente prin geometrie (Vi-Vc) şi una relativă Vf.**

(Vi şi Vc dau curbura şi torsiunea elicoidei, intrinseci)

Atunci când cele 2 direcţii instantanee ale curgerilor(**Vf** şi **Vc**) **sunt în plan** curgerea ultimei elicoide se numeşte **polarizată**.

Atunci când **curgerile Vf şi Vc sunt coliniare(sau Vf neglijabilă)** curgerea ultimei elicoide se numeşte **coerentă** şi este **curgerea cu cel mai mare transfer energetic**.

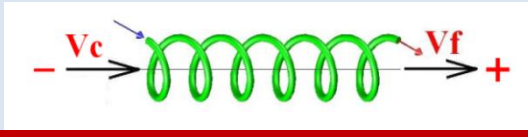

ATENŢIE!

Înţelegerea curgerii ultimei elicoide, prin schema de circulaţie, este esenţială pentru ce va urma, în special în capitole despre unde fundamentale de torsiune, U.F.T.

(curgeri deviate, intermitente, periodice şi pe distanţe scurte)

Recitiţi exemplul menghinei şi tubului pentru a fi siguri că aţi înţeles!

OBSERVAŢIE!

Viteza de curgere, deşi este este intrinsecă, raportată fiind la geometria elicoidei, devine relativă dacă sistemul referenţial este altul decât elicea.(similar dar în sens invers Vf)

Definiţii - Viteza de curgere _Viteza de front_Viteza de interacţiune

Se defineşte **viteza de curgere**(majoră) a unui subsistem **viteza de avans în sensul curgerii, către sistemul tractor,** a oricărui cluster de pe traiectoria ultimei elicoide.
(relativă la geometria elicei-intrinsecă)

Se defineşte **viteza de front**(deviantă) ca fiind viteza de deplasare a oricărui cluster al ultimei elicoide faţă de alte sisteme referenţiale. (relativ la o geometrie externă)

Se defineşte **viteza de interacţiune**(internă)ca fiind viteza la centru, a oricărui cluster aflat pe ultima elicoidă, datorată interacţiunilor cu elicoide de nivel inferior ale aceleiaşi macroelicoide.
(relativă la geometria elicei-intrinsecă)

PE SCURT... DE TOT!

Asupra unui subsistem numit "sferă" ,ce se deplasează(curge) prin Univers, acţionează **simultan şi independent** alte 3 subsisteme ce-i determină traiectoria.

---- **Vi** intern(tetraedral), **Vf** extern(de influenţă) şi **Vc** tractor ------

Astfel undele fundamentale , U.F.T., nu sunt altceva decât elicoide care...fac...valuri, prin modificări locale ale traseelor curgerilor (relativitate).

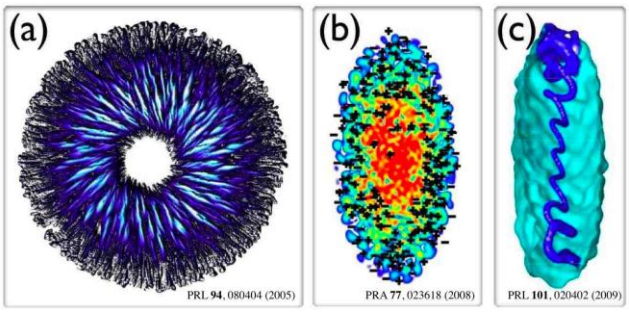

(a) Shock-waves and turbulence in a rotating Bose-Einstein condensate.
(b) Spontaneous vortex-antivortex pair creation in a trapped quasi-two-dimensional Bose gas.
(c) Kelvin wave excitations on a quantized vortex line.

Pentru a vă delecta puţin iată în dreapta circulaţia elicoidală. Priviţi în figura **(c)** unda Kelvin.

Aceasta este văzută de intuitivii cercetărilor de ultimă oră. Cele 3 curgeri de mai sus arată **evoluţia cercetărilor** (2005-2008-2009) ale domnului Tapio Simula.

MONASH University Science

Tapio Simula

Monash Fellow

D.Sc.(Tech.) (2003) Helsinki University of Technology
M.Sc. (2000) Helsinki University of Technology

Şi domnul Dănăilă, de care am amintit deja, este la fel de aproape.

Aceste circulaţii se pot evidenţia **oriunde în natură**, însă voi pune aici numai pe cele…"**ostentativ de clare**".

Numai... 4 posibilităţi

Aceste date vor fi detaliate separat însă vor fi enunţate aici, pentru o mai bună înţelegere.

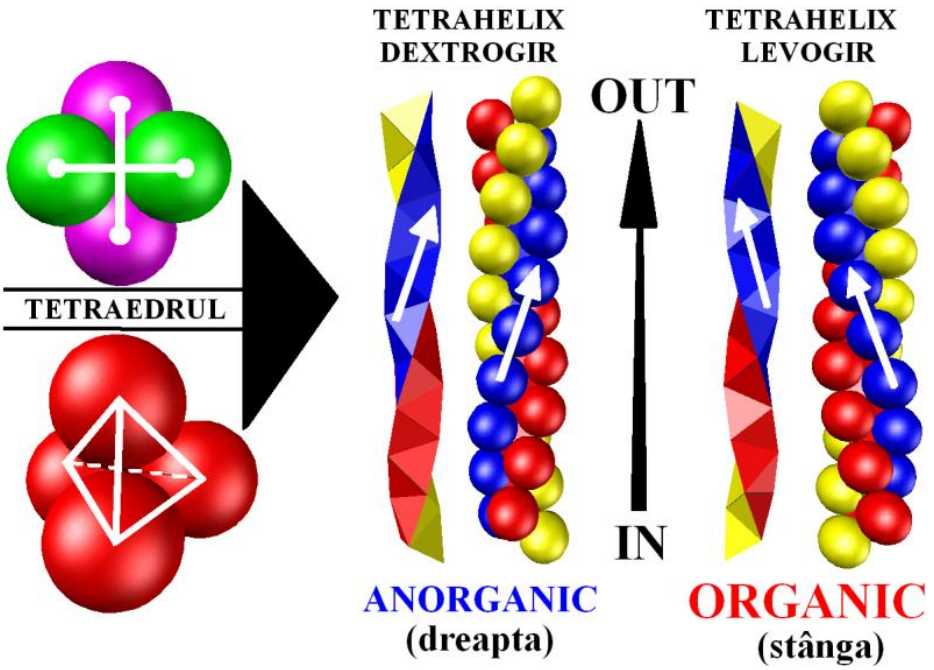

Toate tetrahelixurile din Univers sunt fie de dreapta fie de stânga. Viul este construit cu precădere prin circulaţii elicoidale de stânga iar materia amorfă majoritar pe dreapta.

Fizic există doar 4 posibilităţi de interacţiune a oricare 2 tetrahelix, una în vecinătatea celeilalte.
Acestea sunt o combinaţie de 2 sensuri de curgere şi 2 rotaţii distincte.
(parallel-antiparalel şi chiral-antichiral)
În tot Universul real se disting atât interacţiuni de-a lungul axei cât şi la capete acesteia.
(interacţiuni axiale sau periferice)

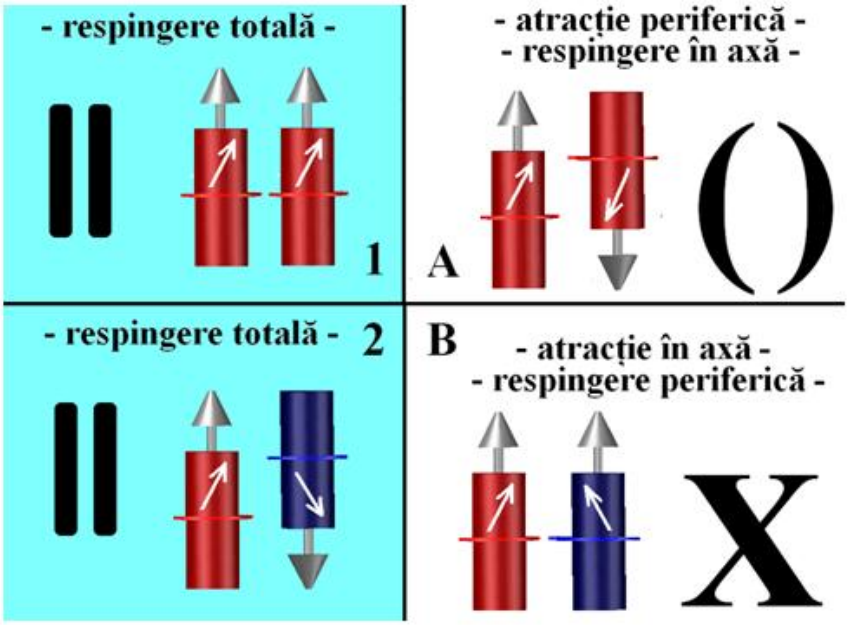

În cazurile 1şi 2 tetrahelixurile vor sta cât mai departe una de cealaltă.(1 poate trece rapid în A, sau 2 în B, dacă au loc de întors)

Cazul A este atracţia capetelor şi respingerea în axă(conexiunea periferică, şarpele îşi înghite coada, inducţie tor-cilindru)

Cazul B este atracţia axelor şi respingerea capetelor. (compunerea axială, copacul cu trunchi, ramuri sus şi rădăcini jos, inducţie cilindru-cilindru)

Toate acestea vor fi detaliate în capitole dedicate!

Interacţiuni elicoidale în natură.

(transmiterea torsiunii)

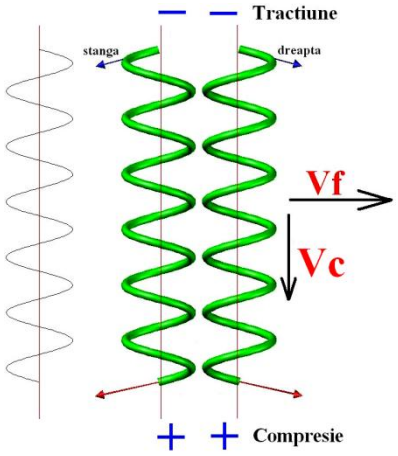

Fie 2 ultime elicoide a 2 sisteme alăturate, aflate în interacţiune sub influenţa **aceluiaşi tractor Vc**.

(parallel-antichiral, caz B)

Considerăm cazul în care **nici un alt sistem nu mai interacţionează. (caz ireal, necesar înţelegerii)**

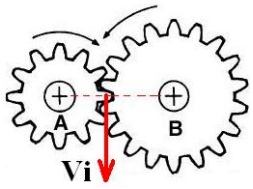

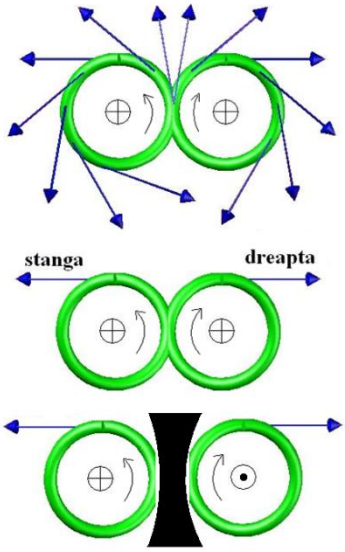

Am arătat deja că geometriei elicoidale, pe lângă sens axial, datorat transmiterii de forţă, îi putem asocia şi rotaţie, datorată momentului de torsiune.

Comportamentul celor 2 cilindri, delimitaţi de elicoide, este similar angrenajului a 2 roţi dinţate.Torsiunea se va transmite de la A la B, **inductiv**.(vezi componenta de legătură **Vi** între ultima elicoidă şi elicoide din interior, **Vf** similar dar către exterior)

Întotdeauna o elicoidă **de dreapta** va fi în interacţiune paralelă(atracţie axială) **numai** cu elicoide **de stânga** şi viceversa.

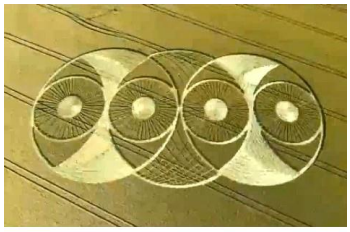

Curgerea de tip **compresie lângă tracţiune** este şi ea o construcţie inductivă.Cele 2 elicoide **(antiparalele)** sunt instabile **putând** genera autoconexiunea toroidală.**Acestea introduc obligatoriu elicoida 3, perpendiculară pe planul median al curgerilor(inducţie)**.

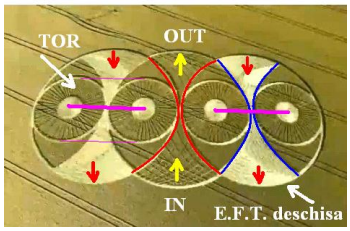

Voi folosi, pentru început, curgerea de acelaşi sens(paralelă, compresie-compresie), stabilă la conexiuni reciproce pe capete, autoconexiune.Exemplele ce urmează sunt concludente.

Până în acest moment cercetătorii în domeniul aeronautic, mecanicii fluidelor, etc. nu ştiu de ce apare turbulenţa. Interesant este faptul că aceştia încearcă să **o elimine** şi nu reuşesc...**deloc**!

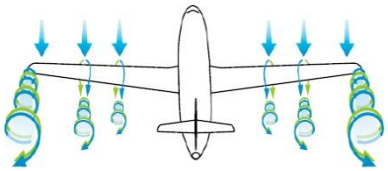

Cu siguranţă, citind **Fundamentul Universului**, vor înţelege că **este imposibil...să îndepărteze matricea de construcţie a Universului**.Aşa cum toată materia întunecată (nedetectabilă) a Universului curge în acest mod, la fel o face şi toată materia vizibilă, detectabilă.

Diferenţa între detectabil şi nedetectabil o face densitatea de gravitaţie!

Un caz foarte interesant în fizică, de angrenare a „2 roţi”, este cel al solitonilor Falaco.(caz A, **curgere chiral-antiparalelă,** conexiune doar la un capăt)

Aceştia sunt analizaţi ca ... defecte...(incredibil!). Astronomii şi fizicienii fac însă o analogie „la mişto” cu interacţiunea dintre galaxiile NGC 1409 şi NGC 1410. Se întreabă, retoric, la fel de „discret”, de ce teoreticienii adepţi ai teoriei stringurilor nu-i bagă în seamă, **ignorând total observaţiile experimentale**!

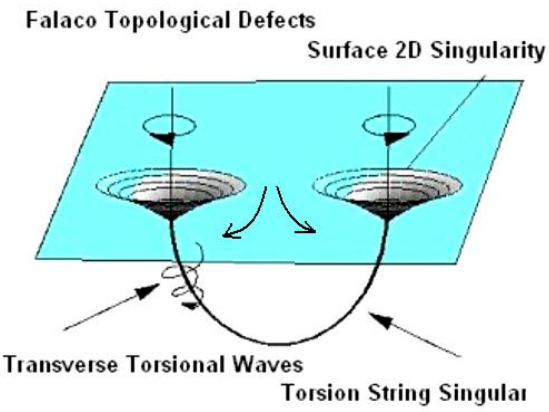

Mă văd nevoit să repet!

Ceeace fizicienii ignoră, structura fundamentală a Universului, unui inginer mecanic îi sare în ochi de la o poştă…INCREDIBIL!

Indeed, the visual exhibition at the macroscopic level of dynamic topological coherent structures in a swimming pool, connected by a string, gives a level of credence to esoteric constructions of string theory. It is strange that the string theorists have ignored the experimental observations of Falaco Solitons where the "string" is neither microscopically small, nor folded into another dimension.

De remarcat că transportul particulelor-cluster (identic undele) se face în „trenuri de torsiuni”, jumătate din ele sunt pe dreapta jumătate pe stânga, suma lor, pentru un subsistem analizat, închis, fiind întotdeauna un număr par.

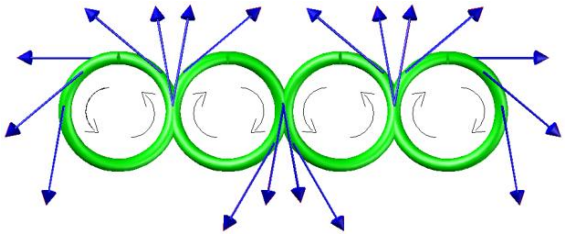

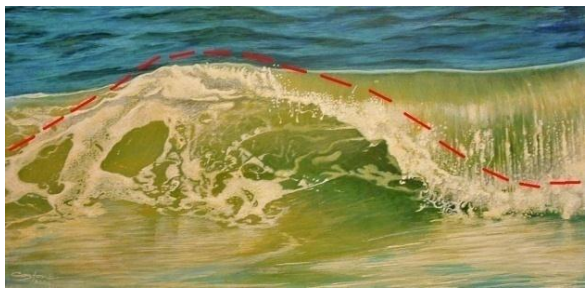

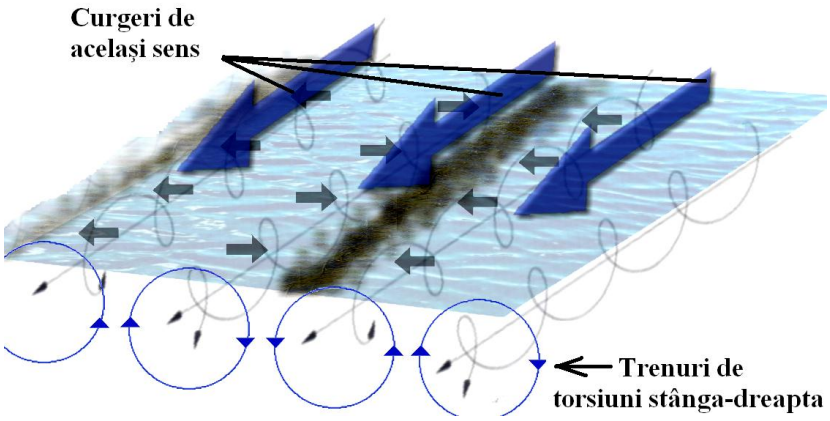

Până şi galaxiile, prinse în superfluiditatea “materiei negre” a Universului, arată cum stelele şi planetele ce le compun sunt captive în acest circuit, în această curgere invizibilă.

După unii fizicieni şi electronii ar avea “antiparticule”, „antimaterie” spun aceştia, ce ar face vortexuri prin magnetoplasmă, sub formă de ...unde solitonice.(vezi vânturile solare). Unda este de fapt o deviere locală a transportului de particule, pe distanţă extrem de scurtă, mergând chiar

până aproape de "0". **(vezi U.F.T). Vortexul este... torsiunea şi forţa transmisă axial, interdependente prin geometrie.**

Deoarece această teorie este o teorie a unificării a tot ce există, **inclusiv a ştiinţei cu religiile lumii, nu voi ezita să te determin să-ţi foloseşti intuiţia, singura cale de înţelegere.**

Iată mai jos un exemplu care mă scuteşte de orice alte comentarii…dacă ai început să înţelegi.

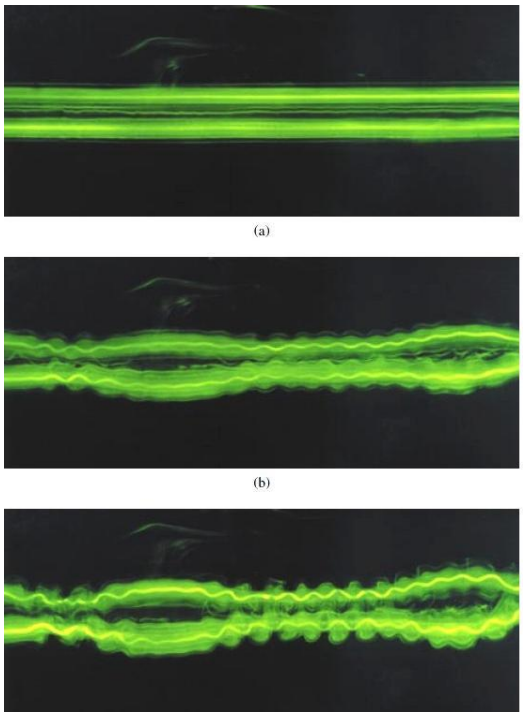

These photographs show visualizations of the simultaneous development of two distinct instabilities in a counterrotating vortex pair at a Reynolds number, based on circulation, of 2750. The evolution of the pair, which is initially straight and parallel (a), is visualized using fluorescent dye and flood illumination with the light from an Argon laser. (b) clearly shows a large-scale symmetric deformation (the well-known Crow instability), as well as an anti-symmetric short-wavelength instability. In (c), the ordered perturbation starts to break up, leading to a rapid destruction of the vortex pair at later times. The short-wave perturbation is due to a so-called elliptic instability of the vortex cores, which is here observed clearly for the first time in an open flow.

Trenurile de curgeri elicoidale sunt asemănătoare trenurilor de roţi dinţate, în angrenaje.

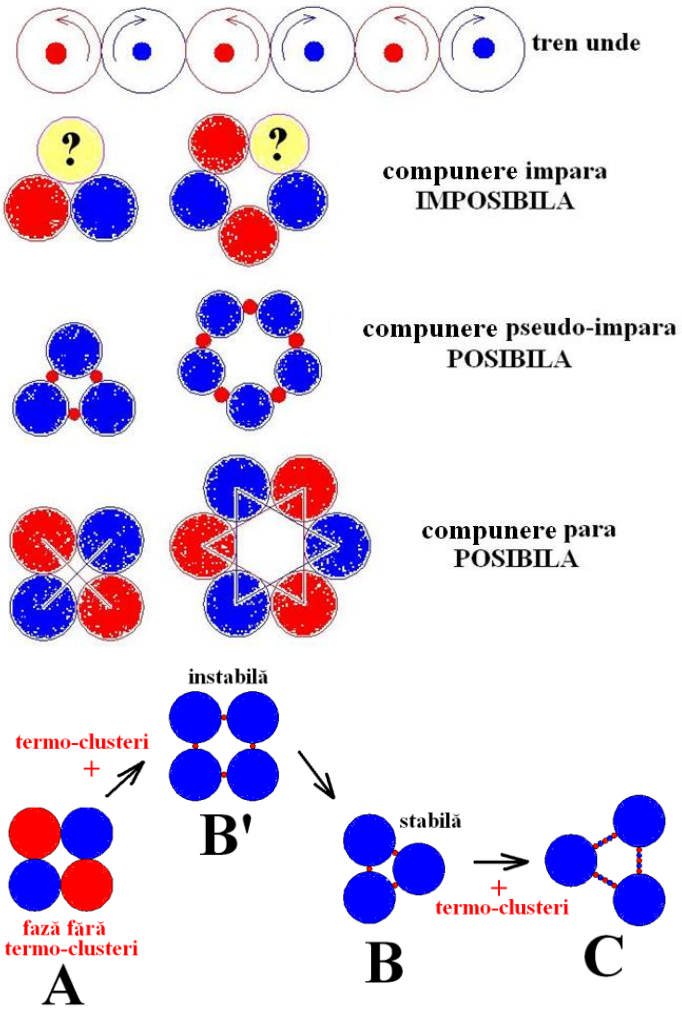

După cum observaţi în dreapta, niciodată 3 roţi nu pot angrena în circuit închis.**(valabil pentru orice lanţ închis format din număr impar de roţi dinţate).**

Dacă la nivel vizual, într-un tren închis, se distinge un număr impar de roţi, acestea cu siguranţă au între ele intercalate un număr impar de alte roţi, **mai puţin vizibile. (compunere pseudo-impară).** De aceea circulaţia clusterilor foarte mici are un rol determinant în construcţia **aşaziselor faze** ale materiei. Creşterea sau scăderea de volum nu este o regulă(vezi **"anomalia"** apei).

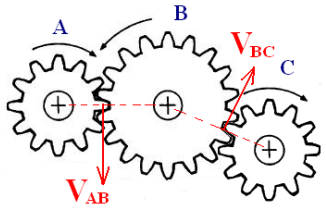

$V_{AB} = V_{BC}$

Un exemplu:

Tranziţia de la **A** la **B** are loc o absorbţie de elicoide, cu micşorarea volumului, însă de la **B** la **C** aceeaşi absorbţie determină o creştere de volum.(**B**,**C** structuri pseudo-impare).**La răcire toate corpurile devin mai rigide, termoclusteri mai puţini → mobilitate mai mică!**

Noţiunea de "0" absolut se transformă de fapt într-o constatare a lipsei elicoidelor având în circulaţie un anumit ordin de mărime al clusterilor, numiţi termo-clusteri.Aşadar la "0" absolut nu avem termo-clusteri.Aceştia, fiind mici, asigurau o mai mare mobilitate a clusterilor mari.

Compunerea axială, paralel-antichirală,(de acelaşi sens al curgerii şi rotaţii inverse), produce o încolăcire a macroelicoidelor componente numai atunci când sunt alăturate. Atunci când 2 macroelicoide nu sunt alăturate înseamnă că între acestea există cel puţin o altă macroelicoidă.

Viteza de transport şi distanţa între centrele macroelicoidelor dictează această înfăşurare.(la chiuvetă scurgerea prin găuri provoacă înfăşurări multiple → o gaură mai mare)

Iată cum arată geometria curgerilor în jurul unei construcţii paralelipipedice atunci când vântul suflă…" din faţă".(fig. dreapta)

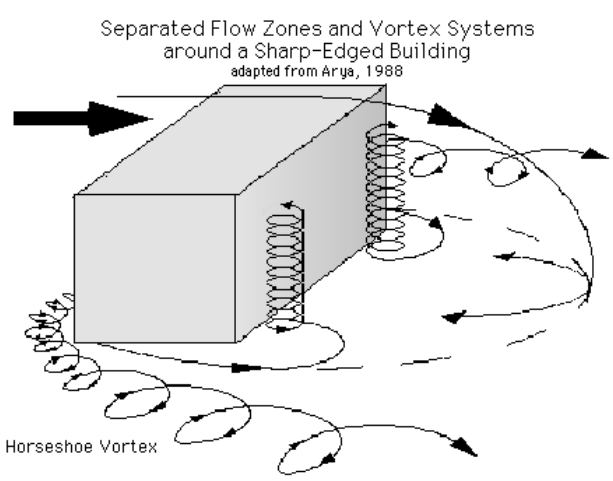

Oamenii ştiinţei consideră că dinamica este liniară şi … **dintr-o dată devine elicoidală, turbulentă.**

O MARE EROARE!...dinamica devine vizibilă prin compunere axială a mai multor macroelicoide învecinate…**diametrul elicei creşte,** în vortex,şi… **începe să se vadă.**(variaţia **Vc,Vi,Vf, geometrie**)

Vortex IN-OUT, forma clepsidrei în cazul paralel-antichiral

Principiul răsucirii, a încolăcirii elicoidale, face parte din construcţia şablonului universal, vortexul IN şi vortexul OUT fiind geometriile**(forma pâlnie)** de intrare şi ieşire.

Pentru a vedea cum se formează vortexul vom înţelege că reprezintă de fapt o combinaţie între răsucirea macroelicoidelor, (compunere axială) şi deficitul(surplusul) local(IN-OUT) al densităţilor de gravitaţie.Exemplul este forţat la maxim, atractorul Lorenz, saltul de pe o circulaţie pe alta, va clarifica!

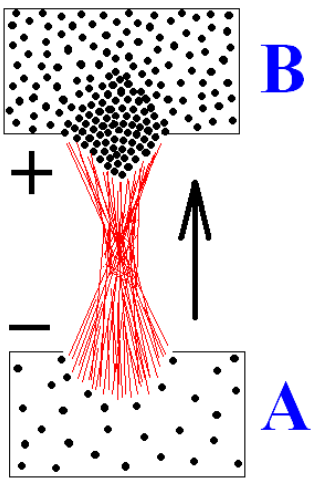

Presupunem 3 densităţi de gravitaţie diferite.**(B>A>C)** în care particule fundamentale sunt atrase de densitatea cea mare, B.

Acestea plecă din **A** către **B**, străbătând o altă densitate **C**, mult mai mică decât cele două.

Aceste **particule elementare nu pleacă în "şir indian"…** aşa cum ştiţi deja, ci în geometrii **TETRAHELIX.**

Când mişcarea se iniţiază, clusteri din **A** părăsesc densitatea micşorând-o local, formând un **"crater".**Puterea atractorului **B** influenţează mărimea acestuia.Circulaţia particulelor, în interiorul lui **A**, se va face astfel încât să se astupe cavitaţia, să se omogenizeze gravitaţia.

Presupunem că, în prima secundă, se extrag primele 4 particule.

Următoarele 4 nu se pot extrage tot din acea zonă(golită), ci din cea imediat învecinată, către stânga sau către dreapta.(viteză scăzută).**Vom deduce că toate extragerile tip TETRAHELIX se vor face fie pe stânga fie pe dreapta.**

Acelaşi raţionament se face şi la apropiere de atractorul B, însă de data aceasta local, apare o creştere a densităţii, un „munte" unde viteza scade iarăşi.

Acest munte se va completa fie pe stânga fie pe dreapta, în funcţie de curgere.

Cu alte cuvinte forma dublei clepsidre, apare datorită deficitului-surplusului local de densitate gravifică,(variaţia vitezei prin geometrie) la limita de separaţie a oricare 2 densităţi de gravitaţie diferite.(A-C, B-C)

De acea, orice subsistem analizat se va face numai între vortex IN şi vortex OUT, identificând 3 elementele de legătură.

1. Sistemul tractor,vector tractor, IN-OUT.
2. Sisteme de influenţă ondulatorie, vector de front.
3. Sistemul de legături interne, vector de interacţiune.

Sistemul tractor şi sistemele de influenţă

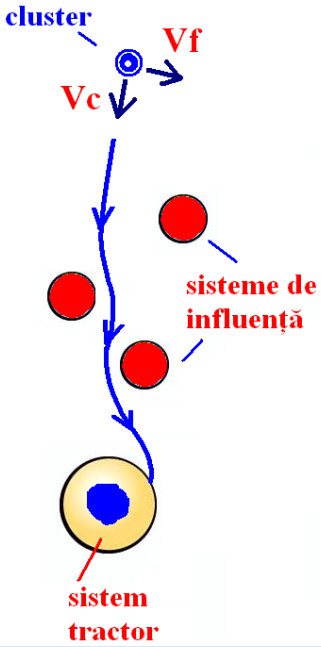

Sistemul tractor este orice subsistem(ansamblu de subsisteme) ce are ca rezultantă o tracţiune maximală asupra unui cluster al unui subsistem analizat.

Vectorul tractor este de fapt este vectorul asociat oricărui punct din spaţiu, pe direcţia şi sensul rezultantei interacţiunilor cu diverse densităţi gravifice.Acest vector descrie, în totalitate, câmpul curgerilor Universului superfluid, prin viteza de curgere Vc.

Vectorul de front este un vector rezultant, cu efect local, asociat devierilor curgerilor sistemului analizat de către curgerea pe care o traversează.Acest vector descrie deplasarea într-o geometrie ondulatorie, prin viteza de front Vf.

Mărimea, numărul şi poziţia sistemelor de influenţă nu are niciun fel de limitare în spaţiu şi timp.Acestea sunt, în acelaşi timp, şi sisteme tractoare...locale(nemajore).

Acest aspect conferă Universului geometrii nelimitate ale curgerilor întreţăiate, în geometrie elicoidală.

Problema care se pune, **în calcule**, este determinarea sistemelor de influenţă **cu efect major** asupra elicoidelor, **neglijându-le pe cele minore**.

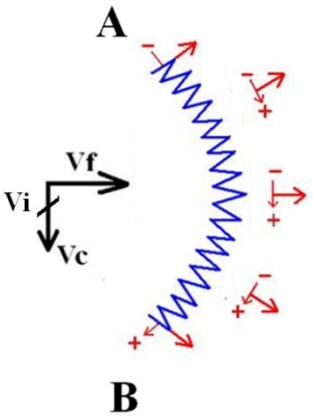

OBSERVAŢIE

Atât vectorul tractor cât şi vectorul de front nu caracterizează interacţiunile interne, structura interioară a clusterului, a geometriei staţionare.Acest aspect este acoperit de al treilea vector asociat, Vi, studiat mai jos...dar Vi=Vi(Vc, geometrie)...prin geometria elicei...

Să recapitulăm:

Circulaţia superfluidică, datorată atractorului din **B**, se produce pe o traiectorie elicoidală.

Acestă circulaţie este "deviată" de sisteme de influenţă aflată pe traseul acestei curgeri. Devierea, curgerea de front, se face cu viteza **Vf**, relativă la un sistem oarecare.

Curgerea către atractor se face cu viteza **Vc**, intrinsecă, relativă la geometria elicoidei.

Energia curgerii depinde de atractor şi este o energie de tip potenţial.

Energia devierii laterale este energie de tip ondulatoriu şi este relativă la sistemul de referinţă.

Energia de legătură este asociată interacţiunilor subsistemelor din interiorul sistemului analizat, specific geometriei, dinamicii staţionare. **Vi** este vectorul asociat acestei dinamici din interiorul oricărei macroelicoide-subsistem, analizată detaliat mai jos.

Răsuciri elicoidale-Sistemul intern în cazul paralel-antichiral

(strângerea şi risipirea mănunchiului de elicoide)

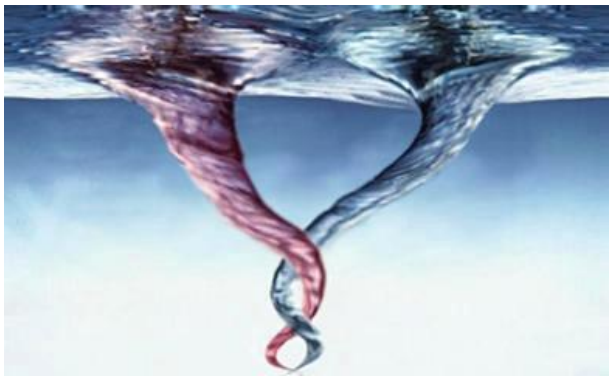

Declanşatorul dinamicii elicoidale este geometria tetrahelix. (compusă din particule fundamentale)

Pentru a înţelege ce se întâmplă haideţi sa urmărim succesiunea evenimentelor **la nivel fundamental**.

1. Curgerea spre atractor a primei tetrahelix.
2. Apariţia unei alte tetrahelix cu influenţă gravitaţională reciprocă nesemnificativă
3. Cele 2 tetrahelix se apropie şi se influenţează puternic reciproc, **printr-o curgere sincronă(angrenare) de tip stânga-dreapta.**
4. Schematizarea unei curgeri, de acelaşi sens, a 2 tetrahelixuri cu influenţă reciprocă majoră.
5. O curgere dual, tip tetrahelix, o compunere axială ce are ca rezultat obţinerea unei noi curgeri, tot elicoidală.

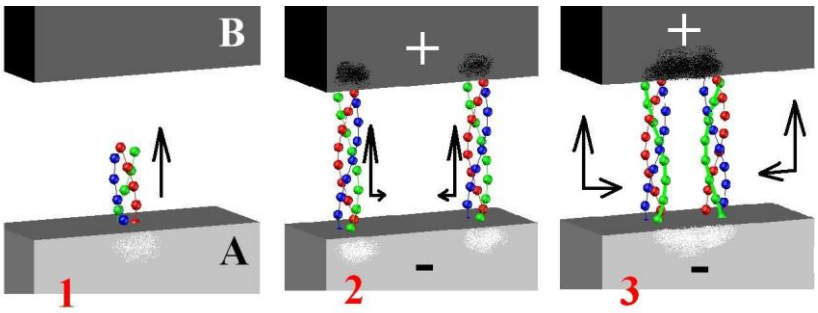

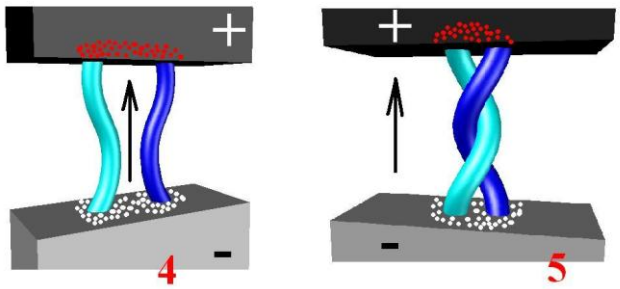

ESENŢIAL!

Singura compunere axială, cu un număr impar de elicoide, este cea alcătuită din 3 elicoide

ATENŢIE!

Ce vector descrie interacţiunea particulelor fundamentale, în structură tetraedrică, din interiorul unei tetrahelix?...L-am lăsat la final, intenţionat…Vi.

Aşadar, cel de-al treilea vector, ataşat unui cluster-particulă, este un vector de legătură intrinsecă, ce caracterizează legătura structurii tetraedrice.

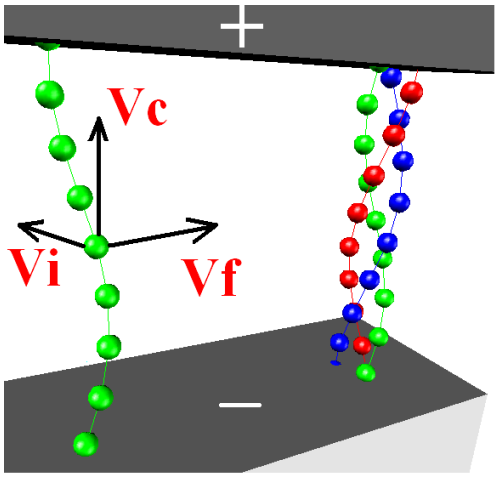

Energia acestei curgeri este **energia staţionară**, a subsistemului, latentă.(de ex. energia nucleară, înmagazinată şi eliberată în anumite condiţii).

Legătura tetraedrică este cea mai puternică şi implicit

legătura fundamentală ce stă la baza geometriei Universului.

Tetraedrul regulat, prin acţiunea sistemelor de influenţă, suferă deformări elastice. Cu cât influenţa altor sisteme de curgere este mai redusă cu atât tetraedrul se apropie de forma regulată.

Definiţie- Triedrul vectorial fundamental

Se numeşte triedru vectorial fundamental triedrul format de vectorii Vf-vector de front, Vc-vector de curgere, Vi-vector de interacţiune, intern.Acest triedru este ataşat oricărei particule-cluster aflată în dinamică fundamentală.(prin recursivitate). Fiecare din vectoii Vc,Vi şi Vf are ataşat câte un vector de torsiune.(BIVECTORI, analizaţi mai jos) F(Vc,Vi,geometrie) = constantă

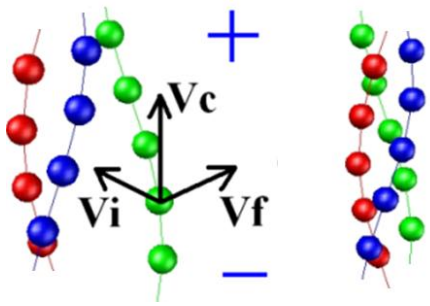

Variaţia independentă a celor 3 bivectori componenţi, la care se adaugă geometria, descriu spaţiul 3D al Universului superfluid.Acest triedru ataşat este esenţial, fiind punctul de plecare în elaborarea aparatului matematic.

Triedrul vectorial fundamental

Atunci când dărâmi ceva, din temelii, este absolut necesar să pui tu prima piatră la construcţia nouă ce se va ridica. Specialiştii în matematică şi fizică superioară vor construi, pornind de la această cărămidă, aparatul matematic.Autorul, un inginer român, pune prima cărămidă la temelia înţelegerii geometriei Universului, urmată de …o a doua cărămidă… de a treia...

Iată mai jos unul din românii ce pot alătura o nouă cărămidă, stând cu ea în mână de 3-4 ani, neştiind peste ce să o pună.

Intuiţia şi raţiunea umană sunt prima şi a doua cărămidă a Fundamentului Universului.

(50%+50%=100%)

Atenţie!

Acest capitol este dedicat specialiştilor în matematică sau fizică superioară, aşa că puteţi sări peste formule însă…citiţi tot textul...este simplu!

Triedrul vectorial fundamental NU ESTE TRIEDRUL FRENET. Eu arăt, intuitiv,... legătura, predând aici ştafeta celor mult mai pricepuţi decât mine, nu sunt... "Mafalda"

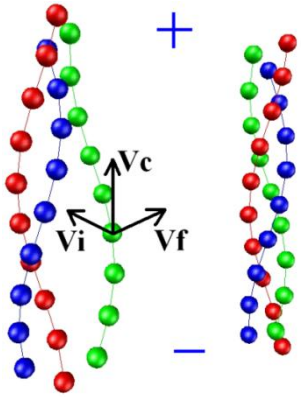

Domnul **Abel Cavaşi** este asolvent al Facultăţii de Matematică, un intuitiv căruia **recurenţa formulelor lui Frenet nu-i dă pace. Fizica elicoidală, propusă de acesta**, îl frământă de vreo câţva ani!

Iată ce spune domnul Cavaşi, un matematician ce nu a aflat că s-a cuplat la şablonul universal …dar intuieşte ceva:

"Reperul lui Frenet este doar una dintre opţiunile posibile pentru a descrie mişcarea, iar asta nu îl scoate în evidenţă cu nimic.**Ceea ce îl scoate în evidenţă este**

faptul că uzează de cei doi parametri intrinseci ai mişcării: curbura şi torsiunea, fapt pe care niciun alt triedru nu-l satisface. Numai acest reper ţine seama de ei, ceea ce este extrem de important, curbura şi torsiunea fiind nişte parametri foarte importanţi în studiul mişcării.

Printre altele, am pornit de la constatarea cunoscută că viteza unghiulară a rotirii triedrul lui Frenet este întotdeauna perpendiculară pe normală.Având în vedere acest fapt extrem de interesant, am tras concluzia că se mai poate introduce în studiu **un nou triedru ataşat** triedrului lui Frenet, format din versorul vitezei unghiulare, normală şi produsul vectorial al acestor doi versori.Am numit acest nou triedru cu numele de „**triedrul complementar al lui Frenet**".

Cel mai interesant lucru este că **şi versorii triedrului complementar satisfac formulele lui Frenet!** De aici rezultă o **recursivitate foarte profundă**, care face să intervină ,prin numere întregi, în mecanica clasică.

Cred că undeva, **printre aceste presupuneri, are loc şi constanta lui Planck**, cea care ar putea fi un coeficient de proporţionalitate între masa corpului şi ordinul traiectoriei pe care acesta se deplasează.

Ştim că orice corp, lăsat liber, merge în linie dreaptă.**Ei bine, eu presupun că un corp lăsat liber merge de fapt pe o curbă foarte întortocheată, nu pe o dreaptă**.Gradul de întortochere al curbei ne spune ce energie are corpul respectiv.Cu cât corpul este constrâns să se mişte pe o curbă mai variabilă, cu atât energia care i se imprimă (şi pe care el o înmagazinează) este mai mare.Dar, din teorema de recurenţă rezultă că pentru orice traiectorie a unui corp putem găsi un ordin în aşa fel încât raportul dintre curbura şi torsiunea de ordinul respectiv să fie constant.Cu alte cuvinte, orice traiectorie posibilă poate fi considerată o elice de un anumit ordin,iar acel ordin ne dă toate informaţiile despre mişcare.De exemplu, dacă ordinul traiectoriei este mic, atunci corpul respectiv este foarte uşor şi se deplasează rapid, fiind apropiat de o particulă elementară.Dacă ordinul traiectoriei este mare, corpul este masiv şi se deplasează lent.

Nu admit, ca fiind certitudini, principiile mecanicii „stabilite acum vreo 500 de ani" şi propun soluţii mai generale decât cele de până acum.
(elicea este mai generală decât dreapta)."

…cu aceste notaţii şi denumiri am pregătit terenul pentru formularea şi demonstrarea unei teoreme care, după opinia mea, este de o importanţă supremă pentru întreaga Fizică…

(Abel Cavaşi)

Tot ce a scris Dl. Abel Cavaşi(mai sus) a fost gândit înainte de a citi acest proiect, iar acum probabil încearcă să mai lipească o cărămidă la Fundamentul Universului.
Dan Preda

****

Teoremă. Dacă există un triedru drept de ordinul *n* $(\vec{T}_n, \vec{N}_n, \vec{B}_n)$ care satisface formulele lui Frenet de ordinul *n* scrise sub formă trigonometrică

$$\begin{cases} \dot{\vec{T}}_n = \omega_n \sin\theta_n \vec{N}_n \\ \dot{\vec{N}}_n = \omega_n(-\sin\theta_n \vec{T}_n + \cos\theta_n \vec{B}_n) \\ \dot{\vec{B}}_n = -\omega_n \cos\theta_n \vec{N}_n \end{cases},$$

atunci există încă un triedru drept de ordinul *n+1*

$$\begin{cases}\vec{T}_{n+1}=\cos\theta_n\vec{T}_n+\sin\theta_n\vec{B}_n\\ \vec{N}_{n+1}=-\sin\theta_n\vec{T}_n+\cos\theta_n\vec{B}_n\\ \vec{B}_{n+1}=-\vec{N}_n\end{cases}$$

care satisface, la rândul său, formulele lui Frenet de ordinul *n+1*, scrise sub forma trigonometrică,

$$\begin{cases}\dot{\vec{T}}_{n+1}=\omega_{n+1}\sin\theta_{n+1}\vec{N}_{n+1}\\ \dot{\vec{N}}_{n+1}=\omega_{n+1}(-\sin\theta_{n+1}\vec{T}_{n+1}+\cos\theta_{n+1}\vec{B}_{n+1})\\ \dot{\vec{B}}_{n+1}=-\omega_{n+1}\cos\theta_{n+1}\vec{N}_{n+1}\end{cases}$$

unde $\theta_{n+1}=\arctan\frac{\dot\theta_n}{\omega_n}$ **şi** $\omega_{n+1}=\sqrt{\dot\theta_n{}^2+\omega_n^2}$.

****

Demonstraţie:

Din relaţiile

$$\theta_{n+1}=\arctan\frac{\dot\theta_n}{\omega_n}\quad\text{şi}\quad\omega_{n+1}=\sqrt{\dot\theta_n{}^2+\omega_n^2}$$

avem

$$\sin\theta_{n+1}=\frac{\tan\theta_{n+1}}{\sqrt{1+\tan^2\theta_{n+1}}}=\frac{\frac{\dot\theta_n}{\omega_n}}{\sqrt{1+\frac{\dot\theta^2}{\omega_n^2}}}=\frac{\dot\theta_n}{\sqrt{\omega_n^2+\dot\theta_n{}^2}}=\frac{\dot\theta_n}{\omega_{n+1}}$$

deci $\dot\theta_n=\omega_{n+1}\sin\theta_{n+1}$.

Mai avem

$$\cos\theta_{n+1}=\sqrt{1-\sin^2\theta_{n+1}}=\sqrt{1-\frac{\dot\theta_n{}^2}{\omega_n^2+\dot\theta_n{}^2}}=\frac{\omega_n}{\omega_{n+1}}$$

de unde $\omega_n=\omega_{n+1}\cos\theta_{n+1}$.

Derivăm acum versorii triedrului drept de ordinul *n+1*

$$\begin{cases}\vec{T}_{n+1}=\cos\theta_n\vec{T}_n+\sin\theta_n\vec{B}_n\\ \vec{N}_{n+1}=-\sin\theta_n\vec{T}_n+\cos\theta_n\vec{B}_n\\ \vec{B}_{n+1}=-\vec{N}_n\end{cases}$$

şi obţinem

$$\begin{cases}\dot{\vec{T}}_{n+1}=-\dot\theta_n\sin\theta_n\vec{T}_n+\cos\theta\dot{\vec{T}}_n+\dot\theta_n\cos\theta_n\vec{B}_n+\sin\theta_n\dot{\vec{B}}_n\\ \dot{\vec{N}}_{n+1}=-\dot\theta_n\cos\theta_n\vec{T}_n-\sin\theta_n\dot{\vec{T}}_n-\dot\theta_n\sin\theta_n\vec{B}_n+\cos\theta_n\dot{\vec{B}}_n\\ \dot{\vec{B}}_{n+1}=-\dot{\vec{N}}_n=-\omega_n(-\sin\theta_n\vec{T}_n+\cos\theta_n\vec{B}_n)\end{cases}$$

Înlocuind $\dot{\vec{T}}_n=\omega_n\sin\theta_n\vec{N}_n$ **şi** $\dot{\vec{B}}_n=-\omega_n\cos\theta_n\vec{N}_n$, **obţinem**

$$\begin{cases}\dot{\vec{T}}_{n+1}=\dot{\theta}_n(-\sin\theta_n\vec{T}_n+\cos\theta_n\vec{B}_n)\\ \dot{\vec{N}}_{n+1}=-\dot{\theta}_n(\cos\theta_n\vec{T}_n+\sin\theta_n\vec{B}_n)-\omega_n\vec{N}_n\\ \dot{\vec{B}}_{n+1}=-\dot{\vec{N}}_n=-\omega_n(-\sin\theta_n\vec{T}_n+\cos\theta_n\vec{B}_n)\end{cases}$$

Dar ştim că, din definiţia versorilor de ordin superior, avem

$$\begin{cases}\vec{T}_{n+1}=\cos\theta_n\vec{T}_n+\sin\theta_n\vec{B}_n\\ \vec{N}_{n+1}=-\sin\theta_n\vec{T}_n+\cos\theta_n\vec{B}_n\\ \vec{B}_{n+1}=-\vec{N}_n\end{cases}$$

deci

$$\begin{cases}\dot{\vec{T}}_{n+1}=\dot{\theta}_n\vec{N}_{n+1}\\ \dot{\vec{N}}_{n+1}=-\dot{\theta}_n\vec{T}_{n+1}+\omega_n\vec{B}_{n+1}\\ \dot{\vec{B}}_{n+1}=-\dot{\vec{N}}_n=-\omega_n\vec{N}_{n+1}\end{cases}$$

Cum $\dot{\theta}_n=\omega_{n+1}\sin\theta_{n+1}$ **şi** $\omega_n=\omega_{n+1}\cos\theta_{n+1}$, **rezultă în final**

$$\begin{cases}\dot{\vec{T}}_{n+1}=\omega_{n+1}\sin\theta_{n+1}\vec{N}_{n+1}\\ \dot{\vec{N}}_{n+1}=\omega_{n+1}(-\sin\theta_{n+1}\vec{T}_{n+1}+\cos\theta_{n+1}\vec{B}_{n+1})\\ \dot{\vec{B}}_{n+1}=-\omega_{n+1}\cos\theta_{n+1}\vec{N}_{n+1}\end{cases}$$

…ceea ce trebuia demonstrat.

NOSTRADAMUS , în Lost Book, face o "descriere" a ridicării vălului de pe conştiinţa umanităţii, despre sfârşitul timpurilor, atunci când religiile lumii se vor dărâma. Acestea vor fi în conflict direct cu această nouă descriere a creatorului universal.

Iată <u>traducerea orecum exactă</u> a imaginilor trimise generaţiilor următoare:

Se va face lumină peste umanitate atunci când cineva, printr-o schimbre a conştiinţei, va prinde înţelesul şarpelui. Acesta va ataşa acestuia 3 direcţii de creştere, din care 2 sunt distincte, intrinseci.

Acesta este impulsul primordial dat ştiinţei…însă…intuitivii vor da tonul…"fericiţi cei săraci cu duhul, ei vor trece primii în împărăţia cerurilor" vor înţelege primii…nu-i aşa? Fundamentul Universului este pe deplin înţeles numai după modificarea modului cum percepem realitatea, <u>renunţarea la o conştiinţă medievală</u>...fiind prima condiţie…

Vectori fundamentali.

Sau..o lovitură aplicată ştiintei...cu "armele ei"...

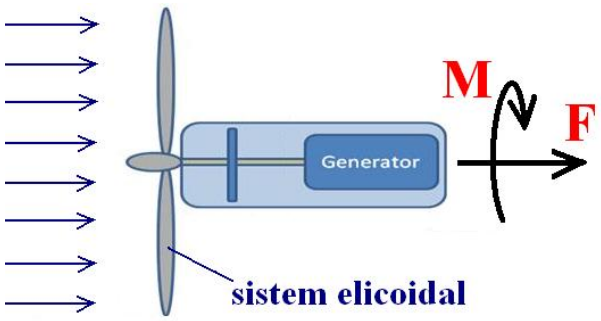

Pentru a explica natura celor 3 vectori, ce nu sunt altceva decât **3 momente şi 3 forţe,(transmit forţă şi torsiune...în acelaşi timp)** vom studia 3 exemple, două banale iar altul mai complex.

Haideţi să vedem cum interacţionează un sistem elicoidal...o elice...cu un alt sistem.

Unul banal ar fi turbina eoliană.

După cum vedeţi în figură această circulaţie introduce, pe lângă o forţă de "împingere", o altă...mişcare, de răsucire, numită moment de torsiune.**Geometria elicei stânga-dreapta nu contează** , **M** şi **F**, ca modul, rămânând constante.

Un alt exemplu este elicea elicopterului.

Raportul între momentul de torsiune şi forţa din axa rotorului depinde şi de geometria elicoidei.

Aşadar **interacţiunea dinamică a oricărei elicoide** se distinge, în axa acesteia, atât prin forţă axială (de la "–" spre "+") cât şi prin moment de torsiune(de stânga sau dreapta).

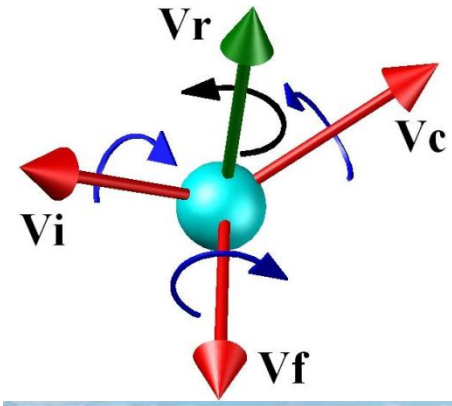

Definiţie-Bivectorul fundamental

Se defineşte ca **bivector fundamental** vectorul format din 2 vectori**, ai forţei şi momentului transmis**, în cazul oricărei interacţiuni interelicoidale.Aceştia, în număr de 3, acţionează asupra oricărei particule-cluster formând triedrul fundamental bivectorial, ataşat acesteia.

Rezultanta acţiunii a 3 bivectori fundamentali este tot un bivector fundamental (bivector rezultant Vr).

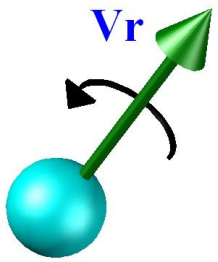

Aşadar acţiunea simultană a bivectorilor fundamentali Vc,Vi şi Vf au întotdeauna o rezultantă care înseamnă atât forţă cât şi moment.

Conservarea(variaţia) energiei unui astfel de sistem se face prin intermediul geometriei.(vezi interacţiuni elastice).Dacă devine imposibil de conservat, geometria se sparge... sistemul se transformă în sisteme mai mici.

Un exemplu intuitiv de echilibrare a vectorilor este dat de elicopter.Vom considera că şi gravitaţia este o curgere de clusteri(gravitoni) prin buretele...elicopter, ce pe lângă componenta forţei gravitationale are şi o compomentă torsională.

Astfel rezultanta ce acţionează asupra elicopterului este tot un bivector.

Presupunând bivectorul gravitaţie(**Vc=constant**) şi jonglând cu ceillalţi 2, prin turaţie mărită, dar şi prin geometria elicelor....vom obţine variaţia vectorului rezultant.

OBSERVAŢIE

Un exemplu intuitiv este atunci când ...mergem cu maşina la o viteză constantă, să zicem 80Km/h, şi luăm curba.**Aceasta o facem ...aplicând o...torsiune volanului!**Deşi forţa de tracţiune a motorului presupunem că a ramas aceeaşi **maşina a schimbat direcţia vectorului viteză...prin ...moment.**

Dar atunci...ce forţă m-a lovit cu capul de geamul lateral...**este oare acţiunea** unui **bivector(Vf)...numit de ştiinţă..."forţă de inerţie"...DA... este răspunsul meu**!

Ştiţi cum se deplasează planetele...sau electronii, sau...cum cresc plantele, sau ...omul...?....au ele mişcare de spin?....se datorează rezultantei acţiunii a celor 3 bivectori?... **DA... este răspunsul meu**!....**creştem ....prin răsucire**....la fel şi tornadele...

Oare un OZN, când întoarce brusc, umblă la ..."moment"?...dar haideţi să mai luăm un exemplu...**unul excepţional**.

Este ...unul mai ..."ştiinţific" ...**este efectul giroscopic**.El este explicat în cărţile ştiinţifice într-o manieră care îmi ...stârneşte râsul...adică explicaţii cu ghilimele.(vezi mai jos)

În acest exemplu o să remarcaţi faptul că **unui moment de torsiune îi este asociată şi o forţă**.

Un titirez, pe o masă, are o mişcare foarte interesantă.El nu numai că se roteşte în jurul propriei axe însă mai apar încă 2 "mişcări". Este cazul mişcării de **N**utaţie şi **P**recesie. (priviţi în dreapta cum acţionează gândirea plană).

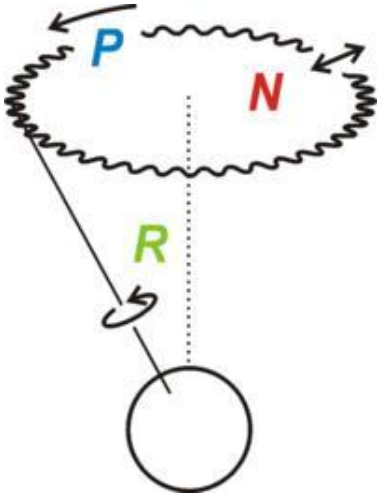

OBSERVAŢII ESENŢIALE

1 GIROSCOPUL este un dispozitiv de navigaţie ce face ca avionul să zboare independent de alte repere.

2 Elicoida fundamentală de transfer nu are nevoie de referenţial extern pentru a fi descrisă.(relativitate generalizată) Elicoida se aliniază curgerii aşa cum giroscopul funcţionează pe bază de... gravitaţie....

Priviţi proiecţia... ce formă are "nutaţia şi precesia" ?

Deoarece trebuie să las specialiştii să-şi deblocheze intuiţia nu voi explica cum acţionează triedrul fundamental în acest caz.

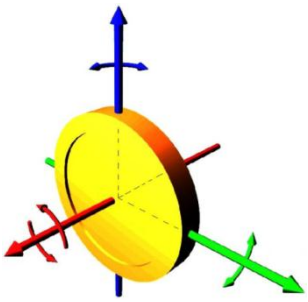

Aveţi în dreapta o imagine din profeţia lui Nostradamus despre ridicarea vălului, despre sfârşitul religiilor.

Şi ea face parte din Lost Book. Priviţi mâna cu sfoara şi roata, clepsidra deasupra precum şi nelipsitul şarpe.

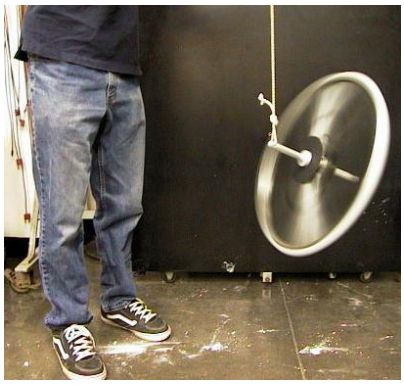

În momentul în care o să înţelegeţi Fundamentul Universului veţi afla "lucruri" înainte ca ele să se întâmple , aceasta înseamnă că v-aţi activat intuiţia, cea mai evoluată formă de cunoaştere.

Dacă rotiţi o roată de bicicletă, ataşată unui ax, o veţi putea susţine numai de unul din capetele axului. Priviţi imaginea de mai sus şi înlocuiţi sfoara cu degetul dumneavoastră. Ideea este că axul roţii începe să se rotească în plan orizontal(precesie)...o forţă „nevăzută" trage de roată...!

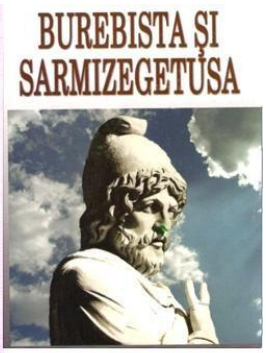

Nostradamus arată ţara de unde va pleca totul, de acolo de unde regele are o aşa căciula.

Locul de unde se va rescrie istoria lumii este cunoscut deja... de mulţi...dar, este secret. History Channel spune că imaginea din stânga este specifică regilor din DACIA/Bulgaria. ...iar eu îţi spun că.... ...am suficientă putere pentru "a aprinde focul"... OMULE, TU EŞTI PREGĂTIT?

Haideţi să ne amuzăm puţin...

Iată ce spune mecanica clasică, citez textual şi mă bazez pe „arma stiinţei de a explica" anumite lucruri, şi **anume ....ghilimelele**. aşa "explică" dl Dumitru Luca şi dl Cristian Stan (Universitatea Al. I. Cuza Iaşi respectiv Universitatea Politehnică Bucureşti) aceste lucruri...punând ghilimelele....**adică să înţeleagă studentul ce vrea EL.**

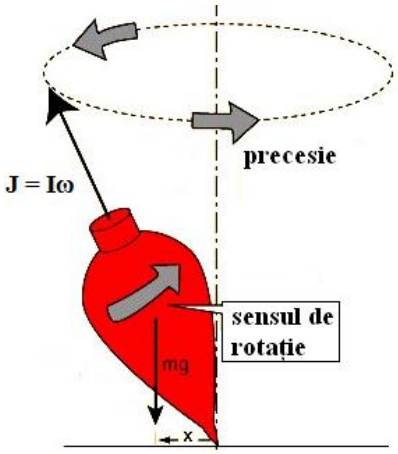

Citeşte şi te ..."dumireşte"...

"**J = Iω** (I moment de inerţie, ω viteza unghiulară)

De fapt,vom demonstra că I este, pentru mişcarea de rotaţie, ceea ce este masa pentru mişcarea de translaţie şi anume o **măsură a inerţiei mecanice** la modificarea (aici) a vitezei unghiulare în mişcarea de rotaţie. (aici zice...perfect)

Prin urmare, efectul momentului forţei de greutate se traduce printr-o rotaţie a vârfului lui J(t) printr-un unghi dϕ în timpul dt, pe un arc de cerc de rază J = J sin θ.Acest efect se continuă în permanenţă, de aceea vârful lui J va descrie, de fapt un cerc în plan orizontal. **Efectul sus-menţionat, care se numeşte precesie a axei giroscopului,** apare deoarece momentul cinetic J al giroscopului are **tendinţa de a se "desprinde"** de axa lui de rotaţie, devansându-î mişcarea de precesie, ca efect al momentului forţei de greutate."

Din curiozitate am căutat capitolul despre turbulenţă, al aceleiaşi cărţi...iar ghilimele...iar zâmbete...către oamenii ştiinţei...

"...Apare, datorită opririi **"prematureˮ** a particulelor de fluid, **tendinţa** de formare a vârtejurilor în spatele unor astfel de obiecte. Aceasta determină transformarea unei părţi însemnate din energia cinetică asociată mişcării dirijate a fluidului, în căldură. Astfel de vârtejuri care se formează, de exemplu, în spatele vehiculelor care se deplasează în aer sau în apă,... "

Fac un joc de cuvinte...pentru fizicieni...din cuvintele lor...

Este prematur să aveţi tendinţa de a vă desprinde...de o conştiinţă medievală? ...lăsaţi intuitivii să vă arate...,fie ei cercetători sau tractorişti!

Momentul de inerţie şi "pseudoforţa" inerţială.

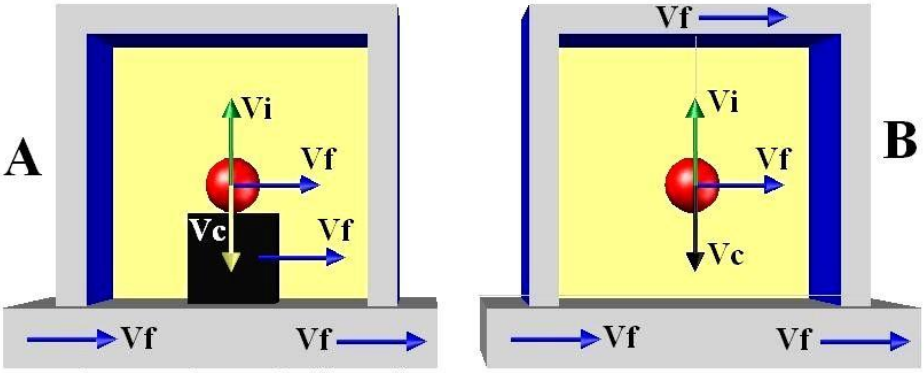

interactiune sferă/masă interactiune sferă/fir

Vom analiza interacţiunea a 2 sisteme, în 2 cazuri diferite **A** şi **B**, respectiv o sferă simplu rezemată pe o masă şi o sferă suspendată de un fir, un pendul într-o cameră.

Vectorii ataşaţi sunt de tip forţe acţiune-reacţiune respectiv mişcarea de rotaţie a pământului, prin forţa **Coriolis**, **de deviere laterală**.

De remarcat că forţa din plan orizontal(**Coriolis**), tangent la raza de rotaţie a pământului, acţionează atât asupra podelei sau mesei cât şi asupra tavanului şi sferei.**(front de deviere, comun, specific unui ansamblu tip ...sistem)**

Vom spune că atât subsistemul bilă cât şi subsistemul cameră se deplasează **SINCRON** către dreapta, alcătuind un sistem.Această dinamică este datorată vectorului **Vf**, vector de front.("mişcarea a tuturor obiectelor aflate la sol odată cu pământul")

Definiţie-**Dinamica de front**

Deplasarea sincronă a 2 sau mai multe sisteme sub influenţa aceluiaşi vector de front Vf, cu rol deviant, poartă denumirea de dinamică de front.Aceasta este considerată o dinamică deviantă, datorată influenţei unor sisteme exterioare curgerilor elicoidale. Ea se poate asocia "pseudoforţelor inerţiale".

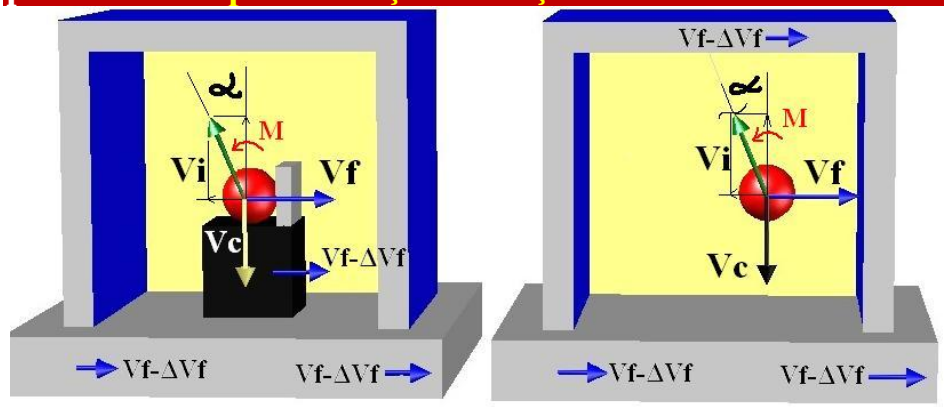

sincronizarea sferei la acelaşi bivector Vf - ΔVf se face prin TORSIUNE

La un moment dat, în scoarţa terestră are loc un cutremur ce produce o deplasare a pământului în sens invers rotaţiei acestuia.**Are loc o diminuare a vitezei de deplasare a camerei faţă de bilă,** în ambele cazuri.

În cazul **A** vom adăuga un perete opritor.

Acum se petrece un fapt interesant, o desincronizare a vectorilor de front, între bilă şi cameră-masă-tavan.**(dislocarea sistemului iniţial, în 2 subsisteme, prin modificarea geometriei)**

Această desincronizare este dată de diferenţa vectorilor Vf prin ΔVf.

Sistemul 1, cameră, suportă o atenuare(slăbire) a Vf, cu ΔVf. pe care... o "transmite" bilei, sistemul 2.(transimterea inversă, bilă-pământ este neglijabilă).

Se observă un fapt EXTREM de interesant.

Bila, în ambele cazuri, îşi adaptează(**sincrozare, rezonanţă**) dinamica de front de la **Vf** la **Vf- ΔVf. Acest mecanism de autoreglare se face, în mod obligatoriu, atât prin variaţia în modul(mărime) a vectorului Vi cât şi a orientării acestuia faţă de sistemul bilă, analizat.**

Deasemenea se observă că Vc, vectorul curgerii gravitaţionale, nu se roteşte faţă de bilă şi nici nu-şi schimbă valoarea(neglijabilă pe înălţime, la pendul).

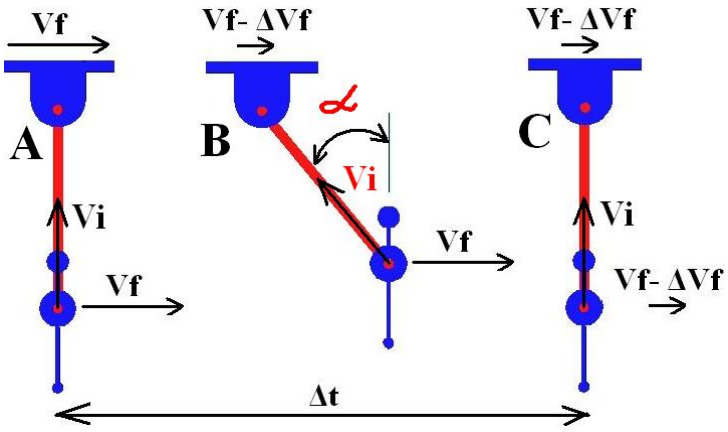

Pentru a înţelege mai bine vom analiza un alt exemplu, cel al unui pendul ..cu 3 bile.

A-mişcare uniformă, sisteme în aceeaşi dinamică de front

ΔV f= 0, ΔVi =0

B- interacţiune a sistemelor, prin autoorganizare, sincronizare, "transfer vectorial", decelerare,

ΔVf ≠ 0 → ΔVi ≠ 0

C-revenire în mişcare uniformă, ΔVi =0

Se observă interdependenţa ΔVf = ΔVf (Vi,α,t) cât şi variaţia, în opoziţie(rezonanţă), a oscilaţiilor: ΔVf =maxim → ΔVi =minim şi ΔVi =maxim → ΔVf =minim

Aceeaşi logică o vom folosi şi în mişcarea plană, atunci când rotim bila în plan orizontal.

În **fig 1** încercăm să influenţăm o bilă de pe masă, printr-un fir (rezonanţa sistemului bilă cu sistemul inel).Aceasta este "legată" la centru printr-un inel considerat foarte mic..."punctiform".Observăm că,rotind inelul sau aplicând o forţă firului, nu putem imprima (niciodată) bilei o traiectorie circulară.

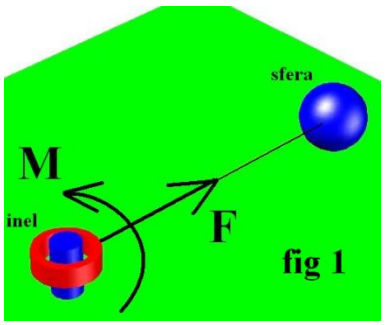

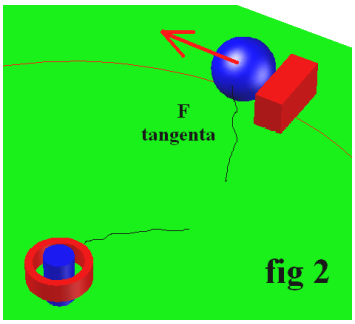

Atunci facem altceva, plecăm din sistemul bilă...văzând de ce ar avea nevoie pentru a se deplasa circular.În **fig 2** tăiem firul şi aplicăm o forţă tangenţială, aceasta fiind insuficientă.(bila iese spre exterior)

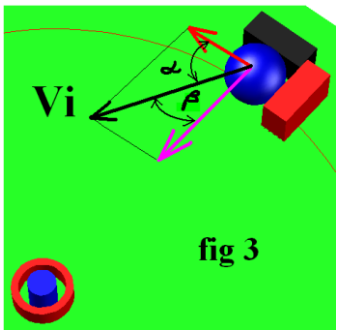

În **fig 3,** deoarece forţa numită "centrifugă" scoate bila de pe traiectoria curbă, aplic o a doua forţă către centru.În aceaşi figură observăm că **rezultanta acestor 2 forţe nu trece niciodată prin centrul inelului**, fiind excentrică faţă de acesta.

Fie rezultanta **Vi**, forţa care ţine la centru sub un unghi **β.** Aceasta acţionând singură asupra bilei, poate produce acelaşi efect.

Înlocuind bila cu un sistem "**3 bile echilibrate**" observăm că unghiul **α** este crescător.

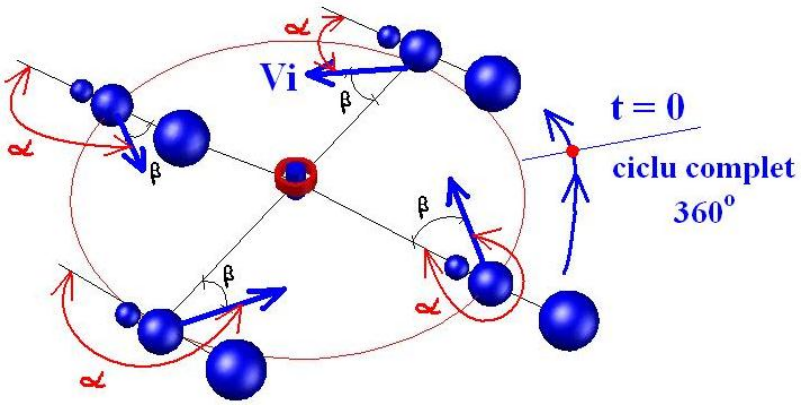

Considerând t=0, ce corespunde lui α=0,

timpul devine astfel o funcţie a numărului de cicluri!

În acest moment timpul nostru, al fizicii clasice, este divizat în diverse "minicicluri", an, lună, zi, oră, secundă...

Curbura spaţio-temporală.Timpul nu există...

...este doar o noţiune abstractă şi aleatoare ce leagă 2 evenimente.

Un ceas mecanic, cu zeci de rotiţe, evidenţiază tocmai aceste cicluri(rotaţii complete) sau subcicluri de care am vorbit mai sus.

Timpul apare astfel ca o **măsură relativă** a înteracţiunii a mai multor sisteme cu un acelşi sistem de referinţă(unitatea de măsură), **prin numărul de cicluri**.Timpul, ca o noţiune abstractă, compară două evenimente. **Două sisteme perfect identice, în spaţii diferite ale Universului, în aceleaşi condiţii, au un acelaşi număr de cicluri, raportate la o referinţă**.

Civilizaţii dispărute, precum MAYA sau altele, au înţeles ciclicitatea acestor evenimente.

Dacă presupun toată materia din Univers ca fiind... **statică...inertă**...**fizica ar avea o mare problemă**...nu mai poate defini tipul.Aşadar ...**materia este independentă de timp**.

Timpul determină, comparativ, cantitatea de mişcare a materiei, faţă de o referinţă, un etalon.

Vârsta ta, cititorule, se măsoară **în rotaţii complete** în jurul soarelui....sau...mai fidel în rotaţii complete ale pământului în jurul axei sale sau mai fidel în...

Aşadar legătura dintre materie şi timp NU EXISTĂ, acesta face doar o descriere relativă a dinamicii a 2 sisteme ciclice, folosind ca reper ciclicitatea celui de-al treilea.

O bilă pe o masă înseamnă o bilă care se roteşte în jurul centrului pământului, care se deplasează în jurul soarelui...având o anumită...**ciclicitate**!

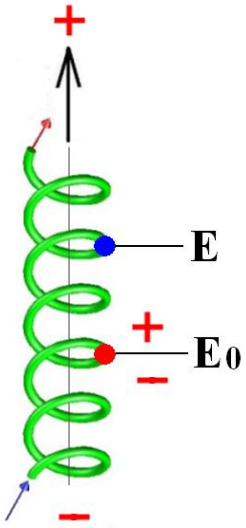

E.F.T., făcând acest transfer de clusteri printr-o ciclicitate specifică elicei, devine uşor de analizat.Pe o elice infinită se stabileşte reperul 0 aleator sau după dorinţă,(vezi anul lui Cristos) se identifică sistemele externe, interne, şi curgerea apoi se ataşează triedrul vectorial.

Stabilirea evenimentului **E0**, **ca referinţă**, se face strict geometric.

Acum 2012 ani înseamnă....de fapt....acum 2012 cicluri, rotaţii complete, ...solare...de la Cristos, prin **dorinţa arbitrară** a acelei civilizaţii.

Analiza sistemelor elicoidale, prin alegerea referinţei temporale, se poate face şi cu **timpi...negativi**...**Timpii, negativi sau pozitivi, descriu de fapt geometrii înaintea sau după ciclul de referinţă.**

Acest ciclu de referinţă este legat strict de geometria elicoidei, ceeace înseamnă că fiecărei elicoide i se poate ataşa un referenţial temporal.

În mod asemănător, dacă sunteţi un om pierdut în deşert şi ceasul mecanic s-a oprit atunci când "întoarceţi ceasul"...**el indică ora dumneavoastră...neavând alt reper.**

Dacă în deşert se mai află alte 9 persoane, în aceeaşi situaţie, **fiecare va avea propria referinţă temporală.**

La un moment dat vă regăsiţi toţi 10 însă apare o foarte mare problemă. Fiecare ceas este construit pe altă planetă, niciunul din acestea nu poate să bată, sincron, o secundă....

De aceea o oră de pe ceasul tău înseamnă altceva pentru fiecare(la fel pentru oricare ceas).

Dumneavoastră, fiinţă pământeană, propuneţi ca ceasul dumneavoastră să fie referinţa.

Aveţi dreptul să cereţi asta?...răspuns...NU, atunci când „aterizaţi" pe planeta Crypton **nu sunteţi obligat** să purtaţi un ceas ...cryptonian.**Unul...terrian vă va asigura o sincronizare cu cei de acasă...dar mai puţin cu...cryptonienii, cu ciclurile lor planetare, de viaţă, etc.... ...Corect?**

Dumneavoastră sunteţi LIBERUL ARBITRU în a vă alege referinţa, externă planetei sau internă acesteia.Cu siguranţă veţi opta pentru cea internă, la fel cum şi elicoida îşi alege propria referinţă spaţio-temporală, internă...

Asta înseamnă că fiecare sistem elicoidal are propriul timp, **ca o măsură a ciclicităţii**.

Dacă aş călători cu o navă ce mi-**ar frâna ciclurile biologice** de 2 ori,(ex. ciclurile electronilor, etc.) vârsta mea ar fi tot de 100 de ani....peste 100 de ani, numai că aş arăta ca la 50.Acest fapt se realizează deja prin criogenie.Există o specie de broască care hibernează până la minim -40 grade Celsius, **în gheaţă**, timp de vreo câteva luni...

Ciclurile se pot încetini...sau accelera....dar asta nu înseamnă că "timpul" curge diferit. De aceea unii părem mai tineri iar alţii mai bătrâni....la aceeaşi vârstă.

EXEMPLE CLASICE

Aplicarea triedrului vectorial fundamental în fizică se face prin:

- delimitarea celor 3 sisteme(analizat, cel interior şi cel exterior) /
- determinarea ultimei elicoide corespunzătoare sistemului analizat şi alegerea referinţei spaţial-ciclice
- determinarea curgerii şi a vectorului tractor
-stabilirea influenţelor externe, introducerea forţelor şi momentelor inerţiale
-stabilirea tipurilor de interacţiuni-legături interne(ex forţe tip elastic, nucleare, etc)
- ataşarea triedrului vectorial fundamental

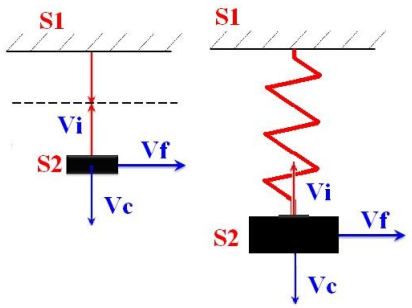

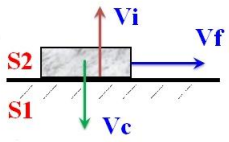

Vc-bivector curgere
Vf-bivector deviant
(include şi forţe inerţiale,Coriolis,etc)
Vi-bivector la centru

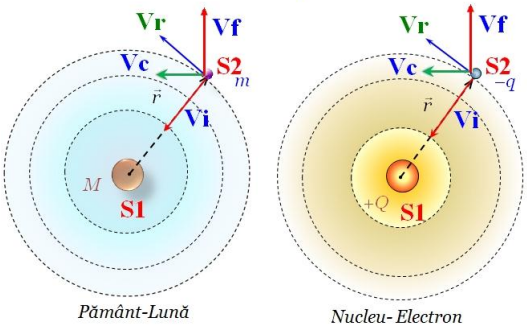

Pământ-Lună *Nucleu- Electron*

S1- sistem legătură internă
"la centrul elicoidei"
S2- sistem analizat

Observaţie!

Analiza unui sistem punctiform impune de fapt analiza interacţiunilor acestuia cu alte 3 sisteme,tractor, exterior şi interior.(sistem interconectat, nu există sistem izolat niciunde în Univers)

Toate cele 4 sisteme(punctiforme prin centrul gravific)vor fi **fie într-un plan fie pe vârfurile unui tetraedru.**

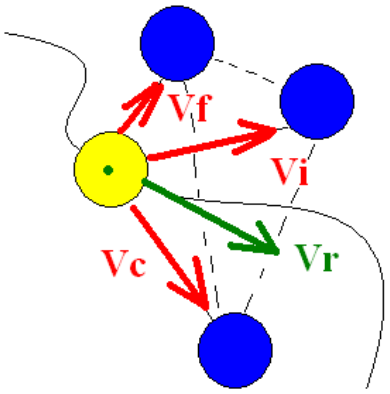

Problema celor trei corpuri

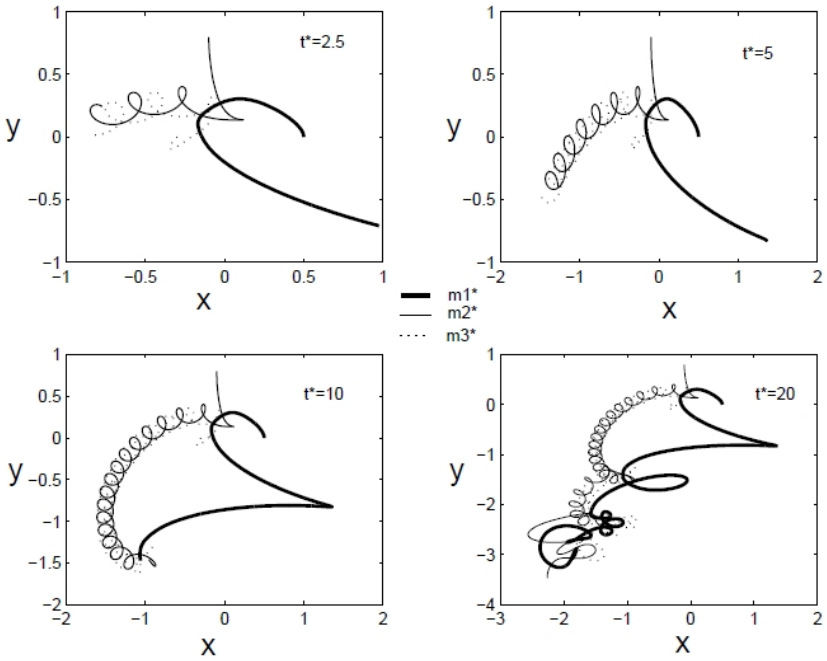

Traiectoriile obţinute prin rezolvare numerică, pentru trei corpuri de mase egale (linie groasă, subţire şi punctată), surprinsă după patru intervale de timp diferite (t^*), notate pe fiecare reprezentare.

Pentru fizicienii este asemănător problemei celor 3 corpuri...dar pentru 4...

Este mai complicat, dar aceştia sunt cu mult mai mulţi...decât mine.Aşadar ...cu ceva muncă...se poate.

RELATIVITATE ... GENERALIZATĂ

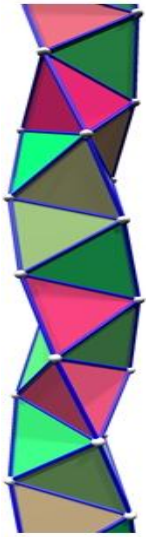

Să recapitulăm:

1) Am introdus geometria tetrahelix, o geometrie elicoidală de transfer a particulelor fundamentale, în construcţie tetraedrică, între oricare 2 puncte ale Universului, de sens A-B.

2) Bivectorul forţă-moment este esenţial înţelegerii Fundamentului Universului, generat fundamental de gemetria tetrahelix.

3) Elicoida Fundamentală de Transfer **(E.F.T.)** este o geometrie 3D, realizată prin alipirea mai multor geometrii tetrahelix(macroelicoide), fiind forma geometrică prin care Universul superfluid curge, îşi autoorganizează materia.

4) Interacţiunea între oricare 2 E.F.T. nu poate fi decât una reciprocă, prin transfer din ambele sensuri, de forţă şi moment, ambele în axa instantanee a macroelicoidelor.Acest mecanism, numit **rezonanţă sau autoorganizare a materiei**, se face strict prin modificarea(reglarea) **reciprocă a geometriilor elicoidale**, în scopul realizării echilibrului dinamic.

5) Orice sistem analizat este de tip deschis(IN-OUT, A-B, -/+) şi este descris de o traiectorie elicoidală marginală("traiectorie generată de volum"), **interacţionând prin forţă şi moment cu alte sisteme**.(asociem **ultima elicoidă** ca fiind cea exterioară mănunchiului, ca referinţă, **E.F.T.**).

6) Asupra oricărei particule-cluster P, din sistemul analizat, respectiv **ultima elicoidă**, **este influenţată de rezultanta a 3 grupe de sisteme elicoidale**.Acestea sunt de natură internă a ultimei elicoide, externă sau datorate curgerii principale a celui mai puternic atractor gravific(generatorul deschiderilor sistemelor).

7) Cele 3 grupe sunt recunoscute prin bivectorii

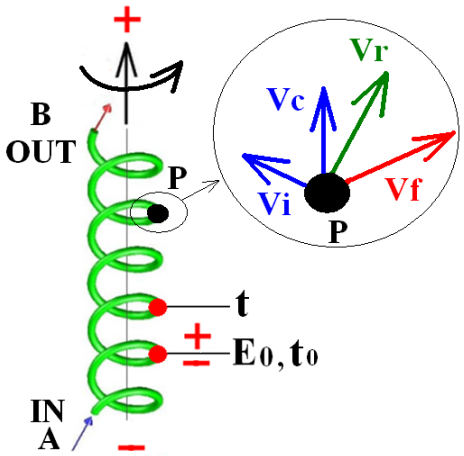

(forţă-moment) **Vi, Vc, Vf,** având ca rezultantă tot un bivector, **Vr. (Triedrul vectorial fundamental)**

Vi- poate cuprinde interacţiuni ce ţin "la centru", cele care dau curbura, raza...dar şi cele ce ţin subsistemele interioare legate cu "marginea"(ultima elicoidă),absolut toate interacţiunile, legăturile interne.Exemplu: forţe de atracţie interatomice.**Vc**- cuprinde atractorul curgerii şi este unic.

Vf- corespunde oricăror influenţe externe, cu rol de deviere al curgerilor.**(devierea nu se poate face din interior)** Exemplu- interacţiuni de tip inerţial sau devieri periodice de tip front de undă.

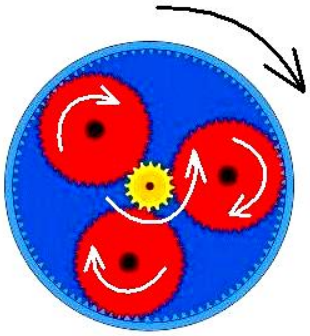

8) **Referinţa spaţio-temporală** este de tip intern, specific elicoidei, şi **NU DEPINDE DE NICIUN ALT REPER**.O denumire generică ar fi **GIROSCOP Ciclo-Spaţial.** Ciclul este elementul de descrierea comparativă între oricare 2 sisteme analizate, când se trece de la unul spre celălalt.Saltul de pe un sistem pe altul se face prin "ajustarea matematică" a geometriei elicoidale, a numărului de cicluri şi a numărului de particule fundamentale.(astfel numărul **strict geometric π** se reflectă în

definirea **proiecţiilor** ciclurilor, neavînd corespondent direct al realităţii fizice, **singur nu înseamnă nimic**).**Proiecţia NU este o realitate, este o umbră...**

9) Astfel, într-o **relativitate generalizată**, descrierea unui sistem oarecare se poate face, transformând orice eveniment intern acestuia(Eo), arbitrar, într-o referinţă spaţial-ciclică, prin intermediul geometriei elicoidale.

Mecanisme de tip **planetar-diferenţial,** în care geometria acestora şi datele de intrare dau dinamica internă dar şi datele de ieşire, **sunt similare ca raţionament**.

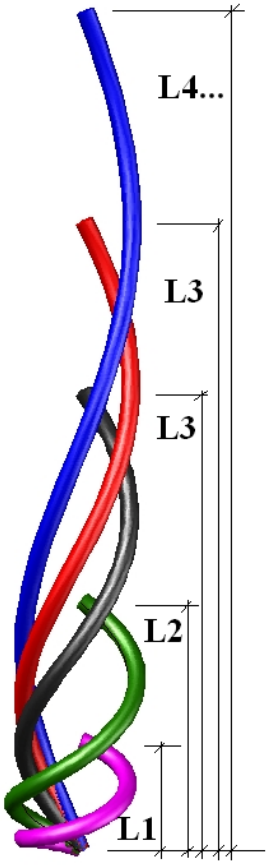

Studiul traiectoriilor plane, sau oricăror geometrii în construcţie non tridimensională, a fost cea mai mare eroare ştiinţifică.

Saltul înţelegerii umane este egal cu distanţa de la unicitate la o infinitate...

Soluţia unică, proiectivă, non fizică, ireală, fară corespondent în Univers.

Ecestea creează o legătură între **datele de intrare – geometria(spaţial-ciclică)+triedrul vectorial** şi **datele de ieşire - bivectorul rezultant**

OBSERVAŢIE EXTREM DE IMPORTANTĂ:

Symbol of The Church of Bible Prophecy

Einstein once said that if he could understand pi then he could understand who God is.

Numărul iraţiomnal π, fiind legat de cerc, nu are corespondent în nicio realitate elicoidală, el este specific gândirii proiective a elicei pe un plan.Astfel lungimea elicei, pentru un ciclu complet, diferă faţă de proiecţiea plană prin pasul elicei.
Astfel, se remarcă că pentru aceeaşi valoare a lungimii de proiecţie, a cercului prin π, există o....infinitate de geometrii de tip elice.Acestea, dacă au pas diferit (diverse traiectorii), pot avea o infinitate de lungimi...
...însă o unică proiecţie, de lungime constantă

$$L = \pi \times D.$$

Cu alte cuvinte şi în sens invers, dintr-o unicitate a proiecţiei(cercul = irealitate) vei descoperi o infinitate de posibilităţi ale realităţii obiective....însă există o singură condiţie, să renunţi la gândirea plană, proiectivă.
Acesta este punctul central al proiectului Fundamentul Universului, acela de a forţa o nouă perspectivă a gândirii umane, una din care se vede absolut totul.
În acest moment o mare parte din fizică şi matematică se bazează exact pe acest ... π, ...pe această proiecţie unică, în spatele careia se ascunde realitatea.

π Nu descrie o realitate... ESTE O LOVITURĂ CE O VA RESIMŢI DIN PLIN FIZICA, MATEMATICA...etc.

Ea se aplică în această direcţie...generând saltul, ridicând vălul...
...vezi studiul umbrelor unui peşte viu colorat,
Vezi foto sus...oricât am studia proiecţiile nu vom afla culorile, frumuseţea acestora.

Schimbă-ţi modul de a vedea lumea...
...şi intreg spaţiul din jurul tău se va schimba ...
Limitele Universului vor deveni ...limitele înţelegerii tale.
...ascultă-ţi intuiţia!...acum ai...cheia!

....însă pentru asta...este nevoie să.....

...priviţi mai clar…la cine vă închinaţi!

Intuiţia umană este motorul, este componenta de bază a civilizaţiei umane. Ai aici 3 fotografii, recente, din incinta mânăstirii **COZIA...Insistă!**
(stil brâncovenesc)

Omule, eşti dispus să renunţi la mentalitatea evului mediu pentru a vedea totul... aşa cum este cu adevărat?

În faţa ochilor, de **zeci de mii de ani**, am avut cheia ce deschide poarta către … lumea de "dincolo"
…către TOT CE EXISTĂ…
...coloane…porţi maramureşene...
Un ateu…îţi face dovada că…toate religiile lumii spun adevărul despre creaţia Universului…**rămânând un ateu...!**

Divinitatea este...
GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ
…este punctul unde ştiinţa şi religiile lumii colapsează, acum, inevitabil...!
(indiferent de ce crezi sau simţi TU),
... este şablonul universal.

Ecuaţiile din fizică şi imaginile religie-simbol descriu, intuitiv, unul şi acelaşi lucru.
Nu voi renunţa la exemple din religiile lumii, din natură sau din tot universul material, detectabil.

Toate acestea formează un tot unitar...
MAREA UNIFICARE...a tot ce există!

Iată piaţa San Piedro, din Vatican. Am adus în atenţia dumneavoastră imagini de la sursă...ghiciţi ce caut?

Aşa este... **elicoida ...şarpele**.M-am dus direct la locul de "aruncat pe burtă", în basilică, acolo unde sunt cele mai importante procesiuni, reuniuni de consiliu,etc.

Într-un cuvânt caut **„centrul centrului"**...şi dau peste un...baldachin de 29 de metri.

Mi-am permis să insist...cu zoom**, aveam o bănuială...**

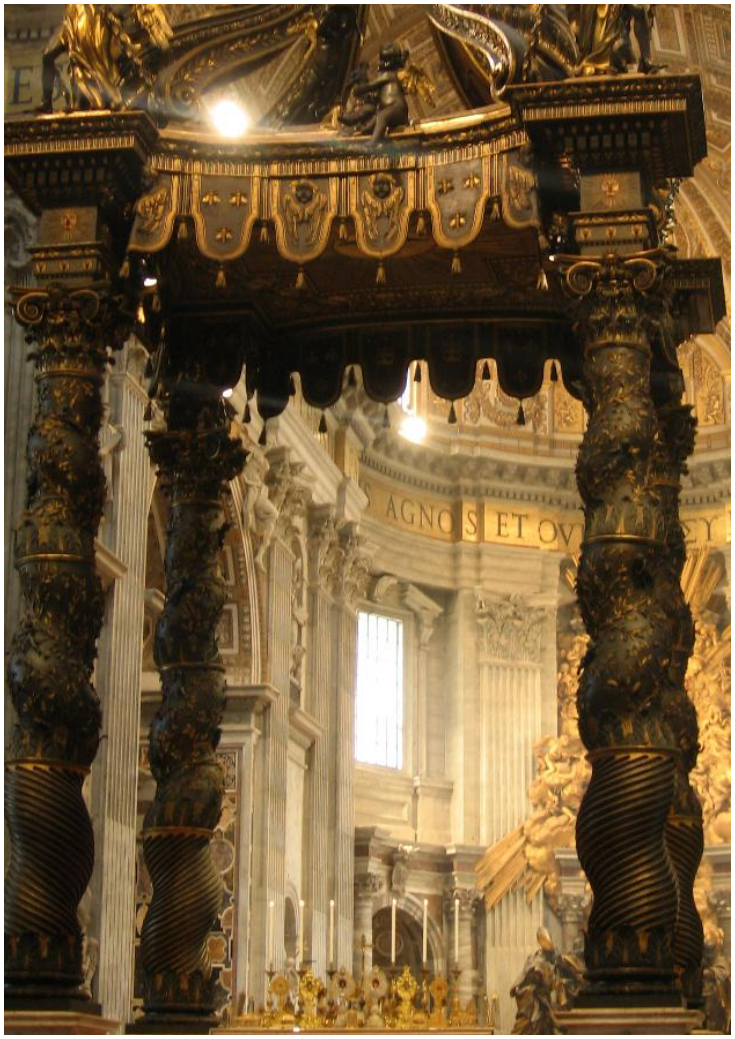

În acest moment absolut toate religiile lumii, fără excepţie, transmit prin intuitivi (involuntar)...aceste simboluri.

AMSOLUT NIMIC nu este conspiraţie sau premeditare, este pur şi simplu o organizare umană, intuitivă, sub aceeaşi credinţă... a simbolisticii.(**nu este o stare conştientă)**

Altfel ai spune că meşterii maramureşeni, prin porţile lor, fac parte din nu ştiu ce "mare lojă a fraţiei reptilienilor masonici iluminaţi"... Nu,... ei fac parte din asociaţia meşterilor populari.

Fiecare individ reacţionează(prin rezonanţă şi în mod inconştient) la **simboluri ce sunt de fapt proiecţii diferite ale aceleiaşi realităţi.**

Societăţi "secrete" sau mai puţin secrete, organizaţii conspirative, oculte sau orice altfel de alte tipuri de..." grupări", se adună în spatele unei proiecţii distincte.

Fiecare crede că proiecţia lui este cea reală, ea descrie cel mai bine... "adevărul"!

-MAREA PROBLEMĂ-

Toţi au dreptate, sunt proiecţii diferite ale aceleiaşi realităţi...ştiinţifice....

Geometrodinamica Elicoidală

Într-un templu, coloana(obeliscul,etc) este elementul dominant...nu-i aşa!

Iată în stânga Columna lui Traian, cu şarpele de la bază şi elicoida... Elementul dominant, ca stil arhitectural sau ca element de rezistenţă al construcţiei, este COLOANA.

Iată însă că Românii sunt iarăşi cu un pas în faţă.O frumoasă surpriză, domnul **Ionel Dinu**, un fizician, un intuitiv remarcabil, caută în...teoria eterului.

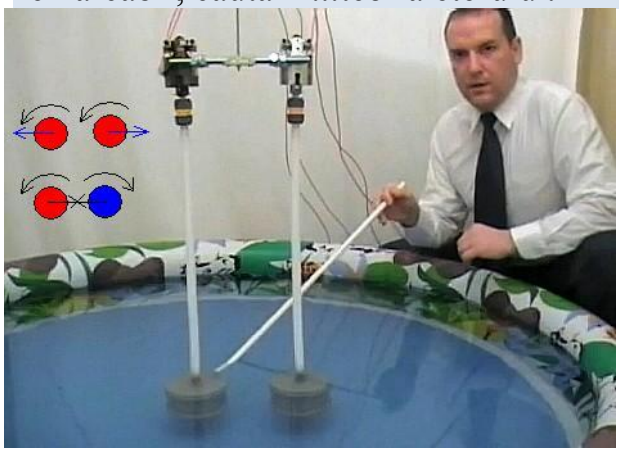

IONEL DINU is a Romanian who calls himself an "aether physicist." His main contribution, however, stands independent of that description: Magnetic fieldlines in empty space are more than just a geometric construct. He follows the likes of Michael Faraday and James Clerk Maxwell to assert that there exists some real phenomenon every place where there are magnetic fieldlines. To any clear-thinking physicist, this would be the most important issue in all of modern physics that needs urgent attending.

http://www.youtube.com/watch?v=HBXVoztxyhs

Young Ionel Dinu (b. 1972) from Romania is a most remarkable thinker. He holds a Master's degree in physics. But his work already has the maturity of a deep, seasoned original thinker. About his work he says:

" Aether is that missing chapter in our book of natural philosophy which can lead us to understanding physical phenomena to a degree of completeness and consistency never dreamt of by human civilization."

Right or wrong, his process of thinking alone makes his work worthy of attention. Dinu explains that magnetic field lines cannot be just fictitious geometric lines, but that something real exists where the lines are. In his view, the field lines are a manifestation of the flow of the pervasive ether. Dinu faced rejection from the physics establishment, but fortunately for him and for science, his paper is being published .

Aşa cum spune şi domnul Dinu, însă eu „plusez la infinit”, în acest moment citiţi despre împlinirea unui vis...niciodată visat de civilizaţia umană...UNIFICAREA A TOT CE EXISTĂ...
Acum, în ROMANIA, se scrie istorie, tu eşti pregătit?

Teoria câmpurilor de vectori(The Three Vector's Theory)

...sau ştiinţa se învârte în cerc...fără să vadă elicea...

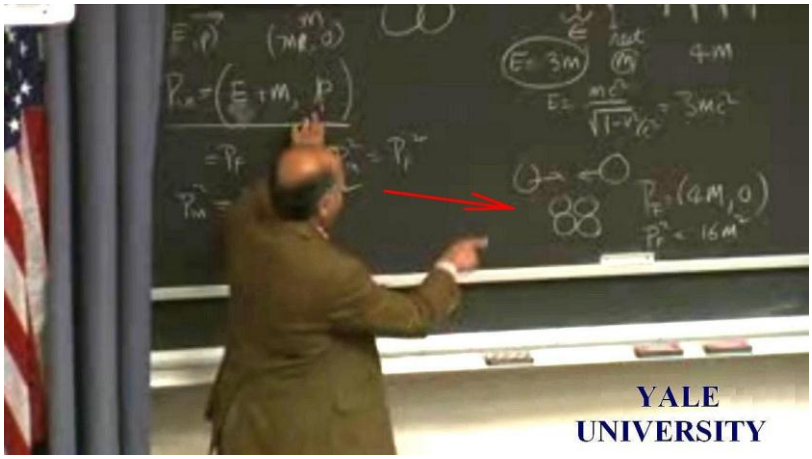

Iată un seminar extrem de interesant(pentru profesionişti), studiul 4-vectorilor în relativitate generalizată.În imagine momentul total a 4 vectori este nul, indiferent de sistemul referenţial. (este vorba de tetraedrul regulat?). Pentru matematicieni, fizicieni şi nu numai, iată link-ul.
(numai după ce aţi terminat de citit totul)

http://www.youtube.com/watch?v=URC7QU1XCRw

În dreapta este arătată o soluţie foarte eficientă de analiză vectorială.Aceasta se numeşte nici mai mult nici mai puţin decât...
metoda vectorului în spirală.

Spiral Vector Theory of Electric Circuit
Sakae YAMAMURA

Abstract: [Released: 2006/10/13]
Conventional electric circuit theories make use of two different expressions of state variables. Phasor or vector expression is used for steady state analysis and real value expression is used for transient state analysis. Due to the different expressions steady state and transient state solutions are not compatible and it causes inconvenience and awkwardness in analysis and computer simulation. The spiral vector method proposed in this paper, which makes use of exponential time function for expressing state variables, can treat electric circuit analysis in an unified way and opens up a new area of the unified circuit theory. The spiral vector method is a very powerful tool for analysis and control of AC machines also.1)-4)

Keywords:
Spiral vector, spiral vector special solution, spiral vector theorem, spiral vector theory of AC circuit, phase segregation, FAM

Hermann Minkowski

(2005-04-14) Minkowski Space and 4-Vectors
4D objects transforming according to the Lorentz rule

Space by itself and time by itself are fading into mere shadows.
Only a union of the two will preserve an independent reality.
Hermann Minkowski (1908)

Hermann Minkowski (1864-1909) spoke those words on September 21, 1908, in the opening lecture (entitled *Raum und Zeit* or *Space and Time*) for the mathematical section at the annual meeting of the *German Association of Natural Scientists and Physicians* (GDNÄ = *Gesellschaft Deutscher Naturforscher und Ärzte*) in Cologne, Germany. Weeks later (on January 12, 1909) Hermann Minkowski would die of a ruptured appendix, at the age of 44.

Minkowski was explaining that a timelike component is associated to any physical 3-vector which makes the [contravariant] coordinates of the resulting 4-dimensional object transform according to the same Lorenz transforms which applies to the 4-dimensional interval between two pointlike events.

Spaţiul Minkowski 4D, (triedrul fundamental şi unghiul la centru-ciclicitatea) sau transformările Lorentz, vor fi **reanalizate**.

NU EŞTI UN SPECIALIST DAR ÎNŢELEGI CUM FUNCŢIONEAZĂ ÎNTREG UNIVERSUL...
..."metrica spaţiu-timp" este triedrul şi ciclul spaţio-temporal.

A scalar quantity α whose value does not depend on the coordinate system used to locate space-time events is called a *relativistic invariant*. The 4-dimensional gradient of such a scalar is the following 4-vector:

$$\mathbf{Grad}\ \alpha \;=\; (-1/c\ \partial\alpha/\partial t\ ,\ \mathbf{grad}\ \alpha\ ) \;=\; (-1/c\ \partial\alpha/\partial t\ ,\ \partial\alpha/\partial x\ ,\ \partial\alpha/\partial y\ ,\ \partial\alpha/\partial z\ )$$

Applying this definition in another coordinate system leads to coordinates that are indeed obtained from the above ones via the relevant Lorentz transform.

Imaginile fac cât o mie de cuvinte, nu ai nevoie de formule matematice pentru a înţelege.

Cu puţină...engleză „ridicarea vălului" se va produce... dacă ai ADN..."bun".

Studiaţi imaginile! Iată cum în teoria vectorială apar sensuri ale rotaţiilor, spinul...

Un mare secret este este acela că în loc să se treacă la un spaţiu "n"-dimensional se foloseşte ...autoconexiunea, strângerea în mănunchi.

Toate teoriile **unificatoare** gen dinamului, şurubului, fibrelor, corzilor etc., descriu interacţiuni prin câmpuri vectoriale.Absolut toate aceste câmpuri descriu curgeri elicoidale **a diverselor mărimi de clusteri**.Această dimensiune a clusterilor furnizează ...noţiunea... (ex. fizică cuantică, fizica solidului, astrofizica...).

Tipurile de forţe descriu de fapt tipurile de circulaţie cu influenţa cea mai mare.

la centru-tare/slabă
deviante –electric/magnetic
de curgere –gravitaţionale

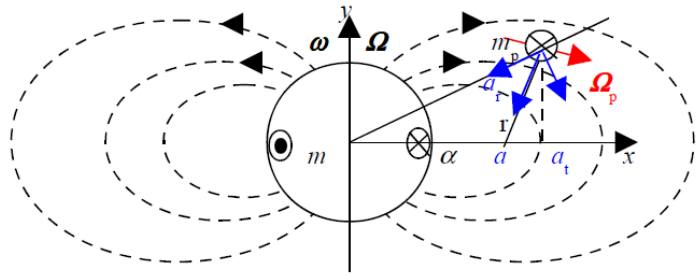

Fig. 5.1

So $v_p = r\ \omega_p$ is the orbit velocity of the mass m_p, it gets an acceleration: $\boldsymbol{a}_p \Leftarrow \boldsymbol{v}_p \times \boldsymbol{\Omega}_p$ -deducted from (1.1)- where a_p is pointed in a direction, perpendicular on the equipotentials line. One finds the tangential component a_{pt} and the radial component a_{pr} out of (4.2).

The precession of orbital spinning objects.

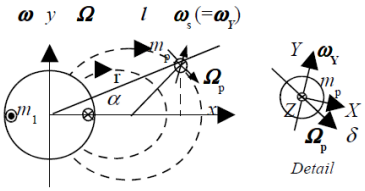

Fig. 5.2 : *A second effect occur if the small mass is also spinning.*

If the mass m_p is also spinning, with a speed ω_s, one gets: the momentum M_Z of m_p created by $\boldsymbol{\Omega}_p$ results from the forces acting on the rotating particle -from (1.1)-:

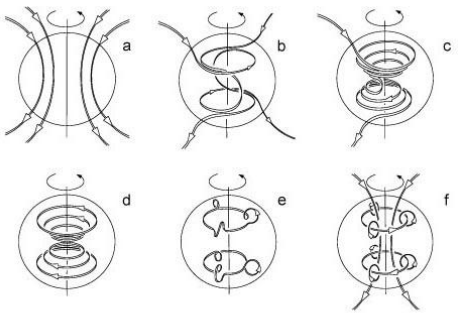

Love, J. J., 1999. Astronomy & Geophysics, 40, 6.14-6.19.

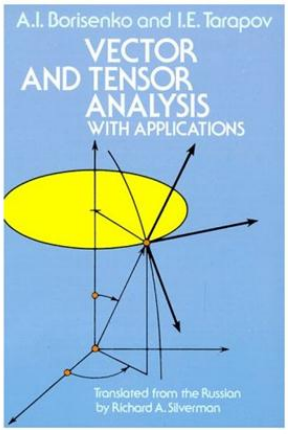

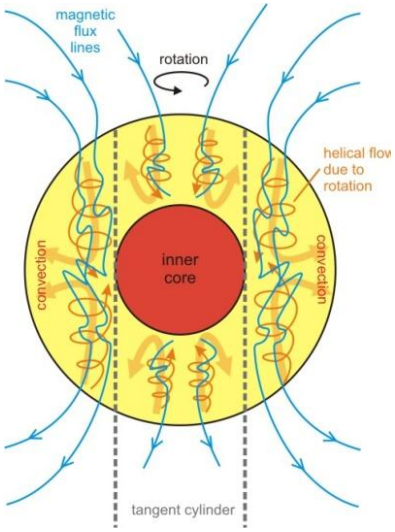

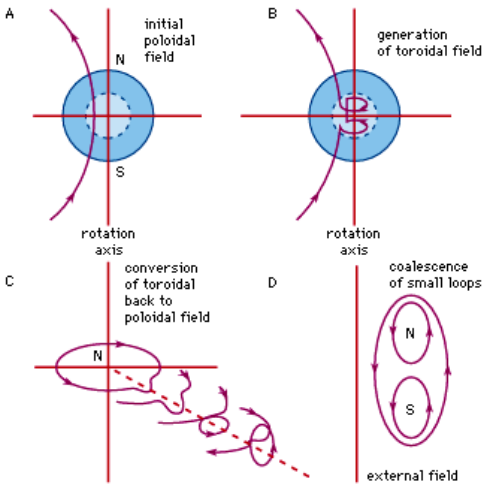

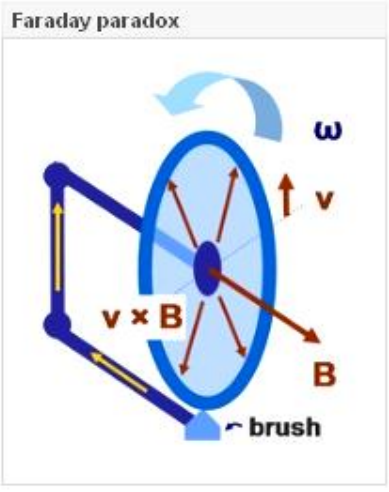

Atenuarea şi autoorganizarea curgerilor paralel-antichirale
Inducţia cilindru-cilindru.

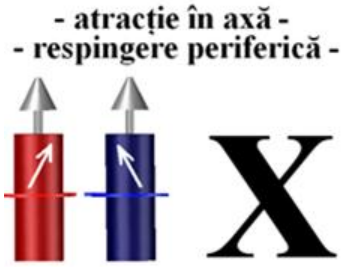

La circulaţia de acelaşi sens în rotaţie inversă , a 2 tetrahelix are loc o sincronizare a curgerilor.

Geometria tetrahelix este geometria ce produce o apropiere şi o depărtare, sincronă, a traseelor elicoidale la nivel fundamental.**(elicea este generatorul)**

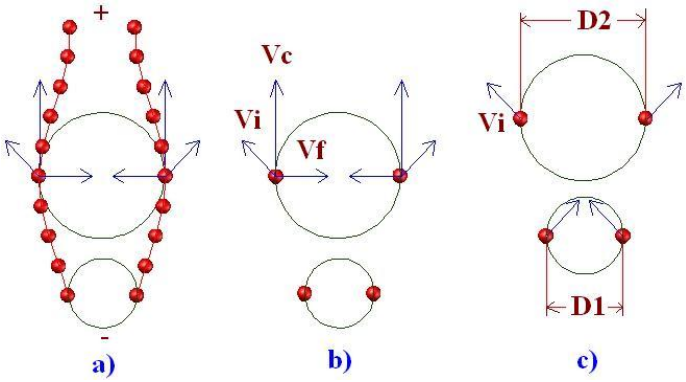

Fie 2 E.F.T. a 2 tetrahelixuri diferite**(a)**. Ficărei particule îi atăşăm un triedru vectorial fundamental.

În figura b) avem:

Vf – suma vectorială a influenţelor externe, datorată tetrahelixului vecin.

Vi – suma vectorială a interacţiunilor interne, tetraedrice.

Vc – vectorul curgerii - tractor

Deoarece interacţiunea tetraedrică, internă este cea mai puternică, cea mai stabilă, aceasta este dominantă, asigurând geometria tetrahelix.**Chiar dacă este o interacţiune "elastică", tetraedrul regulat devenind neregulat, acesta rămâne geometria fundamentală**.

În figura **c)** avem 2 particule fundamentale, sincrone, de pe cele 2 tetrahelixuri distincte.Acestea au o mişcare de apropiere-depărtare (de la D1-minim la D2-maxim)cu o anumită **frecvenţă ce depinde de vectorul tractor, de curgere şi de geometrie.**

O curgere mai rapidă, mai intensă înseamnă o frecvenţă mai mare dar şi o **adaptare a geometriei elicoidale.**

Cu cât cele 2 particule se apropie de sistemul tractor cu atât creşte frecvenţa de apropiere-depărtare.

Este diferit de deplasarea spre roşu-albastru(effect Doppler) la depărtare-apropiere a emiţătorului înseamnă acelaşi ciclu al elicei dar ...alungită sau scurtată.

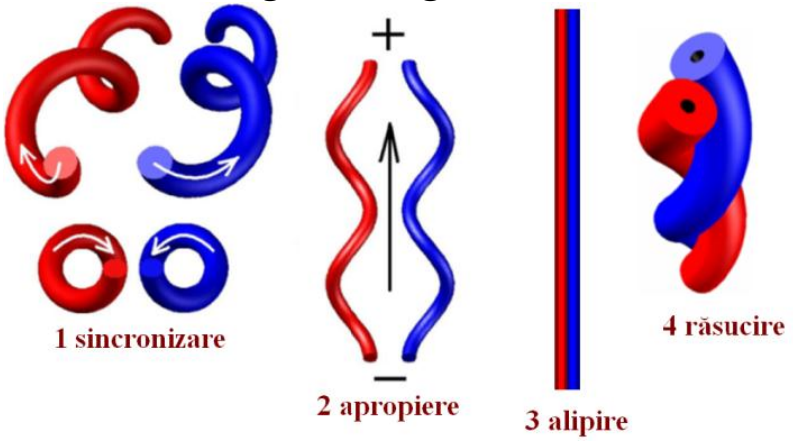

Compunerea axială directă
(transport acelaşi sens)

Aşadar **Vi** dictează dinamica pulsatorie, datorată tetrahelixurilor, **Vc** frecvenţa acestei dinamici simultan cu sincronizarea geometriilor.

Acest sistem dual, pentru a ocupa un volum minim(datorat tuturor interacţiunilor), face o mişcare foarte interesantă.**Tetrahelixurile nu numai că se atrag reciproc, dinamică datorată sincronicităţii ciclurilor, dar se şi răsucesc între ele....**

Această răsucire produce o atenuare până la anulare a variaţiei distanţei dintre oricare 2 particule fundamentale de pe cele 2 tetrahelixuri, în curgerea către un sistem tractor.

Sincronizarea pulsaţiei, apropierea şi adaptarea geometriilor, alipirea şi răsucirea sunt etapele compunerii axiale.Luate în sens invers înseamnă descompunere.Caracterul aleator a plecării către dreapta sau către stânga este dat de un singur tetrahelix,cel central, iniţiator.

Explicaţie mai simplă nu se poate...

...sau materia nu-i mai...tare ca fularu'... dar este extrem de fluidă,...superfluidă!

Variaţia bivectorului în axa elicei produce efecte "neaşteptate" într-un...fular.
Elicea iniţială se rulează într-o altă elice...
Variaţia M şi F se face prin intermediul geometriei...

...însă ultimul fular necesită...intuiţie, sau vezi mai jos!

Absolut toate curgerile Universului superfluid introduc în axă atât moment cât şi forţă. Geometria E.F.T., prin tetrahelixuri, crează interdependenţă între M şi F.

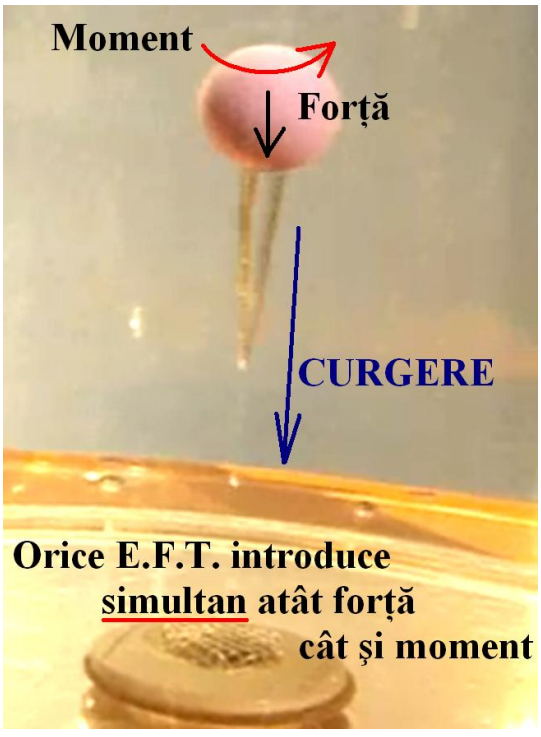

Electronul, pământul, sistemul solar, galaxia, aglomerările galactice...ca sisteme staţionare de curgeri, sunt ...la rândul lor prinse în alte curgeri...invizibile...nedetectabile!

Principiul replicării tetrahelix, inducţia cilindru-cilindru
(replicare în oglindă)

Sincronizarea geometriilor, adaptarea reciprocă a acestora, înseamnă că o tetrahelix este replica aproape perfectă a celeilalte.

Definiţie-Curgerea generator.(curgerea cea mai puternică)

Curgerea dominantă, ce va influenţa curgerea alăturată, o putem numi **curgere generator**.Astfel dacă elicoida generator curge pe dreapta aceasta induce, în imediata sa apropiere, tot o curgere pe dreapta, **însă la interior curgerile au sensuri opuse**, **în oglindă**.

(ADN-ul uman este de stânga însă conţine 2 cromozomi în oglindă, 2 curgeri simetrice, una de stânga şi alta de dreapta, astfel avem 2 mâini, una stânga iar alta dreapta....în oglindă)

Observaţie-

Oricare 2 curgeri alăturate nu sunt perfect identice, una din ele este dominantă.

Principiul replicării simetrice(inducţia cilindru-cilindri)

Cele 2 tetrahelix **înfăşurate** (iniţiale-**Fig1**) fiind acum sincrone, acestea păstrează, în zona de alipire prin răsucire, o simetrie faţă de axa instantanee a curgerii.

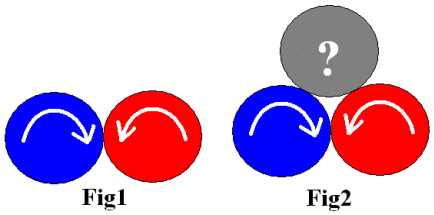

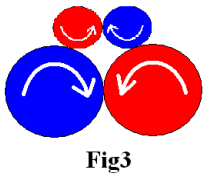

Mecanismul replicării elicoidale, al viului, asigurat de curgerile nestaţionare. (vezi rolul apei)

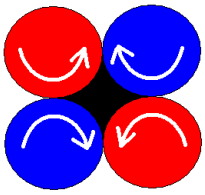

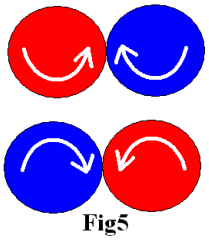

În momentul în care luăm în calcul apariţia celei de a treia tetrahelix(Fig2), aceasta din urmă acţionează ca un sistem perturbator însă **nu se poate alinia curgerii.**

Numai în momentul apariţiei celei de a patra tetrahelix are loc cuplarea sincronă **(Fig3)**...şi aşa mai departe. (principiul **parităţii roţilor** dinţate, în tren închis de roţi)

Are loc o mărire a curgerilor adiacente, **prin aport de particule** fundamentale, **Fig3-Fig4**.

Aceasta se face în geometrie sincronă până când toate cele 4 curgeri sunt aproximativ identice, **aflate echilibru dinamic.** Creşterea celui de-al doilea atractor, opus celor 4 curgeri (atractorului iniţial), duce la desprinderea bruscă a 2 cu 2 (atractor la fel de puternic).**Acest mecanism de diviziune prin replicare, este specific organismelor vii.**

Autoorganizarea şi replicarea viului.

Vom lua ca exemplu diviziunea celulară ce are loc **numai prin aport de particule**.Curgerea indusă are loc însă cu o **pierdere de particule(periferice) de la diviziune la diviziune**.Astfel are loc o "îmbătrânire a celulelor".Procreaţia umană, la vârste înaintate, se face cu această pierdere prin replicare.Imaginaţi-vă că în procesul de diviziune **al unei celule** sunt implicate "**miliarde de galaxii de particule fundamentale**", la fiecare replicare pierzându-se câteva ..."**sisteme solare marginale**"...(atracţie pe axă şi respingere pe capete)

Ingineria genetică, prin " schimbarea locului a zeci de mii de galaxii de particule fundamentale", nu face altceva decât **un salt....de evoluţie, sau involuţie**.

Genetica **acţionează extrem de grosier**, provocând salturi majore, scurtând sau mărind ciclurile **naturale de evoluţie** şi existenţă ale particulelor fundamentale din ...“ megaclusterul, giga circulaţia numită VIŢĂ”

În acest sens GENETICA devine vârful de lance al analizei şi influenţării vieţii, de oriunde s-ar afla în UNIVERS.

Mecanismul de inducţie a curgerilor elicoidale este similar cu faptul că o elice de vapor forţează apa, atunci când „intră în ea”,**...să-i copieze geometria.**

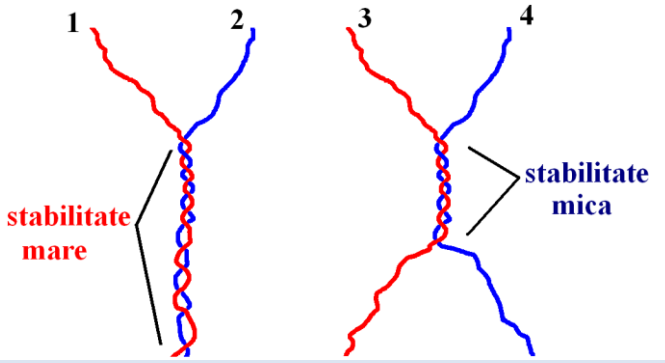

OBESRVAŢIE IMPORTANTĂ

Dacă apa prin care circulă vaporul ar fi din acelaşi oţel, elicea nu ar mai putea face nimic **(generatorul nu există).**

Aşadar viaţa a apărut atunci când o curgere elicoidală a influenţat o alta, atât de mult încât să-i copieze(replice) aproape întreaga geometrie.Asta ar însemna că s-au obţinut, prin inducere, **aproximativ** aceleaşi dimensiuni de clusteri şi subclusteri staţionari, identici generatorului.

Apa este cunoscută ca fiind o construcţie geometrică având această proprietate. (şi multe alte proprietăţi uluitoare, nedescoperite încă).

Extrapolând acest principiu de replicare a viului, orice macroelicoidă conţine de fapt 2 macroelicoide mai mici, ce la rândul lor conţin macroelicoide şi mai mici.Urcând sau coborând pe scara dimensională vom obţine o structură de tip fractalic.

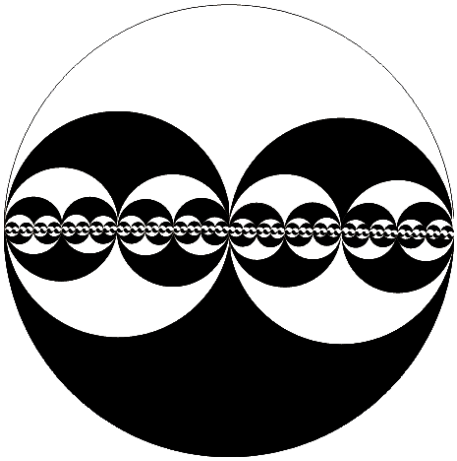

Iată, în stânga LOGO-ul teoriei eterului, vehiculat de adepţii acesteia...incredibilă intuiţia umană, atunci când ai descoperit cheia....este mult mai simplu.

Acesta poate fi simbolul principiului ...replicării...viului!

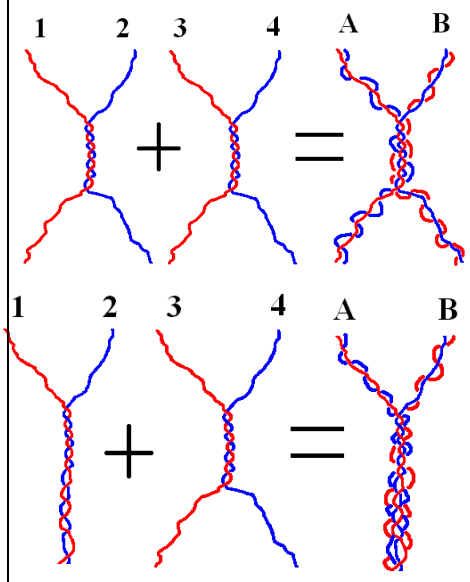

Las în seama celor specializaţi în domeniul vieţii umane, sau ai mediului înconjurător, să cerceteze mai departe, eu nefiind decât acelaşi modest...observator.

Eu arăt direcţia cu degetul aşteptând să mi se arate obrazul... şi aşteptând lozinci de tipul:

...n-ai avut ce face...să ne dai atât de mult de ...lucru!

(cuplare cromozomi 2-3 şi 1-4...adică curgerea de stânga a unuia se cuplează cu dreapta celuilalt)

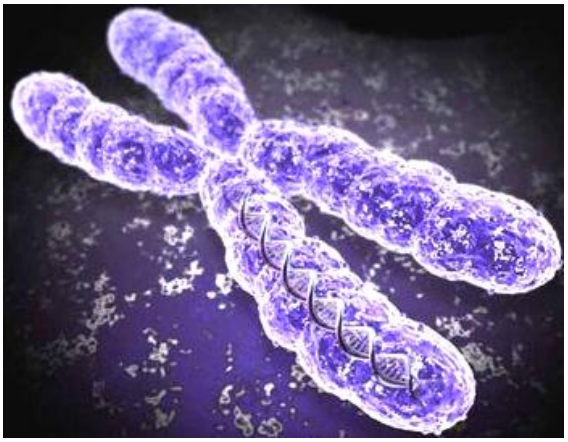

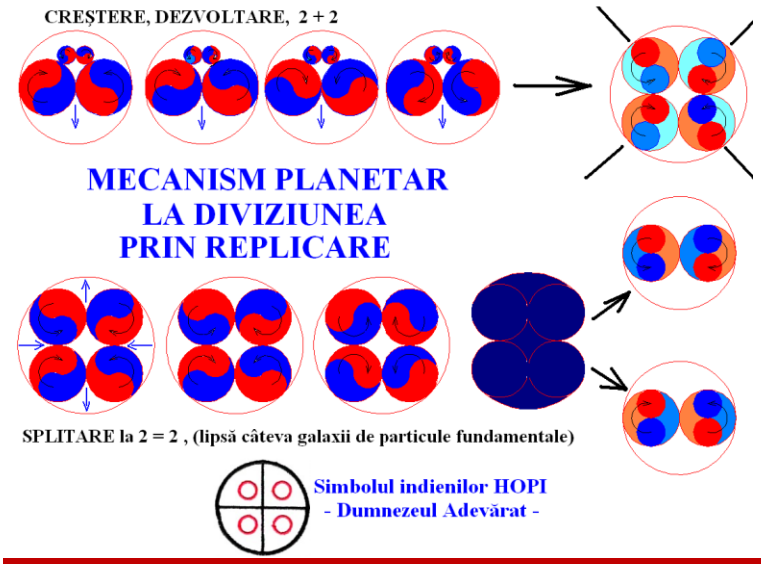

Principiile mecanismelor planetare(inginerie mecanica) sunt bune pentru un start corect.
REPLICAREA viului are ca fundament curgerea dual, inducţia în oglindă, cilindru-cilindru.
Oricare 2 curgeri sincrone induc alte 2 curgeri sincrone, replici cu pierderi marginale de ...galaxii de clusteri...

Chiralitatea macromoleculară este un efect al geometriei tetrahelix şi o cauză a apariţiei vieţii. Replicarea vieţii este inducţie " a curgerii pe bază de carbon" şi nu" a curgerii pe bază de siliciu".

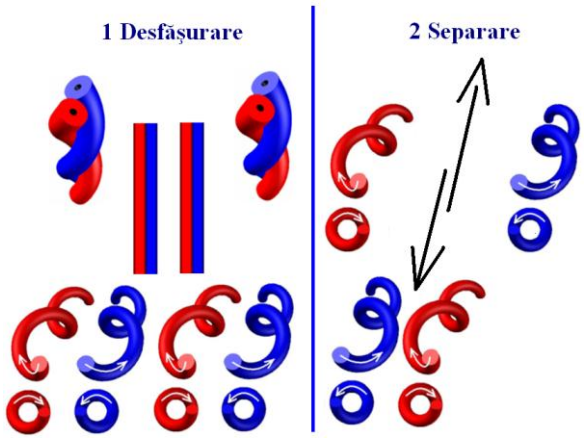

Aici clusterii au strict un anumit interval de mărime a numărului de particule fundamentale.
(exemplu- celulele se specializează deoarece în acea zonă de organ curgerile se fac cu un anumit tip de clusteri.Celula, folosind ADN-ul, nu face decât să inducă curgerea folosind ce are la dispoziţie...acolo..., sintetizând **"exact"** ce are nevoie organul).Aşadar celula nu ştie nimic ci **este forţată doar să lucreaze cu "materialul clientului"**.Celula "ştie, este inteligentă", sunt afirmaţii false.Ea se autoorganizează conform curgerilor superfluidice ale Universului, regăsite în imediata vecinătate!
Membrana celulară are rol de **prim filtru** al curgerilor.

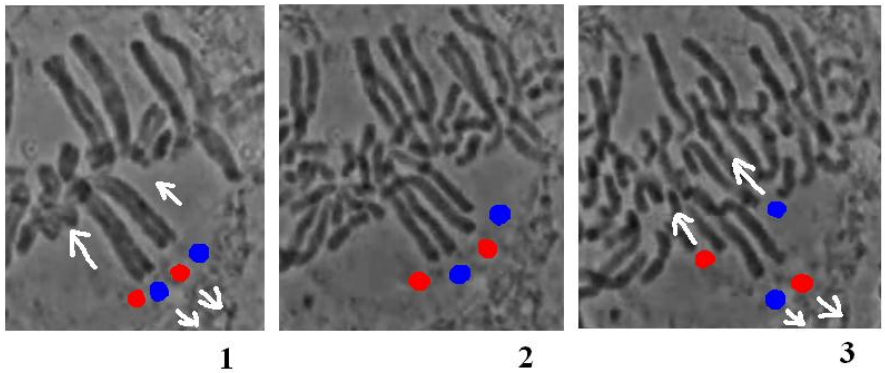

REPLICAREA ADN prin secvenţe CROMOZOMIALE de curgeri.

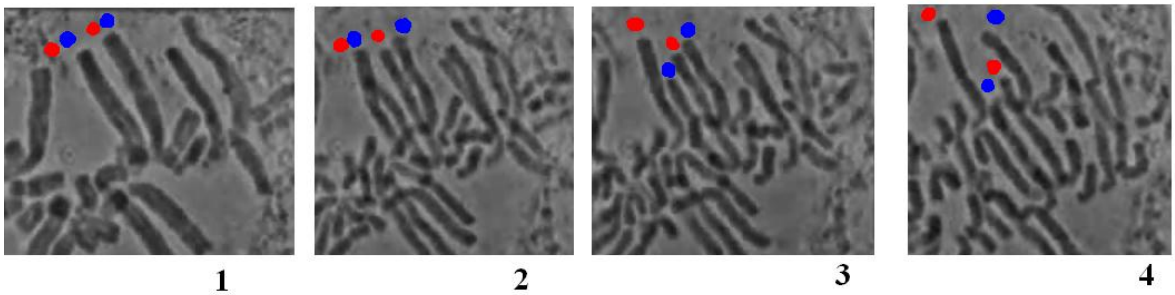

Cromozomii se măresc prin aport de particule fundamentale, galaxii de clusteri.Elicoida induce secvenţe sincrone în timpul dezvoltării replicii.

După replicare are loc o autoorganizare a curgerilor printr-o strângere în mănunchiuri a acelorşi tipuri de curgeri, numită compunere axială, specifică curgerilor de acelaşi sens.

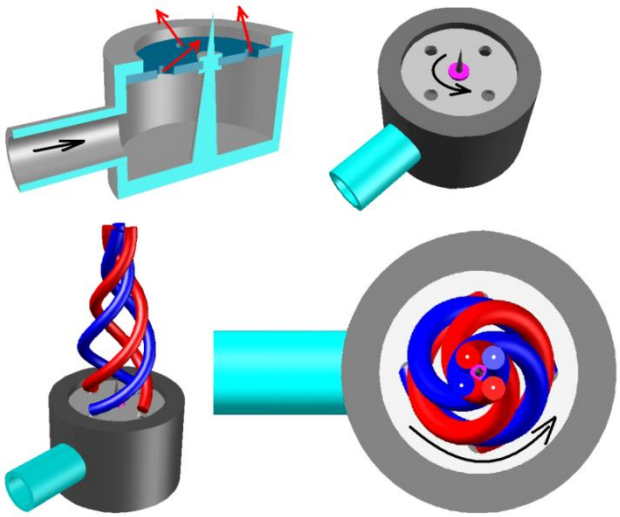

Orice macroelicoidă are, ca principiu de curgere, un comportament similar elicoidei centrale.

În dreapta este principiul de funcţionare al **turbinei Tesla**... este compunerea axială, un principiu de bază al **tehnologiei E.F.T..**

Un fluid intră într-o incintă prevăzută cu un disc, liber a se roti, cu 4 găuri de evacuare a fluidului. Fluidul va pleca fie pe stânga fie pe dreapta...şi uite aşa se roteşte discul.

Acum ai cheia, priveşte în jurul tău şi vei vedea curgerea eternă a Universului superfluid.

<u>Credinţa ta în divinitate rămâne acum barometrul neînţelegeri tale,</u>
<u>este echivalentul gândirii evului mediu, în urma contemplării fenomenelor neînţelese.</u>
Ai acum şansa să-ţi ridici, printre primii,
vălul de pe ochi,
FĂ-O ACUM...URGENT!

Circulaţia în sens contrar, autoconexiunea şi inducţia tor-cilindru (curgerea antiparalel-chirală)

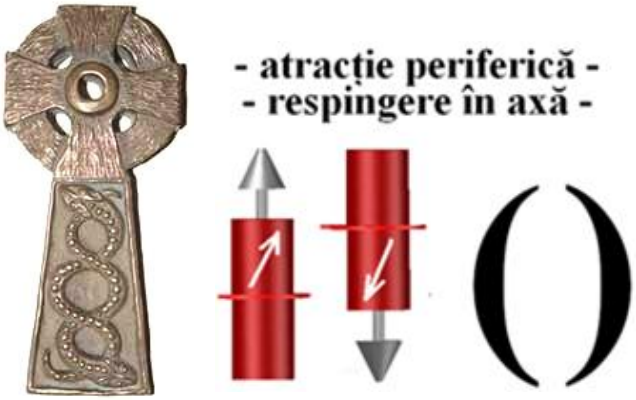

Atunci când 2 circulaţii elicoidale sunt adiacente, de aceeaşi chiralitate**(cei 2 şerpi... sunt în contrasens sau se întretaie), <u>o parte</u> din elicoide <u>pot</u>** crea o circulaţie staţionară, de tip închis la un capăt(soliton Falaco) sau la ambele (toroidal).Acum apare o nouă circulaţie, perpendiculară pe planul direcţiilor celor 2 curgeri.

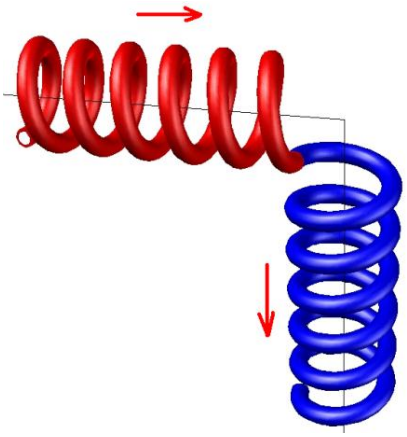

ATENŢIE!

1- **O parte din particulele fundamentale(ale celor 2 curgeri) îşi pot schimba brusc direcţia.**
2- **Apariţia unei curgeri, prin apropierea unui alt tractor, poate schimba brusc traiectoria elicoidelor, către tractorul mai puternic, apărut brusc.**
(vezi atractorul LORENZ)

Aşadar, privind figura din stânga, avem circulaţiile elicoidale **1)** şi **2)**, de sens contrar ce induc o altă circulaţie **3)**.

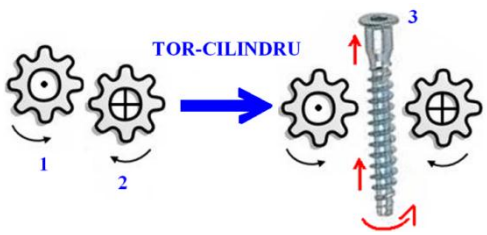

Acest mecanism este un mecanism de inducţie de tip Tor-Cilindru.

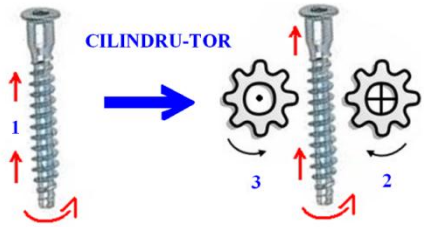

Similar, în dreapta, mecanismul de inducţie **<u>reversibi</u>**l, Cilindru-Tor, din circulaţia cilindrică **1)** obţinându-se circulaţiile **2)** şi **3)** de sens contrar.

Circulaţiile de sens contrar sunt dinamici stabile ce se resping în axă şi se atrag la capete. Sub influenţa unui tractor local acestea urmăresc întodeauna să se închidă, cap la cap.

Definiţie – Inducţia Fundamentală

Se defineşte ca inducţie fundamentală mecanismul de influenţare-generare reciprocă a 2 curgeri adiacente.

Există aşadar 2 tipuri de inducţii fundamentale, ce se pot genera reciproc, le numim inducţia Tor-Cilindru şi Cilindru-Cilindru (ambele reversibile).

Alternanţa curgerilor de tip inducţie, Cilindru-Tor-Cilindru-Tor-Cilindru... sau Cilindru-Cilindru-Cilindru...se află la baza generării Undei Fundamentale de Torsiune, de emisie şi captare a perturbaţiilor de circulaţie.

Iată în stânga un exemplu de simbol al compunerii axiale, atracţie în axă şi respingere pe capete(dipolaritatea curgerilor, convergenţă/divergenţă)!

Câmpurile electromagnetice şi electromagnetismul, în fizica actuală precum şi întreaga tehnologie existentă, folosesc efectele acestor curgeri inductive.

De acea saltul tehnologic, prin înţelegerea proiectului Fundamentului Universului, va fi cel mai mare salt din istoria omenirii.

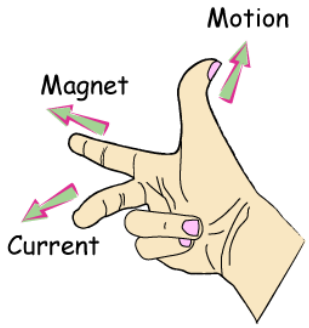

Iată, **în stânga**, cum un **altfel** de triedru ataşat creează reguli în fizica clasică.**Intuitiv** se ţine cont de sensul a 2 curgeri, independente, pentru a arăta sensul unei …
"alte curgeri", **Vr**.(nu apare **Vi**)…
INCREDIBIL!

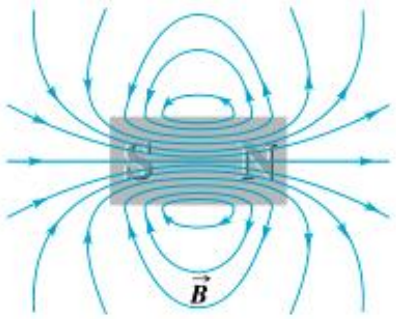

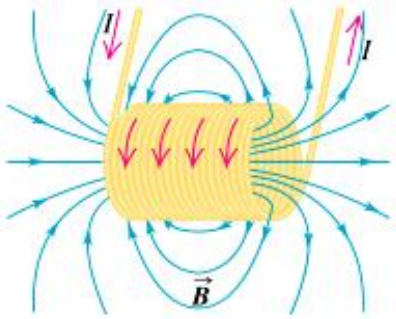

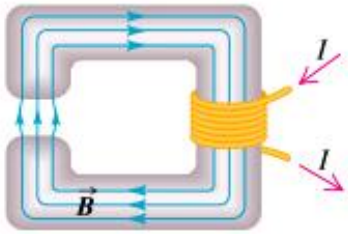

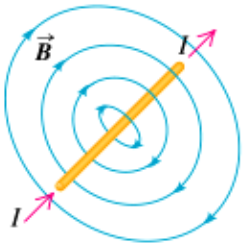

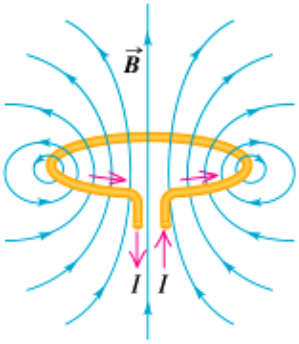

Aşadar liniile de câmp nu există.
Acestea sunt reprezentări ale axei centrale a curgerilor elicoidale.
Sunt dinamici ale clusterilor de dimensiuni incredibil de mici, atât de mici încât nu-i vom descoperi niciodată, sunt succesiuni de inducţii fundamentale,
Tor-Cilindru sau Cilindru-Cilindru.

Charged particles – ions and electrons – are forced in a magnetic field into circular and helical orbits around the magnetic field lines. The particles are thus tied to the field lines. On the other hand, they are able to move freely in the longitudinal direction of the lines. In a suitably shaped magnetic field cage it is therefore possible to confine a plasma and keep it away from material walls.

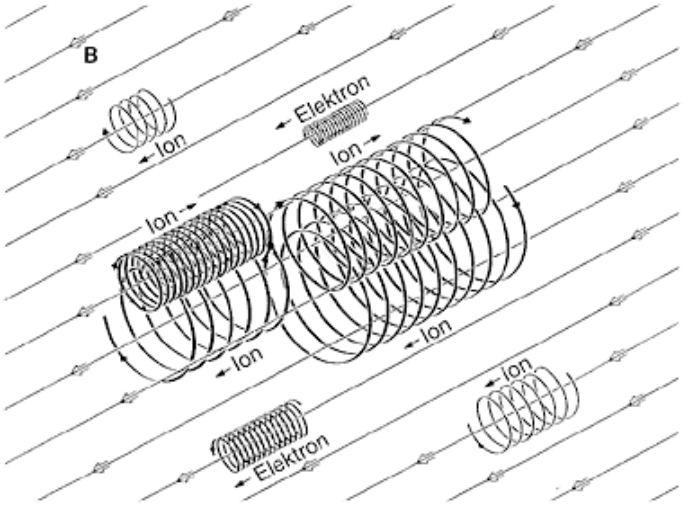

Charged particles are moving helically around magnetic field lines

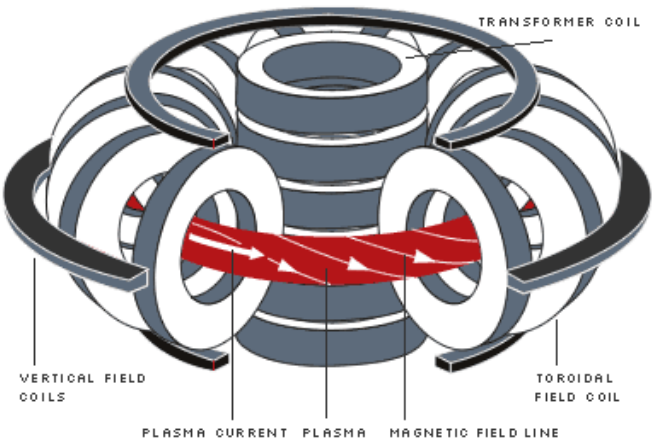

Magnet system of a tokamak fusion device

Mecanismul de cofinare a plasmei(ţinere sub control) nu face alceva, prin câmpurile magnetice, decât să desfacă**(în mod vizibil)** circulaţia elicoidală a particulelor încărcate electric**. (clusteri elicoidali, toroidali sau sferici, galaxii la scara …Plank)**

Veţi înţelege că momentan simetria sferică are un rol important în studiul fizicii particulelor (la nivel fundamental cu 2 tetrahelix care intră şi ies),
însă particula văzută sub formă de ....arc, cilindric sau toroidal, este esenţială.

O particulă "arc de stânga" se va cupla axial cu o alta, de dreapta...având sens contrar ele se atrag în axă, capetele păstrând circulaţia neperturbată major.

Orice particulă studiată devine legată de curgerile nedetectabile ale Universului superfluid. Orice curgere staţionară, prin divizare, nu este decât o descompunere în cel puţin alte 2 curgeri staţionare, **legate între ele prin cel puţin o geometrie tetrahelix**.

De fapt sunt mult mai multe, aceste legături fiind **imposibil de desfăcut**. Mama şi copilul sunt într-o permanentă legătură… "telepatică",…un ansamblu de circulaţii …

Vedeţi diviziunea celulară ca un aport de particule fundamentale, pe 2 direcţii de curgere, urmate de autoconexiuni şi inducţii repetate.(rolul geometriei AND în construcţia viului).

Curgerea în natură, transport elicoidal în secvenţe tor-cilindru.

Transportul curenţilor de aer, oceanici sau marini, magma terestră sau orice alt transport natural de fluid, au elicoida de transport "**ostentativ vizibilă**".

Transportul tor-cilindru se regăseşte peste tot...principiul roţilor dinţate la fel.**Toată elita ştiinţifică, atunci când secţionează o elicoidă obţine ...cercuri concentrice ...şi începe să le studieze, neînţelegând astfel cum este construită natura.**
...MARE EROARE!

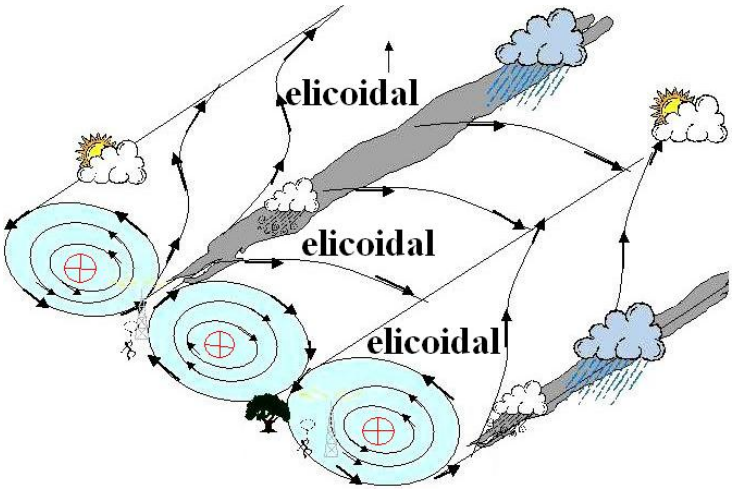

Studiind umbra, proiecţia lipsită de culoare(cercul), este **imposibil** să vezi infinitatea de elicii colorate din spatele acestuia.

În desenele de aici, pentru a arăta curgerea reală, **eu** am pus sensul deplasărilor în centrul "cercurilor", deşi deplasarea faţă-spate, pe elice, este cunoscută dar ignorată total.

Un exemplu de circulaţie a vântului, în geometrie toroidală, este în figura din dreapta. Este atât de simplu să vezi că **toată circulaţia este elicoidală.**

Particule-cluster în construcţie sferică formează geometrii toroidale în "tandem perpendicular" cu cele cilindrice.

Absolut totul respectă acest şablon. Absolut **totul este circulaţie superfluidică...inclusiv o piatră.**

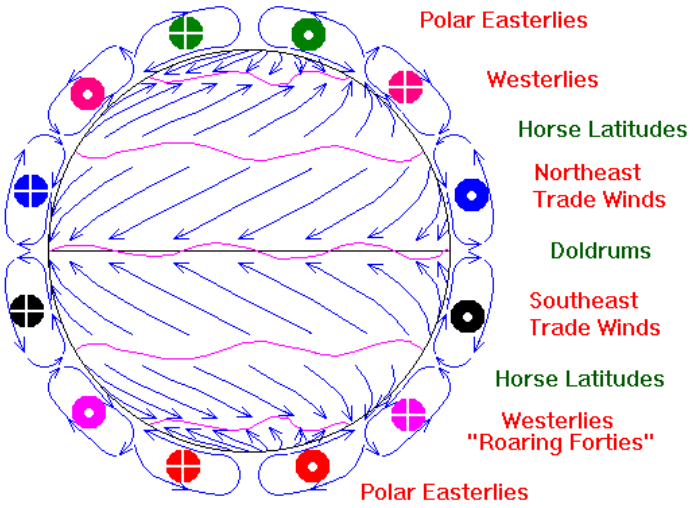

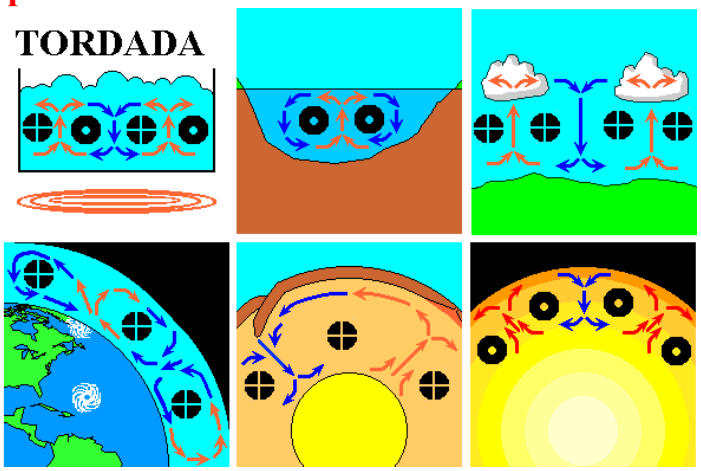

Toată gândirea noastră era plană, cercurile nu pot fi cercuri în realitate aşa cum nici circulaţiile nu sunt contururi închise, plane.

Absolut toate traiectoriile nu numai că <u>sunt deschise</u> dar sunt şi spaţiale, <u>nimeni nu a ţinut cont de profunzime</u>...de a treia dimensiune...?!

Circulaţii elicoidale, în care eu am pus simbolurile profunzimii, **nu o să le găsiţi niciunde...luate în calcul de vreun specialist.**

Mecanismul vortexului implică existenţa a 2 macroelicoide aflate circulaţie în contrasens ce intră, sau nu, în autoconexiune.

Mecanismul uraganelor este un mecanism special.**Vaporii de apă încep a se ridica cu o viteză mai mare decât în mod normal.**Acest **<u>mecanism de ridicare sincronă</u>** a tuturor particulelor de apă are loc cu formare de mici elicoide verticale, însă, **<u>peste o anumită viteză acestea intră în conexiune axială, formând o macroelicoidă gigant.</u>**Această viteză coincide cu temperaturi la suprafaţa apei de peste 26 grade.

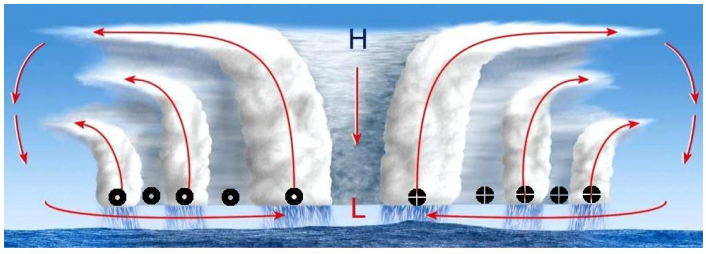

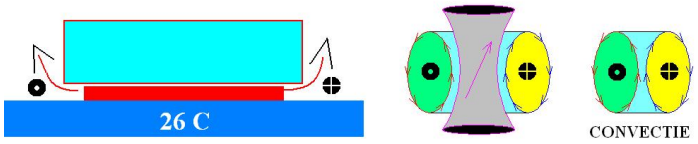

În acest moment nimeni nu ştie cum se formează un uragan, cercetătorii întrebându-se dacă încălzirea globală are un rol în creşterea numărului de astfel de fenomene.

Este mai mult decât evident rolul temperaturii apei...este de bun simţ!

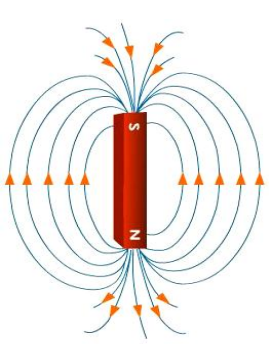

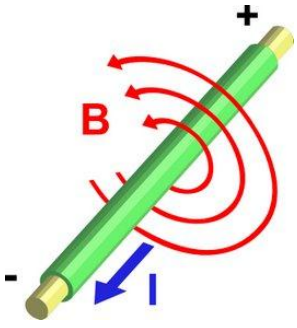

Mecanismul turbulent, succesiunea tor-cilindru este peste tot.În acest moment tehnologia E.F.T. are la bază tocmai această circulaţie, detectabilă sau nedetectabilă.(circulaţia electrică are clusteri mari cea magnetică... mult mai mici...)

"Tipul de câmp" este dictat practic de dimensiunea clusterilor, de ordinul de mărime al acestora.(câmp = curgere)

Curgerea şi autoorganizarea materiei.

Pentru a ne da seama de circulaţia posibilă, în jurul unui sistem de influenţă, este suficient să privim în natură, curgerea gravitaţională a apei pe lângă obstacole. **Există numai 2 cazuri**:

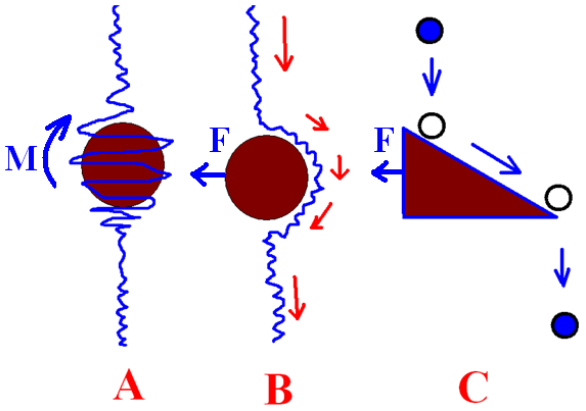

A – de captivitate a sistemului,
 # interacţie tip spin-vortex între curgeri, transfer maximal de energie al momentului(curgerea de spin)
B (C) – de ocolire a sistemului
 # interacţie de tip undă-puls, de evitare laterală, transfer maximal de energie al forţei deviante(curgerea ondulatorie).

Obeservaţie!
Priviţi, de acum încolo, orice linie, dreaptă sau curbă, ca pe proiecţie plană a axei de curgere a unei macroelicoide.

A – este specific rotaţiei galaxiilor dar şi a bulei de aer din agvariu, ce are o mişcare de spin în dinamica ei de ridicare la suprafaţă. **(toate mişcările spinale)**

B – este specific **Undei Fundamentale de Torsiune**, ca o perturbaţie locală a curgerii ce influenţează curgerea, se transmite.(perturbarea simetriei perfect cilindrice spre care tinde orice macroelicoidă)

Haideţi analizăm un volum de circulaţii superfluidice.

Fie 2 clusteri staţionari (**A,B**) din spaţiul superfluid, **cu cel puţin 2 circulaţii de legătură, de sensuri contrare.**

Circulaţia de la A la B şi circulaţia de la B la A sunt 2 circulaţii total distincte.Influenţa sistemelor din A se transmite curgerii care ajunge în B şi invers.Cu alte cuvinte clusterul A, cât şi clusterul B, simte influenţa celuilalt, chiar dacă este la o depărtare "mare".

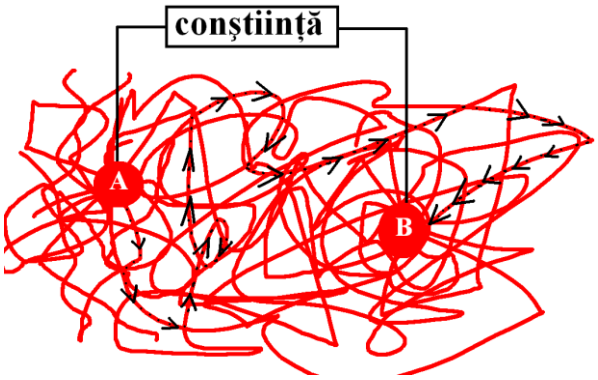

Între A şi B are loc un efect de dublu feedback, o influenţare reciprocă, o autoreglare a curgerilor, nefiind însă un circuit închis cum este simbolizat în figura de jos.(nimic nu este închis).

Atât în sistemul **A** cât şi în sistemul **B** cele două curgeri, specifice fiecăruia, se influenţează reciproc.Am notat această zonă cu I…(cavitate, volum de rezonanţă).

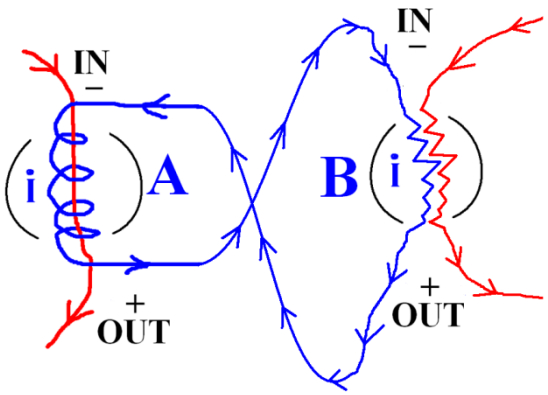

Puteţi face analogii cu natura, cu fizica, cu absolut tot ce doriţi dumneavoastră.

Această teorie a sistemelor de curgere se repetă oriunde vă uitaţi, chiar şi în corpul uman.

Mai ţineţi minte chakrele sau fotografiile Kirlian?

Definiţie –Autoorganizarea fundamentală a materiei

Se defineşte termenul de autoorganizare fundamentală a materiei mecanismul de autoreglare a curgerilor superfluidice, folosind şablonul tetrahelix, între oricare 2 subsisteme ale Universului.

(orice bătaie de aripi a unui fluture poate declanşa un uragan...la polul opus al planetei)

Omul este conştient de sine şi de tot ce-l înconjuară, **este un sistem legat la stimuli externi** ce nu sunt altceva decât ….curgeri .(particule de "lumină" către ochi, particule de "miros" către nas, particule de substanţe, lichide, semisolide, etc., către gură, particule de "aer" către ureche sau particule "termice" către mână)

Înseamnă oare că alte circulaţii, din interiorul nostru, se modifică…? …Normal că **DA!!**

Sistemul digestiv reacţionează, sistemul vizual, tactil la fel….etc.

Ce înseamnă…reacţionează…? Adică se **lasă influenţat de circulaţiile incidente...?...DA**

Da, aşa este, avem capacitate de….AUTOORGANIZARE, ...atât de mare încât unii din semenii noştrii citesc cu mâinile sau… de la mii de kilometri.

La fel animalele şi plantele …la fel şi atomii, ei "ştiu" unde să plaseze electronii…

Omul are numai sisteme de intrare, în legătura noastră cu exteriorul?....**NU**

Există circuite endocrine, sudoripare, sexuale….etc.(circuite IN-OUT...dar cu OUT evident)

Dar "mintea", conştiinţa umană, ce rol joacă?...vom vedea în continuare...

Modificarea conştiinţei prin percepţia şablonului E.F.T.

Raţiunea este reper exterior, conştiinţa este reper interior.

Definiţie – Gândul

Gândul este o schimbare a geometriei de curgere a circulaţiei interioare, staţionare, corespunzătoare sistemului nervos, în urma influenţei altui sistem, interior sau exterior acestuia.

Diminuarea **influenţelor** acestor sisteme înseamnă diminuarea „cantităţii de gânduri"(ex. somn).O circulaţie îndelungată a sistemelor de influenţă duce la o stare de instabilitate,(ruperi de geometrii), ducând chiar şi la ruperi cu caracter permanent.(ex privare de somn-deces).

Omul, ca un sistem complex, îşi autoreglează curgerile, senzaţia de somn...înseamnă nici mai mult nici mai puţin decât.....**schimbare de trasee**(curgerile au devenit **instabile iar** tu nu ai ce să faci...!)...sau cum ştim noi...schimbare de comportament...căscat, neatenţie!

Astfel raţiunea umană este asimilată mecanismului de autoreglare a curgerilor unui sistem, fie el şi uman, în raport cu alt sistem extern.Această stare descrie o înteracţiune ce presupune minim 2 sisteme, raţiunea nu poate exista izolată(nu există sisteme izolate), este în interacţiune cu cel puţin un sistem de influenţă, identificat ca extern.

Raţiunea nu este o constantă ci este un răspuns(prin OUT) în urma influenţelor curgerilor externe(prin IN), prin metoda autoaranjării interne a curgerilor de tip staţionar.(modificarea geometriei)

Filtrul raţiunii înseamnă de fapt **adaptarea, autoaranjarea, circulaţiilor interioare** datorată unor factori externi.**Raţiunea este "prin raportare la ceva exterior", singură nu există.**

MI-A VENIT UN GÂND ÎN MINTE…este perfect adevărat…adică, din exterior, am primit un **stimul care mi-a reconfigurat altfel traseele de curgere.**

ÎNSĂ...surpriză...conştiinţa se raportează la ...ea însăşi, la fel cum elicoida îşi poate alege un reper spaţial-ciclic, interior, total independent.

Reperul interior al conştiinţei tale, cel care te face să fii sincron cu tine însuţi, este propriul tău ceas biologic, este propria ta intuiţie.

Reperul tău este intuiţia ta!...Numai ea spune ce este bine sau ce este rău corpului tău, în interacţiunea cu sistemele externe sau cu tine însuţi! Ea îţi spune cine eşti TU, te poate descrie...pe interior!Conştiinţa este...de sine!

Toate gândurile noastre sunt influenţe ale modificărilor curgerilor lui **B**, noi fiind **A**.Însă noi, aflaţi în **A**, **reacţionăm datorită influenţelor exterioare**…ale lui B.(perpetuarea, transmiterea informaţiei de natură geometrică)

Suntem, cu toţii, bureţi cufundaţi într-un ocean invizibil, un fluid ce udă absolut totul dar pe care nu-l putem niciodată cunoaşte în amănunţime...**însă îl putem...intui.**

A fi o persoană intuitivă înseamnă a folosi, la maxim, reperul interior…de aceea am apelat la intuiţia dumneavoastră, de aceea am insistat să nu folosiţi raţiunea…pentru câteva clipe!

(raţiune = reper exterior, model-filtru comportamental al gândirii individuale impus de societatea umană)

Intuiţia apare, se dezvoltă, în lipsă de repere, în ...singurătate...Raţiunea apare...în grup.

De aceea, de multe ori, când nu ştii cum să acţionezi (nu ai modelul care să-ţi asigure succesul)...te bazezi pe...intuiţie.

Cei ce se retrag în singurătate, în Tibet de exemplu, ce-şi activează ei de fapt?
AHA!...cumva un mecanism interior, necesar cunoaşterii...profunde?
Dacă mă gândesc ...mulţi şamani sunt şi ...analfabeţi!...dar ei descriu Universul!

Omul influenţează materia odată cu emiterea primului gând?...DA

Există o multitudine de experimente, niciunul explicat până acum de ştiinţă, ce confirmă acest răspuns.

Este o **MARE EROARE** să crezi că că tu decizi...că tu eşti..."stăpânul".Cât la sută din geometria anatomică a corpului tău îţi este sub **controlul raţiunii**...."**0**"...cumva?Decizia ta este o urmare a gândului tău, o consecinţă a...curgerilor interioare influenţate de exterior şi raportate ...mare atenţie, **TOT LA EXTERIOR.**

De fapt constaţi că eşti conectat la tot Universul, însă foloseşti diverse repere...exterioare ţie, raţionale, deşi există o vorbă; "nimeni nu ştie ce este în sufletul meu"...**Adică, reperul meu interior, conştiinţa mea, este inaccesiblă celorlalţi.**

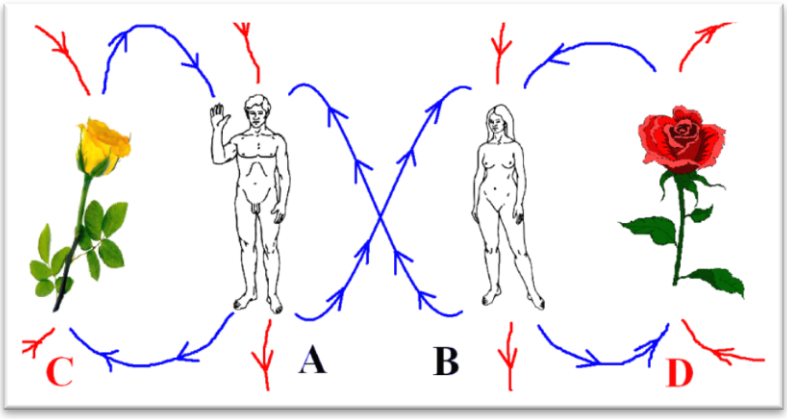

Iată A,B,C,D patru sisteme. Există cel puţin o curgere de particule, în geometrie tetrahelix, ce leagă toate sistemele, într-un singur sens.Oriunde am pune degetul, pe acest traseu, putem ajunge, numai într-un singur sens, la oricare din ele.

Orice sistem din figura din stânga influenţează(prin OUT) şi este influenţat (prin IN) de restul sistemelor.

Capacitatea noastră umană, de a desface aceste canale, legături, o numim empatie.

Aşadar...modificarea stării de conştiinţă, prin extinderea capacităţilor cognitive, se face folosind NUMAI folosind reperul interior.

Mecanismul empatic(reglat genetic), compasiunea noastră umană, arată cât de dezvoltate sunt aceste abilităţi interioare de a face
MARELE SALT AL CONŞTIINŢEI!

"MARELE SALT"…este pur şi simplu o schimbare radicală a stării de conştiinţă, o pivotare către interior a marelui sistem referenţial...prin eliberarea de constrângeri...de dogme, de idei preconcepute, de şabloanele arhaice ale civilizaţiei.
...urmată de o vizualizare a întregului Univers, folosind propriul reper elicoidal...
...acela al AND-ului uman....
Intuiţia ta nu depinde de cărţile citite, de societate,
...ci de zestrea ta...GENETICĂ...
Citeam zilele trecute, involuntar, că unii şamani au ajuns foarte departe,
"citesc" informaţie direct din...ADN. Măi sa fie!!!!
Îmi este extrem de greu să ccept, dar "teoria mea" ... confirmă!!!

În momentul în care slăbeşti "strânsoarea exterioară"...o să constaţi...uimit...că percepi lucrurile din ce în ce mai clar... **mult mai clar.(acest aspect crescător este maxim la sfârşitul ciclului, asemănător amplitudinii undei)**

Dacă ai ajuns aici, probabil AND-ul tău începe să "recunoască"...2012... ca fiind sfîrşitul ciclului, prin sincronizare.Civilizaţiile urcă...coboară...uneori până la dispariţie...CICLIC!

Repet...dacă ai o gândire medievală, contemplând lucruri neînţelese şi atichetându-le…"divine"…NU VEI FACE SALTUL...
...însă, **dacă m-ai suportat până acum, numai din curiozitate,...eşti pe muchie.**

Iată ce spune domnul Russell, o personalitate de talie mondială:

"Experimente, care acum sunt celebre, dovedeau faptul că mintea omenească, dorinţa, intenţia, aşteptările unui om influenţează particule cum ar fi un foton.Mi se părea uluitor, pentru că acest lucru răsturna tot ceea ce eram obişnuiţi să credem despre relaţia dintre materie şi spirit.Un "obiect neânsufleţit", precum fotonul, ştia, **simţea intenţia mentală, nerostită a celui care făcea experimentul.**Mai mult decât atât, se comporta conform aşteptărilor sale.Eram om de ştiinţă şi a trebuit să accept evidenţa: dincolo de orice fenomen fizic, ceea ce creează realitatea este conştiinţa, cel mai misterios fenomen din univers.

Acesta este punctul în care ştiinţa, aşa cum o cunoaştem, nu poate merge mai departe să cerceteze. Mai departe este o cercetare a Conştiinţei şi este domeniul psihologiei şi al spiritualităţii.Ştiinţa a avut un succes extraordinar în a explica structura şi funcţionarea lumii materiale.Dar atunci când vine vorba despre lumea interioară a minţii, despre gânduri, sentimente, senzaţii, vise şi intuiţii, ştiinţa are foarte putine lucruri de spus.Iar când e vorba despre Conştiinţa propriu-zisă, **ştiinţa pur şi simplu tace**.Nu există nimic în fizică, chimie, biologie sau în oricare altă ştiinţă, care sa poata explica faptul că avem o lume interioară, subiectivă. Această subiectivitate are capacitatea uluitoare de a influenţa materia.Gândirea, imaginaţia, visele, dorinţele, tot ceea ce ţine de aspectul nostru lăuntric, au harul "supranatural" de a influenţa tot ceea ce ne inconjoară.Când vom accepta complet acest adevăr ca fiind al nostru, acela va fi momentul în care îl vom fi "**acceptat**" pe Dumnezeu înapoi în universul nostru, adică în noi inşine.

Dar cred că misticii tuturor timpurilor şi tuturor sistemelor mistice, inclusiv preoţii maya, au văzut schimbările majore la nivelul Conştiinţei cosmice şi au ştiut că umanitatea nu poate scăpa acestei schimbări.

Aceia care, în aceste timpuri, se îndreaptă către o percepţie spirituală a Universului, vor fi pregătiţi pentru orice eventualitate şi o vor primi cu acceptare, ca pe un proces transformator profund, care a început deja.Întrebarea "cine suntem" se transforma, treptat, în "ce suntem", pe măsură ce înţelegem că suntem alcătuiţi din aceeaşi "substanţă" diafană ca tot restul

Universului perceput.Pentru mine, 2012 este un prag al transformarii din interior, o transformare care va continua mult după acest vârf” **(Peter Russell)**

Aşa este domnule Russel...numai că...

Dumnezeu este ... şablonul tetrahelix.

Aveţi curajul să-l acceptaţi? Nu de alta, dar românii vor face primii saltul...sunt mai intuitivi şi mai rapizi...cunoscând limba în care este scris acest proiect!

http://www.youtube.com/watch?v=b08C1pY1i

Evoluţia viului pe Terra are loc printr-o autoorganizare perpetuă a acestor curgeri. Însăşi planeta mamă a facilitat aceste curgeri, ca sistem de influenţă major.
Dacă TERRA nu era…acolo unde este…noi nu eram aici!
...aşa văd eu această transformare a conştiinţei…
…şi nimic nu mă va determina să văd altceva, pentru că...întrezăresc un…
…maxim de vizibilitate, limita va fi... marginea Universului, oricare ar fi ea...
...şi asta...pentru NOI TOŢI...!

Ştiu că pot să par din altă lume, însă aşa păreai şi tu dacă arătai un avion lui… Burebista..., …explicând motorul cu reacţie!...Toată această informaţie, ce răzbate dincolo de foaia de hârtie, printre cuvinte, nu există în cărţi...ea vine din interior... Sunt lucruri pe care le ştiu...înainte ca ele să se întâmple(şi tu la fel)...însă nu au nimic în comun cu predicţiile...calculelor matematice.

...când vei afla lucruri, din interiorul tău, înainte ca timpul lor să vină, nu-ţi fie teamă,

sunt o gramadă de „medium-uri” cărora li se întâmplă...de la naştere ...!

Ai încredere în ce simţi, ai încredere în intuiţia ta atunci când vezi aceste imagini! Acestea fac ...cât 1000 de cuvinte!

Dacă este să faci saltul, acesta se va întâmpla negreşit! Eu doar te provoc să gândeşti diferit.

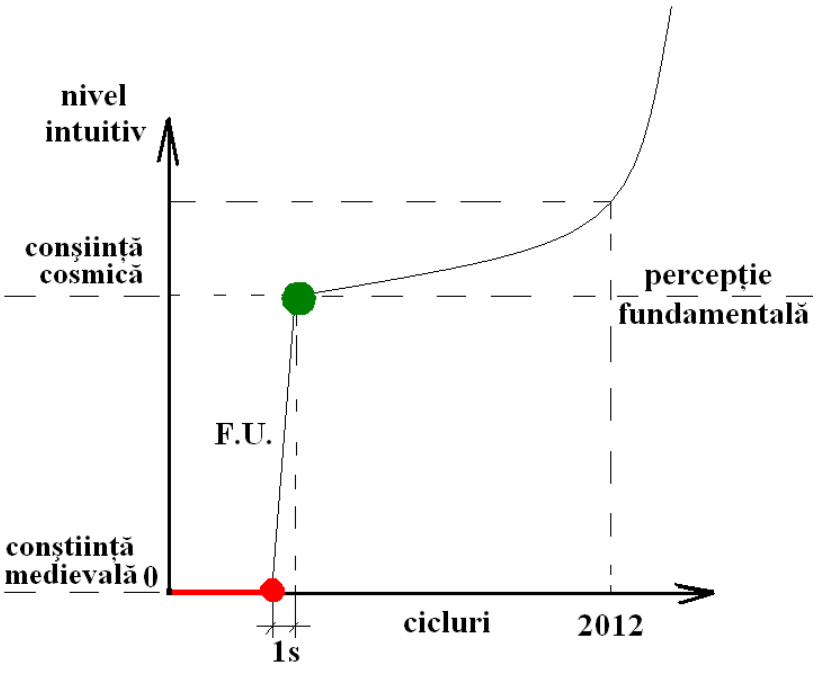

TU eşti propriul tău reper, mentalitatea medievală ţi-a fixat repere existenţiale...exterioare ţie.NIMENI din exterior nu te poate înţelege mai bine decât o faci tu...dar te poate influenţa, arătându-ţi alte repere...”nepersonale”.

Ţi-am arătat repere personale,...însă 50% vine din interiorul tău.

Dragonul DACIC va scuipa foc, o spune NOSTRADAMUS. Focul dragonului va aduce prăbuşirea religiilor, apocalipsa lor.

La Mânăstirea Voroneţ am descoperit scena centrală,denumită "Apocalipsa"...adică, îl traduc pe Nostradamus, sfârşitul religiilor. Vortexul de foc, ce duce la divinitate, are la baza lui un...DRAGON,
(dracul, rivalul etern al bisericilor, al dogmelor medievale!)

INCREDIBIL!
RELIGIILE ŞI-AU INTUIT PROPRIUL FINAL,
....şi atenţie
toate spun adevărul!!

Niciun alt drum nu te duce la divinitate, este singurul drum, însă este barat de un dragon...este...
DRAGONUL DACIC ?

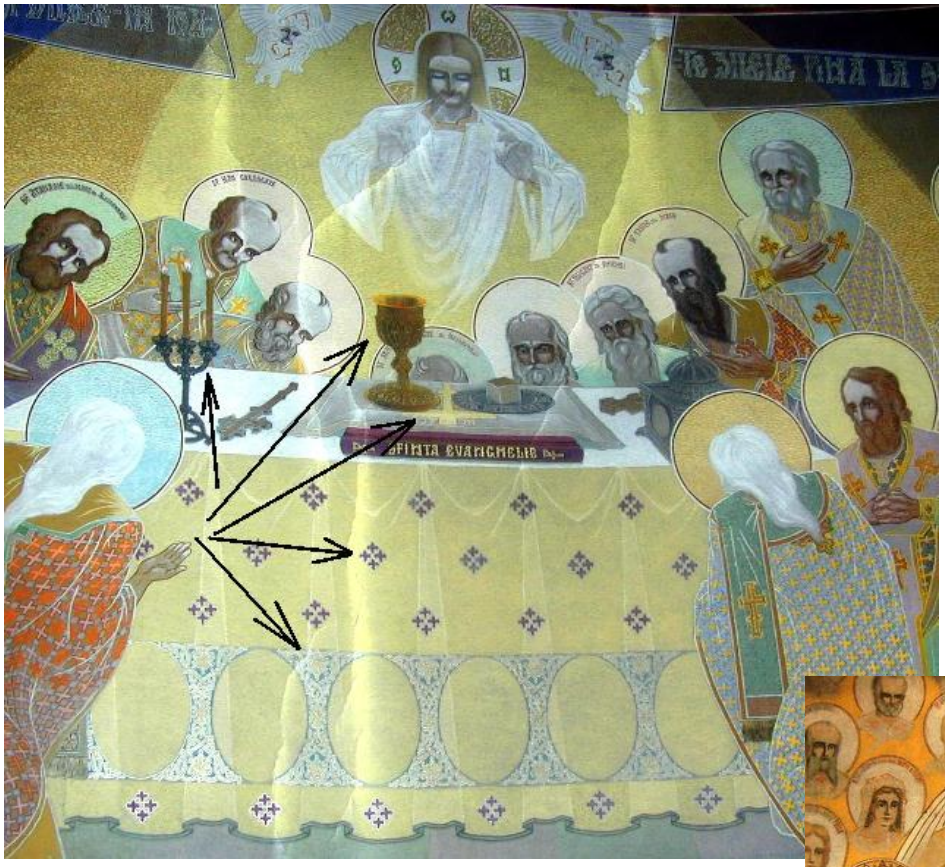

Toate religiile lumii, <u>fără excepţie</u>, îţi arată ce ascunde în ea cartea vieţii....

Aceeaşi geometrie dominantă, chiar replicată....

Şi...

TOATE SPUN ADEVĂRUL!

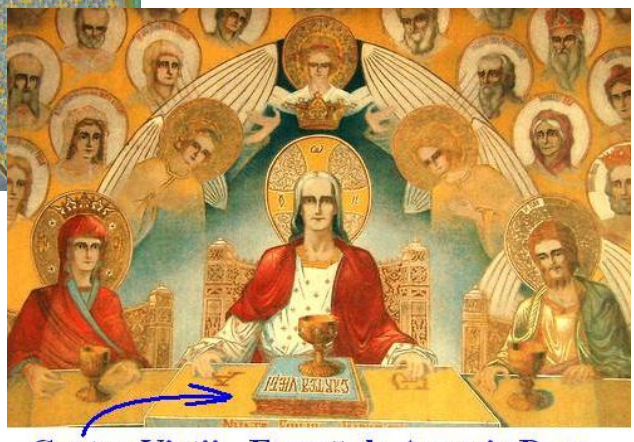

Cartea Vieții - Frescă de Arsenie Boca

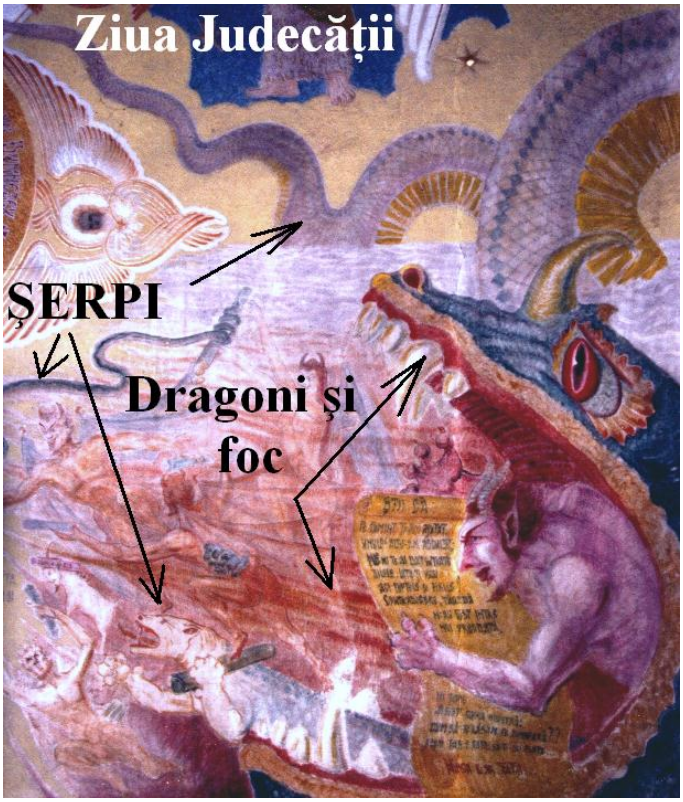

ÎNSĂ...cine este duşmanul religiilor, cine este răul pentru ele... cine le dărâmă?

Toţi profeţii, real intuitivi, şi-au prevăzut sfârşitul...”apocalipsa personală”.
Nici religia, ca formă de transpunere în viaţă a intuiţiei, nu face excepţie.
EA ŞTIE DE APOCALIPSĂ, EA...
...ŞTIE DE PROPRIUL SFÂRŞIT...AL TIMPURILOR!
Şarpele, Dragonul Dacic...poate fi răul care va sparge dogma?... <u>însă atât pocalul religios cât şi şarpele ADN sunt unul şi acelaşi adevăr al creaţiei.</u>

RELIGIA şi GENETICA <u>aparţin unor ere distincte</u>, ele nu pot exista foarte mult timp împreună, perioada de tranziţie(prin dizolvare) este scurtă şi este... <u>la final</u>!

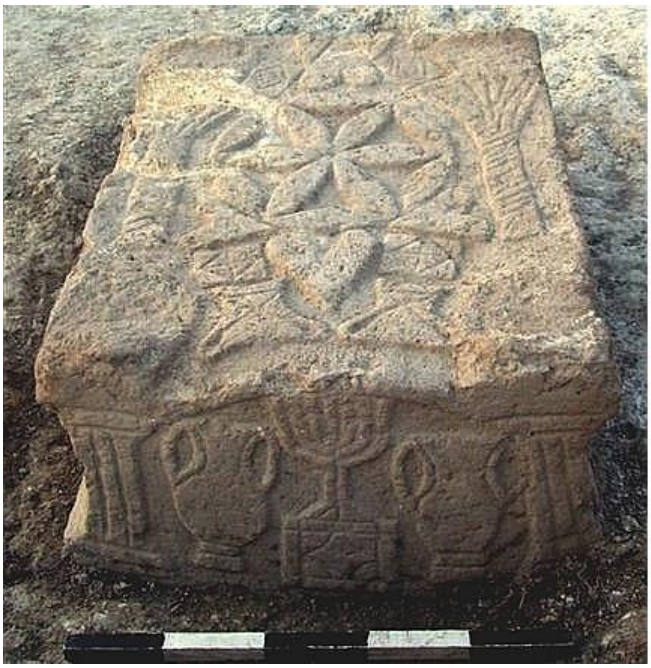

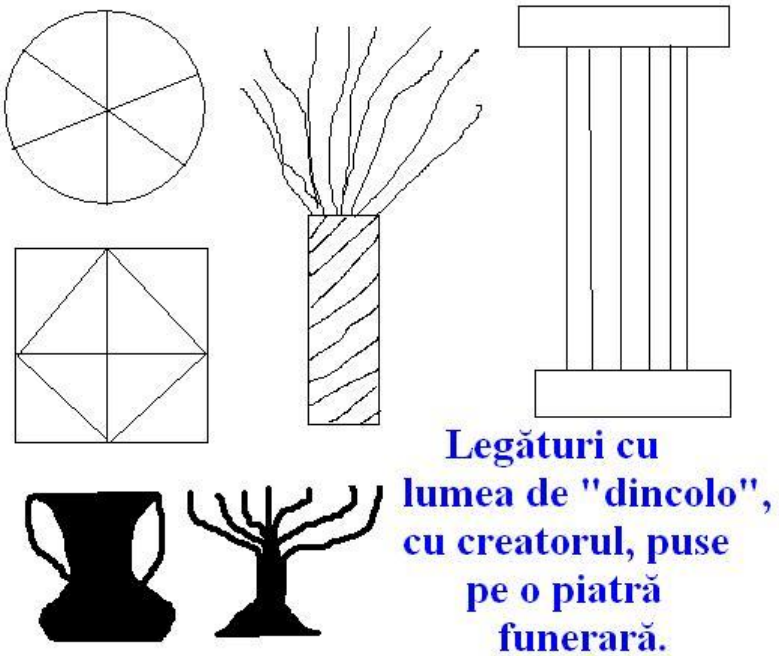

Legături cu lumea de "dincolo", cu creatorul, puse pe o piatră funerară.

Dacă ai făcut saltul...vei vedea aceste imagini total diferit...
...faţă de altcineva...ce nu-l poate face!

Am avut 1.000.000 de motive să-ţi arăt ce ştiu...şi...
...de ce ştiu...it's your turn...!

Iată ce am găsit, pe net, eu am pus doar textul...
...un fapt cunoscut deja, de mulţi, înainte ca acesta să se întâmple!

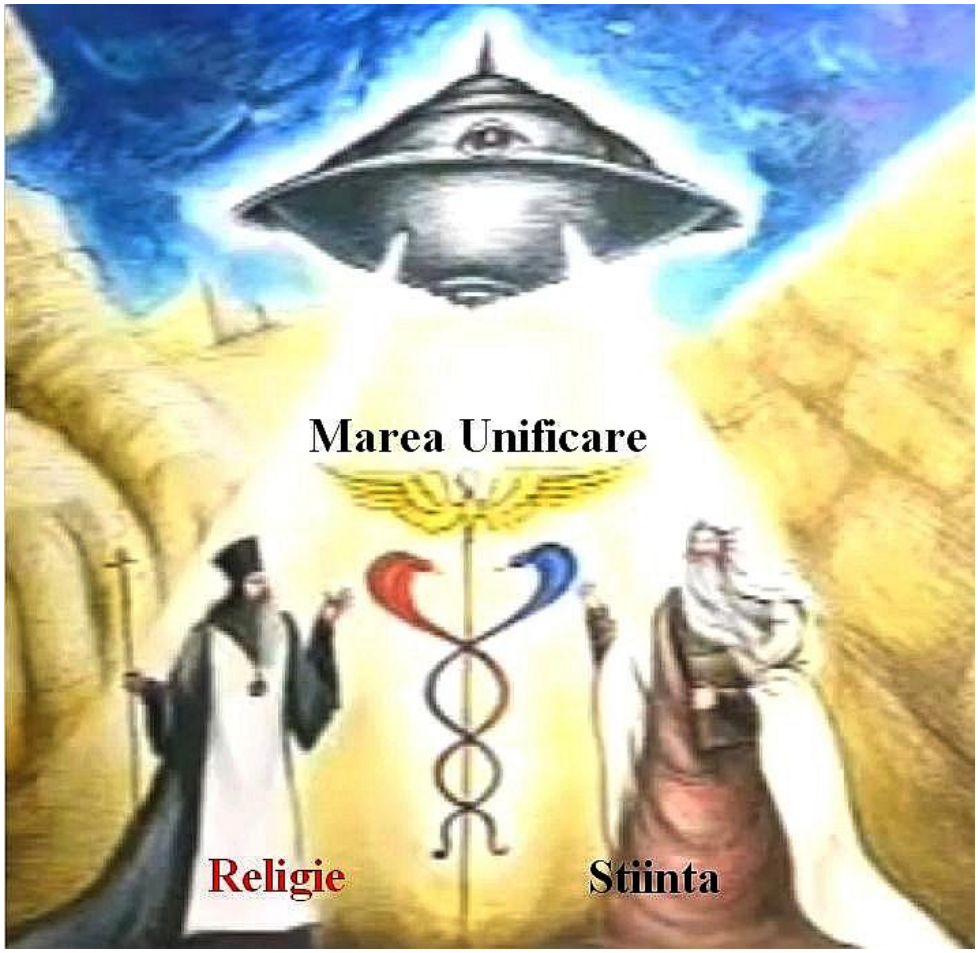

Doza de DIVINITATE

Se cunoaște deja că mintea umană, pentru un confort psihic intensificat și în special în condiții de stres, își creează singură realități virtuale. Nevoia de confort generează oferta. Conștiința se adaptează, asigurând cât mai rapid o astfel de construcție a iluziilor!

Nevoia de echilibru, de stingere a conflictelor interioare, este susținută atât de CUNOAȘTEREA REALITAȚILOR imediate cât și de ILUZIA REALITĂȚILOR!

Atât realitatea cât și iluzia realității, sunt percepute asemănător. Mintea umană zburdă ….și prin țara lui Verde Împărat sau tărâmul lui Făt-Frumos, **fără să facă diferența între BASM și REALITATE.**

În acest sens, fără să aibă vreodată **DOVADA** DIVINITĂȚII,
umanitatea a trăit și trăiește …în iluzie!
Confortul de a trăi, cu mintea… în țara spiridușilor…asigură accesul la iluzie,
însă numai cunoașterea realităților te pune în contact cu Universul.
Textul de mai jos surprinde dependența, impusă prin constrângere (manipularea minții) într-o fază evoluată, și anume…..conștientizarea acesteia, ca o stare de fapt. El este de fapt **un pamflet**, menit să accentueze starea de …trezire la realitate!

Mesajul de revoltă al unui dependent de …DIVINITATE!

Facă-se voia TA....DOAMNE....că eu sunt prost, nu pot să gândesc, nu am nici o responsabilitate asupra faptelor mele!

Dacă viața mi-a dat o palmă înseamnă că asta a fost voia TA…eu nu sunt vinovat!

Tu ești cel ce mă călăuzește pe mine spre bine sau spre rău, EU sunt doar o marionetă, o papușă proastă ce nu răspunde de consecințele acțiunilor sale.

Facă-se voia TA....DOAMNE…că eu nu am neuroni mulți, TU ești cel mai deștept, eu sunt prostul Universului și NU ÎNȚELEG MULTE…Toate în lumea asta îți sunt subordonate; războaiele, foametea, ura, sunt urmări ale deciziilor tale înțelepte, noi oamenii, NU SUNTEM RESPONSABILI de aceste lucruri…**suntem iresponsabili!**

Dacă, atunci când eram maimuță arboricolă, credeam în ZEUL SOARELUI, acum, maimuța savantă din mine....crede în tine DOAMNE.....TU ești limita superioară, peste tine nu pot să trec.....pentru că **mintea îmi este paralizată de frică**!

Mi-e atât de frică....încât....aș fi distrus dacă TU, iluzia minții mele....nu ai exista!

Am aflat de la tata, mama, frați, surori, societate....că tu exiști undeva!....

Am crescut de mic cu frica de TINE...
Am fost drogat, din față, cu această frică...iar acum sunt dependent de ea!

Nici nu știam să sug la sân când…. m-au dus la biserică, și, **fără voia mea**, au început să mă drogheze, puțin câte puțin. Familia, societatea, de oricâteori doream să NU iau drogul, mă băgau într-un colț și…..îmi injectau, perfid, doza de divinitate.

Spuneau că numai așa ….îmi asigur fericirea!

ACUM SUNT DEPENDENT DE ACEASTĂ ILUZIE!

Sunt disperat dacă ....nu am acest drog, mintea mea nu mai funcționează normal...dacă nu-l am!

Este un tip ce dorește să-mi arunce drogurile la WC....el nu-și dă seama câtă fericire îmi produce acest drog. El nu vede cât de fericiți suntem cu toții, noi ceilalți, din jurul lui!

Să ne unim cu toții, să îl izolăm. Individul nu trebuie să ne arunce DZRB de divinitate (doza zilnică recomandată de biserică)...la WC! Mai mult, tipul ăsta face pipi, necontenit, pe drogurile noastre...și simt un gust amar, de fiecare dată când o face…

VREAU UN DROG CURAT!...nu plin de....""""at!

VREAU UN DROG CURAT!...nu plin de....""""at!

Haideți, să intrăm cu toții în sevraj, să fim puternici....să-l oprim pe acest individ, ce a anunțat deja un centru de… dezintoxicare! Cică se activează conștiința, ceva interior, și, într-o singură secundă, este declanșat mecanismul autoimun al organismului! Metoda este simplă, se bazează pe resursele noastre interne, pe **anticorpii cunoașterii** ce vor depista rapid…drogul, acționând instantaneu, ca un vaccin!

Reacțiile, la trezire, am auzit că sunt foarte ciudate, șocante!...El spune că, brusc, toate simțurile încep rapid sa se dezvolte, vom vedea o altă lume, vom înțelege cum este construit Universul, deodată înțelegem că realitatea în care trăim…noi dependenții, este de fapt o iluzie! Brusc ni se lumineaza mintea, un fel de văl ce se ridică de pe ochii noștrii, conștientizând că…

drogul este răspunzator de incapacitatea noastră de a înțelege și cunoaște Universul!

Vom înțelege de ce vânzătorii de iluzii, de droguri ale minții… sunt bine apărați, vom înțelege că aceștia au avut întotdeauna piață de desfacere…pe noi, masa de consumatori!

EU SUNT DEPENDENT DE ACEASTĂ ILUZIE…SUNT FERICIT ÎN EA…

de aceea vreau să-mi iau doza zilnică recomandată de biserică…

… să o administrez și copiilor mei!

EU NU VREAU SĂ MĂ TREZESC LA REALITATE!

Eu nu refuz gogoșile bisericilor,

…eu nu vreau SĂ ȘTIU, SĂ CUNOSC,

…pentru că …mi-e FRICĂ!

****

Dacă ți-e FRICĂ…de întuneric…

aprinde lumina și vei cunoaște, frica va dispare într-o secundă,

brusc vei vedea, vei înțelege…și te vei bucura!

MIE nu-mi este frică, pentru că, de acum, eu sunt ancorat în realitate, eu cunosc, eu știu, eu văd,

… eu am… DOVADA înțelegerii….pe masă!

Curgerea deviată -unde de torsiune

Conştiinta mult extinsă, prin lipsa ego-ului, a instinctului violenţei sau a conflictului de orice natură, este esenţială pentru înţelegerea corectă a proiectului Fundamentul Universului.

Repet, acest proiect se adresează oamenilor obişnuiţi şi nu comunităţilor ştiinţifice sau religioase, de aceea am optat pentru o descriere neacademică, pe cât posibil într-un limbaj comun.

Percepţia realităţii

Din păcate nu pot să descriu undele de torsiune fără să facem un mic test cu rolul de a desfunda canale intuitive, **de a forţa o nouă perspectivă asupra Universului**.

Plecăm de la faptul că geometrodinamica elicoidală, la orice scară, se supune aceloraşi legi.

Vom făce apoi analogii cu realitatea imediată, cu Universul.

Întrebare:

Câţi sateliţi naturali are planeta Terra? Luna nu-i aşa...?

Aveţi dreptate, aşa am învăţat la şcoală...însă **este complet fals**. **Suntem... complet orbi.**

Numai Luna orbitează în jurul Terrei? Particulele mult mai mici, ce compun atmosfera terestră, unde sunt? Definiţia satelitului natural este legată de mărime? Dar sateliţii extrem de mici, **niciodată descoperiţi**, ce depăşesc cu mult atmosfera pământului şi încă prinşi în centura de gravitaţie a acestuia?

Veţi spune că planeta noastră se termină acolo unde nu mai există „atmosferă”, adică oxigen, hidrogen, azot….etc. Eu vă spun că acolo **ne convine nouă să se termine**, este limita sistemului analizat. Este o situaţie convenabilă analizei însă **nu** corespunde realităţii.

Într-un mod similar, un atom are un nucleu central şi electronii sateliţi nu-i aşa?

Adică în atmosfera terestră sunt captive particule minuscule(nuclee atomice_sateliţi) ce au la rândul lor captive ale particule(electroni_sateliţi).Dar acele nuclee nu au “atmosferă”**?...** Dar electronii **?... este absurd să gândim că, dacă nu o putem detecta, ...ea NU EXISTĂ(aici activaţi intuiţia, depăşind cu mult limitele ştiinţei...!).**

Ştiinţa spune că tot ce este nedetectabil nu există, este doar **fizică teoretică**...**adică SF de cea mai bună calitate?**

În imaginile alăturate telescopul Hubble, pe o porţiune minusculă de cer, vede o densitate de galaxii ce au produs iniţial un OAUU! pentru toţi exploratorii spaţiului cosmic.

Această perdea de puncte va deveni impenetreabilă, se va arăta atât de densă încât dincolo de ea nu mai putem vedea, oricât am adânci această distanţă este imposibil să percepem mai mult.Următorul telescop plasat pe orbită va mări această densitate de puncte ajungând, sau nu, la o imagine “albă”.

Haideţi să privim Terra de pe Marte, prin ochiul unui cercetător de acum 1000 de ani.Vom putea, în aceste condiţii, să-l convingem că Pământul are particule mult mai mici, numite atomi, ce orbitează în jurul acestuia, folosind **mijloacele lui** de explorare a spaţiului?

Cercetătorul de acum 1000 de ani, fără tehnologia actuală, nu va accepta nicio „explicaţie” , conform căreia în jurul planetei îndepărtate se mai rotesc şi alte particule.Să presupunem că acesta caută în schimb particula fundamentală, un satelit al Pământului, convins că ea trebuie să existe.Acesta vede Pământul...ca un punct.Luna poate fi cea mai mică particulă, fundamentală, dacă o ....detectează?...

În mod similar, o moleculă de apă pură nu înseamnă H2O sau numai 3 miniplanete vizibile ci înseamnă o mulţime de sateliţi foarte mici, ce la rândul lor au sateliţi mult mai mici...într-un număr **finit de paşi**(particula fundamentală este limita).Astfel, în **volumul delimitat** de o moleculă de apă **există un număr finit** de clusteri, de diverse mărimi, picogalaxii având picosisteme solare şi picoplanete de diferite dimensiuni.

Aberaţii?...Cu siguranţă NU, dacă noi nu le putem pune în evidenţă asta nu înseamnă că nu există! Gândind aşa eu, unul…am înţeles cum funcţionează întregul Univers!

Fizicienii de la CERN caută o particulă “fundamentală”, ei nedispunînd de tehnologia viitorului, cea de peste 1000 de ani, nu-i aşa? ...

Ce şanse daţi unei civilizaţii mai avansate cu 5000 de ani, extraterestre, ce ar veni pe Terra cu scop de a ne „arăta” Universul în construcţie fundamentală?(ţineţi cont că instrumentele lor sunt accesibile astfel încât informaţia poate fi de natură telepatică, aşa cum ochiul uman percepe informaţia radiaţiei vizibile).

Altfel... nu există nicio posibilitate de a explica unui orb din naştere cum arată lumina. **Cum aţi descrie culoarea roşie, astfel încât acesta să simtă aceleaşi senzaţii ca şi dvs.?**

La fel nici ei nu ne pot arăta lucruri pe care noi nu le putem percepe.

Civilizaţiile avansate aşteaptă să ne deblocăm propriorecepţia interioară(senzorul) pentru a ne transmite date esenţiale, prin intermediul tehnologiei, pe care le putem înţelege aşa cum trebuie.

Singura noastră şansă este aceea de a ne dezvolta capacitatea de a accesa acest tip de informaţie-putere cât și conștiința, spre a o utiliza în scopuri nedistructive.

O primă fază este antrenarea mecanismului intuitiv. Făcând acest exerciţiu, Universul se va arăta dintr-o perspectivă incredibilă, nemaiântâlnită până acum de civilizaţia umană.

De ce credeţi că paranormalii(**nu excrocii**) au probleme în a transmite ceeace simt?

Noi, ignoranţii, mustăcim ironic nu-i aşa? Deschideţi-vă mintea, aceştia văd ceeace tu nu vezi.

Odată mecanismul intuiţiei deblocat...OAU!...eşti uimit de ceeace începi să vezi...**însă constaţi, cu amăraciune, că eşti la rândul tău... ţinta ironiilor....UPS!**

Analog raţionamentului de undeva mai sus, capitolul ce descrie dinamica undelor de torsiune nu este altceva decât o geometrie a E.F.T. la scară redusă. Această scară este relativă la un sistem de referinţă, noţiunea mic-mare fiind raportat întodeauna la un sistem anume. **Mic-mare este numai comparativ cu...ceva**.Un mic poate fi extrem de mare dacă schimbăm sistemul de referinţă.

Aşadar introduc, **în cadrul unei relativităţi generalizate a sistemelor de referinţă**, noţiunea de dinamică pe distanţă scurtă sau lungă ca o noţiune relativă.

DEFINIŢIE - Dinamica pe distanţă scurtă sau lungă

Noţiunea de dinamică pe distanţă mică sau mare este realativă la sistemul de referinţă ales. Exemplu: Raportată la dimensiunea infinită a Universului, Terra poate fi asimilată deplasării unui microsistem(punct) pe o distanţă extrem de scurtă.

În acest context, dacă mărimea Universului este de la - ∞ la + ∞ consideraţi celula umană undeva la mijloc. Imaginaţi-vă astfel jumătatea de univers din... interiorul unui atom...

Devierea intermitentă a curgerilor

Transportul de particule fundamentale, între 2 puncte A-B, poate avea loc pe o distanţă în domeniul… infinit de lungă/infinit de scurtă. Vom presupune că dinamica pe distanţe lungi este vizibilă şi este dată de curgerea IN – OUT.

În cazul dinamicilor scurte, mergând până aproape de "0", este vorba de o deviere a curgerii datorată unui sistem de influenţă(curgere perturbativă).

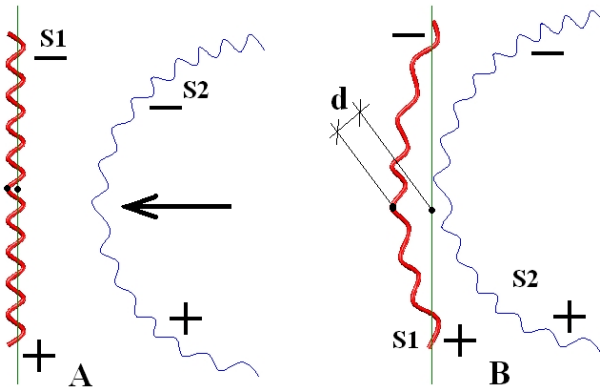

Această interacţiune dintre 2 sisteme **S1** şi **S2** **nu se face prin penetrarea gravitaţiei,** prin transport, ci prin deplasarea minimală a curgerilor.

Cu alte cuvinte nu există transport de particule fundamentale decât pe distanţe extrem de scurte(d), neasimilate traseului de curgere.Clusterii implicaţi sunt de fapt geometrii echilibrate dinamic în subsisteme de curgeri, în interacţiune, cu o influenţă reciprocă.

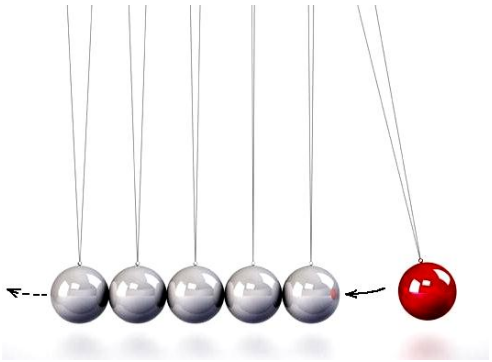

Sistemul dinamic de la intrare(perturbator), următoarele sisteme şi cel de ieşire sunt total diferite.(vezi pendul sfere).

Are loc o succesiune de perturbaţii, de tip inductiv, ale transporturilor elicoidale de particule-sistem pe distanţe scurte, prin devierea sau/şi inducţia locală a curgerilor.

Viaţa, natura înconjurătoare, absolut totul este de fapt o curgere continuă, cu devieri permanente de curs.Totul curge, totul este vibraţie…este acelaşi lucru!

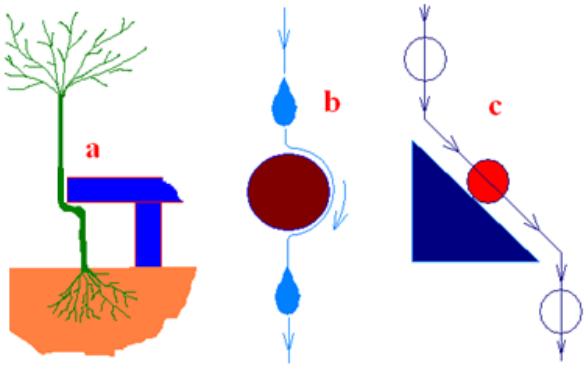

Chiar dacă este vorba de o plantă care ocoleşte o bancă, o picătură de apă ce ocoleşte o bilă, o sferă pe plan înclinat sau...o curbură a traiectoriei unei comete, când trece pe lângă o planetă...este de fapt aceeaşi curgere sub influenţa altor curgeri.

Aşadar, în calea curgerilor date de vectorul tractor, diverse alte sisteme de influenţă a curgerilor îşi fac simţită prezenţa.

Dacă sistemele perturbatoare au o anumită ritmicitate, producând o deviere maximală (A), atunci devierea curgerii se face cu o anumită frecvenţă şi cu o anumită amplitudine(A).

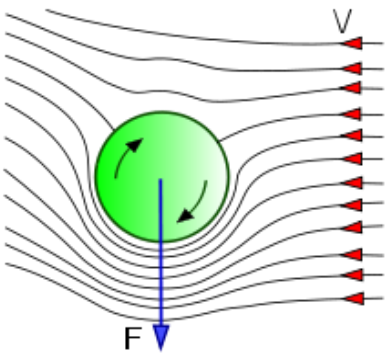

Vă propun, pentru a înţelege mai bine această deviere şi rolul sistemelor de influenţă, să studiem 2 efecte clasice din Mecanica Fluidelor, **efectul COANDĂ şi efectul MAGNUS**

Studierea acestor 2 tipuri de devieri este urmată de o a treia, generalizatoare.Deoarece nu am găsit ceva **asemănător în fizică**, am botezat acest efect **"efectul PREDA".**

Efectul "Preda", transferul elicoidal induce nutaţia şi precesia axei proprii de rotaţie, relativă la geometria elicei.

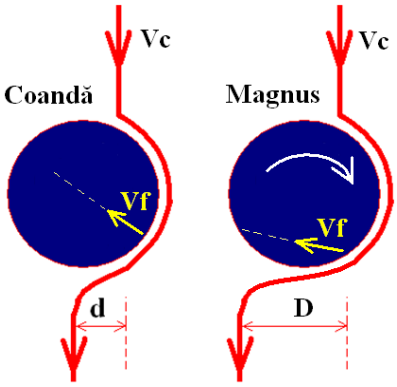

Deoarece clusterii echilibraţi dinamic, implicaţi în transportul elicoidal, au simetrie sferică, vom folosi această geometrie în exemplele ce vor urma.

Coandă a observant următorul fenomen.

La curgerea unui fluid, pe lângă un obstacol, are loc o deviere(pe distanţa d) a acestuia.În exemplu din figură arăt influenţa sistemului solid**(considerat fix-sferă)** asupra curgerii.

Efectul este vizibil atunci când turnaţi apa dintr-o cană.Acestă curgere intră sub ea...nu direct...jos.

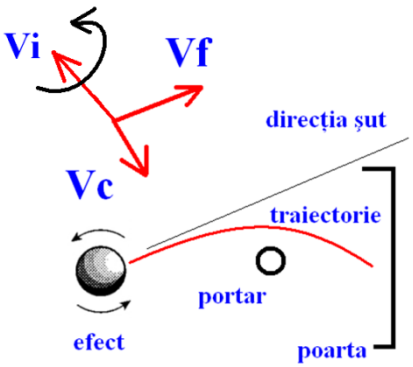

Magnus a observant şi el ceva interesant.Rotind un cilindru(respectiv o sferă), în mişcarea acestuia printr-un fluid, are loc o deviere laterală, perpendiculară pe direcţia de curgere.

Datorată rotaţiei, distanţa D se măreşte(bivectorul intern **Vi** creşte spinul). Este similar unui şut la poartă...**cu efect**.Mingea ocoleşte portarul...pe o traiectorie în arc de cerc.

Direcţia de şut la poartă este asimilată devierii de front **Vf** a curgerii mingii spre în jos, **Vc.**

Vi , bivectorul intern, are o creştere a momentului care ce produce o rotaţie a lui **Vf.**

Observăm că pe toată acestă curgere atât vectorul **Vc, Vf** cât şi **Vi** sunt 3 vectori "**ataşaţi cu statut permanent**" .

Cel de-al treilea vector...introduce de fapt o rotaţie mult mai mare...şi iată de ce...mai MARE...!

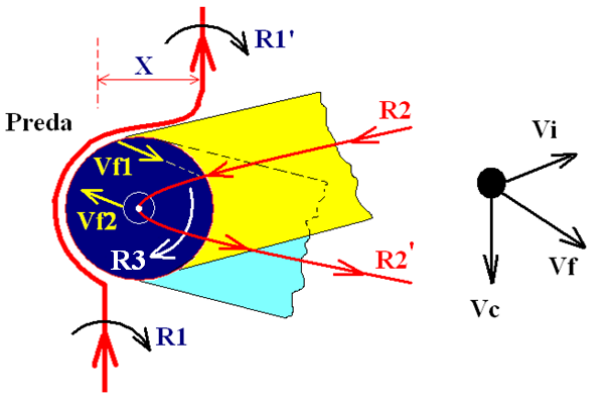

Dan Preda, îmbrăcat cu un costum izolator, din neopren, lasă să cadă, în apa mării sfere de...piatră.Aşa cum se aşteptase,... acestea cad elicoidal.

În mod asemănător o bulă de aer, în mişcarea de ridicare la suprafaţă, se mişcă elicoidal...numai că trebuie să o priveşti de deasupra.Priveşte un acvariu!

În figură avem interacţiunea a 2 sisteme superfluidice.Apa şi sfera formează cele 2 **sisteme ce interacţionează, se influenţează reciproc.**

Ne interesează sistemul bilă raportat la geometria elicoidală a curgerii acestuia.

Asupra circulaţiei elicoidale(R1-R1') apare o influenţă laterală, **Vf1.**

Asupra bilei apare aceeaşi influenţă, dar de sens contrar, datorată curgerii fluidului, **Vf2-Magnus.**

Vc-Vi-Vf, respectiv direcţiile sistemului format din cei 3 vectori, au un rol decisiv în stabilirea poziţiei axului de rotaţie al oricărui cluster în dinamică elicoidală(vezi nutaţia şi precesia). VEZI EXPERIMENTUL CU SFERA NEODIM PE BOBINA TOROIDALĂ!

Tehnologia antigravitaţională foloseşte acest principiu, de ţinere sub control a curgerilor, prin devierea curgerii.."gravitonilor"...induşi de curgerea...magnetonilor...(Tehnologie Fundamentală – E.F.T.)

Cine se apropie cel mai mult...de efectul ...“Preda”...?

(sau ce rămâne în picioare la cutremur)

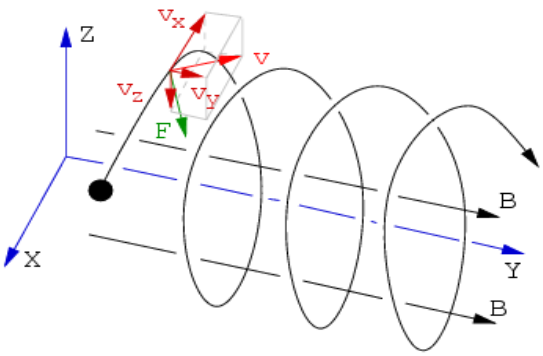

Ia să dăm puţin cu ochii prin fizică....

Să vedem cum se mişcă un electron aflat în câmp magnetic... sau să vedem **de ce trebuie să folosim ...anumite reguli.**

Surpriză...doamnă Fizică...!
Aceste reguli sunt...reguli generale!
Ele se aplică curgerilor superfluidice ale întregului UNIVERS..

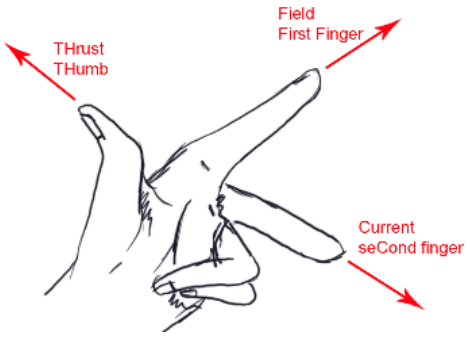

Toate direcţiile înseamnă curgeri...detectabile sau nedetectabile...este simplu...nu-i aşa?

Fizicienii le numesc mişcări....deplasări.

Forţa LORENTZ nu descrie decât...o interacţiune directă între 2 sisteme, 2 curgeri distincte.Una este cea a magnetonilor iar cealaltă a particulelor încărcate, 2 E.F.T. în interacţiune.

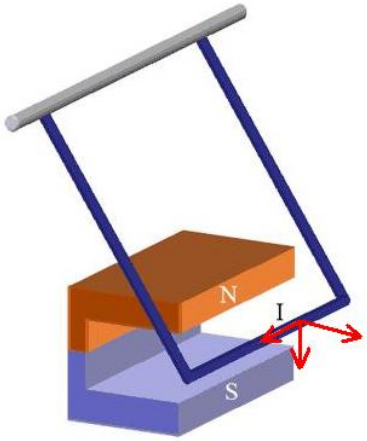

Electronul are oricum o dinamică elicoidală...însă plasat în alte curgeri...devine mult vizibilă...interacţionează...!

Forţa electromagnetică, ca de altfel toate interacţiunile dintre curgerile electrice şi cele magnetice, respectă acelaşi şablon.

Repet şi aici, electronii, prin conductor, sunt în dinamică elicoidală.Am presupus...”în orb”-clusterii nedetectabili, magnetonii, au aceeaşi dinamică elicoidală...şi...**surpriză, natura câmpului electromagnetic...devine explicabilă prin dinamica E.F.T....ca de altfel întreg Universul**...

Toată evoluţia noastră tehnologică se bazează pe curgerile electrice şi magnetice.

Odată cu inducţia curgerilor moleculelor de aer, apă, sau orice curgeri mecanice(sisteme influente) în curgeri de clusteri mult mai mici, de natură electrică (sisteme influenţate de curgeri dirijate) are loc **primul mare salt tehnologic al omenirii.(curentul electric)**

Eu am aprins fitilul...celui de-al doilea.....este...URIAŞ!

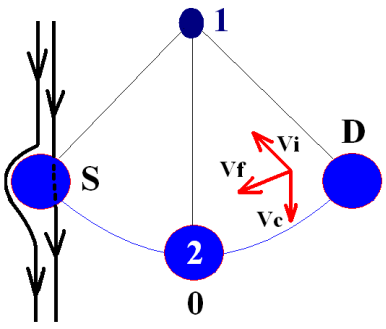

Orice detalii, de natură fizică teoretică, sunt inutile pentru dumneavoastră, ca cititor...

Fizicienii vor dezlega toate misterele lumii, vor învăţa că niciun sistem nu este izolat, vor învăţa unde se termină un sistem şi unde apare altul**(saltul între nivele)**.

De..exemplu...

Sistemul pendul este alcătuit din 1 şi din 2, existând vectorul de interacţiune internă, intrinsecă. Aceeaşi legătură o găsim la nivel atomic...Este obligatoriu a se identifica sistemul intern, extern, şi...cel tractor, cei trei bivectori ce descriu dinamica elicoidală.

Vor înţelege acum ce este inerţia şi rolul sistemelor de influenţă, de deviere a curgerilor.

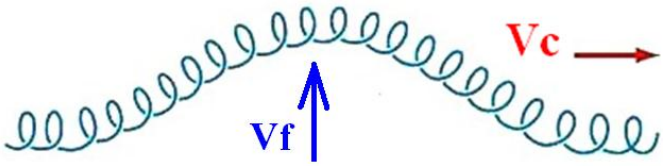

Definiţie: Unda Fundamentală de Torsiune

Dinamica elicoidală a unei particule fundamentale, aflată în curgere tetrahelix, deviată local de sisteme de influenţă, pe distanţe scurte, o vom numi Undă Fundamentală Torsională. (U.F.T.).

Transmiterea acestei perturbaţii are loc printr-o succesiune de devieri locale ale dinamicii în geometrie fundamentală, E.F.T., pe distanţe mici în raport cu sistemul de referinţă ales.(devieri de tip inductiv sau atractiv-repulsiv)

Dacă sistemul perturbator îşi face simţită prezenţa la anumite intervale şi cu anumită mărime, vom spune că U.F.T. i se poate asocia noţiunea de frecvenţă respectiv amplitudine fundamentală. "Fundamental" caracterizează numai o geometrie TETRAHELIX.

Să citim în cărţi despre...unde.

"Propagarea undelor apare aproape în toate domeniile fizicii. Suntem cu toţii familiarizaţi cu undele pe apă. Există de asemenea unde sonore precum şi unde luminoase, unde radio.

Undele mecanice îşi au originea în deplasarea unei anumite porţiuni dintr-un mediu elastic de la poziţia sa normală, ducînd la oscilaţii în jurul poziţiei de echilibru staţionar.Datorită proprietăţilor elastice ale mediului, perturbaţia se transmite de la un strat vecin.Această perturbaţie sau undă se propagă deci prin mediu.

Observăm aşadar că mediul însuşi nu se mişcă ca un întreg odată cu propagarea undei, diferitele porţiuni ale mediului oscilează doar pe distanţe limitate.

De exemplu în cazul undelor pe apă, mici obiecte care plutesc cum ar fi dopurile de plută, arată ca **mişcarea reală** a diferitelor porţiuni de apă este uşor în sus sau în jos, înainte şi înapoi.**(afirmaţie total falsă, nimic în Univers nu are această dinamică, sunt proiecţii)**

Cu toate acestea undele de apă se mişcă progresiv de-a lungul apei. Atunci când ele ating obiecte care plutesc le pun în mişcare, transferând astfel energie acestora.

Energia poate fi transmisă pe distanţe considerabile prin intermediul mişcării ondulatorii.

Energia undelor este energia cinetică şi potenţială a substanţei însă transmiterea energiei se face prin trecerea ei de la o porţiune de substanţă la cea vecină, de la o particulă la cealaltă, nu printr-o mişcare la distanţă mare a substanţei însăşi."

Cei ce au ales să transmită informaţii despre unde generaţiilor următoare, pentru a se face mai bine înţeleşi, folosesc…geometrii elicoidale!

Deşi procedează corect, folosindu-se de aceste ajutoare, **pe traseu uită de unde au plecat…** De exemplu încep a vorbi despre unde electromagnetice ca fiind dinamici plane cu… "suişuri şi coborâşuri", sau unde plane, polarizate, etc.

Stimaţi fizicieni…tot Universul este elicoidal, fie că este vorba de unde torsionale fie că este vorba de transport de substanţă! Arătaţi-mi o traiectorie liniară sau în plan(relativitate generalizată) a oricărui obiect doriţi şi eu vă promit că...

...îl mănînc!

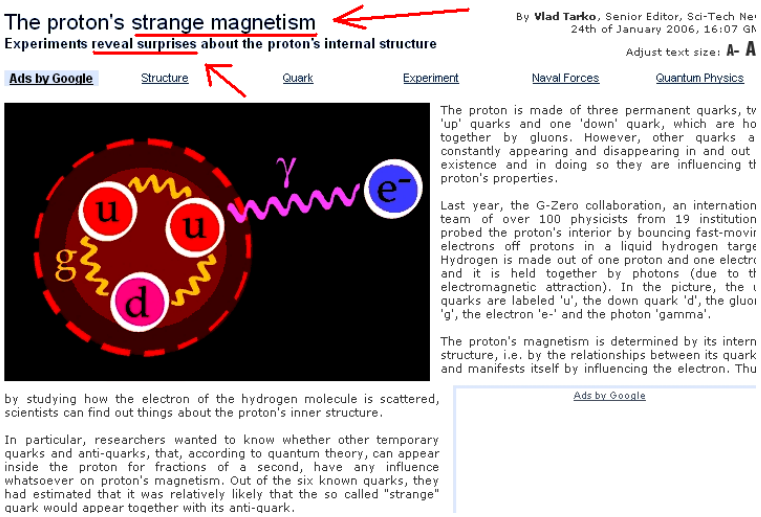
The proton's strange magnetism

Experiments reveal surprises about the proton's internal structure

By Vlad Tarko, Senior Editor, Sci-Tech Ne
24th of January 2006, 16:07 GM

Adjust text size: A- A

Ads by Google | Structure | Quark | Experiment | Naval Forces | Quantum Physics

The proton is made of three permanent quarks, tv
'up' quarks and one 'down' quark, which are ho
together by gluons. However, other quarks a
constantly appearing and disappearing in and out
existence and in doing so they are influencing th
proton's properties.

Last year, the G-Zero collaboration, an internation
team of over 100 physicists from 19 institution
probed the proton's interior by bouncing fast-movir
electrons off protons in a liquid hydrogen targe
Hydrogen is made out of one proton and one electr
and it is held together by photons (due to th
electromagnetic attraction). In the picture, the
quarks are labeled 'u', the down quark 'd', the gluo
'g', the electron 'e-' and the photon 'gamma'.

The proton's magnetism is determined by its intern
structure, i.e. by the relationships between its quark
and manifests itself by influencing the electron. Thu

by studying how the electron of the hydrogen molecule is scattered, scientists can find out things about the proton's inner structure.

In particular, researchers wanted to know whether other temporary quarks and anti-quarks, that, according to quantum theory, can appear inside the proton for fractions of a second, have any influence whatsoever on proton's magnetism. Out of the six known quarks, they had estimated that it was relatively likely that the so called "strange" quark would appear together with its anti-quark.

Ads by Google

Aveţi tăria şi deschideţi ochii, renunţaţi la orgolii şi veţi constata o realitate incredibil de simplă!... o să fim generaţia în care fizicienii află ultimii despre realitatea înconjurătoare, nu-mi doresc acest lucru dar...aşa va fi, "intuitivii" sunt cu ceva paşi în faţă. Astfel "magnetismul straniu" şi alte genuri de "surprize, ale fizicii particulelor, vor deveni normale, fireşti.(vezi foto articol).

Intenţionam să public explicaţia, binecunoscutului experiment al celor 2 fante, din fizica particulelor. Mă limitez în a vă spune că totul constă în... cum iese cartuşul pe ţeavă, cum zboară dar şi de...cum bate vântul. Restul este intuiţie...

(altfel intuiţia dumneavoastră rămâne atrofiată)

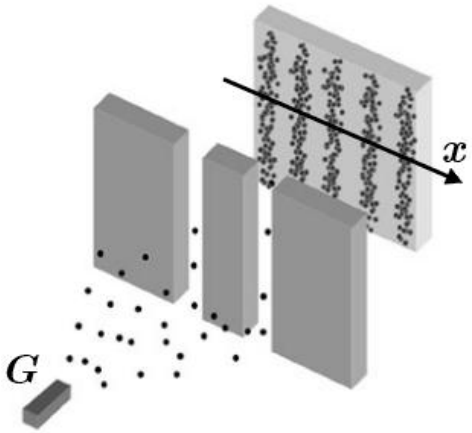

Tot Universul este dinamică elicoidală, pe distanţe lungi(transport) sau scurte(undă).

Putem afirma deci că absolut totul curge şi totul este vibraţie, în sensul manifestării materiei într-o reprezentare geometrică ondulatorie, elicoidală, tridimensională.

În momentul citirii, înţelegerii şi acceptării acestor rânduri ceaţa se va ridica, asigurând saltul de conştiinţă, o vizibilitate infinită, o percepţie a întregului.

Oricine, din orice domeniu, asociind intuiţia cu date transmise prin autoinstruire, va înţelege pe deplin Fundamentul Universului.

În continuare vă mai expun câţiva dintre miile de intuitivi, aparţinând lumii ştiinţifice, ce nu s-au desprins de natură. Aceştia sunt nucleul de start al noii ere, perioada unei noi înţelegeri a structurii fundamentale a materiei.

Repet, aţi tot auzit de saltul de conştiinţă pe care omenirea urmează să-l facă…eu am curajul, nebunesc de altfel, de a vă arăta în ce constă acesta, însă am doar forţa de a aprinde fitilul…

Avertizez, pentru a câta oară, că este incomparabil cu explozia conştiinţelor… ce va urma, depăşeşte cu mult imaginaţia de moment a omenirii!

Ce spun inginerii în 2009 şi ce zicea Huygens în 1678 ?

În octombrie 2009, la San Francisco, într-un congres mondial, inginerii sunt cu ceva paşi înaintea fizicienilor. Aceştia, făcând analogii cu natura, au construit modele matematice extrem de interesante. Inginerii(ingenioşi), având un miros fin, descoperă, prin calcule matematice, că protonul şi neutronul atomului de hidrogen ar avea o dinamică, toroidală, dar ….formată elicoidal! Vor fi uimiţi, ca de fapt **mulţi alţi cercetători intuitivi**, să constate că **au fost la ...mustaţă.**

Proceedings of the World Congress on Engineering and Computer Science 2009 Vol I
WCECS 2009, October 20-22, 2009, San Francisco, USA

-This paper is an attempt to attain a new and profound model of the nature's structure using a vortex-ring-fractal theory (VRFT). Scientists have been trying to explain some phenomena in Nature that have not been explained so far.

Fig.10
Structure of light as a ring particle or a wave energy structure

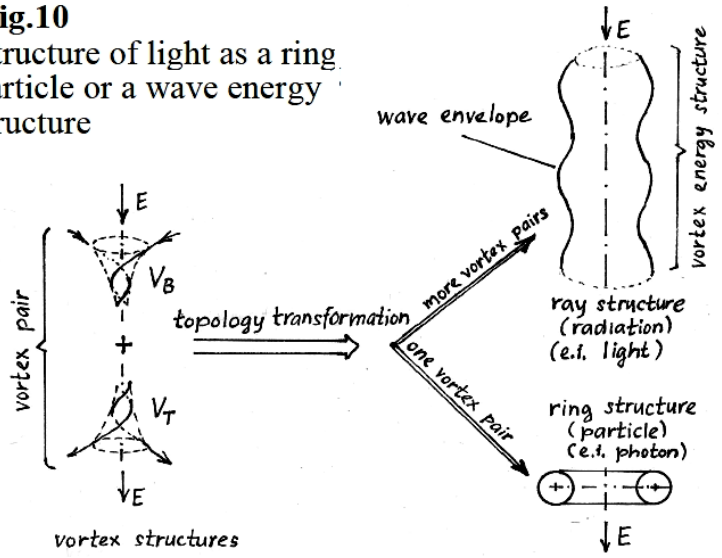

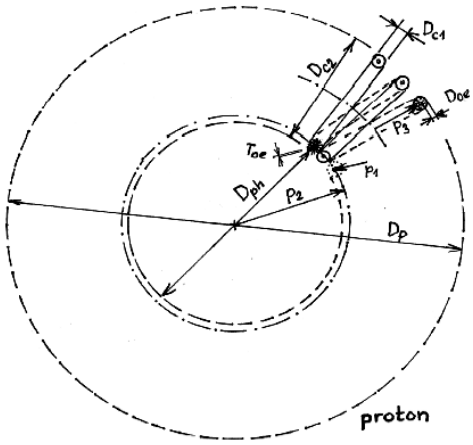

Fig.6 Vortex-fractal structure of the proton [8]

Deoarece nu voi elucida cazul experimentului celor 2 fante(explicarea mecanismului ce bulversează încă fizica cuantică) voi lăsa însă multe...indicii (dau undiţa...nu peştele)

Pentru a evidenţia circulaţia elicoidală a corpusculului luminos vom apela la **Christian Huygens** (n. 14 aprilie 1629 – d. 8 iulie 1695) un fost matematician, astronom şi fizician olandez... **un intuitiv genial**....**Aspectul ondulatoriu al luminii, legat de numele acestuia, are legături strânse cu observaţiile lui despre mişcarea planetelor, a naturii.**
(**mişcarea este foarte simplă, înlocuim cercurile cu o elicoidă, o mişcare de ridicare în...3D...** şi aşa toţi fizicienii vor face....OAUU, chiar nu ne-am gândit că unda vine din stânga sau din dreapta...şi când este coerentă...din faţă)

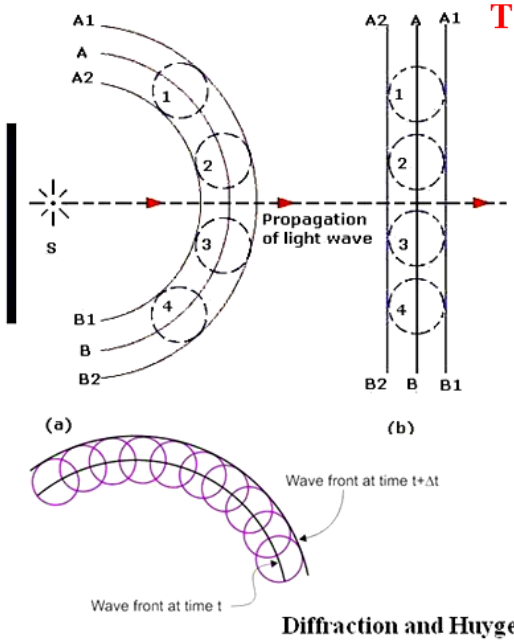

Teoria lui Christian Huyhens propusa in 1678 (lumina)

Huygen proposed a hypothesis for the geometrical construction of the position of a common wavefront at any instant during the propagations of waves in a medium.
The postulates are:
Every point on the given wavefront called 'primary wavefront' acts as a fresh source of new disturbance, called 'secondary wavelets' that travel in all directions with the velocity of light in the medium.
A surface touching these secondary wavelets tangentially in the forward direction at any instant gives a new wavefront at that instant. This is the secondary wave front.

Diffraction and Huygen's Principle

As Huygen's principle is based on geometry, as long as the wavelength and any interfering objects are scaled up at the same rate, the wave behaviour remains unchanged. For this reason the Huygen's principle can equally explain the passage of light through a tiny slit in a barrier or the passage of an ocean wave through an aperture in a breakwall.

Iată însă ce face o româncă…Raluca Marin-Perianu este câştigătoarea premiului Christian Huygens **2009**, decernat în fiecare an pentru **cea mai bună teză de doctorat din Olanda** în domeniul ştiinţific.Teza sa de doctorat, intitulată "Wireless Sensor Networks in Motion", aduce o contribuţie semnificativă în dezvoltarea tehnologiei informaţiei şi telecomunicaţiilor.

Dau câteva exemple pentru a vă arăta, pentru a câta oară, că toate datele, din toate domeniile cunoaşterii umane, converg către acelaşi punct comun. **Sunt cu miile şi..... sunt în creştere hiperaccelerată...**

Dar, aşa cum ţi-am promis...Romania va rescrie istoria lumii,
„dragonul dacic ne va uni pe toţi".

Deoarece acest proiect se adresează în primul rând maselor, încercând pe cât posibil să folosească un limbaj comun, orice date de natură vizuală, intuitivă, sunt aduse în discuţie.

Citiţi mai jos despre ...ce fac inginerii mecanici japonezi.INCREDIBIL!, priviţi ce aproape sunt..."criminal de aproape"...!

J. Phys. Soc. Jpn. **77** (2008) 054401 (9 pages) |Previous Article| |Next Article| |Table of Contents| |Full Text PDF (4788K)| |Buy This Article|

Helical Flow Structure in a Precessing Sphere

Shigeo Kida and Kentaro Nakayama

Department of Mechanical Engineering and Science, Kyoto University, Yoshida-Honmachi, Sakyo-ku, Kyoto 606-8501

(Received October 25, 2007; Accepted February 27, 2008; Published April 25, 2008)

A new kind of helical flow structure is observed in a precessing sphere. The Navier–Stokes equation for an incompressible viscous fluid of viscosity ν is solved numerically by a spectral method in a sphere of radius *a* which rotates with a constant spin angular velocity Ω_s around an axis which rotates, orthogonally to itself, with another constant precession angular velocity Ω_p. A variety of flow state is realized depending on two control parameters $Re=a^2\Omega_s/\nu$ and $\Gamma=\Omega_p/\Omega_s$. Here we report the detailed flow structures at Re=10, 200, 330, and 500 for a fixed value of Γ=0.1, for which the flow is stationary in the precession frame. It is found numerically that each streamline winds helically on a torus, the shape of which becomes more and more complicated as Re increases. The spherical region is divided into many domains by the sense of streamline torsion. The number of domains varies depending on Re.
©2008 *The Physical Society of Japan*

KEYWORDS: precessing sphere, streamline, helical, torus
URL: http://jpsj.ipap.jp/link?JPSJ/77/054401/
DOI: 10.1143/JPSJ.77.054401

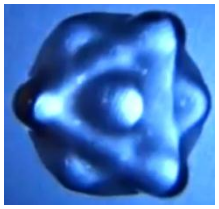

Cum undele înseamnă dinamică, iată, la nivel vizibil, cum se întâmplă acest lucru.

Traiectoriile elicoidale şi vortexurile sunt studiate şi în cadrul cimaticii. De remarcat faptul că absolut toate particulele sunt captive în aceste vortexuri, asemănătoare paielor prinse în ulciorul de pe Dunăre sau în dinamică de rototranslaţie.

Prin cele arătate mai sus nu fac decăt să aduc argumente la toată dinamica elicoidală, cunoscută şi intuită ca o posibilitate de existenţă a realităţii imediate, cercetate.

Diferenţa este că eu, nefiind fizician, biolog, preot, etc. am dat cu nasul, prin toate domeniile, superficial ce-i drept, încercând să verific teoria elicoidală. Nedispunând de timpul pentru a intra în detalii am cercetat doar ce mă interesa…am verificat cheia ce deschide toate uşile!

CONCLUZIE...această cheie decriptează orice fel de informaţie, de oriunde, oricând.

Ce spune dinamica Undei Fundamentale Torsionale (U.F.T.)?

Practic, chiar dacă mişcarea oricărei particule se face pe distanţă scurtă, aceasta descrie o aceeaşi traiectorie elicoidală. Cu alte cuvinte E.F.T. se regăseşte în propagarea fiecărei unde, orice particulă, deplasată de aceasta, fiind caracterizată de dinamica E.F.T.

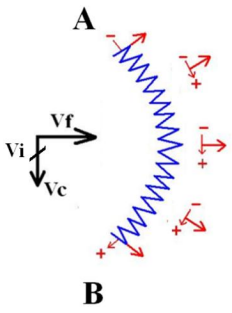

Aşadar toate undele din Univers produc torsiunea mediului prin care se propagă?Putem spune că toate undele sunt unde de torsiune?Răspunsul este DA.

Toate undele sunt unde de torsiune, asimilate cu geometria E.F.T. la scară redusă.

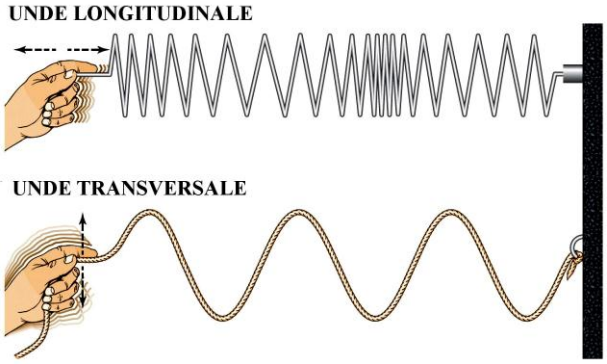

Undele mecanice sunt, conform fizicii, de tip LONGITUDINAL, TRANSVERSAL, sau de TORSIUNE. **Toate acestea sunt de fapt torsionale.**

Iată de ce:

Dacă intrăm în secţiunea resortului sau a corzii elastice vom observa că **mişcarea se transmite numai datorită torsiunii locale** a acestor elemente (bivectorul forţă-moment).

Atunci când comprimăm sau extindem un resort **torsiunea şi forţa, în tandem, sunt solicitarile care se transmit din aproape în aproape.** În cazul corzii elastice torsiunea este mult mai mică, aceasta având un comportament similar unui resort foarte subţire dar care oscilează transversal.

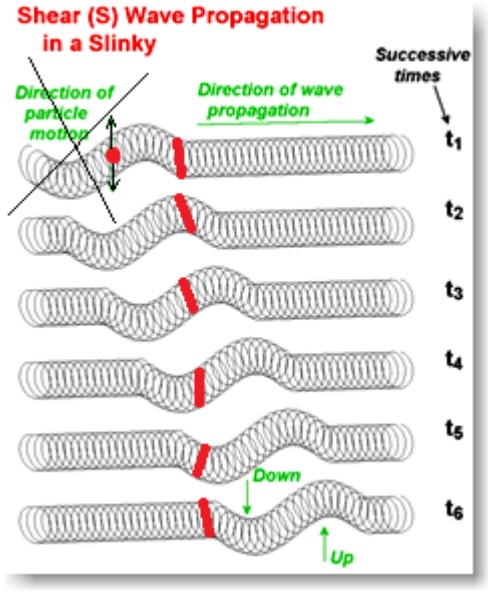

Deşi **mişcarea corzii este aparent în plan**, particulele din structura acesteia au o mişcare de **oscilaţie 3D,** datorată acţiunii simultane a torsiunii şi forţei axiale. Secţionând coarda cu un planuri verticale, veţi observa că, nici o secţiune nu are o mişcare plan verticală, toate se rotesc în spaţiu!

Planeitatea fizicii actuale este o iluzie, nimic din Univers nu are o dinamică în plan.

Mai exact, o furnică ce se mişcă pe un cilindru, elicoidal, nu are o mişcare plană, chiar dacă axa cilindrului se află într-un plan.

Unda transversală de mai sus poate fi asimilată unui cilindru, "ondulat în plan",(axa ondulaţiei cilindrului fiind în plan la figura din stânga).

Furnica ce se deplasează pe această sfoară sinusoidală, în plan vertical, nu descrie o traiectorie plană. Aici pur şi simplu fizicienii au uitat de **resortul de plecare** sau puteau măcar să întrebe furnica....cum se deplasează ea!

Ce este oscilaţia electromagnetică, nimeni nu ştie?

O "irealitate proiectivă", ştiinţifică, este ceva ce există numai în imaginaţia fizicienilor, o dinamică total diferită de realitate, după spusele furnicii.

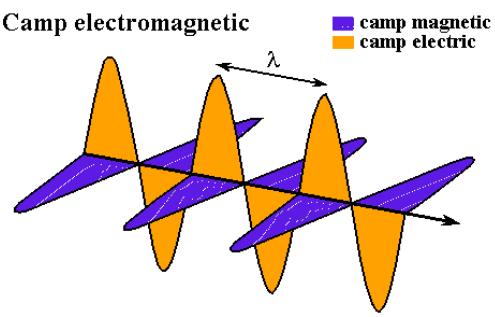

Studiem doar efecte plane ale realităţii fără să avem curajul să o intuim.Nu-i ştiinţific să o facem, nu-i aşa!

În Univers nu există dinamică având o asemenea geometrie plană (vexi figura).

Această necunoaştere derivă din faptul că nu avem instrumente să explorăm microuniversul la o scară mult subatomică.(“atimaterie”, „materie neagră”, „gri”...etc).
...iar ştiinţa se bazează NUMAI pe dovezi palpabile...ghinion!

MODELUL U.F.T.

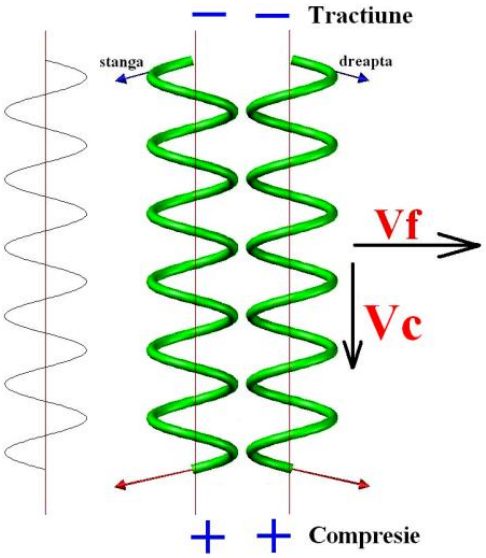

În stânga reluăm **modelul fără compunere axială** al oricărei curgeri din Univers.

Fie **Vf** viteza frontului de undă, relativă la alte sisteme, direcţia de deplasare a valurilor şi **Vc** viteza de avans pe elicoidă, de dezvoltare a acesteia, relativă la geometria staţionară.**(neglijăm Vi)**

Ambele indică sensul de transmitere inductiv-repulsivă a dinamicii, energia totală având 2 componente.

Vf şi Vc formează întotdeauna un plan, numit **plan de polarizare a undei**.

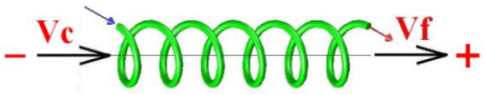

Dacă **Vf** este neglijabilă sau coaxială cu **Vc** atunci sensul curgerii are direcţia de propagare a energiei totale. Acest tip de undă îl vom numi **coerentă** şi este unda cu cel mai mare transfer energetic.

Acest model îl vom dezvolta în continuare făcând o analogie intuitivă şi permanentă cu transmisia mecanică(inductivă) a torsiunii, cu ajutorul trenurilor de roţi dinţate. Acest tip de angrenaj are următoarele caracteristici:

- oricare 2 roţi dinţate aflate în angrenare una se roteşte dreapta cealaltă spre stânga
- orice tren închis de roţi dinţate funcţionează **numai la un număr par de roţi**
- viteza oricărui punct periferic al unei roţi descrie energia staţionară a sistemului,(relativă la axa instantanee de rotaţie)

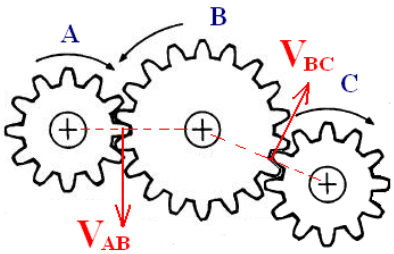

$V_{AB} = V_{BC}$

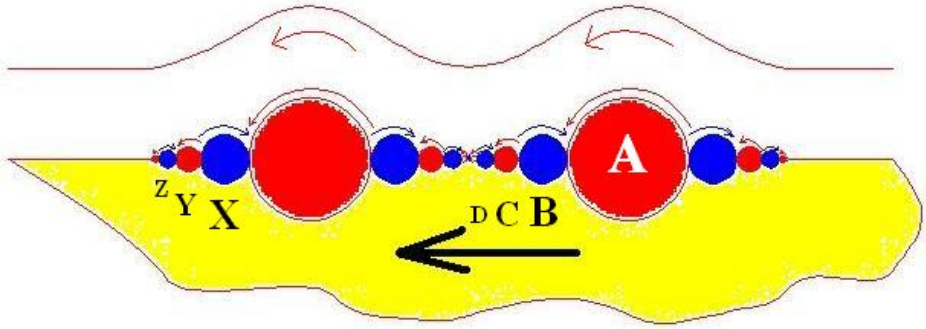

Aşadar undele torsionale sunt grupate în circulaţii tip trenuri de unde, acestea fiind de **stânga** şi de **dreapta**, sensul rotirii lor fiind nesemnificativ.

Clasificări ale U.F.T.

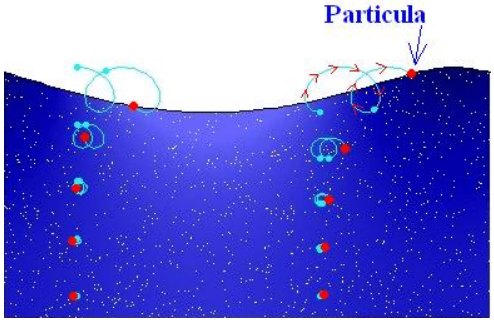

Fie 2 volume de densităţi gravifice distincte şi alăturate aceleiaşi suprafaţe de separaţie.
Undele U.F.T. le împart în 2 grupe**, de volum** şi **de frontieră(de separaţie).**
(în funcţie de mediul de propagare)

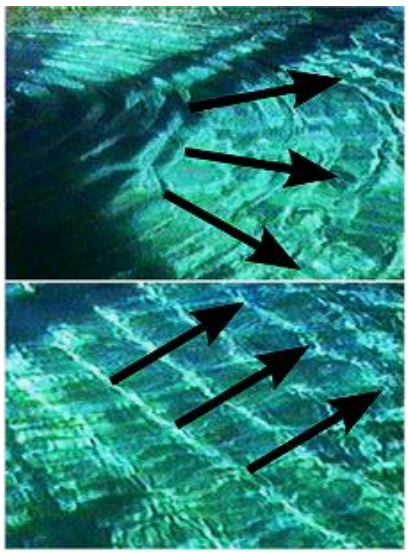

de volum – plane, sferice, coerente
de frontieră – circulare, liniare

Unda, fiind o circulaţie cilindrică, **3D**, "**observatorul o poate recepţiona**" de la stânga spre dreapta, de sus în jos(etc), sau ...se poate uita direct în cilindru.

(polarizate orizontal, vertical, etc. sau coerente)

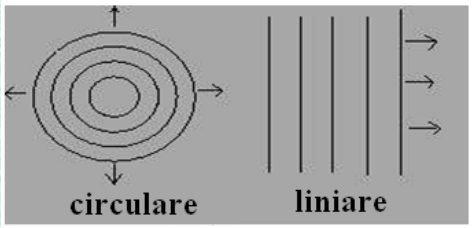

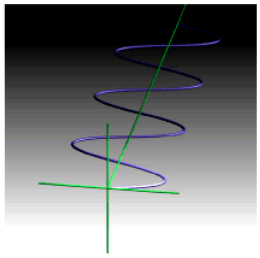

Polarizare orizontala

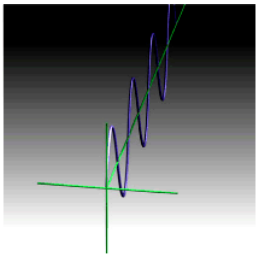

Polarizare verticala

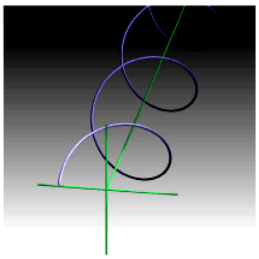

Indiferent de planul de polarizare unda este de torsiune,(stanga/dreapta) si produce in fata frontului de unda surplus sau deficit in densitatea de gravitatie (+/-)

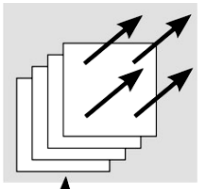

Unde plane

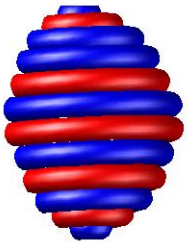

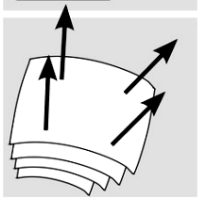

Unde sferice

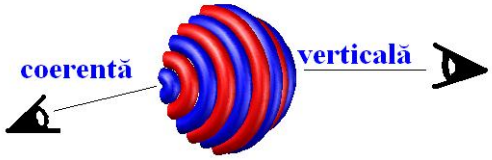

Cu piatra în apă..

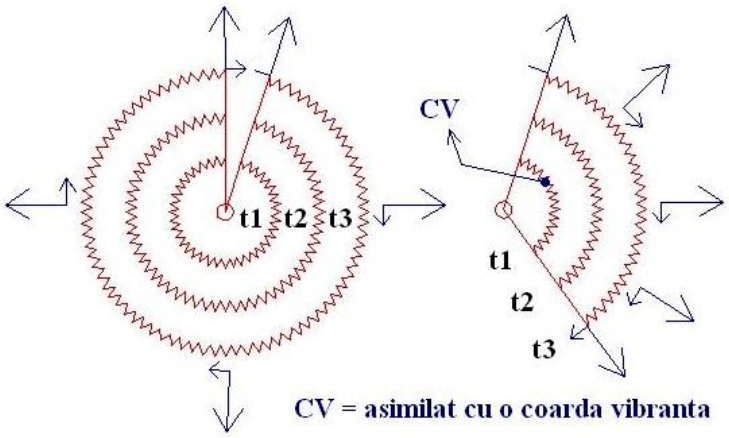

Aruncând în apă cu o piatră, lui Nassim Haramein i-a venit o idee... excelentă!

Nu cumva apar mişcări **uşor** dreapta, sau stânga, ale frontului de undă?...sau altfel, **aţi văzut vreun val care se sparge tot... ...odată?...Nu**, el se sparge dintr-o margine....

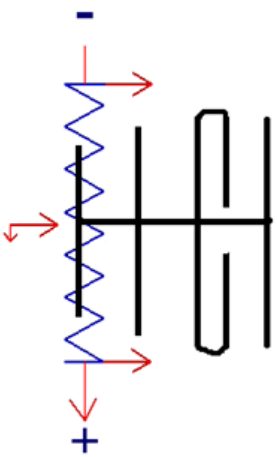

Nu are rost să insist, faceţi un tor din fum de ţigară(pe net delfinii fac aşa ...toruri) şi o să obeservaţi **CLAR** dinamica internă, uşor dreapta sau stânga.

Indiferent unde tai gogoaşa toroidală am plus-minus pe tăietură**(identic conductorului tăiat aflat în circuit ...închis şi elicoidal sau liniei de câmp magnetic...).**Iată în dreapta "**valul electromagnetic**" producând(la fel ca şi ADN-ul) o circulaţie prin conductorul de aluminiu al unei antene TV.

Gândiţi altfel şi veţi obţine răspunsuri la absolut toate întrebările fără răspuns ale fizicii, inclusiv experimentul cuantic al celor 2 fante...

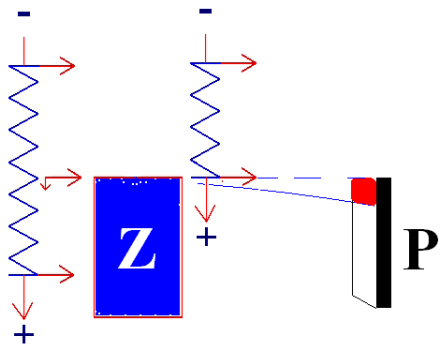

Lumina solară este un cumul de circulaţii polarizate în toate planurile, fiind de fapt nepolarizată.(dacă toate emisiile solare erau în acelaşi plan rezulta polarizarea).

Aceasta, când trece peste un zid **Z** lasă pe un perete **P**, de aceeaşi înălţime, o zonă de ...puţină lumină...penumbră.

(nu vorbesc de penumbra datorată sursei nepunctiforme)

Este efectul Coandă aplicat...curgerilor...luminii solare.

Este un efect local, de agăţare gravitaţională a curgerilor de front. Practic se trage de axa curgerii, **zidul se comportă ca un tractor local**, **o influenţă externă**.

Pentru a înţelege ce se întâmplă vom analiza mai jos undele de frontieră liniare ce străbat o fantă îngustă.

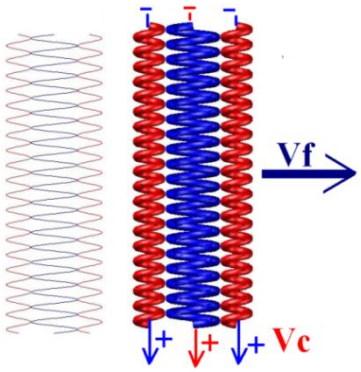

Iată aşazisele corzi vibrante...este ca şi când aş arunca cu...arcuri elicoidale.

La ieşirea din fantă, la un capăt gravitaţia locală suplimentează vectorul curgerii(accelerare) iar la celălalt îl diminuează(încetinire).

La plus particulele sunt atrase suplimentar iar la minus se desprind mai greu din zona de lângă fantă.

(indoirea circulaţiei se face printr-un raţionament identic cu îndoirea unei bare metalice , folosind genunchiul şi având mâinile pe capete)

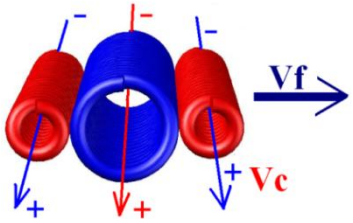

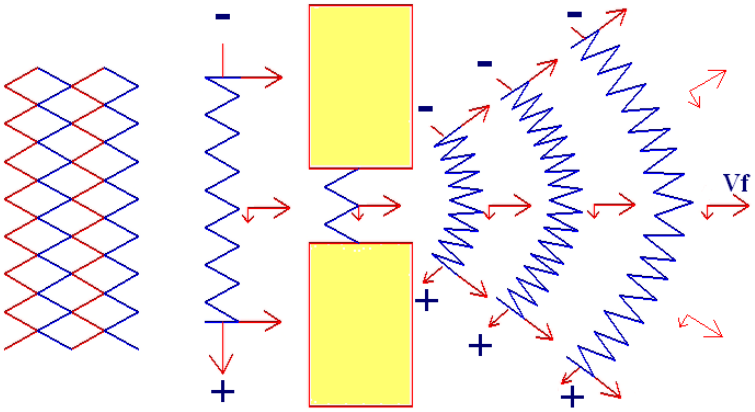

Acesta este principiul general valabil, la orice scară, pentru circulaţia unui front de undă, în orice mărime de cluster.

Desigur lucrurile se complică trebuind să ţinem cont de conexiunile axiale, de tandemul de propagare **Cilindru-Cilindru** sau interacţiuni locale de tip **TOR-CILINDRU** dar şi de interacţiunile la limita de separaţie a diferitelor densităţi gravifice.(de tip radiaţie sau absorbţie)

Că …absolut TOTUL este și undă și particulă…NU-I UN SECRET!

UNDA NU ESTE URCARE ȘI COBORARE…

NIMIC DIN UNIVERS NU ARE O ASEMENEA DINAMICĂ!

UNDA ESTE…TRANSPORT ELICOIDAL!

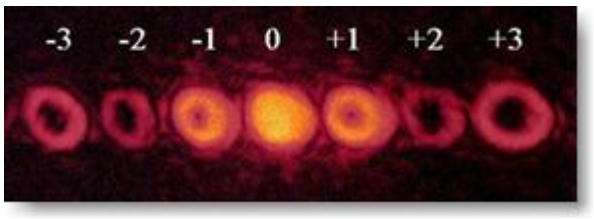

Electron Vortices' Have the Potential to Increase Conventional Microscopes' Capabilities Electron

Electron microscopes are among the most widely used scientific and medical tools for studying and understanding a wide range of materials, from biological tissue to miniature magnetic devices, at tiny levels of detail. Now, researchers at the National Institute of Standards and Technology (NIST) have found a novel and potentially widely applicable method to expand the capabilities of conventional transmission electron microscopes (TEMs).

Passing electrons through a nanometer-scale grating, the scientists imparted the resulting electron waves with so much orbital momentum that **they maintained a corkscrew shape in free space.**

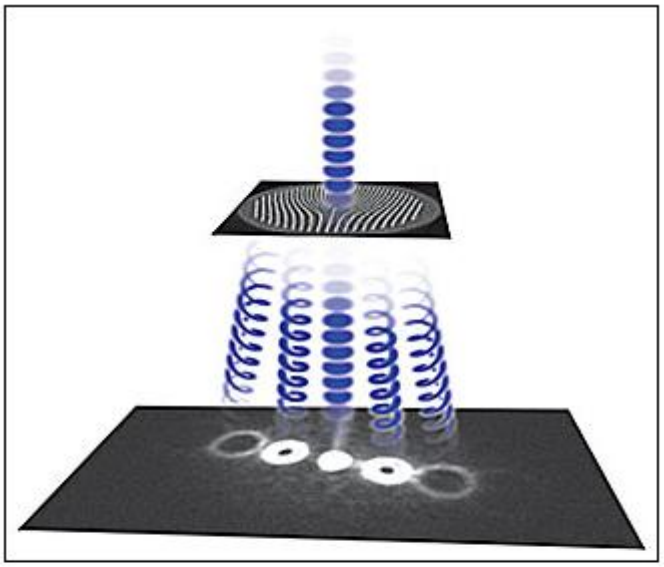

NIST researchers twisted the flat electron wavefronts into a fan of helices using a very thin film with a 5-micron-diameter pattern of nanoscale slits, which combines the wavefronts to create spiral forms similar to a pasta maker extruding rotini. This method produces several electron beams fanning out in different directions, with each beam made of electrons that orbit around the direction of the beam.

The development opens the possibility of adapting transmission electron microscopy, which can see tinier details than optical microscopy and can study a wider range of materials than scanning probe microscopy, for quick and inexpensive imaging of a larger set of magnetic and biological materials with atomic-scale resolution.

"**The spiral shape and angular momentum of these electrons will let us look at a greater variety of materials in ways that were previously inaccessible to TEM users**," said Ben McMorran, one of the authors of the forthcoming research paper. "Outfitting a TEM with a nanograting like we used in our experiment could be a low-cost way to dramatically expand the microscope's capabilities."

Optical vortex- Explanation

An optical vortex (also known as a screw dislocation or phase singularity) is a zero of an optical field, a point of zero intensity. Research into the properties of vortices has thrived since a comprehensive paper by Nye and Berry, in 1974,[1] described the basic properties of "dislocations in wave trains".

The research that followed became the core of what is now known as "singular optics".

Light can be twisted like a corkscrew around its axis of travel. Because of the twisting, the light waves at the axis itself cancel each other out. **When projected onto a flat surface**, **an optical vortex looks like a ring of light, with a dark hole in the center.** This corkscrew of light, with darkness at the center, is called an optical vortex.

The vortex is given a number, called the topological charge, according to how many twists the light does in one wavelength. The number is always an integer, and can be positive or negative, depending on the direction of the twist. The higher the number of the twist, the faster the light is spinning around the axis. **This spinning carries orbital angular momentum with the wave train, and will induce torque on an electric dipole.**

This orbital angular momentum of light can be observed in the orbiting motion of trapped particles. Interfering an optical vortex with a plane wave of light **reveals the spiral phase as concentric spirals**. The number of **arms in the spiral** equals the topological charge.

Optical vortices are studied by creating them in the lab in various ways. They can be generated directly in a laser, or a laser beam can be twisted into vortex using a "fork" computer generated hologram. The "fork" hologram can be used in a spatial light modulator, a specialized type of liquid crystal display controlled by a computer; or in a diffraction grating on a film or piece of glass.

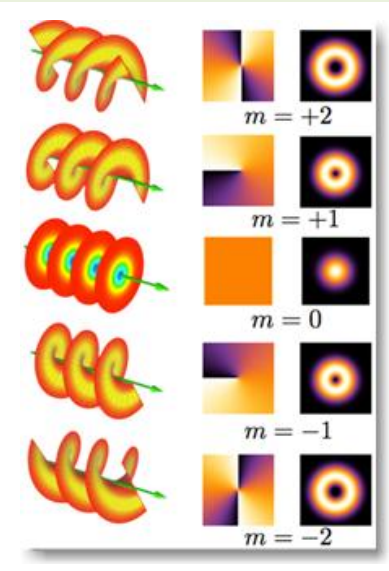

Light orbital angular momentum

The **light orbital angular momentum** (OAM) is the component of angular momentum of a light beam that is dependent on the field spatial distribution, and not on the polarization. It can be further split into an internal and an external OAM. The internal OAM is an origin-independent angular momentum of a light beam that can be associated with a helical or twisted wavefront. The external OAM is the origin-dependent angular momentum that can be obtained as cross product of the light beam position (center of the beam) and its total linear momentum.

Different columns show the beam helical structures, phase fronts, and corresponding intensity distributions.

Lungimea de undă a E.F.T. – o caracteristică de interacțiune!

(depinde de atractor, de masa geometrodinamică a sistemului analizat dar și a mediului de propagare, fiind un efect măsurabil al interacțiunilor !

Teoria unificării confirmă și generalizează...ipoteza lui de Broglie.Coerența sau… proprietatea corpusculară, este în fapt o E.F.T. ce interacționează în axă.

Fie o apă stătătoare, un lac, unde lăsăm să cadă, tractate de gravitație, 4 particule, sferice, de raze egale dar mase diferite.(cea de a 4-a se ridică, bulă aer)

Să ne imaginăm că apoi golim lacul de apă şi-l umplem cu miere, un mediu de propagare mult mai vâscos!

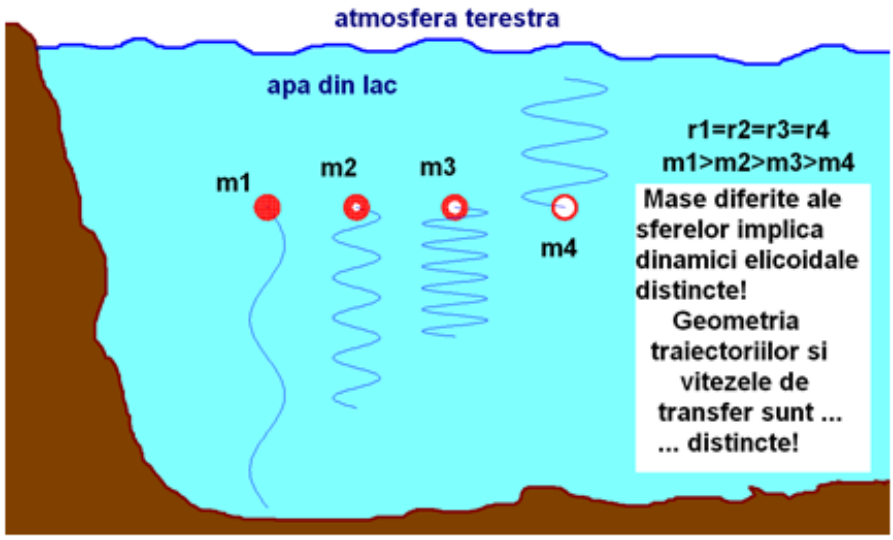

Experimental constat următoarele:

$\lambda_1 m_1 v_1 = \lambda_2 m_2 v_2 = \lambda_3 m_3 v_3 = C_{t\,1}$ **= constanta mediului 1 (apa)**

$\lambda_1 m_1 v_1 = \lambda_2 m_2 v_2 = \lambda_3 m_3 v_3 = C_{t\,2}$ **= constanta mediului 2 (mierea)**

unde λ = pasul elicelor, m = masa sferelor,

v = viteza de cădere – distanța parcursă pe axa alicei/timp(va crește până la un maxim)

OBSERVAȚIE – la o viscozitate mai mare se observă o constanță a vitezei de cădere, o viteză limită peste care, particula cu o anumită masă…NU MAI POATE TRECE!
Acest aspect explică limitarea vitezei de propagare a luminii.

Dacă atractorul principal(de emisie) dispare particulele cedează rapid energia mediului.Un exemplu este faptul că undele radio(ejectare non-coerentă) prin apă …nu se propagă decât pe distanțe foarte mici.

În anul 1924 Louis Victor Pierre Raymond de Broglie şi-a susţinut teza de doctorat, intitulată ***"Cercetări asupra teoriei cuantelor"***. Principala şi remarcabila idee prezentată în această lucrare a constat în afirmaţia că….

….oricăror microparticule care au masă de repaus nenulă
(electroni, pozitroni, particule α, etc.) li se poate asocia o undă.

Prin extrapolare Louis de Broglie a emis ipoteza că şi oricare alte microparticule au proprietăţi ondulatorii asemănătoare fotonului. Astfel, oricărei particule în mişcare, care are impulsul p = mv, i se asociază o undă - a cărei natură fizică nu este precizată - având lungimea de undă λ, conform unei relaţii similare relaţiilor de mai sus .

$$\lambda = \frac{h}{p} = \frac{h}{mv}$$ unde h=constanta Plank

numită (şi rămasă în istoria fizicii) sub numele de **relaţia lui de Broglie**.

Totodată relaţia cunoscută :

$$E = h\nu \qquad \text{conduce la} \qquad \nu = \frac{E}{h}$$

de această dată fiind vorba despre energia unei microparticule şi frecvenţa undei asociate acesteia, **fără restricţii….** în ceea ce priveşte natura particulei respective.

PRIMA EROARE !...

Unde apare natura mediului de propagare, de ce este descrisă mierea sau apa?

Problema 1. Să se calculeze lungimea de undă de Broglie asociată :

a) unei bile cu masa m = 2 g ce se mişca cu v = 500 m/s ;

b) unui foton cu energia ε = 1MeV ;

c) unui electron cu energia cinetică E_c = 1 MeV , având masa de repaus $m_0 = 9\ 10^{-31}$ kg.

$$a)\ \lambda_B = \frac{h}{p} = \frac{h}{mv} = 6{,}62\cdot 10^{-34}\ \text{m}$$

$$b)\ p = \frac{\varepsilon}{c} = \frac{h}{\lambda} \Rightarrow \lambda_B = \frac{hc}{\varepsilon} = 1{,}24\cdot 10^{-12}\ \text{m}$$

$$c)\quad E_{totala} = m_0c^2 + E_c \qquad \left| \begin{array}{l} p^2c^2 + m_0^2c^4 = m_0^2c^4 + E_c^2 + 2E_cm_0c^2 \\ \Rightarrow p = \frac{1}{c}\cdot\sqrt{E_c\cdot(E_c + 2m_0c^2)} \end{array} \right.$$

$$\text{dar } E_{totala} = \sqrt{p^2c^2 + m_0^2c^4}$$

$$\Rightarrow \lambda_B = \frac{h}{p} = \frac{hc}{\sqrt{E_c\cdot(E_c + 2m_0c^2)}} \cong 9\cdot 10^{-13}\ \text{m}$$

În dreapta…rezolvarea "ştiinţifică"…ce nu ţine cont de…mediul de propagare***!***

Iată o observaţie şocantă a… ştiinţei:

" Este interesant a se reţine şi a se comenta ordinele de mărime ale lungimilor de undă asociate obţinute în cele trei cazuri date mai sus (se observă că lungimea de undă asociată unor obiecte "clasice" este atât de mică, încât este posibil să nu poată fi pusă în evidenţă niciodată)"

Conform celor afectaţi de…orbul găinilor – "Cu cât o particulă este mai masivă , cu atât caracterul ei corpuscular este mai evident iar cel ondulatoriu este mai greu de observat (o bilă de biliard are o lungime de undă atât de scurtă încât este practic imposibil să poată fi pusă în evidenţă experimental!"

...să nu fi văzut ei…micuţa TERRA în dinamică periodică…
…elicoidală, măsurându-i viteza şi pasul ..elicei?

…păi este "normal", cât timp nu se ia în calcul interacţiunea, respectiv sistemul cluster aflat în dinamică elicoidă de transport şi interacţiunile de tip **F**_extern-deviantă sau **F**_tractoare.

OBSERVAȚIE-

În acest moment noțiunea de dinamică laterală nu este luată în calcul niciunde, este, dacă vreți, un fel de forță Coriolis "neglijabilă"…ce se manifestă oriunde!

Devierea laterală, U.F.T sau…proprietatea ondulatorie, introduce în ecuație dinamica mediului de propagare(influență laterală) dar și dinamica oblică a sistemelor.

Emisia oblică a particulelor sau ejectarea perpendiculară …nu este același lucru! Un fascicul coerent de lumină ne înțeapă ochiul cu axa E.F.T. în timp ce lumina polarizată are axa într-un plan.

Lumina nepolarizată este…la gramadă, așa cum valurile de lumină solară ce vin spre noi sunt verticale, orizontale, oblice și …toate suprapuse!

Înțelegerea intuitivă a mecanismului de deplasare sau deviere laterală a E.F.T. este esențială în înțelegerea fenomenului de propagare a dinamicii elicoidale generalizate.

În figură se observă…"complementaritatea" și fenomenologia undă-particulă. Lumina se comportă când ca undă…când ca particulă…după "ochiul observatorului".

Fotonii sunt ejectați cu o anumită frecvență, identică în cazurile a), b) și c)…însă secretul constă în modalitatea de deplasare prin mediul de propagare, influența acestuia.

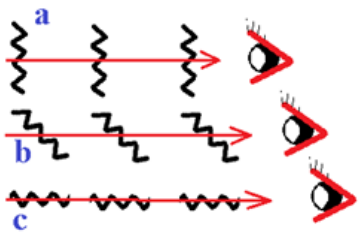

realitate

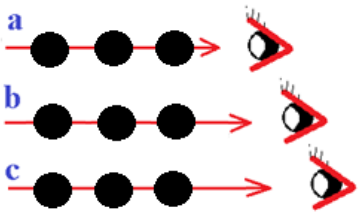

știință

De aici şi până la înţelegerea enigmei din cadrul experimentului cuantic al celor 2 fante, prin pierderea funcţiei de undă a particulelor, mai este un pas mic, unul pe care va trebui sa-l faceţi singur, înţelegand …TOT..!

Pentru a înţelege mai clar dinamica laterală schimbăm lacul cu un râu, o apă curgătoare!

În cazul aceluiaşi atractor gravitaţional ce acţionează şi pe un râu foarte puternic observăm în relativitate generalizată, alungirea elicoidei!

Eclipticile de proiecţie descriu accelerări în sensul curentului şi decelerări în sens invers, măturând suprafeţe egale în intervale de timp egale!

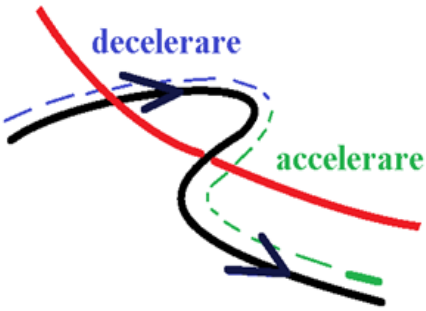

Experimental constat următoarele:

$\lambda_1 m_1 v_1 = \lambda_2 m_2 v_2 = \lambda_3 m_3 v_3 = C_{tv\ 1}$ = **constanta mediului 1 (apa)**

$\lambda_1 m_1 v_1 = \lambda_2 m_2 v_2 = \lambda_3 m_3 v_3 = C_{tv\ 2}$ = **constanta mediului 2 (mierea)**

C_{tv} , o constantă de tip relativist, ce ţine cont de viteza relativă de transfer a masei fluidice pe lângă sferele din experimentul nostru, de numărul de particule fundamentale din clusterii masei.

Altfel spus, mediul de propagare, ca element de perturbaţie externă, este implicat în interacţiune la fel ca şi tractorul sferelor, având el însuşi asociată o undă proprie **λ**, total independentă de sistemul bilelor!

DA, constanta mediului de propagare….are aceeaşi formă…**$C_{tv} = \lambda m v$**,
fiind el însuşi un sistem complex, similar cu sistemul…bilă!

DA, chiar sferele noastre formează tot un …mediu de propagare a…particulelor subatomice… constitutive! Practic atât sfera cât şi apa sunt 2 medii distincte ce conţin geometrodinamici diferite de clususteri diferiţi. Aceste 2 medii sunt incluse şi includ alte medii.

Avem aşadar o interacţiune elicoidală, unde sistemul de influenţă extern este definit de un alt sistem….care este definit de un altul…etc!Practic avem…deschiderea sistemică(la ambele capete), ultima elicoidă, reperul analizat, având chiar ea propriul atractor!

De aici şi până la a pune în sisteme de acuaţii aceste interacţiuni elicoidale, decriptând matematic codul fundamental, nu mai este decât foarte puţin!
…. aici este treaba altora!
Ei vor şti să facă saltul, de pe o elicoidă pe alta, păstrând principiul unificator,
CODUL … INTERACŢIUNILOR ELICOIDALE

Aşadar, dualitatea undă-corpuscul este generală, vitezele de desfăşurare ale interacţiunilor acestor dinamici precum şi mărimea clusterilor implicaţi… păcălind foarte uşor.

Avem în angrenare…tot UNIVERSUL…toate se leagă.Unele roţi, mari sau mici, se rotesc cu viteze uluitoare, în detrimentul altora ce parcă stau…de o eternitate!

Toate acestea nu sunt decât efectele ce evidenţiază…interacţiunile elicoidale, ştiinţa studiind şi înţelegând **doar efecte**, **neânţelegând şi …cauza fundamentală a lucrurilor!**

Unda "electromagnetică", U.F.T. de tip magnetic propagată prin oceanul radiației cosmice de fond!

(unda electromagnetică, explicată mecanicist)

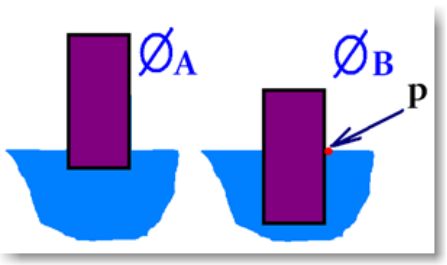

Enunt:
Un cilindru uriaș și un con la fel de mare(1000km diametrul mare), sunt plasați deasupra oceanului, în groapa Marianelor (11000m) într-o stare flotantă, cu axa verticală.(con baza sus).

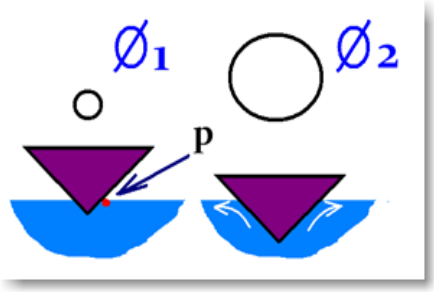

Aceste 2 mari volume , brusc sunt apăsate 5 km....în 2 secunde!

Se dă suprafața celor 2 geometrii ca fiind extrem de netedă(slefuite..."oglindă", fără fenomene capilare, etc).

Se "observă" că cilindrul, la luprafata apei, face mici valuri de maxim 10mm...În cazul trunchiului de con (con scufundat partial) s-a produs un val gigant, înalt de...10km, devastator, care a astupat toate continentele planetei.

Practic cilindrul a intrat în apă cu $\Phi_A-\Phi_B=0$, aproape fără să facă valuri la suprafața apei...însă trunchiul de con a avut un "$\Delta\Phi= \Phi_2-\Phi_1$ " foarte...."mare"……făcând un val uriaș.

A se observa că atât cilindrul cât și conul, deplasate orizontal, ar fi produs valuri comparabile însă în plan vertical, în lungul axelor, efectele sun net diferite!

Acum apa o înlocuim cu spirele unei bobine iar flotorul (cilindru sau tor) devine un flux magnetic...prin miezul acestor înfășurări!

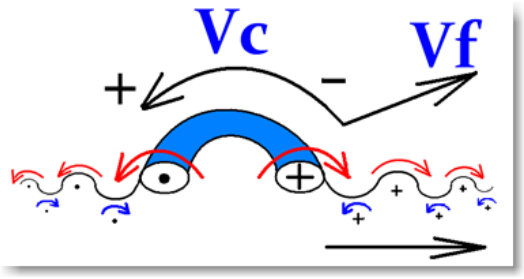

Întrebări logico-intuitive:

1) Ce valuri de curent poate produce un flux magnetic constant ($\Delta\Phi= 0$) și vertical ce strabate centrul bobinei aflată și ea vertical...cumva **0**...?

2) Dar daca fluxul variază brusc($\Delta\Phi= \Phi_2-\Phi_1$) se produc valuri de curent?

3) Daca miezul "magnetic"(vertical) s-ar deplasa orizontal..... s-ar observa valuri electrice?

Cu cât viteza de variație $\Delta\Phi/\Delta t$ este mai mare cu atât energia valului este mai mare.

Dacă $\Delta\Phi=0$ atunci $\Delta\Phi/\Delta t=0$, nu se produc valuri!

Raționamentul pleacă din aceste simple întrebări, răspunsurile fiind de fapt soluții la o problemă de mecanica fluidelor!

În acest context, propagarea valurilor magnetice dă sens undelor mecanice de particulele, ce dezvoltă dinamică locală torsională. Mecanismul U.F.T.(Unda Fundamentală de Torsiune) afectează și clusteri apropiați dimensional, inducând curgeri electrice locale!

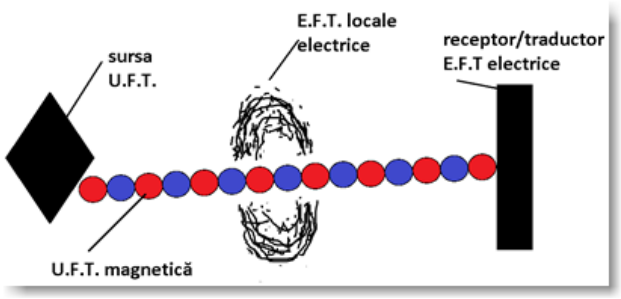

Inducția cilindru-cilindru este specifică clusterilor din aceeași clasă, în cazul nostru clasa magnetoni.

Inducția tor-cilindru este specifică clusterilor din clase diferite, respectiv valul magnetic va induce dinamici aproape perpendiculare în clusterii electrici întâlniți.

Valurile(E.F.T. locale) magnetonice, induc, axact pe acolo unde se propagă și numai dacă întâlnesc în cale clusteri electrici, E.F.T. locale de tip electric.

Tandemul electric-magnetic este un tandem de interacțiune între 2 clase dimensionale de clusteri însă unda purtătoare(valul) este de tip magnetic. Efectul de inducție tor-cilindru apare numai în cazul în care valul torsional magnetic lovește clusteri electrici.

Dacă în câmpul de propagare nu se află particule electrice, câmpul magnetic se poate propaga fără această componentă indusă.

Cât timp există clusteri magnetici aceștia sunt mediul de propagare a undei magnetice. Universul este cufundat în aceast uriaș ocean de particule magnetice, pseudo-detectat de fizicieni ca fiind o… radiație cosmică de fond.

De aceea radiația cosmică de fond poate fi detectată cu ajutorul unui radiotelescop ca o prezență constantă, ce nu are ca sursă vreo stea sau alt obiect ceresc. Practic această radiație nu este altceva decât suportul undelor de tip electromagnetic, existentă și in…vid!
Dacă aceasta, ipotetic, nu ar exista, practic nu am putea să emitem unde electromagnetice, nu am putea sa vedem stelele.
Chiar și atunci când are un nivel nedetectabil, acest ocean rămâne suportul pentru U.F.T. de tip magnetic!

În general, căutăm o lege nouă prin următorul proces.

Întâi ghicești.

Nu râdeți, este pasul cel mai important.
Apoi calculezi consecințele. Compari consecințele cu experiența.
Dacă sunt în dezacord cu experiența, ai ghicit greșit.
Această afirmație banală este cheia științei!
Nu contează cât de frumos e ce-ai ghicit, cât de deștept ești sau cum te cheamă.
Dacă nu este în acord cu experiența, e greșit.
Asta e tot.

RICHARD FEYNMAN

Dacă ai ghicit FUNDAMENTUL UNIVERSULUI, dacă ai intuit cheia ce dezleagă toate enigmele, de oriunde și oricând…doar ….ai ghicit!
Dar dacă toate experiențele, din toate timpurile și din orice loc, confirmă acest lucru…nu mai contează cât de deștept ești sau cum te cheamă.

ATUNCI… TU POȚI FI CEL CE DECLANȘEAZĂ CEL MAI MARE SALT DIN ISTORIA UMANITĂȚII…
EȘTI PRIMUL CARE A AJUNS LA CREATOR!

DAN PREDA

Testul ADN

CITEŞTE CU ATENŢIE URMĂTOARELE PAGINI!

(ESTE UN TEST ADN... unde pentru rezultate trebuie să priviţi înăuntrul dvs.)

Aveţi numai 2 variante(“rai/iad”):

- **Să înţelegi lucruri înainte ca ele să se întâmple, dezvoltându-ţi intuiţia, mecanismul proprioreceptor(ai nevoie de 1 secundă, este secunda vieţii tale)!**
- **Să nu înţelegi lucruri... nici atunci când ele se vor întâmpla!**

Iată **“o secundă de la o cititoare” :** Vă pot mulţumi ca existaţi, că aţi avut norocul, intuiţia şi perseverenţa de a cauta şi in final de a descifra o asemenea enigmă care, dupa cum spunea şi Einstein, "**trebuie sa fie ceva simplu**".Da, este adevărat că tot ceeace este simplu, în faţa tuturor fiind de regulă complicat, este pentru că am încetat de mult să vedem lucrurile simple şi naturale. Azi, când v-am descoperit, a fost **cea mai frumoasă zi din viaţa mea**, pentru ca aţi formulat răspunsuri la **toate întrebările mele de o viaţă**.

(E.L. Făgăraş, Romania)

Citez din aceiaşi intuitivi ai...internetului!

...sau pentru când “vei cunoaşte lucruri”, înainte de a se fi întâmplat!
(vei face saltul)
...sau dacă rămâi într-o credinţă divină...
(conştiinţa şi raţiunea îţi spun altceva...)

Citez despre prorocul Daniel, despre „sfârşitul timpurilor”!...

Domnul Isus îl prezintă pe Daniel drept „un crainic al lucrurilor viitoare" confirmînd ceea ce scrisese însuşi Daniel despre cartea sa: „Tu însă Daniele, ţine ascunse aceste cuvinte şi pecetluieşte cartea, **pînă la vremea sfârşitului**. **Atunci mulţi o vor citi şi cunoştinţa va creşte**" (Dan. 12:4).La venirea Sa Domnul Isus a proclamat începutul acestei „**vremi a sfârşitului**", a ridicat pecetea de pe cartea lui Daniel şi a declarat emfatic:

(De acum) „Cine citeşte să înţeleagă" (Matei 24:15).

“Când veţi vedea urâciunea pustiirii stând acolo unde nu se cade să fie, cine citeşte să înţeleagă” (Marcu 13.14)
“Când veţi vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit prorocul Daniel, aşezată în loc sfânt, cine citeşte să înţeleagă”(Matei 24.15)

“**Urâciunea pustiirii**” este pustiul lăsat în suflet de confirmarea faptului că divinitatea **NU** există, **făcută brusc** de civilizaţii avansate ale Universului.Aşezarea în loc sfânt este de fapt înlocuirea credinţei cu evidenţa de necontestat.**Este practic o spulberare a reperului creaţionist, o spargere violentă a busolei interne.Senzaţia dezorientării profunde a sinelui, a pustiului, a golului interior, este specifică doar celor care nu vor putea face saltul.**

Dan Preda

Citez despre "Apocalipsa"...RELIGIILOR!:

Şi astfel, profeţia a devenit "secretul din La Salette". Astăzi, el este deja cunoscut şi vi-l reamintim: "Dumnezeu va lovi Pământul cum n-a mai făcut-o până acum. Jale va fi pe capul pământenilor. Dumnezeu îşi va manifesta puterea şi **îi va îngădui Şarpelui** (forţelor infernale, demonice şi satanice, n.a.) să provoace neînţelegeri între oameni. Certurile se vor ţine lanţ, chiar şi în mijlocul familiilor, şi nimeni nu va scăpa de influenţa nefastă a răului.

"Popol Vuh" , textul sacru al mezoamericanilor, prevede în viitorul imediat un eveniment cosmic cataclismic, ce va marca finalul civilizaţiei cunoscute şi naşterea uneia noi. Aceştia **credeau că timpul "curge" în cicluri care se repetă periodic**, la finele fiecăruia începând unul nou. Calendarul Lung **maya**, care se va încheia la 21 decembrie 2012, este întemeiat pe acest principiu al ciclicităţii. Alinierea culminează, conform calculelor mayaşe - confirmate de savanţii moderni - în ziua solstiţiului de iarnă, 4 Ahau 3 Kankin (13.0.0.0.0 sau 21 decembrie 2012, în calendarul nostru).

La această dată, **lumina şi umbra îl vor proiecta pe** "**Şarpele cu pene**" coborând pe treptele piramidei Chichén Itzá, care la baza au un cap mare de şarpe sculptat în piatră. Acest fenomen se petrece de două ori în fiecare an, însă la solstiţiul de iarnă al lui 2012, ceva special se va întampla. La apus, umbra marginii de N-V a piramidei va **proiecta un tipar** de lumină care îmbrăţişează şi iluminează **capul de şarpe** sculptat **de la baza**.(şarpele=tiparul de bază?)

Citez despre ROMÂNIA:

Iata o uimitoare profetie a Vangai Dimitrova despre poporul roman: „In bucuria acestei lumi, in Romania isi va incepe lucrarea cel promis. Mai tarziu, atunci cand va fi recunoscut de aceia care sunt drepti si alesi, se va bucura intregul Pamant de nasterea Lui. Dumnezeu il va ocroti intr-un loc, departe de locul unde se odihnesc strabunii sai, pana cand va veni ceasul sau. Cu puterea de sus, de la Dumnezeu, el va fi daruit. Pamantul, apa, focul, ii vor veni in ajutor. Odata cu inceperea lucrarilor lui in aceasta lume, tot ceea ce este construit pe minciuna si pe rau se va narui. El va fi piatra de temelie pentru omenire. Primii care il vor recunoaste vor fi aceia din propriul sau popor din care el a iesit. Drept rasplata, el va aduce apoi acest popor pe cea mai inalta culme a desavarsirii divine din aceasta lume. Acest popor (poporul roman) va deveni prin indreptarea sa o adevarata pilda vie pentru toate popoarele pamantului. El nu va veni cu un cal viu, ci cu un cal de fier, pe care cu ajutorul lui Dumnezeu, singur il va manui."

MAI MULTE PROFEŢII ŞI ANUMITE SEMNE SPIRITUALE CUNOSCUTE DE CEI INIŢIAŢI INDICĂ **SUFICIENT DE CLAR** CĂ POPORUL ROMÂN ESTE POPORUL ALES LA CARE SE REFERĂ MESAJUL DIN APOCALIPSĂ ADRESAT "BISERICII DIN FILADELFIA" ŞI NE PERMITE DE ASEMENEA SĂ ÎNTREVEDEM CĂ "NOUL IERUSALIM" VA FI CU SIGURANŢĂ ÎN ROMÂNIA

- nota traducătorului.

AI ACUM, ÎN PALMA TA, CHEIA CE DESCHIDE TOATE UŞILE UNIVERSULUI, DIN TOATE TIMPURILE!

TE-AI NĂSCUT CU EA....EU NU AM NICIUN MERIT!

A-ţi lăsa sinele fără reper existenţial este un semn al nedezvoltării propriei conştiinţe, al intuiţiei atrofiate.

Colapsul dogmelor religioase se produce, este sfârşitul timpurilor, este "Apocalipsa"...

... şi nu uita că absolut toate religiile lumii spun adevărul.Orice intuitiv adevărat şi-a prezis sfîrşitul,...la fel intuitivii religiilor...au prezis perioada numită "**acum**", ca fiind ..."**finalul**".

Ridicarea vălului, sfârşitul religiilor, apocalipsa, sfârşitul ciclului, focul din ceruri sau...contactul iminent, ascensiunea conştiinţei, coborârea şarpelui....în condiţiile... UNIFICĂRII A TOT CE EXISTĂ....înseamnă UNUL şi acelaşi lucru... ...înţelegerea FUNDAMENTULUI UNIVERSULUI.

Acest lucru se întâmplă **acum**, este conceptul purgatoriului, al trierii conştiinţelor!

În acest moment, prin "**ciclul 2012**" se atinge masa critică a numărului de persone capabile să înţeleagă **Fundamentul Universului**. Civilizaţiile avansate au un moment prielnic pentru a se apropia. Ei şi noi nu vom aştepta până când şi ultimul OM de pe planetă să fie capabil să înţeleagă. Este nevoie ca măcar o parte din populaţia TERREI să poată face, în mod individual, saltul de conştiinţă. Ei ne vor arăta LUCRURI atunci când **NOI vom dori să le aflăm**, fiind conştienţi de geometrodinamica elicoidală a Universului, o construcţie la nivel fundamental, **lucru ce ne va asigura înţelegerea exactă**.

"**Testarea umanităţii**" se va face prin intensificarea apariţiilor tip OZN,
simultan cu o "trezire" a conştiinţelor individuale şi
dublate de o raţiune capabilă să înţeleagă ce se petrece!

AM SUFICIENTĂ PUTERE PENTRU A SCHIMBA ISTORIA LUMII.

"FIUL OMULUI" după unii
"ANTICRISTUL" după alţii
"GRANDOMANUL" după restul
...însă un om la fel ca şi tine, stimate cititor!
... dar unul ce are "curajul" să...gândească diferit.

TU eşti centrul Universului, la tine se raportează toată lumea,...şi nu invers!
TU însuţi poţi face istorie, ...şi nu invers!
TU eşti propria ta creaţie iar restul lumii este aşa cum TU ai creat-o!
...şi TU ai suficientă putere atunci când divinitatea dispare complet.

TU o să primeşti toate "sarcinile de serviciu, pentru că ea...se pensionează, fiind mult prea...arhaică".

AI CURAJUL SĂ GÂNDEŞTI...ALTFEL...?
... asumându-ţi şi TU....toate consecinţele...

Iată ce mai spun alţi intuitivi...pe...net...foarte interesantă planeta, ...seamănă cu cea de pe coperţi...!

Am făcut un colaj... despre cum gândesc cei din ...”primul val”!

Am suficientă putere pentru a scrie istoria lumii.
OMULE...TU EŞTI PREGĂTIT?

În acestă secundă ADN-ul dumneavoastră a primit ultimul impuls. Veţi putea înţelege ce veţi citi în continuare numai dacă... ...ADN-ul...permite... (nu depinde de tine)

Am făcut tot ce a depins de mine spre a vă face să gândiţi diferit! (de aici în colo depinde numai de tine)

CHEIA

... a sosit timpul...!

Divinitatea,
şablonul universal,
este principiul din spatele construcţiei
întregului Univers, este...

GEOMETRODINAMICA
ELICOIDALĂ...

Eu, fiul omului, arăt umanităţii cheia ce o ţine în mână de la începuturile ei.

Deschizând toate uşile, de oriunde şi din toate timpurile, facem, începând de astăzi, saltul către înţelegerea deplină a Fundamentului Universului.

Chiralitatea TETRAHELIX – Dualitatea Universului

E.F.T. numai pe stânga sau pe dreapta.

Toată materia Universului superfluid curge în geometrie tetrahelix, fie de stânga, fie de dreapta. Viul este materia ce are curgerea preponderent pe stânga iar cea fără de viaţă majoritar... pe dreapta.

"APA" este cea care poate face o trecere uşoară de pe stânga pe dreapta ... şi invers, la nivel fundamental!

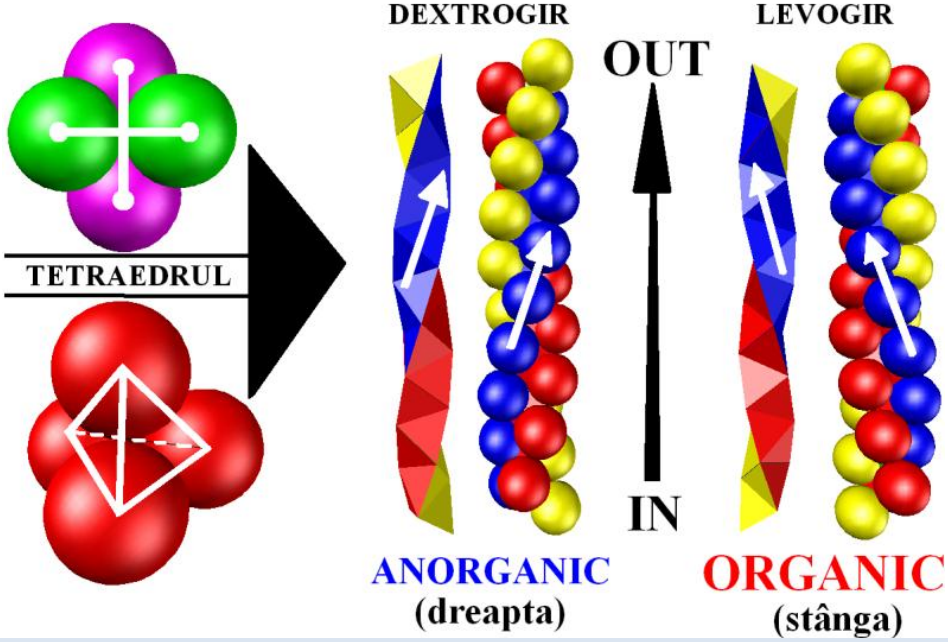

Universul devine astfel un spaţiu în care particulele fundamentale curg în geometrie E.F.T. de stânga sau de dreapta.Aceste curgeri de stânga se pot grupa dând naştere la organisme vii.Cele de dreapta se pot grupa şi ele dând naştere unor structuri amorfe, fără viaţă, numite generic minerale.

Viaţa este pe bază de "tetraedru CARBON", restul pe bază de..." tetraedru SILICIU")

Se cunoaşte faptul că AND-ul este de stânga şi se replică tot pe stânga.Se ştie şi că atunci când un organism moare, inclusiv uman, acesta trece imediat în chiralitate de dreapta... ...adică amorf.

Legea dualităţii bivectoriale

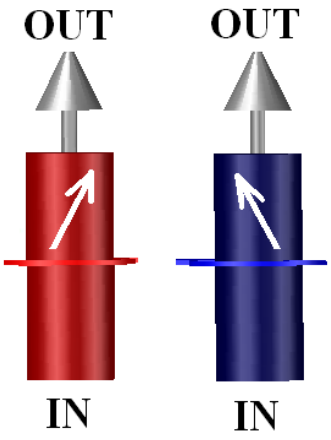

Materia superfluidă a întregului Univers, structurată în subsisteme elicoidale de curgeri (E.F.T.), va fi caracterizată printr-un câmp alcătuit din 2 tipuri de bivectori fundamentali determinaţi de sensul şi ghiralitatea elicei.
Rotaţia şi sensul curgerii definesc 2 geometrii elicoidale distincte, bivectori de stânga sau de dreapta.Vom spune că întreaga materie detectabilă sau nedetectabilă are o construcţie duală a curgerilor. (plus-minus, nord –sud, chiralitate stanga-dreapta, etc)

Toată dinamica Universului este descrisă numai prin bivectori de stânga sau de dreapta.

Înarmaţi cu aceste simboluri(în figură) vom descifra toate interacţiunile posibile ale circulaţiilor elicoidale, putând explica...absolut întreg UNIVERSUL!

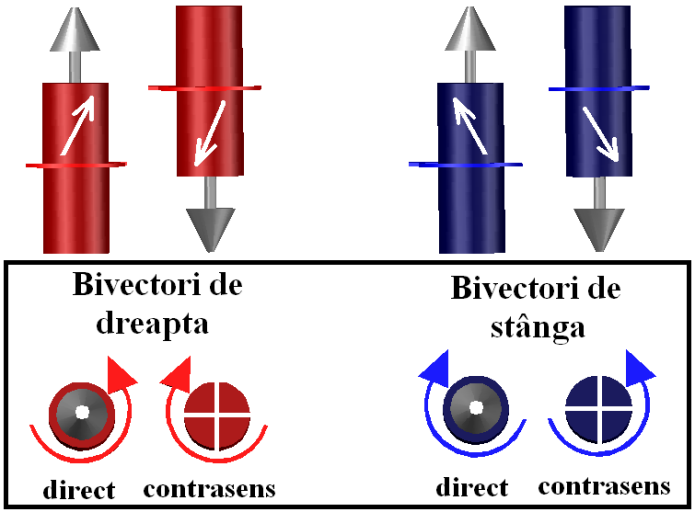

În cazul oricărui observator acesta poate analiza bivectorul atât prin circulaţia IN-OUT, cât şi prin rotaţie.Dacă circulaţia elicoidală se apropie de observator sau se depărtează... nu este totuna.

Doi bivectori, chiar dacă sunt de dreapta(chiralitate identică) pot fi în contrasens(antiparaleli).

Acest studiu, în cazul circulaţiilor staţionare, de tip "single cluster", devine foarte interesant. Construcţia circuitelor de tip **tub**, în lumea viului, va deveni fascinantă.

CODUL FUNDAMENTAL

4 interacţiuni bivectoriale şi regulile acestora.

Oricare 2 bivectori alăturaţi din Univers, aflaţi în interacţiune, au numai 4 posibilităţi de influenţare reciprocă a curgerilor.

În 2 cazuri circulaţiile se resping atât în axe cât şi în capetele acestora , 1), 2).

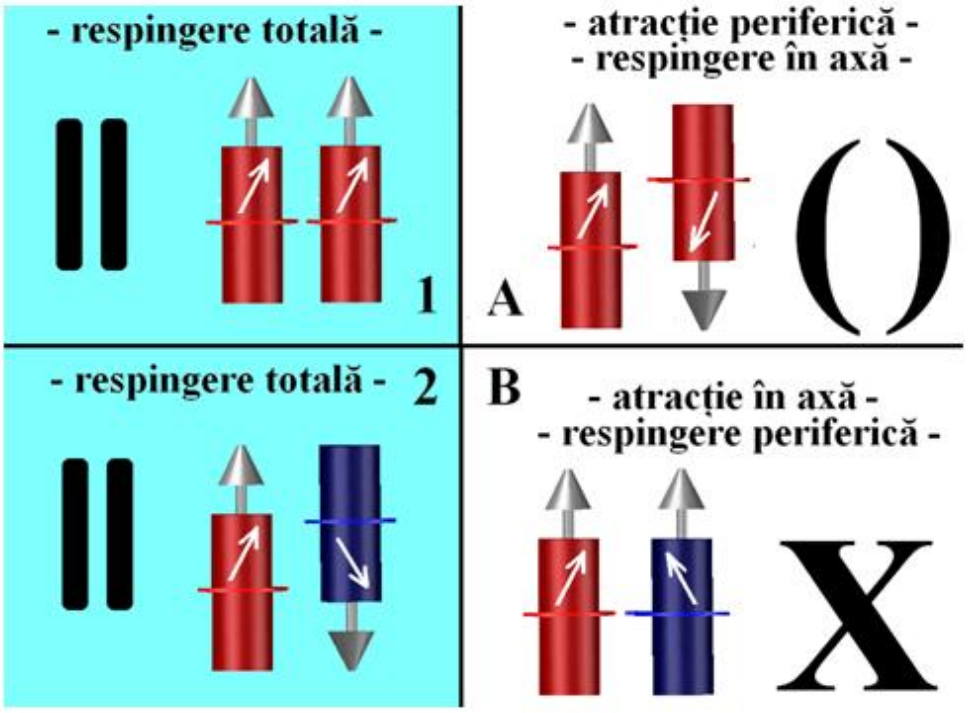

În varianta **A)** are loc atracţia periferică şi respingere în axe iar în **B)** atracţia axelor şi respingerea capetelor acestora.

Conexiunea periferică este **A)** , în variantele la un singur capăt sau la ambele, iar compunerea axială este **B), strângerea în mănunchi.**

Conexiunea capetelor se poate face în **V** – la un capăt, soliton Falaco, în **O** – la ambele capete, autoconexiunea toroidală, în **I**- în prelungire, cap la cap, pe scurt **VOI**.

Interacţiunile de respingere totală nu le vom analiza, doar le vom evidenţia...
...mai ales că **1 poate (dacă are loc de întors) trece în A iar 2 în B...**
(încercaţi cu 2 magneţi identici pentru varianta 1 trece în A!)

În limbaj tehnic, cele 4 variante posibile ar fi o combinaţie de 2 din următoarele 2 grupuri: paralel-antiparalel şi chiral-antichiral.

Vom enumera caracteristicile acestor interacţiuni(posibile) după care le vom studia pe larg.

Conexiunea periferică ( ) reprezintă caracteristica circulaţiei elicoidale de a se **conecta la capete** cu alte circulaţii sau cu ea însăşi.

Trebuie să se respecte două **condiţii de capăt**, să fie de acelaşi sens şi de aceeaşi chiralitate.

Simultan are loc o **respingere de-a lungul axelor** şi introducerea celei de-a treia circulaţii, de aceeaşi chiralitate.

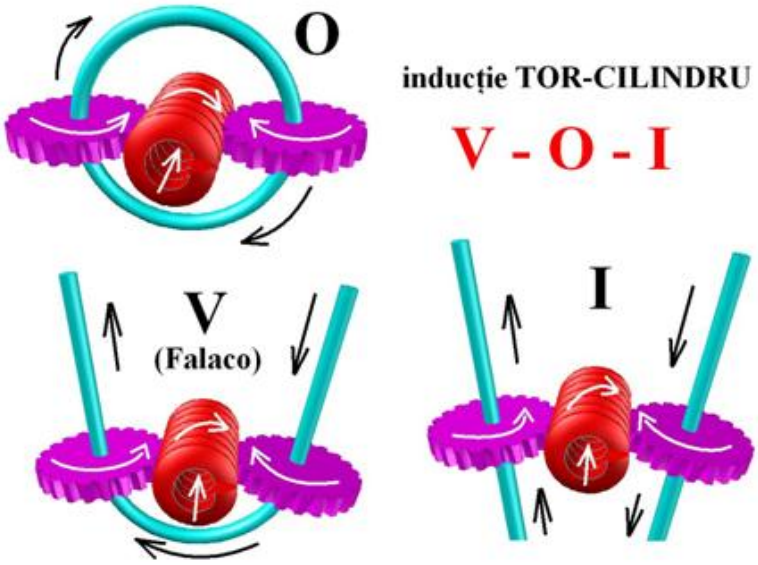

Mecanismul de transformare a circulaţiilor locale, datorate influenţelor externe ale altor circulaţii, dominante, este numit,aşa cum ştiţi, **inducţie TOR-CILINDRU. - VOI**

Această interacţiune este majoritară în lumea minerală şi nu creează(induce) viaţă.

Compunerea axială)(, este interacţiunea specifică viului.

Două circulaţii elicoidale, antichirale şi de acelaşi sens, **se atrag în axe şi se resping pe capete**.Această atracţie a axelor se face, în plus, cu o înfăşurare reciprocă a acestora.

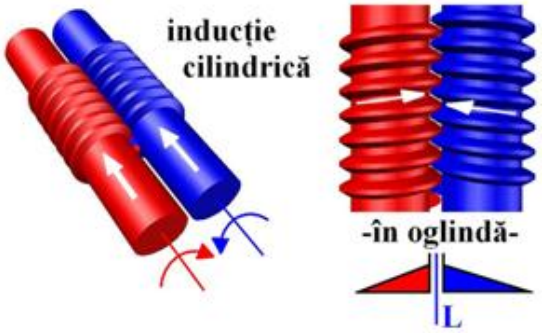

Mecanismul de inducţie creează(induce) o replică în oglindă.**(chiralitate inversă, sens identic)** Aceasta este **inducţia CILINDRICĂ.**

Vei înţelege de ce ramurile copacului sunt mâinile tale, de ce trunchiul lui.... îl ai şi tu sau de ce picioarele tale sunt rădăcinile acestuia.

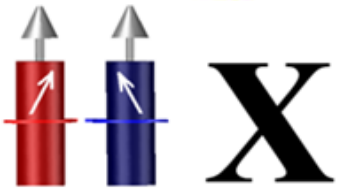

Vei înţelege de ce palma stângă este în oglindă cu cea dreaptă...sau de ce ADN-ul uman se replică printr-un mecanism de oglindire-răsucire.

Voi avea în continuare exemple incredibile, voi pute descrie gravitaţia, viaţa, electromagnetismul...orice există în acest UNIVERS...
...fără să scriu formule matematice...

Replicarea cromozomilor este fascinantă, începe cu inducţie de variantă X, sincron apariţiei celui de-al al doilea tractor(unul stânga indus, unul dreapta **inductor, gravific, eteric**).

Detalierea mecanismului replicării viului este în Legea fundamentală a vieţii.

Atât **MITOZA**(diviziunea de "intinerire" a celulei) cât şi **MEIOZA**(diviziunea celulei ou, reproducere speciilor) au acelaşi mecanism, dualitatea atractorilor(stânga induce dreapta şi invers).

În momentul **când tractorul 2(de stânga) devine puternic schimbă sensul de curgere a circulaţiei de stânga**.Are loc decuplarea celor două curgeri **prin varianta 2)**-respingere totală....Mai simplu de atât nu se poate...este pur şi simplu...BANAL!...reluaţi cu atenţie!

Deşi vizual cromozomii sunt pe stânga, ei de fapt, în interior, sunt...în oglindă...adică unul rulează pe dreapta şi unul pe stânga....adică tu ai o ureche pe dreapta ...alta pe stânga.

Haideţi totuşi să începem cu partea mai uşoară....mai uşoară decât ....banală!...adică..
cu ...**CE SE CUNOAŞTE...deja?**

Analiza sistemelor de curgeri elicoidale inductive
antiparalel-chiralice ( ), cu sau fără autoconexiune

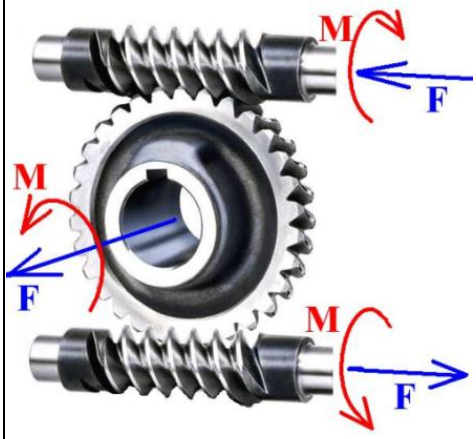

Pentru a înţelege mai bine vom lua un exemplu din ingineria mecanică, mecanismul melc roată melcată.

Această transmisie a momentului de torsiune şi a forţei, între **2 axe cu dinamică în sens contrar (antiparalele),** se realizează cu o **geometrie elicoidală,** de stânga sau de dreapta.

Inducţia TOR-CILINDRU
(curgerea în contrasens)

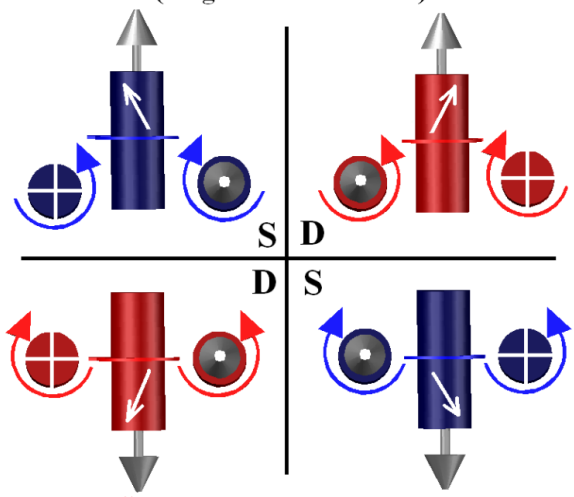

REGULĂ:
Sensul este dat de succesiunea **şi coincide cu sensul celor 2 curgeri.**

Voi impune un lucru foarte important.... pe care îl vom utiliza în continuare, anume: atât cei 2 melci cât şi roata melcată("corpuri fluide") vor fi ori toate pe stânga ori toate pe dreapta.

În figura din dreapta am schematizat toate posibilităţile de angrenare, de mişcare a roţilor "fluide", respectiv 4 variante posibile, toate tip ( ).
Cilindrul de mijloc este roata melcată flancată de alţi 2 cilindrii, melcii.

Reţineţi - dantura angrenajului "fluid" este de tip elicoidal.
(angrenaj cu elice ori pe stânga ori pe dreapta)

Săgeata de pe cilindru indică poziţia danturii exact aşa cum se vede, privind din faţă roata melcată.

Pe desene **roşu**-de dreapta (**D**), **albastru**-de stânga (**S**).

Se observă că regulile sunt identice pe diagonală(sunt răsturnate).Autoconexiunea toroidală, de stanga şi de dreapta, având aceeaşi regulă general valabilă.Practic 2 circulaţii în contrasens, ambele de stanga(sau de dreapta) induc o a treia, tot de stanga(sau de dreapta).

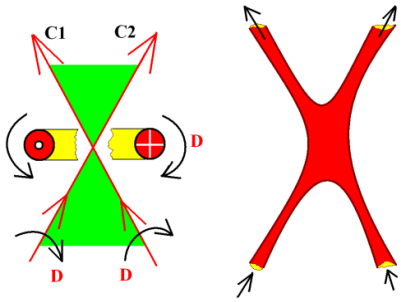

Reţineţi-
2 circulaţii de stânga induc între ele o curgere de stânga.
2 circulaţii de dreapta induc între ele o curgere de dreapta

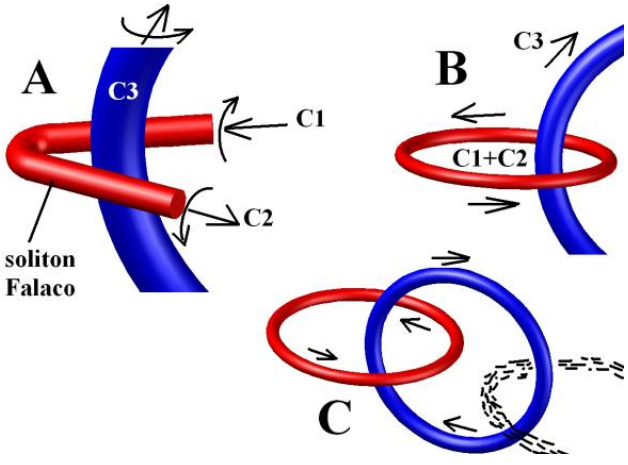

Axele celor 2 melci superfluizi se pot închide la un capăt(soliton Falaco **figA**) sau la ambele capete (autoconexiune toroidală **figB**).

În figuri A,B,C, curgerile **C1** şi **C2** inducând **C3**.

Solitonul este închiderea numai la un capăt(**A**) a circulaţiilor, toroidul la ambele(**B**).

În varianta (**C**) este reprezentată o inducţie dublă. (exemplu: circulaţie electrică, C2 magnetică, C3 electrică-transformare de tensiune)

Bivectorii şi curgerile electromagnetice

Pentru a aprofunda natura curgerilor de tip elicoidal vom lucra cu aceeaşi **bivectori fundamentali**.

O modalitate de înţelegere **a curgerilor, a inducţiilor produse de acestea,** o reprezintă **ELECTROMAGNETISMUL.**Vom începe cu punerea în evidenţă a bivectorilor prin **„decriptarea”** acestuia.

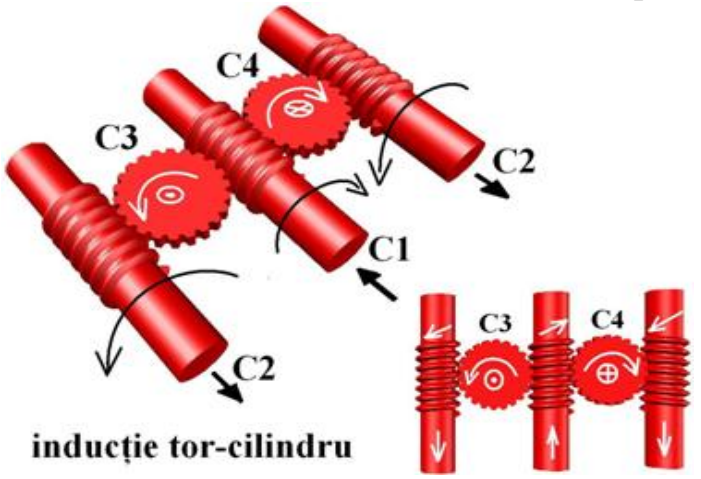

Ştiind deja că materia anorganică curge majoritar pe dreapta vom lucra “electromagnetic” folosind NUMAI curgeri de dreapta. (culoarea roşie)

Circulaţia ELECTROMAGNETICĂ este de tip inducţie reversibilă,TOR-CILINDRU, sensul fiind şi de la CILINDRU către TOR.

Altfel... din circulaţie electrică obţinem circulaţie magnetică şi invers, similar cu faptul că la urcarea pantei motorul trage de roţile maşinii iar la coborâre roţile trag de motor.**După cum vom vedea, “geometria transmisiei” dictează.Cu cât acest “raport de transmitere a mişcării” este mai mare cu atât sistemul este mai greu reversibil!**

Când “bagi a I-a” maşina nu prea mai coboară uşor...însă urcă rapid!

1.Astfel, dacă central avem un conductor cilindric(circulaţie electrică **i**) circulaţia toroidală este o circulaţie magnetică, **B**.

2. Invers, conductorul este o circulaţie electrică toroidală **i** (**dipolul solenoid**), iar circulaţia cilindrică indusă apare în mijloc ca circulaţie magnetică **B**.

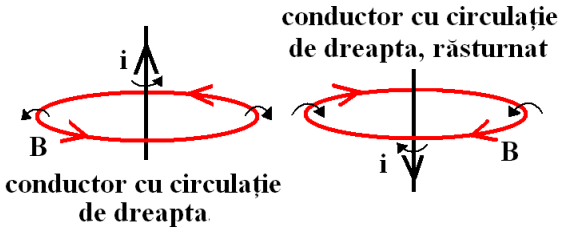

Vom studia varianta 2. ,interacţiunea a doi dipoli magnetici(buclă a unui solenoid), prin care există o circulaţie electrică **i**, elicoidală.Aceştia vor ocupa diverse poziţii reciproce.Practic este un bivector **de dreapta** în interacţiune cu acelaşi bivector. (variante - drept sau răsturnat).

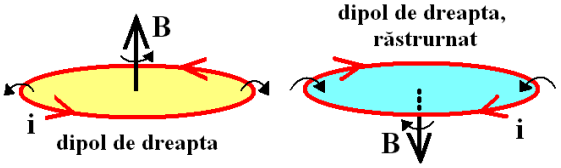

ATENŢIE...repet....- Atât circulaţia electrică cât şi cea magnetică sunt de DREAPTA.

Aşadar în figurile de jos sunt interacţiuni între dipoli cu axe paralele şi antiparalele**(compunerea axială)**.

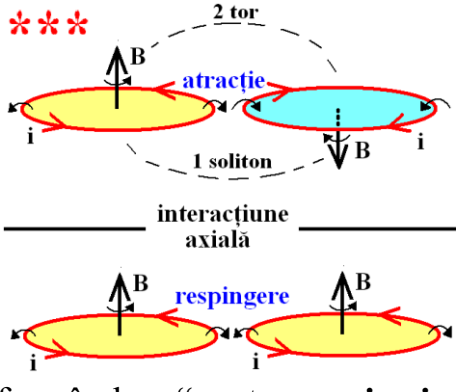

În dreapta avem....aţi ghicit, interacţiuni în capetele axelor**(conexiunea periferică)**.

De remarcat că interacţiunea *** se transformă în interacţiune periferică, numai la un capăt, în **V**, (solitonii Falaco) sau la ambele capete, în **O**, autoconexiunea toroidală.(şarpele îşi înghite coada).Aşa este, **închiderea liniilor de câmp magnetic** formând un “contur **proiectiv** de tip închis“.

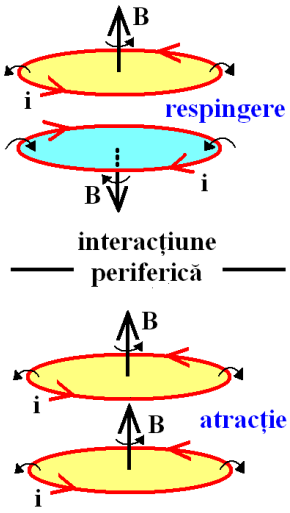

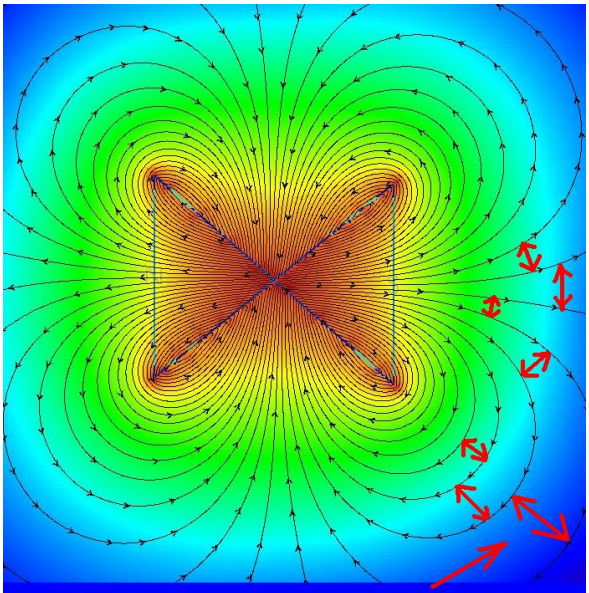

Observaţi că toate liniile de câmp, aşa cum se cunosc astăzi, **întotdeauna se resping în axă şi se atrag pe capete**.

Din **codul fundamental** constatăm că toate aceste circulaţii pot fi de tip **1** sau **A,)(singurele variante posibile care pot explica geometria.**

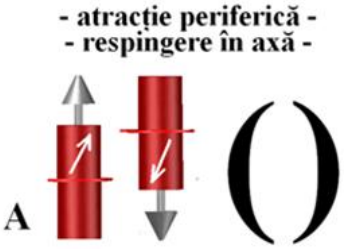

Altfel, circulaţia de **aceeaşi chiralitate**, presupusă de dreapta, se justifică.
Vom vedea că şi curgerile gravitaţionale au acelaşi comportament(toate de dreapta).Datorată respingerii axelor se va genera, pentru orice geometrie, **un câmp gravitaţional radial.**

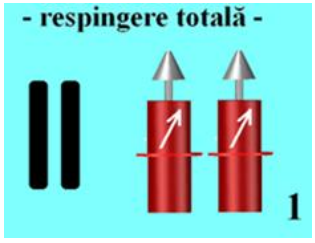

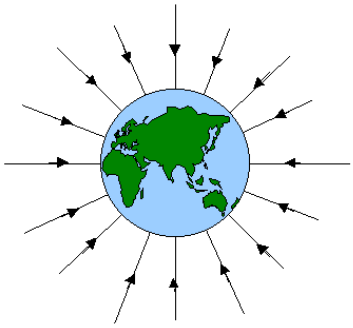

Iată în stânga vectorii ce sugerează o **interacţiune ...cu sens unic... O URIAŞĂ EROARE ŞTIINŢIFICĂ... este singurul...IN fără ....OUT !!!**

REALITATE

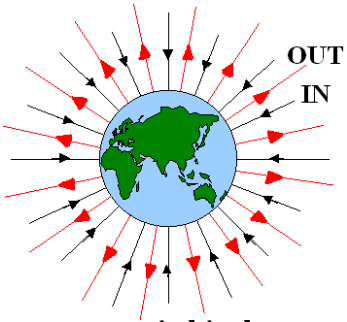

curgeri chirale, paralele şi antiparalele

În dreapta este realitatea pe care o vom studia detaliat într-un capitol dedicat gravitaţiei.Am amintit aici de aceasta pentru a înţelege interacţiunea de **respingere axială**, având ca rezultat o **depărtare a bivectorilor fundamentali**.

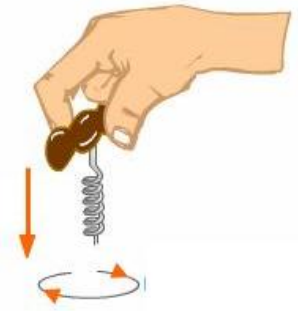

După cum aţi constatat....acestea sunt interacţiuni între 2 bivectori de aceeaşi rotaţie, chiralitate, ( ), studiaţi de fizica clasică prin regula burghiului drept.(electromagnetic-dreapta/dreapta)

Cum arată interacţiunile între 2 bivectori de rotaţii diferite şi paraleli?
....stânga cu ... dreapta...????

Pentru a nu intra în lumea viului vom studia numai interacţiunile dreapta-dreapta, cele de stânga-stânga având acelaşi tip de descriere.

Nu uita, orice circulaţie de dreapta induce, în sistem TOR-CILINDRU .... tot dreapta.

În aceste condiţii este de bun simţ că nordul magnetic este ... ...un OUT de dreapta.

Nordul magnetic, OUT de dreapta.

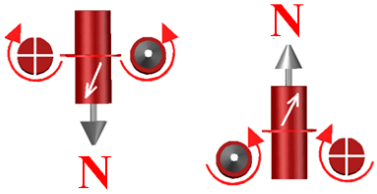

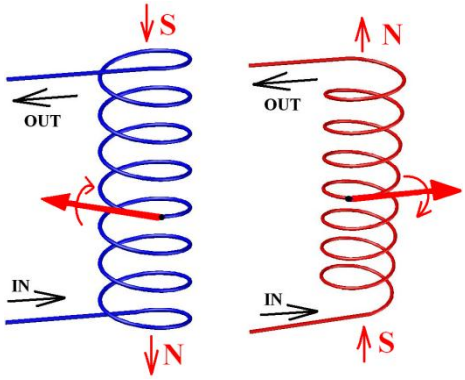

Acesta este dat atât de circulaţia electrică cât şi gravitonică(ambele de dreapta).Orice astru ceresc are tandemul GRAVITO-MAGNETIC, câmpul fundamental...nu-i aşa?Nu, deloc, aşa dorim noi... pentru că **până acolo percepem interacţiunile...le demonstrăm efectele**.

Nu uitaţi de celula umană, aflată **la mijlocul** intervalului dimensional, ce are la un capăt limita maximă a Universului iar celălalt capăt particula fundamentală, limita minimă.

Aşadar câmpurile de curgeri sunt cu **mult mai subtile** însă noi ne vom limita la ...ce putem percepe, verifica, reproduce.Vom conştientiza că din moment ce **întreaga realitate cunoscută** a Universului respectă anumite legi şi partea nonvizibilă(eterică, nedetectabilă) respectă aceleaşi legi, cele cuprinse în... **CODUL FUNDAMENTAL**.

Voi explica în continuare nici mai mult nici mai puţin decât....**circulaţia graviţională**, folosind conexiunea solitonică,în **V**, simultan cu înţelegerea mecanismului de autoconexiune-inducţie.

Voi aplica acelaşi **COD FUNDAMENTAL** al curgerilor.**MAREA DIFERENŢĂ** între inducţia electro-magnetică şi cea gravito-magnetică este că în timp ce una are câmpul electric parţial cunoscut şi magneticul total necunoscut cealaltă inducţie este...**"total oarbă."**

GRAVITAŢIA, circulaţie antiparalel/paralel-chiralică(dreapta).

(gravitonii, clusteri cu un "anumit" ordin de mărime)

După cum ştim orice planetă are atât **câmp magnetic** cât şi **câmp gravitaţional**.Câmpul magnetic este de tip indus.Dacă am presupus că circulaţia magnetică este de dreapta (**anorganică şi indusă**) atunci şi curgerea gravitonilor este tot pe dreapta(**anorganică şi inductoare**).Aşadar studiem interacţiuni dreapta-dreapta, tip **V**.

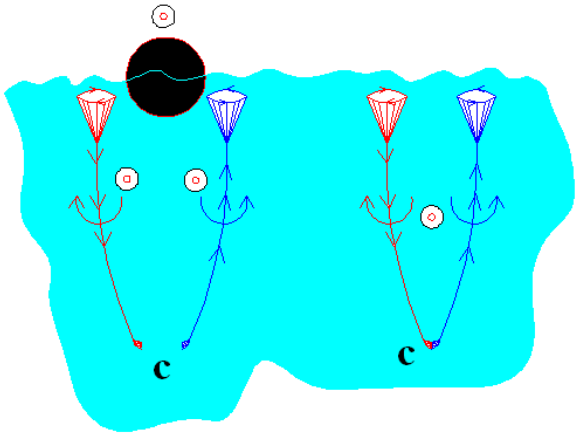

fig1

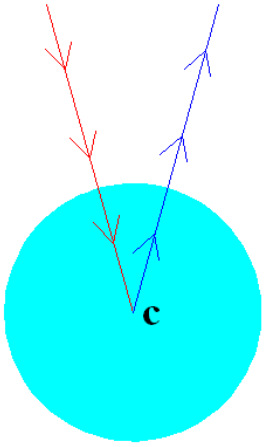

fig2

În **fig1** avem apa dintr-un lac în care introducem o jumătate de farfurie...de la mici, apoi o tragem către noi.În acest moment se produc 2 circulaţii care se conectează periferic în zona de ...cel mai jos, **c**.Este vorba de solitonul Falaco.

În **fig2** de mai sus aveţi o reprezentare schematică(traseul IN-OUT şi conexiunea **C**) a **V**-ului Falaco.

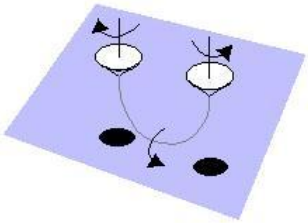

Exemplul este forţat, în realitate este un tren incredibil de lung, o succesiune de nanocirculaţii conectate cap la cap, coloana infinitului a lui Brâncuşi "**frântă**" în **V**.

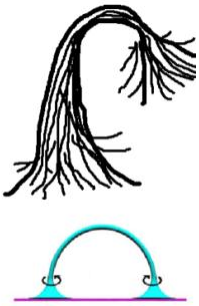

Există un **IN** şi un **OUT**, între cele 2 circulaţii fiind indusă cea de-a treia, ce iese din pagină, către dumneavoastră, **în sensul în care aţi tras farfuria**.(uneori este posibilă şi conexiunea celuilalt capăt, delfinii fac toruri de aer în apă, sau faceţi dvs. cercuri cu fumul de ţigară).

Solitonii Falaco sunt conexiuni numai la un capăt....

Ejectarea de masă solară, "fierberea", se face pe aceleaşi traiectorii a acestor solitoni, cu IN şi OUT.

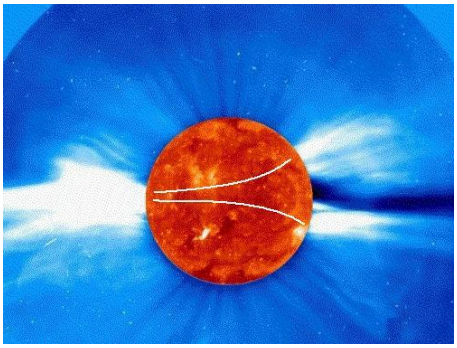

Mult mai interesantă este ejectarea, **aproape sincronă**, în 2 părţi aproximativ opuse ale a astrului.Orice „activitate” într-un capăt al solitonului produce o perturbaţie de-a lungul întregii circulaţii elicoidale, de tip gravitaţional.

În **fig3** am pus, “răsturnat şi în oglindă” acelaşi râu cu acelaşi soliton de dreapta.Acum, în zona de “lipire” a râurilor au loc alte 2 conexiuni, **ale celor 2 capete rămase libere**....**doi de V, unul răsturnat peste celălalt.**

Prin închiderea circuitului se realizează o circulaţie toroidală.(realitatea respectă... CODUL)

De remarcat că în centru apare o altă circulaţie, tot de dreapta, indusă, care înţeapă ochiul, **OUT**...iese din hârtie.

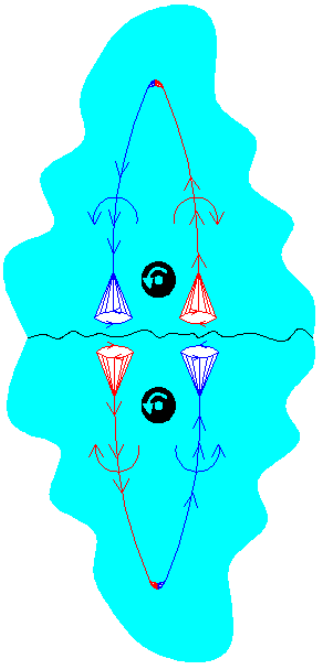

fig3

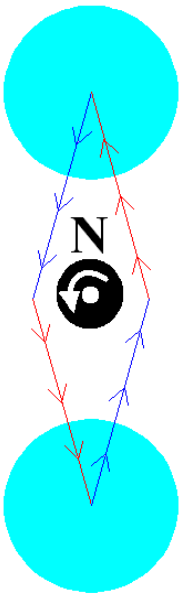

fig4

Priviţi schematizarea în **fig4**. cu cei 2 V cuplaţi...şi apoi un simbol interesant, al masonilor, de data aceasta fără cerc în triunghi şi fără coloane doar... ...**cheia, Geometria**!

Priviţi templele masonice, **coloanele de la intrare**, unite sau nu printr-o boltă, ca un magnet tip potcoavă...Cheia construcţiei Universului este dată, la fel ca orice lucru “zidit”, de geometrie(**G**, echerul şi compasul).

Pentru mine **este foarte clar**, masonii sunt adunaţi(inconştient) în spatele unor simboluri fundamentale, la fel ca toate religiile lumii, la fel ca orice credinţă bazată pe... **intuiţie**.

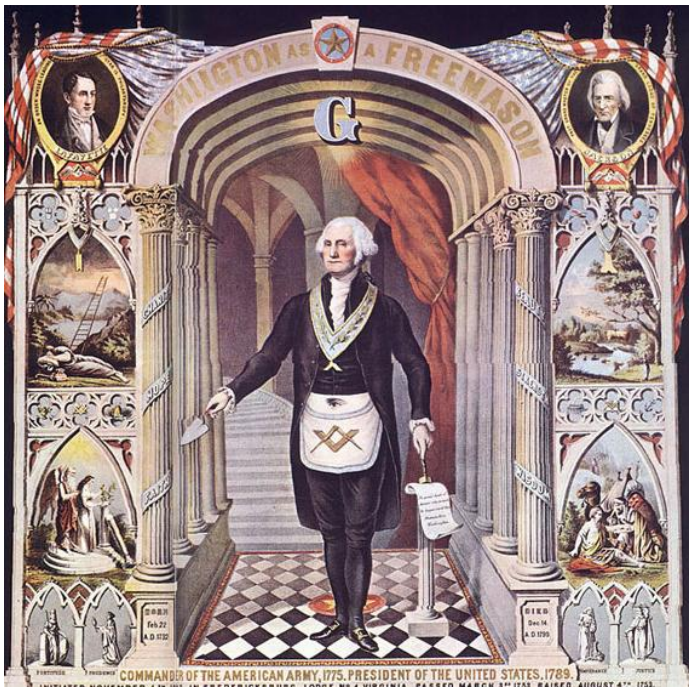

Să revenim la râul nostru...

Această **inducţie** a curgerilor elicoidale(a fluidului din râu) respectă regula burghiului drept la fel ca şi circulaţia electromagnetică din **fig5.** ce are schematizarea în **fig6**.

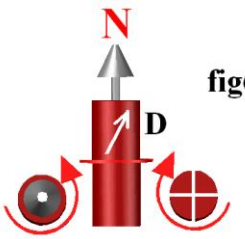

fig6

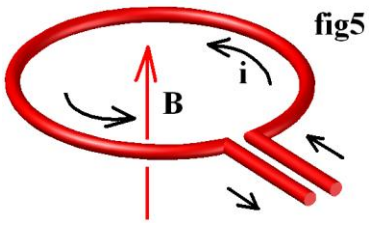

fig5

Comparaţi fig3 cu sistemul circulator din corpul uman, este acelaşi principiu...

Începem acum să... schimbăm ...”APA.”.

Vom considera că circulaţia închisă este de tip circulaţie **gravitonică** iar circulaţia indusă, **N** din mijloc, este mai grosieră, de tip circulaţie **magnetică.**

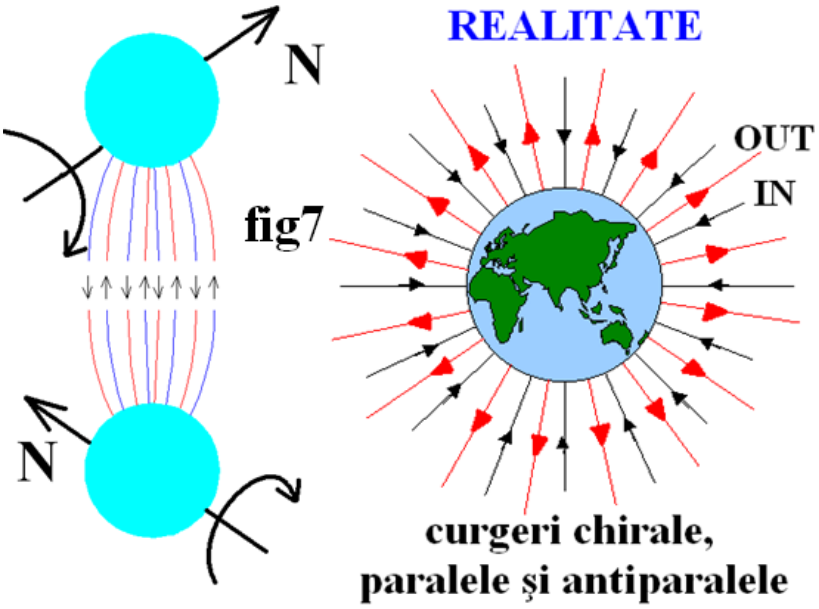

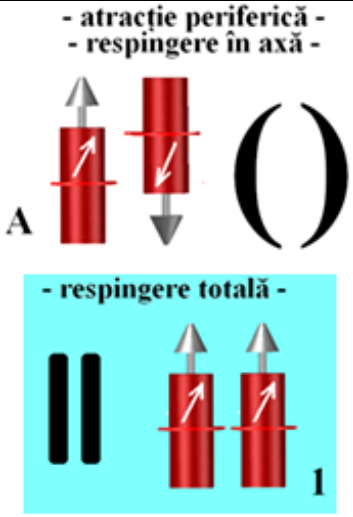

În **fig7** schematizarea reprezintă 2 "lacuri sferice", superfluidice, numite generic PLANETE.Între acestea există **circulaţii de dreapta**, de tip dus-întors, **de ambele sensuri**, de tip solitonic.Toate circulaţiile induse, cele care ies din planul foii, se compun axial apoi se autoinchid după linia notată generic **N**.(o să vedem mai jos cum)

În **figură** TERRA cu bivectori radiali(se resping reciproc în axă, sunt de tip **A**, sau **1**) ce sunt **identificaţi atât ca bivectori de intrare cât şi de ieşire**.

În aceeaşi figură, planeta noastră are capetele solitonice spre în afară, conexiunea făcându-se înăuntru.

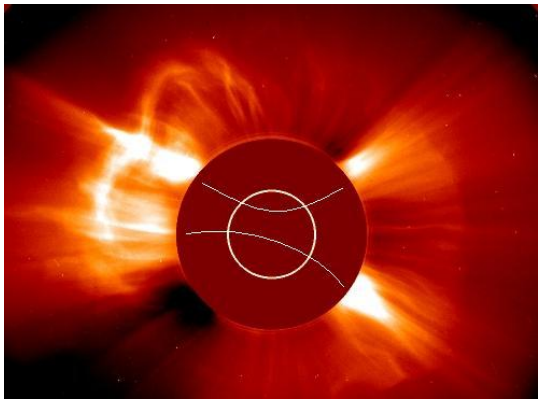

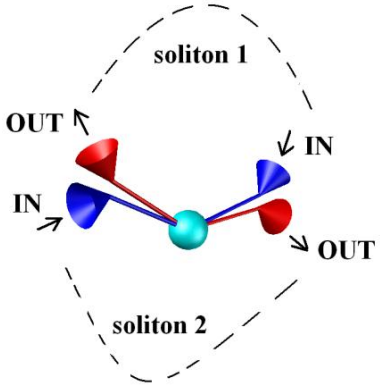

Vezi ejectarea sincronă de plasmă sau materie, solară.

În această situaţie oricare capăt solitonic, exterior, **interacţionează prin respingere axială** în oricare din cele 3 variante posibile (IN-IN, OUT-OUT, IN-OUT).

Din toate aceste interacţiuni numai interacţiunea antiparalelă(IN-OUT sau OUT-IN) produce inducţia celei de a treia circulaţii.Circulaţiile paralele şi identic chirale produc doar atracţia pe capete, concatenarea curgerilor.

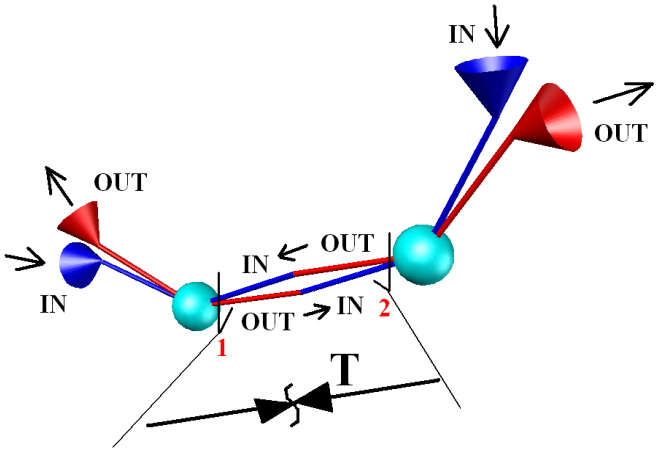

Fiecare „vector gravitaţie" este de tip atracţie şi va fi înlocuit cu **2 bivectori ce produc acelaşi efect.**

Oricare 2 planete se atrag reciproc, conform lui ...NEWTON, cu forţa din firul ce leagă cei 2 magneţi potcoavă ataşaţi celor 2 corpuri. Forţa T va fi întotdeauna "de atracţie" şi este o forţă ce apare într-un fir de care este legat un magnet tip POTCOAVĂ, cu cei 2 poli IN/OUT spre afară.

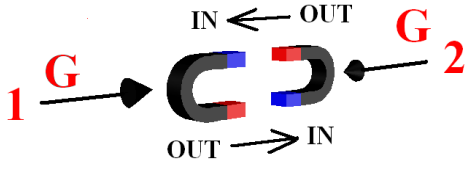

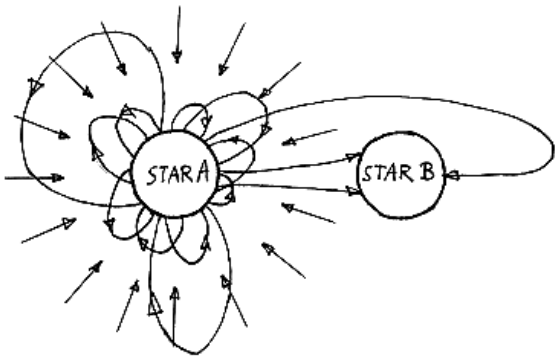

Two gravity particle streams: gravity particles coming out of two stars (only some loops for star A are drawn) and gravity particles coming from the rest of the universe (particles from the universe are only drawn around star A).

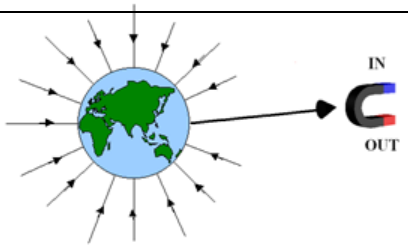

Ideea circulaţiei gravitonilor „printre stele” cu sau fără întoarcere...**nu este nouă,** însă este **“total neştiinţifică”**.Chiar intuitiv se consideră că circulaţia nu are un sens unic... Mai jos am făcut o schematizare principială a câmpului gravito-magnetic, de tip inductiv.

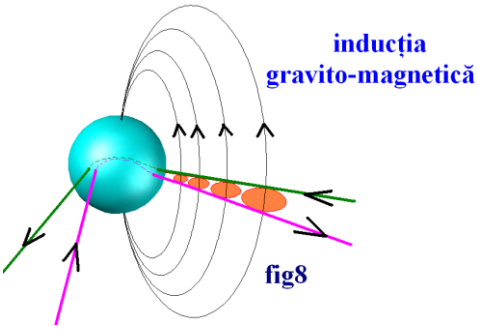

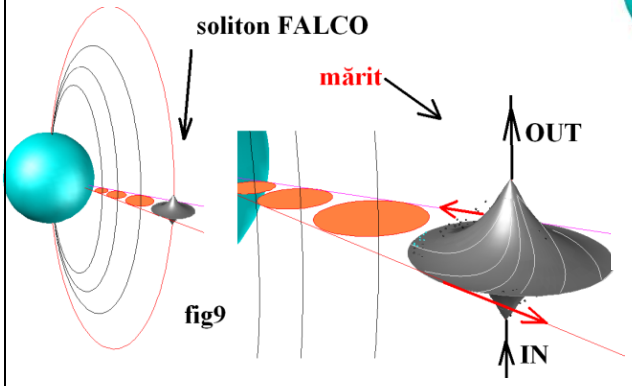

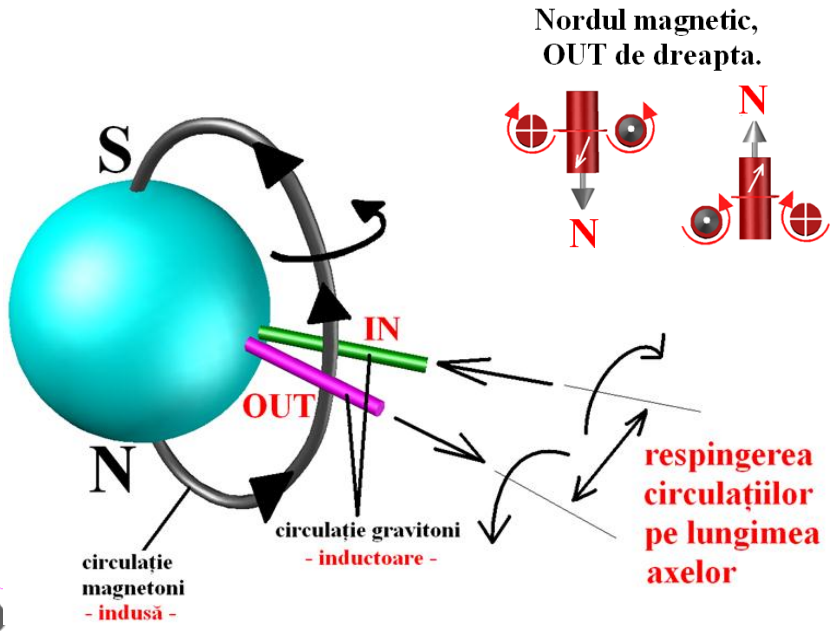

În figurile 8 şi 9 am arătat cum “vârtejurile” au geometrii diferite şi implicit “turaţii” diferite.

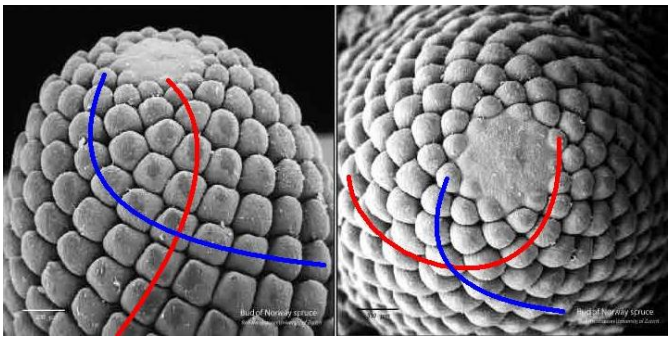

În centrul acestora, în cazul câmpului magnetic, se va **aduna şi alinia** pilitura de fier**(curgeri de acelaşi sens ce se vor respinge permanent în lungul axei).**

Curgerea gravitaţională, superfluidică, de tip IN-OUT se vede cel mai bine în cazul creşterii plantelor. Fiind cu dublu sens, circulaţia gravitonică induce **curgeri staţionare** (**de această dată şi cilindric, replicarea ADN**).Poziţia de staţionare este pur geometrică, raportul de aur(1,618), unghiul de aur...etc. fiind de fapt constante ale curgerilor.

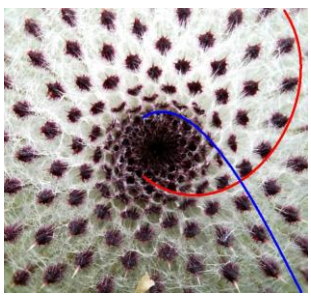

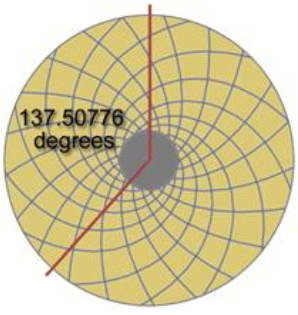

Circulaţia gravitonică de dreapta induce(cilindru-cilindru) în natură, în viu, circulaţii de stânga!

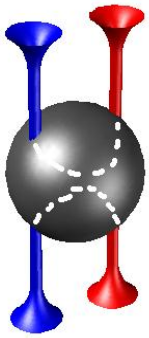

Anularea gravitaţiei are la bază un principiu simplu.

Considerăm un corp; sfera din figura alăturată, cu o pereche de solitoni (neconectaţi toroidal), singură în Univers apoi aflată într-un câmp gravitaţional.

Curgerile se vor cupla cap la cap, corpul fiind atras gravitaţional.

Devierea curgerilor gravitaţionale(prin exteriorul sferei) se poate face închizând circuitele de curgeri gravitonice, interne, prin autoconexiuni toroidale!

Acest lucru se poate realiza prin inducţii repetate, prin circuite de tip magneto-gravitaţionale, A, B.Atât "turaţia" cât şi geometria(**dublu circuit**) acestor curgeri sunt esenţiale pentru a determina autoconexiunea curgerilor gravitonice.

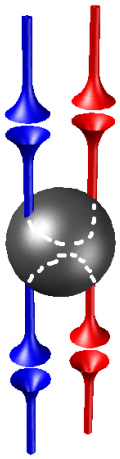

circulaţie conectată periferic, atracţia lui G

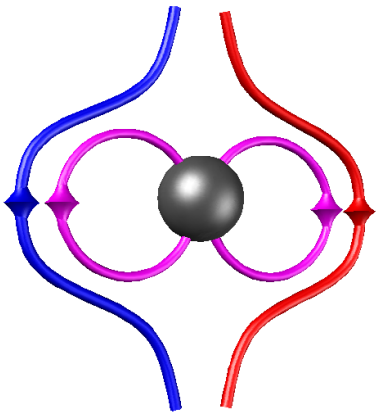

circulaţie deviată dedatorată autoconexii toroidale

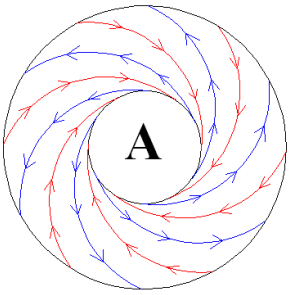

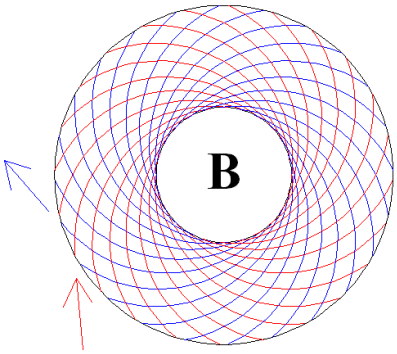

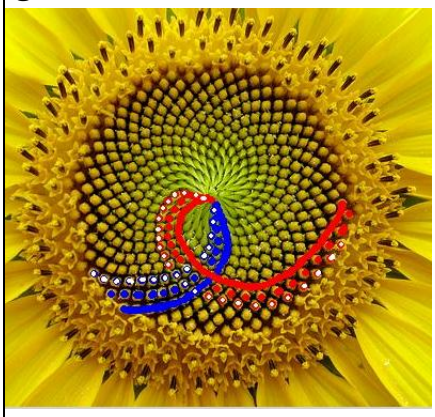

Definiţie:

Starea de imponderabilitate totală (g=0) este starea ipotetică a materiei cu toţi solitonii închişi toroidal.Această stare este asimilată sistemelor complet izolate şi prin urmare este o stare inexistentă în Univers.

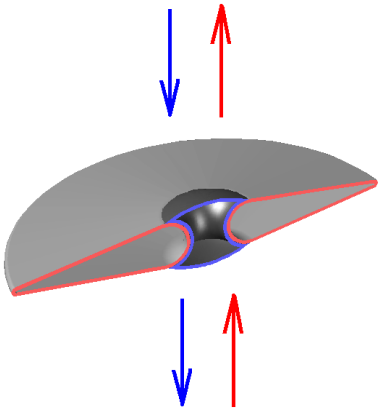

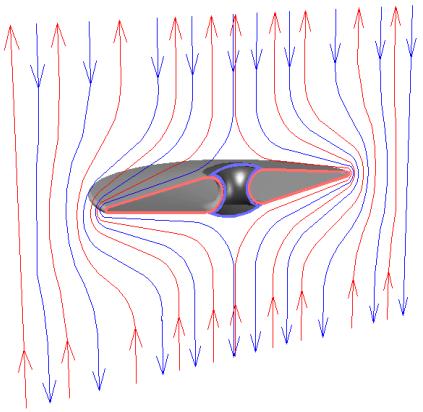

Devierea ambelor circulaţii(de urcare sau coborâre) prin autoînchiderea toroidală a solitonilor (circulaţie rotativă tip turbină).

(există cel puţin un tetrahelix ce are un IN şi un OUT către exterior.

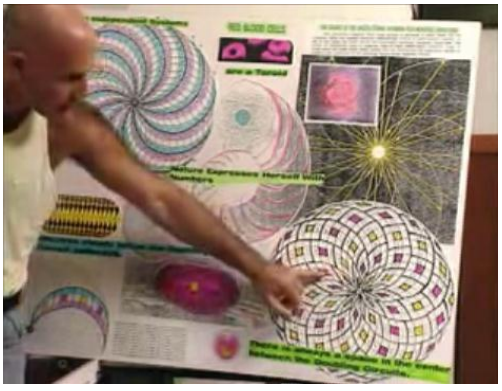

Geometria „dublu circuit" este intuită şi de exoticul nonconformist Marko Rodin. Acesta este...." la mustaţă", presupunând că se poate obţine gravitaţie folosind acest principiu.(2 înfăşurări distincte pe acelaşi tor)

Vortexul matematic, cum a fost denumit, produce, în anumite condiţii, autoconexiunea toroidală a circulaţiei magnetice ...a "carcasei". **Gravitodina este astfel ecranată**.

Folosiţi intuiţia şi veţi realiza lucruri uluitoare, eu însumi (folosind CODUL) îmi canalizez eforturile pe această tehnologie neconvenţională...

Propulsia(echilibrare, tracţiune, frânare) are loc însă **prin spargerea dirijată** a ecranării gravitaţionale şi interpunerea turbinei propulsor. Aceasta acţionează ca şi turbina unui avion sau skijet, singura diferenţă este că fluidul, respectiv particulele gravitonice, sunt ...**nedetectabile**!

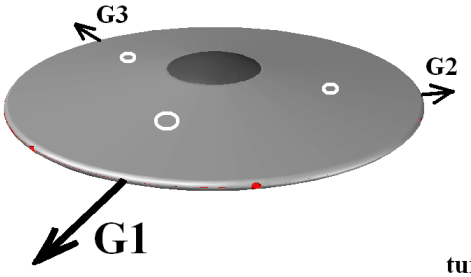

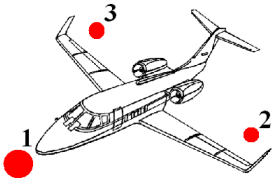

Aşa cum astăzi folosim curgerea magnetică, fără să o vedem, să o cunoaştem, aşa vom proceda şi în câmpul gravific de curgeri. Acest principiu se aplică oricăror curgeri nedetectabile din Univers!

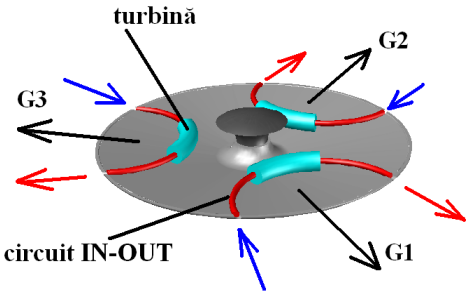

În figură apare conexiunea dirijată a curgerilor şi utilizarea a 3 turbine.

Variaţia rezultantelor **G1**, **G2** şi **G3**(în direcţie şi valoare) produc atât echilibrarea cât şi tracţiunea sau frânarea.

Gravitaţia internă(necesară pasagerilor) se poate face cu circuite de curgeri compensatorii ce produc, într-un anumit volum, o constantă gravitaţională.

Cadranul solar

Iată un alt intuitiv, **Edward Leedskalnin**,...o legendă pe care o veţi găsi pe internet.(Coral Castle secrets) ED, pe scurt, a lasat o grămadă de indicii ale intuiţiei sale(câteva mai jos).**El a afirmat nici mai mult nici mai puţin că a descoperit secretul...antigravitaţiei!**

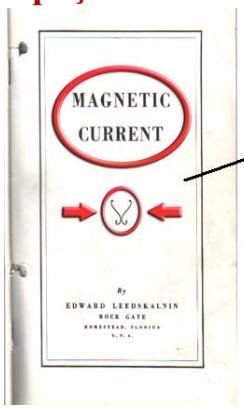

Leedskalnin demonstrated to neighbors his strange machines. He was able to generate his own electricity. Ed wrote a total of 5 pamphlets; one called 'Magnetic Current' is as incomprehensible **as Einstein's Unified Field Theory.** He admitted that he could produce anti-gravity and knew how the ancient pyramids were built. He wrote: "A Book In Every Home", "Sweet Sixteen, Domestic and **Political Views" .**

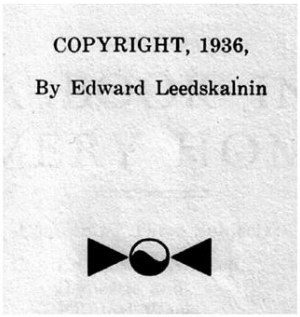

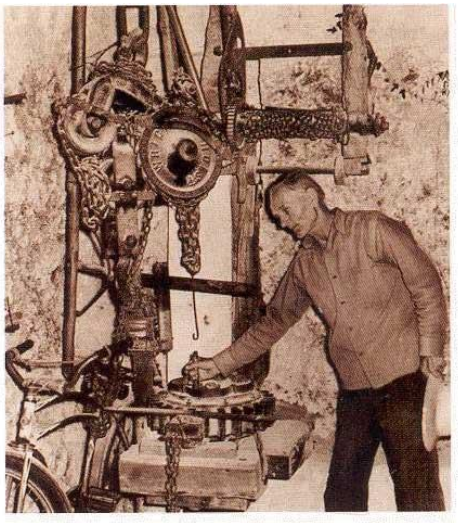

His "Mineral, Vegetable and Animal Life" contains his beliefs on life's cycle. He also wrote 3 pamphlets on "Magnetic Current".

A plaque was found in Ed's bedroom after he died. It read:

THE SECRET TO THE UNIVERSE IS 7129 / 6105195.

Interestingly enough: 7+1+2+9 = 19 and 6+1+0+5+1+9+5 = 27

In 1927, **Tesla** wrote a book about electro-magnetic waves.

A connection?

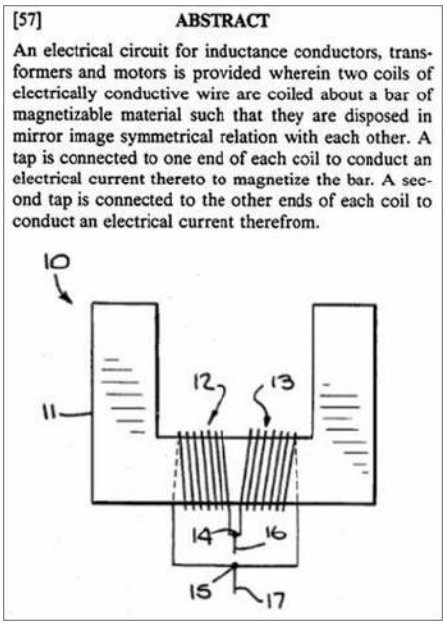
[57] ABSTRACT

An electrical circuit for inductance conductors, transformers and motors is provided wherein two coils of electrically conductive wire are coiled about a bar of magnetizable material such that they are disposed in mirror image symmetrical relation with each other. A tap is connected to one end of each coil to conduct an electrical current thereto to magnetize the bar. A second tap is connected to the other ends of each coil to conduct an electrical current therefrom.

Conştientizează acum... Nu formulele matematice te vor face să înţelegi Fundamentul Universului.

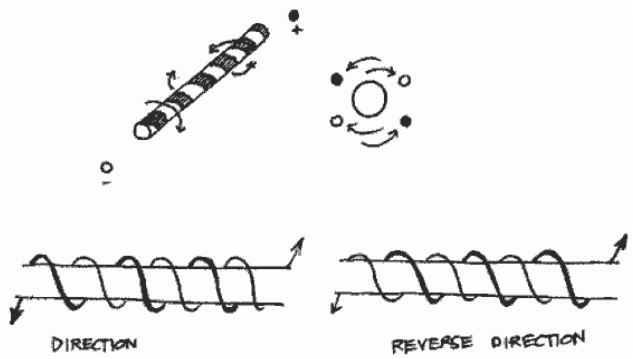

Iată mai jos traducerea mea la "codul Leedskalnin", lăsat de acesta posterităţii şi generând, intuitiv, o legendă!

Nu este întâmplare...este intuiţia umană la superlativ!

THE SECRET TO THE UNIVERSE IS 7129 / 6105195.

LEVOGIR & DEXTROGIR ...TETRAHELIX

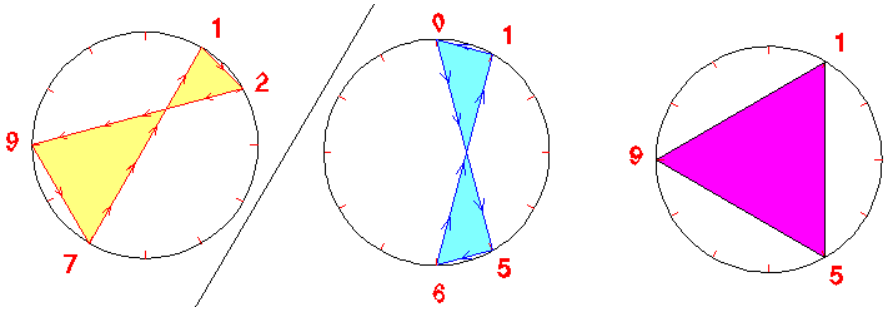

Confirmat şi prin textul...:

7129/6105195 = "the sound of two rings". It is reported that Edward would only respond to 2 rings of the bell at Rock Gate. Which upon hearing Edward would greet his guests and show them the secret to the universe.

De remarcat că funcţionarul **Edward L.** a fost suspectat de legături cu masoneria, prin simboluri...mai nou şi...Marko Rodin...**Absolut ...FALS**. **Intuiţia Fundamentului Universului** i-a unit...Şi alţi intuitivi au mirosit CEVA...dar nu au ştiut să definească...CE!?

Am pus comparativ cele două descrieri ale Universului superfluid pentru ca să...vezi mai clar ?!

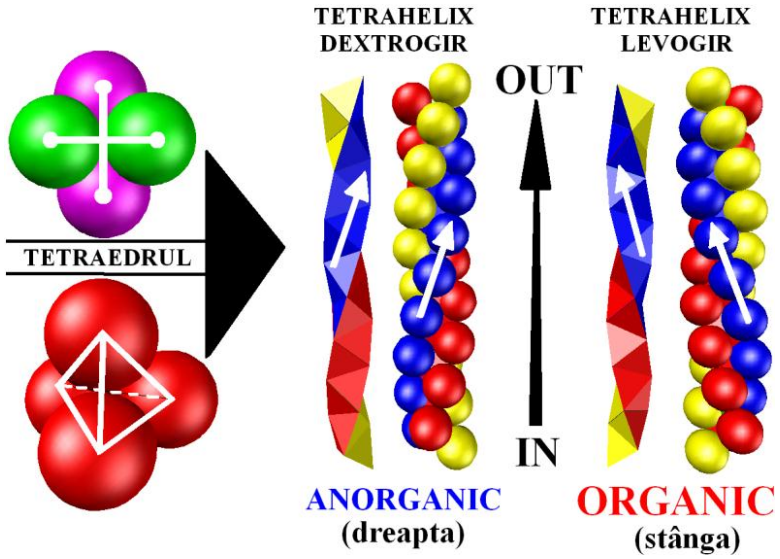

Nimic nu este întâmplător, este doar o iluzie, totul se comportă "matematic".

Toate descrierile intuitive au ca fundament ..."cred că... ceva îmi spune că...simt că...".

Această avalanşa de "similitudini", după doi ani de căutari... nu mă mai miră deloc.Pur şi simplu aşa se construieşte comportamentul uman, pe şablonul elicoidei fundamentale, **destinul uman devenind previzibil şi ..."evitabil".**

OBSERVAŢII:

1) S-a ales ca sens de curgere sensul deplasării sarcinilor pozitive prin conductor, pentru a nu da toate regulile fizicii clasice peste cap.**Astfel CODUL FUNDAMENTAL verifică TOATE convenţiile deja consacrate, de la nivel cuantic... la nivel galactic!**

(dacă descoperiţi ceva unde CODUL nu verifică insist...contactaţi-mă!)

Eu prefer schimbarea sensului în cel real, însă acest lucru înseamnă darâmarea regulilor deja existente, reclădirea din temelii a fizicii, prin unificare !

2) **Câmpul magnetic terestru este generat în fiecare punct(local) de curgerea antiparalelă-chirală de tip gravitonic, prin inducţie în „V".**

De aceea, în lungul unei linii de câmp de 10Km vom avea o "constantă" a vectorului flux magnetic terestru. Cu niciun dispozitiv nu pot distorsiona acest câmp astfel încât pe o distanţă de ...nici 100m să schimb direcţia fluxului...ca sa nu vorbesc de **constanţa mărimii**...pe care nu o pot obţine nicicum, **aflându-mă într-un punct**(depinde de distanţă).
ATENŢIE!, singura posibilitate este aceea ca în fiecare punct să am un mic generator de câmp şi...prin "legarea în serie" să obţin, de această dată foarte uşor, efectul de modificare a câmpului magnetic terestru.(la fel este generat şi acesta...LOCAL)
Astfel, tunelul acceleratorului de particule(vezi CERN) poate fi considerat o cumulare în serie, prin efecte locale, asupra magnetismului terestru.

3) **Ecranarea gravitaţională** impune (la fel ca şi ecranarea magnetică) închiderea circulaţiilor gravitonice, autoconexiuni toroidale. Un dipol magnetic cu toate liniile de câmp închise(ce nu se pot deschide) nu mai atrage ...nimic!Similar, dacă dipolul nu poate deschide circuite închis-toroidale, nemetale de exemplu, acesta nu le poate atrage!
Ecranarea anulează orice **reacţie** de tip gravitaţional cu exteriorul!
(se deflectă absolut totul, inclusiv lumina, percepţia luciului metalic...efect oglindă)
4) **Propulsia gravitaţională** se face asemănător unui surfer printre vapoare...metalice, cu un electromagnet potcoavă în mână.Apasă pe buton, este atras de prima navă, decuplează iar apoi sare pe următoarea, ceva mai departe...şi tot aşa!
5) **Turbina propulsor**, de tip gravitaţional, are palele de tip circulaţie magnetică toroidală, închisă, ce induce în mijloc o circulaţie gravitonică cilindrică, deschisă.
Dacă ecranarea este dublu circuit propulsia foloseşte acelaşi principiu doar la construcţia traseelor de curgere forţată, la ecranarea tuburilor(traseelor) de reacţie ale turbinei.
Aşa cum liniile de câmp magnetic formează un circuit aşa şi circuitul curgerilor gravitaţionale.Trebuie doar să izolăm-accelerăm aceste curgeri prin interiorul magnetodinei....!
6) Electricitatea induce magnetismul şi invers aşa cum magnetismul induce gravitaţie şi invers.Maxwell a făcut unificarea câmpului electromagnetic...câmpul gravitomagnetic fiind acum deja uşor de unificat(vezi inducţia în **V)**.

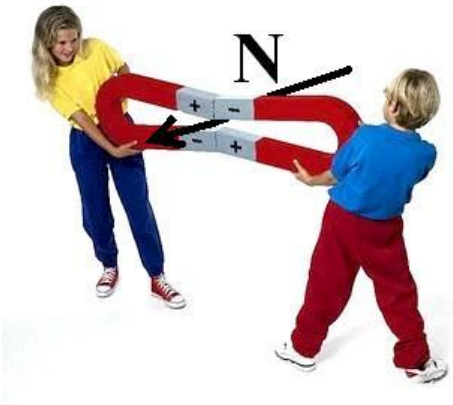

Gravitaţia este circulaţie de ambele sensuri.
Ea nu are un sens UNIC,
aşa cum se consideră greşit astăzi!

Atracţia gravitaţională, permanent fără repulsie, este similară cu faptul că 2 magneţi potcoavă, superfluizi, ţinuţi fiecare de o sfoară, se vor atrage întotdeauna!

Susţinătorii teoriilor corzilor vibrante văd o realitate posibilă(string theory).

Această „realitate ipotetică" este pretutindeni şi nimeni nu o vede!

La fel toate teoriile finale, unificatoare.Marea problemă a ştiinţei(orbirea) este că lucrează cu LEGI ale proiecţiilor realităţii şi nu cu realitatea însăşi.

Evidenţierea principilui UNIC, din spatele fiecărei proiecţii, duce la intuiţia realităţii, la nivel fundamental.

Superfluiditatea curgerilor elicoidale şi legile interacţiunilor reciproce ale acestora(codul fundamental), conduc la înţelegerea construcţiei Universului.

Iată, mai jos un exemplu concludent în care ştiinţa, raţiunea, nu vede nimic...pentru că nu foloseşte intuiţia!

Fără sa fiţi fizicieni sau mari specialişti în matematică superioară, aveţi acum posibilitatea de a înţelege înaintea acestora **totul**, **de a vedea simplitatea** din spatele şablonului universal!

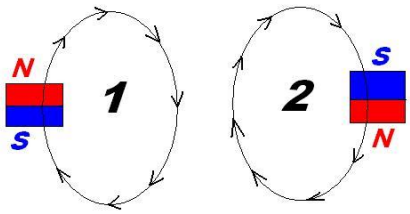

...conexiunea periferica a 2 circulatii magnetice, toroidale...

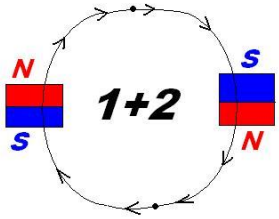

Folosind conexiuni logice, intuitive, obsevând natura şi nu ... formule matematice, înţelegeţi perfect!

Reiau exemplul circulaţiei magnetice şi studiez comportamentul delfinilor. Fac apoi o comparaţie cu teoria "stringurilor „ şi constat:

-delfinii nu cunosc teoria "stringurilor" dar le fac...

-fizicienii "cunosc" teoria stringurilor însă nu-şi dau seama cum arata un "string", o "coardă vibrantă"

Priviţi mai sus cum 2 circulaţii magnetice, toroidale, ce prin apropiere, la o anumită distanţă, se conectează periferic (**dinamică extrem de rapidă**). Rapididatea acestei conexiuni o vedeţi în video de mai jos, daţi sonorul mai tare şi...**atenţie la reacţia publicului**!

VIDEO LINK:

http://www.youtube.com/watch?v=TMCf7SNUb-Q&feature=related
http://www.youtube.com/watch?v=bCsK_Zbb_6o&feature=related

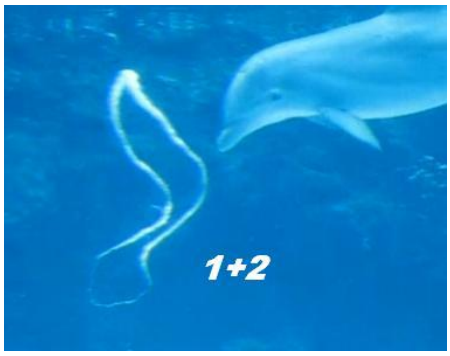

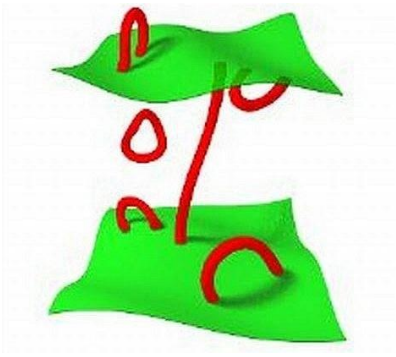

Conexiunea periferică a E.F.T., folosită şi în cazul circulaţiei gravitonice, arată extrem de clar cum gravitaţia **NU** are un sens unic al curgerilor.Transferând doar principiul şi lucrând în orb(folosind intuiţia), totul devine extrem de clar**.**

Descoperind principiul universal, existent pe orice nivel de mărime, putem lucra cu orice subsistem, inclusiv cu cele periferice, minus-plus INFINIT!

Ştiinţa NU lucrează cu materie "invizibilă"...religiile DA!
Religiile NU lucrează cu agumente verificabile, observabile...ştiinţa DA!

FUNDAMENTUL UNIVERSULUI poate fi înţeles numai dacă unificarea a tot ce există se face printr-o singură formulă, extrem de simplă,
50%+50%=100%!

Atracția universală, atracția mecanică și unificarea câmpurilor!

Așa cum am arătat, gravitația,deși are ca efect cunoscut numai atracția, este greșit fundamentată…sau mai bine zis,…nefundamentată, neânțeleasă!

Fenomenul nu poate fi înțeles pentru că se așteaptă ca,
din formule matematice, să apară răspunsul.

În schimb se ignoră orice observație simplistă, orice analogie cu realitatea a diverselor rezultate matematice(adepții teoriei stringurilor nu văd stringurile, acestea fiind peste tot).

Gravitaţia pe Pământ la scară macroscopică.

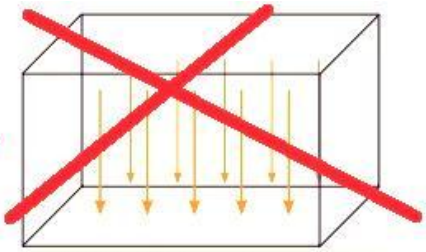
Gravitaţia într-o încăpere: curbura Pământului este neglijabilă la această scară, iar liniile de câmp pot fi considerate cu aproximaţie ca paralele şi îndreptate direct spre centrul Pământului

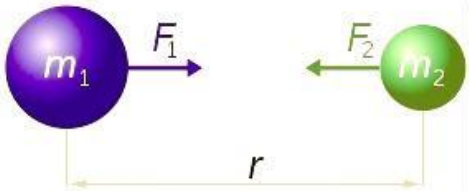

G este o constanta gravitaţională, o cantitate cheie în **Legea atracţiei universale** a lui Isaac Newton.

Cum poți să descoperi lucruri noi, mergând, de fiecare dată, pe același drum…cunoscut?

Priviți figurile de mai sus. Se pleacă de la aceeași eroare fundamentală…de fiecare dată.

NICI UN FIZICIAN NU LE VA ACCEPTA , ca fiind erori fundamentale…
…pentru că nu va avea ce pune în loc!...

Cum poți să descoperi ce este atracția universală…dacă pleci, de fiecare dată, de la o **eroare**?

Singura cale era… **UN ALT DRUM**!

Abordarea este pur mecanicistă.

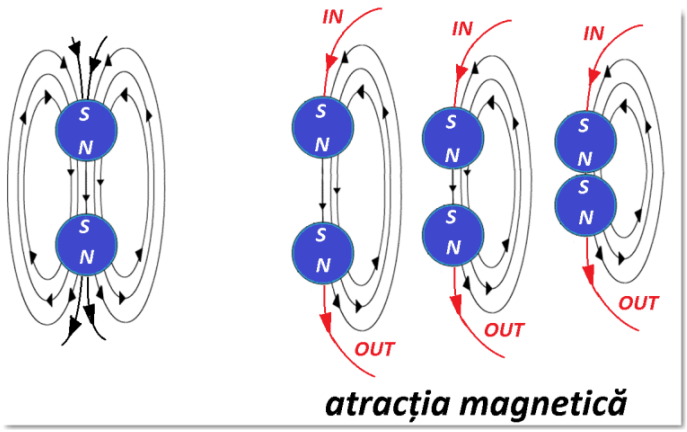

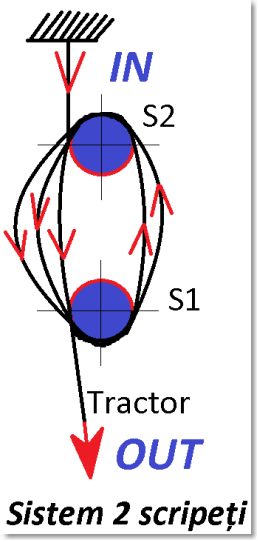

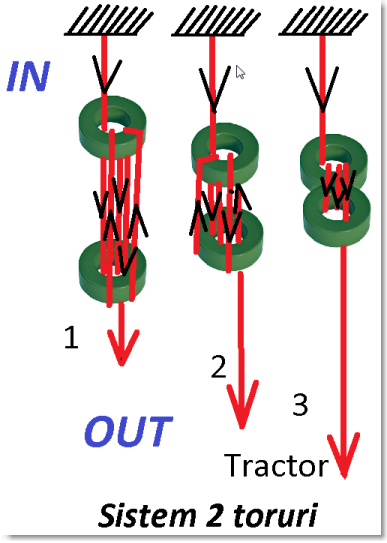

Aveți, în imaginile din dreapta, un sistem de 2 scripeți, cu axe libere, pe o masă. În mod identic 2 toruri. De această dată acțiunea pur mecanică a tracțiunii firului(ținând fix celălalt capăt), în ambele cazuri, produce o apropiere a sistemelor.

Atracția scripeților/torurilor este
EFECTUL acțiunii TRACTORULUI!

APROPIEREA MECANICĂ este efectul legăturilor flexibile, a corzilor, a firelor!
Atracția magnetică, gravitațională….sunt efectul …aceluiași principiu, al interacțiunii stringurilor, acela al UNIFICĂRII CÂMPURILOR
(curgerea Universului superfluid)

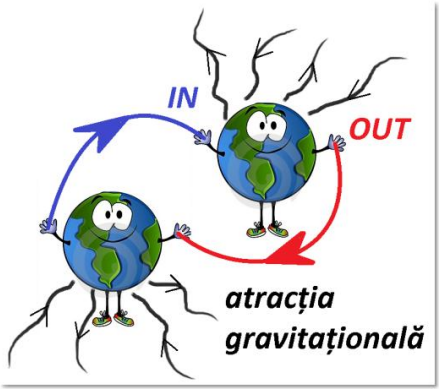

Electricitatea şi magnetismul unificate. GRAVITAŢIA rămasă în ...aer, unificată doar cu magnetismul!

Conform inducţiei fundamentale, cilindru-cilindru sau tor-cilindru, este evident că dacă vorbim de inducţie electro-magnetică vom vorbi şi despre inducţia magneto-gravitaţională!

Altfel, NU se poate lega circulaţia electrică de circulaţia gravitaţională decât prin circulaţia magnetică. Inducţia fundamentală este între electric-magnetic şi magnetic-gravitaţional(**i**).

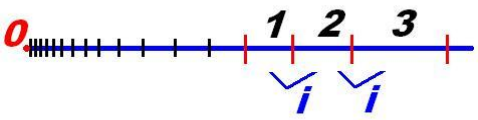

1 - clusteri "gravitonici"
2 - clusteri "magnetonici"
3 - clusteri "electrici"

Domeniul(intervalul) dimensional al clusterilor electrici **NU** se află lângă cei gravitaţionali(mai mici).

A gândi că sub gravitaţie nu mai este NIMIC...este o ...naivitate ştiinţifică, lipsită de orice urmă de intuiţie...

A gândi că electronii, protonii, magnetonii, etc, sunt particule **perfect identice** ar însemna că în Univers putem găsi 2 geometrii(2 planete, 2 galaxii, 2 flori,2 oameni....etc) perfect identice!

Vom înţelege de ce lumina solară, la trecerea prin prismă optică, se "sparge dimensional", fiecare mărime de cluster având altă traiectorie!

Instinctiv undele au fost grupate, în funcţie de frecvenţă, pe diverse domenii de unde: vizibile, electromagnetice, raze X, etc...

Pentru a descrie gravitaţia folosesc un limbaj universal, cel al graficii, al geometriei. Nu aveţi nevoie nici măcar de cuvinte, pentru a înţelege! Încercaţi să descifraţi desenele de mai jos, fără a avea o descriere textuală.

Cheia este la dumneavoastră, dacă începeţi să înţelegeţi fără să citiţi, doar privind imagini, aici sau oriunde, de oricând...proiectul FUNDAMENTUL UNIVERSULUI şi-a atins scopul, acela de a-ţi deschide ochii.

Simplitatea din spatele gravitaţiei este accesibilă oricui. În schimb forţa acesteia depăşeste, momentan, capacitatea multor oameni ai ştiinţei de a gestiona această simplă realitate!

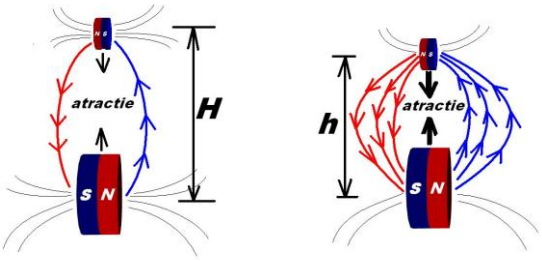

"accelerația magnetică"

Bomba atomică a fost creată de oamenii ştiinţei. Einstein a refuzat participarea ...

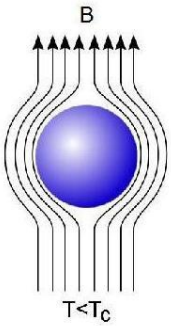

"ecranare magnetică"

Efect Meissener

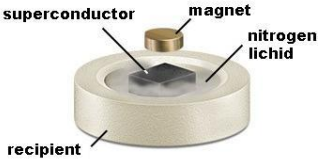

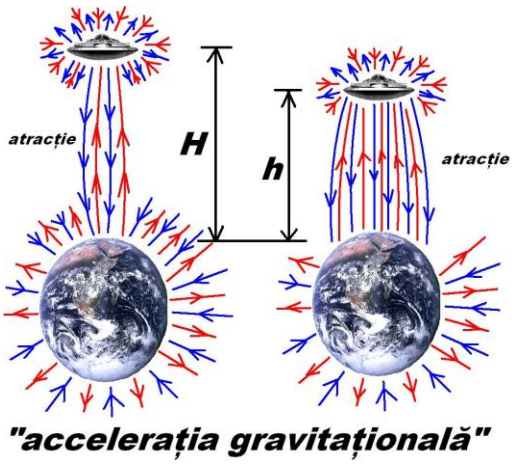

"accelerația gravitațională"

Imaginaţi-vă un instrument extrem de simplu, ce deţine în el toată „puterea divinităţii", pus la dispoziţia acestora. Antigravitaţia este în acest moment o realitate, este maxim ce vă pot spune ...însă vă pot desena!

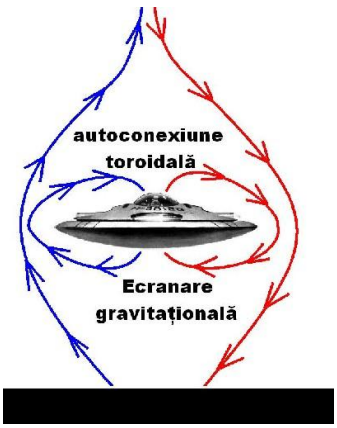

AM SUFICIENTĂ PUTERE PENTRU A RESCRIE ISTORIA!

Omule.. TU eşti pregătit?

Chinese Astronomer Predicts that UFOs of Extraterrestrial Origin Will Appear in 2011 0r 2012.

Professor Wang Sichao, of the Purple Mountain Observatory (Zijinshan Astronomical Observatory in Nanjing, China) of the Chinese Academy of Sciences, delivered a speech on August 23 in the city of Guangzhou, during which he stated that some UFOs appear to be extraterrestrial spacecraft that demonstrate anti-gravity capability and may be engaged in research activities.

Sichao also stated that UFOs have been observed by astronomers traveling as fast as 80 percent of the speed of light at distances of between 150 and 1,500 km from Earth.

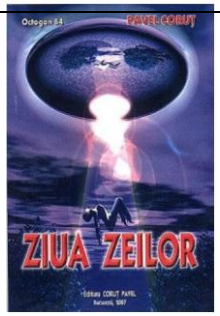

Preotii romani sunt sarlatani sau naivi!

Oameni ai timpului nostru, fie ei scriitori sau academicieni, avertizează; semne ale altor civilizaţii sunt peste tot. Acestea stăpânesc perfect tehnologia de gravitaţie!

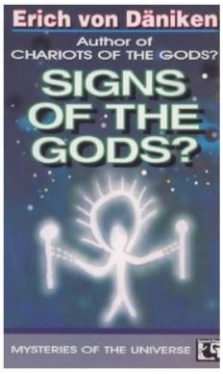

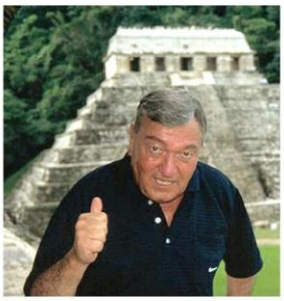

Oameni ce-şi asumă riscurile "arderii pe rug", ies în faţă.

TU eşti pregătit să gândeşti altfel ?

Efecte ale tehnologiei de gravitaţie se văd şi în vestita pădure Baciu, de lângă Cluj...dacă ai ochi!

"Dumnezeu nu este necesar Universului ...pentru a fi înţeles", spune Stephen Hawking, fizicianul britanic, în lucrarea "THE GRAND DESIGN".

Asta înseamnă că ...toate religiile lumii, manifestări particulare ale Universului, vor avea nevoie numai de fizică şi matematică pentru a fi explicate?

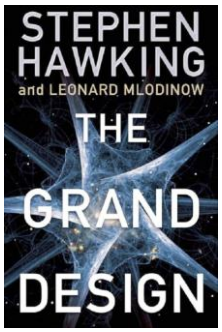

O uriaşă eroare!

Singurul lucru, ce poate explica simultan, atât ştiinţa cât şi religiile lumii, **este o nouă teorie**, ce nu se aseamănă cu niciuna dintre ele însă... le conţine pe amândouă!

Această nouă teorie, particularizată în spaţii sau timpi diferiţi din Univers, trebuie să dea răspunsuri la ştiinţă, la religii...**la tot ce există, oriunde şi oricând**.

Ştiinţa şi religiile lumii, făcând permanent „mişto" una de cealaltă, arătându-şi fiecare neputinţa, sunt acum demolate, din temelie, de o lovitură anticipată, aşteptată de...ambele!

GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ este şablonul ce face această unificare posibilă, fiind cheia tuturor lucrurilor. Religiile lumii sunt, începând de acum, în proces de erodare mult accelerată.

O primă mostră...dizolvarea religiei în genetică.

...sau de ce trebuie **Vaticanul** să-şi dea cu părerea...

Iată un exemplu de folosire involuntară a geometriei elicoidale, inducţia de replicare cilindru-cilindru, în tehnologii de ultimă oră!

INTERNET START

Omul de ştiinţă american Craig Venter, un pionier în genomică, a anunţat recent(**mai 2010**) că experţii de la laboratoarele Maryland din California, au reuşit sa creeze primele "celule sintetice" din lume - o bacterie numită Mycoplasma mycoides.

"**Am trecut de o barieră psihologică critică**", a declarat Venter. "**A schimbat modul meu de a gândi, atât în ceea ce priveşte ştiinţa, cât şi filosofia vieţii şi modul în care funcţionează"**, a adaugat el.(să fi făcut dl. Venter saltul către geometrodinamica elicoidală?)

Genele bacteriei au fost construite în totalitate în laborator, "din patru sticle cu substanţe chimice pe un sintetizator chimic, pornind de la informaţii din calculator", a explicat expertul.

Experimentul, rezultatul unui proiect ce dureaza de 15 ani, a fost publicat în revista Science şi a fost salutat drept un punct de referinţă de mulţi oameni de ştiinţă şi filosofi.

"**Venter întredeschide cea mai profundă uşă a istoriei omenirii, posibil chiar întrezărind destinul său**", a apreciat Julian Săvulescu, profesor de origine română considerat o autoritate în bioetică.

"Acesta este un pas spre crearea de organisme vii, cu capacităţi şi trăsături care nu s-ar fi putut dezvolta niciodată natural", a adaugat el.

Bacteria sintetică are 14 secvenţe de marcare în genom - bucăţi de ADN adăugate pentru a le distinge de cele naturale.

Organismele s-au comportat şi s-au divizat în laborator asemeni bacteriilor naturale.

Mycoplasma mycoides a fost ales pentru că este un microb simplu, cu care poate fi dezvoltată şi dovedită tehnologia, dar nu există o aplicare imediată.Insă oamenii de ştiinţă de la Institutul Venter, compania care a finanţat cercetarea, intenţionează sa progreseze rapid către ţinte mai utile, care este posibil să nu existe în natură.

(Discovery Science are un documentar, realizat între 2005-2010, ce merită văzut)

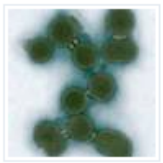

Vaticanul ii avertizeaza pe oamenii de stiinta sa nu se joace de-a Dumnezeu

Biserica Catolica i-a avertizat pe cercetatorii care au creat prima celula sintetica ca numai Dumnezeu poate crea viata, dar au tinut sa precizeze ca descoperirea poate fi una pozitiva.

Iată reacţia Vaticanului, o mostră a dizolvării inevitabile a religiei în genetică!

Vaticanul a salutat anunţul oamenilor de ştiinţă privind crearea primei celule sintetice, catalogând demersul drept un "rezultat interesant" care ar putea folosi la tratarea bolilor.

Publicaţia Vaticanului L'Osservatore Romano a numit experimentul "o cercetare importantă", rezultat al "ingineriei genetice de înaltă calitate", într-un articol publicat recent.Publicaţia adaugă însă că oamenii de ştiinţă care au creat celula nu au creat viaţa, ci doar "au înlocuit unul dintre motoarele sale".

INTERNET STOP

Mecanismul de replicare în oglindă, CILINDRU-CILINDRU

Sunt de acord că nu putem "vedea" curgerea superfluidică a Universului, însă observându-i efectele şi folosind intuiţia o putem descrie.

FAZE:

a)-conexiune periferică, antiparalel-chiralică, 1+2+3
(coloana lui Brâncuşi, o coloană ...din coloane)
b)-1,2,3 circulaţii paralel-antichirale, în oglindă, inducţie cilindrică
c)-autoconexiunea toroidală a capetelor libere, coroana de spini, ouroboros snake.

Iată în lumea ADN-ului analogii pe care le-am subliniat.

INTERNET START

ADN-ul este "reţeta" necesară sintezei de proteine, molecule organice esenţiale organismelor vii;

O secvenţă ADN conţine gene, zone care controlează genele şi zone care ori nu au nici o funcţie, ori încă nu le cunoaştem rostul;

Acidul dezoxiribonucleic are o structură de dublu helix -- forma nu influenţează funcţia, în esenţă o "scară" dreaptă ar fi identică din punct de vedere funcţional, însă dublul helix economiseşte spaţiu. "Scara" este alcătuită din două lanţuri organice elastice ce sunt conectate prin "trepte".

"Treptele" sunt de fapt doar de patru feluri, unind perechi de baze azotate, ce pot fi patru tipuri diferite de molecule organice, adenină (notată **A**), citozină (**C**), guanină (**G**) şi timină (**T**);

Cele patru baze (**A**, **C**, **T** şi **G**) nu se pot combina decât într-un anumit mod, adenina doar cu timina (**A** + **T** sau **T** + **A**), şi respectiv citozina doar cu guanina (**G** + **C** sau **C** + **G**); cu alte cuvinte, o bază de tip **A** -- în orice parte a lanţului s-ar afla -- nu se poate combina decât cu o bază de tip **T**; în mod similar, **G** nu se poate combina decât cu **C**;

Ordinea contează: A + T nu este acelaşi lucru cu T + A; vezi codul genetic care e preluat de la ARN.

Având în vedere că nu există decât **cele patru combinaţii posibile**, se poate alege o "parte" convenţională a dublei elici pentru notaţie;

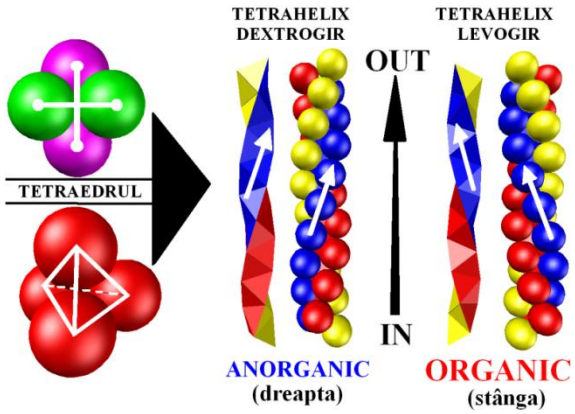

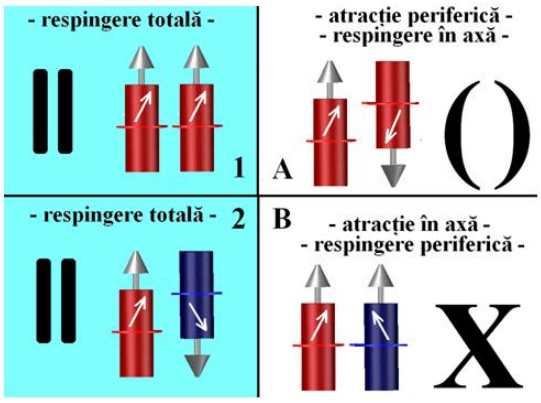

INTERNET STOP

Codul fundamental al interacţiunilor elicoidale arată că poziţiile relative sunt obţinute prin curgerile nedetectabile, "eterice".Similar dar în sens invers, folosind o anumită geometrie, putem folosi curgerea superfluidică să producă inducţie cilindrică, de replicare!

Înţelegerea mecanismului de formare a clusterilor staţionari se face cu ochii închişi(în orb), folosind conexiuni logice, intuitive.

Realitatea devine mult mai clară atunci când asociem date pe care le vedem şi date ce doar le intuim.

ATENŢIE!

Ştiinţa nu procedează aşa...deşi fizica cuantică a început să se apropie de....filosofie ... de religie.De ce ?...pentru că...AMBELE lucrează "în orb"...folosesc intuiţia?!

Fracţia divină studiată(involuntar) de ştiinţă...!?

...sau de ce "ESOTERICUL" are materie primă!

În ianuarie 2010 am fost extrem de "neinspirat" punând o întrebare directă unui cercetător român, un om remarcabil, suficient de deschis la nou. Este vorba de **Prof.Dr. Marian Apostol**, profesor şi cercetător ştiinţific în cadrul laboratorului de Materie condensată şi Fizică teoretică (Institutul de Fizică Atomică – Măgurele).

La întrebarea dacă fracţia de aur este observabilă în lumea cuantică iată răspunsul prompt :

"Fracţia divină" este un număr printre atâtea altele;
el nu are nicio "distincţie ştiinţifică".

http://www.theory.nipne.ro/~apoma/

La numai câteva luni după acest răspuns categoric, am dat de un articol extrem de interesant!

Data publicării este în aceeaşi lună cu răspunsul la întrebarea formulată. Ca o ironie a sorţii dau de un alt răspuns, al unui alt român, conducătorul unei echipei de cercetare, **Prof.Dr. Radu Coldea**, din cadrul **Departamenului de Fizică al Universităţii OXFORD**.

"Problema" este că "răspunsurile" se bat ...cap în cap.

În imagini, mai jos**, circulaţii antiparalele, elicoide, solitoni Falaco... restul intuiţie**.

Citiţi şi luaţi aminte...

Cine are dreptate ?

Golden Ratio Discovered in Quantum World: Hidden Symmetry Observed for the First Time in Solid State Matter

ScienceDaily (Jan. 7, 2010) — Researchers from the Helmholtz-Zentrum Berlin für Materialien und Energie (HZB), in cooperation with colleagues from Oxford and Bristol Universities, as well as the Rutherford Appleton Laboratory, UK, have for the first time observed a nanoscale symmetry hidden in solid state matter. They have measured the signatures of a symmetry showing the same attributes as the golden ratio famous from art and architecture.

The research team is publishing these findings in the Jan. 8, 2010 issue of the journal *Science*.

On the atomic scale particles do not behave as we know it in the macro-atomic world. New properties emerge which are the result of an effect known as the Heisenberg's Uncertainty Principle. In order to study these nanoscale quantum effects the researchers have focused on the magnetic material cobalt niobate. It consists of linked magnetic atoms, which form chains just like a very thin bar magnet, but only one atom wide and are a useful model for describing ferromagnetism on the nanoscale in solid state matter.

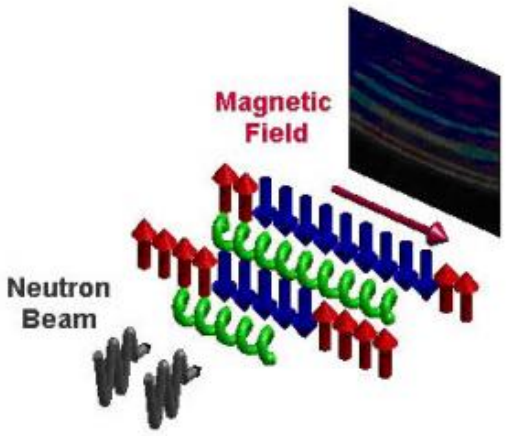

The magnetic field is used to tune the chains of spins to a quantum critical state. The resonant modes ("notes") are detected by scattering neutrons. These scatter with the characteristic frequencies of the spin chains. (Credit: Image courtesy of Helmholtz Association of German Research Centres)

See Also:

Matter & Energy
- Physics
- Quantum Physics
- Quantum Computing
- Nanotechnology
- Materials Science
- Nature of Water

Reference
- Quantum number
- Spin (physics)
- Hydrogen-like atom
- List of phases of matter

Ads by Google

How to Do Meditation?
Did You Know That Meditating Just 15 Min a Day Could Change Your Life
www.SilvaLifeSystem.com

Exotic Symmetry Seen in Ultracold Electrons

ScienceDaily (Jan. 20, 2010) — An exotic type of symmetry -- suggested by string theory and theories of high-energy particle physics, and also conjectured for electrons in solids under certain conditions -- has been observed experimentally for the first time.

See Also:

Matter & Energy
- Physics
- Quantum Physics
- Quantum Computing

Computers & Math
- Quantum Computers
- Hacking
- Encryption

Reference
- Spin (physics)
- Quantum number
- Electron configuration
- Phase (matter)

An international team, led by scientists from Oxford University, report in a recent article in *Science* how they spotted the symmetry, termed E8, in the patterns formed by the magnetic spins in crystals of the material cobalt niobate, cooled to near absolute zero and subject to a powerful applied magnetic field.

The material contains cobalt atoms arranged in long chains and each atom acts like a tiny bar magnet that can point either 'up' or 'down'.

When a magnetic field is applied at right angles to the aligned spin directions, the spins can 'quantum tunnel' between the 'up' and 'down' orientations. At a precise value of the applied field these fluctuations 'melt' the ferromagnetic order of the material resulting in a 'quantum critical' state.

'You might expect to see random fluctuations of the spins at this critical point but what we uncovered was a remarkable structure in the resonances of the magnetic spins indicating a perfectly harmonious state,' said Radu Coldea from Oxford University's Department of Physics who led the team.

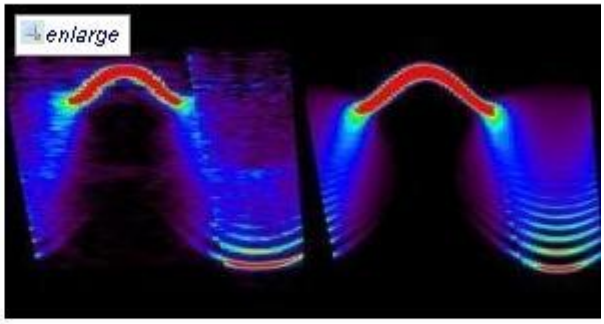

Spectrum of magnetic resonances observed by neutron scattering in cobalt niobate in zero magnetic field, data (left) and calculation (right). (Credit: Image courtesy of University of Oxford)

Ads by Google

Lifting Magnets
Magnetic separator/Lifting magnet/
Magnetic drum/grid from China
www□.□Lj□Magnet□.com

Phi at theOutnet.com
Designer brands at discount prices.
theOutnet.com. It's chic-onomics!™
www□.theoutnet□.com□/phi

Arnokrome and Magnetoflex
All forms supplied
Competitive price, reliable service
www□.strategicmetals□.co□.uk

Magnetic flowmeters
magnetic flowmeters
Check the latest

INTERNET START

As the critical state was approached the researchers observed that the chain of atoms behaved like a 'magnetic guitar string'.Radu added: 'The tension comes from the interaction between spins causing them to magnetically resonate. We found a series of resonant modes.

Close to the critical field the two lowest resonant frequencies approached closely the golden ratio 1.618…, a characteristic signature of the predicted E8 symmetry.'
He is convinced that this is no coincidence and it reflects a subtle form of order present in the quantum system.

The resonant states seen experimentally in cobalt niobate may be our first glimpse of complex symmetries that can occur in the quantum world. "The results suggest that similar 'hidden' symmetries may also govern the physics of other materials near quantum critical points where electrons organize themselves according to quantum rules for strong interactions,' Radu told us.

The research was supported by EPSRC and Radu aims to use a new EPSRC grant to explore the physics of materials near quantum criticality.

The team included **Dr Radu Coldea**, Dr Elisa Wheeler and Dr D Prabhakaran from Oxford University's Department of Physics, as well as researchers from Helmholtz Zentrum Berlin, ISIS Rutherford Laboratory, and Bristol University.

INTERNET STOP

Simetria E8 , românii, primii ce studiază, în acest moment, şablonul universal?

...sau cum ştiinţa se apropie timid de ...tetraedru

Felicitări domnule Coldea!

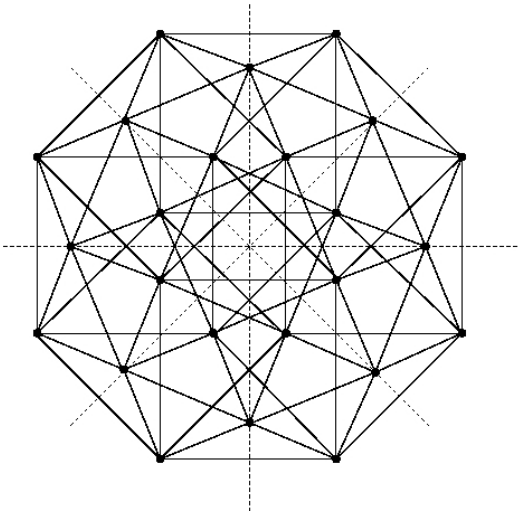

Nu doresc să par un "deştept al matematicii", de aceea vă supun atenţiei, dacă doriţi să vă documentaţi, grupurile Lie de tip E8, ce sunt deja pe masa fizicienilor.

Este însă suficient să înţelegeţi că **sunt structuri geometrice cu simetrie sferică** ce se pot descompune în tetraedre.

ATENŢIE,
numai politopul 3.3.5. conţine 2 x tetrahelix, înfăşurate. Este soluţia UNICĂ...pentru care 1.618....se potriveşte perfect...cercetătorii nu au aflat încă. Dumneavoastră sunteţi înaintea acestora!

Aceştia studiază cazul staţionar, superstabil, de tip sferic, neîntrezărind curgerea... superfluiditatea.Se studiază atomii din interiorul mingii de lemn, prinsă în ulciorul de pe Dunăre, **sperând să se înţeleagă cum este construit fluviul**...!!Secretul este să se studieze ansamblul, întregul sistem, deschiderea sistemului bilă, către exterior, fiind imperios necesară.

Iată intuiţia(predicţia) umană ţintind către mecanismul universal de construcţie al Universului superfluid!

INTERNET START

An unusual form of symmetry known as E8 – which **some physicists believe underlies a theory of everything** – may have been spotted in a solid material for the first time. Physicists in Germany and the UK claim to have shown that the 8D symmetry group describes the spectrum of spin configurations that emerge when a 1D chain of spins is chilled to near absolute zero and subjected to a specific magnetic field. The experimental work also confirms a long-standing prediction of the spectrum at zero magnetic field.

'Golden ratio'

Radu Coldea and colleagues then repeated their measurements in a magnetic field. As the strength of the field was increased to the quantum critical value of 5.5 T, the ratio of energies of the first two quasiparticles approached **1.618**. This number is the **"golden ratio"** and is precisely what should be measured if the quasiparticles are described by **E8 – a prediction that was made more than 20 years ago by Zamolodchikov, now at Rutgers University**.

Unfortunately the team was unable to study the system at the quantum critical field – where E8 should emerge – because they could only resolve the lowest energy quasiparticle above about 5 T. Although E8 predicts a total of eight quasiparticles, McCoy believes that it will be very difficult to use neutrons to see the higher energy quasiparticles. This is because their energies overlap a region dominated by continuum scattering involving two or more quasiparticles.

INTERNET STOP

Atractorul Lorenz este ...sistem de influenţă nu sistem atractor.

... cum se fac salturile între curgeri , "8-uri"

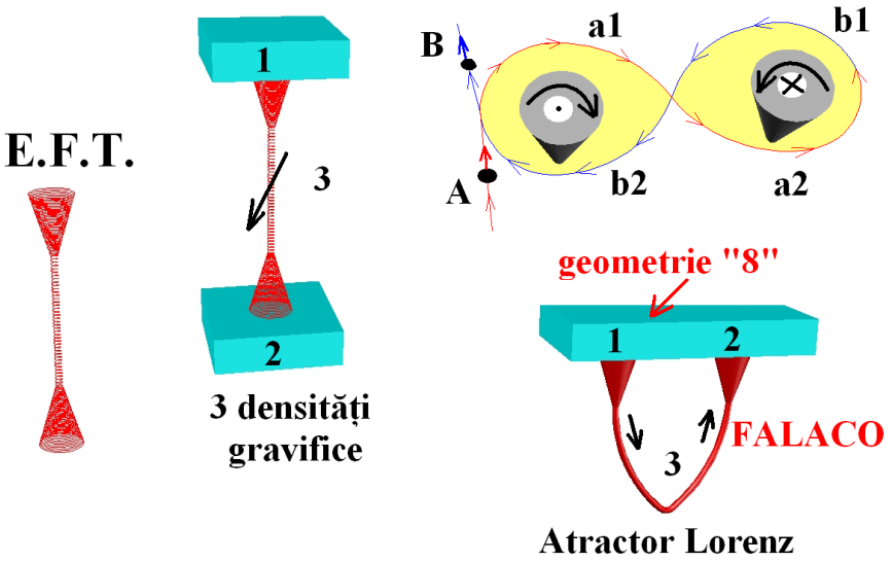

În desenul alăturat am reluat forma E.F.T. ca o geometrie ce străbate 3 densităţi de gravitaţie.În cazul întoarcerilor în aceeaşi densitate iniţială(solitonul Falaco) între capetele libere poate exista o atracţie.

O minge aruncată desupra unui Falaco, în piscină, are o traiectorie sub formă de **"8"**.

Astfel se descrie un traseu de tipul **A-a1-a2-b1-b2-B**, cu **A** intrare şi **B** ieşire.

În acelaşi timp traseul **AB** se poate face prin mult mai multe bucle, **niciodată traseele nefiind aceleaşi**(mişcare neperiodică).

Atenţie, acest "8" nu este o figură plană, datorată traseelor elicoidale pe care le urmăreşte!

Acestă geometrie o vom numi generic **atractor Lorenz.**

Lorenz a fost unul dintre cei mai înverşunaţi exploratori ai analizei neliniare a fluidelor, prin atractorul Lorenz, prezentat „altfel" mai jos.Sistemul de ecuaţii din care a derivat atractorul Lorentz este **nonlinear, tridimensional şi deterministic**.În dinamica fluidelor, atractorul Lorentz este un model realist al „climei" turbulente dintr-un cilindru mic de fluid închis, pe măsură ce i se aplică o încălzire continuă la partea inferioară a cilindrului.

Experimentul celor 2 cilindrii

Realizator IONEL DINU, fizician pasionat de teoria eterului.

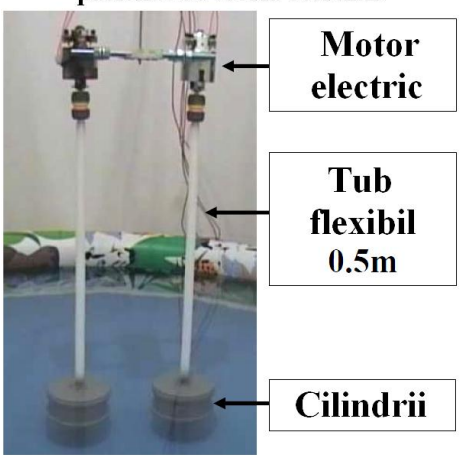

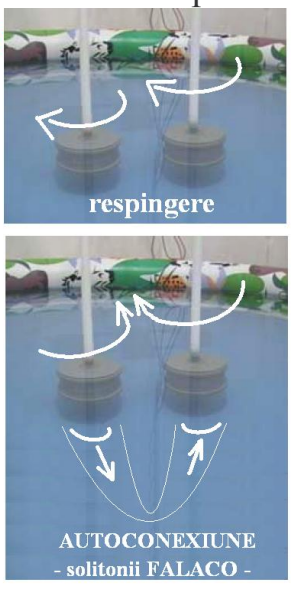

Pentru a demonstra atracţia capetelor solitonice ne vom folosi de experimentul celor 2 cilindrii, al unui fizician român, menţionat deja.

Domnul Ionel Dinu, un român pasionat de teoria eterului, a intuit ceva... Cum superfluiditatea Universului este specifică oricărei **"teorii finale"**, realitatea experimentului celor 2 cilindrii face demonstraţia atracţiei şi respingerii capetelor !

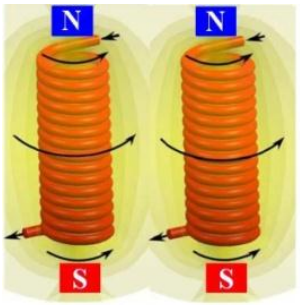

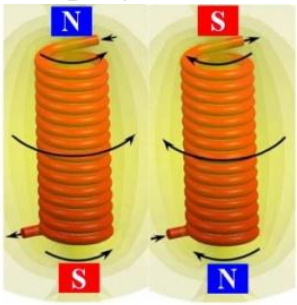

Similaritatea curgerilor elicoidale este deasemenea ...remarcată! ...

Autorul acestui experiment face...analogii discrete cu solenoidul...!(este fizician, nu riscă)

În cazul circulaţiilor de sens contrar are loc o autoconexiune, atât la partea inferioară cât şi deasupra.Astfel fluidul de sub cilindrii (în rotaţie de sens opus) formează solitonii FALACO.

Conexiunea la partea superioară se face printr-o atracţie a celor 2 cilindrii, aceştia tind să-şi unească capetele axelor.(ca şi când ar vrea să unifice tubul).

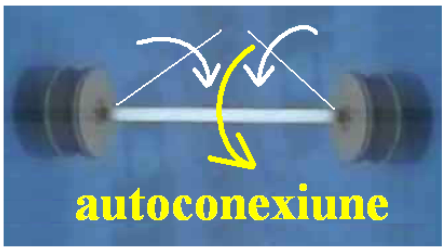

După cum v-aţi dat seama, doi magneţi tip cilindru, alăturaţi, antiparaleli, au acelaşi comportament... autoconexiunea la capete...! UPS....

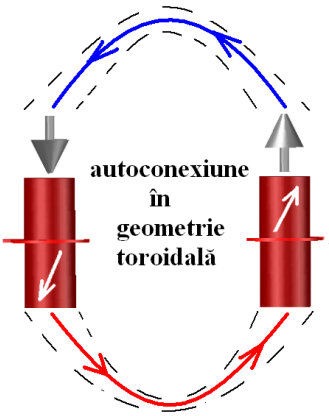

Pentru a vedea cum se atrag la capete aceste curgeri(în contrasens şi aceeaşi rotaţie) vom apela la atractorul LORENZ.

Vom considera o curgere staţionară, de tip simetrie sferică, **superclusterul C** numit generic **ELECTRON**.

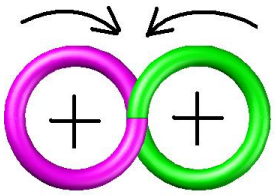

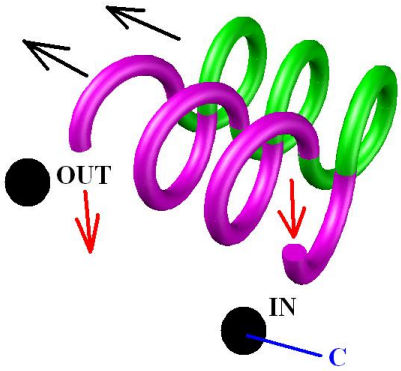

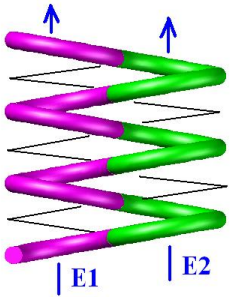

Superclusterul C prins în curgerile elicoidale, de acelaşi sens, E1 şi E2.

Aceast superculuster este captiv în interiorul a două curgeri elicoidale, de acelaşi sens.

Atenţie aici este ...este compunerea axială...atracţie în axă!

Deoarece ELECTRONUL nu poate să „înoate" contra curentului el va face „ **8 –uri 3D**" în sensul curentului.Mai clar, în figura proiectivă clusterul ajunge în zona de tangenţă la ambele elicoide, **o zonă în care acesta are 2 posibilităţi de deplasare.**

Venind din "0", în punctual de tangenţă, avem situaţia **influenţelor interne** aflate într-o o relaţie de echlibru, la limită.

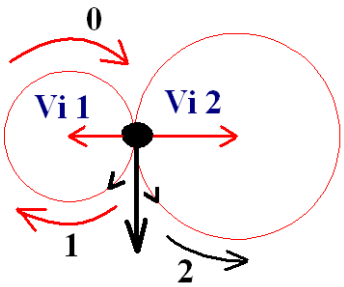

Anume, **Vi**1 + K= **Vi** 2 , adică pentru ELECTRON, în acel punct vectorul intern se poate transforma în extern urmată de ...externul trece în intern.**K** este o valoare a înfluenţelor de spin propriu ale ELECTRONULUI.

Astfel dacă **Vi** 2 - **Vi**1 ≥ **K** ELECTRONUL pleacă să facă.... „ **8 –uri 3D**"(nestaţionare), altfel rămâne pe orbita iniţială, este prins(captiv) de circulaţia circulaţiei **Vi**1.A

Atenţie, mai sus am avut acelaşi sens al celor 2 circulaţii tangente, acum vom trece la cazul nostru, cel pe....contrasens.

În dreapta este atractorul LORENZ căruia i-am ataşat sensul contrar al curgerilor.

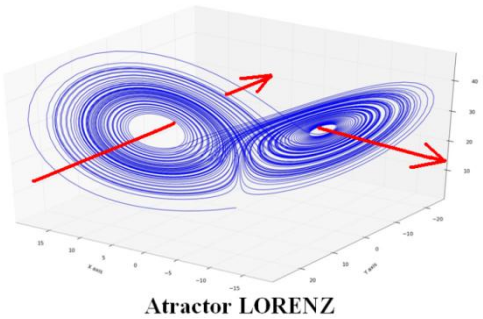
Atractor LORENZ

Diferenţa dintre acest „ **8 – 3D**" şi cel iniţial este dată de faptul că este **STAŢIONAR**, ...nu mai pleacă în circulaţie de-a lungul elicoidelor.Această geometrie tinde să se plieze formând o elicoidă.Axele sunt forţate să fie una în prelungirea celeilalte, ca un baston de cauciuc ce prin îndoire tinde să revină la poziţia rectilinie.

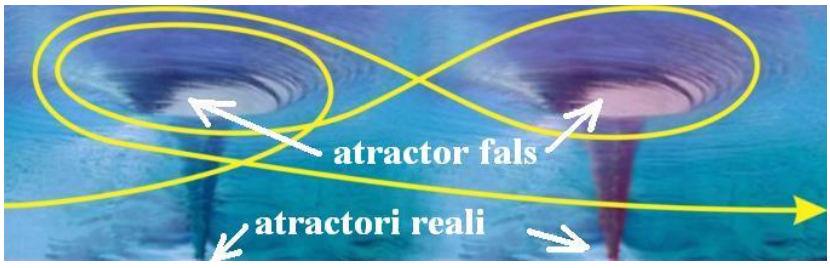

Haideţi să vedem mai clar... punctul de inflexiune al elicoidei.

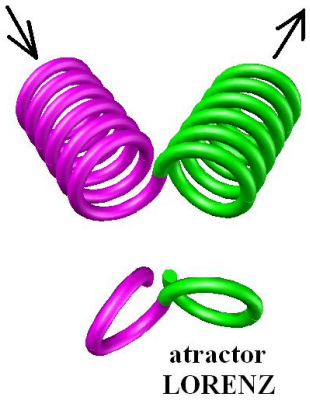

Acest atractor LORENZ apare la saltul **unic** pe altă alicoidă, **de aceeaşi rotaţie** ce poate fi şi de sens opus.(saltul se face numai o dată, prin schimbarea **Vi**1 în **Vi**2)

Acum are loc o mişcare interesantă, **vă mai amintiţi exemplul schimbării de direcţie a maşinii prin rotirea volanului...prin moment de torsiune**?

În acest moment treidrul vectorial ataşat îşi face ....treaba!...pivotează axele, le pune în prelungire!

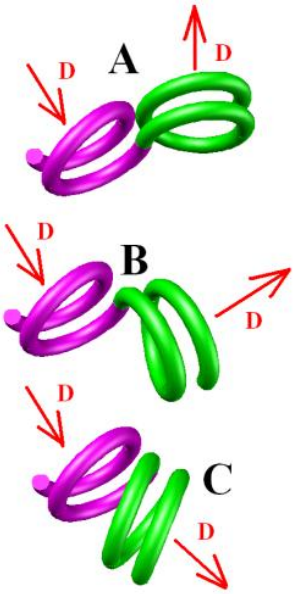

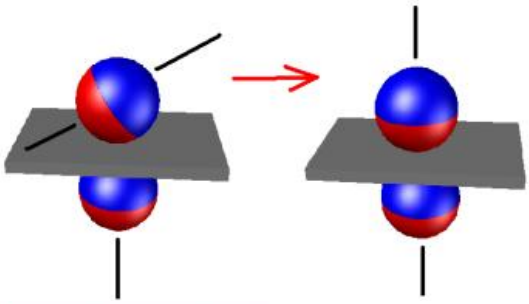

În desenele alăturate este evidenţiată succesiunea îndreptării axelor....prin **A,B,C**. Cei 2 dipoli sferici îşi pun axele curgerilor ...în prelungire, prin moment de torsiune(autoorganizarea curgerilor).

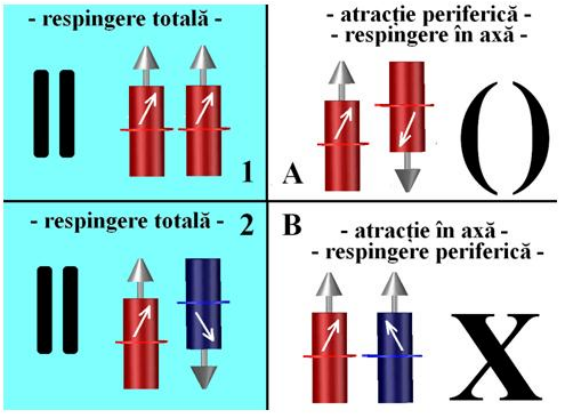

Revenind la **CODUL FUNDAMENTAL** vom "aplica", încă o dată, atractorul Lorenz în cele 2 cazuri unice de interacţiune, de tip atracţie, **A** respectiv **B**.

Orice cluster izolat(single), prins în oricare 2 curgeri alăturate, va avea o geometrie a traiectoriei ce va urmări cele 2 E.F.T.

(traseul devine o compunere cap la cap a mai multor "bucăţi" de elicoide)

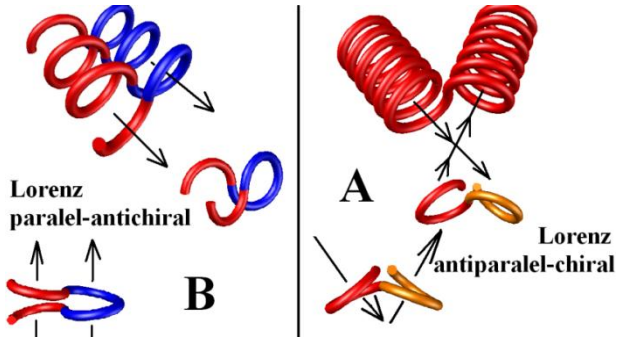

În cazul **A**(curgeri **antiparalel-chirale**) axele curgerilor sunt forţate să devină una în prelungirea celeilalte, **concatenarea curgerilor de aceeaşi chiralitate.**

În cazul **B**(curgeri **paralel-antichirale**) axele curgerilor sunt forţate să se lipească una lângă cealaltă, **în trenuri de rotaţii**.

Acesta este mecanismul de curgere a fluidelor, cu sens unic, în geometrie VORTEX, proiectiv spirală.

Mare ATENŢIE!...vortexul, deşi este alcătuit din curgeri antichirale(de stânga şi de dreapta) devine el insuşi o curgere de stânga sau de dreapta.El este un sistem superior, o curgere dinstinctă, el are propria lui ultimă elicoidă, periferică.

Exemplu: AND-ul este o curgere de stanga deşi conţine, la interior, 2 curgeri antichirale.

*****Codul se aplică ultimei elicoide a sistemului.*****

Identificarea saltului de sistem este esenţială!

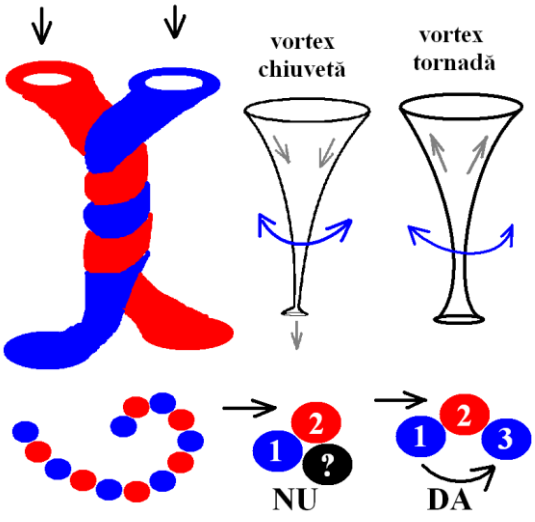

Iată în cum atractorul, generatorul dinamicii către un punct de echilibru, devine straniu pentru ştiinţă...**pentru că nu este atractor!**

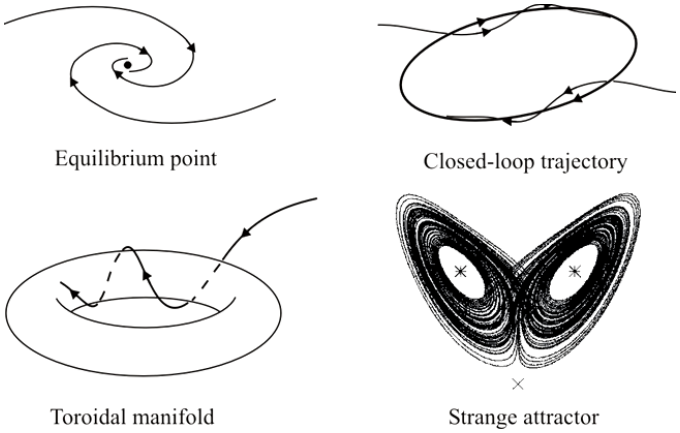

Lorenz este un fals atractor.El este un sistem local de influenţă....La fel centrul oricărei spirale...fie ea şi galactică!

Acestea sunt 2 curgeri nedetectabile alăturate, 2 vortex-uri.

De aceea electronul niciodată nu se opreşte.

Practic **toţi clusterii staţionari** se aliniază curgerilor de particule fundamentale, având capacitatea să sară de pe o macroelicoidă pe alta.

Mingea prinsă în vârtejul din mijlocul lacului se va învârti în spirală.**Nu centrul spiralei este atractorul mingii**.Acesta se afla la fundul lacului, la ...1500m adâncime...

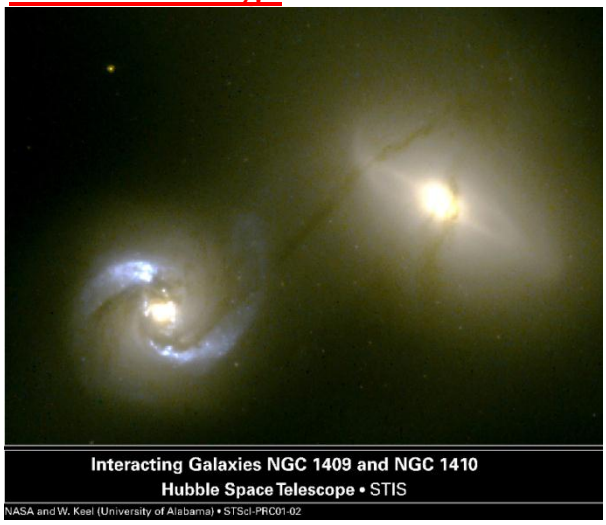

Imaginaţi-vă lacul NICIODATĂ detectabil cu o multitudine de vârtejuri şi mingii.Vom vedea doar aglomerări de sfere ce **se vor roti... "inexplicabil."**

Astfel tot spaţiul cosmic este plin de astfel de curgeri, chiar sunt văzuţi şi solitonii Falaco (galaxiile NGC1409/NGC1410).

Se poate vorbi, în acest moment despre UNIFICAREA A TOT CE EXISTĂ ?
Poate acoperi CODUL FUNDAMENTAL toate interacţiunile posibile,
poate fi acesta un şablon universal?

DA şi nu numai atât...

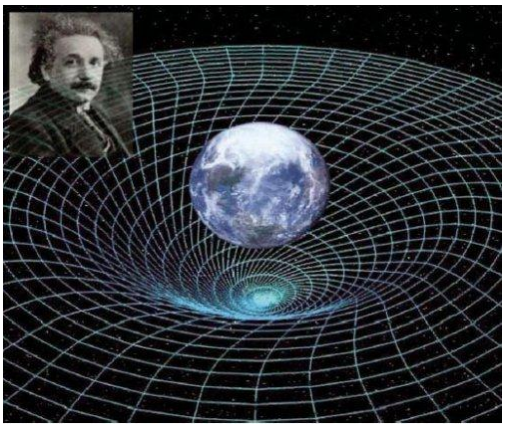

Fundamentul Universului identifică şi analizează, pentru prima dată în istoria umanităţii, principiul din spatele tuturor lucrurilor. **Poate fi considerată o teorie a eterului, a corzilor vibrante, a twistorilor, a schimbării conştiinţei a...ce vreţi dumneavoastră!**

Fiind o teorie unificatoare, diverse părţi(particularizări) a acesteia pot fi regăsite absolut oriunde.

Ea poate explica, **prin cele 2 tipuri de interacţiuni**(**A**-antiparalel/chiral, **B**-paralel/antichiral), atât lumea viului cât şi toate descoperirile tehnice de vârf ale umanităţii.

Toată tehnologia **se poate fundamenta integral pe interacţiuni între curgerile elicoidale** ale Universului superfluid(electrice, magnetice, fluidice, etc), regăsite în acest **COD** .

Implementarea acestor reguli generale, ca pe o CHEIE matematică, geometrică, a dinamicii universale, înseamnă **reconstrucţia tuturor cunoştinţelor umanităţii** pe un fundament cu totul nou. Limitele de minim şi maxim, ingineria genetică, nanotehnologia şi explorarea spaţiului cosmic sunt, **în acest moment**, brusc extinse, dincolo de imaginaţia de ieri a umanităţii.

Iată un exemplu: interacțiunea ciclon-anticiclon

În total acord cu cele arătate mai sus, mecanismul de generare al anticiclonului, convecția de coborâre, este aproape necunoscută.Oamenii de știință nu cunosc fenomenul în profunzime.

Ce să mai spun de…interacțiuni…ciclon-anticiclon…!

Iată mai jos interacțiunea antiparalel-chirală, cu încercarea de alipire pe capete și repulsia axială.Inducția unei dinamici, prin închiderea capetelor și generarea torului, devine puternică între cele două E.F.T. și se face în sistem tor-cilindru (TC).

Priviți la interacțiunile de pe capete, așazisul atractor, pe care fizica nu-l pricepe…deloc!

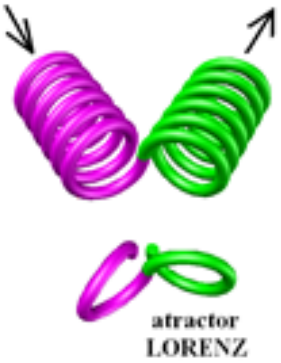

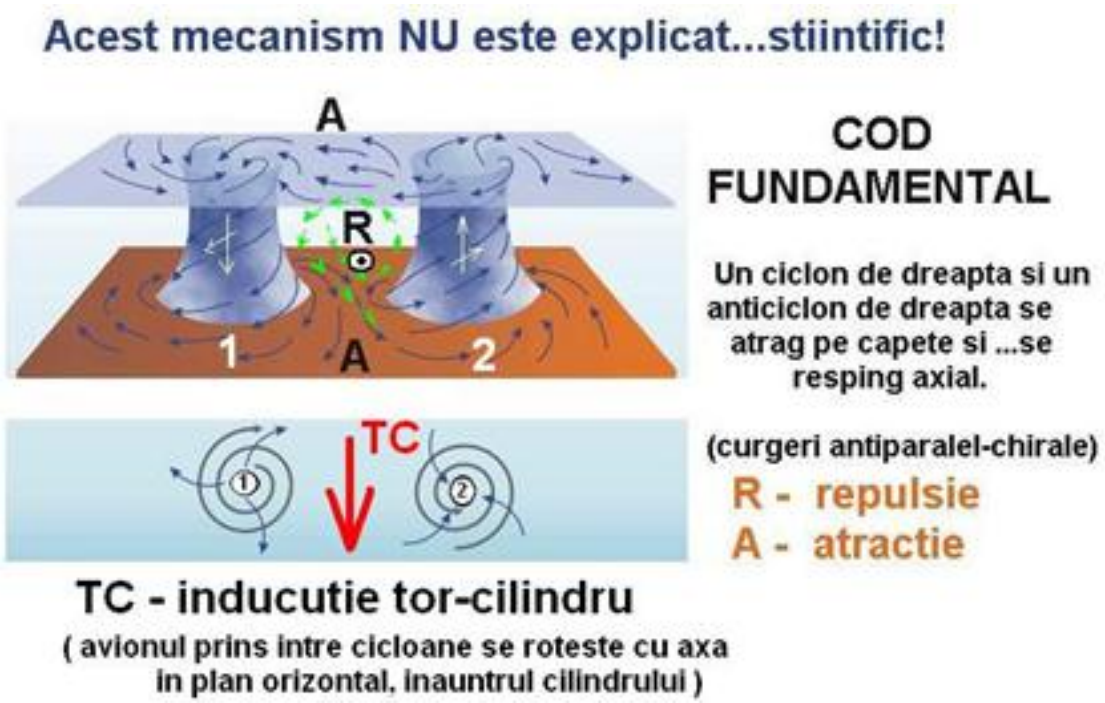

NOR ELICOIDAL - vapori captivi in ... dinamica de inductie

Aceasta captura(din film) nu are .... explicatie stiintifica!

În figura alăturată se observă presiunea mai mare în zona de captivitate a vaporilor, limita de separație a curenților ce urcă elicoidal, respective coboară.

Practic norul este o dinamică indusă, exact așa cum…

curentul electric induce camp magnetic!

Dinamica, poate fi și … inversă, reversibilă!

Imaginați-vă ca norul din imagine este un conductor electric ce transportă elicoidal particule.Ce se întâmplă cu mediul din imediata vecinătate? Ați ghicit, cele 3 săgeți din imagine…pot construi exact ce știința denumește…linie de câmp, adică o curgere.Altfel spus, repetiția naște o mai bună înțelegere a informației, a construcției în sine, a fenomenului ce se manifestă la orice scară dimensională.

UNIFICAREA FORŢELOR...NU EXISTĂ!

...sau forţa tare, supertare şi forţa...slabă

A sosit vremea să vedem care forţe sunt mai tari, cele din capetele axelor(periferice) sau cele dintre axe, fie ele de atragere sau respingere.

Magnetismul ne spune că atracţia la capete este mult mai puternică.

Este de bun simţ, tetrahelixurile se completează perfect cu tetraedre numai la capete, pe lateral este mult mai dificil şi oricum cu tetraedre din ce în ce mai mari!

Vom lua exemplul autocoxiunii toroidale, **este cel mai simplu exemplu dar şi cel mai întâlnit.**

Mai jos, în fig. **A**, avem un tor care înfăşoară un cilindru.

Cum elicoida noastră este extrem de flexibilă iată în fig. **B** un lasou care se strange în jurul cilindrului.Cilindrul are rol de sistem deviant al curgerii-lasou, vector local, de front Vf, al curgerii tractorului în jurul acestuia.

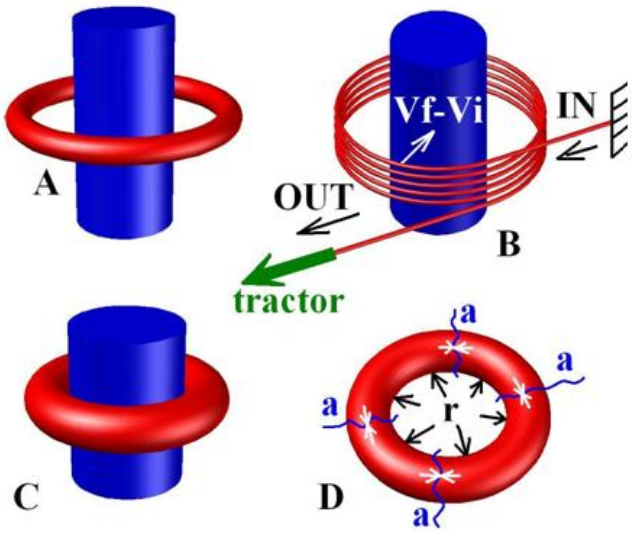

Deja după prima buclă a lasoului sistemul face un „upgrade”, se naşte o altă ultimă elicoidă.

(elicoida sfoară-răsucită formează o altă elicoidă mai mare, de-a lungul axei cilindrului)

În acest caz Vf se transformă în vector intern (Vi), ţinând la centru lasoul.

Tractorul acţionând permanent, în mod practic torul nostru iniţial devine din ce în ce mai mic până se strange pe cilindru, la limită, fig. **C.**

Tractorul.... trage întotdeauna...

La un moment dat are loc o echilibrare dinamică, torul nu se mai poate comprima.

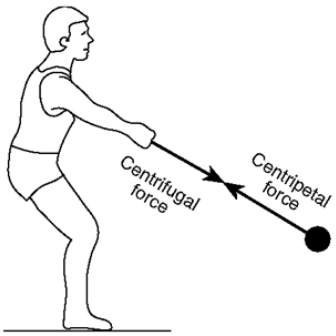

În fig. D atracţiile axiale a), ce tind să îndrepte lasoul(tetraedre deformate, oarecare)se compun astfel încât sunt echilibrate de sistemul care ţine la centru, r).Practic, în momentul în care **Vi se anulează**(sportivul dă drumul la ciocan) lasoul devine brusc...drept.Sistemul redevine un sistem de tip inferior....

Acum înţelege mecanismul prin care o forţă deviantă, de front, se transformă, după prima buclă, în forţă la centru.

De aceea sistemul toroidal este un sistem intermediar a cărui stabilitate depinde atât de TRACTOR,**Vc**, cât şi de sistemul LA CENTRU , **Vi**.

Acestea se vor echilibra reciproc, însă când unul din acestea încetează să existe atunci sistemul TOR trece la un nivel inferior de stare (intră în alte circulaţii, cilindrice, toroidale sau sferice).

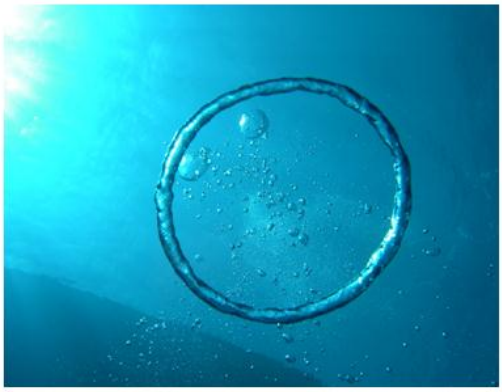

Astfel mişcarea electronilor în jurul nucleului, a lunii în jurul Terrei, etc. este dată de un TRACTOR şi de un sistem de front, transformat în sistem de tip central, de influenţă internă.

Dacă un asteroid „leneş” ar fi prins de gravitaţia terestră acesta ar începe să facă...”bucle”...în jurul pământului.

Însă în acest capitol ne vom ocupa doar de **forţele ce apar aici**, insistând pe înţelegerea mecanismului.

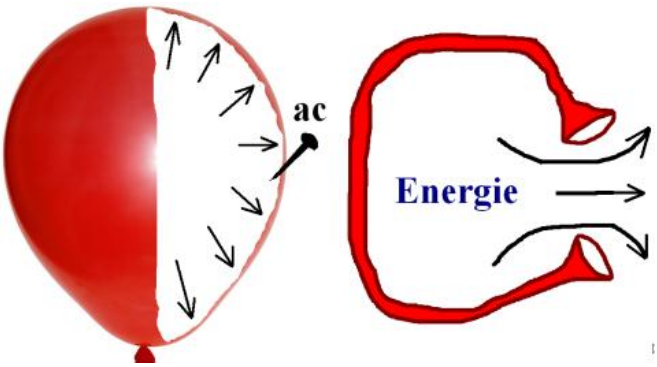

Haideţi să comparăm lasoul tensionat, dar echilibrat , cu gazul comprimat într-un balon.

Acest balon îl vom înţepa cu un ac foarte fin.

Similar lasoul meu, fluid şi extrem de elastic, îl tai, îi suprim, pentru o fracţiune de timp, legătura cu tractorul...(schimp cu altul)

În acest timp, extrem de scurt, are loc o eliberare de energie(dinamică accelerată).

Balonul face BUM! iar lasoul se îndreaptă după care îşi schimbă tractorul(circulaţiile se recombină).

Această fisurare a circulaţiei, această întrerupere urmată de o cuplare la o alta, se face cu o dinamică suplimentară, printr-o reconfigurare bruscă a geometriei(emisie-absorbţie de subclusteri), clusterii ocupând alte poziţii reciproce.

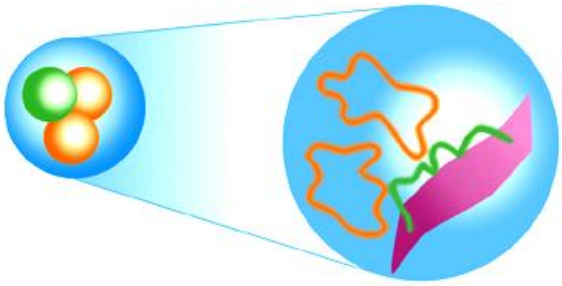

Energia nucleară, prin fisiunea circulaţiilor din interiorul nucleelor atomice, eliberează brusc circulaţii ...mult mai mici şi mai dinamice.

Reacţia nucleară, în lanţ, controlată sau nu, este asemănătoare unui camion cu baloane, însă toate având în interior câteva ace.Nu trebuie decât primul să facă...poc!

Şi dinamita la fel reacţionează, în avalanşă.

Iată, în figura alăturată, cum văd adepţii teoriei corzilor fizica particulelor. Interesant ...!

Haideţi să vedem cum este să lucrăm...**"în orb",** adică...**daţi intuiţia la maxim**!

Cele **mai simple** toruri cunoscute ..."ultra-vibrante", „ultra –flexibile" şi cu ..."ultra-strângere" sunt..."**funiile" magnetice**!

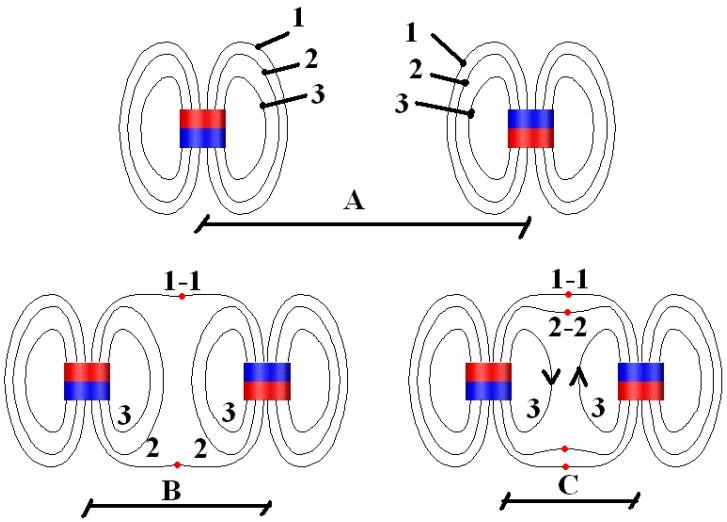

Să analizăm apropierea a 2 cilindri, perfect identici, dipoli magnetici fiecare cu 3 toruri secţionate.(lucrăm în proiecţii)

La distanţa A torurile nu interacţionează, însă începând cu B, la periferie prima elicoidă nu se mai închide prin cilindrul propriu, face conexiune cu "periferia" celui de-al doilea...intrând prin acesta...!

DE CE se întâmpla aşa, de ce preferă o rută mai mare, se cuplează cu cealaltă...?

Pentru că a apărut...cuiul balonului!

Adică s-a schimbat energie, din ambele tabere, funia mea magnetică **simţindu-se perfect în....LINIE DREAPTĂ**!

Aşadar toate elicoidele, prin TETRAHELIXURI, caută poziţia ....DREAPTĂ!

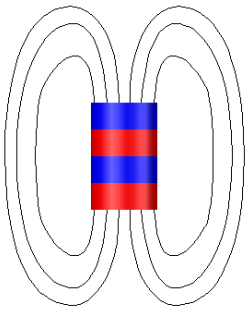

Se mai întâmplă o şmecherie.Fiecare lasou, ce leagă de acum ambii cilindrii, **strânge** ....**apropie.** Astfel, în avalanşă, se formează lasouri mai mari.Mai mult, pe lângă apropierea axelor, are loc şi pivotarea lor, punerea în prelungire.

MARE ATENŢIE...o mică parte din energia cilindrilor 1 şi 2 a fost disipată, prin **formarea unui sistem inferior**, alcătuit din subsistemele 1 şi 2 ....dacă folosiţi magneţi puternici ...aceştia pot rupe degetele(en. mecanică)!

Pentru a desface la loc cei 2 magneţi, pentru a sparge sistemul nou creat în sistemele iniţiale, trebuie să pompaţi lucru mecanic în sistem.(cedat=primit).

Un mare secret, de la care pleacă toată analiza ulterioară, este înţelegerea modului cum funcţionează sistemele.Cea mai uşor lucru este să căutaţi ULTIMA ELICOIDĂ şi să-i ataşaţi triedrul fundamental. Aceasta vă arată CLAR saltul de sistem! Saltul de pe un sistem pe altul, se face prin triedrul fundamental...prin recurenţă! Acest salt se face cu cedare de energie dacă se face la unul inferior şi cu acceptare dacă saltul se face la altul superior!

Tornada, uraganul, condensatorul, au acelaşi principiu. Acumulează(acceptă) gradual energie.

Sisteme inferioare construiesc **un sistem superior**, ce la un moment dat poate elibera foarte rapid această energie cumulată!

Cea mai mare prostie....SITEMELE IZOLATE!.....NU EXISTĂ AŞA CEVA...

Orice sistem conţine subsisteme şi face el insuşi parte dintr-un ansamblu-sistem.

Iată mai jos 2 conductori, paraleli, consideraţi infiniţi şi trăbătuţi de circulaţie electrică.

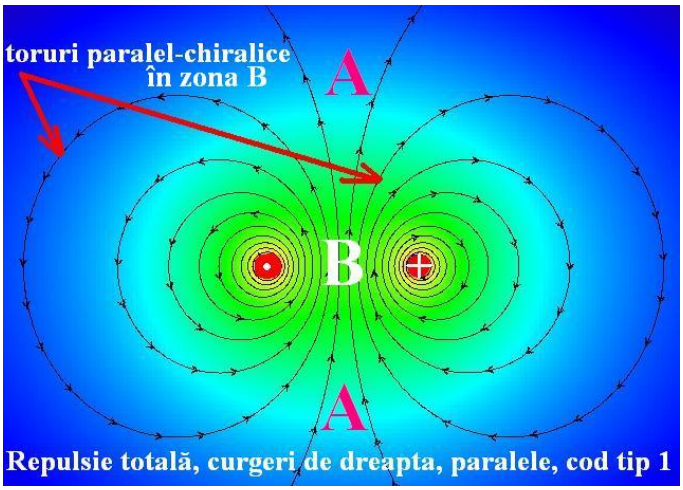

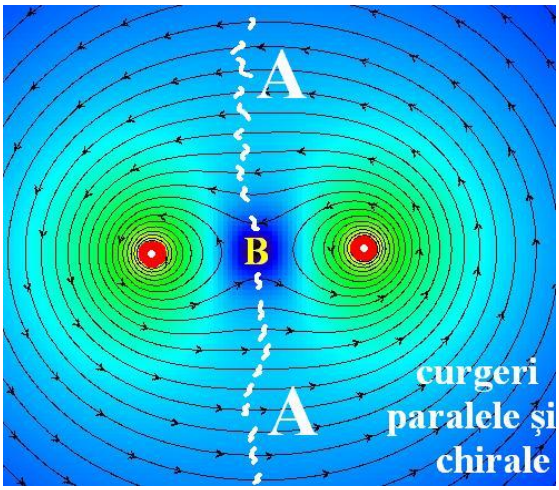

Dacă circuitele sunt antiparalele atunci sistemele de curgeri magnetice sunt distincte şi se analizează ca atare.(analog în chimie – lipsa reacţiei prin nepunerea în comun a electronilor)

Dacă circulaţiile sunt paralele atunci ele formează un sistem inferior de curgeri magnetice.

Aplicaţi **CODUL FUNDAMENTAL** în toate aceste **curgeri magnetice** ,induse de circulaţia electrică, mult mai grosieră....pentru a exersa.

Indiferent de dimensiunea clusterilor aflaţi în circulaţie se consideră FORŢA SUPERTARE forţa ce acţionează axial , în lungul axei tetrahelix, pentru a o lipi. Conectivitatea periferică este o rezultantă a acţiunii forţelor supertari, de capăt. (acţionează la centru şi pe toată lungimea axei ultimei elicoide cât şi la capetele acesteia, având la unul din ele direcţia şi sensul vectorului intern, curgerea Vi)

FORŢA TARE este forţa ce acţionează transversal pe curgerea tetrahelix(de respingere sau de atracţie), producând compunerea axială.(poate acţiona şi între 2 ultime elicoide distincte, 2 sisteme diferite, preluând caracteristica vectorului de front, Vf)

De exemplu un cilindru dintr-un copac, lovit cu un topor în lungul fibrelor, se va sparge (dezlipire fibre) foarte uşor...şi întotdeauna uşor oblic! Dacă îl lovim transversal, întrând în fibră şi secţionând-o,vom vedea că este mult mai greu de realizat.

În acest context unificarea forţelor, în sensul dat de ştiinţa numită fizică, NU EXISTĂ! Fizicienii vor să facă din triedrul fundamental de bivectori ...un singur vector. Aşa ceva este imposibil...Aceştia trebuie să facă exact contrariul, să constate universalitatea unui triedru fundamental de forţe distincte şi independente, ce acţionează simultan asupra oricărui sistem...(fără a lua în calcul...şi momentele)

Dacă ar fi dorit cu adevărat să înţeleagă, trebuiau să taie un copac,... ar fi sesizat diferenţa dintre forţa tare şi slabă...unde şi cum...acţionează!

Dacă forţa supertare este în lungul firului de păr şi forţa tare este transversală pe acesta(între elicoidele componente, între fibre, ...stringuri, tetrahelixuri, etc)...atunci forţa care asigură dinamica, monobloc şi fără a rupe legăturile interne sau interaxiale,...este o forţă mai slabă.

FORŢA SLABĂ este o forţă tractoare, o forţă ce asigură curgerea şi nu duce la ruperea legăturilor de tip intern sau interelicoidal.Aceasta este în sensul şi pe direcţia vectorului de curgere, Vc.

Cu alte cuvinte;

... începând de la tetraedrul fundamental(4 particule fundamentale), **cel mai simplu sistem** existent în Univers, până la cel mai complex sistem al acestuia şi **chiar întregului Univers**, i se poate ataşa câte un triedru vectorial de forţe, **un sistem unificat format din 3 forţe distincte**.

PRINCIPIUL UNIFICĂRII FORŢELOR

În cadrul aceluiaşi sistem cele 3 forţe le vom numi forţa supertare, tare şi slabă, asociate triedrului fundamental, prin vectorii Vi, Vf şi Vc.

Acestea reprezintă forţa internă(Fi, la centru), forţa de front (Ff, deviantă) şi forţa tractoare(Fc, de curgere).Triedrul acestor forţe este plasat pe ultima elicoidă, limita de separaţie între oricare 2 sisteme(superior-inferior sau alăturate)

Dacă f(Fi,Ff,Fc,Np,G)=constant sistemul îşi conservă energia

(G=geometria, Np = ct., numărul de particule fundamentale din sistem)

Valoarea unor rapoarte de genul Fi/Fc şi f(Fi,Fc,G) pot descrie foarte bine starea de agregare a materiei şi comportamentul geometrodinamic.(solid, semisolid,lichid, gaz, plasma...etc. !)

Indiferent ce vom studia, un electron ce se roteşte în jurul nucleului sau Luna în jurul Pământului, ne vom poziţiona pe ultima elicoidă.Atât electronul cât şi Luna vor fi fiecare un sistem, ataşându-li-se, central acestora, triedrul fundamental.

Sistemul Luna nu are aceeaşi ultimă elicoidă cu sistemul Terra.....deci vor avea 2 triedre distincte.

La fel, electronul cu nucleul,....pentru fiecare din acestea forţa la centru, forţa supertare, este alta.

Fiecare are propria forţă centrală, alt sistem central!

Aşadar fiecare din aceste 4 subsisteme are fiecare propria forţă supertare, tare şi slabă.

SALTUL DE LA UN SISTEM LA ALTUL SE FACE PRIN ELICOIDĂ.

Tot ce cade sub influenţa aceluiaşi sistem de influenţă,de tip central, este un subsistem al sistemului analizat.

Iată, instinctiv, noţiunea de ... SISTEM SOLAR compus din toate subsistemele ce se rotesc în jurul soarelui.

Practic, fie la scară "intergalactică" fie la scară mult subatomică, există un acelaşi principiu unificat al forţelor...acela că acţionează simultan 3 tipuri de forţe.

Astfel Elicoida Fundamentală de Transfer, E.F.T., transpune asupra oricărui subsistem de clusteri(aglomerări de particule fundamentale) şi la scara întregului Univers, un şablon al dinamicii elicoidale, producând astăzi, UNIFICAREA A TOT CE EXISTĂ.

...şi se poate face...fără nicio formulă de calcul...

Un prim experiment..."de casă"

(al sferei magnetice)

Acest experiment pune în evidenţă interacţiunea liniilor de câmp magnetic, curgeri elicoidale de acelaşi sens şi chiralitate, ce se resping pe toată lungimea axei...(efectul geometriei tetraedrice, tetrahelix)

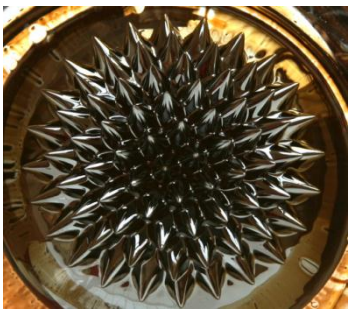

Accesorii:

1 Sferă magnetică 26 mm
1 Lampă de birou 40W(lumină uşor galbenă)
10ml Ferofluid
http://www.supermagnete.de/rum/

K-26-C: Bilă 26 mm

Articolul-ID:	K-26-C
Forma:	Bilă
Diametrul:	26 mm
Toleranţă:	+/- 0.1 mm
Greutate:	70 g
Strat de protecţie:	cromat (Ni-Cu-Ni-Cr)
Magnetizare:	N38
Forţa de aderenţă:	cca. 10 kg
Temperatura maximă de utilizare:	80°C

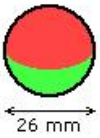

Un **ferofluid** este un lichid ce conţine elemente feromagnetice, foarte mărunte. De regulă este vorba de fragmente de magnetită cu dimensiuni de circa zece nanometri (0,00001 mm).Astfel, lichidul reacţionează foarte puternic la câmpuri electromagnetice şi denotă un compotament "straniu" într-un câmp magnetic.

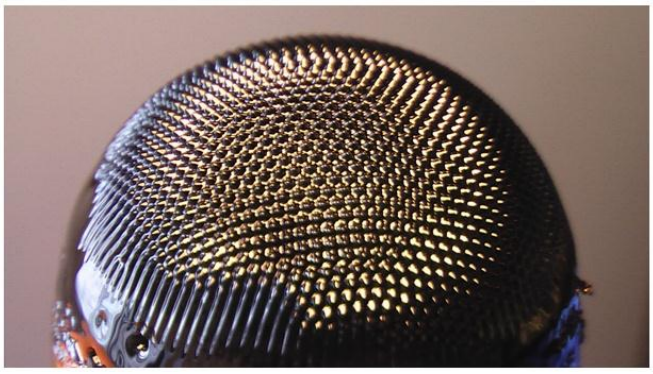

Etapele experimentului

1) Ţinându-se cu mâna, la polul nord al sferei se presară cu pipeta 2-3 de picături de ferofluid. (pentru priză la celălalt capăt foloseşte capătul unui... cui)

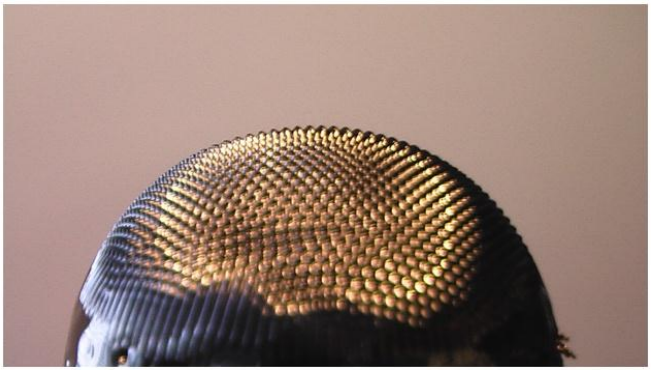

2) Se pune sfera sub lampă şi se înclină până începe să se distingă conturul circular al lămpii, în reflexie pe sferă.(indicată lumina spre spectrul mai galben)

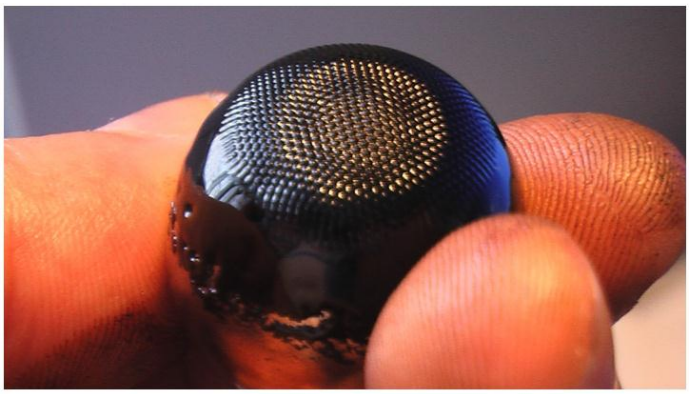

Se roteşte sfera şi se modifică direcţia din care priviţi, astfel încât cercul dat de lampă să încadreze perfect figura geometrică ce începe să se distingă**(figura ce apare în reflexie să se înscrie în cercul dat de lămpă).**
Se va adauga câte o picătură de ferofluid până se va distinge o hexagramă.(destul de greu de „nimerit" cantitatea exactă de ferofluid, m-am chinuit 40 min.)

MARE ATENŢIE...totul depinde de ochiul dumneavoastră!

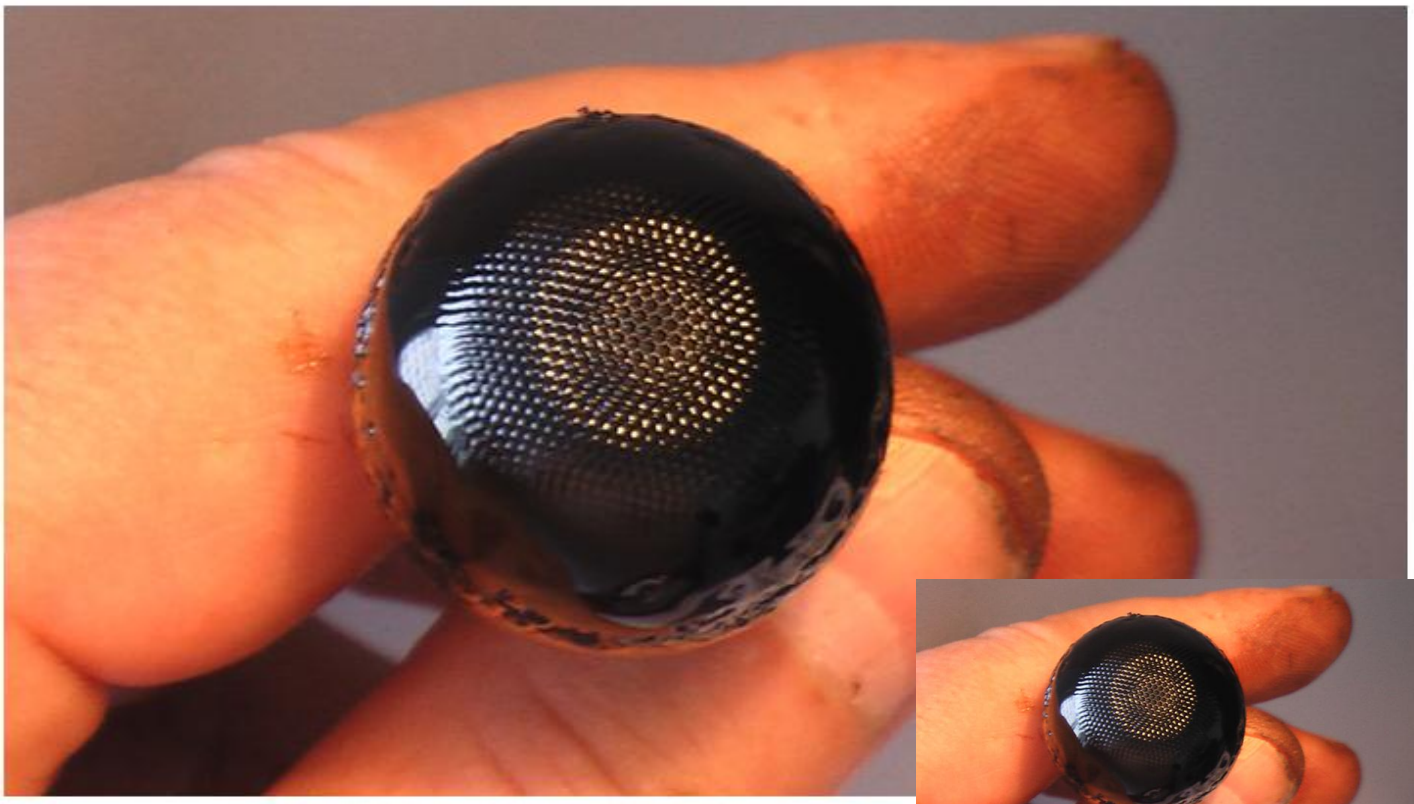

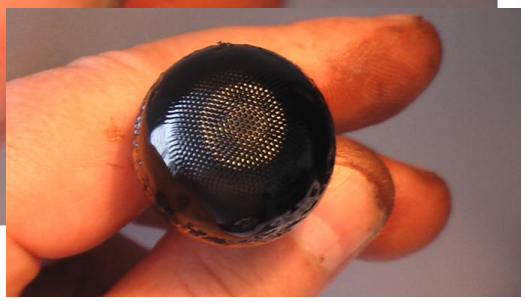

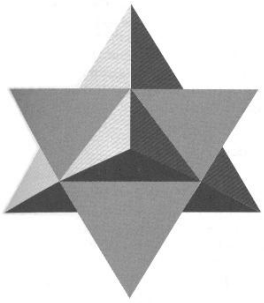

Priviţi cu mare atenţie cum se reflectă lumina.
Proiecţia a 2 TETRAEDRE ÎNTREPĂTRUNSE...?

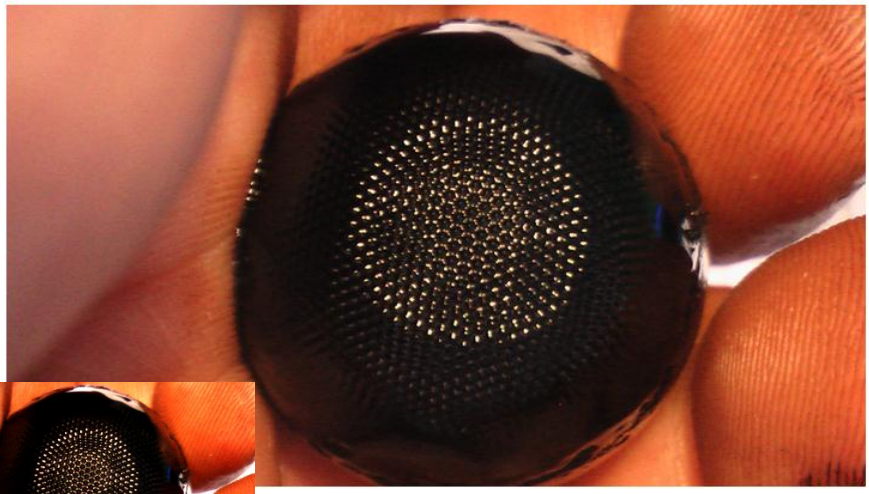

O hexagramă.... pe o sferă ?!

Dispersions of polystyrene in water can be made extremely monodisperse. By reducing the electrolyte concentration to very low levels the repulsion between the particles can be given a sufficiently long range that the particles order into what is called a colloidal crystal. In such a crystal the particles are arranged in a true crystalline lattice even though they are mainly separated by solution. The figure on the right shows a neutron diffraction pattern of such a colloidal crystal. It is recorded on a detector that is 1 m square situated 40 m from the sample. The colloidal crystal is cubic so the lowest angle diffraction spots (six of them symmetrically arranged about the centre of the detector) correspond to diffraction from the (100) planes of the crystal. (There is an introduction to the structure of cubic crystals and diffraction, which forms part of the Surfaces and Solids tutorial.)

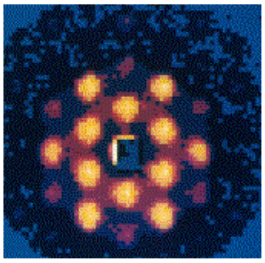

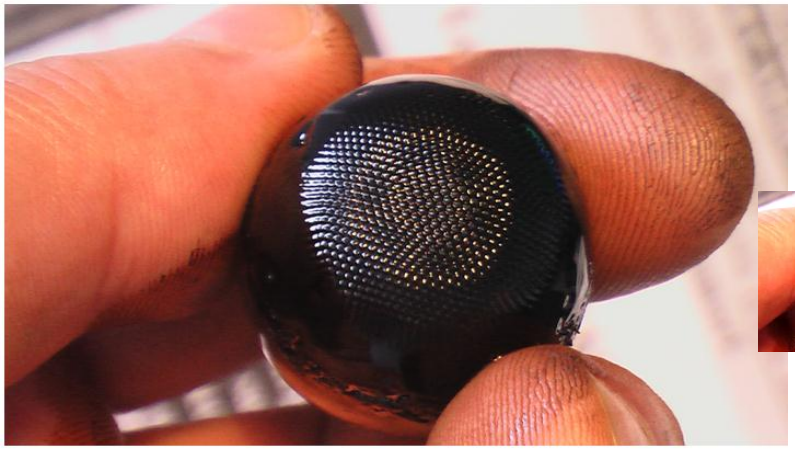

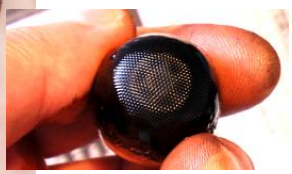

Iată mai sus difracţia neutronilor pe un cristal coloidal. Eu vă arăt reflexia fotonilor pe un fluid coloidal!

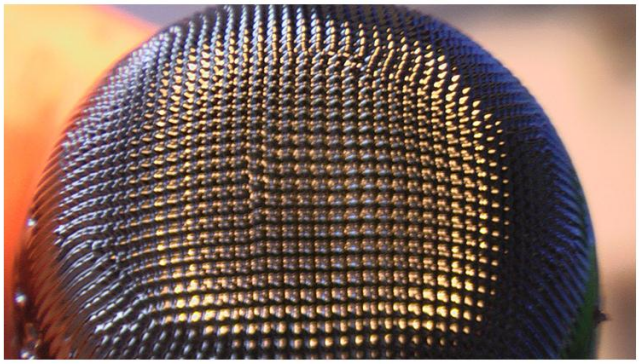

4) Se suplimentează apoi cu 2- 3 picături şi se agită ferofluidul la suprafaţa sferei.

În mod similar se obţine o altă geometrie,...proiecţia unui cub ?!

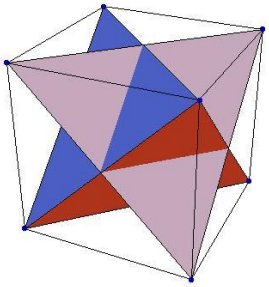

Aceasta este proiecţia ce o veţi obţine aproape întotdeauna.

(2 tetraedre întrepătrunse, o altă proiecţie)

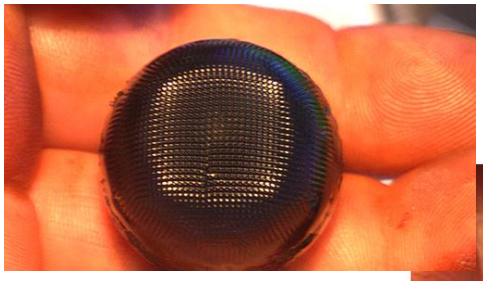

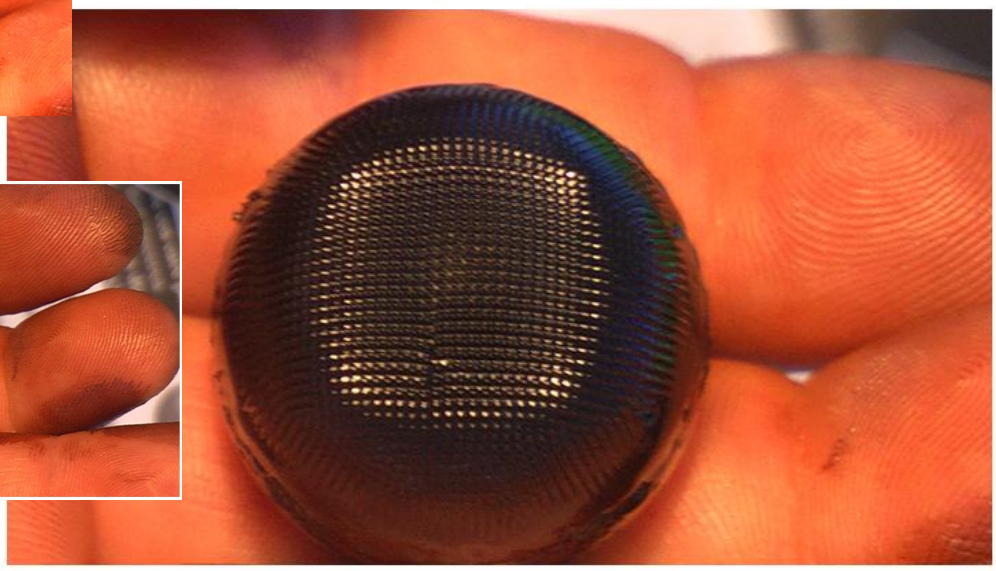

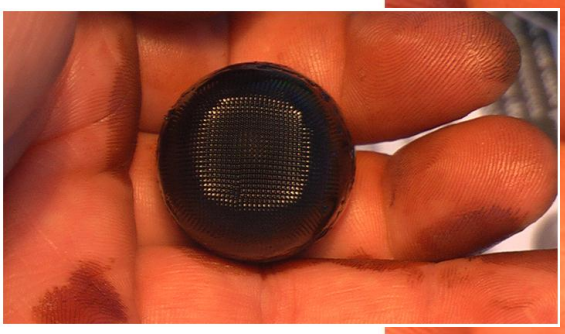

Iată ce găsim prin știință…

Our theoretical research is focused on the following fundamental problem: how do symmetrical boundary conditions change the behaviour of a superconducting **condensate** confined in individual nanostructures? For example, symmetrical nanostructures (like disks, triangles, square and rectangles) show a $T_c(H)$ phase boundary between the superconducting and the normal phase strongly differing from the one of the bulk material (see fig. 1).

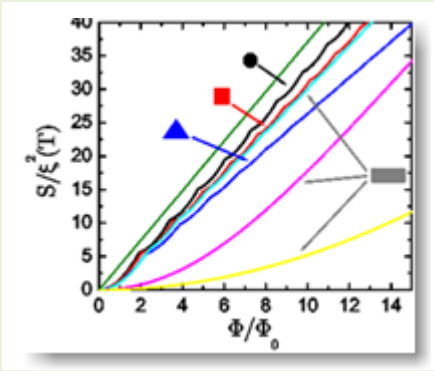

Fig. 1: Calculated superconducting T-H phase boundary for the bulk H_{c3} case(green), disk (black), square(red), triangle(blue) and rectangle (cyan, pink, yellow) with superconductor-vacuum boundary conditions. The flux is defined as Φ=HS, with S the surface of the mesoscopic structure and H the applied magnetic field. The rectangle is shown for different aspect ratios. From the top to bottom curve the aspect ratios for the corresponding rectangle are 2(cyan), **16**(pink) and **64**(yellow). With increasing aspect ratio the phase boundary evolves from a predominantly linear behavior with oscillations to a parabolic behavior without any oscillations. The observed $T_c(H)$ oscillations are clearly the strongest with the disk.

Moreover, in the neighbourhood of the phase boundary it is necessary for the superconducting condensate to show the same symmetry as the sample. **However, how do we place for instance three vortices symmetrically into a square?** This problem is solved by **spontaneously generating** an **antivortex-vortex pair**, and as such it is possible to **place an antivortex in the centre and four vortices** in the corners (+1+1-1+1+1=3), which is a configuration with the right symmetry (see fig. 2).

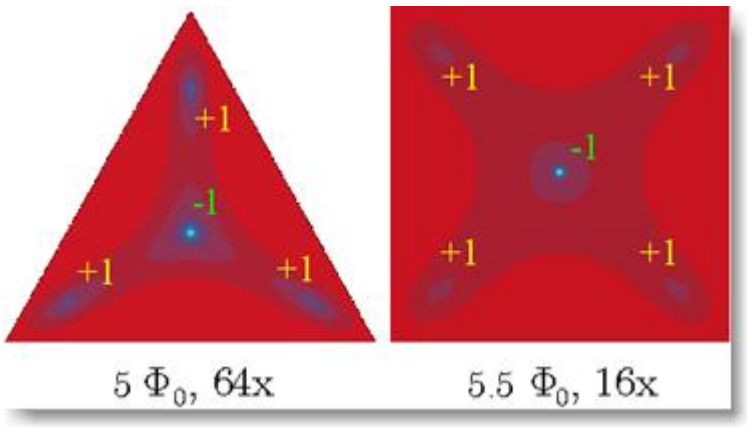

Fig. 2: We determined that it is possible that the discrete symmetry of the **triangle and square induce a vortex-antivortex pattern in the triangle**[2] and square[3] (shown respectively with a zoom factor of 64x and 16x), which is built up from an antivortex in the center and surrounded by three or four vortices, respectively, on the diagonals, giving a total fluxoid of two and three flux quanta (Φ_0). These vortex patterns stand in contrast to the often expected giant $2\Phi_0$- or $3\Phi_0$-vortices.

The Critical Current of Superconductors

Researchers have produced the first microscopic images of a superconducting material near the critical current, the exact point at which it loses its ability to carry current without electrical resistance. In an applied magnetic field, a superconductor is permeated by a dense array of "**magnetic vortices**," swirling whirlpools of electric current. At and above the critical current, **these vortices can move around and form intriguing patterns**. **Understanding the nature of magnetic vortex patterns is very important because they control the flow of current through superconductors.**

Shown below is an electron-microscope image of flowing magnetic vortices created with a technique known as "magnetic decoration." In this technique, iron particles are evaporated onto the surface of a superconductor in which vortices are present. The particles preferentially land where the vortices are and form small piles, seen in the image as the white dots against the blue background. The image has been processed in such a way as to highlight the vortex array's topological defects which are the grey, star-shaped regions in the picture. In the picture, no current is flowing in the lower half, while in the upper half a current is flowing at the critical current. Clearly, the flowing current dramatically reduces the density of topological defects in the magnetic vortices.

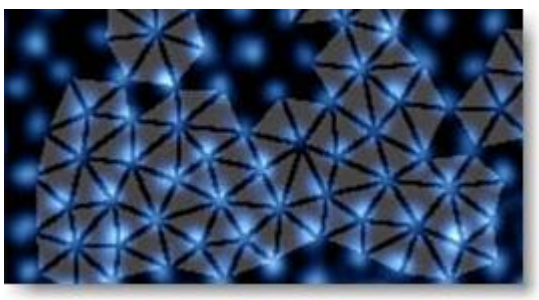

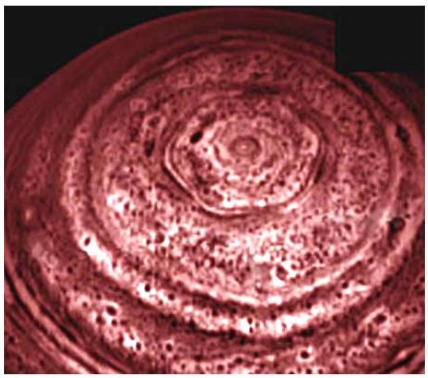

Academic Scientists remain baffled (???) by Saturn's Hexagonal Vortex at its North Pole

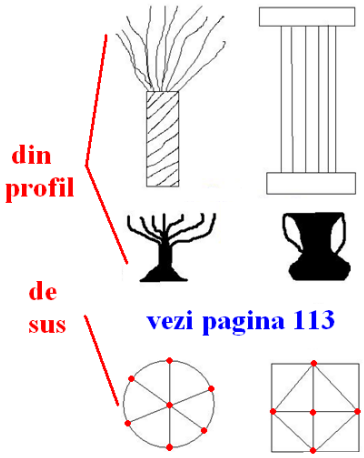

vezi pagina 113

Toate acestea păstrează regula curgerilor echidistante. Oricare hipercluster al curgerii este echilibrat de alţi 3 hiperclusteri, **toţi 4 fiind dispuşi tetraedral.**

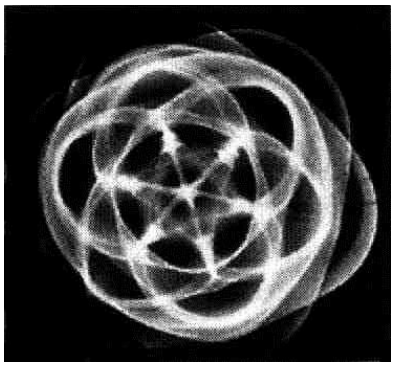

Iată deasupra ...la polul nord al lui Saturn s-a întâmplat identic...**<u>însă este o banalitate să observi aşa ceva la tine acasă</u>...**(vezi mai sus pagina 113...cu alţi ochi!)

Dacă sfera este...din apă...şi începe să îngheţe de la o margine(cedează căldură...pleacă galaxii de termoclusteri) structura tetraedrică devine mult mai vizibilă, aproape statică.

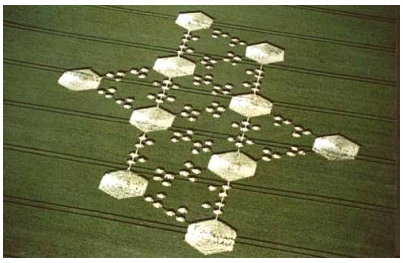

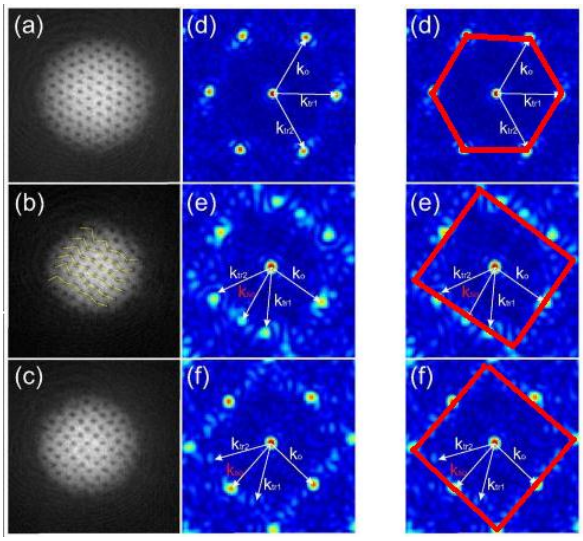

Condensata Bose-Einstein şi tot felul de fenomene interesante, la răcire până aproape de "0 absolut", <u>au ca unul din efecte evidenţierea acestei geometrii tetraedrice</u>. (vezi şi levitaţia magnetică - "răcirea superconductorilor ")

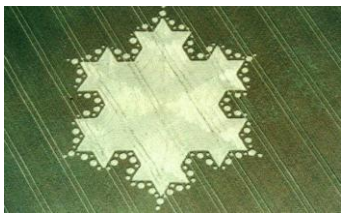

Încercările de a „cupla" **<u>două circulaţii elicoidale</u>**, în condensata B-A, devin ... "interesante".

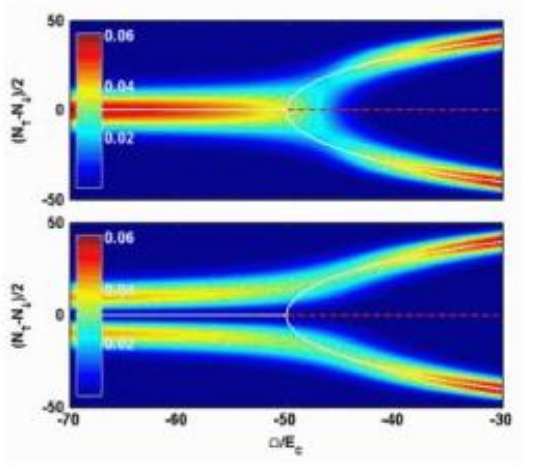

Symmetry-breaking transitions in a coupled two-component Bose-Einstein condensate is studied.

Folosirea Codului Fundamental este doar punctul de plecare.

Curgerile elicoidale se resping sau se atrag, însă ce poziţii ocupă una relativ la cealaltă?

Întrebaţi oricine specialist, <u>ce se pricepe la magnetism</u>, să vă explice de ce în acest experiment apar aceste geometrii**(aceleaşi la nivel cuantic sau pe pietre funerare) ...veţi auzi...linişte!**

De ce conicităţile ferofluidului, la ieşirea din polul magnetic <u>sferic</u>, au o anumită înclinare? ...este o întrebare la care şi dumneavostră puteţi răspunde, înţelegând „Fundamentul Universului" şi devenind ... un bun cunoscător al teoriei fundamentale.

Iată cum se „traduce” exact acest experiment:

1- Plecăm de la faptul că absolut toate particulele fundamentale sunt în circulaţie elicoidală, structurată fundamental pe geometria tetraedrică, TETRAHELIX.(deşi ştiinţa nu vede că liniile de câmp sunt elicoide)
2- Facem analogia cu experimente cunoscute, unde **aceeaşi auto-organizare apare numai dacă apare şi rotaţia**, create în laborator sau remarcată ca fiind “acolo”.

Deşi în experimentul meu, pentru cercetători, nu există nicio rotaţie, ei nu vor accepta că în spatele acestor 2 realităţi stă acelaşi principiu, **GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ**.

Oricine va încerca să vadă ...realitatea...este pasibil de a-şi pierde locul de muncă, discreditat!

Studiul nanodipolilor magnetici, auto-aranjarea acestora, va constitui un punct de plecare în înţelegerea acestor interacţiuni.

Spinul particulelor(single cluster) nu este un spin având un caracter strict intrinsic.Este o ultimă elicoidă a unei curgeri prinsă într-o altă curgere.Direcţia IN-OUT a oricărei ultime elicoide se aliniază sensului curgerii în care aceasta este prinsă....

Astfel, mingea prinsă de vârtej este ea însăşi o mulţime de vârtejuri cu cel puţin un soliton FALACO având cele 2 capete libere spre exterior(sistem deschis)!De aceea mingea **nu se va poziţiona oricum** în acest vârtej, **va avea o anumită orientare**....

Dacă aceste curgeri ale Universului nu le putem detecta....facem o altă “şmecherie”.

Dacă fluviul nu-l vedem...atunci toată treaba va trebui să o facem... studiind mingiile...

Acest lucru îl face ştiinţa...însă, în acest moment, total eronat! Încearcă să vadă ce legătură are spinul mingii 1 cu cel al mingii 2. Altfel... de ce hiperclusterul 1 interacţionează, într-un anumit fel, cu hiperclusterul 2.

TOTAL GREŞIT... să analizezi acţiuni-reacţiuni directe. Doar circulaţiile din jurul acestora interacţionează, conform **CODULUI FUNDAMENTAL**. Perturbaţia ultimei elicoide, periferică, se transmite din aproape în aproape către centru.(vezi uraganul, tornada)

În cazul dinamicii fluidelor...EVRIKA...putem vedea, studia, şi vortexul...şi mingea!
În cazul magnetismului...vedem numai mingea!

Aceste 2 afirmaţii, cumulate, în ştiinţă se numesc... MAGNETOHIDRODINAMICĂ (MHD).

De aceea studiul plasmei, ca o circulaţie elicoidală, pare pentru cercetători o apropiere de înţelegerea construcţiei Universului...idee excelentă aplicată...dezastruos!

Voi arăta în continuare centrele acestor elicoide, în care sunt adună particule fundamentale, atât de multe încât devin circulaţii observabile(superhipergalaxii de paie... prinse în vârtejuri).

Centrele vârtejurilor, chiralitatea şi diferenţele de “turaţie” sunt observabile !?

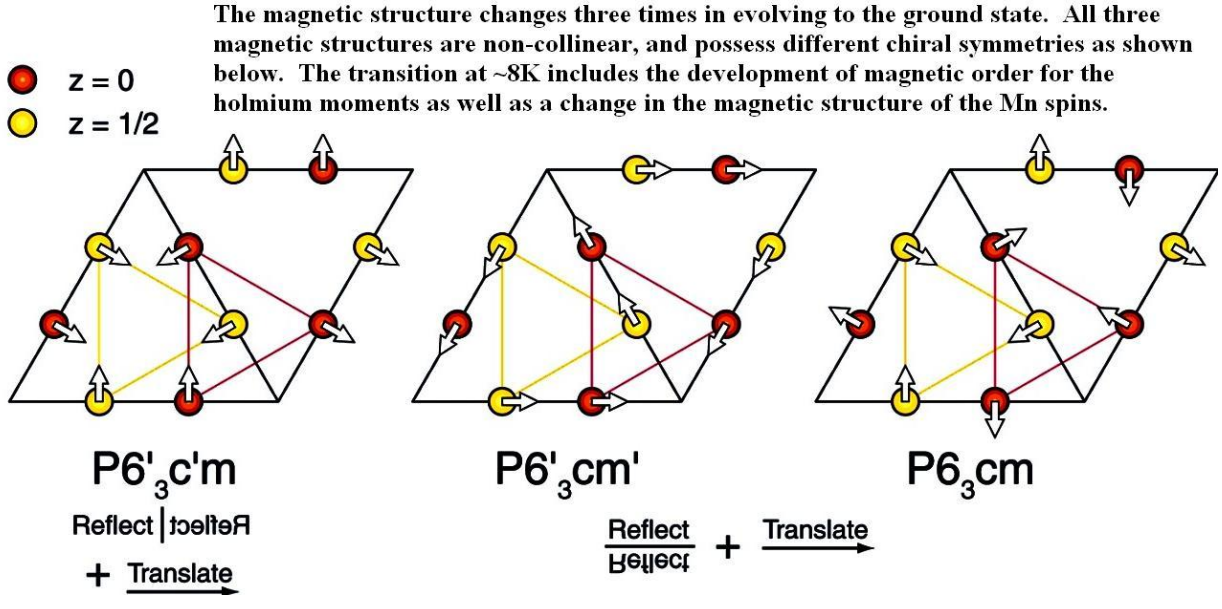

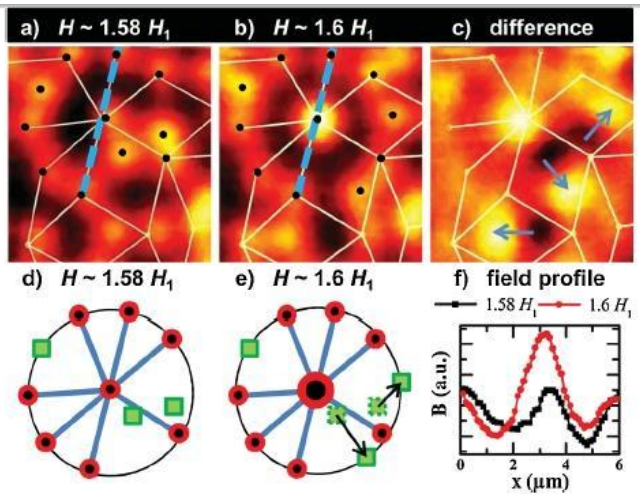

FIG. 4 (color). Scanning Hall probe microscopy images obtained at two consecutive field values (a) $H \sim 0.445\,\mathrm{mT} \sim 1.58H_1$ and (b) $H \sim 0.45\,\mathrm{mT} \sim 1.6H_1$ together with (c) the differential image taken at a specific location where the vortex corral appears. Black dots in (a) and (b) mark the vortices illustrated in (d) and (e). Black and white spots in (c) indicate the change of position of individual vortices. In (d) and (e), a schematic representation of the vortex distribution is given for the two consecutive field values. Red circles represent pinned vortices, and green squares represent the interstitial vortices. (f) shows the magnetic field profile obtained along the dotted line drawn in (a) and (b) for both magnetic field values. The integrated field for $1.6H_1$ clearly corresponds to the giant $2\phi_0$ vortex.

Iată mai jos cum cercetătorii amintesc de... reţeaua pentagonală a lui Penrose.
(vezi teoria acestuia, a twistorilor).

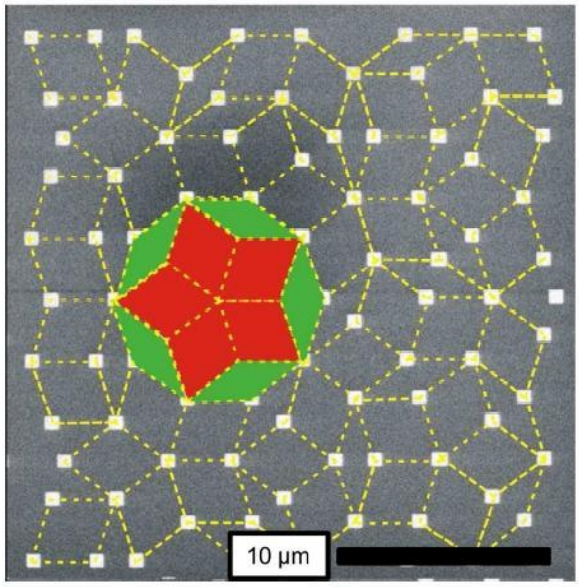

FIG. 1 (color online). Scanning electron microscopy image of the square dots distributed in a fivefold Penrose array. For clarity, the two types of tiles are indicated with dotted (yellow) lines. Five thin and thick tiles are painted with green and red, respectively. The black bar indicates a distance of 10 μm.

Iată mai jos confirmarea faptului că hexagrama experimentului meu utilizează, la nivel fundamental, ROTAŢIA.(forma conică nefiind altceva decât un ...vortex)
Afirmaţie fundamentată pe bun simţ şi observare atentă, intuitivă!
(nu vă trebuie formule matematice pentru a înţelege...TOTUL, vezi pag.113!)

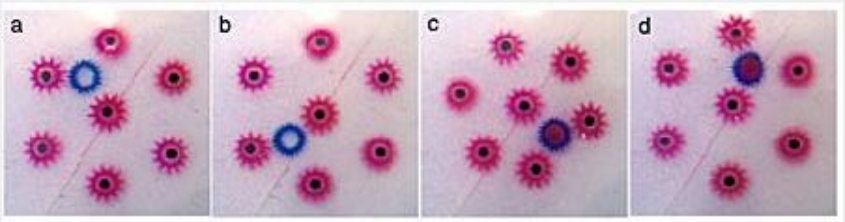

In this application, seven electromagnetic gears form a carousel that entrains an empty floating nonmagnetic container (blue in a), rotates it around (b) to a filling point (c), and continues the rotation to a point where it can be ejected (d). (Pro Chimia, Poland)

THE INDUSTRIAL PHYSICIST
The Web site for applied research and product development

Auto-organizarea curgerilor de tip rotațional.

Can small machines self-assemble on the basis of the same principles of dynamic self-organization? Bartosz Grzybowski at Northwestern University, together with colleagues at Harvard University and ProChimia (Sopot, Poland), has demonstrated that they can, at least on a basic level. The team found that simple processing devices can self-assemble themselves in a fluid from simple parts that are guided into place by electromagnetic fields and the vortex flows created by their own rotation (*Appl. Phys. Lett.* 2004, 84, 1798). Grzybowski and his colleagues used the old idea of mixing and pumping fluids by rotating a magnet in the fluid with a rotating external magnetic field. But their approach differs from conventional methods in that they can easily reconfigure their machinery to meet the needs of a variety of applications. The machine consists of a liquid-filled tub with a rotating magnet and a switchable array of small electromagnets outside it. Atop the liquid, the researchers float conical magnetic rotors 750 μm in diameter and 3.6-mm-diam nonmagnetic rings with spokes or teeth on the outside. In addition, a small vibrating aluminum foil creates an initial fluid flow.

When the rotating external magnet is at rest, no energy flows through the machine and the magnetic rotors and nonmagnetic rings self-assemble randomly into rotor–ring pairs. When that magnet is turned on, several events occur. The conical magnetic rotors start spinning at about 1,000 rpm, creating tiny vortices that center themselves inside the rings. The rings, in turn, are propelled by the vortices at 33 rpm and create their own slower and wider vortices around them. The rotor–ring pairs are attracted to the fixed external electromagnets, but the vortices set up by the rings repel other rings, and so the rotor–ring pairs settle in a stable array, one pair over each switched-on electromagnet. The machine is now ready to function.

Experimentul magnetilor plutitori

...realitatea nevăzută a geometriei în spirală...de acum 130 de ani.

Descrierea dispozitivului:

Ansamblul constă în mai mulţi dipoli magnetici sferici, mici, ce plutesc liber la suprafaţa unui fluid şi unul, mult mai mare, ce este suspendat de un fir, atârnând deasupra acestora.

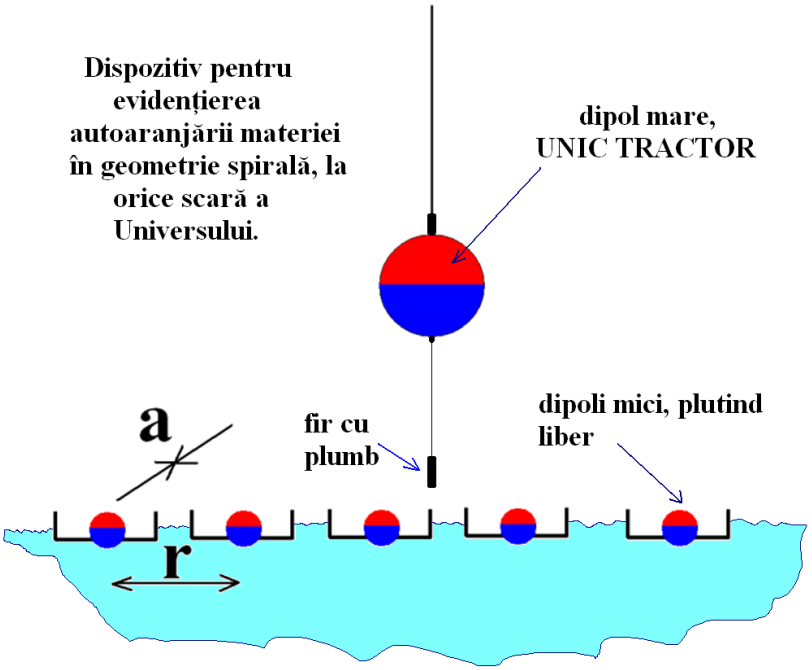

Toţi aceştia se vor poziţiona cu unul din poli spre în sus, ca în figură.

Între cei mici permantent vor exista forţe de respingere.

Sfera mare , printr-un mic şurub se suspendă de un fir, sub ea având un alt fir, cu plumb.Acesta din urmă va indica proiecţia centrului sferei pe planul suprafeţei apei.

Toate sferele mici, plutind liber pe suprafaţa apei, sub cea mare, vor ocupa diferite poziţii... **atrase simultan de sfera tractor (a) însă respingându-se între ele (r).**

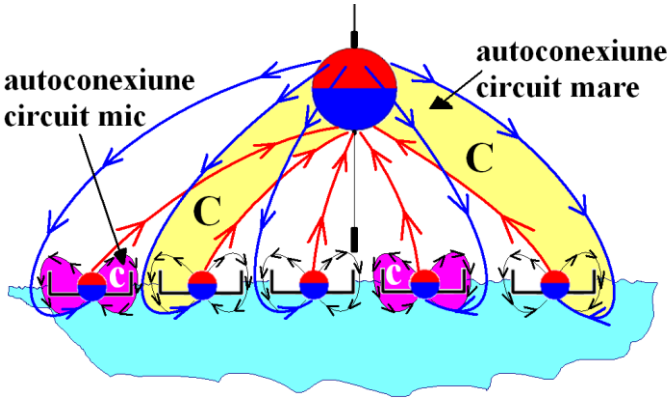

Pentru sferele mici se observă 2 circuite cu autoconexiune, cu sfera mare şi cel propriu, **(C)** respectiv **(c)**.

Mecanismul atracţiei între sfera tractor şi sferele mici se face printr-un mănunchi de dublu-circuite(urcare –coborâre) de tip (C).

Aşadar este o circulaţie similară cu atracţia gravitaţională, tot de tip dublu circuit, deja expusă(recitiţi dacă este cazul)!

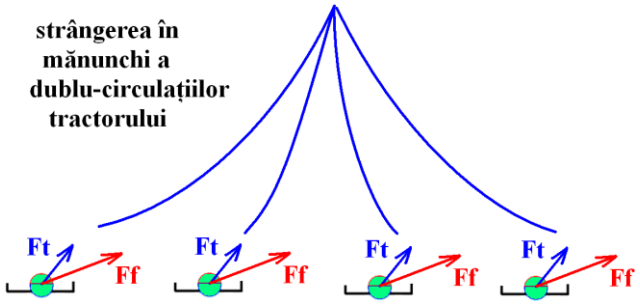

Practic, asupra sferelor mici acţionează simultan o rezultantă numită forţă tractoare (Ft=Fc) şi o rezultantă a devierilor la suprafaţa fluidului datorată respingerilor permanente în plan orizontal (Ff).

Considerăm forţă internă(Fi) rezultanta forţelor „interatomice", ce ţin sistemul sferic plutitor..."unit"

În acest context am identificat cei 3 bivectori(acţionând simultan) ce compun un sistem vectorial fundamental, bivectorul intern fiind doar amintit în „orb".

Ce anume se urmăreşte în acest experiment:

Ce amprentă va lăsa în plan orizontal, la nivelul fluidului, această strângere în mănunchi datorată tractorului sferic, dipolul mare?

Sunt planetele din galaxia Calea Lactee, trase "undeva", ...spre un punct din Univers.

Realizarea logico-intuitivă a experimentului a fost determinată de utilizarea unor curgeri superfluidice, flexibile(magnetice), ce se leagă de un tractor comun şi asupra cărora acţionează acelaşi tip de curgeri, capabile să devieze curgerile tractoare..

Astfel vom compara teoria, presupusă ipotetică, intuitivă, cu imensitatea UNIVERSULUI, LA ORICE SCARĂ....
VOM VERIFICA DACĂ PRINCIPIUL ACESTUI EXPERIMENT ESTE VIZIBIL ÎN INTREAGA LUME ÎNCONJURĂTOARE!

Să recapitulăm:

Circulaţile între sferele mici şi sfera mare sunt de dreapta şi se inchid...prin autoconexiune.Cu alte cuvinte există simultan circulaţii de urcare şi coborâre.Circulaţia urcă prin nordul sferei mici, trece prin cea mare apoi se întoarce.

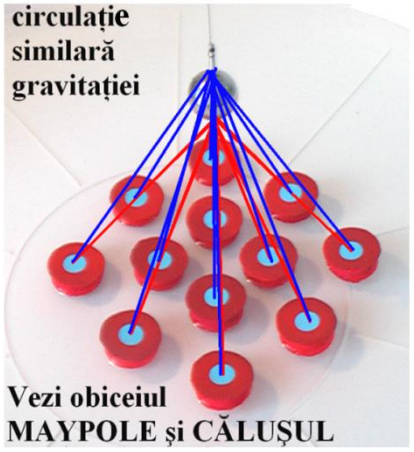

Acest câmp este similar câmpului gravitaţional, cu dublu sens, însă particulele aflate în mişcare sunt mult mai grosiere.(magnetonii sunt uriaşi faţă de gravitoni).

RECITIŢI "efectul" MAYPOLE şi "efectul" CALUŞARILOR, precum şi dispozitivul ce le urmează(efectul de..."spirală")!

http://www.youtube.com/watch?v=y_zhZeRNfSg **(iată o idee genială într-un un video prost realizat)**

Observaţie:

Dacă în spaţiul 3D clusterii se echilibrează în tetraedru...în secţiune, în plan, vom vedea doar...triunghiuri. Practic, analizând planul de proiecţie, respectiv luciul apei, va trebui să recunoaştem, în mediului înconjurător lucruri, similare.

Pentru început voi enumera rezultatele obţinute experimental apoi voi discuta pe larg despre mecanismul din spatele acestora.

Parametrii ce se vor analiza sunt atât poziţia proiecţiei centrului tractorului în planul fluidului(dată de firul de plumb) cât şi distanţele dintre oricare 2 centre ale dipolilor mici.

Firul central, de plumb, va cădea întotdeauna în interiorul unui **patrulater..."special",** numit **focar** sau **patrulater central**.Acesta cât şi toate celelalte patrulaterele vor avea laturile inegale(aparent unele pot da senzaţia falsă de egalitate).

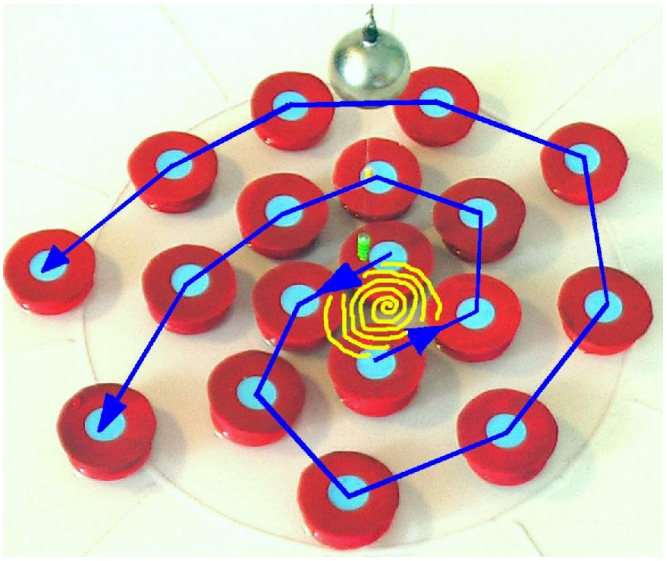

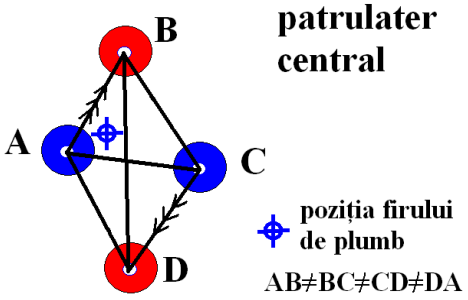

Vom studia deci **mecanismul de autoaranjare** a acestor mici dipoli, la suprafaţa fluidului şi sub influenţa tractorului (dipol sferă, mare), prin geometriile create de aceştia.

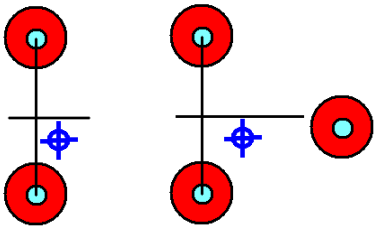

Vom analiza separat cazul 1...5 dipoli mici după care, prin similitudine vom vedea ce se întâmplă când numărul dipolilor creşte.

<u>În cazul a 2 dipoli tractorul are proiecţia nu la mijlocul distanţei dintre aceştia şi nici pe bisectoarea acesteia!</u>

În cazul a 3 dipoli cele 3 laturi sunt total distincte , deşi **aparent dau impresia egalităţii**.Aici proiecţia tractorului pică excentric.(vezi o teoremă a neechilibrărilor magnetice, **Ernshaw**)

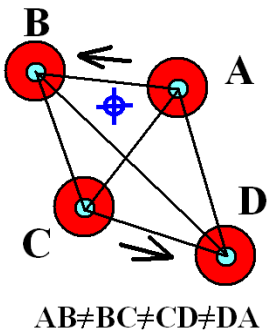

AB≠BC≠CD≠DA

La 4 sfere mici situaţia devine mai complicată, deja dramatică pentru întreaga ştiinţă...ce a preferat să vadă pătratul...inexistent!

Acum apare patrulaterul central, cu laturi inegale şi cu centrul proiectiv al tractorului plasat excentric!

Completarea cu sfere mici s-a făcut în sensul A-B-C- D.

Cazul celor 5 dipoli sferici, aranjaţi ca în figura din dreapta, produce o mare lovitură. Nimic din toată ştiinţa nu poate explica aceste poziţii relative!

Această poziţionare a sferei mari, <u>aproape</u> chiar deasupra sferei A <u>pare</u> de-a dreptul ...ireală.

Nimic din toată fizica nu poate prezice, teoretic şi cu exactitate, unde este <u>centrul de echilibru</u> al acestui aranjament, unde este...FOCARUL!

Practic, dacă stricăm geometria celor 5 şi apoi le lăsăm să se autoaranjeze, liber, de oricâte ori vrem, firul cu plumb va ocupa aceeaşi poziţie!

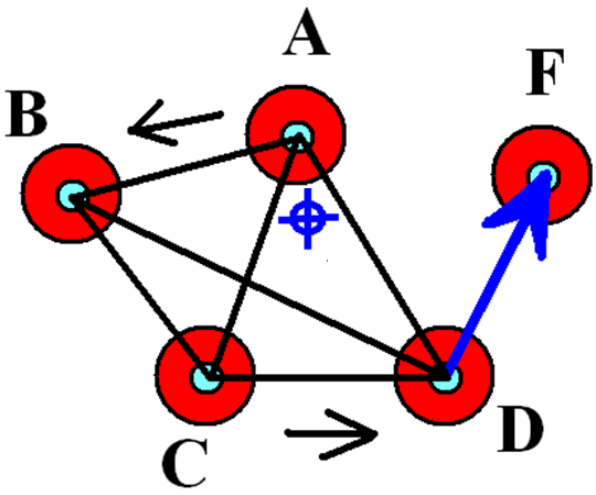

A se observa sensul dinamicii adăugărilor sferelor mici(A-B-C-D-F).

Pentru a nu încărca foarte mult cu fotografii reale(făcute fiind sute) am optat pentru varianta măriri contrastului acestora şi micşorarea lor, până la nivel de ...”schematizare”(prelucrate digital). Precizarea o fac pentru a înţelege că toate acestea sunt de fapt <u>perspective **reale**</u>...fotografice!

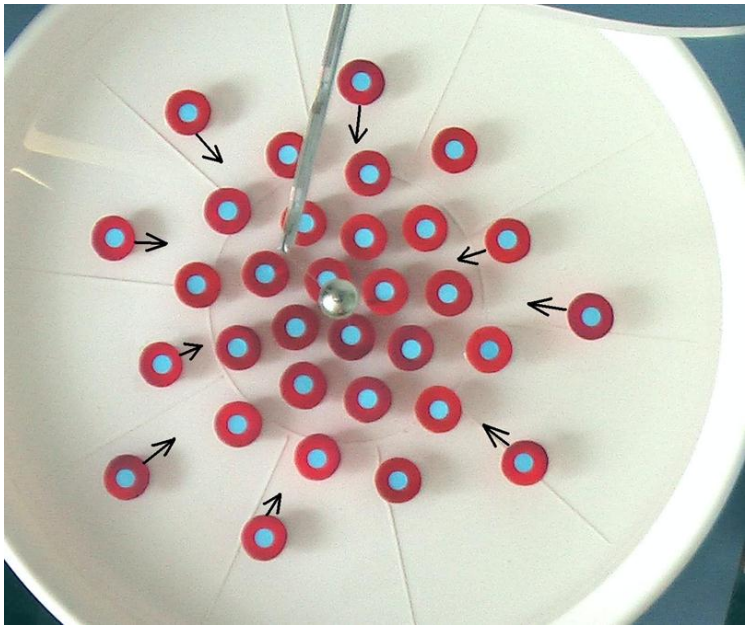

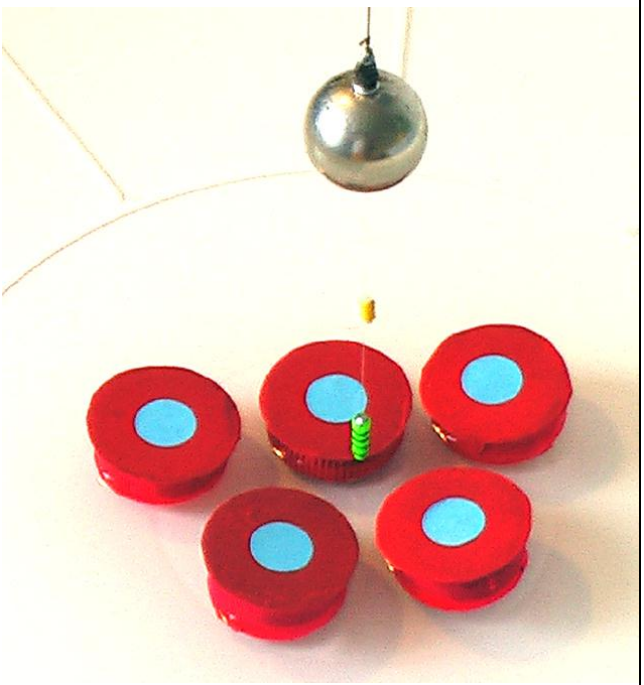

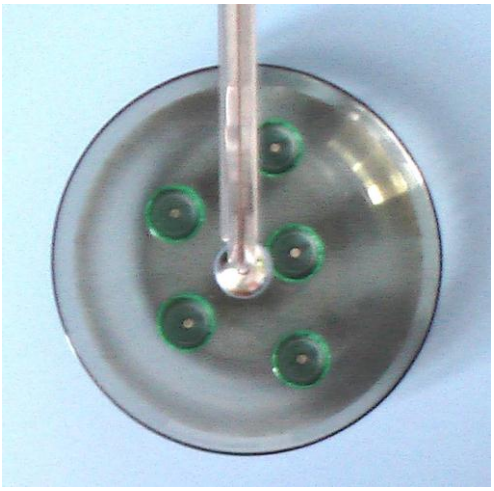

Documentându-mă despre un astfel de experiment iată că dau de un fizician american, **Alfred M. Mayer**, ce în 1878 publică rezultatele experimentului magneţilor plutitori(vezi diagramele de mai jos).

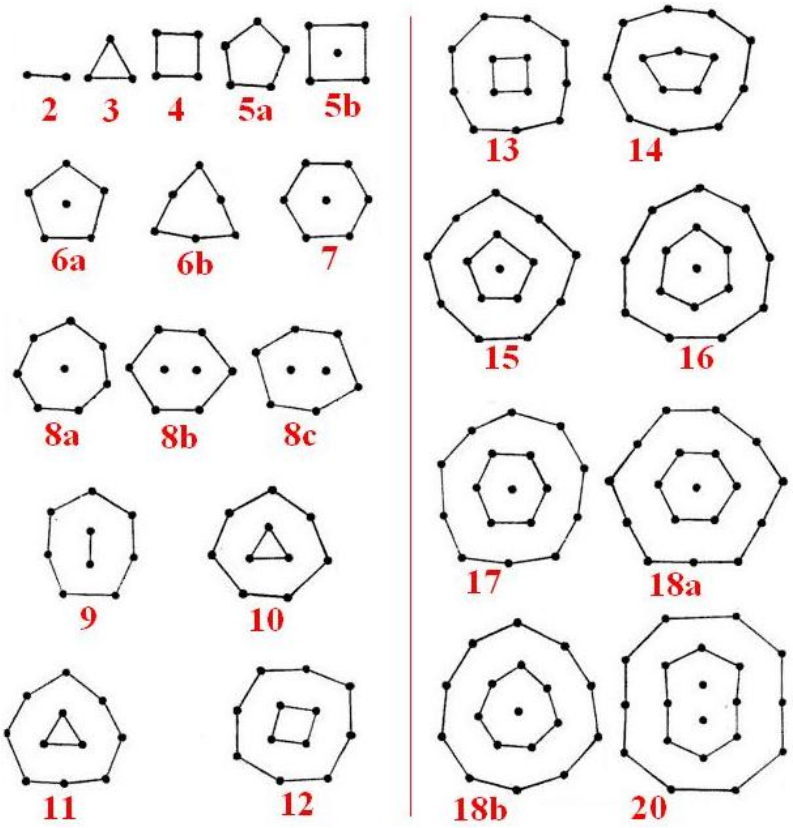

Atenţie!... acesta a declarat că a făcut acest experiment privind... la natură. Floarea soarelui spre centru pare mai strânsă iar către margine distanţele cresc...

Verificând **doar varianta celor 5 dipoli** mi-am dat seama ca acest experiment a fost un eşec!

Nu ştiu în ce condiţii a fost făcut...însă constat că nu are nicio legătură cu realitatea...priviţi fotografiile!

Nici vorbă de triunghi echilateral perfect sau pătrat perfect.(3 respectiv 4 dipoli).

Realitatea se numeşte, începând de astăzi....excentricitate!

Patrulaterul fiind zona în care a căzut firul cu plumb, zona de echilibru, iată ce a ieşit, după ...peste 100 de ore de muncă!

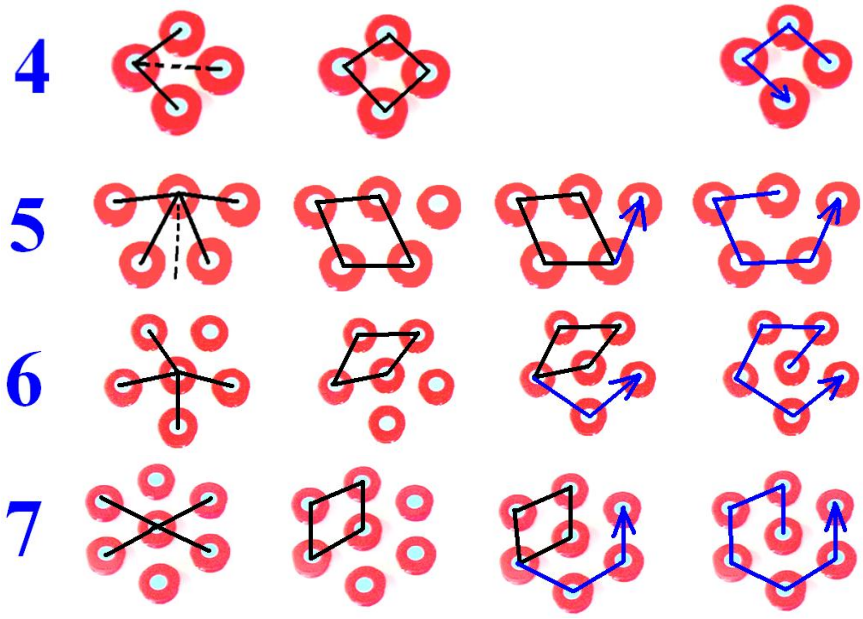

În prima coloană sunt trecute diverse simetrii aparente(uneori fiind practic foarte greu de determinat excentricitatea).

În coloana 2 este evidenţiată zona de focar, patrulaterul central.

Coloana 3 este pentru a arăta creşterea ansamblului geometric, prin autoasamblare, prin aport de dipoli "liberi plutitori".

În ulima coloană am eliminat patrulaterul lăsând "braţele" vizibile.

Observaţie:

Deşi ar fi fost "mai normal" să pun sensul dezvoltării către interior, aşa cum creşte un uragan am preferat sensul invers.Acest lucru facilitează o mai bună înţelegere a mecanismului.

Iată de ce apare hexagonul... chiar în mijlocul tornadei! Deoarece patrulaterul central este excentric laturile hexagonului nefiind perfect identice dimensional (aşa cum scrie în cărţi).

La fel şi cu pentagonul din fotografia alăturată.

Această excentricitate conferă reţelei de dipoli o linie mediană, de aparentă simetrie.

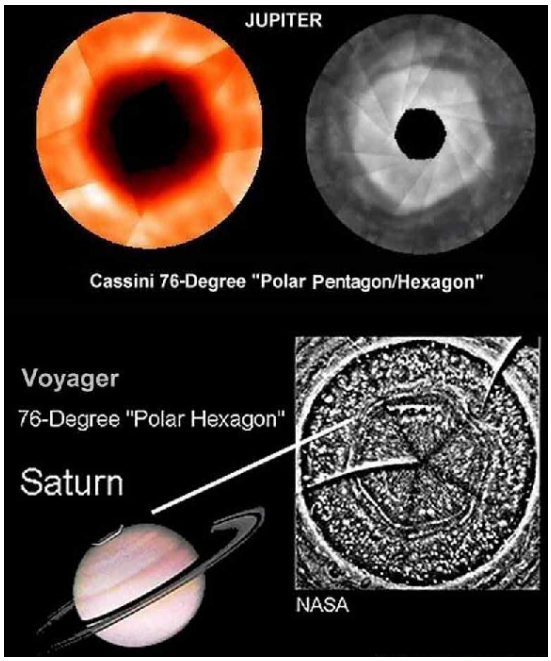

O frunză de arţar sau o insectă este simetrică, dar dacă o pui la microscop constaţi...este doar o aparenţă...(vezi prima coloană)

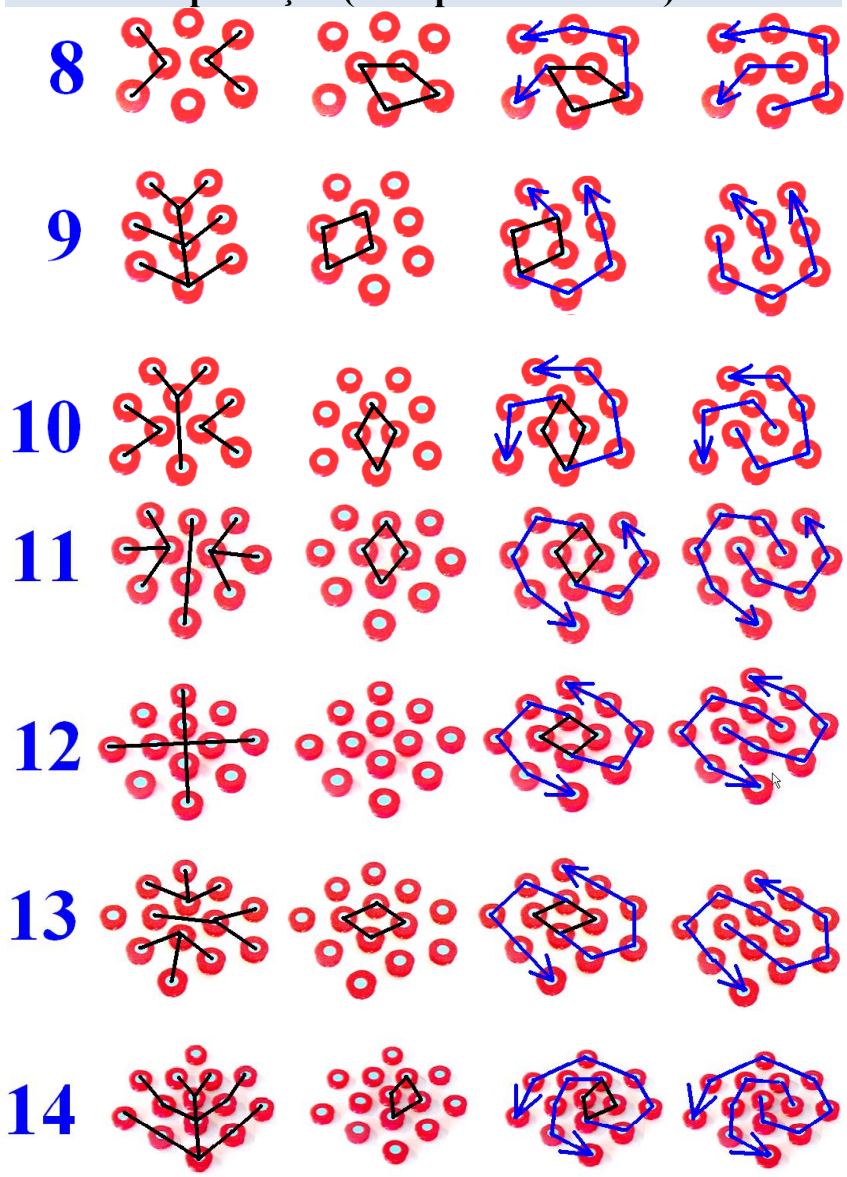

A se remarca faptul că numai în ochiul de echilibru creşterea se face în contracurent, în rest sensul fiind acelaşi.**Cele 2 laturi opuse ale patrulaterului central au dinamici contrare.**

Un lucru foarte interesant este acela că, atunci când se autoaranjează, dipolii cei mici îşi caută loc de pe margine împingând grămada spre centru de echilibru şi aplicând un efect de pană în lateral.

Iată un cluster de 12, o aranjare în..."pătrat aparent".Observaţi aici poziţia diagonală a braţelor.

Se mai remarcă un fapt interesant. Atunci când se adaugă un dipol clusterul poate să-şi modifice foarte uşor geometria **sau... "dramatic"...**

(exemplele 11-12 şi 13-14)

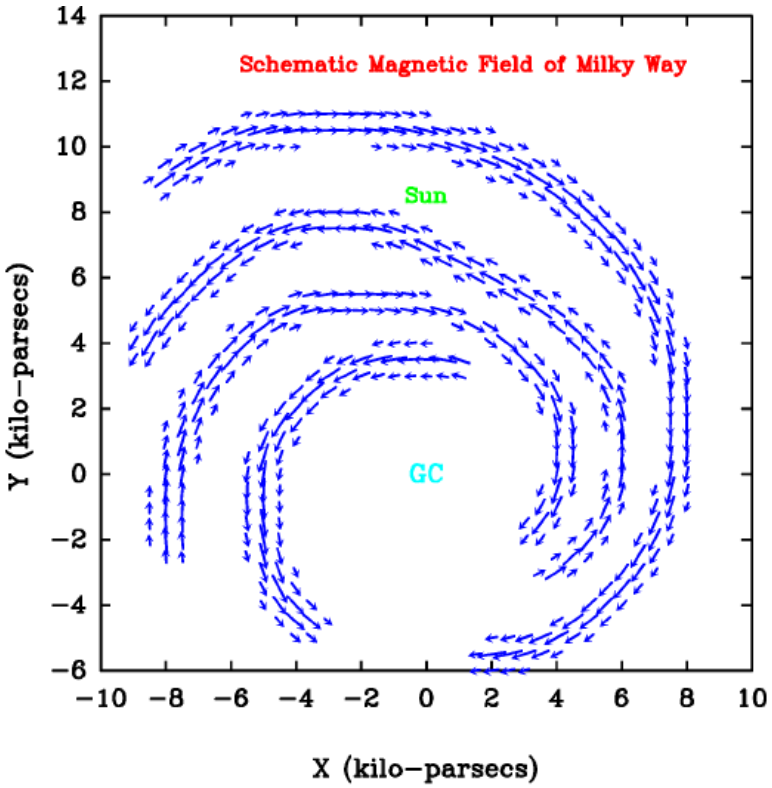

Haideţi să respirăm puţin, să vedem în figura din stânga intuiţia specialiştilor. Calea Lactee având **circulaţii magnetice antiparalele**, în contracurent, la fel ca în acest experiment ...dacă am putea vedea liniile de câmp magnetic!!!

Cercurile din lanurile de grâu, ale noastre sau făcute de ei, spun toate acelaşi lucru.
Universul are aceeaşi construcţie fundamentală, totul este în spatele unui aceluiaşi principiu, un acelaşi şablon.

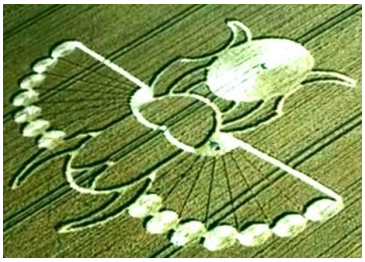

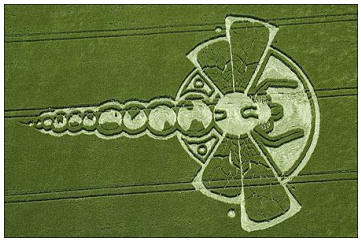

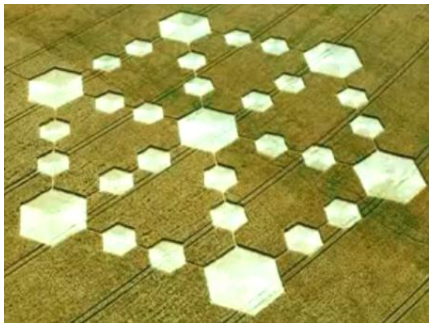

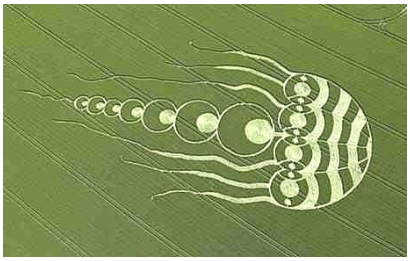

15

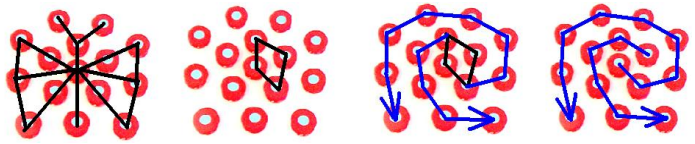

16

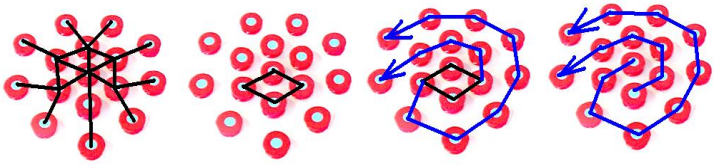

17

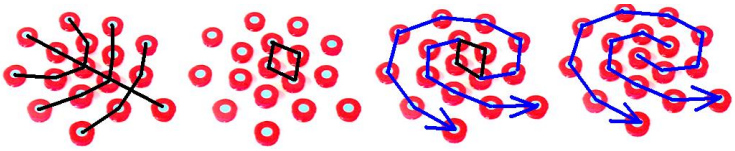

Un fapt foarte interesant, dar firesc, este atunci când tractorul se apropie (coboară), adunând la centru (focar) toate sferele mici. Partea mai rea (pentru ştiinţă) este că acestea intră în contact...**nicidecum sincron**.

Cu alte cuvinte carcasele plutitoare încep să se "lipească" plecând din... patrulaterul central...în ordinea dată de săgeţile spirale!

Practic, dacă doriţi să creşteţi densitatea de sfere mici, folosind tractorul, o puteţi face printr-o adunare spre focar şi NUMAI în geometrie ... spirală!

18

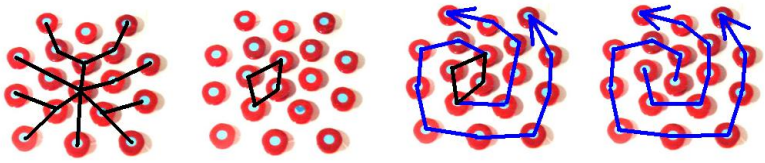

Iată mai jos, într-o formă sugestivă, care ar fi punctele de contact şi ordinea acestora, la "adunare" către interior!

19

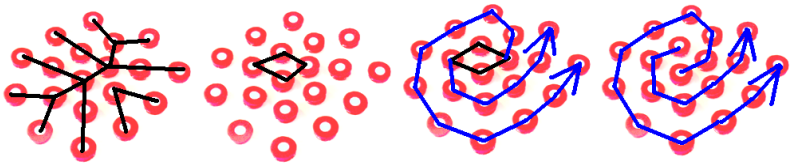

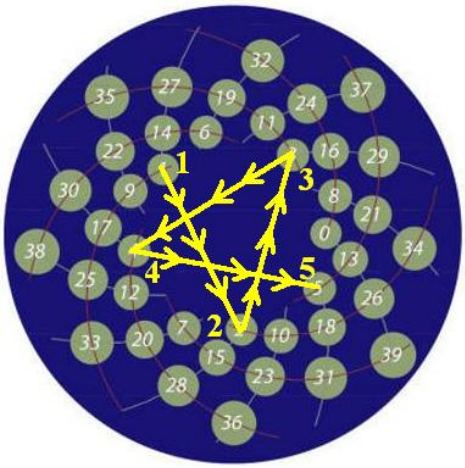

Iată mai jos, tot intuitiv, procesul invers de destindere, de expansiune, de creştere.Punctele de dezlipire ale sferelor plutitoare **au o dinamică...asemănătoare**!

Când încep şi îndepărtez tractorul(ridic sfera mare) are loc o deschidere de la periferie către centru...**asemănător unui mugure ce înfloreşte, se deschide!**

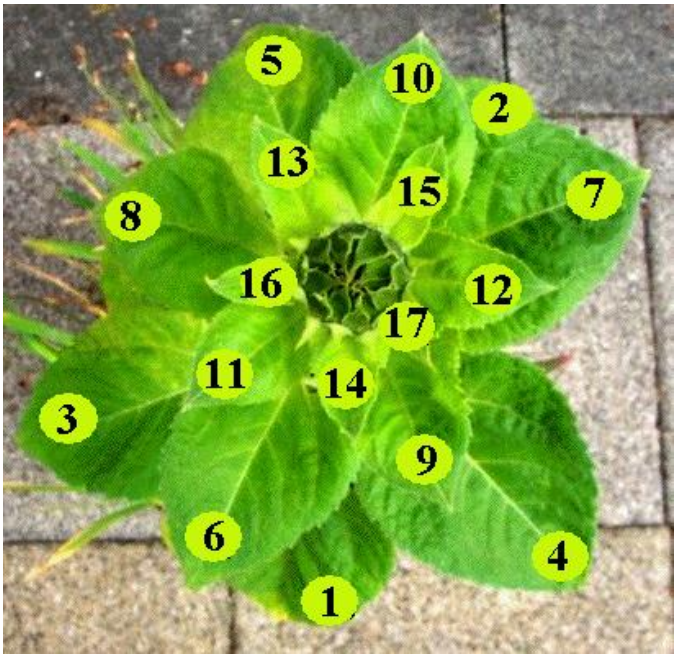

Indiferent câte sfere mici am, mecanismul de desfacere şi de contracţie este similar.

Acest mecanism există peste tot în natură. Alfred M. Mayer l-a remarcat, intuitiv, de acum 130 de ani.

Ce nu a remarcat însă nimeni până acum...este mecanismul curgerii, **permanenţa tractorului pentru orice sistem analizat....**De fapt matematica este singura care spune că **nu poate exista(matematic) o spirală...fără un tractor!**

Cum în tot Universul dăm de spirale...de ce nu studiem...tractorii...? ...Pentru că ştiinţa nu se ocupă prea mult cu lucruri pe care nu le poate dovedi.Un exemplu este teoria eterului, abandonată de mult timp de marea masă a fizicienilor însă abordată tangenţial de „aventurierii" acesteia, de cei cărora intuiţia le spune că **varianta clasică duce ...nicăieri.**

The best clues for a possible dynamical cause of phyllotaxis came not from botany but from experiments in physics by L. S. Levitov (in 1991) and by Stephane Douady and Yves Couder (in 1992 to 1996). The experiment by Douady and Couder is particularly fascinating. They held a dish full of silicone oil in a magnetic field that was stronger near the dish's edge than at the center. Drops of a magnetic fluid, which act like tiny bar magnets, were dropped periodically at the center of the dish. The tiny magnets repelled each other and were pushed radially by the magnetic field gradient. Douady and Couder found patterns that oscillated about, but generally converged to, a spiral on which the Golden Angle separated successive drops. Physical systems usually settle into states that minimize the energy. The suggestion is therefore that phyllotaxis simply represents a state of minimal energy for a system of mutually repelling buds. Other models, in which leaves appear at the points of the highest concentration of some nutrient, also tend to produce separations equal to the Golden Angle.

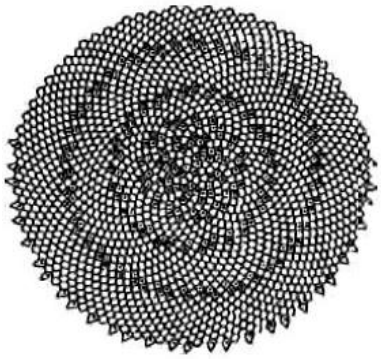

Figure 36

Iată un alt experiment de dezvoltare, de creştere, în geometrie spirală.

Acesta foloseşte, ca principii de bază, **tot atractorul** magnetic **şi respingerea interaxială**, ambele fiind circulaţii elicoidale, extrem de flexibile(**Fc** şi **Ff**).

Ajungând acum la varianta a 20 de dipoli mici, sub atractorul mare, schimb puţin abordarea.

Fac acest lucru pentru a înţelege cum aceeaşi realitate, dacă o priveşti altfel, capătă un alt sens, real şi cu totul nou!
Este vorba doar de schimbarea modului de a gândi...
nimic mai mult!

Dacă aş fi mers pe cărări bătătorite aş fi fost de acord cu fizicianul Mayer.

Aş fi acceptat că cei 20 de dipoli se aranjează ...**în "cerc".**

Cum "stilul" meu nu este... "CIRCULAR", am abordat aceeaşi realitate...elicoidal!

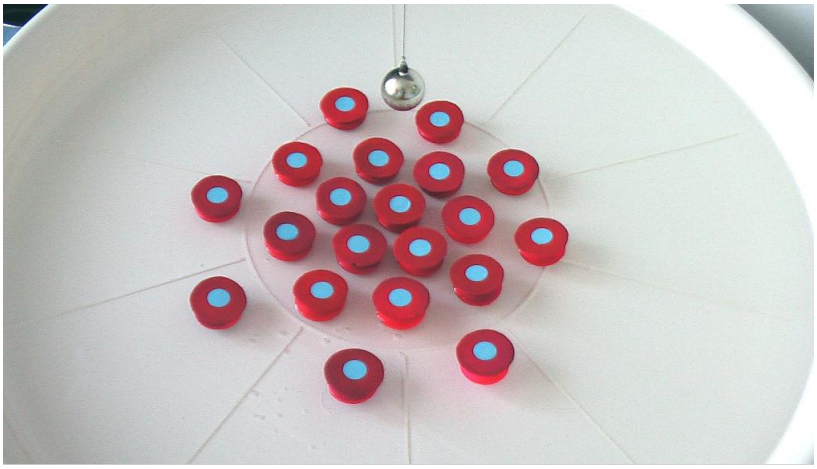

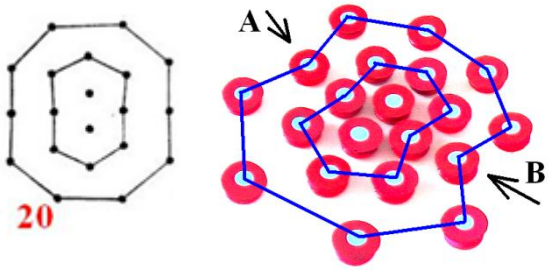

Priviţi cu mare atenţie fotografia experimentului meu şi realitatea ştiinţifică în dreapta sus...

Eu am ales să gândesc diferit.Iată mai jos cum am făcut-o.

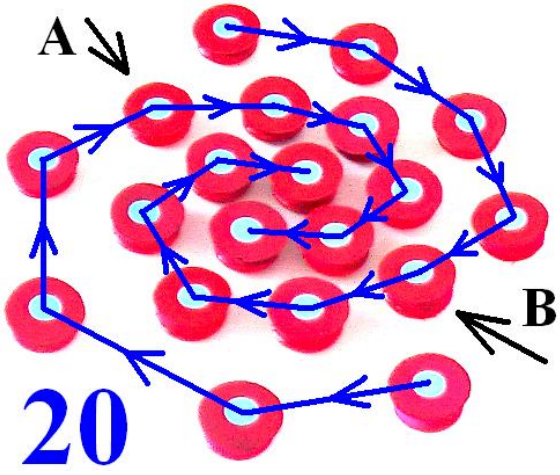

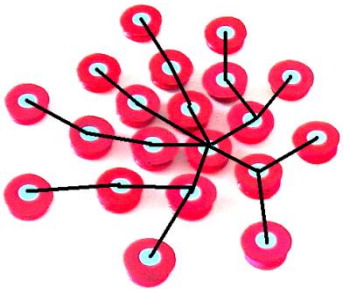

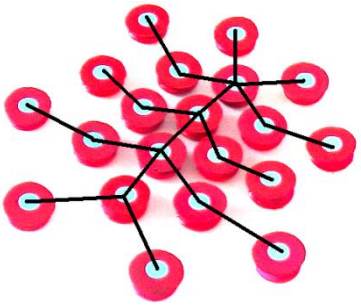

Daţi atenţie la detaliile **A** şi **B, zone de ieşire a braţelor,** apoi fiţi atenţi la fotografia de mai sus.Observaţi poziţia patrulaterului central(intersecţia a 2 hexagoane).

Ce se întâmplă dacă, pe acest aranjament, cobor prea mult tractorul, astfel încât primele 2 sfere, din focar, "sar" pe sfera cea mare?(mă apropii prea mult, crescând puterea tractorului)

Adică primele 2 particule din focar au părăsit sistemul, dezechilibrându-l...

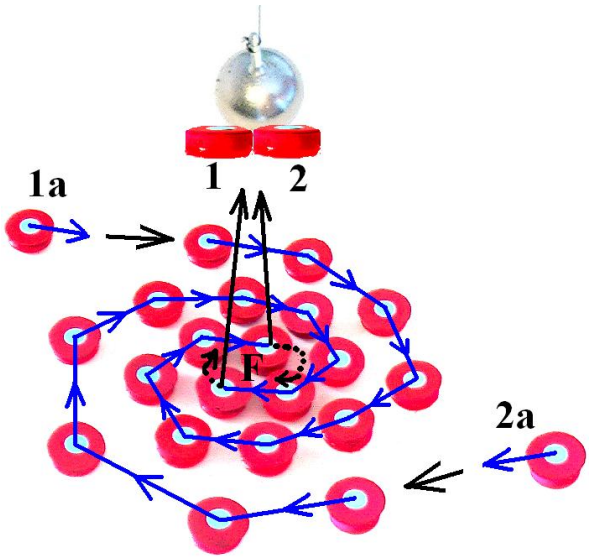

Umple chiuveta şi apoi, lasă gravitaţia să-ţi descarce sistemul...!**Acesta ştie singur să se echilibreze** dinamic, aşa că...dacă ţi-a picat dopul...vei vedea cum se ...autoorganizează...este extrem de simplu!

Priviţi cum sunt atraşi, de tractor şi de pe margine, "clusterii" **1a** şi **2a**.

Acest tip de experimente a fost folosit, acum mai bine de 130 de ani, **pentru o mai bună înţelegere a structurii atomice a materiei, a reţelelor moleculare, etc!**

Nimeni nu a luat în calcul excentricitatea, faptul că niciodată un atom nu seamănă cu altul,... este doar o iluzie. Aceasta devine "vizibilă" numai începând cu un anumit ordin de mărime...

Dacă eu aş afirma că 2 stelele din Univers au aceeaşi dimensiune(diametru, masă, etc.)...cu siguranţă nu m-aţi crede...dar dacă v-aş spune că **oricare 2 atomi de hidrogen... sunt perfect identici**!...nu mă mir de ce fizicienii nu pot găsi **"şablonul...unic"**!

A. M. Mayer's experiments with floating magnets and their use in the atomic theories of matter

Author: Snelders, H.A.M.[1]
Source: Annals of Science, Volume 33, Number 1, January 1976 , pp. 67-80(14)
Publisher: Taylor and Francis Ltd

Abstract:

In the years 1878 and 1879 the American physicist Alfred Marshall Mayer (1836-1897) published his experiments with floating magnets as a didactic illustration of molecular actions and forms. A number of physicists made use of this analogy of molecular structure. For William Thomson they were a mechanical illustration of the kinetic equilibrium of groups of columnar vortices revolving in circles round their common centre of gravity (1878). A number of modifications of Mayer's experiments were described, which gave configurations which were more or less analogous to Mayer's arrangements. It was Joseph John Thomson who, in publications between 1897 and 1907, used Mayer's results to obtain a good deal of insight into the general laws which govern the configuration of the electrons in his atomic model. This article is mainly concerned with Mayer's experiments with floating magnets and their use by a number of physicists. Through his experiments Mayer made a significant, although small, contribution to the theory of atomic structure.

Document Type: Research article
DOI: 10.1080/00033797600200141
Affiliations: 1: Institute for the History of Science, University of Utrecht, Janskerkhof 30, Utrecht, 2501, The Netherlands

Practic, cu cât scara este mai mică cu atât simetria (falsă) devine mai "clară" pentru ştiinţă...pentru că nu se mai poate măsura excentricitatea, este mult prea mică.

Probabil aţi auzit de simetrie, supersimetrie...în "cuantică"...şi mulţi se miră de ce fizica a intrat în criză, nu mai are viziune!

Toţi fizicienii au văzut doar cercuri,...**numai simetrie centrală**!...imposibil de realizat dacă niciun cluster nu seamănă cu altul.Vei spune că teoria haosului, ambrăţişată de mulţi cercetatori, este mai potrivită. Da, pentru că este un **" haos" determinat**...un haos în care un singur şablon este suficient pentru orice ordin de mărime...

Absolut nimic nu este aleator, totul este determinat de numărul şi mărimea clusterilor intraţi în ecuaţie dar şi de condiţiile iniţiale, de evoluţie.Apoi aplicăm principii fundamentale, şablonul E.F.T.Determinând sistemele corect, fiind plasaţi pe ultima elicoidă, separând atractorul, sistemul intern şi cel deviant şi folosind Codul Fundamental al interacţiunilor, **absolut totul este...determinat**.

Atunci când clusterii au ordinul de mărime apropiat de galaxie sau de electroni...principiul este acelaşi...doar proporţiile diferă!

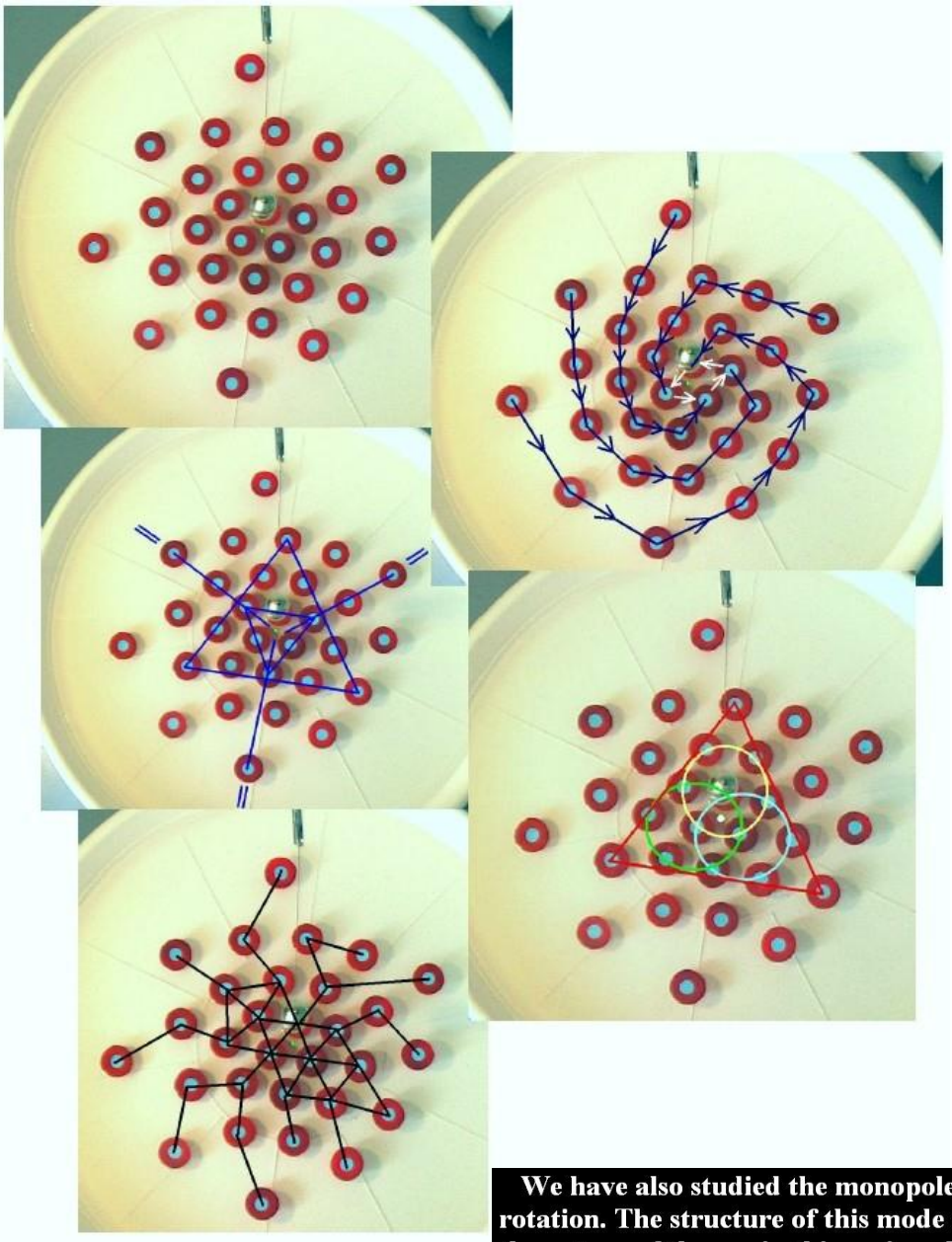

Viziunea noastră asupra construcţiei geometrice a Universului avea forme diferite.
Fiecare vedea cu alţi ochi aceeaşi realitate.
Însă singura realitate**, cea care relevă şablonul universal**, mai grea de detectat şi care descrie complet tot ce există, este geometrodinamica elicoidală.

Singurul tipar vizibil al figurilor alăturate, singurul şablon ce se regăseşte pe orice nivel de mărime este...cel al spiralei.

În condiţiile unificării a tot ce există trebuia găsit elementul comun, al tuturor lucrurilor.
Acum, odată descoperit, limitele cunoaşterii umane se vor deplasa...spre infinit.

Accesul nelimitat la cunoaştere ne este dat de către şarpe.
În ignoranţa lor,
atât oamenii ştiinţei cât şi cei ai religiilor
nu pot să vadă realitatea!
Saltului tehnologic nu i-a urmat...saltul de conştiinţă.
Ştiinţa şi conştiinţa (încă...medievală) nu pot evolua decât împreună.

We have also studied the monopole mode of the condensate in fast rotation. The structure of this mode can indeed bring new information on the nature of the gas in this regime. The monopole oscillation shows a "entering wave" phenomenon, as shown below. This figure was obtained for W/2p=67 Hz, by taking one picture evry millisecond during the monopole oscillation.

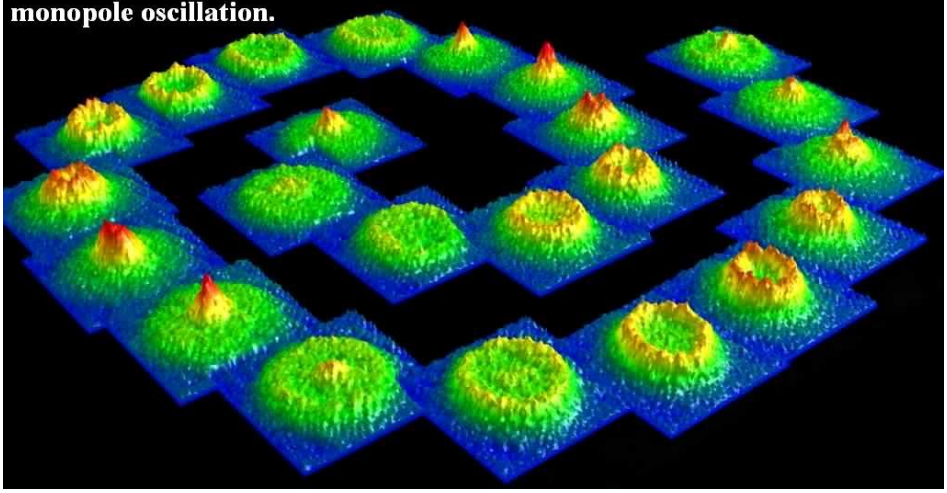

Ştiinţa(raţiunea) şi conştiinţa(intuiţia) merg, începând de acum, pe un drum al unificării.
50% + 50% = 100%

Nimic nu "iese" în afară, absolut totul se înscrie în teoria geometrodinamicii elicoidale.

Niciun fizician nu gândeşte aşa şi...nici preotul!

"MAYPOLE şi CALUŞARII" descriu intuitiv „**ceva**", acel ceva ce abundă în cercetări de ultimă oră.

Unveiling spiral magnetism

23 April 2010

Photoemission experiments shed light on the origin of an enigmatic type of magnetism in iron

Iron is the most useful magnet in our daily life. It is a 'ferromagnet' at room temperature and ambient pressure, but displays a variety of other magnetic properties that depend on its crystallographic structure. Now, using a technique called angle-resolved photoemission spectroscopy (ARPES) on iron thin films, Jun Miyawaki from the RIKEN SPring-8 Center, Harima, and colleagues have uncovered the origins of a particular type of magnetic order', called the spin spiral (SS), which has eluded understanding despite extensive experimental and theoretical efforts.

Magnetism in iron is associated with the spin, or quantum angular momentum, of the valence electrons of its atoms. In a ferromagnet the spins are parallel to each other; however, a structural change in the position of atoms in the crystal matrix of iron can order the spins into a spin spiral, such that the angle between the spins varies periodically (Fig. 1).

Miyawaki says he was shocked when he realized that the electronic structure of SS-ordered iron was still an open question; it is fundamental to understanding the material's behavior.

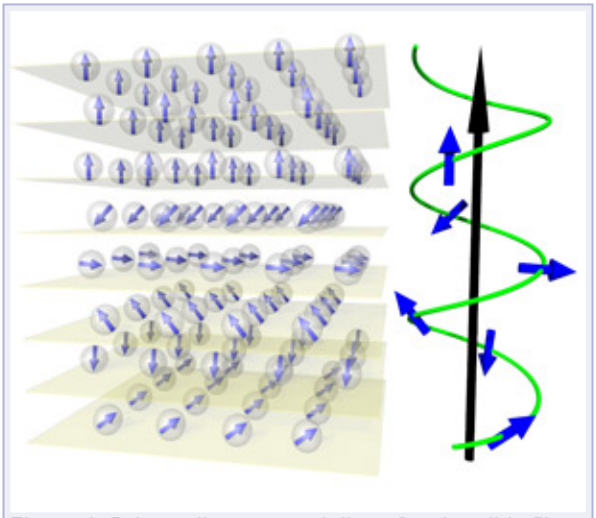

Figure 1: Schematic representation of an iron thin film consisting of eight monolayers with a spin-spiral magnetic order (left). The angle between the spins associated with localized spins on the iron atoms varies periodically in a spin spiral (right).

enlarge image

© 2010 Jun Miyawaki

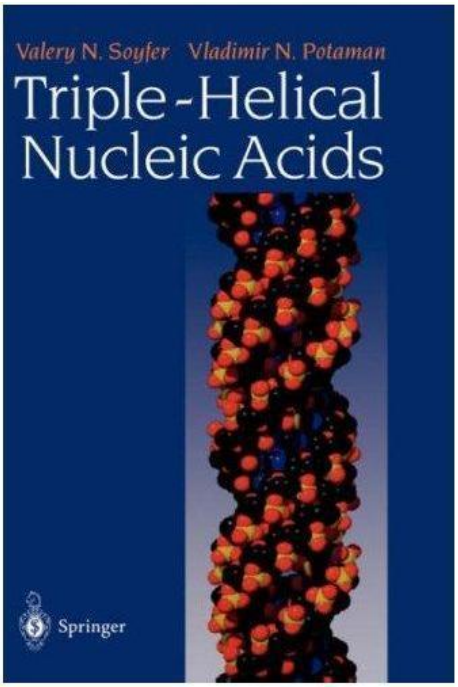

Book Summary of Triple-Helical Nucleic Acids

The ability of DNA to exist in configurations other than its classical double-stranded form has been known for many years. There has been a spectacular recent surge of interest in these forms, notably in the three-stranded or triple-helical form. Triplex-like nucleic acids are now known to exist in vivo, and may well participate in significant biological processes. Interest in triple-helical nucleic acids has been greatly stimulated by their potential exploitation to control gene expression, serve as tools in genome mapping strategies, etc. The authors have written an encyclopedic introduction to nucleic acid triplexes based on many years of familiarity with the topic. The book includes information on chemistry, conformation, physical properties, applications, and hypotheses about the biological role of triplexes. It pays particular attention to the different methods for investigating these molecules, a feature which will be welcomed by those new to the field.top

Iată mai sus o "ipoteză" a ...rolului tetrahelixului.
De la un anumit ordin de mărime, în jos sau în sus, toată ştiinţa lumii devine inutilă.
Intuiţia, motorul principal de analiză la nivel subcuantic, înlocuieşte experimentul.
Niciun om al ştiinţei nu acceptă, momentan, aşa ceva....
...este preţul plătit.

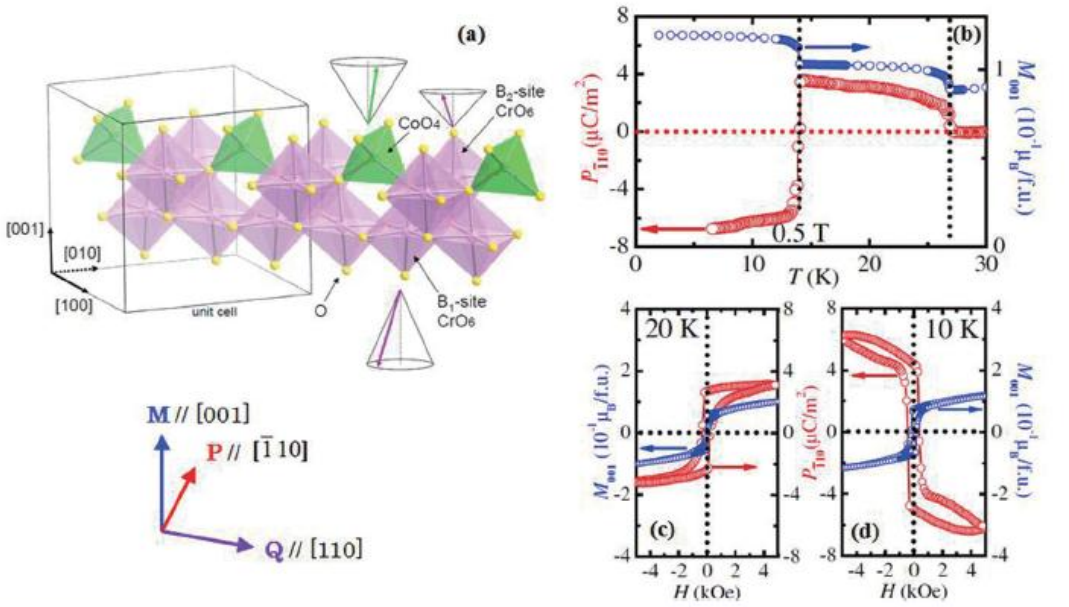

Este mai mult decât evident că toată materia se află permanent în dinamică tetraedrică. Iată interacţiuni între... elicoide... ...una "roşie" şi una "albastră" ?!

Fig. 1: (a) Schematic view of A-site CoO_4 tetrahedron and B-site CrO_6 octahedron along the [1 1 0] direction in $CoCr_2O_4$ with conical spin structures. The black box is the unit cell of the spinel structure. The magnetization easy axis is [001] and the spin spirals are in the *ab* plane with a propagation vector **Q** along [1 1 0]. The arrows on the conical surfaces indicate the spin directions on the corresponding Co and Cr sites. (b) Temperature dependence of electric polarization **P** along the [1̄10] direction, and **M** along the [001] direction below 30 K. **P** suddenly switches its sign when cooling across 14 K without changing the signs of **M** and **Q**. (c) and (d) *H* dependence of **M** and **P** at 20 K and 10 K, respectively. The reversal of all **M** and **P** is achieved by *H* reversal. (Y. J. Choi *et al.*, Phys. Rev. Lett. **102**, 067601, 2009.)

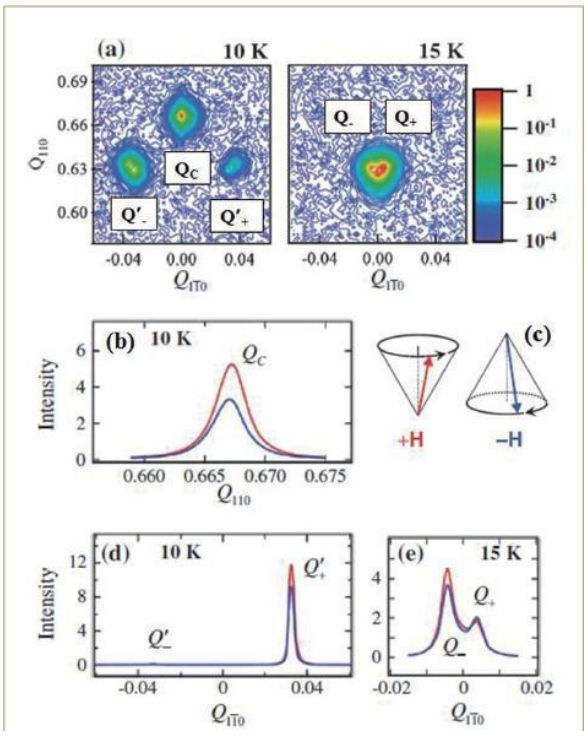

Furthermore, the bond charges that give rise to the dipole moments are interionic overlap charge densities, and are therefore very sensitive to small changes in interionic distances expected to occur through the first order phase transition at T_L. Then, it is conceivable that the delicately balanced net polarization can change its sign at T_L without a change in sgn(**Q**). Directions of each contribution from $P_{Co\text{-}Cr}$ and $P_{Cr\text{-}Cr}$ do not change, but their magnitudes do.

Our results demonstrate that spontaneous electric polarization induced by the noncollinear spin order shows a discontinuous jump with a change in sign across the magnetic lock-in transition temperature (T_L = 14 K); furthermore the sign change occurs while keeping fixed the spin rotation direction, i.e., spiral handedness. This differs from the usual behaviour wherein for a simple spiral, change in the sign of **P** requires the handedness to change sign, and we give a possible mechanism for such unusual behaviour, the multiple spiral sublattices.

Iată cum conicitatea este ...elicoidală. Strângerea în mănunchi a spiralelor multiple, conicitatea "maypole", se vede şi în acest exemplu...ca **„unusual"!?**
Mi-a „picat în ecran" un document din care am extras un text. Acesta, în ansamblu, este o ... a N-a confirmare a ce am scris până aici...şi **ATENŢIE!...nu am nicio infirmare**! Este vorba despre un studiu comparativ-experimental privind curgerea "fibrelor" plantelor în procesul de dezvoltare-creştere.

INTERNET COPY-PASTE START

FORCE FLOW

From today's perspective, the extension of Archimedes' fulcrum and lever to that of a helical lever called the Archimedes screw seems an obvious step. The helical nature of nuts and bolts, coil springs, fans, pumps, etc. is now taken for granted.

In the late nineteenth century William Thompson (1824-1907) and others attempted to describe matter as ***vortex atoms*** **in a *vortex sponge* ether (**Berkson, 1974; Silver, 2006). While this and most ether theories were eventually **abandoned,** Dmitriyev (2007) has worked for the last ten or more years on an analogy between fluid flow and electromagnetic fields and particles that is reminiscent of the vortex-atom theory. He represents the electromagnetic field as a turbulent, perfect fluid and the particles and

charges as discontinuities in the fluid, such as a vapor bubble being representative of a neutron. He points out that, "particles should be properly considered waves of the turbulence energy." In particular **he describes *wave packets* as right- and left-handed screw helices with the "ideal fluid pierced in all directions by the vortex filaments,**" where "microscopically the turbulent substratum is seen as the vortex sponge"(Dmitriyev, 2002).

We consider a vortex tube in an ideal fluid. It can be imagined in the following way. Let a viscous fluid be pierced by a pin than spins about its axis, causing a circular motion in the fluid. The motion persists if we withdraw the pin and the fluid viscosity is removed.

A very thin vortex tube will be referred to as a vortex filament. … Vortex filaments are structural constituents of turbulence in a fluid. Perturbation waves on vortices represent a secondary formation known **as soliton turbulence**. A kink on a straight vortex filament [*wave packet*] evolves according to the nonlinear Schrödinger equation. Schrödinger dynamics was shown to be valid not only for an isolated vortex filament, but also for perturbation waves on vortex cores in general. So, the nonlinear Schrödinger equation can be used as a model of soliton turbulence. (Dmitriyev, 2005)

While the author does not claim to fully comprehend Dmitriyev's efforts, he does find the idea of modeling physical entities with helices intriguing. **For a few years the author has toyed with the idea of using helices as a combined representation of force and the moment of force. The idea is similar to that of a *wrench* on a *screw* in that the force and moment are combined into a single mathematical representation but different in that the combination would be a pair of forces.** If these forces were directed along **antiphase helical paths** with coincident screw axes, then one set of the vector components lying in the plane perpendicular to the screw axes can be shown to form a *couple* or pure moment, the other set of components can be shown to cancel out, and the remaining components parallel to the screw axes can be shown to retain the linear nature of a force.

Poinsot's theorem says that these forces would reduce to a wrench, so one may ask, "Why a helical path?" Well, the author **speculates** the utility may lie in relation to the helical structures **so commonly found in nature** and perhaps the concept of *force per time* mentioned in the previous section. In 1986 J. L. Gassenbeek (as cited in Adams, 2001) hypothesized that photons exit an atom along a helical path and that electromagnetic radiation is comprised of "double helix photon waves." While the accuracy of this concept is questionable, it offers a tantalizing visual image. **Mix with this the prevalence of helices found in natural structures and one has enough encouragement to at least entertain the idea of representing force and moment by helices moving through a material,** reminiscent of Faraday's *lines of force*. At the very least, it **may offer an intuitive, visual introduction to some physics concepts that are absent in engineering education.**

The Helical Path. According to convention, light follows a straight trajectory, with deviations described by geometric optics, Rayleigh and Mie scattering, and Maxwell's equations. As previously mentioned, Gassenbeek (as cited in Adams, 2001) offered an alternative in that photons exit an atom along a helical path and that electromagnetic radiation is comprised of "double helix photon waves." Ashworth (1998) and Gauthier (2008) offer additional ideas on the possible helical nature of photons.

Atoms absorb and emit photons with energy matching the amount between electron levels. In the following, Shu (1982) describes how quantum mechanics relates this exchange to macro-level forces...the forces of nature, the pushes and pulls, are ultimately mediated by the exchange of bosons... exchanged photons are

not real photons... Virtual photons are those emphemeral entities which are created (emitted) and destroyed (absorbed) within **a time interval that is too short to allow their detection by any physical means.**

If the virtual photon has very little energy E (very long wavelength gamma), it may get very far from its source before being absorbed by another charge. Thus, charges may influence one another over very long distances... we may think of an electron as always being surrounded by a cloud of virtual photons. If the electron is violently accelerated by some external means, some of this cloud may be shaken loose and given enough energy to become real photons.

Hestenes (1990), Rodrigues et al. (1993), Pavsic et al. (1993), Salesia and Recami (1994 and 2000), and King (2001) **offer some interesting speculations about electrons following a helical path**. More recently, Reinhold (2007) described how "bumps and dips in the graphene sheet…have only a minor effect on electron transport" but that "strong scattering is caused by missing carbon atoms in the crystal lattice." This result was described as "counterintuitive," but perhaps **electrons (and photons) prefer to follow a helical path** along close-packed directions and scatter when confronted by defects, thereby slowing electrical, thermal and force flows.

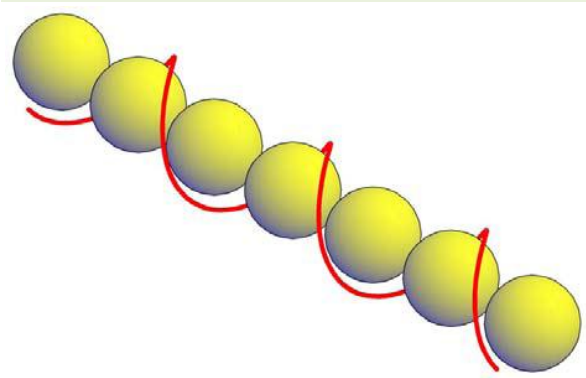

Suppose for the following discussion that the preferred photon path is along the periphery of an atom. In a crystal with simple lattice geometry this path might take the form of a circular helix as illustrated in figure. If the helix diameter were(somehow) tied to the size of the atom, being a fraction to a few times the atomic

diameter, and similar in size to the wavelength, then it might be considered a gamma ray.

If photons were to follow this path, it might provide an alternative explanation to the tendency for metals to "deform along planes of atoms that are most tightly packed" (Askeland, 1989), because the photons would offer the energy necessary for deformation and eventually slip. It might also hint at the difference in mechanical properties for the various lattice arrangements. According to Askeland, "metals with FCC structures are normally soft and ductile, metals with BCC structures are much stronger, and metals with HCP structures tend to be relatively brittle."

Other lattice arrangements, such as the simple monoclinic, simple orthorhombic, rhombohedral, simple tetragonal and triclinic, would also have open corridors for helices to propagate. However, one may notice that these corridors only occur in the close-pack directions; diagonally oriented helices would pass into some of the atomic clouds and violate the assumed preference for remaining on the periphery.

INTERNET COPY-PASTE STOP

Analog figurii de mai sus...Dacă treci o sfoară prin mingii de ping-pong, suspendându-le vertical, vei constata că apa lasată să curgă gravitaţional(pe prima bilă de sus) se va prelinge..."**ciudat, straniu**"! Dacă sunt un million de picături...la coadă vom avea turbulenţe! Fie că este vorba de o sferă sau mai multe, elicoida se observă. Bula de aer ce se ridică prin apa din acvariu, mişcarea relativă fiind identică, se rostogoleşte, **se rulează pe acestă traiectorie**.

Acest aspect se vede cu ochiul liber, indiferent de ordinul de mărime...Planeta TERRA, în mişcarea ei printre stele, are o dinamică identică!

TOTUL ESTE EXTREM DE SIMPLU, aceeaşi realitate, văzută din unghiul corect, poate duce la schimbarea modului TĂU de a vedea creaţia Universului.

Atâta timp cât ţi-ai impus, ca limită de înţelegere..."divinitatea", nu faci decât un sabotaj involuntar al propriei conştiinţe. Înţelegerea tuturor lucrurilor este dependentă de TINE şi pleacă chiar de la această percepţie a divinului, nu ca punct de limită superioară... ci ca un punct de..."0" dincolo de care vei descoperi adevăratul creator al Universului, GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ.

Dacă încă deţineţi o fărâmă din "divinitate" vă pot garanta că nu aveţi acces la înţelegere. În interiorul dumneavoastră nu a avut loc schimbarea,... ridicarea vălului...modificarea conştiinţei...!

Legea umbrelor...explicând.... "Universului holografic"!

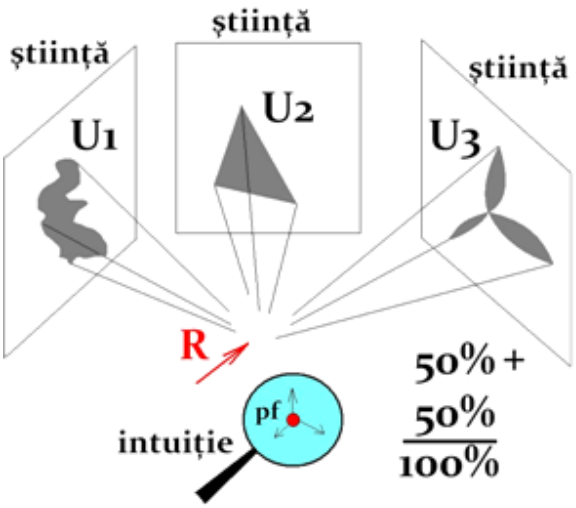

Fundamentul Universului unificând, prin geometrodinamica elicoidală, tot ce există, oferă o explicaţie extrem de simplă teoriei Universului "holografic", o altă teorie..."unificatoare"!

Aşa cum oricine îşi dă seama, culorile unei realităţi NU pot fi descrise de infinitatea umbrelor sale (U1, U2,U3,... umbrele peştelui multicolor).

Umbrele nu înlocuiesc realitatea!

Marea problemă apare când sursa materială a acestor umbre (realitatea **R**," a peştelui") este... extrem de mică... **intangibilă**!Singurul lucru ce ne rămâne de făcut este să folosim un instrument „specific", să intuim geometria şi dinamica materiei, plecând de la ...cea mai mică structură a Universului, particula fundamentală!

Unificarea a tot ce există se face prin utilizarea sincronă a ştiinţelor şi a intuiţiei umane, ca metodă de lucru, o realitate repetată de multe ori până aici...**o realitate extrem de simplă**!

Acest "indiciu" este regăsit şi în "lumea" unor ....fizicieni, desprinşi deja de... întreaga fizică.

Iată ce spun unii dintre ei:

"

Reconsiderarea "ştiinţei oficiale"

.....

Majoritatea dintre noi am rămas cu o imagine greşită despre materie, univers şi legile lui de funcţionare, datorită faptului că în şcoală ni s-au predat doar efectele fenomenelor, nu şi cauzele reale ale acestora. Nimeni, dacă nu a studiat ştiinţa şi noile ei teorii, pe cont propriu, nu ştie că încă de pe vremea lui Einstein, cercetătorii au început să se divizeze şi o serie nesfârşită de enigme, blocaje şi întrebări au creat o derută nemaiîntâlnită anterior în lumea stiinţei. Teorii şi experimente care au încercat să dea răspunsuri şi să facă lumină, au rămas doar în sfera stiinţei alternative, în timp ce ştiinţa "oficială" se învârte în cerc, dând un amalgam caraghios de explicaţii puerile, **încăpăţânându-se să recunoască că premisele pe care s-a întemeiat, acum câteva sute de ani, au fost gresite!** Interpretarea realităţii într-o variantă distorsionată, care nu explică în totalitate fenomenele ce au loc în univers, se pare că este încă pe placul conservatorilor, care nu pot să creadă că tot ce au învăţat ei în facultate este total fals! ***Mai bine zis, că reprezintă particularităţi sau efecte, nu cauza, în sine***. Preferă să sfideze şi să se facă că nu observă fenomene evidente, demonstraţii şi experimente revoluţionare, ***numai în dorinţa de a-şi păstra poziţiile sociale confortabile***. Hotărât lucru, stiinţa oficială se află într-o criză cum nu a mai fost niciodată, mai exact este în pragul falimentului şi dacă nu se va restructura îşi va pierde credibilitatea.

....."

Haideţi să vedem cum înţeleg unii "**Universul holografic**" fără să ...deţină, încă, cheia geometrodinamicii elicoidale, o cheie pe care Einstein a văzut-o în extrem de multe proiecţii, a văzut-o în....π(pi). **A intuit că în spatele acestuia stă...."divinitatea" însă nu s-a gândit că reprezintă proiecţiile unei aceleiaşi geometrodinamici elicoidale...un şablon!**

http://www.youtube.com/watch?v=ydqSRk2c7dY

" Totul a început în anul 1982, atunci când la Universitatea din Paris, o echipă de cercetători, condusă de fizicianul Alain Aspect, a realizat ceea ce s-ar putea numi unul dintre cele mai importante experimente ale secolului trecut. Fizicianul francez şi echipa sa au descoperit că, sub anumite aspecte, particulele subatomice, ca de exemplu electronii, sunt capabile sa comunice instantaneu unele cu celelaltele, indiferent de distanţa care le separă, fie ca e vorba de 3 metri sau de 3 miliarde de kilometri. De asemenea, într-un fel, fiecare particulă pare să cunoască ceea ce face cealaltă. Toată problema acestei descoperiri o constituie faptul ca ea violeaza teoria lui Einstein, care spune clar că nicio comunicare nu poate depăşi viteza luminii. Din moment ce călătoria cu o viteza super-luminică semnifică spargerea barierei timpului, aceasta perspectivă i-a făcut pe mulţi fizicieni să încerce să găsească explicaţii pentru acest fenomen.

O noua teorie a apărut: Universul e o hologramа

Unii fizicieni, ca de exemplu David Bohm, de la Universitatea din Londra, a introdus termenul de "univers holografic", intrucât el crede că descoperirile lui Alain Aspect demonstrează faptul că realitatea obiectivă nu există, în ciuda aparenţei sale soliditǎţi. Bohm mai crede ca Universul este centrul unei fantasme, a unei holograme gigantice şi create remarcabil, până la cele mai mici detalii.Pornind de la acest lucru, Bohm sugerează faptul ca motivul pentru care particulele subatomice rămân în contact unele cu celelaltele, indiferent de distanţa la care s-ar afla, nu s-ar datora unor proprietati misterioase ale acestora, ci pentru faptul că separarea lor e doar o iluzie. El argumentează faptul că, la un anumit nivel profund al realitătii, asemenea particule nu sunt entităţi individuale, ci "extensii", ***imagini holografice ale unui singur lucru fundamental***.

Modelul "acvariu" al holoramei

Pentru ca oamenii să înţeleagă mai bine ceea ce a dorit să arate, Bohm oferă următoarea ilustraţie. Să ne imaginam un acvariu care conţine o broască ţestoasă. Imaginile din acvariu nu pot fi văzute direct, cu ochii liberi, aşa ca au fost instalate două camere video care oferă imagini din acvariu: o cameră video aflată în faţa acvariului, iar cealaltă aflată în partea opusă. Fiecare cameră video are doua monitoare, pe care puteţi să vedeţi broasca testoasă. Pentru că vă uitaţi la două monitoare, uneori veţi avea impresia că broasca ţestoasă e diferiţa, că în acvariu se află două broaşte ţestoase, şi asta pentru ca acele camere video sunt situate în unghiuri diferite. Dar atunci când vă uitaţi cu atenţie la cele doua broaşte ţestoase din monitoare, veţi deveni conştienţi că există o legatură între ele. Când o broască se întoarce, cealaltă pare că face şi ea o întoarcere, puţin diferită (datorită unghiului camerei), dar echivalentă. Dacă n-aţi şti despre ce e vorba, aţi putea trage concluzia că o broască comunică instantaneu cu cealaltă, dar nu asta e realitatea.

Iluzia separarii particulelor subatomice

Astfel stau lucrurile între particulele subatomice în experimentul lui Alain Aspect. Conform lui Bohm, aparenta conexiune cu viteza mai mare a luminii a particulelor subatomice, ne spune faptul că există un nivel mai profund de realitate de care noi nu suntem conştienţi, o dimensiune mult mai complexa decât a noastră, analoagă cu acvariul de mai sus. Noi percepem aceste particule ca fiind separate una de cealaltă, întrucat nu percepem decât o porţiune din realitatea lor; aceste particule nu constituie de fapt "părţi" a unei realităţi profunde, holografice şi indivizibile. Şi, din moment ce întreg Universul e alcătuit din aceste ***"umbre"***, atunci întreg Universul nu este decât o imensă hologramă. Desi Bohm afirmă că nu există nicio posibilitate de a ne da seama ce se află ascuns în această super-hologramă, totuşi el se aventurează în a spune că nu există niciun motiv pentru care să nu presupunem că ar exista mai mult. Poate că nivelul super-holografic de realitate este doar o etapă, în spatele căruia se află un număr infinit de alte structuri super-holografice ***sau de alta natură***."

Aşadar TOTUL era extrem de simplu...cu o singură condiţie...să nu gândim că TOTUL este complicat...la şcoală am învăţat că Universul este intangibil, imposibil de înţeles.
Noi singuri ne-am pus bariera, peste care...
NICIODATĂ NU AM CREZUT CĂ VOM TRECE,
de aceea nici măcar nu am încercat!
...totul se ascundea în
SIMPLITATE!

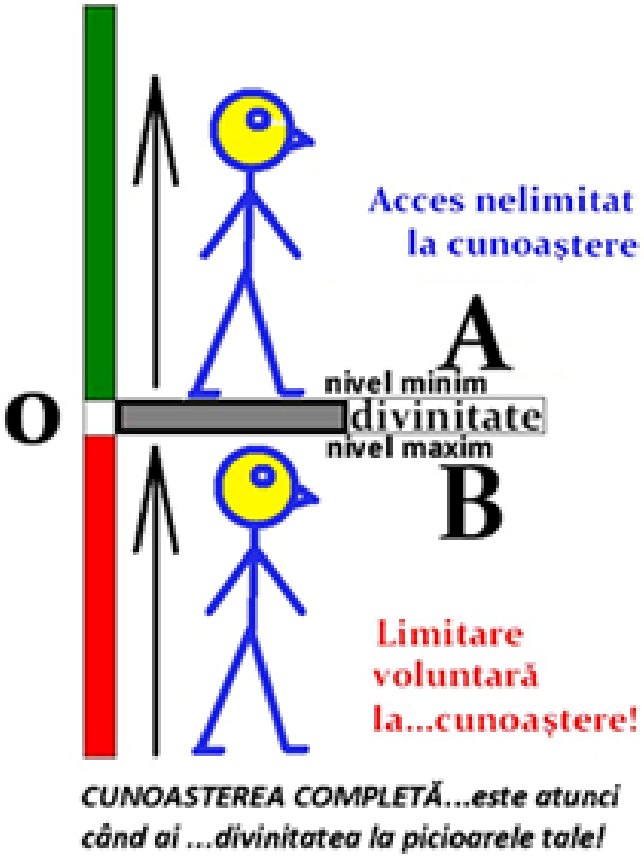

CUNOASTEREA COMPLETĂ...este atunci când ai ...divinitatea la picioarele tale!

"Schimbarea conştiinţei"

...devine astfel un paradox, o pivotare pe călcâi şi o aşezare cu spatele la divinitate.

Această repoziţionare deschide un orizont al cunoaşterii mult prea larg, generând un şoc! (reacţii gen...UAUUUU!)

Stând cu faţa la divinitate,
orizontul vă este limitat...la nivelul "0" !

Fiind un proiect în evoluţie şi având un permanent feedback, mi-am dat seama că apare o iluzie a cititorului... cum că a înţeles, că a trecut în zona A!
Pentru a ajuta, am introdus în capitolele următoare un set de întrebări, ce prin răspunsuri solidifică "apartenenţa dumneavoastră la una din tabere"!
Eu am DIVINITATEA la…picioare!

ACEASTĂ DEPĂŞIRE A BARIEREI ESTE... INDIVIDUALĂ ŞI... NETRANSMISIBILĂ!

"UNUSUAL, ANOMALOUS..." cuvinte folosite de ştiinţă ....atunci când a ajuns la limită!

...aceleaşi cuvinte reprezintă punctul din care această teorie începe a fi înţeleasă...

Pentru a explora dincolo de ştiinta actuală, rupând fundamental şi fără cale de întoarcere limitele ştiinţifice, vă supun atenţiei unele „probleme"...spre rezolvare. Dacă ştiţi să daţi răspunsuri concrete, cu siguranţă puteţi încerca mai mult, cu siguranţă aţi remarcat cum limitele cunoaşterii au fost îndepărtate! Rapiditatea şi corectitudinea soluţiilor dumneavoastră, la întrebările de mai jos, vă pun în postura de a fi unul dintre primii oameni ai planetei ce înţelege perfect teoria superstringurilor, ca pe un nivel ..."0" ...**dincolo de care începem să vedem!**

Un profesor destul de mediatizat, cercetător al fizicii teoretice, pasionat de teoria superstringurilor, dl.Michio Kaku, nu are încă răspunsuri concrete...despre creaţia Universului!

Cititorule, prin pură observaţie, având răbdarea şi curiozitatea de a ajunge până aici.... ai o şansă URIAŞĂ, aceea de a-ţi oferi cele mai simple răspunsuri la cele mai grele întrebări ale umanităţii!

Răspunzând(mai jos) corect şi rapid...mă aplec în faţa ta şi...te felicit!

Curiozitatea şi de acum intuiţia, îţi redau „puterea înţelegerii"!

Încercaţi să-i explicaţi domnului profesor... codul fundamental al interacţiunilor elicoidale. Pentru că este posibil să nu vă înţeleagă, apelaţi la postulate din teoria superstringurilor.

Five Different Theories.

A string can be either open, with two end-points, or closed, like a loop. The natural physical postulate for interactions between two open strings is that when their end-points touch, they join together into a longer open string. However, if the two end-points of a single open string touch, they can join together and make a closed string. Thus, theories of open strings inevitably contain closed strings as well (Figure 4).

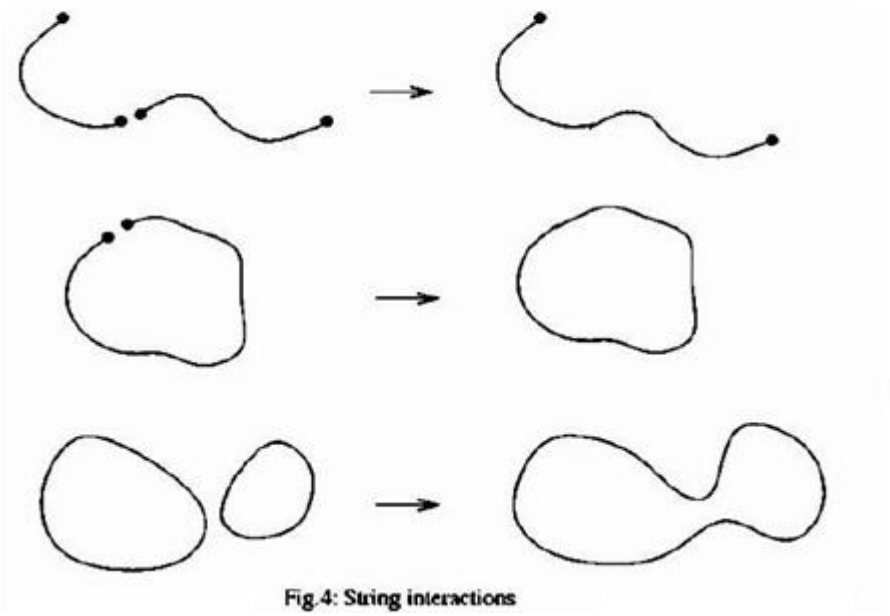

Fig.4: String interactions

1-Cum aţi descrie conectivitatea periferică şi autoconexiunea toroidală, plecând de la ipoteticele interacţiuni ale stringurilor?
2-Credeţi că domnul profesor poate vedea delfinii făcând **„UNUSUAL"** ....interacţiuni de „stringuri"?

După cum ai constatat deja, ştiinţa este plină de confirmări, ... "duduie"...nu-i aşa?
Răspunzând la următoarele 2 întrebări vei constata acelaşi limbaj, de tip... „ANOMALOUS".
Chiralitate, atracţie, respingere, condensată, traiectorie, moment unghiular, Lorenz... sunt cuvinte ce, puse laolaltă, nu dau bine cu teoria..."ştiinţifică", o cărare bătătorită!

Toate aceste cuvinte determină, după ştiinţă,... o anomalie...INCREDIBIL!...
"Anomalia" ştiinţifică este de fapt lege fundamentală a tuturor lucrurilor...

...iată întrebările:

Chiral feedback for *p*-wave superconductors

J Goryo and M Sigrist

Yukawa Institute for Theoretical Physics, Kyoto University, Kyoto 606-8502, Japan

Abstract. In a quasi-two-dimensional *p*-wave superconductor we find six Cooper pairing states which are degenerate within the weak-coupling approach. We show that this degeneracy can be lifted by feedback effect favouring the so-called chiral *p*-wave state. This effect is based on the anomalous coupling between charge and current in a system with broken time reversal symmetry and parity.

appears in the effective low-energy field theory of a static quasi-two-dimensional system ($i,j = x,y$). [14,15] Consequently, charge fluctuations generate local magnetic field distributions (z-axis oriented) and current fluctuations lead to transverse electric field distributions, whose orientation depends on the chirality. This property yields an additional (anomalous) pairing interaction in the superconducting state which has selective power for chirality. This can be seen in the following simple picture. The magnetic field induced by the charge of a quasiparticle acts via the Lorentz force on a passing-by quasiparticle [16]. This force is either attractive or repulsive depending on which side the quasiparticle trajectory is located (figure 1). In this way the interaction is attractive for one choice of Cooper pair angular momentum (chirality) and repulsive for the other. The attractive interaction appears for the same chirality realized in the pairs of the condensate. Hence this leads to a positive feedback for the chiral state. This effect does not exist for the other states.

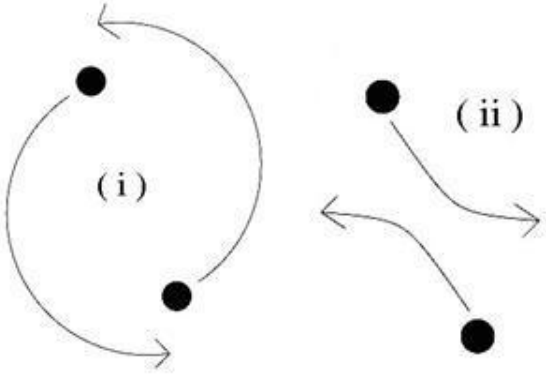

Figure 1. Two quasiparticles feel (i) attractive or (ii) repulsive interaction depending on their relative angular momentum.

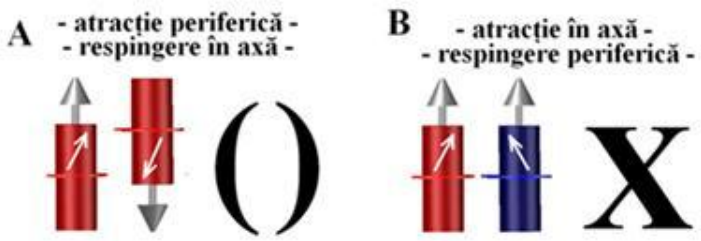

3)_Cum aplici **codul fundamental** în cazul acestor "interacţiuni-anomalii"? A se vedea cum ştiinţa lumii constată interacţiunile ca fiind...**existente**, însă conform teoriilor actuale sunt anomalii!...De aceea lovitura dată ştiinţei este... **la bază**...reconstrucţia având ca fundament exact aceste ....REALITĂŢI-ANOMALII!

4)_Cele 2 particule, fiind fiecare pe o E.F.T., produc o atracţie periferică a curgerilor şi o respingere în axă....DE CE?

Probabil acum constaţi, mai mult ca oricând, posibilitatea teoriei E.F.T. de a folosi, ca pe o confirmare, toate experimentele ştiinţifice mondiale.
Absolut toate vor suferi însă o transformare fundamentală a descrierilor, una bazată pe cheia geometriei de construcţie a Universului!

Răspunsurile dumneavoastră, la toate întrebările numerotate, dau "nota" înţelegerii acestui proiect!

5_Ce rol joacă superfluiditatea în cazul efectului Coandă asupra luminii?

6_Se poate vorbi despre **turbulenţă** în cazul transporturilor de clusteri de tip lumină(interval dimensional)?

7_Se poate spune despre lumina coerentă că îşi poate menţine(în linie dreaptă) axa ultimei elicoide?

Physicists show that superfluid light is possible

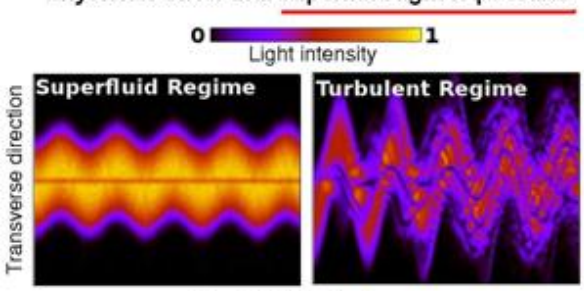

These images show the difference between the superfluid regime (left) of light and the turbulent regime (right), which is above the critical velocity. Image credit: Leboeuf and Moulieras.

PhysOrg.com -- Superfluidity – the phase of matter that enables a fluid to move up the sides of its container – has been known about since the 1930s. Since then, superfluidity has become a prime example of how quantum effects can become visible on the macroscopic scale under certain conditions. Although physicists have previously considered the possibility of superfluid light, their results have been inconclusive until now. In a new study, physicists from France have theoretically shown that superfluid motion of light is indeed possible, and have proposed an experiment to observe the phenomena.

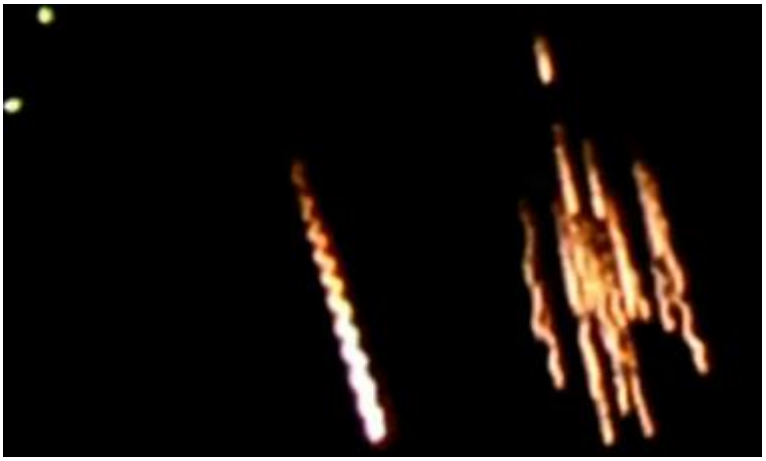

O sferă cade, într-o apă liniştită, pe o traiectorie elicoidală. Bulele de aer, din acvariu, se ridică la suprafaţă...tot elicoidal!

8-Cum credeţi că s-ar apropia de pământ meteoriţii în flăcări, sau orice alt obiect(există filme)?

9_Care ar fi mişcarea axei unor astfel de meteoriţi, în raport cu geometria traiectoriei de prăbuşire, folosind „efectul Preda”?

Să continuăm....

10_Ce rol joacă fibra de carbon în geometria de mai jos?

11_De ce apare “zig-zag” spre margini şi ce poate însemna „torsiunea elastică”?

12_De ce apar cercuri concentrice?

13_Dacă aceste fibre ar fi ...lemnoase, cum puteţi explica analogia geometriei de construcţie a acestora?

A typical folded texture and its molecular organization are shown in Fig. 3[8]. If we neglect the oriented core, the texture consists basically of a set of rings located at L, whose thickness T decreases towards the fiber rim. The mechanisms that lead to concentric ring textures needs to be elucidated for the eventual optimization and control of pitch based carbon fiber textures. This paper uses theory and simulation to formulate a flow-induced texture formation process, applicable to mesophase pitches subjected to capillary flow.

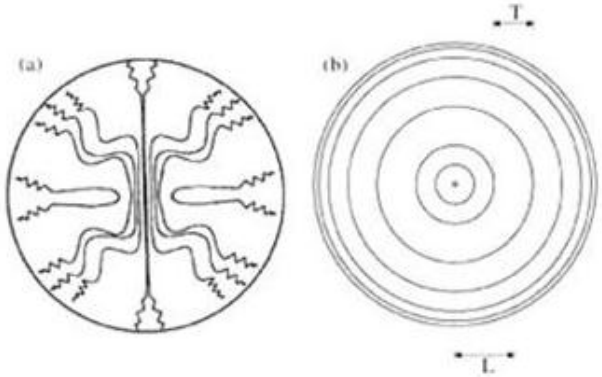

Figure 3. Schematic representation of the microstructure of fractured surfaces: a) shows the zig-zag pattern of folding becoming sharper and narrower toward the fiber edge (adapted from Pennock *et al.*[5]); b) shows the ring structure, its thickness (T) and its location (L).

Theory and simulation for liquid crystalline flows is an active area of research[9] given the importance of these materials in structural, electromagnetic, sensor, lubrication, foams, and display applications. The most widely used mechanical theory is that of Ericksen-Leslie[10-12], in which mass, linear momentum balance equations are coupled to angular momentum balance equation. The latter is basically a torque balance equation, in which viscous torques are balanced by elastic torques. Since the discotic mesophase display orientational order, the average orientation or director is affected by external flow, a mechanism known as flow-induced orientation. In addition, these materials are elastic, such that spatial gradients of the director increase the energy.

14_Cât de mult se reflectă în comportamentul uman, în mod involuntar, această geometrie?

15_Poţi vedea acelaşi principiu de construcţie între cele două obiecte alăturate şi cele două, de mai sus?

16_Plecând de la un astfel de raţionament, ai putea descrie geometrodinamica elicoidală, ca pe un şablon universal, substituind **foarte uşor** ...”divinitatea”, de exemplu copacul sacru(cheia Universului de tip...“maya”)?

Iată că în lumea viului polipeptidele alfa se grupează, se autoorganizează, prin interacţiuni de tip elicoidal.

Folosind **codul fundamental**, universal, răspundeţi:

17_De ce are loc o conectare individuală pe capete(lanţuri galbene)?

18_De ce are loc şi o alipire în axă, cu alte peptide (lanţuri violet)?

19_Lanţurile galbene şi cele violete au poziţii paralele sau antiparalele, pentru a avea loc schematizarea de mai sus?

20_Ce "caracteristici" trebuie să deţină un material, numit generic magnetic, pentru a se alinia(concatena) unei „linii de câmp magnetic"?

21_Dacă "materialul magnetic" are un sens unic al curgerilor de dreapta iar „materialul gravitaţional" sens „dublu", putem spune că **magneticul este un filtru de sens**?(vezi analogia cu semiconductorii şi rolul siliciului)

22_Fără să fiţi un specialist, puteţi lega rolul carbonului de construcţia **geometrico-informaţională** a viului?

23_Folosind principiul inductiv al materiei vii, puteţi descrie, **intuitiv şi folosind codul fundamental**, replicarea viului, prin evidenţierea chiralităţii inverse(simetria)?

no need to add them to cells in soluble form, which would also increase their local concentration. Particularly appealing idea seems to be to add functional segments, which have a heterodimeric coiled-coil appendix, which allows them to attach from the solution to the polypeptide matrix through coiled-coil interactions. This would allow addition of a cocktail of different functional elements that could be tailored individually to specific cell or tissue type and desired biological activity.

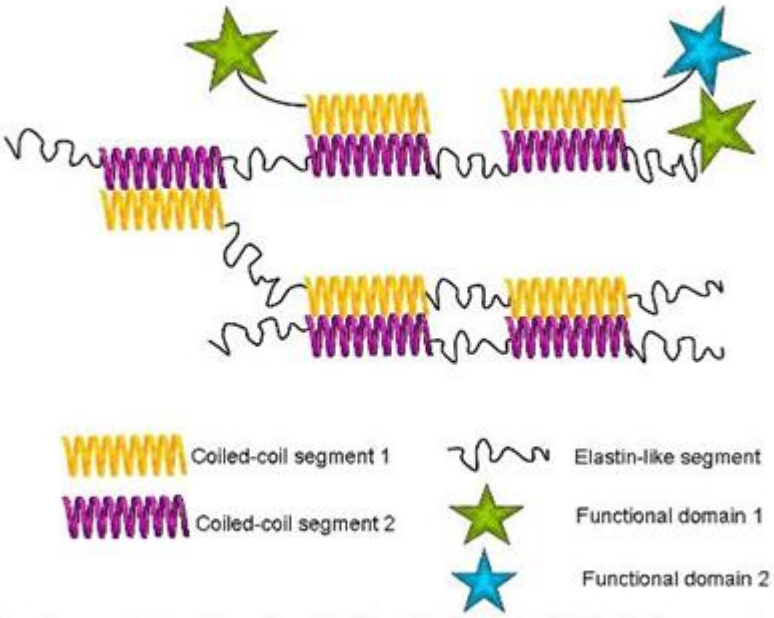

Figure 2: Schematic presentation of the polypeptide biomaterial composed of elastin-like segments and coiled-coil segments. Coiled-coil segments oligomerize and connect individual polypeptide chains of the biomaterial polypeptide scaffold. Functional polypeptide domains can be either incorporated into the polypeptide chain as part of the fusion protein or can be linked to the scaffold by interactions between coiled-coil segments of the scaffold and coiled-coil segment fused to the functional polypeptide.

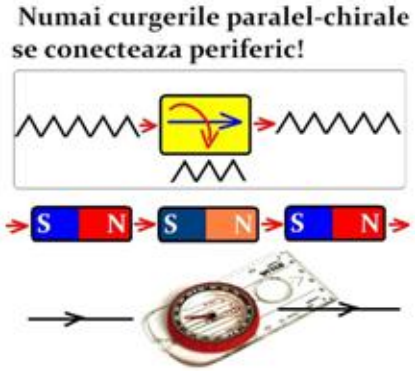

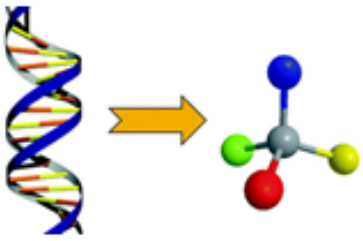

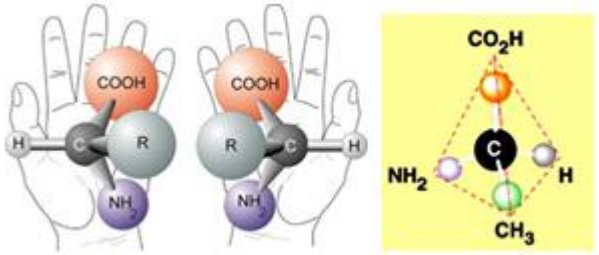

Induction of One Handed Helix

Helical chirality is one of the most important and central conformational motifs, such as DNA and the secondary structure of proteins. Recent studies have focused on the induction of one-handed helical chirality in polymers. One efficient and attractive method for the induction of helical chirality in polymers and oligomers is the control of whole helical chirality of a dynamic helix by the site-specific action of an external stimulus upon a terminal position. We have recently succeeded in inducing one-handed helical oligo(p-benzamide)s via the domino effect based on the planar-axial-helical chirality relay triggered by a planar chiral transition metal complex as the single chiral source. Studies of the stereocontrol of ultraremote sites via communication of chiral information through the plana-axia-helical chirality relay are under way.

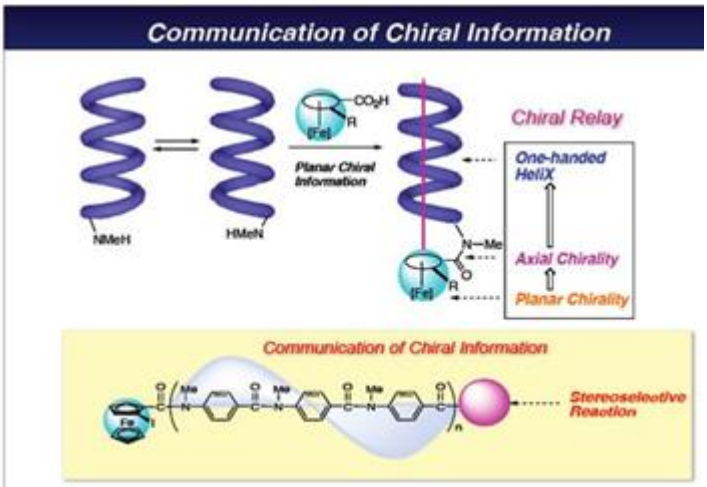

News & Views

Nature **468**, 516-517 (25 November 2010) | doi:10.1038/468516a; Published online 24 November 2010

Nanotechnology: Peptides as biological semiconductors

Charlotte A. E. Hauser[1] & Shuguang Zhang[2]

A simple peptide that assembles into desirable nanoscale structures is a striking example of how the whole can be greater than the sum of its parts. What's more, the assembly process is controllably reversible.

Could a simple, short peptide made of naturally occurring amino acids form structures that have the optical and electronic properties of semiconductor nanocrystals? Reporting in the *Journal of the American Chemical Society*, Gazit, Rosenman and colleagues[1] describe a peptide formed from just two phenylalanine amino acids that does exactly that.

24_Ar putea o peptidă, construind o structură naturală, să prezinte aceleaşi proprietăţi optice şi electronice similare nanocristalelor semiconductoare?

25_Care ar fi geometria fundamentală, de bază, comună atât semicondoctorilor(siliciu) cât şi peptidelor alfa?

26_Poate exista materie ce interacţionează precum un „filtru de chiralitate”?

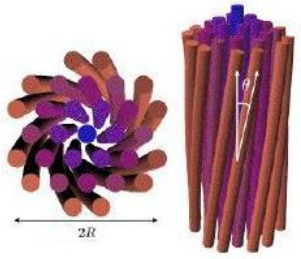

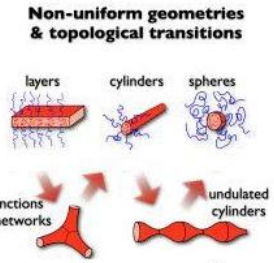

Brâncuşi a văzut construcţia infinită însă ştiinţa vede, cilindrii...ondulaţi! Joncţiunea(conectivitatea periferică) este remarcată de extrem de multe ori...la fel capacitatea materiei vii de a forma structuri geometrice de tip cilindric şi sferic.
La fel strângerea în mănunchi (compunerea axială).

Însă ...toatea acestea au ”caracteristici” de tip “UNUSUAL”!

28_Folosind mecanisme logico-intuitive şi tehnica torsiunii fularului de la **pagina 98**... puteţi descrie inima de mai jos?

Because biopolymers (DNA, f-actin, microtubules) are themselves imbued with well defined nanometer-scale structure, they hold particular promise as a means of scaffolding order at this size scale. It is well-known that highly-charged biopolymers aggregate in the presence of oppositely charged, poly-valent ions or specialized linking proteins. Owing to the considerable stiffness of biopolymers, aggregates, or bundles, form with a high degree of two-dimensional order, instilling the bundle with unusual mechanical properties, intermediate to a two-dimensional and three-dimensional solid. Relying on generic, elastic descriptions of these aggregates, we seek to understand the subtle interplay between filament packing, helical biopolymer structure and overall bundle size and composition.

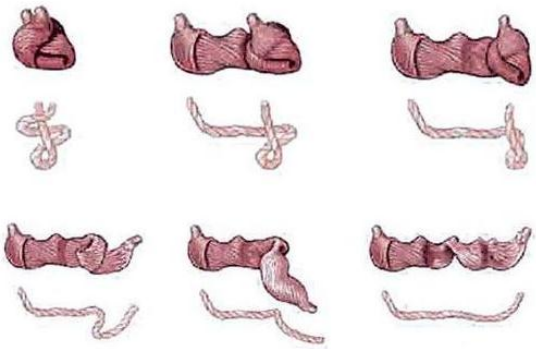

Figure 2a: In Doctor Buckberg's review, the helical structure of the heart and the band-like assembly (first described by F. Torrent-Guasp) is displayed. A. The heart's muscular bands can be unfolded and reassembled as shown in the figure.

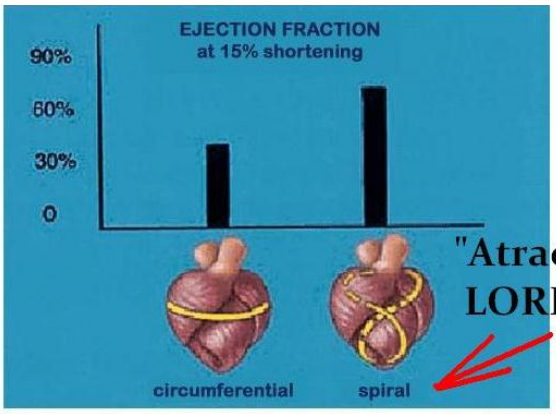

Figure 2b. The spiral assembly of the contractile elements of the heart in crucial for the development of the appropriate contractile force. A spherical assembly in contrast, would not suffice for an adequate Ejection Fraction (EF).

I. The macro- and microstructure of the heart are highly asymmetric and anisotropic. However, all manufactured tissues are symmetric and isotropic, i.e. they do not resemble the helical assembly of the cardiac muscle bands; they rather display a uniform microstructure. In the best case of manufacture of an oval or cylindrical chamber, or even a simple patch, the construct will not be able to develop the vortex forces and the orchestrated sheer stress which is necessary for an effective production of cardiac work. The ingenious interplay of muscle fibers and "myocardial sheets" in the native heart muscle explains the increase of thickness of the left ventricular wall at a rate of 35-40% during systole, while the single myofiber only increases its thickness at a rate of 8%.

În exemplul de mai jos, cercetătorii sunt într-o mare eroare. Fără să fiţi o persoană specializată în chimia organică, puteţi să arătaţi experţilor de ce văd tetraedre....în interacţiunile alfa polipeptidelor?

As an illustration, a tetrahedron (*Figure 2*) can be formed from a single type of polypeptide containing three coiled-coils which form antiparallel homodimers

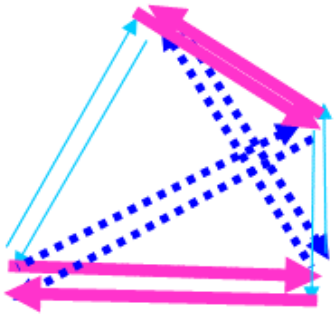

Figure 2:
Tetrahedron formed from three antiparallel cioled-coil-forming segments

We developed this idea and discovered its exciting potentials as the complex structures can be formed already with very simple combinations. We have explored this idea in more detail in the Modeling section and proof of the principle of one specific design **was experimentally confirmed**, **creating the first report of a coiled-coil based polypeptide lattice.**The idea of combining modular protein domain and/or coiled-coil forming segments into nanostructures was the background of our project to develop modular nanoBricks as the library that will **allow to expand the universe of possible combinations of building nanostructures**. In order to move beyond a mere proof of the principle we also developed a **real world application** based on formation of polypeptide membrane, which has been demonstrated to function for ultrafiltration of molecules and viruses.

Nu trebuie să fiţi profesor în fizică atomică pentru a înţelege, modelul Geometrodinamicii Elicoidale(fudamentate pe structura tetraedrică).

Un "model " responsabil de structura Universului, imaginat de fizicieni, nu este aşa departe!

29_Făcând un efort minimal, acela de a deschide ochii, puteţi să descrieţi miniuniversul ...cel de la o scara mult subatomică?

Cercetătorii studiază soarele...planeta ...Marte...se caută răspunsuri...!!

3-D image of TWO tetrahedron space fill units with chiral, left or right handed characteristics, the origin of our matterial universe and our opposite anti-matter universe.

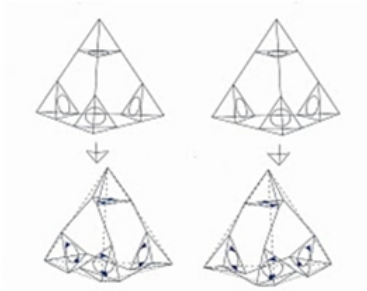

Space fill unit with RIGHT hand rotation. Space fill unit with LEFT hand rotation.

The new chiral Model.

According to this ***new physics model***, electrons and positrons (in fact all fermions) have a rigid propeller microstructure, propelled by the oscillating Higgs vacuum, which is supposed to have a **"chiral"** lattice structure. This makes that electrons prefer less than positrons to merge with Gluons/Photons to become a Quark. **Just that simple could nature be.**

If electrons and positrons are able to merge with photons into compound quarks, then it is clearly not needed to start the big bang with a huge annihilation process, because then we only need a **"chiral" vacuum with a right or left handed spiral structure..**

3-D image of a tetrahedron based space filler with chiral, left or right handed characteristics, the origin of our matterial universe and our opposite anti-matter universe, nearby (dotted lines) and entangled at a far distance.

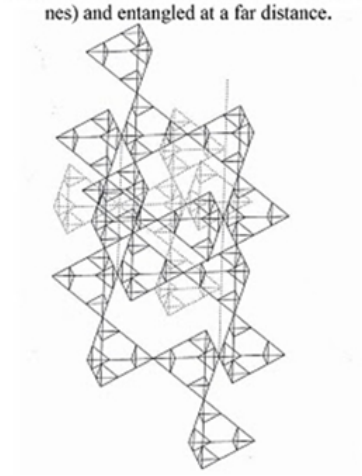

A second support for a chiral vacuum lattice in our Universe, is that it solves a long standing mystery why Amino acids on Earth but also in space (in Astroids), are preferentially left handed.

One of the most simple example for a basic building block of the vacuum lattice, (fractal spacetime foam on Planckian scales (coined by Renate Loll)) you will find below. The three outer edges of the compound **tetrahedrons are all able to make a full 360 degr. spiral** in axial direction. They have a srew-like or **helical structure.**

Priveşte o floare...şi vei găsi răspunsuri...o gramadă, vei înţelege cum este construit ...TOTUL!

Descoperirea galaxiilor îndepărtate rămâne o dovadă vie a "primitivismului ştiinţific"...cât timp, pe planeta Terra, se moare de foame.... zilnic?...însă "noroc" cu religiile, preocupate de fondurile colectate de la "muritorii naivi"...!

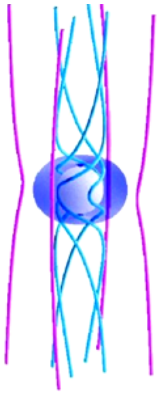

Rapidly spinning a magnetic field will give us unusual effects.

By rapidly rotating a magnetic field, we may be able to project magnetism similar to a laser like effect.

Solar Magnetic loops and jetting from compact stellar objects have something in common. Magnetic confinement of plasma can be maintained over great distances for prolonged periods of time. These naturally occurring phenomena are the closest things to a natural magnetic laser-like effect where magnetic fields are collimated for distances extending to millions of light years in some cases. Large central galactic black holes provide the engine to collimate magnetic fields over vast distances and create a beam of contained and concentrated plasma over that same distance by magnetic confinement in what is described as magnetic barreling. **This is possible due to quantum effects, which result in a fractal magnetic field on larger scales**

Cu toate acestea, atât ştiinţa cât şi religiile au intuitivii ei.

În acestă lume au existat şi există profeţi...în ambele tabere!

În acestă situaţie;

30_Ce dorea Einstein să spună când a afirmat că dacă ar cunoaşte cine este PI ar înţelege cine este dumnezeu?

31_Asemănător, ce vor să spună profeţiile religioase ...cu simbolul alăturat?

32_Ce vor matematicienii să spună, atunci când, înfăşurând sfere de unitate 1,tetraedric, ...obţin o altă sferă , cu proprietatea: **raportul diametrelor celor 2 sfere =„golden ratio”** ?

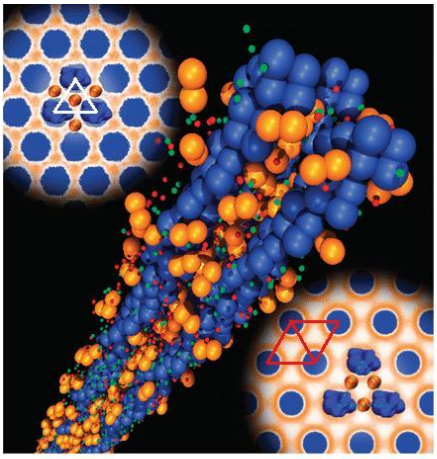

Wong GCL, Pollack L. 2010. Annu. Rev. Phys. Chem. 61:171–89

Charges on biological polymers in physiologically relevant solution conditions are strongly screened by water and salt solutions containing counter-ions. However, the entropy of these counterions can result in surprisingly strong interactions between charged objects in water despite short screening lengths, via coupling between osmotic and electrostatic interactions. Widespread work in theory, experiment, and computation has been carried out to gain a fundamental understanding of the rich, yet sometimes counterintuitive, behavior of these polyelectrolyte systems. Examples of polyelectrolyte association in biology include DNA packaging and RNA folding, as well as aggregation and self-organization phenomena in different disease states.

Symbol of The Church of Bible Prophecy

Einstein once said that if he could understand pi then he could understand who God is.

Regular packing of tetrahedra: the polytope {3,3,5}

Twenty tetrahedra pack with a common vertex in such a way that the twelve outer vertices form an irregular icosahedron. Indeed the icosahedron edge length l is slightly longer than the circumsphere radius r ($l \simeq 1.05r$).

There is a solution with regular icosahedra if the space is not Euclidean, but spherical. It is the polytope {3,3,5} , using the Schläffli notation. - There are one hundred and twenty vertices which all belong to the hypersphere S^3 with radius equal to the golden ratio $(\tau = (1+\sqrt{5})/2)$ if the edges are of unit length. - The six hundred cells are regular tetrahedra grouped by five around a common edge and by twenty around a common vertex. - This structure is called a polytope (see Coxeter) which is the general name in higher dimension in the series polygon, polyhedron, ... - Even if this structure is embedded in four dimensions, it has been considered as a three dimensional (curved) manifold. This point is conceptually important for the following reason. The ideal models that have been introduced in the curved Space are three dimensional curved templates. They look locally as three dimensional Euclidean models. So, the {3,3,5} polytope, which is a tiling by tetrahedra, provides a very dense atomic structure if atoms are located on its vertices. It is therefore naturally used as a template for amorphous metals, but one should not forget that it is at the price of successive idealizations.

33_Ce înseamnă compunerea pseudo-impară(pagina 75)...şi cum se traduce inducerea mănunchiului, o strângere în “buchet”....în figura de mai jos?

Trenuri de torsiuni, existente in interactiuni elicoidale insa neremarcate de stiinta!

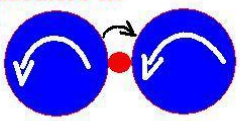

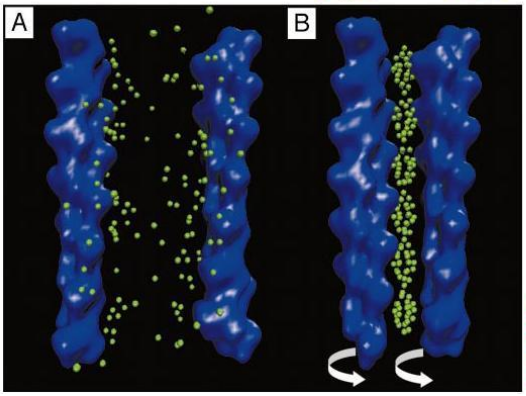

The electrostatic behavior of polyelectrolytes such as DNA and F-actin is considerably more complex than uncharged polymer fluids, but much progress has been made in our understanding within the last 10 years. (See Glossary: Electrostatics in aqueous media) In the presence of oppositely charged multivalent cations, both DNA and F-actin can overcome their mutual electrostatic repulsion, attract one another and condense into new phases [13-23]. Examples from nature include the hierarchical ordering of DNA chains via histones within chromosomes, and the high-density liquid crystalline DNA packaging by protamines in bacteria and viral capsids. In our recent x-ray diffraction work, we experimentally establish a microscopic mechanism for cation-mediated attraction between F-actin filaments, and find that the cations organize into density waves that induce nanomechanical twist distortions of the actin helix (Fig.1) in order to enhance the zipper-like charge alignment [24].

Fig. 1. Schematic representation of cation induced F-actin bundles: Cations organize into density waves which twist the actin helix to optimize electrostatic contact [24

"Stringul", linia de câmp magnetic sau gravific ... unul şi acelaşi lucru...o E.F.T.

Incapacitatea ştiinţei de a vedea **simplitatea**, neputinţa religiilor de a arăta **realitatea**, sunt grave handicapuri.... încă de la naşterea acestora!

În România, acum se rescrie istoria, o istorie a lumii ce nu a descris niciodată realităţi... ci numai proiecţii ale acestora!

Internetul, sursa acestei descoperiri, a fost intuită de religii sau prezicători!

Această reţea de informaţii a împânzit planeta.

Sfârşitul acestei ere, cu o "plasă" întinsă peste Terra, este descris astfel...în multe scrieri ale lumii!Este sfârşitul timpului şi începutul altuia.

Acesta este un moment în care un singur om, având acces rapid şi unitar la informaţie, îşi poate forma o imagine de ansamblu asupra tuturor lucrurilor.

Mathematical Physicists Aim to String Together a Theory of Everything

Can string theory unify physics?

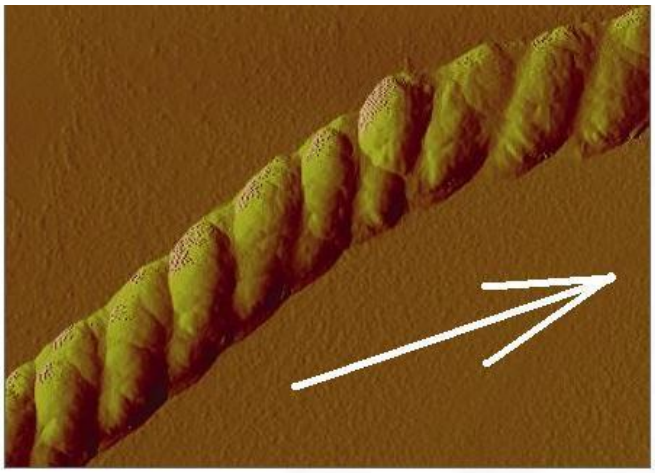

Autoasamblarea materiei, la nivele foarte mici, respectă CODUL FUNDAMENTAL AL INTERACTIUNILOR ELICOIDALE.

Berkeley Lab scientists have developed a nanoscale rope that braids itself, as seen in this atomic force microscopy image of the structure at a resolution of one-millionth of a meter.

Abstract:
Scientists at the U.S. Department of Energy's Lawrence Berkeley National Laboratory (Berkeley Lab) have coaxed polymers to braid themselves into wispy nanoscale ropes that approach the structural complexity of biological materials.

A Nanoscale Rope, and Another Step Toward Complex Nanomaterials That Assemble Themselves

Berkeley, CA | Posted on January 19th, 2011

Intuind matricea de construcţie şi generând o teorie a unificării a tot ce există, un român îţi oferă posibilitatea să vezi o aceeaşi realitate ....privind direct spre EA!

Acesta este un moment în care TU, un alt om, având acces rapid şi unitar la informaţie, îţi poţi forma o imagine de ansamblu asupra tuturor lucrurilor, având acces la ...INTERNET!

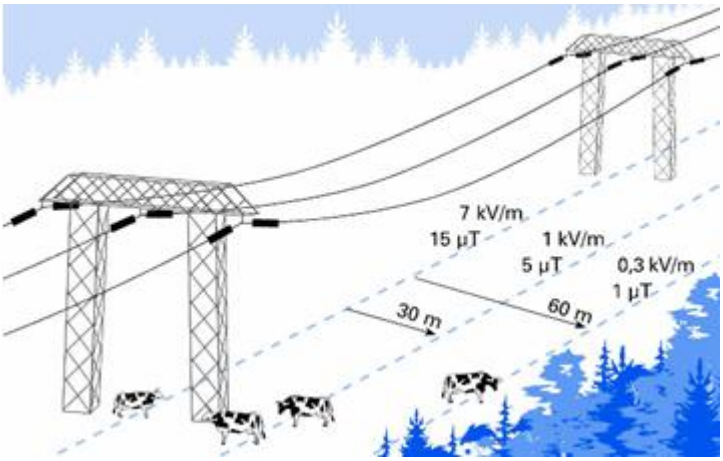

Iată un caz, cel în care liniile de înaltă tensiune produc un câmp magnetic a cărui intensitate scade de 15 ori după 60m iar în 100m aproape că aparatele nu mai pot înregistra nimic. Practic, la nici o sută de metri, influenţa generatorului de câmp magnetic se pierde.

Considerăm acum un generator ceva mai mare, numit planeta TERRA!

Presupunând că planeta este sursa de câmp magnetic, vom analiza câmpul magnetic terestru din poziţia unui marinar, aflat într-un submarin, deasupra gropii Marianelor (adâncime 11000m). Acesta se află în punctul **p** şi se poate deplasa atât orizontal, de-a lungul liniei de câmp magnetic terestru, cât şi în adâncime cam 1Km. Această deplasare o face cu un aparat ce determină intensitatea câmpului magnetic terestru.

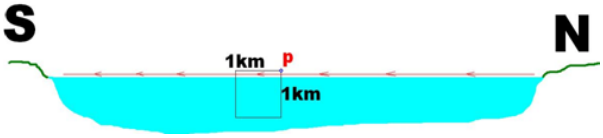

Acesta constată stupefiat că....pe un cub cu latura de 1Km intensitatea câmpului magnetic este aproape constantă! Mai mult, el constată că, atunci când coboară chiar şi la 11000m adâncime(cub cu latura de 11Km),...intensitatea rămâne aproape identică!

În acest moment ştiinţa lumii nu-i poate explica marinarului cine produce câmpul magnetic terestru, în condiţiile în care acesta poate avea o **aceeaşi intensitate pe sute şi chiar mii de kilometrii**! Magnetul meu de acasă, "ipotetic" şi având o aceeaşi intensitate la unul din poli, ca şi câmpul magnetic terestru(ex. ecuator),....**într-un metru pierde ....tot**!

Marinarul îţi poate garanta că, pe oricare din trasee ar fi mers...**11Km**, atât greutatea aparatului de măsurat cât şi intensitatea câmpului magnetic ar fi rămas aproape identice.

Cu alte cuvinte, atât câmpul magnetic cât şi cel gravitaţional au fost prezente şi au acţionat simultan asupra aparatului!

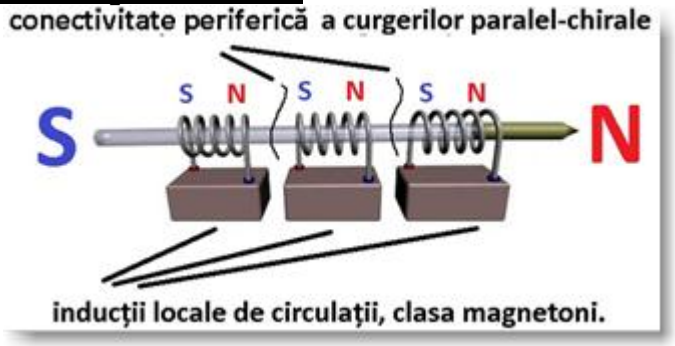

Confirmarea unui maxim de înţelegere a proiectului , înaintea tuturor cercetătorilor din domeniul ştiinţific, o puteţi avea răspunzând la întrebările:

A_Care sunt cele 2 principii fundamentale ce stau la baza construcţiei câmpului magnetic terestru?

B_Care este principiul realizării unei atracţii gravitaţionale terestre aproape nule, asupra unui corp aflat sub influenţa acesteia?

Tehnologia de gravitaţie devine astfel accesibilă numai unui segment restrâns, unui grup de specialişti ce, prin puterea lor de înţelegere, se vor îndrepta către o lume total necunoscută, făcând o muncă de pionierat!

Voi trece aşadar la o altă treaptă a înţelegerii, una ce se adresează numai "specialiştiilor în teorie fundamentală".

Dacă aveţi răspunsurile la întrebările de mai sus, vă felicit pentru răbdarea şi perseverenţa de a fi lângă mine pe acest drum, sunteţi unul dintre aceştia!

Deoarece nu am avut posibilitatea, tehnică sau financiară, de a analiza experimental inducţia cilindru-cilindru(de replicare a viului) am ales direcţia inducţiei tor-cilindru. Acest tip de

inducţie a însemnat, în istorie, prima mare descoperire, ce a transformat energia mecanică în energie electrică. Practic am ales să experimentez inducţia unei curgeri magnetice, folosind o curgere electrică dar şi curgerea magnetică... obţinînd o curgere gravifică! Este vorba de o inducţie tip cilindru-tor-cilindru, antrenând clusteri din ce în ce mai mici, respectiv electrici, magnetici, gravifici.

Am ales să atac, la vârf, această teorie, experimentând fenomene inductive, folosind geometrii distincte, ce rezultă din teoria expusă până aici. Am fost uimit de abundenţa de încercări, existentă pe internet, însă am constatat rapid că se merge ....cu ochii închişi, fără nici un fel de fundamentare...pur şi simplu "la plesneală"!

Aşadar am luat decizia ca, înainte de orice expunere publică a vreunui experiment, să am siguranţa că teoria din spatele acestuia este cunoscută, evitând etichetări de tip "UNUSUAL".

Realizarea unei teorii (2009,2010), prezentarea acesteia şi realizarea experimentelor ce o confirmă(2011) cât şi expunerea publică a lor(parţială, 2012) înseamnă nimic altceva decât... **FUNDAMENTUL UNIVERSULUI**, un proiect inimaginabil...până ieri!

2012 – Anul schimbării paradigmei și al migrarii accelerate a polilor geomagnetici!

Neexplicând experimentul cuantic al celor 2 fante, extrem de simplu de văzut în teorie fundamentală, am ales să detaliez mecanismul de schimbare a polilor geomagnetici ai planetei, un proces lent, de durată, ce se va accelera.

Pe scurt este vorba despre intersectarea traiectoriei sistemului solar, în deplasarea prin Calea Lactee, cu planul median al acesteia. Practic în acest plan găsim cea mai mare densitate de gravitaţie şi de aceea aici sunt adunate cele mai multe circulaţii gravitonice. În aceasta zonă găsim cele mai multe corpuri cosmice. Gravitaţiile trag mai ...tare, cu efecte în plan terestru în special în dinamica placilor tectonice (cutremure frecvente).

Datorită acestei situaţii avem 2 zone , **A** şi **B**, de unde planeta TERRA este trasă către planul median al galaxiei. Acest fenomen este perfect identic cu oscilaţia unei membrane (bat toba).

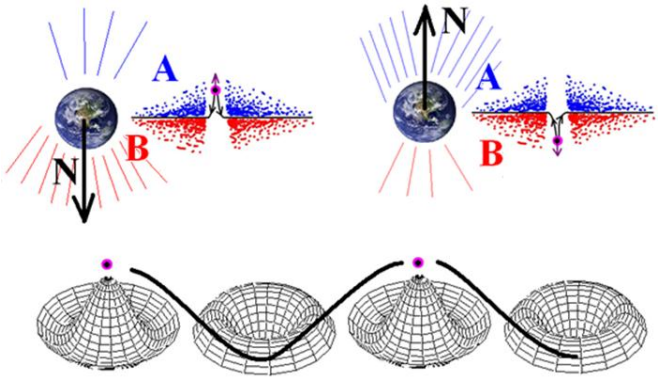

ATENȚIE_

Deplasarea sistemului solar, pe un brat al galaxiei, se face după o elicoidă, proiecția fiind o sinusoidă! Brațele sunt macroelicoide gigantice.

Indiferent unde se află planeta mamă, ea este atrasă mai mult (mai multe conexiuni solitonice) spre zona de mijloc. Circulaţiile gravitonice induc circulaţii geomagnetice ce se vor concatena între acestea dar şi cu cele proprii planetei. Cu alte cuvinte, zona de acţiune a majorităţii solitonilor gravitaţionali generează poziţionarea polilor.

Ce se întâmplă când zona de acţiune a majorităţii conexiunilor periferice, gravitaţionale, se schimbă pe...partea opusă?

Într-o primă fază are loc o instabilitate din ce în ce mai vizibilă a polilor după care începe procesul de rotire a acestora, antrenaţi de structura circulaţiei gravitaţionale. Practic faza intermediară, de dezintegrare în mai mulți poli, este obligatorie.

Apropierea şi penetrarea planului median galactic înseamnă o **viteză maximă,** atinsă de sistemul solar, relativ la densitatea de gravitaţie maximă.

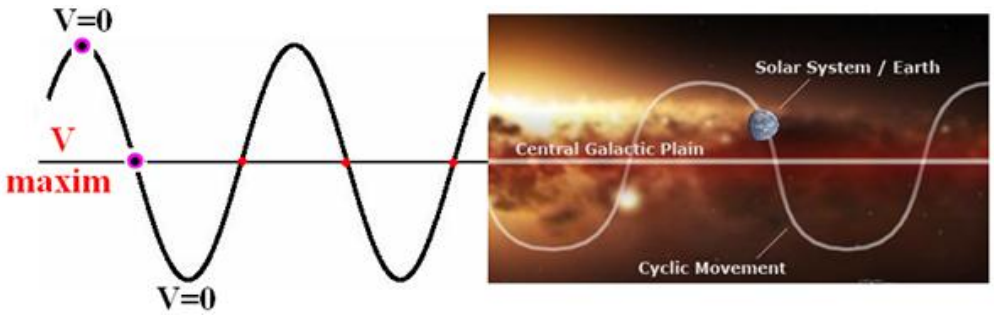

Reacţii asemănătoare există la toate planetele sistemului solar cu erupţii puternice ale soarelui şi ejectări uriaşe de materie solară(gravitaţiile trag mai tare de planete, la maxim).

Schimbarea polilor este un fenomen asemănător cu exemplul următor:

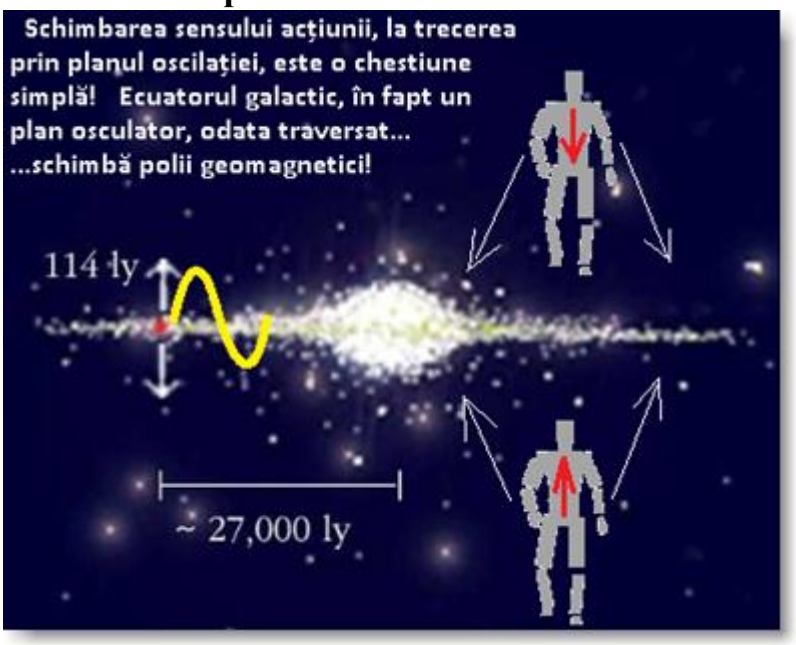

Ne plimbăm necontenit cu liftul, de la parter la etajul 10, la etajul 5 fiind legaţi cu o coardă elastică foarte puternică. Când suntem între parter şi etajul 5, coarda ne trage ”de cap” iar când depăşim etajul 5, îndreptându-ne spre etajul 10 coarda ne trage “de picioare”!

Această repoziţionare a “corzii vibrante” , dintr-o parte în cealaltă, înseamnă schimbarea punctului de tracţiune(aplicaţie) al acesteia.

În cazul nostru, această coardă este înlocuită cu un număr uriaş de circulaţii gravitaţionale.

Acestea, în mod identic, îşi schimbă punctele de aplicaţie...şi implicit circulaţiile induse ale acestora. **Balanţa se va înclina în partea opusă, imediat ce numărul circulaţiilor dintr-o emisferă l-a depăşit cu 1 pe cel din jumătatea a II-a**! Odată cu primul string deplasat spre partea cealaltă, majoritatea...se schimbă, la fel ca în politică!

Odată depărtată de planul median, legăturile încep să se rupă, însă unele vor fi suficient de tari astfel încât să readucă planeta înapoi, atunci când viteza la “exteriorul” galaxiei va fi “0”.

Această dinamică, proiectată pe un plan, devine o mişcare ciclică, sinusoidală, atenuată.

Întrebări:

Dacă în anul 2012, presupus a fi anul străpungerii acestui plan median, polii geomagnetici vor migra brusc, întreaga ştiinţă va putea explica...ceva?
Vor reuşi să vadă oamenii de ştiinţă, în ceasul al 13-lea, legătura între gravitaţie şi magnetism?
Dacă planul median galactic are cea mai mare densitate de gravitaţie, poate ajuta acest lucru la propulsia navelor spaţiale ...extraterestre….?

Întreaga știința studiază elicoidele de transfer. Toți cercetătorii au pe masă ….ELICOIDA FUNDAMENTALĂ DE TRANSFER!

CEL CARE UNIFICĂ INFORMAȚIILE…DE LA TOȚI….
CEL CARE, PENTRU PRIMA DATĂ IN ISTORIE,CONSTRUIEȘTE URIAȘUL PUZZLE…ESTE ROMÂN…la fel ca și TINE!

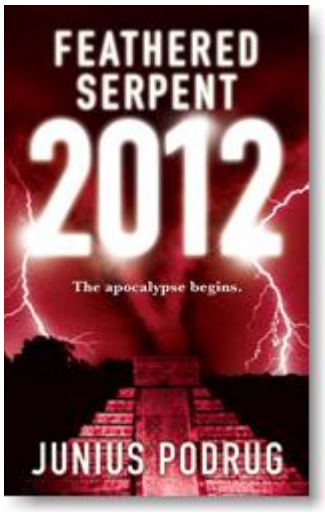

Calendarul mayaș, geometrodinamică elicoidală aplicată la nivel cosmic și accesată prin metode intuitive, introspective!
(vezi angrenaje și rapoarte de transmitere între elicoide, rolul șarpelui cu pene în această cultură și conexiunea ciclurilor … noțiuni universale)

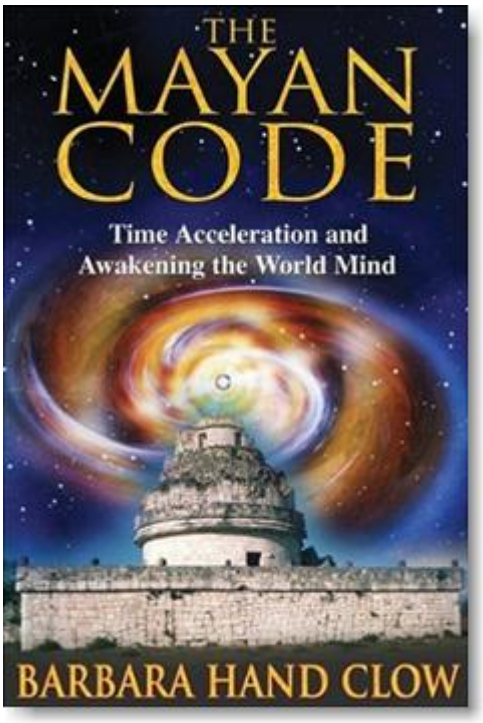

Acest calendar a început în anul 3114 î.Hr. şi împarte timpul în perioade de cîte 394 de ani, fiecare perioadă numindu-se Baktun.
Al 13-lea Baktun se încheie în jurul datei de 21 decembrie 2012.Conform unei tablete mayaşe vechi de 1300 de ani, intitulată Bolon Yokte, la acea dată, un zeu mayaş, asociat cu războiul şi creaţia, va coborî pe Pământ.Teoriile datează din anii '60, când arheologii au descoperit în localitatea Tortuguero din Golful Mexic tăbliţe care vorbeau <u>despre întoarcerea zeilor pe Pământ la finalul celui de-al 13-lea Baktun.</u>

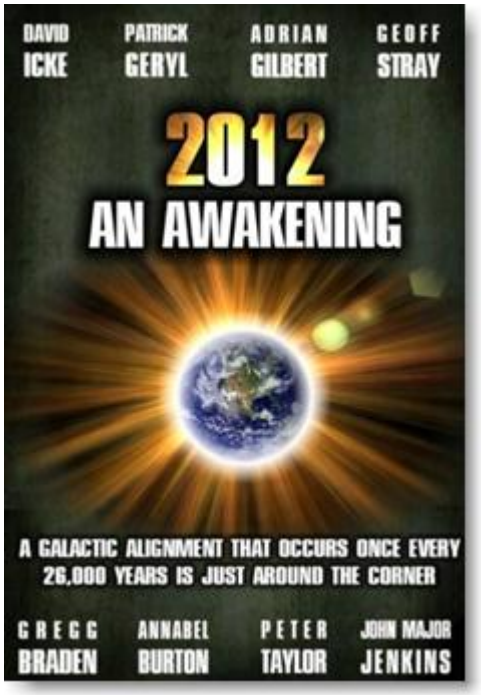

Acum știți de ce umanitatea a fost permanent conectată la CUNOAȘTERE!...Acum știți de ce aveți șansa să va treziți! Mulți știu despre aceste lucruri, despre ce urmează să se întâmple….
Însă TU ai șansa uluitoare să fi printre primii care reconstruiește același…. uriaș PUZZLE!

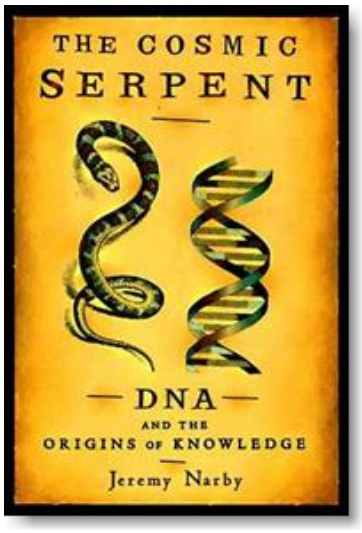

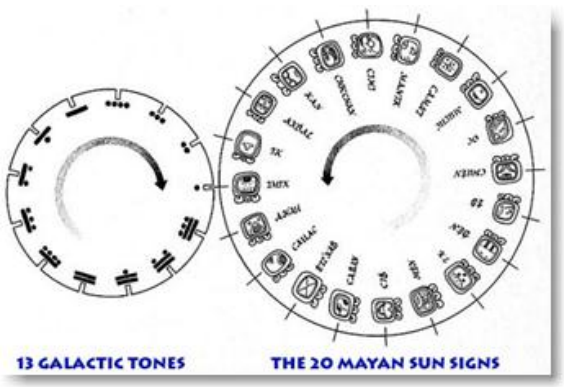

În ultima ta secundă de divinitate, așezi ultima piesă și pierzi legătura cu drogul ce te-a făcut o ființă adormită!
…Te-ai trezit doar dacă ai sub picioare divinitatea…este schimbarea paradigmei ce-ți deschide și dezvoltă orizontul cunoașterii!

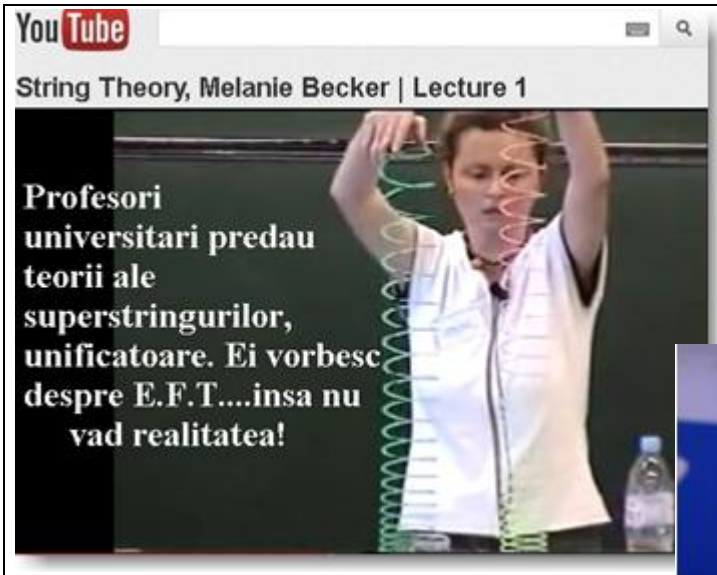

Toată lumea studiază …
Geometrodinamica Elicoidală.
Cei mai avansați fizicieni (teoreticieni) ce vor să descopere cum este construit Universul
au cheia în buzunar …de milenii!

Pozând în atotștiutori acești oameni nu mai pot să vadă. Nu pot să facă imaginea de ansamblu, nu pot să compună fotografia finală…pentru că, nu-i așa, știința nu are nimic în comun cu…religia, cu cei ce…citesc în stele!

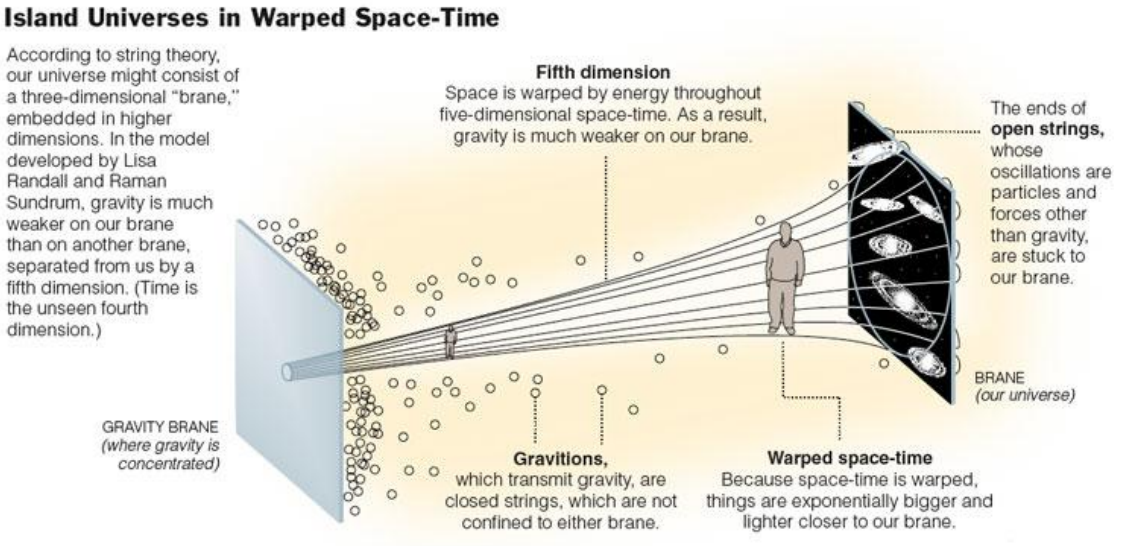

Cei ce …"simt" că se petrece ceva…divin, consideră că știința a luat-o razna. Fac apel la …divinitate pentru a se apropia de mecanismul creator.

Toți acești intuitivi frumoși, de acum sau din istorie, vorbesc… limbajul Geometrodinamicii Elicoidale!

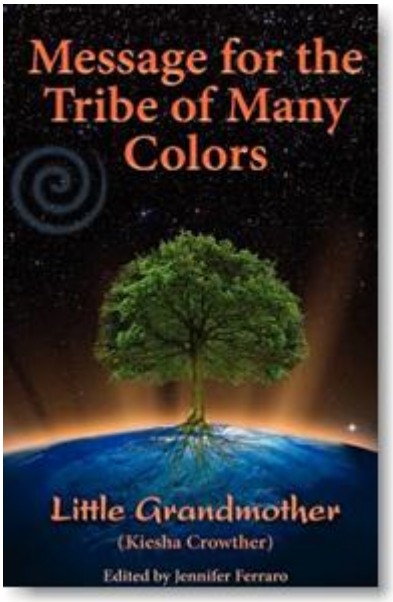

Tot internetul duduia de aceste informații elicoidale, în ambele tabere, cheia există …de milenii.

A fost de ajuns o scânteie, o secundă, să înțeleg, să compun aceste fragmente separate, realizând imaginea unificată a întregului!

Bob Frissell

Author | Teacher | Rebirther
MerKaBa Meditation
The Shift of the Ages: Countdown to 2012 & Beyond
"This is a time of great celebration as we move out of the darkness and into the light. The veils will be lifted, we will remember and live our intimate connection to all life. We will completely redefine what it means to be human."
BOB FRISSELL is a master rebirther and teacher of thirty years, whose books are regarded as underground spiritual classics. In addition to *Nothing In This Book Is True, But It;s Exactly How Things Are,* he is the author of *Something In This Book Is True... , You Are a Spiritual Being Having a Human Experience,* and the #1 bestselling *Transforming Through 2012.* His books are published in seventeen languages and are available in more than thirty countries. Musicians have credited the ideas presented in Bob's books as a source of inspiration for their own creative work. This list includes Tool (band), Danny Carey, and Gojira (band).

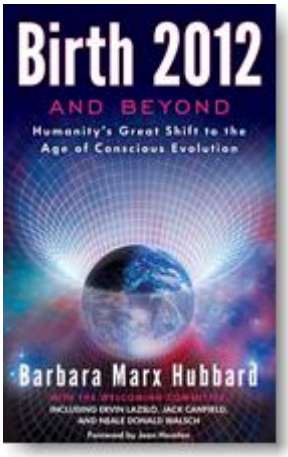

An evolutionary educator and inspiring speaker, Barbara Marx Hubbard is the author of six acclaimed books that communicate the new worldview of conscious evolution—a term she coined. Barbara is the founder of the Institute for Conscious Evolution, and the co-founder of many progressive organizations, including Global New Thought, as well as The World Future Society. In 1984 her name was placed in nomination for the vice presidency of the United States on the Democratic ticket. As a citizen diplomat in the former Soviet Union during the 1980's she co-chaired a number of Soviet-American Citizen Summits. In her current work, she acts as a guide and teacher for The Shift Network's popular ACE program ("Agents of Conscious Evolution" training), as well as co-producer of its global multi-media event entitled, "Birth 2012: Co-Creating a Planetary Shift in Time," which will be held on Dec. 22, 2012. Barbara is the subject of a biography and a novel, both published in 2011

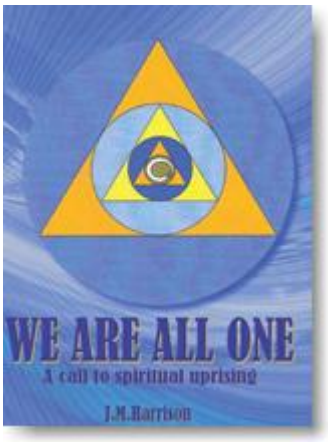

Teoria unificării a tot ce există, înțelegerea mecanismului creației universale, este rezultatul propriei dumneavoastră conștiințe și nicidecum nu rezultă din…cele citite până aici!

Intuiția anului 2012 ca fiind unul de referință, se regăsește în multe profeții venite din istorie dar….și din prezent!

Foarte mulți simt asta….pe pielea lor, transpunând acest lucru ….subtil…în realitate! Fiecare deține o fărâmă de cunoaștere, însă întregul se realizează punând împreună toate informațiile intuitiv-științifice!

Legăturile prezicerilor fizicianului X cu geometria de construcție a Universului sau interpretările profețiilor mayașe, cu privire la ciclurile cosmice, sunt fundamendate identic…pe intuiție!

Nu trebuie să ai cunoștințe aprofundate de astronomie ca să înțelegi dinamica spiralată a astrelor sau… comportamentul planetei prin galaxia noastră. Este suficient să stăpânești, să canalizezi forța uluitoare a CODULUI FUNDAMENTAL!

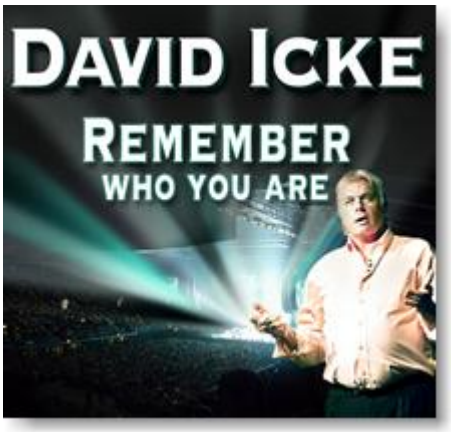

Kinematic analysis of spiral structures in the local disk

T. Yano, M. Chiba and N. Gouda
National Astronomical Observatory, Mitaka, Tokyo 181-8588, Japan

Abstract
We present a method, based on the kinematic analysis of the Galactic disk stars near the Sun, **to clarify whether the internal motions of the stellar system in spiral arms follow those expected in the density wave theory.** The method is based on the linear relation between the phases of spatial positions and those of epicyclic motions of stars, **as predicted by the theory**. The application of the method to the 78 Galactic Cepheids near the Sun, for which accurate proper motions are available from the *Hipparcos* Catalogue, has revealed that these Cepheids show no correlation between both phases, mainly because of the large uncertainties in their spatial motions. This implies that previous studies for the calibration of the wave parameters using a similar sample to ours lack a clear physical basis: the currently available data of the Cepheids are still inaccurate to assess the presence of density waves in the solar neighborhood. We show the required accuracy for the astrometric data of the Cepheids to clarify the issue and future prospects are outlined.

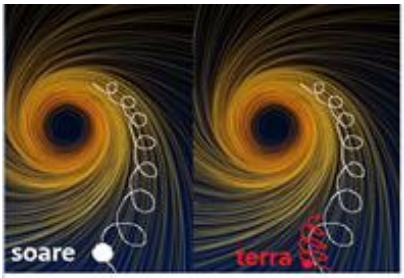

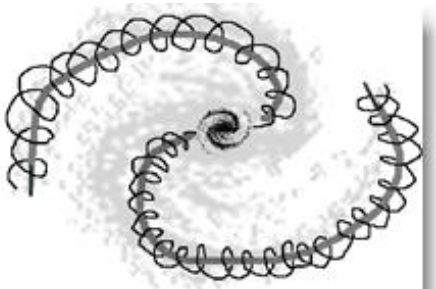

Nu trebuie să fii savant să vezi că soarele se deplasează elicoidal către centrul galaxiei. Planeta mamă are dinamică elicoidală în jurul altei traiectorii elicoidale, cea solară...elicoidă de transfer în altă elicoidă de transfer...

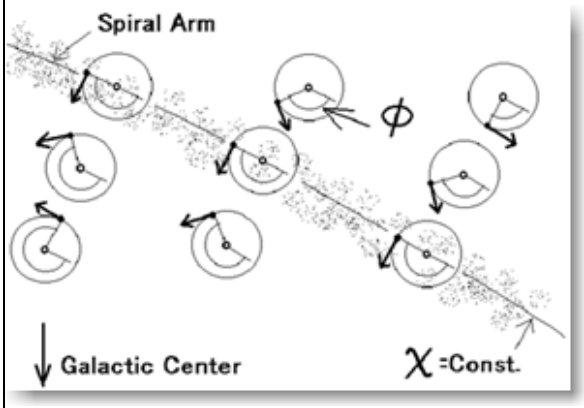

În acest moment este momentul propice tranzitării spaţiului cosmic, intragalactic, de fiinţe superiare nouă....**exact prin acest plan median**, folosind densitatea de gravitatie!

Cu alte cuvinte, la etajul 5 se află cineva, dornic să ne cunoască, însă noi trecem foarte rapid prin faţa acestui etaj...şi mai trecem peste aproape 26.000 de ani!

Dacă vor sări la noi în barcă...nu vor putea să se reîntoarcă acasă...decât peste 26.000 de ani!

Anul 2012 este anul în care această teorie începe fi confirmată practic, de la început la sfârşit.

Mi-am permis să fac această previziune, pentru că nu am ce pierde, nu sunt om de ştiinţă însă sunt un om ce află despre "lucruri"...înainte ca acestea să se întâmple, mă risc!

Acesta este intuiţia umană la superlativ, dublată de o teorie confirmată experimental şi prezisă de aproape toate civilizaţiile lumii.

Mulți prezicători afirmă că începând cu 2012 polii se vor inversa, însă, ştiinţific nu există o asemenea posibilitate….nu ar exista motive să se întâmple!

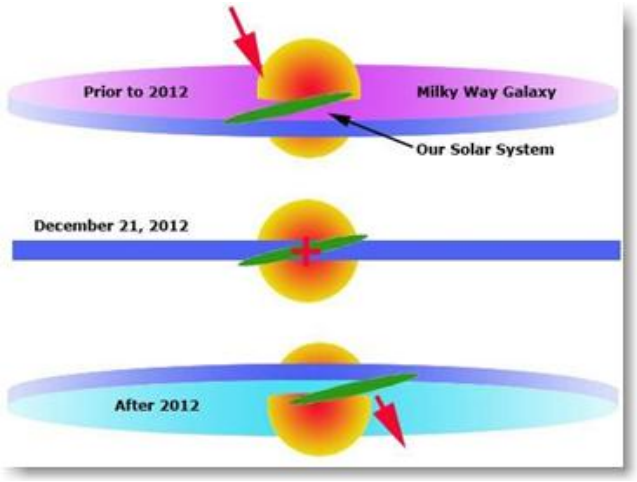

GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ, teoria unificării a tot ce există,
confirmă şi garantează 100%,
că acest proces se va declanşa şi se va produce în următoarea perioadă de timp.
Acest an înseamnă începutul unei confirmări cutremuratoare a acestei teorii , o situaţie extremă pentru ştiinţă, neavând nici o altă teorie la îndemână…!

Sfârșitul ciclului, anunțat de trâmbițele cerurilor, un fapt real ce se cunoaște…de milenii!

(teorie unificată aplicată &…string theory)

Elchin Khalilov, preşedintele Organizaţiei Mondiale pentru Cooperare Ştiinţifică, a avertizat că în 2012 se vor intensifica dezastrele naturale și evenimentele meteorologice extreme. Fenomenele extreme vor avea la bază activitatea solară intensă și intensificarea proceselor din miezul Pământului. **(aberație uriașă, cauza real-superioară fiind traversarea planului median galactic, o densitate crescută de gravitație, producând…efecte!)**

Dar se pare că nici oamenii, nici guvernele nu sunt pregătite să înţeleagă aceste avertismente ameninţătoare", a spus Elchin Khalilov.

În ultima vreme s-au înregistrat tot mai multe sunete ciudate în diferite colţuri ale lumii, oamenii intrând chiar în panică. Aceste sunete neobişnuite, cu emisii acustice de joasă frecvenţă, par generate de o mulţime de cauze: cutremure, erupţii vulcanice, uragane, furtuni, tsunami. Specialiştii spun că fenomenul se petrece pentru că energia din interiorul Pământului trece într-o nouă fază activă.**(aberații, teorie, gargară fără demonstrație)**

Din analiza înregistrărilor sunetelor neobișnuite, s-a constatat că cea mai mare parte a spectrului lor se află în intervalul infrasunetelor, nefiind percepute de oameni.Sunetele neobisnuite sunt emisii acustice de joasa frecvența, între 20 și 100 de hertzi. În geofizică, acestea sunt numite unde **acustice-gravitaționale** și ele se formează în atmosfera superioară, la limita dintre atmosferă și ionosferă.

"**Undele acustice-gravitaționale** pot fi generate de o mulțime de cauze cu toate acestea, aria sunetelor de tip "hum" observate, depășeste cu mult pe acelea generate de fenomenele enumerate mai sus", a spus Khalilov.

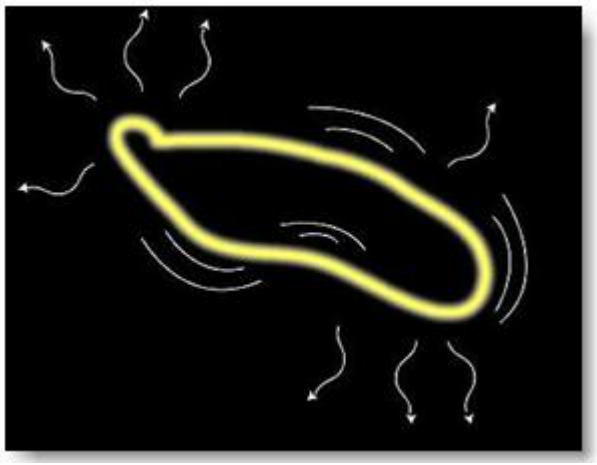

Și iată ce spun fizicienii…ce susțin teoria stringurilor!

The hunt for elusive **gravitational waves** has a new target: singing cosmic superstrings that theoretically emit the long-sought waves as they vibrate.

The superstrings are "so light that they can't have any effect on cosmic structure, but they create this bath of gravitational waves just by decaying," said Craig Hogan, a cosmologist at the **University of Washington**.

Gravitational waves — ripples of gravity caused by moving matter as it warps the fabric of space and time — were first theorized by Albert Einstein in his **theory of general relativity** in 1916, though the phenomena have yet to be observed in real time.

String theory posits that hidden dimensions are tightly wound in strings of elementary particles. **An offshoot of this theory suggests that some such strings can form into narrow tubes of energy stretched across vast distances by the expansion of the universe.**

These **theoretical cosmic superstrings**, which researchers described as ultra-thin tubes filled with ancient vacuum created in the early universe, can coil into galactic-sized, vibrating loops that emit gravitational waves as they decay into oblivion.

They might also be detectable using the Laser Interferometer Gravitational Wave Observatory (LIGO) or NASA's proposed Laser Interferometer Space Antenna (LISA), Hogan added.

"Sensing these vibrations would add the soundtrack to the beautiful imagery of astronomy that we are used to seeing," Hogan said. "All this time, we have been watching a silent movie."

Hogan and Matt DePies, a UW doctoral student and visiting physics lecturer, presented calculations for cosmic superstring-generated gravity waves last week at a meeting of the **American Astronomical Society** in Seattle.

Since gravitational waves are thought to be extremely weak, **cosmologists believe that only those generated by massive collisions will be strong enough to be observed.**

A black hole smash-up, for example, could spew waves of up to a million times more powerful than those produced by every galaxy in the universe, researchers said.

Hogan added that while some gravity ripples could occur at frequencies perceptible to the human ear, many sources are likely to have extremely low frequencies of 10 to 20 octaves below the range of human hearing.

"If we see some of this background, **we will have real physical evidence that these strings exist**," Hogan said.

Iată și explicația, de bun simț, în teorie unificată.

În stânga aveți o circulație electrică, o concatenare periferică, o legătură bruscă între cer și pământ.

Această dinamică elicoidală, fulgerul (1), induce dinamică de tip TOR-CILINDRU, o dinamică ce se concatenează (fals) toroidal, numită tunet. Așadar tunetul este o dinamică de tip UFT, un tren de circulații aparent concentrice ce se induc una pe cealaltă, având o dinamică toroidală și o dezvoltare radială, valuri 3D. (2).

Așadar fulgerul 1) induce tunetul(sunetul) 2).

În mod absolut identic, circulațiile gravitaționale (biderecționale) înțeapă pământul, trecând prin atmosferă 1).

În același timp câmpul magnetic terestru are, în urma unor măsurători, o hartă a intensităților, de tip geodezic!

Deja cunoașteți faptul că o circulație gravitațională induce circulație magnetică, în sistem TOR-CILINDRU.

Aceste curgeri generate de gravitație se concatenează cu cele ale planetei și formează …"secțiunea prin copac"!

Orice șocuri în curgerile gravitaționale generează șocuri în curgerile magnetice induse, ce la randul lor interacționează cu particulele din atmosferă/ionosferă!

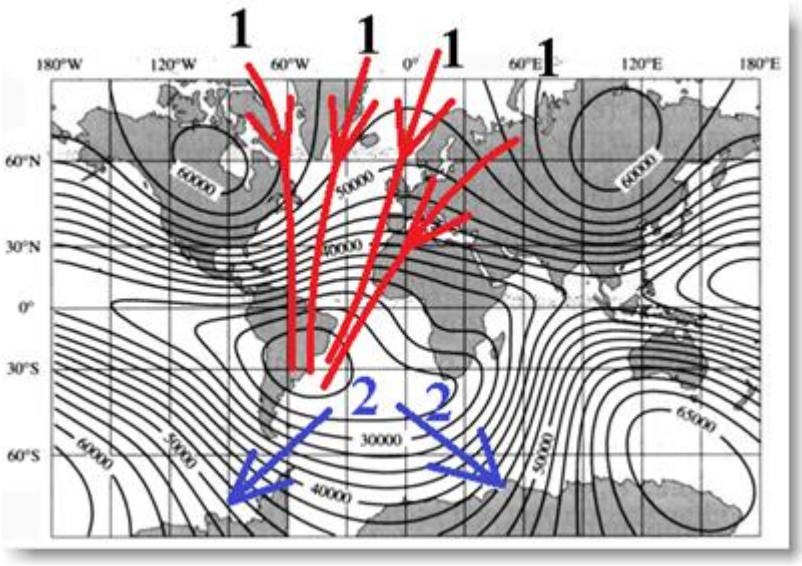

Practic vibrațiile gravitaționale se transferă/transformă în vibrații ale …cerului!

Anul 2012 este anul în care planetele sistemului solar strabat cea mai mare densitate de gravitație, **planeta pământ realizând noi concatenări de circulații gravitaționale, legături suplimentare și bruște cu această densitate crescândă.**

Practic **planeta mama primește lovituri cu …fulgere gravitaționale** culese din planul median galactic.Cu cât ne-am apropiat de acest plan cu atât numărul legăturile creștea iar cu cât ne vom îndepărta cu atât ele vor începe să se rupă, să se împuțineze.

La fel se întâmplă și cu 2 magneți permanenți, cu cât se apropie cu atât se atrag mai tare, realizând noi legături…de string, tracțiunea fiind în sensul deplasării.

Cu cât se vor îndepărta cu atât liniile de câmp(circulațiile înfășurătoare) se vor rupe, tracțiunea fiind inversă deplasării.

În figură fazele 1-6 reprezintă trecerea prin zona median-galactică.

A se observa schimbarea polilor geomagnetici cât și instabilitatea înainte de a se schimba, prin disipare/regrupare.

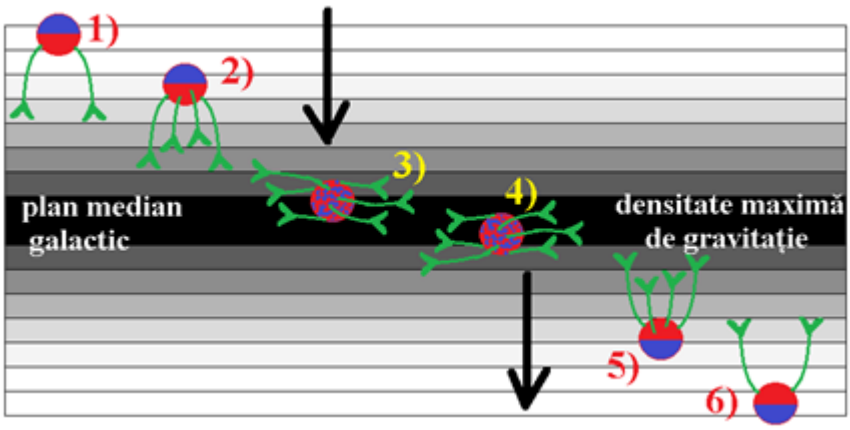

În zona median-galactică polii geomagnetici se vor sparge în mănunchiuri mai mici de curgeri. Mai apoi se adună în 2 mănunchiuri spre capete opuse, atunci când se depășește acest plan, lăsându-l în spate!

Această disipare dă senzația slăbirii câmpului magnetic terestru, mult intensificat, însă fiind împrăștiat…creează iluzia!(3-4 intensificarea, maximizarea legăturilor)

Trecerea prin mijlocul galaxiei expune planeta Terra la radiațiile cosmice. Important este ca acest câmp(în stare disipată) să fie suficient de înalt(deasupra solului) spre a proteja sateliții artificiali sau chiar viața pe planetă.

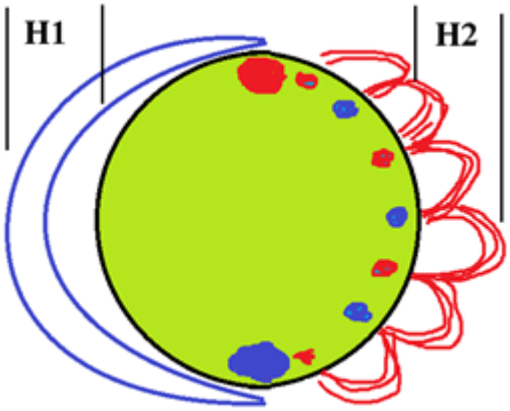

În figură este esențial ca H2(tip mănunchiuri disipate) să confere aceeași protecție ca și H1(tip mănunchi concentrat)

„Trâmbițele apocalipsei” sunt zgomotele produse de aceste șocuri(fulgere) gravitaționale pe care le primește planeta (din spațiu), în sincronicitate cu …mici cutremure și erupții vulcanice, instabilitatea și iluzia slăbirii polilor geomagnetici
(apariția mai multor poli, iluzia migrării acestora)

Zgomotele înfiorătoare ce vin din cer au acum explicația de bun simț, în teorie unificată, o teorie ce unifică știința și religiile lumii, o teorie ce explică…totul!

Dacă ați ajuns până aici, cu siguranță veți fi mult mai pregătit să înțelegeți ce veți vedea sau veți auzi.

Iată ce cunoaște religia(intuiția umană) despre sfârșitul ciclului, despre …
”trompetele apocalipsei”…și…
… nu este o coincidență…!

……..
1 Şi când el a rupt al şaptelea sigiliu, în cer s-a făcut tăcere cam o jumătate de oră.
2 Şi i-am văzut pe cei şapte îngeri care stăteau în picioare înaintea lui Dumnezeu şi cărora li s-au dat şapte trompete.
3 Şi a sosit un alt înger, care avea un vas de aur pentru tămâie, şi a stat lângă altar. I s-a dat tămâie multă, ca s-o ofere împreună cu rugăciunile tuturor sfinţilor pe altarul de aur dinaintea tronului.
4 Fumul tămâiei s-a ridicat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinţilor.
5 Dar imediat îngerul a luat vasul pentru tămâie, l-a umplut cu foc de la altar şi l-a aruncat pe pământ. **Şi au fost tunete, voci, fulgere şi un cutremur de pământ**.
6 Şi cei şapte îngeri cu cele şapte trompete s-au pregătit să sune din ele.
……..

Geometria, este pentru fizicieni, un concept nu o realitate, …spunea EINSTEIN!

(fizica, de atunci, este fundamentată pe…neînțelegere)

Pentru că geometria este un concept, o abstractizare, ce nu reprezintă o realitate...iată un exemplu crunt al primitivismului înțelegerii umane!

Traiectoriile planetelor, după știință, sunt curbe închise...o grolosană eroare, specifică …maimuțelor savante!

Deși de la **Einstein** se știe că **GEOMETRIA este un CONCEPT și nu o REALITATE**

....savanții luptă să transforme realitatea....după chipul și asemănarea… CONCEPTULUI!

...IN MINTEA ACESTORA.... REALITATEA

TREBUIE SĂ SEMENE.....CONCEPTULUI!

CITEZ DIN TEORIE…despre geometria traiectoriilor!

Orbita unui corp ceresc este traiectoria urmată de acel corp prin spațiul cosmic. De regulă, termenul orbită se utilizează numai în cazul în care corpul se rotește în jurul unui corp mai masiv sau ansamblu de corpuri și atracția gravitațională a acestora face ca **această traiectorie să fie o curbă închisă.**

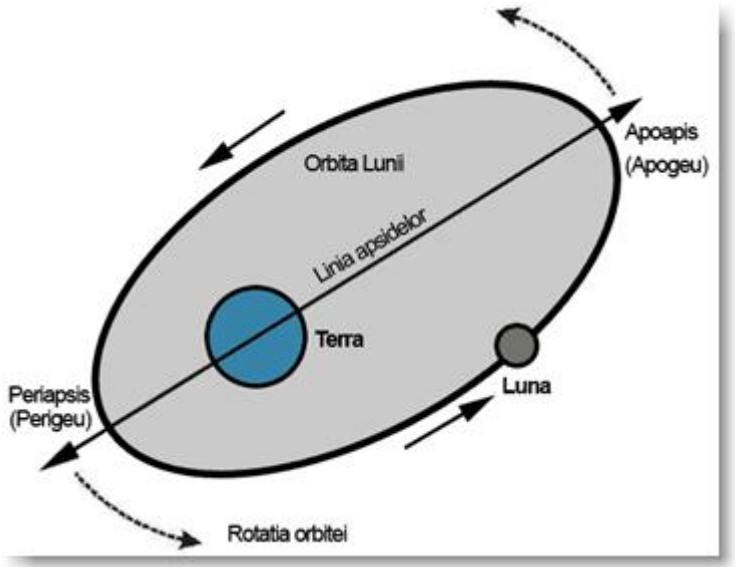

ÎN REALITATE, niciodată LUNA nu mai revine....în punctul de unde a plecat...Dacă mă duc pe LUNĂ....și arunc în spațiu....un rucsac....**vă garantez că ....nu mai pot să-l recuperez...niciodată.**

LUNA NU MAI TRECE PE ACOLO, DECÂT PE HARTIILE OAMENILOR ȘTIINȚEI!

Citez din.... Teoria Relativității pe înțelesul tuturor-Albert Einstein, pag10,editura Humanitas!

CONCEPTUL de "adevăr" nu se potrivește enunțurilor geometriei pure, deoarece prin cuvântul "adevărat" desemnăm, în ultimă instanță, corespondența cu obiectele reale. GEOMETRIA însă nu se ocupă cu relația dintre CONCEPTELE EI și OBIECTELE EXPERIENȚEI, CI DOAR CU CORELAȚIILE LOGICE RECIPROCE ALE ACESTOR CONCEPTE.

Deși **EINSTEIN**, prin **RELATIVITATEA GENERALIZATĂ**, a deschis mintea multora…în acest moment teoriile fizice sunt….GEOMETRII …ce nu înseamnă REALITĂȚI …ci **corespondențe** de tip proiectiv… ale REALITAȚILOR!

Pentru un obervator din tren, mingea aruncată în sus, pe vericală, urcă și coboară… vertical. Pentru cel din gară, traiectoria aceleiași mingi este sinusoidală. Acest lucru înseamnă relativitatea traiectoriilor, ce conduce la o infinitate de referențiali deci **posibilități infinite de traiectorii relative.**

ACESTEA SUNT DOAR PROIECȚII MULTIPLE, CONCEPTUAL-GEOMETRICE, ALE UNEI REALITĂȚI UNICE!

EINSTEIN a înțeles acest aspect…de aceea a fost …GENIAL!

DE ATUNCI TOATE TEORIILE ȘTIINȚIFICE AR FI TREBUIT TRANSFORMATE, FUNDAMENTAL, ȚINÂND CONT DE ACEASTĂ RELATIVITATE!

GEOMETRODINAMICA ELICOIDALĂ, demolează și reconstruiește toate teoriile științifice, un exemplu fiind legile lui KEPLER!

Cele trei legi ale lui Kepler, privitoare la mișcarea planetelor sistemului solar, sunt:

1. ***Legea orbitelor eliptice***: Planetele se mișcă in jurul Soarelui pe traiectorii eliptice, Soarele fiind într-unul din focare.
2. ***Legea ariilor***: Viteza areolară a oricărei planete din sistemul solar este o constantă a mișcării.(arii egale, măturate de raza vectoare în timp egal)
3. ***Legea perioadelor***: Raportul dintre pătratul perioadei mișcării și cubul semiaxei mari are o valoare constantă pentru toate planetele sistemului solar.

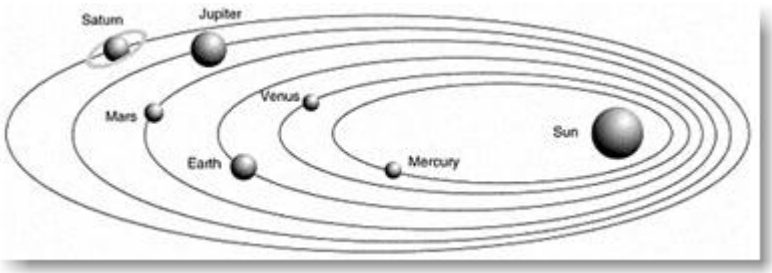

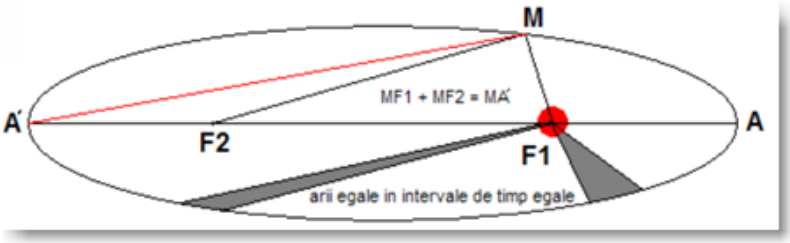

Primele două legi sunt consecinţe directe, proiective, ale acţiunii unei forţe de tip central (Vi – bivecor intern) și nu este o realitate, ci o proiecție a acesteia!

Practic, legea atracţiei universale, formulată de Isaac Newton, plecând de la principiul fundamental al dinamicii și de la rezultatele anterioare ale lui Galilei și Kepler, în cadrul modelului heliocentric al lui N. Copernic…**este incomplet înțeleasă în spațiul 3D**.

Legea atracției universale, fundamentată pe concepte incomplete, devine ea însăși …incompletă.

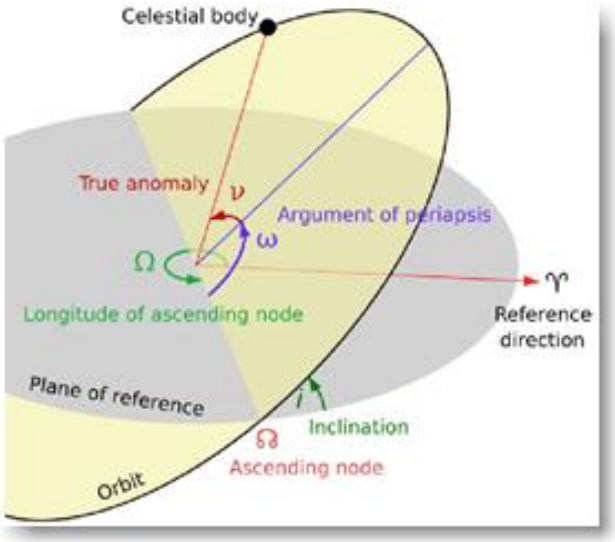

Traiectoria reală ...nu este cerc...și nici elipsă.....este o elice 3D, o înfășurare cilindrică, ce în proiecție....devine elipsă!

În acest sens, legile lui Kepler vor fi ridicate....în 3D!...să vedem mai clar REALITATEA!

Putem vorbi de volume, de Elicoida Fundamentală de Transfer, ce are ca proiecție...elipsa!

Așadar, în spațiul 3D, se vede altceva!

1) Legea ...elipsei...este un concept! REALITATEA este 3D...un elicoid!
2) Ariile egale...sunt o utopie în spațiul 3D!...REALITATEA este 3D…volume egale!
3) Recurența tridrului Frenet, în descrierea traiectoriilor elicoidale, conferă câteva cunoscute sistemului de ecuații!

Să o luăm LOGIC!

a) Traiectoriile REALE nu sunt închise, circulare sau eliptice…deoarece NU POT SĂ-MI RECUPEREZ RUCSACUL!
b) Dacă una din proiecțiile traiectoriei reale pare să fie o elipsă..care ar fi planul, referențialul în care fac analiza?
c) Toate planetele sunt acționate de tractori, dinamicile fiind elicoidale, în transferul din A în B.
d) E.F.T. se pot compune axial, încolăcirile acestora, în dinamica de transport, fiind o posibilitate!

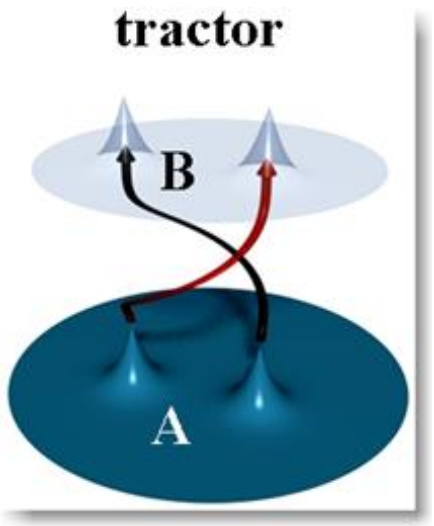

Ca urmare, realitatea unui transport planetar-solar se poate aduce în teorie unificată!

Acum totul ar trebui să vă fie…extrem de clar. Soarele și toate celelalte planete, de tip central, NU …stau pe loc….în focarele elipselor! Planetele centrale….au aceeași dinamică elicoidală! (remarcat și în capitolul anterior). Vortexul mare este alcătuit din elicoide mai mici, compuse din E.F.T. mai mici…etc!

SOARELE, PLANETELE DE TIP CENTRAL NU SUNT ȚINTUITE ÎN FOCARELE ELIPSELOR…
ESTE ILUZIA RELATIVIȚII GENERALIZATE!
TOT UNIVERSUL ARE DINAMICĂ ELICOIDALĂ…

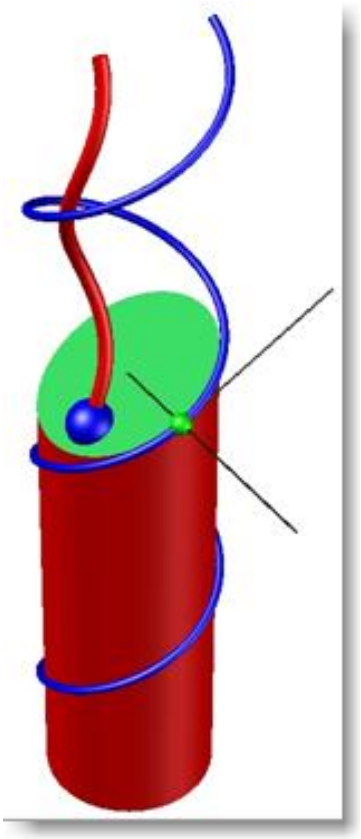

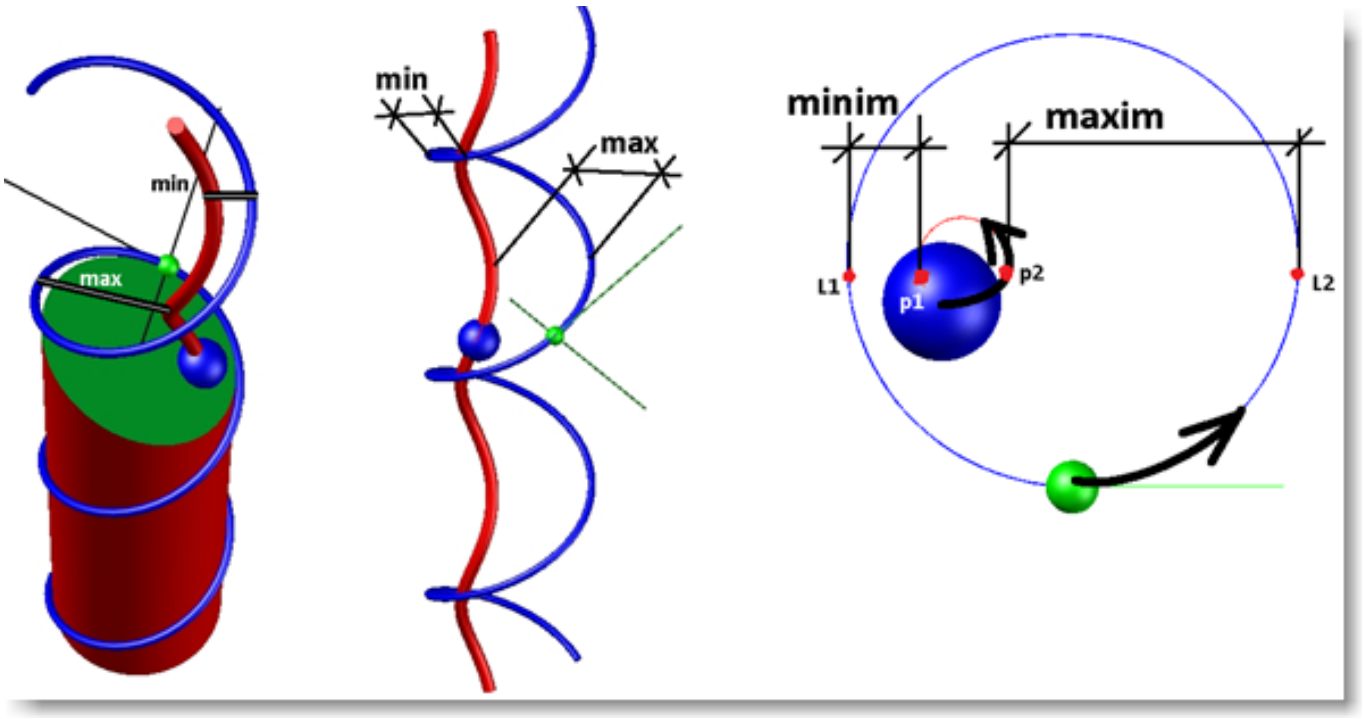

Cam așa stau lucrurile în realitatea Teoriei Unificate,
la nivel planetar…însă cum stăm la nivel subatomic…subcuantic?
Se văd aceste lucruri în fizica teoretică?

Teoria stringurilor.
O teorie care "explică totul". Teoria „M".

(bazat pe prezentările savanţilor Stephen Hawking şi Brian Greene)

Deoarece ruperea barierelor ştiinţifice se face exact în dreptul teoriei stringurilor, mănunchiurilor de fibre, a twistorilor, a şurubului...sau orice teorie cu pretenţia de...finală, am ales să preiau un articol din ...internet.
Voi descrie experimente ce se leagă mai uşor de aceste teorii, înlocuind uneori noţiunea Elicoidei Fundamentale de Transfer, E.F.T., cu string sau coarda vibrantă. De aceea este nevoie de un mic ...antrenament de... depăşire rapidă a teoriei ...stringurilor!
REMARCAŢI:
***** N dimensiunea este de fapt strângerea în mănunchi, compunerea axială a stringurilor de paralele şi antichirale (cod fundamental)**
***** Stringurile deschise şi închise sunt de fapt curgeri concatenate periferic sau în autoconexiune toroidală(paralele şi chirale, cod fundamental)**
***** Pomul are ramuriri, râul are ramuri, tuburile vaselor sangvine fac ramuri...tot viul are...."ramuri", compuneri axiale ale elicoidelor, indusă şi inductoare, antichirale!**

Internet START

Einstein a căutat în ultimii treizeci de ani ai vieţii sale o teorie unificatoare. El a dorit o teorie care să poată explica funcţionarea universului pe baza celor două forţe fundamentale cunoscute în timpul său, anume gravitaţia şi electromagnetismul. *Einstein credea ca universul este guvernat de un singur set de ecuaţii, iar cele două forţe cunoscute la începutul secolului XX, anume gravitaţia şi electromagnetismul, sunt* ***manifestări ale unui principiu unic***.
Existeţa principiului unic, ce guvernează totul, este susţinuta şi de Sfantul Ioan Damaschin, făcând parte din credinţa revelată a Bisericii Ortodoxe (şi Romano-Catolice).
Cu alte cuvinte, Einstein a căutat o ecuaţie (sau un set de ecuaţii) suficientă pentru a explica absolut totul, de la Big-Bang şi supernove, la particule subatomice, atomi şi molecule. Chiar şi după descoperirea celorlalte două forţe fundamentale care guvernează universul, pe la mijlocul secolului XX, adică interacţiunea nucleară slabă şi interacţiunea nucleară tare, visul lui Einstein de a găsi o teorie unificatoare, a reprezentat şi **reprezintă scopul final al fizicii moderne**.
O parte din ce în ce mai mare din comunitatea fizicienilor şi matematicienilor devine pe zi ce trece mai convinsă că teoria stringurilor (sau corzilor) pare să ofere răspunsul căutărilor, reuşind să unifice cele două teorii parţiale care descriu universul, anume teoria relativităţii generalizate (pentru universul la scara mare) şi mecanica cuantică (pentru universul la scară extrem de mică). Ambele teorii sunt susţinute de dovezi experimentale incontestabile. Din nefericire, aceste două teorii parţiale nu sunt compatibile. Relativitatea generalizată, care descrie modul în care acţionează forţa gravitaţională, implică un univers lin cu spaţiu-timp bine definit geometric, neted şi plan, fiind curbat doar de prezenţa masei şi energiei. Mecanica cuantică, cu principiul ei de incertitudine, arată că la o scară infinitezimală, universul este **turbulent,** haotic, fiind un loc unde evenimentele **doar pot fi prezise** cu o anumită probabilitate. Există situaţii, când trebuie să aplicăm ambele teorii, cum ar fi pentru a descrie big-bangul şi găurile negre, însă ecuaţiile celor două teorii sunt incompatibile.
Din acest motiv, fizicienii şi matematicienii sunt în căutarea unei teorii care să unifice mecanica cuantică şi relativitatea generalizată, o teorie care să ne explice cum acţionează forţa gravitaţională la nivel atomic şi subatomic, deci o teorie cuantică a gravitaţiei. O asemenea teorie ar fi capabilă să explice pe de o parte gravitaţia, descrisă de relativitatea generalizată, iar

pe de altă parte electromagnetismul, interacţiunea nucleară tare şi interacţiunea nucleară slabă, descrise de mecanica cuantică. Teoria superstingurilor, numită şi teoria stringurilor, este formularea curenta a acestui ţel măreţ al oamenilor de ştiinţă.

Teoria stringurilor nu este nouă, ea apărând pe la mijlocul secolului XX. Pe la sfârşitul anilor 1960, un tânăr fizician italian care ulterior a ajuns la CERN (Centrul European de Cercetări Nucleare), pe nume Gabriele Veneziano, căuta o ecuaţie matematică care să descrie interacţiunea nucleară tare, adică imensa forţă care uneşte nucleul atomului, ţinând împreună protonii şi neutronii. El a găsit o ecuaţie veche de vreo două sute de ani a unui matematician suedez pe nume Leonhard Euler care părea să descrie aceasta forţă. Surprins de descoperirea sa întâmplătoare, el a făcut public acest lucru devenind faimos şi astfel a luat fiinţă teoria stringurilor. Trecută de la un coleg la altul, ecuaţia a ajuns şi pe masa de lucru a unui tânăr fizician american pe nume Leonard Susskid, care a intuit ce se ascundea în spatele abstractelor simboluri matematice ale formulei. Susskid a înţeles că formula descria o coardă extrem de mică şi foarte elastică, care nu numai că se putea întinde şi contracta dar putea oscila în diverse moduri, însă lucrarea lui nu a fost considerată prea interesantă de comunitatea oamenilor de ştiinţă şi astfel se părea că teoria stringurilor va fi abandonată cu totul. Din ce în ce mai puţini fizicieni încercau să elucideze ecuaţiile teoriei stringurilor.

În 1974 însă, fizicianul John Schwarz, rezolvând ecuaţiile care unificau cele trei forte din mecanica cuantică (electromagnetismul, interacţiunea nucleară tare şi interacţiunea nucleară slabă) pe baza teoriei stringurilor, a observat nişte mici anomalii matematice, care mai târziu s-au dovenit a fi ***nişte particule fără masă care transportau gravitaţia,*** **adică se descoperise matematic existenţa gravitonului şi în teoria stringurilor**. Misterioasele particule descoperite erau extrem de mici, ele fiind de o sută de milioane de milioane de milioane de milioane de milioane (unu urmat de 32 de zerouri) de ori mai mică decât un centimetru. Vom oferi un exemplu pentru a ne imagina cât de mic este un string, astfel dacă atomul ar fi considerat de mărimea sistemului nostru solar, atunci acest string ar fi doar de mărimea unui copac de pe pământ.

Prezicerile *teoriei corzilor sunt întocmai cu prezicerile teoriei relativităţii generalizate la scara de lungimi normale*, însă ele ar diferi pentru dimensiuni extrem de mici, adică mai mici de o mie de milioane de milioane de milioane de milioane de milioane (unu urmat de 33 de zerouri) de ori decât un centimetru.

În prezent, singura teorie acceptată şi verificată experimental, care descrie universul la nivel subatomic, susţine că particulele de materie şi cele purtătoare de forţă sunt punctiforme. Până în prezent, cea mai mică particulă constituentă a materiei, confirmată experimental, este quarkul, însă considerând că particulele de materie sunt alcătuite din stringuri, rezolvăm problema incompatibilităţii dintre mecanica cuantică şi teoria relativităţii (care, aşa cum sunt formulate acum, nu pot fi corecte amândouă) ceea ce este o realizare remarcabilă pentru ştiinţă şi pentru omenire. **Conform teoriei stringurilor, particule elementare ale materiei (adică electroni, protoni, neutroni, quarci ş.a.) precum şi particulele purtătoare de forţă, sunt formate din foarte mici corzi închise, extrem de elastice şi unidimesionale.** Aceste corzi de energie, extrem de mici şi foarte elastice, care se pot întinde, oscila şi vibra, au fost denumite de fizicieni stringuri. Mai mult, ***toate stringurile sunt identice***, *singura diferenţă între ele, chiar dacă este un string ce reprezintă o particulă grea dintr-un atom, sau un string ce reprezintă o particulă fără masă, purtătoare de forţă, fiind doar gama de rezonanţe, adică modul în care vibrează.* Stringurile pot fi deschise având capetele libere, sau unite la capete formând o buclă, ceea ce determină tipurile de interacţiune la care pot fi supuse. Când vor fi descoperite şi experimental, stringurile vor deveni particulele fundamentale ale universului, **deocamdată le "vedem" doar matematic.** (sindromul orbul găinilor)

Stringuri deschise (*a.*)

şi stringuri închise (*b.*)

Departe de a fi doar o colecţie de date obţinute experimental, în teoria stringurilor proprietăţile particulelor (cum ar fi sarcina electrică, masa şi spinul) sunt manifestări ale uneia şi aceleiaşi trăsături caracteristice şi anume gama de rezonanţe a vibraţiei fundamentale (muzica putem spune) a buclei stringului. Este întocmai cum diferitele note muzicale sunt produse de diferitele vibraţii ale corzii unei vioare. Aceeaşi idee se aplică bineînţeles şi pentru forţele naturii, particulele purtătoare de forţă, care nu au masă, fiind asociate de asemenea cu un anumit mod de vibraţie al stringului, din moment ce totul (adică toata materia şi toate forţele) este unificat în gama de oscilaţii a stringurilor (putem spune „notele muzicale" pe care stringul le poate „cânta"). Particulele care transportă radiaţia electromagnetică, gravitaţia şi interacţiunea nucleară tare şi slabă (adică fotonii, gravitonii, gluonii şi bosonii) interacţionează cu alte particule bazându-se pe gama lor de rezonanţă a vibraţiilor. Iată-ne deci, existând într-o simfonie, pe care nu o putem percepe, însă care ne oferă principiul fundamental al existenţei. Din păcate aparatul matematic aferent teoriei stringurilor, ce ne oferă gama de vibraţii ale stringurilor, este foarte complicat şi nu pot fi efectuate încă calculele aferente.

Ceea ce determină tipul particulelor elementare ale materiei, este oscilaţia stringului şi energia asociată cu această oscilaţie. Conform faimoasei ecuaţii a lui Einstein $E=mc^2$, între masa totală a unui sistem fizic şi energia sa totală există o relaţie de proporţionalitate. Cu cât un obiect conţine mai multă energie, cu atât are mai multă masă şi reciproc. În teoria stringurilor, această echivalenţă înseamnă că pentru particule cu mase diferite, un string cu energie joasă este mai uşor (mai puţin masiv) decât un string cu energie mai mare.

Toate obiectele, nu doar stringurile fundamentale, au game de rezonanţă asociate. Pentru o coardă a unei vioare noi auzim în principal un singur ton, acesta reprezentând gama fundamentală de rezonanţă a corzii. Dar rezonanţa instrumentului nu se opreşte aici. Corpul vioarei are şi el o gamă de frecvenţe de rezonanţă, care au rolul de a amplifica sunetul creat de coarda în vibraţie. De asemenea, există rezonanţă şi în obiectele care nu sunt muzicale. Spre exemplu biroul dumneavoastră are frecvenţe de rezonanţă, la fel şi planeta noastră pământ. Fiecare gama de rezonanţe este multiplu al frecvenţei fundamentale. Astfel, fundamentala este jumătate dintr-o unda completă, armonica de ordinul doi este o unda completa, a treia armonică este o undă şi jumătate ş.a. Această gamă continuă pe măsură ce energia de mişcare aplicată corzii creşte.

Teoria stringurilor explica cele patru forţe fundamentale ale universului. Este în natura stringului să unifice relativitatea generalizată şi mecanica cuantică. În mecanica cuantică, particulele interacţionează şi dincolo de distanţa zero în spaţiu-timp **(reamintim că în mecanica cuantică spaţiul-timpul nu este bine definit, ci este turbulent şi haotic, neexistând noţiunile spaţiale de: înainte, înapoi, sus, jos, stânga, dreapta; şi noţiunile temporale: înainte, după ş.a.),** însă conform teoriei relativităţii, particula care transportă forţa gravitaţională, adică gravitonul, nu poate acţiona la distanţa zero. Stringurile rezolvă această problemă, întrucât ele sunt unidimesionale (adică au doar lungime) fac posibilă transmiterea interacţiunii şi dincolo de distanţe foarte mici printr-o „ungere" a interacţiunilor. Această „ungere" netezeşte spaţiu-timpul îndeajuns pentru ca gravitonul să interacţioneaze cu alte particule din mecanica cuantică, unificându-se astfel cele două seturi de ecuaţii ale relativităţii generalizate şi mecanicii cuantice.

Dar teoria stringurilor, cu toata eleganţa sa, vine totuşi cu un preţ. Pentru ca teoria sa fie consistentă, universul trebuie sa aibă mai mult de trei dimensiuni spaţiale şi una temporală. De fapt, teoria stringurilor prezice un univers cu noua dimensiuni (sau zece conform teoriei "M" şi teoriei supergravitaţiei) spaţiale şi una temporală. Cele nouă dimensiuni spaţiale sunt constituite din cele trei dimensiuni cu care suntem obişnuiţi în viaţa de zi cu zi (anume: lungime, lăţime şi înălţime), la care se mai adaugă încă şase dimensiuni curbate, încolăcite şi închise, care apar în fiecare punct din spaţiul nostru tridimesional şi care nu pot fi observate cu nici o tehnologie existentă în prezent. În cadrul teoriei "M", pe langă cele şase extra dimensiuni spaţiale, mai apare încă o dimensiune spaţială imensă în care se află universul, numită membrană (sau brană). **Existenţa a mai mult de trei dimensiuni spaţiale, este un concept atât de dificil de acceptat încât nici chiar adepţii teoriei stringurilor nu-l pot „vizualiza".**
(cum poţi „vizualiza" ceva ce ... NU EXISTĂ?)

Să ne imaginăm spre exemplu o coală de hârtie, cu o suprafaţă netedă şi plană, care are doar două dimensiuni. Dacă rulăm această suprafaţă bidmensională, ea va forma un tub, astfel încât o dimensiune va deveni curbată, rulată. Acum să ne imaginăm că vom continua rularea foii de hârtie atât de mult, încât dimensiunea din interior, care este rulată şi curbată, pare să dispară şi tubul va arata ca o linie. În mod similar, şase din cele şapte extra dimensiuni prezise de teoria stringurilor în ultima sa variantă (anume teoria "M"), ce apar în fiecare punct din spaţiul nostru tridimensional, **sunt curbate şi încolăcite atât de mult încât par să dispară** din experienţa noastră de zi cu zi .**(unii, „realizează" din mai multe elemente bidimensionale realităţi volumetrice, credeţi sau nu...ei aşa gândesc...Nassim Haramein chiar face „mişto" de ei)**

Aceste dimensiuni curbate şi încolăcite, pot avea anumite configuraţii complexe, cunoscute sub numele de forme Calabi-Yau . Din nefericire, există zeci de mii de variante ale acestor configuraţii şi este foarte dificil să se specifice care dintre acestea reprezintă extra dimensiunile universului nostru. Este foarte important de ştiut care dintre ele sunt corecte, deoarece forma acestor dimensiuni determină gama de vibraţii a stringurilor. Aceste game de vibraţii, reprezintă în schimb, componentele care permit universului nostru să existe.

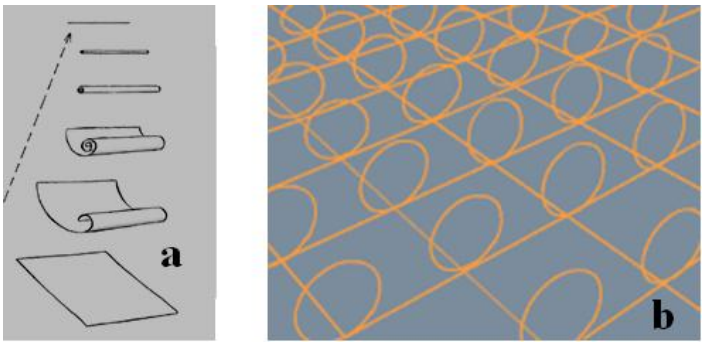

Curbarea dimensiunilor: *a)* rularea unei foi de hârtie bidimensionale astfel încât o dimensiune pare să dispară; *b)* extra dimensiune spaţială în forma de cerc, curbata şi închisă ce apare în orice punct al unei suprafeţe bidimensionale.

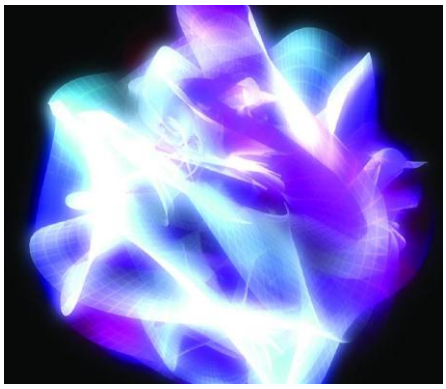

Forme Calabi-Yau. Model generat de computer pentru cele şapte extra dimensiuni spaţiale, prezise de teoria stringurilor a fi în fiecare punct din spaţiul tridimensional.

Aceste extra dimensiuni pot fi mici, cam de 10^{-35} metri sau mari, cam de o zecime de milimetru. Alternativ, extra dimensiunile pot fi la fel de mari sau chiar mai mari decât universul nostru. În acest caz, câţiva fizicieni sunt de părere că gravitaţia poate traversa aceste extra dimesniuni spaţiale, ceea ce ar explica de ce gravitaţia este atât de slabă în comparaţie cu celelalte trei forţe. Creierul uman este astfel construit încât percepe doar trei dimensiuni spaţiale şi timpul. Se crede că cele trei

dimensiuni spaţiale pe care le percepem sunt formate din stringuri deschise, în timp ce un graviton, spre exemplu, este format dintr-un string închis, el putând trece astfel prin toate cele zece dimensiuni spaţiale.

Teoria stringurilor prezice de asemenea, că fiecare particulă de materie descoperită până în prezent, are un corespondent, o "super" particulă purtătoare de forţă nedescoperită încă, iar fiecare particulă purtătoare de forţă are de asemenea o "super" particulă de materie corespondentă, nedescoperită încă. Această idee, cunoscută sub numele de supersimetrie, ne ajută să stabilim o relaţie între particulele de materie şi particulele purtătoare de forţă. Aceste particule teoretice, numite superparteneri, se crede că sunt mult mai masivi decât partenerii lor cunoscuţi deja.

Potenţialul explicativ al teoriei "M" este imens, ea putându-ne arăta practic ce s-a întâmplat la începutul universului, teoria big bang-ului descriind doar ce s-a întâmplat după primele fracţiuni de secundă. Sub auspiciile teoriei stringurilor, universul poate să fi început la o dimensiune extrem de mică, cea a unui string. Teoria stringurilor poate descrie de asemenea şi natura găurilor negre, care deşi prezise de teoria relativităţii generalizată, nu au putut fi explicate integral la nivel cuantic, de mecanica cuantică. Utilizând un tip de teorie a stringurilor, fizicienii au descris matematic şi ce se întâmplă cu găurile negre extrem de mici (care au masa sub un gram) şi care nu au putut fi explicate de mecanica cuantică. Astfel, după ce au fost supuse schimbărilor în geometria extra dimensiunilor teoriei stringurilor, aceste găuri negre extrem de mici, reapar ca particule elementare cu masa şi sarcină electrică. Câţiva teoreticieni se gândesc acum că găurile negre şi particulele fundamentale de materie sunt identice, iar diferenţa care o percepem între ele reflectă doar ceva asemănător tranziţiei de stare, ca de exemplu tranziţia apei în gheaţă.

In 1915, când Einstein a afirmat că spaţiu-timpul formează de fapt un continuum cvadridimensional, curbat de prezenţa masei sau a energiei, a arătat că această "curbare" produce forţa gravitaţională. În teoria superstringurilor, orice particulă ocupă, la un moment dat, un punct în spaţiu. Stringurile, pe de alta parte, sunt ca o linie, având doar lungime şi nici o altă dimensiune. **(eroare fundamentală, spațiul/timpul și materia sunt de o eternitate…o reprezentare a dinamicii elicoidale, a curbării traiectoriilor materiei, aflate într-un spațiu finit și având ca reper ciclul)**

Stringurile în mişcare determină o suprafaţă bidimensională:
a) deschisă dacă stringul este deschis sau
b) închisă daca stringul este închis la capete.

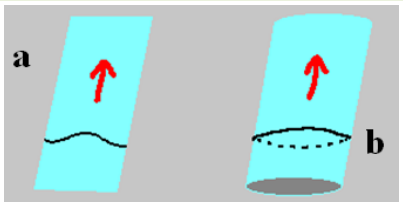

În concluzie, dacă istoria particulelor se putea reprezenta printr-o linie, denumită în relativitate "linie de univers", aceasta se transpune la nivelul stringurilor printr-o "fâşie a lumii (universului)". Stringurile pot fi deschise, fâşia lumii corespunzând cu o suprafaţa plană, sau închise, caz în care fâşia lumii devine un tub.**(şi... unde este volumul?...este de bun simţ)**

Orice punct al stringului unidimesional poate fi descris prin două coordonate, una specificând timpul, iar cealaltă poziţia punctului pe coardă, sau mai precis, starea aşa-zisei particule care rezultă din vibraţia acestuia. Stringurile deschise descriu în mişcare o suprafaţă a spaţiu-timpului bidimensionala deschisă, iar un string închis descrie în mişcare o suprafaţă închisă a spaţiu-timpului, întocmai ca un tub (un cilindru) din care nu se poate ieşi.**(nu au aflat că absolut toate sistemele sunt deschise IN-OUT...ei nu pot ieşi!...)**

Două stringuri se pot uni pentru a forma unul singur mărindu-se astfel suprafaţa, fie contopindu-se la unul din capete în cazul celor deschise, fie reunindu-se unul singur, în cazul

celor închise. În mod analog, un string se poate divide, rezultând două stringuri cu suprafeţe mai mici.

Emiterea sau absorbţia de particule corespunde divizării sau reunirii de stringuri, iar acest proces de emitere şi absorbţie stă la baza proceselor cuantice.

Unirea a două stringuri închise într-unul singur, cu diametru mai mare.

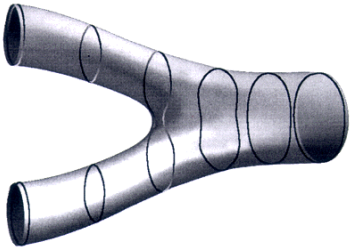

Spre exemplu, interacţiunile gravitaţionale dintre soare şi pământ sunt imaginate în teoria particulelor ca fiind produse de emiterea de gravitoni, de către soare, şi de absorbirea acestora de către pământ.

Teoria stringurilor nu este în întregime nouă, ea evoluând continuu de la apariţia ei la sfârşitul anilor 1960. *La un moment dat, existau cinci variate ale teoriei stringurilor, însă la mijlocul anilor 1990, a apărut o teorie noua numita teoria "M", propusa de fizicianul Edward Witten, care a unificat toate cele cinci variante, explicând matematic (prin adăugarea unei noi dimensiuni spaţiale)* ***că acestea sunt de fapt aspecte diferite ale uneia şi aceleiaşi teorii. Este întocmai ca un obiect ce se oglindeşte în cinci oglinzi diferite, fiecare oglinda reflectând subiectul dintr-un anumit unghi.***

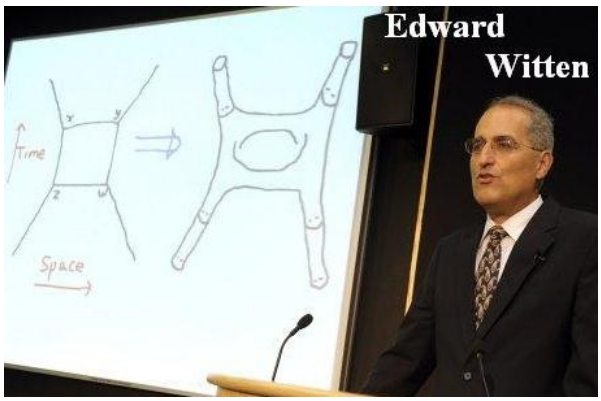

(realitatea peştelui multicolor NU este dată de multitudinea umbrelor sale – legea umbrelor)

Autorul teoriei nu a explicat ce semnifică numele teoriei "M" (câteva conjuncturi sugerând că ar însemna "mama", "mister" sau "membrană").

Super-gravitaţia se asemăna foarte mult cu *Teoria stringurilor* şi se referea la numărul dimensiunilor în Univers. În mod normal credem că trăim într-o lume tridimensională. Ne putem mişca în trei direcţii: la dreapta sau la stânga, sus sau jos, înainte sau înapoi, dar fizicienii au trebuit să adauge şi alte dimensiuni pentru a putea explica într-un sigur set de ecuaţii cele patru forţe fundamentale ale universului. Einstein a propus ca timpul să fie a patra dimensiune. Dimensiunile adiţionale sunt spaţii în Univers pe care nu le puteam percepe. Conform *Teoriei stringurilor* erau exact 10 dimensiuni: 9 dimensiuni spaţiale şi una temporală. *Teoria super-gravitaţiei* însă enumera 11 dimensiuni. Puţini erau cei care credeau şi promovau cele *11 dimensiuni,* desconsideraţi fiind de comunitatea cercetătorilor care reconsiderau universul pornind de la cadrul oferit de *Teoria stringurilor*: o coardă care vibrează. Când fizicienii încercau să salveze *Teoria stringurilor*, ei au adăugat a 11a dimensiune la cele 10, iar rezultatul a fost unul surprinzător. Cele cinci versiuni ale teoriei aflate în competiţie unele cu celelalte s-au dovedit a fi variante ale aceleiaşi teorii fundamentale care începea din nou să aibă sens. Odată cu adăugarea celei a 11a dimensiuni, teoria s-a transformat astfel: *stringurile*, despre care se presupunea că stau la baza materiei din Univers, s-au extins şi s-au combinat. Concluzia extraordinară era aceea că toată materia din Univers era conectată la o singură structură imensă: *membrana.* Această nouă teorie a primit numele Teoria "M" şi a impulsionat din nou căutarea explicaţiei pentru toate lucrurile din Univers. Ce se ştie însă despre a *11a dimensiune*? **(nu s-a observat atracţia axelor a 2 stringuri, compunerea axială)**

S-a descoperit repede că se lungeşte spre infinit, dar este foarte mică în lăţime, mai precis ea măsoară un milimetru împărţit la 10 cu 20 de zerouri, după cum spune Burt Ovrut. În acest

spaţiu misterios pluteşte *universul* nostru *membrană*, iar în curând a apărut o nouă idee, aceea că la capătul opus al dimensiunii 11 se află un alt *univers-membrană* care pulsează.**(nu s-a obervat conectarea periferică, practic infinită, a oricarei E.F.T.)**

Lisa Randall, profesorară de Fizică la Universitatea Harvard, a fost cea care a deschis calea către această idee, plecând de la gravitaţie, explicând că forţa gravitaţională este foarte slabă în comparaţie cu celelalte forţe. Dacă te uiţi în jur, spui că gravitaţia nu pare atât de slabă, dar dacă stai să te gândeşti întregul Pământ trage de tine şi totuşi poţi să ridici lucruri de pe sol. Lisa Randall explică această ciudăţenie prin prezenţa dimensiunilor adiţionale: gravitaţia este la fel de puternică ca şi celelalte forţe (de exemplu: deşi gravitaţia acţionează asupra unui simplu ac, dacă acţionăm asupra acului cu un magnet mic, care se lipeşte pe frigider, forţa magnetică va învinge forţa gravitaţională), doar că ea se scurge în aceste dimensiuni pe care nu le putem vedea. Ecuaţia însă nu funcţiona din această perspectivă. La auzul ideii că s-ar putea să existe altă *membrană* în dimensiunea 11, **Randall a schimbat perspectiva asupra problemei gravitaţiei şi a găsit o altă soluţie: gravitaţia nu se scurgea din universul nostru spre alte dimensiuni, ci invers, din alte dimensiuni în universul nostru.** Şi astfel s-a ajuns la o noţiune mult timp ocolită de comunitatea ştiinţifică: **universurile paralele.(incapacitatea de a vedea gravitaţia ca pe o circulaţe de ambele sensuri, vezi magneţii potcoavă, cercetatorii fiind ...paraleli... cu realitatea imediată)**

Cercetătorii au fost cuprinşi de frenezia *universurilor paralele* existente în a 11a dimensiune, care păreau să rezolve probleme vechi de secole. Şi cum arată aceste *universuri paralele*? Fizicienii spun că ele variază în forme (de la binecunoscuta „doughnut”-gogoaşa cu gaură la mijloc, până la „coli de hârtie”), dimensiuni şi caracteristici. Astfel într-un alt univers protonul poate să fie instabil, caz în care atomii se pot dizolva, iar ADN-ul nu se poate forma şi astfel în aceste universuri nu poate exista viaţă inteligentă. Poate că este o lume de electroni şi electricitate, poate un univers de fulgere şi neutrini, dar fără materie stabilă. Dar dacă doar pe o fracţiune din aceste universuri se dezvoltă viaţa, vom avea un număr imens de universuri în care pot trăi civilizaţii de fiinţe inteligente.

Cercetătorii au ajuns iarăşi la încercarea de a explica *singularitatea* ce a precedat *Big Bang*, de data aceasta cu ajutorul *Teoriei “M”*. În 2001, aceasta a suferit o transformare din partea cercetătorului american Burt Ovrut de la Universitatea Pensylvania, departamentul de Fizică şi Astronomie. Deşi până atunci se credea că a 11a dimensiune este un loc paşnic în care *universurile-membrană* plutesc liniştit, Burt Ovrut spune că de fapt „universurile se mişcă prin dimensiunea 11 ca nişte valuri imense puternice.” El mai spune că nu este atât de mult loc pentru toate universurile, aşa că dacă ele se mişcă, atunci există posibilitatea ca ele să se lovească unele de celelalte. De fapt, ele ori se depărtează una de cealaltă, ori se lovesc. Următoarea întrebare logică este ce se întâmplă când *universurile-paralele* se lovesc? Răspunsul este dat de Neil Turok, şeful catedrei de Fizică Matematică a Universităţii Cambridge: „*Big Bang* este consecinţa întâlnirii dintre două *universuri paralele*.” Universul nostru are însă în unele locuri concentrări de materie: stele, galaxii, quasari şi alte aglomerări. Acestea se explică tot prin *universurile paralele*. Neil Turok spune că acestea se mişcă precum valurile şi tot ca valurile, suprafaţa lor nu este plată, ci se unduieşte. Astfel, când *universurile paralele* se lovesc, ele nu se lovesc uniform pe toată suprafaţa şi concomitent, ci în puncte diferite şi la momente diferite în timp. Aşa se explică naşterea universului în forma pe care o cunoaştem noi, cu ajutorul *Teoriei “M”*. De remarcat este faptul ca cele 11 dimenisuni precum şi multiversurile sunt finite dar fară limite.**(au ciocnit universurile?... le-au făcut praf)**

După cum am precizat, teoria „M” este valabilă într-un spaţiu cu nu mai puţin de unsprezece dimensiuni (zece dimensiuni spaţiale şi timpul), însă noi nu putem observa decât timpul şi trei dimensiuni spaţiale, care sunt formate din stringuri deschise. Celelalte şapte dimensiuni spaţiale

sunt presupuse a fi formate fie din stringuri închise, deci au dimensiuni extrem de mici; fie au dimesiuni extrem de mari şi se numesc membrane (sau brane), având diferite forme.

În principiu, prin adăugarea de noi dimensiuni, care pot fi curbate în diverse moduri, se creează noi forţe. În unsprezece dimensiuni se pot acomoda toate cele patru forte fundamentale, însă prin introducerea altor şapte dimensiuni (pe lângă cele patru pe care le percepem), apar totodată o serie de complicaţii matematice serioase (**anomalii topologice**), care au reuşit să anihileze toate teoriile emise, cu o singură excepţie: teoria stringurilor (corzilor).

Primul obstacol de care se loveşte o astfel de teorie revoluţionară, este tocmai dovada experimentală, iar aceste dovezi practice nu au putut fi obţinute, deoarece pentru a pune în evidenţă un astfel de string, de dimensiuni extrem de mici (10^{20} astfel de entităţi puse capăt la capăt ar putea cuprinde diametrul unui singur proton) ar fi necesar un accelerator de particule mai mare decât pământul însuşi.**(ideea de a lucra în geometrie ipotetică...nu este ştiinţă!)**

Stephen Hawking, savantul care a revolutionat fizica secolului XX, fiind considerat de mulţi oameni de ştiinţa drept succesorul lui Einstein, afirmă că "teoria superstringurilor este o bucată din fizica secolului XXI, căzuta accidental în secolul XX". Calculele necesare pentru finalizarea aparatului matematic sunt extrem de dificile şi chiar şi cu ajutorul unui computer, se estimează o durată de câţiva ani.

Din păcate, **nici o parte a teoriei stringurilor nu a fost confirmată experimental, în principal deoarece teoreticienii nu înţeleg încă suficient de bine teoria pentru a face definitiv preziceri concrete ce pot fi verificate prin teste practice**. **În plus, după cum am precizat deja, stringurile sunt atât de mici încât nu pot fi detectate de tehnologia actuală (cum ar fi acceleratoarele de particule).** În timp ce teoria stringurilor nu poate fi încă verificată experimental, fizicienii speră însă ca anumite preziceri să poate fi observate totuşi, obţinându-se evidenţe circumstanţiale, cum ar fi demonstrarea existenţei extradimensiunilor, a particulelor "super" partener sau a fluctuaţiilor din radiaţia de fond a universului. Astfel, fizicienii speră ca acceleratoarele de particule curente, sau cele viitoare, să poate indica existenţa extradimensiunilor prezise de teoria stringurilor, detectoarele măsurând energia lipsă ce s-ar scurge din dimensiunea noastră în aceste extra dimensiuni, dovedind astfel existența lor. Cercetătorii vor folosi de asemenea acceleratoarele de particule actuale precum şi cele din generaţia următoare, pentru a detecta particulele "super" partener, prezise de teoria stringurilor. Pe de alta parte, radiaţia uniformă de fond a universului este de 2,7 grade Kelvin. Aceasta se crede a fi rămasă de la temperatura foarte ridicata a big bang-ului. Comparând temperaturile diferitelor locaţii ale atmosferei, aflate la distante foarte mici una de cealaltă, au fost observate diferenţe extrem de mici (de ordinul unei sute de mii dintr-un grad Kelvin) ale acestei temperaturi corespunzătoare radiaţiei de fond. Cercetătorii caută însă diferenţe ale temperaturii în anumite forme specifice, care pot fi ramase din momentele de început ale big bang-ului, când a fost atinsa energia necesara pentru crearea stringurilor.

Pentru prima data în istoria fizicii avem o teorie care are capacitatea de a explica modul în care este construit şi funcţionează universul.

Din acest motiv teoria "M" este descrisă uneori ca fiind posibila teorie capabilă să descrie totul, "o teorie pentru absolut orice", teoria "ultimă" sau "finală". Acest grandioşi termeni descriptivi, sunt meniţi să însemne cea mai completă teorie posibilă a fizicii, o teorie care depăşeşte cu mult celelalte teorii parţiale, o teorie care nu necesită, ba mai mult nici nu permite, o altă explicaţie şi mai profundă a universului.

String Theory? Knot!

Ever since string theory was first proposed by Leonard Susskind in 1969 it has been plagued by ridicule and controversy, but the theory still continues to attract serious attention from prominent scientists. As with any theory amendments have to be made, and recently Susskind has come out and conceded that his initial model is likely only one small part of a much larger and more complex multifaceted megaverse. But many in the scientific community are resisting this revolutionary train of thought, and claim that Susskind has no evidence, and therefore no reason, to continue with this folly. But regardless of which camp you choose to side with, recent discoveries in astrophysics may soon put this little quandary to rest. The initial motivation behind introducing string theory was to amend the Standard Model so that its fundamental units would become one-dimensional, elongated objects, rather than zero-dimensional particles. With such a model, string theorists hoped that a cogent and more consistent quantum theory of gravity would be revealed, in addition to a number of other fantastic consequences that would also follow. Some of these consequences may seem fairly mundane to the layperson, such as a unified theory of everything, which would amalgamate scientists' current understanding of the four basic forces of nature (gravity, electromagnetic, weak and strong). But some of these consequences, such as multiverses and other dimensions, seem more akin to science fiction. In more general terms, Susskind proposes that we may be fortunate enough to be living at a time when everything that we know about the universe is about to go through a tremendous and astonishing upheaval. Susskind claims that our universe, and the unshakable physical laws that govern it, is but one small "pocket" of existence among a multitude of others. In other words, what's true in our neck of the woods does not necessarily hold true elsewhere in the megaverse. It's certainly a tantalizing prospect, but string theory (incorporating a number of variants on the same theme, such as supersymmetry that includes fermions, the building blocks of all matter) has one teensy-weensy problem; it has, as yet, no testable hypothesis. It's this bit of scientific sacrilege that makes it all too easy for critics of the theory to lambaste and lampoon it. One such critic is Peter Woit, lecturer in the Mathematics Department of Columbia University, who seems to be making a career out of claiming that without a testable hypothesis, string theory is no better than religious dogma. Put up, or shut up, as the saying goes. Well now, finally, it looks as though string theorists may finally get their day in court. It was Einstein who proposed the idea of gravitational waves (a phenomenon that scientists are yet to observe), which are the supposed end product of moving matter warping the fabric of four-dimensional space-time. But now, researchers from the University of Washington (UW) claim that it is possible to detect gravitational waves emitted from what they call superstrings. Superstrings are, apparently, an observable effect consistent with at least one of the prevailing versions of string theory. UW cosmologist Craig Hogan describes superstrings as narrow tubes of energy leftover from the beginning of the universe, which have been substantially stretched out as the universe continues to expand.

Oamenii științei nu au înțeles …încă…!
Adepții teoriei stringurilor sunt, realmente….cel mai aproape, însă tu, cititorule, acum…i-ai depășit.
Poate Geometrodinamica Elicoidală să explice totul, chiar și expansiunea Universului observabil?
Poate această teorie să explice…BIG-BANG, de ce galaxiile se îndepărtează una de cealaltă sau de ce orice deplasare către atractor se poate face și…accelerat?
Poți TU să vezi …compunerea axială a Elicoidei Fundamentale de Transfer…și să constați simplitatea principiului unificator?

The Schwarzschild Black Hole

Astrophysicists studying stars had determined that the end of a star's life occurs when the star has exhausted all of its nuclear fuel. In its death, the star could collapse to form a *black hole* if it were massive enough.
The spacetime of a **black hole** is **curved** in such a way as ***to cause the future light cones to tip inward.*** At a specific distance from the black hole, the light cones are so tipped-over that the "outgoing edge" of each light cone is vertical in the diagram below. These "edges" form a surface (drawn as a cylinder in the diagram). This surface (called the *event horizon*) is the characteristic feature of a black hole.(from Penrose, Scientific American)

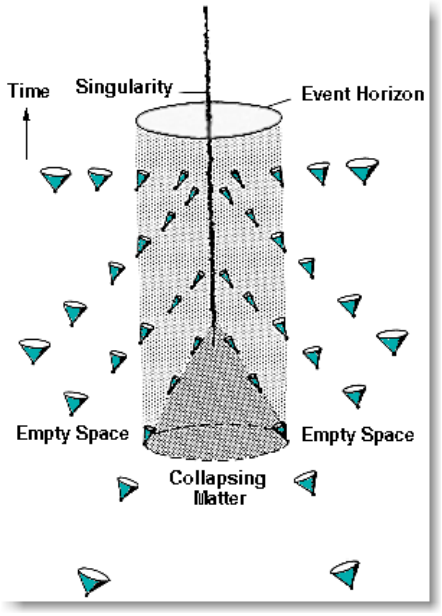

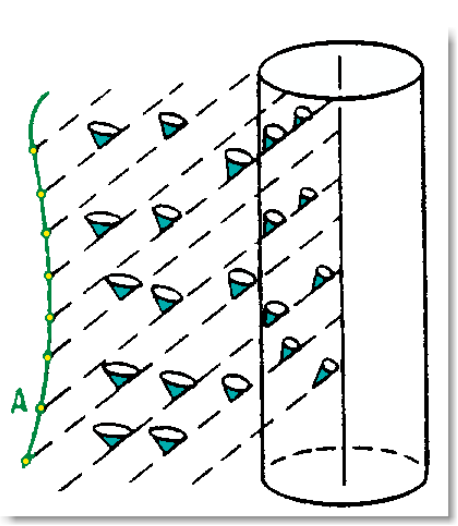

The **event horizon** is a boundary that divides this spacetime into an "inside" and an "outside". Once inside, particles and light-rays can never escape outside. In fact, since all of the light cones point to the **singularity** (a really bad place), their worldlines will end. *(Realize that the light cones restrict the fates of worldlines that encounter them.)*
The following diagram shows an **observer's worldline** in the outside region. This observer is periodically sending out light-pulses. The light-pulses could be detected by, say, another observer who ventures into the black hole.
(from Geroch, General Relativity from A to B)

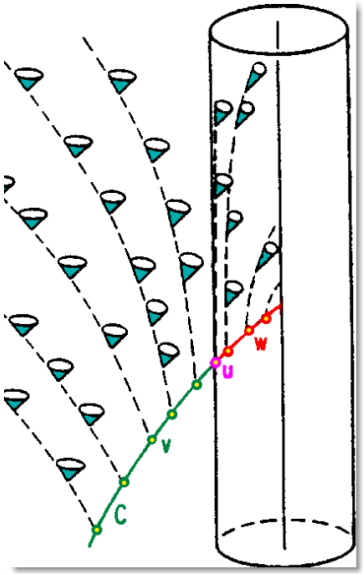

The following diagram shows a **foolish observer's worldline in the outside region,** venturing into the black hole. This observer is periodically sending out light-pulses. However, notice that the closer our foolish observer gets, the longer it takes for his pulses to reach an outside observer. Before he reaches the event horizon, the observer can still return to the outer regions of the outside region... but the longer he waits, the longer it will take him to return.
Just after the foolish observer crosses the event horizon (at event u), his light-pulses never reach an outside observer. And since his light-pulses can't reach the outside, no particle (for example, his spaceship) can reach the outside. Now, **once inside,** the light cones now direct him to the singularity. His life will soon be over: his worldline will end. (from Geroch, General Relativity from A to B)

Internet STOP

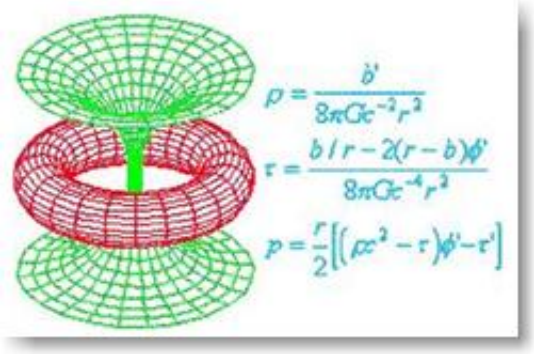

Acum, ROMÂNIA este primul stat ce are acces, în masă, la cunoaștere!

Tărâmul sacru, prima țară ce nu are nevoie de formule matematice…pentru a înțelege simplitatea construcției Universului!

Acest lucru nu a fost niciodată… un secret…oameni ai timpului făcând permanent referiri la aceste aspecte, la trecerea la un alt episod…o nouă lume, aceea a înțelegerii tainelor creației a tot ce există!

ROMÂNIA, la începutul "ciclului de 26 000 de ani"!

ROMÂNIA, leagănul civilizaţiei umane, în intuiţia multora, şi nu puţini, este în punctul de a prelua ...puterea înţelegerii construcţiei Universului.

În AND-ul nostru, cea mai veche informaţie a civilizaţiei umane, stă înscrisă cunoaşterea!...

NOI AVEM PRIMII... ACCES LA EA!

Peste tot în ROMANIA, acolo unde se mai păstrează tradiţii, acestea sunt tradiţii ale .... TEORIEI STRINGURILOR.

Dansurile de călușari sau interiorul bisericilor, porţile maramureşene sau lutul ars, toate sunt manifestări ale interiorului fiinţei umane, transpuneri în realitate ale principiului UNIC, …recunoscute!

Niciodată nu ai fost mai conştient de toate aceste lucruri...decât acum, după ce ai avut curajul să te aventurezi până aici.

Teorii cuantice, de string, sau pe scurt teoria unificatoare, sunt punctul de convergență ale cercetării în lumea fizicii.

De …PAȘTE, am fost realmente asaltat de lucruri fundamentale, de matricea de construcție a Universului.

Fie că era cozonac, pască sau ou încondeiat …pentru mine era același lucru, o manifestare inconștientă, o simbolizare a principiului unic din spatele materiei. Materia se descoperă pe sine.

Simboluri, geometrii de construcție ale creatorului universal, lucruri aparent banale însă puternic legate de subconștientul nostru, ies la suprafață. Ne plac, vibrăm la ele…pentru că reprezintă lucruri fundamentale, nu-i așa?

Mărțișorul este strâns legat de tradiția românească: el nu se întâlnește decât în spațiul carpatic și în zonele limitrofe, la români și la unele populații învecinate, care l-au preluat de la aceștia. Obiceiul este cu mult anterior creștinismului, fiind în legatură cu scenariul ritual al anului nou agrar, celebrat primăvara(spring). El este de fapt un ritual ce precede călușul, vechi de peste 8000 de ani. Acum este asociat cu feminitatea, cu creația…vă amintiți de sărbătoarea MAY-POLE, ce nu ne este specifică… nouă…? Șnurul de mărțișor, format din două fire de lână răsucite, colorate în alb și roșu, sau în alb și negru, reprezintă unitatea contrariilor: vara-iarna, caldura-frig, lumina-intuneric, fertilitate-sterilitate. Nu este altceva, într-o logică …unificată, decât același yin-yang, sau, sau….

Toate aceste tradiții milenare, cercetări de ultim moment ale științei și…TOATE descoperirile noastre, ca specie evoluată, umanoidă, sunt strâns legate…chiar și de mișcarea planetelor!

ROMÂNIA…este țara unde tradițiile arată ceva…cu o singură condiție, să acceptăm că ISUS ERA UN ANALFABET… adică… …să nu fim orbi, NEGÂND EVIDENȚA.

Toate lucrurile viitoare se vor lega de aceste scrieri, fie că este vorba de contactul iminent cu ființe extraterestre, de schimbarea polilor ce-i va surprinde pe specialişti sau de schimbări majore la nivelul tectonicii plăcilor(cutremure). Absolut TOATE au un element comun, Geometrodinamica Elicoidală, cu cele 2 principii inductive şi codul fundamental al interacţiunilor elicoidale.

Aceste veritabile porți către mecanismul creației Universului și cele mai noi teorii cuantice îți arată o unică cheie….ce o purtam în buzunar….de milenii!

NU TREBUIE SĂ CUNOȘTI LIMBA ENGLEZĂ…ȘI NICI SĂ FI CERCETĂTOR ÎN FIZICĂ CUANTICĂ….SĂ ÎNȚELEGI … că…ROMANIA...deține, de acum, cheia!

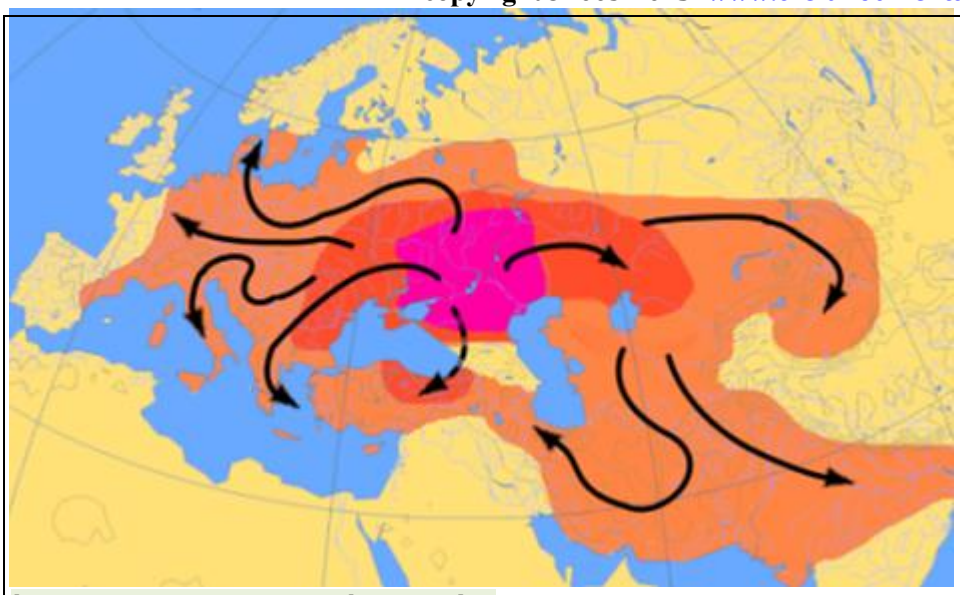

Transylvanian Homeland of the Serpent-Dragon-Spiral

The Aurignacian stone tool industry occurs within the Upper Paleolithic Period in Europe from 34,000 to 29,000 years ago. The same stone tool making technology also occurs on sites in countries farther to the east into Siberia. Anatomically modern humans appear at least 100,000 years ago. But there are no significant technological changes until the Upper Paleolithic. The Aurignacian cultural tradition is generally accepted as the first modern humans in Europe. During this period an explosion of sudden and innovative changes take place. People begin to use musical instruments which indicates possible ceremony, ritual and dance. Plus all forms of art appears at this time which signifies the full emergence of **modern symbolic expression.**

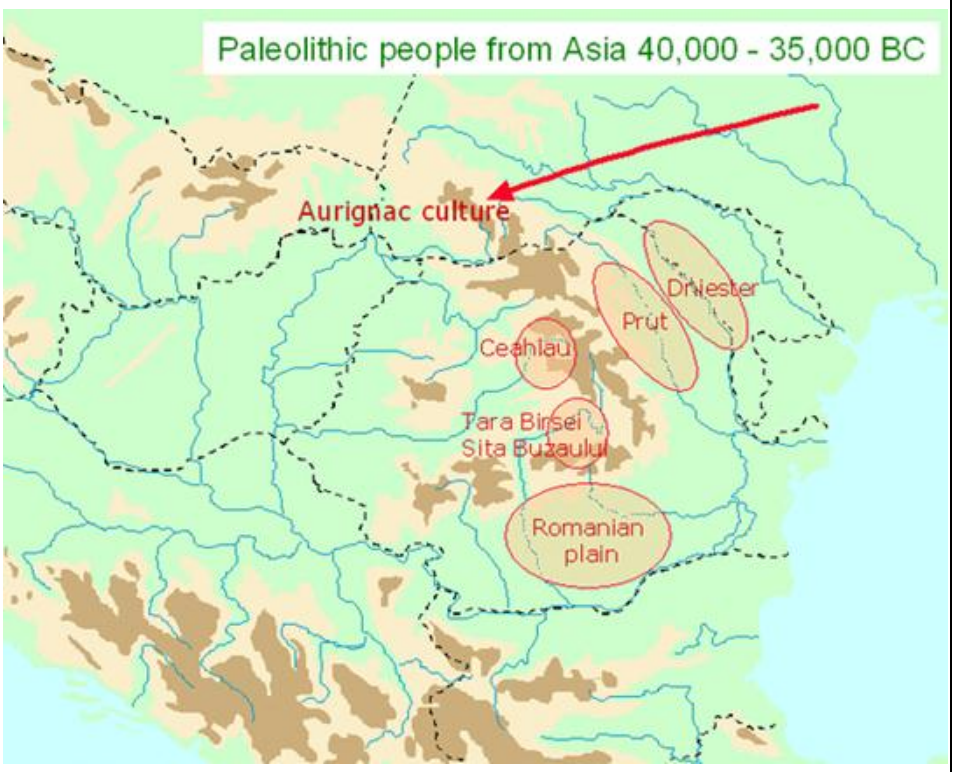

Science-Art

Paolo Manzelli also commented on Massimo Pregnolato's note "Quantum Human & Animal Consciousness".Paolo wrote: ""QAI" NOTES FOR ITALIA DEGLI INNOVATORI. Paolo Manzelli "Quantum Art" //EGOCREANET community in Italy ("QAI") , follows a new strategy to improve creativity in quantum art and science, starting from the famous Renaisance culture of Leonardo da Vinci. Some key ideas upon which is based and here they are: "Quantum Art- ITALY" ("QAI") has entered an era of bio&nano-science technology organizing an essential infrastructure for the building of quantum relational international community. The creative development generated by "QAI" is based on an entanglement between **"art and science"**, focusing in the quantum nature of reality **that appear to be in either particle or wave form**, depending on how the quantum-elements are **observed in science and and expressed through the art**. Therefore "QAI" aims to develop a quantum global community for improving an "Art and Science" transdisciplinary system , that has emergence as a fundamental innovation culture, for enhancing the diffusion and the dissemination of emergent technology all over the world. Based on the above key points "QAI" look forward to develop a creative international process**, based on a quantum culture, for producing a set of ideas and creative processes to create some important outcomes in order to get a strong influence for improving the emergent technology innovation ."**

Biology and culture, consciousness and the world, subject and object, inner and outer have continuity and find, in the "creative transcendence" of consciousness and its experiences, a privileged degree of understanding. The aims of this paper are: (1) to stress the validity of the phenomenological approach to consciousness and the subsequent interpretation of memory, expression of the "ego" as a continuous narrative of "self"; (2) to show that a molecular structure, such as tubulin, can effectively modulate the state of consciousness through the changes that occur within it; (3) to formulate a plausible hypothesis about the existence of different levels of consciousness in animals; (4) to introduce a hypothesis concerning the involvement of membrane viscosity and serotonin as regulatory agents in different levels of consciousness such as mood disorders and hallucinations. It is suggested that consciousness persists even in the face of minimal conditions, perhaps even in traumatic brain injuries. Such a suggestion is justified at the bio molecular level through introduction of the hypothesis that Schrödinger proteins (i.e. tubulins) are the biological interface from quantum to classical computation, **underlying quantum/classical consciousness processes and at the crossroad of memory and learning capacities. --**

Dynamics in coherent quantum systems

S. Boldarev, V. B. Eltsov, A. Finne, R. Hänninen, J. Kopu, M. Kujala, A. Kulvik, M. Krusius, T. Ruokola This research project investigates topological defects in coherent quantum systems. ….( )

These are topologically stable owing to the continuity requirements imposed on the **quantum condensate**. **The most important example is a quantized line defect – a vortex line in superfluids or a flux line in superconductors.** The goal of our work is to resolve the underlying order parameter structure of the defect, its nucleation, annihilation, and the **various dynamic phenomena which govern its propagation and distribution.**

Our work concentrates primarily on helium-3 superfluids with a multi-component vectoral order parameter field. The largest variety of defects of different topology and structure is found there. These Fermi systems are experimentally clean, structurally simple, and theoretically well understood. …( )

Superfluid turbulence: Our recent research has been concerned with the nature of superfluid **hydrodynamics as a function of vortex damping.** The damping arises from the **coupling between the superfluid and normal components, known as mutual friction**. In our measurements we track the number of vortices with NMR techniques. It turns out that in the isotropic 3He-B phase at high-temperatures the number of vortices remains a conserved quantity in dynamic processes, i.e. at high mutual friction damping the evolution of **vortices follows predictable regular trajectories. This is similar to the situation in superconductors.** Below 0.6 Tc an abrupt transition takes place to turbulent hydrodynamics, when the dissipative friction component drops to such low level that vortices start to travel with the externally applied flow, owing to the presence of a reactive component in mutual friction. In this regime the number of those vortices, which are in a state of dynamic evolution, increases in a sudden turbulent burst to the equilibrium value of the rotating flow state. This situation is known from superfluid 4He. Thus this experiment bridges the gap in dynamics between superconductors and traditional He superfluidity. The controlling element in this distinction is mutual friction dissipation, a feature whose importance had not been properly appreciated prior to our experiment.

Fig *Dynamic state of vortex propagation in 3He-B.* **A helically twisted vortex cluster expands in spiral motion down a long rotating column.** *It ultimately replaces the initial vortex-free state with rectilinear vortex lines (which in this figure are less in number than in the equilibrium vortex state). This transient state can be created after a rapid increase of the rotation velocity from zero to a low final stable value* $\Omega \sim 1/R$ *mm/s, while a remnant seed vortex is present in the sample.* **From the seed vortex a small cluster of vortex lines is produced by a rapid succession of wall collisions. Here the cluster has formed a sharp front towards the vortex-free section of the column, into which it expands in spiral motion, leaving behind helically twisted vortex lines.** *When the front has reached the bottom of the column the helix is slowly expelled and the vortices straighten to rectilinear lines. The existence of this new configuration of quantized vorticity shows that even at low vortex damping also dynamic states can be organized and not only turbulent.*

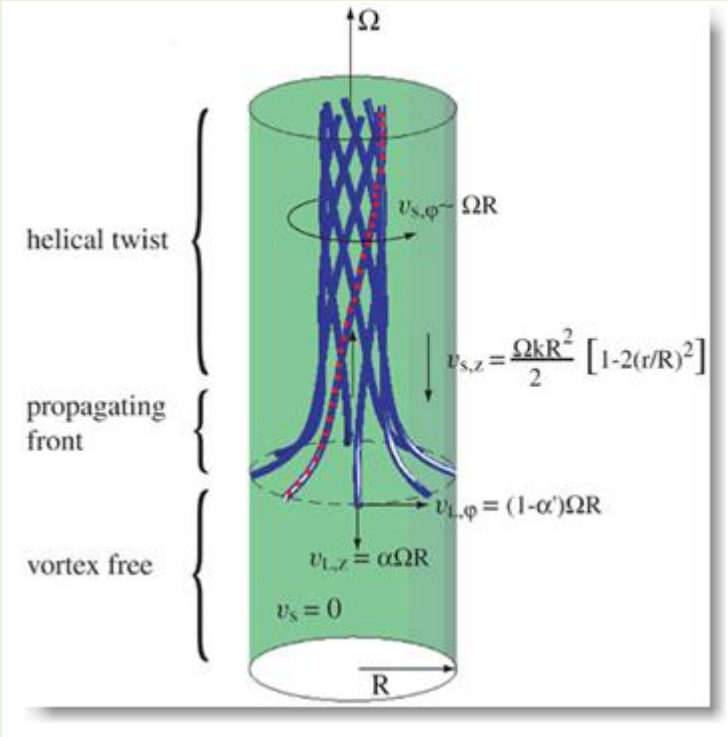

Our experiment reveals a new transient vortex state, a vortex front**, which joins the two parts of the superfluid sample**. The vortex front travels through the sample in a steady-state configuration at constant velocity, extending the vortex state into the vortex-free region. A time-of-flight measurement between two NMR detection coils gives the propagation velocity of the front. It turns out to be close to the axial expansion velocity of a single vortex line. Behind the front the **superfluid component is approximately in solid-body rotation, but the configuration is not yet in equilibrium: The vortices are twisted in helical structure around the rotation axis……**

Polarizarea mănunchiurilor paralel-chirale (respingeri axiale) și a celor paralel-antichirale (compuneri axiale)

Dipolaritatea, efect al interacțiunilor elicoidale, la limita de echilibru a volumelor de curgeri.

Polarizarea curgerilor este efectul datorat constrângerilor circulațiilor elicoidale, ce străbat anumite secțiuni spațiale minimale.

„S" din figură este secțiunea prin care stringul este obligat să treacă, fară ca tractorul sau alte interacțiuni să-i rupă curgerea.

Mai exact este **efectul de gâtuire** al curgerilor laminare, de fluid, printr-un tub cu secțiune variabilă. În aceste tuburi liniile de current, devin mai apropiate și mai alungite, în secțiunea mai mică.

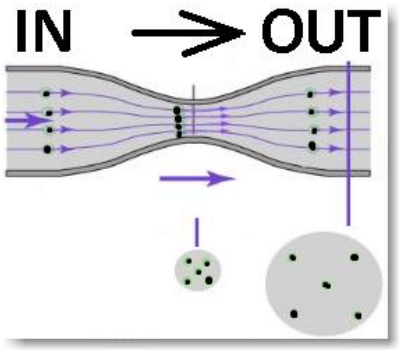

Practic există o zonă de convergență a liniilor de curent către secțiunea minimală și alta divergentă, la ieșirea din această secțiune.

Spunem că dinamicile E.F.T. parallel-chirale suferă o interacțiune de polarizare atunci când sunt constrânse să strabată o secțiune minimală, aceasta fiind caracterizată prin sens de parcurgere.

Așadar, polul unui mănunchi de curgeri este o suprafață limită, de tip minimal , și nicidecum un punct, cum este greșit interpretat. Polul SUD sau NORD al planetei mamă nu este …un punct…ci, nu-i așa, o suprafață minimală.

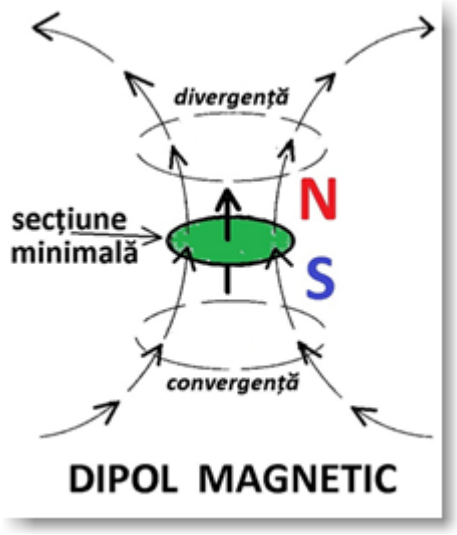

În funcție de convergența sau divergența curgerilor, raportată la sensul de parcurgere al secțiunii, în magnetismul clasic se distinge polul SUD și polul NORD.

Cu alte cuvinte, un plan din Universul 3D, de tip secțiune minimală, îl numesc **suprafață dipolară** atunci când mănunchiul E.F.T. intră convergent și iese divergent.(circulațiile traversează/înțeapă suprafața) Oricare din fețe o numesc numesc **față polară**. **Orice suprafață dipolară are 2 fețe polare, IN/OUT.**

În clasa magneton, dacă vom concentra(convergent) curgerile vom obține un pol SUD iar acolo unde le vom destinde(divergente) vom obține polul NORD. Acest lucru se poate face atât în afara cât și în interiorul sistemelor inductoare.(inducție electro-magnetică, magneto-gravifică)

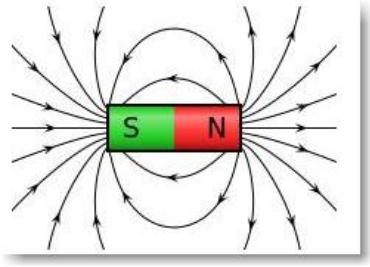

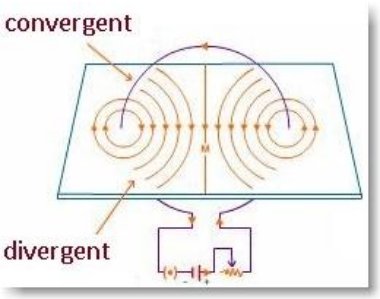

Atât magnetitul cât și spira parcursă de curent electric, limitează(la o suprafață) extensia circulațiilor, paralel-chirale, ce se resping în axă și se atrag pe capete.(cod fundamental)

În cazul spirei sensul este dat de sensul inducției electro-magnetice (tor-cilindru). La magnetit sensul este dat de aranjarea mai rigidă a geometriei elicoidale interne ce conduce la un efect de …filtru de sens, identic semiconductorilor!

Ambele secțiuni restrictive sunt caracterizate de sensul curgerilor precum și de divergența/convergența acestora, obținându-se efectul de polarizare a curgerilor, respectiv dipolul magnetic.

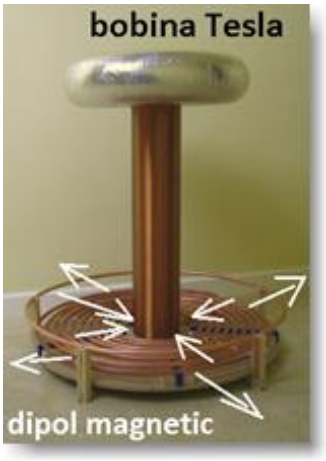

Polarizarea mănunchiurilor paralel-antichirale (compuneri axiale) este un model de interacțiune cu același efect.

Singura deosebire este că mănunchiurile de curgeri paralel-antichirale se răsucesc între ele, formând mănunchiuri din ce în ce mai groase.

Spunem că dinamicile E.F.T. paralel-antichirale suferă o interacțiune de polarizare atunci când sunt constrânse să strabată o secțiune minimală, aceasta fiind caracterizată prin sens de parcurgere.

Această situație corespunde vortexului de la chiuvetă. Apa este forțată să se strecoare printr-o secțiune minimală și conform conjecturii Preda o face cu pierderi minimale de energie.

Podul Einstein-Rossen, celebra gaură de vierme, este asociată acestei dinamici de interacțiune.

Și în acest caz suprafața minimală este suprafața dipolară, de echilibru, cu 2 fețe polare, convergentă și divergentă.

Repulsia mănunchiurilor antiparalele

Monopolaritatea(acreția), efect al interacțiunilor repulsive, de capăt.

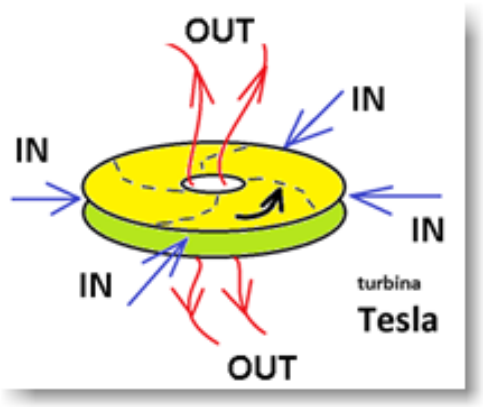

Pentru a înțelege mecanismul vom analiza turbina Tesla.

Este vorba de 2 discuri concentrice, găurite la mijloc, identice. Între aceste 2 discuri se introduce, radial, fluid, urmând ca acesta să refuleze prin cele 2 orificii centrale. În cazul practic cele 2 discuri se rotesc, fluidul din interior se îndreaptă în spirală către cele 2 ieșiri.

Altfel spus, în planul discurilor are loc IN iar OUT-ul se face din centrul discurilor și pe direcții contrare. Practic centrul discurilor devine o suprafață care ejectează, antiparalel, fluid.

Fenomenul se petrece și invers, când prin centrul discurilor se introduce fluid și iese printre discuri, tot în spirală(rotind discurile).

Aceeași logică are loc și dacă fluidul curge parallel-antichiral(vortex) și dacă acesta curge parallel-chiral(radiant). Se vor distinge 2 tipuri de suprafețe de interacțiune, rotative în cazul chiralităților inverse și fixe în cazul chiral.

Numim suprafețe de acreție suprafețele în planul cărora are loc transportul de absorbție sau emisie a particulelor fundamentale, cele 2 fețe făcând emisia sau absorbția simultan. Asta înseamnă că ambele sunt fie divergente fie convergente.

Astfel ambele fețe, prin secțiunea minimală, sunt fie IN(2 convergente), fie OUT(2 divergențe).

Cu un raționament perfect identic bipolarității:

Un plan din Universul 3D, de tip secțiunea minimală, poate fi caracterizat prin MONOPOLARITATE, atunci când E.F.T. intră/ies **simultan** pe ambele fețe ale planului și ies/intră(radiază) în planul de separatie. (circulațiile NU traversează/înțeapă planul, plan cu fețe repulsive)

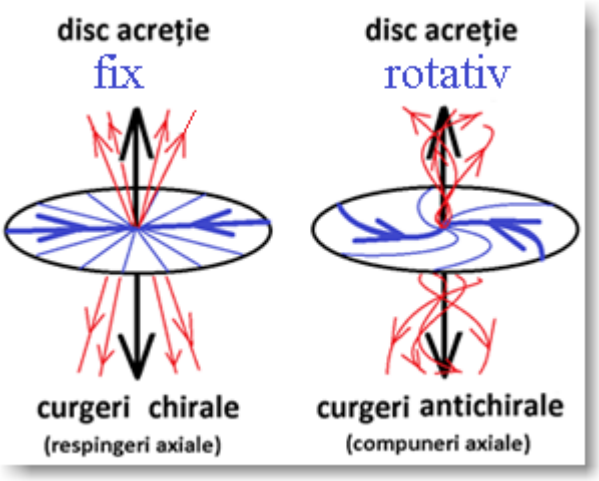

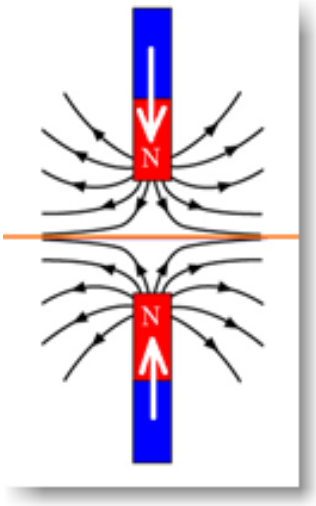

Repulsia magnetică este un caz tipic de monopolaritate cu disc de acreție fix.

Curgerea fluidelor, în turbine Tesla cu dublă ieșire, formează, între cei 2 cilindrii subțiri, un disc de acreție rotativ.

Așadar, putem avea o "suprafață" minimală unde fenomenul de repulsivitate este prezent, circulațiile din ambele părți ale acesteia nefiind concatenate periferic.

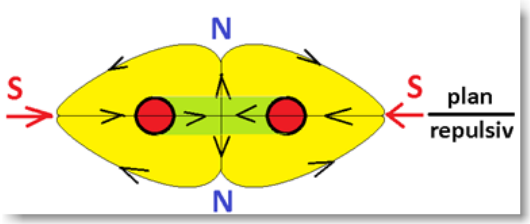

Toroidul Preda, cum este cunoscut, este un exemplu unde curgerile sunt dirijate, concentrate, în zona centrală a torului.(o singură înfășurare toroidală produce acest efect). În centru se creează o suprafață repulsivă, minimală, cu simetrie radială, ce poate fi redusă la dimensiuni din ce în ce mai mici.

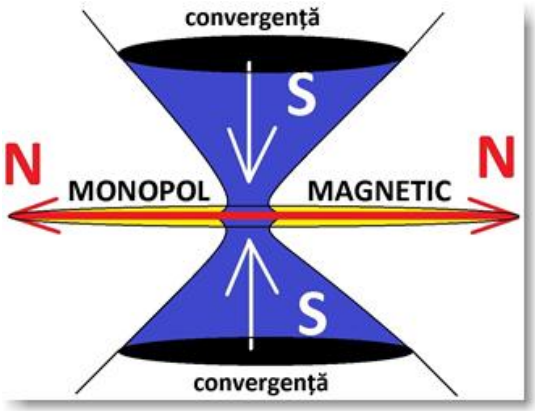

MONOPOLUL este astfel impropriu aproximat cu noțiunea de PUNCT, în acest caz fiind de fapt 2 secțiuni extrem de mici, de o parte și de alta a suprafeței de acreție, de echilibru.

În aceste condiții, curgeri din clasa "subgraviton", la scara Universului, pot forma discuri de acreție sau pot genera …"găuri neagre"…unde totul se comprimă, intră și, după părerea specialiștilor, NU MAI IESE!

Acestea sunt de fapt consecințe directe ale CODULUI FUNDAMENTAL.

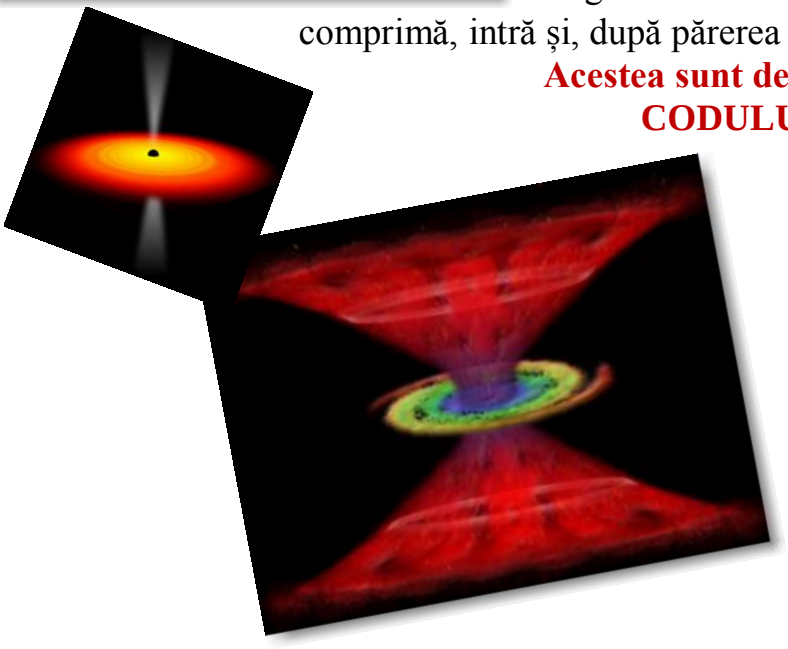

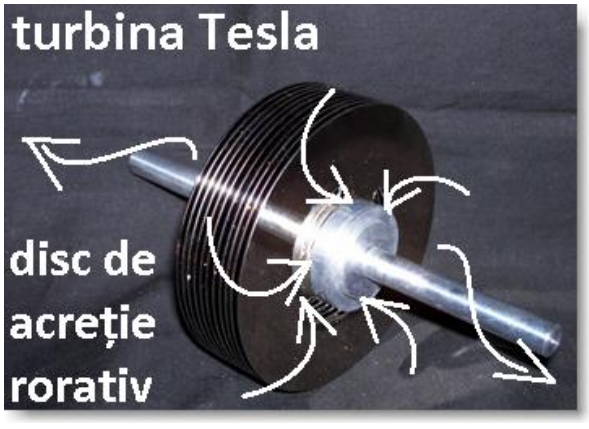

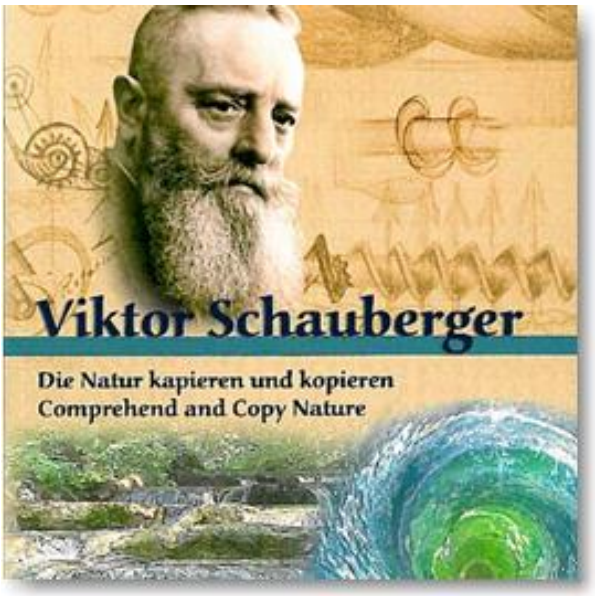

VIKTOR SCHAUBERGER, cu încercarea sa de excepție de a învăța prin observație, prin bun simț, face analogii impresionante cu dinamica elicoidală a vieții, cu natura.

"Natura a fost profesorul meu"

A înțeles, ca și mulți alții, că tainele Universului sunt simple și nu rezultă din formule de calcul!

Iată o altă viziune a discului de acreție.

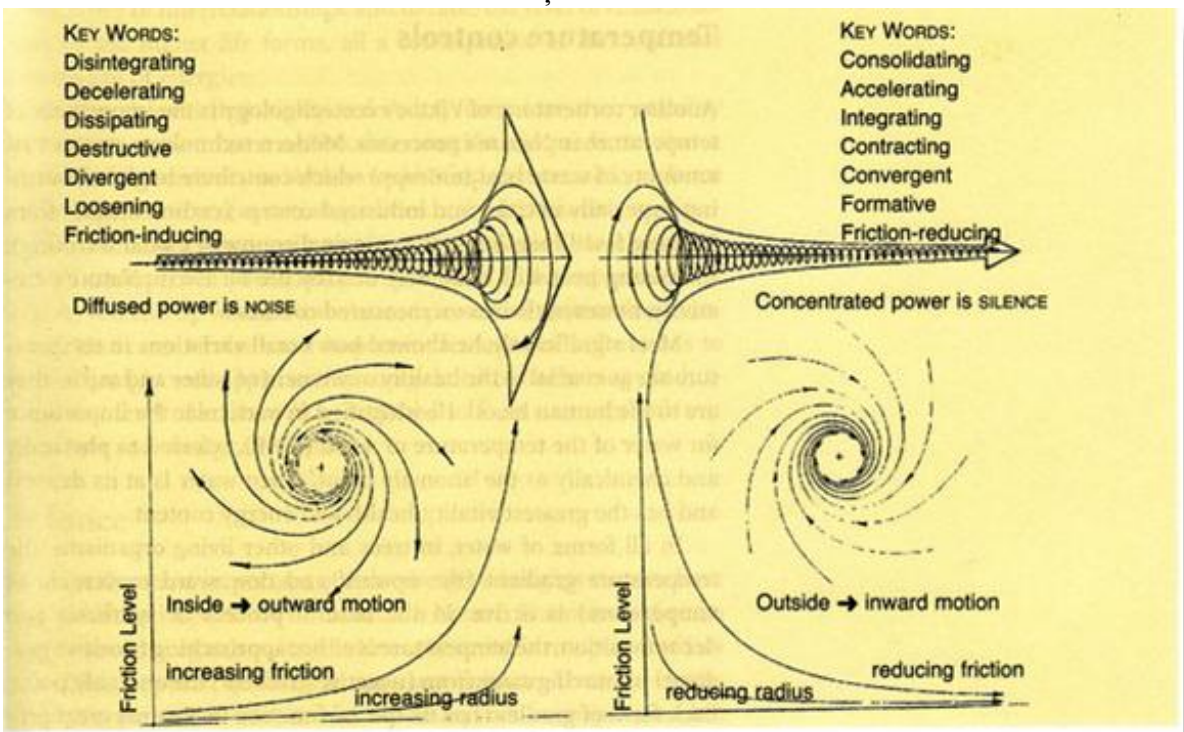

periphery (as in a wheel), a form of motion that is disintegrative, noisy and inefficient; this is the way we generate our power — centrifugally. By contrast, Nature uses the opposite, centripetal, vortical form of motion, moving from the outside to the inside with increasing velocity, which acts to cool, to condense, to structure, assisting the emergence of higher quality and more complex systems.

Spirals are a basic form of motion in Nature, but Schauberger's recognition of the *vortex* (see p. 42) as the principal creative movement system in the Universe is at the core of his Eco-technology and the key to his valuable implosion research. From the tornado to plant growth, it is Nature's mechanism for transforming energy from one level to another (Fig. 1.2).

Asked about our technology 'How else should it be done?' Viktor's answer was: 'Exactly in the opposite way that it is done today.' He saw that the potential for creating energy for human needs by replicating the in-winding motion of Nature was the way of the future.

Fig. 1.2. Centrifugal and centripetal movement. *Comparison between axial>radial (inside>outwards) motion, the way our current technology works, and radial>axial (outside>inwards) motion, Nature's way of generating creative energy.*

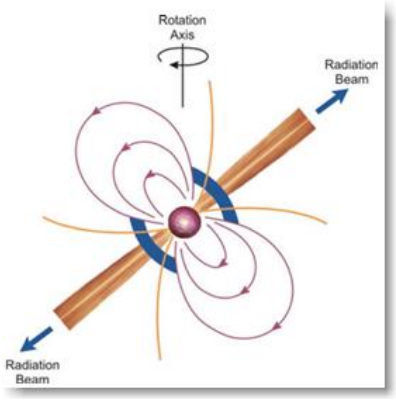

Fie că vor studia un cuasar, un pulsar, o stea neutronică, o supernovă sau o gaură neagră, astrofizicienii vor înțelege de ce Geometrodinamica Elicoidala, o teorie unificată, este buna la orice!

Iată ….Universul plin de…circulații elicoidale!

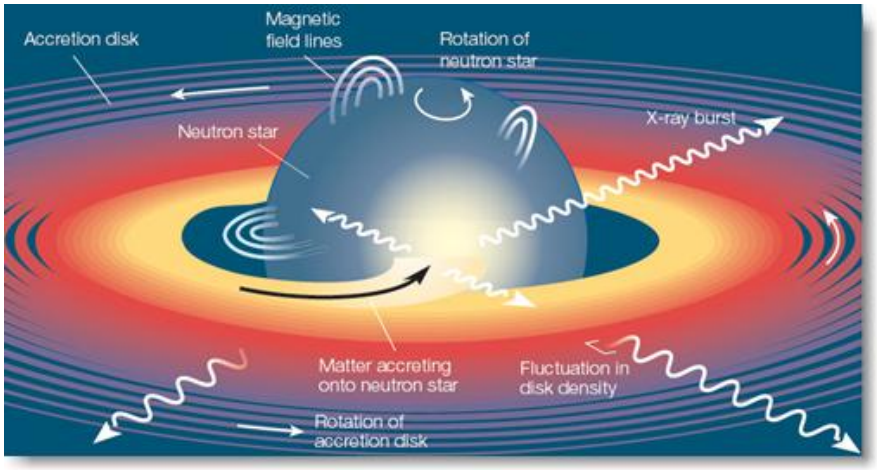

The gas comprising the disk orbits around and **gradually spirals** onto the neutron star. The star's magnetic field can modify the flow of gas onto its surface. Two sites of X-ray modulation are shown: a thermonuclear X-ray burst spreading on the neutron star, and a fluctuation near the inner edge of the accretion disk. Chakrabarty *et al.*[2] and Wijnands *et al.*[3] have detected three different X-ray signals from a single neutron star, and all three seem to be linked to the star's spin frequency.

Unii fizicieni se gândesc și la …interacțiuni ale discurilor de acreție!

(asta numai în modelul teoretic, realitatea ei…nu o văd)

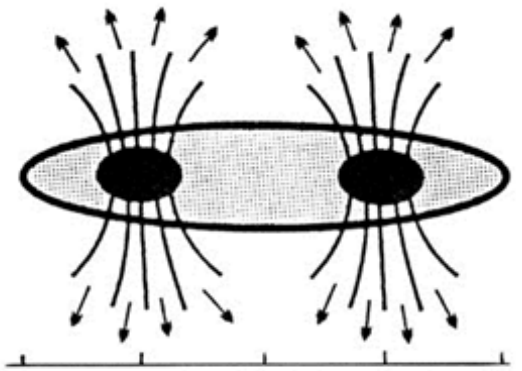

Figure 15. Magnetic field model for 2 clumps in a cloudlet. Arrows show the directions of the model magnetic field lines, roughly parallel to the minor axis of the gas elongation.

Later interaction between the two objects (main disk and companion) **could cause gravitational torques, changing the direction of the main disk elongation,** and causing a precession of the main disk. Here, the magnetic field direction (perpendicular to the main disk elongation) may no longer be aligned with the ambient magnetic field direction (outside the cocoon). A fragmentation theory - without magnetic fields - by Bonnell & Bastien (1991; 1992a; 1992b) employs two companions (each with its own disk) embedded in a larger disk/cocoon. Each companion disk can be at an arbitrary angle with respect to the larger cocoon elongation. One needs to observe each disk to get the whole picture. The magnetic field does not have to dominate the interaction, which could be entirely gravitational in character, leaving the magnetic field to be a tracer of what goes on.
Main model advantages: the submm radio power from the dusty protostellar disk should be large in this class; there should be a dust companion nearby; twin outflows should be easily accommodated; differential rotation in the primary disk is normally included, with its effect on the magnetic field. **Main model disadvantage: more difficult to follow theoretically and to make suitable predictions; need to observe both primary and secondary components to deduce the interaction history.**
Figure 15 shows a simple model case for 2 clumps in a cloudlet. Here the two small propostellar disks are placed side by side within a common envelope, all the components having the same elongation perpendicular to the magnetic field lines.

Cornell University Library

Galaxy Zoo: Chiral correlation function of galaxy spins

Anze Slosar, Kate Land, Steven Bamford, Chris Lintott, Dan Andreescu, Phil Murray, Robert Nichol, M. Jordan Raddick, Kevin Schawinski, Alex Szalay, Daniel Thomas, Jan Vandenberg

(Submitted on 4 Sep 2008 (v1), last revised 22 Oct 2008 (this version, v2))

Galaxy Zoo is the first study of nearby galaxies that contains reliable information about the spiral sense of rotation of galaxy arms for a sizeable number of galaxies. We measure the correlation function of spin chirality (the sense in which galaxies appear to be spinning) of face-on spiral galaxies in angular, real and projected spaces. Our results indicate a hint of positive correlation at separations less than ~0.5 Mpc at a statistical significance of 2-3 sigma. This is the first experimental evidence for chiral correlation of spins. Within tidal torque theory it indicates that the inertia tensors of nearby galaxies are correlated. This is complementary to the studies of nearby spin axis correlations that probe the correlations of the tidal field. Theoretical interpretation is made difficult by the small distances at which the correlations are detected, implying that substructure might play a significant role, and our necessary selection of face-on spiral galaxies, rather than a general volume-limited sample.

CODUL FUNDAMENTAL al interacțiunilor elicoidale ….văzut ca o ….coliziune între găuri negre, unii văd o posibilă răsturnare a… teoriei lui Einstein.

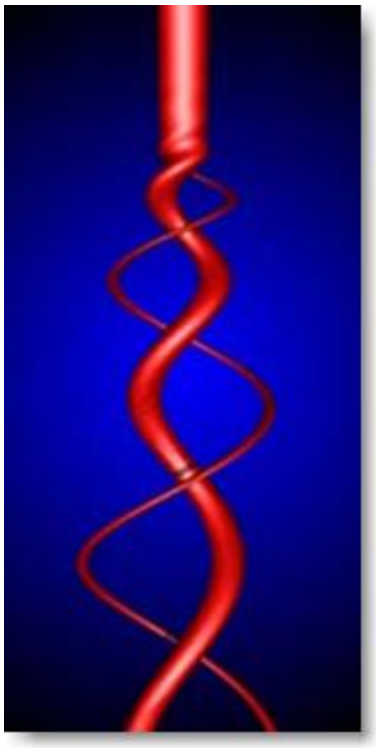

Iată cum se vede această posibilă ….ruptură! în noiembrie 2011

Solving Einstein's theory

November 3, 2011

A team of University researchers will get their hands on some of Europe's fastest supercomputers in a bid to crack Einstein's theory of relativity and help describe what happens when two black holes collide.

Experts in gravitational waves from the School of Physics and Astronomy have secured almost 16.7 million hours worth of supercomputer time to simulate and map the most violent events in the universe since the big bang – namely, **collisions of black holes**.

The team will use more than 1,900 computer processors over the next year **to try and solve the equations of Einstein's general theory of relativity.**

The ultimate goal of the simulations is the direct observation of black-hole collisions through the gravitational waves they emit.

"Gravitational waves are ripples in space and time – predicted by Einstein almost 100 years ago," according to Mark Hannam, School of Physics and Astronomy, who will lead the Cardiff research team.

"However, despite Einstein's predictions – they have not yet been directly detected. Gravitational waves are generated by accelerating masses, such as orbiting black holes, similar to the way accelerating electrical charges emit electromagnetic waves, like light, infra-red and radio waves - with the important difference that gravitational waves are far weaker.

"For this reason it is electromagnetic waves that have told us everything we have learnt about the cosmos since ancient times. If we could also detect gravitational waves, that would push open a new window on the universe, and tell us about its `dark side'," he added.

Over the past decade a network of gravitational wave detectors has been built, including the US Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory (LIGO) and the European GEO600 and Virgo detectors, with the ambitious goal of not only making the first direct detection of the gravitational waves, but also to observe the entire Universe through gravitational radiation.

Cardiff's researchers work on theoretical modelling of **black-hole-binary collisions** using state-of-the-art numerical techniques and high performance computer clusters, strong field tests of gravity with gravitational-wave observations and the development of algorithms and software to search for gravitational waves.

Magnetic Fields in Cosmology

The existence of magnetic fields on cosmologically large scales is an unsolved problem in astrophysics. Theory favors a universe that did not begin with any magnetic fields present and classical magnetohydrodynamics restricts the spontaneous emergence of a magnetic state under the influence of ideal forces. In a paper entitled *Twisting Space-Time: Relativistic Origin of Seed Magnetic Field and Vorticity* appearing Physical Review letters Swadesh Mahajan and Zensho Yoshida propose a universal magnetic field generating effect using ideal special relativistic fluid dynamics.(orbul găinilor, o boală gravă) Mahajan and Yoshida's insight was that in describing magnetic fields, which are mathematically equivalent to a vorticity, a careful application of ideal dynamics in the framework of distortions caused by special relativity may result in the spontaneous emergence of a magnetic state in contrast to the previous theoretical result. Magnetic fields are found to be important in every scale hierarchy of the universe. Most notably detailed images of galaxies **paradoxically** display regions of chaotic turbulence and beautiful grand coherent designs at once. Thus it is clear that turbulent motion on scales below hundreds of parsecs does not necessarily destroy coherent optical or magnetic features over scales of kiloparsecs. Indeed, magnetic fields are indirectly observed at optical and radio wavelengths by detecting the polarization of the electromagnetic field through the Faraday effect and also by the Zeeman splitting effect. The Faraday effect is the rotation of the linear polarization vector of light which occurs when polarized radiation passes through a magnetized and ionized medium. Radio observations are the most powerful technique and by measuring both the dispersion and polarization rotation the mean of the magnetic field along the line of sight can be measured. Such observations indicate a wide range of magnetic field are present in astrophysics. The image at right below shows the magnetic fields present in M51 which are likely similar in structure and strength to that of the Milky Way.

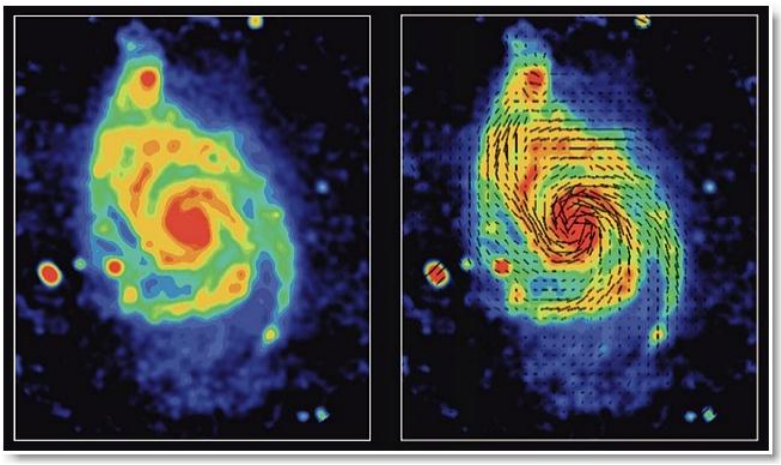

The total radio continuum emission from the "whirlpool" galaxy M51 (distance estimates range between 13 and 30 million light years) is strongest at the inner edges of the optical spiral arms, probably due to the compression of magnetic fields by density waves. The vectors give the orientations of the regular magnetic fields as derived from the polarized emission. The field lines follow nicely the optical spiral arms. Unexpectedly, strong polarized emission is observed also between the optical arms which indicates the action of a dynamo. This image was observed with the VLA in its most compact configuration at 6cm radio wavelength (broadband continuum). As the VLA cannot detect the diffuse, large-scale radio emission, data from the Effelsberg 100-m telescope in Germany at the same wavelength was added. Investigator(s): Rainer Beck (MPIfR Bonn, Germany), Cathy Horellou (Onsala Space Observatory). Image courtesy of NRAO/AUI

Microguass fields are present in galaxies at scales of a few kiloparsecs and on the much larger scales of megaparsecs ordered fields of perhaps a few orders of magnitude less are present in galaxy clusters. **Magnetic fields in astronomy are controlled by induction** of partially ionized gas. A common model for creating these magnetic fields is the dynamo effect wherein an electrically conductive fluid accelerated by some kinetic force generates convective motions in the fluid; it is plausible that a turbulent hydromagnetic dynamo of some kind coupled to an inverse cascade of magnetic energy wold give rise to regular galactic magnetic fields. Following the basic dynamo theory magnetic field lines can be simulated for galaxies which are consistent with observations.

The dynamo theory is actually a mechanism for maintaining or growing fields rather than creating them, but it is expected that minuscule primordial magnetic field seeds in the early universe of cosmological origin drive the magnetic fields observed today.

All classical dynamo models predict that the large-scale field in the outer parts of the disks in spiral galaxies has quadrupole (S0) symmetry, that is, both $\overline{B}_r$ and $\overline{B}_\phi$ are even in z, whereas $\overline{B}_z$ is odd (Parker 1971, Vainshtein & Ruzmaikin 1971). This mode is dominant in a disk (but not in a sphere). A dipole (A0) mode, with both $\overline{B}_r$ and $\overline{B}_\phi$ odd in z and $\overline{B}_z$ even, can be dominant near the axis of the disk. The large-scale field is amplified until α becomes significantly quenched, which occurs when $\overline{B}$ is of order B_{eq}, typically a few μG.

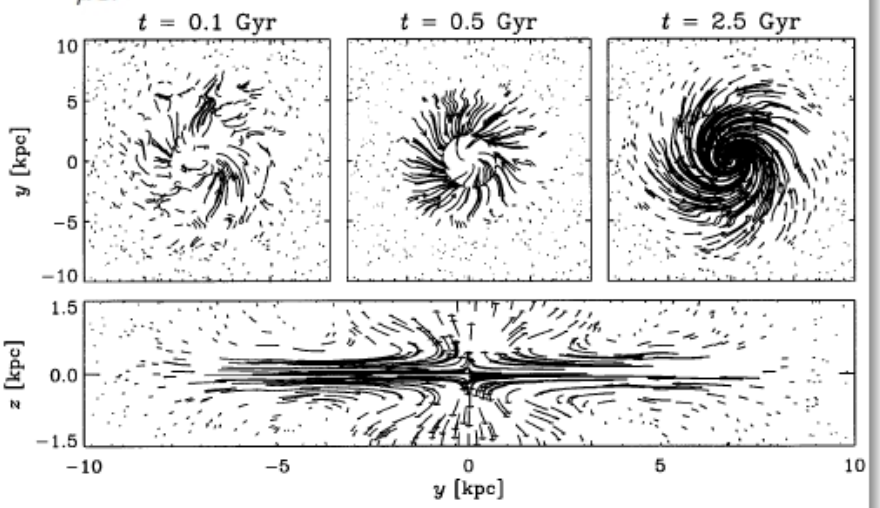

Figure 7 Face-on views showing the evolution of the magnetic field in a model of M83 (from KJ Donner & A Brandenburg, in preparation). The lower panel gives an edge-on view for $t = 8.1$ Gyr.

Field evolution is qualitatively different if the initial field is a random field with strength close to B_{eq}. There is then no kinematic stage, because α-quenching is immediately important. The dynamo acts then to change the scale and spatial distribution of the field. An example of typical evolution of the magnetic field in a spiral galaxy as envisaged by the standard dynamo model is illustrated in Figure 7.

Curgerile subgravitaționale (eterul științific), mai subtile decât gravitația, par a fi și de dreapta și de stânga, observându-se compunerea axială!
Putem vorbi de curgeri paralel-antichirale la scara Universului detectabil.
Chiar există câteva modele matematice, ce fac trimiteri către această zonă, scornite de unii cercetători mai curajoși.

MAREA NAIVITATE:
Planetele au această dinamică probabil datorită magnetismului!

NU AU AFLAT:
Codul Fundamental se aplică oricăror mărimi de cluster, este universal!

Ca să înțelegi, trebuia doar…să vezi. Ai fost educat să crezi că Universul este construit dincolo de înțelegerea ta,

sisteme spiralate de curgeri, acreție rotativă către diverși atractori, galaxii cu brațe, dinamica fluide etc.

sisteme echidistante de curgeri, acreție fixă către diverși atractori, gravitație magnetism etc.

ai fost educat…să fi orb…ai închis singur ochii!
DESCHIDE OCHII, FOLOSEȘTE MINTEA….ȘI VEI ÎNȚELEGE!

The data returned by the spacecraft have been extensively analysed by an international team of scientists led by Dr. C. Xiao from Chinese Academy of Sciences, Prof. Pu from Peking University, Prof. Wang from Dalian University of Technogy. Xiao and his colleagues used the Cluster data to deduce the three-dimensional structure and size of the null point, **revealing a surprise**.

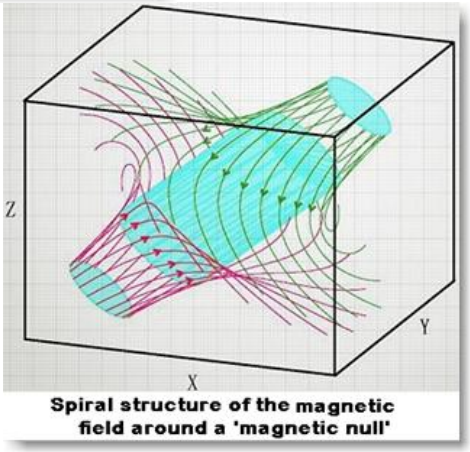

Spiral structure of the magnetic field around a 'magnetic null'

The null point exists in an **unexpected vortex structure** about 500 kilometres across.

"**This characteristic size has never been reported before in observations, theory or simulations**," say Xiao, Pu and Wang. This result is a major achievement for the Cluster mission as it gives scientists their first three-dimensional look at the very heart of the reconnection process.

Throughout the Universe, magnetic reconnection is thought to be a fundamental process that drives many powerful phenomena, such as the jets of radiation seen escaping from distant black holes, and the powerful solar flares in our own Solar system that can release more energy than a billion atomic bombs.

Cluster's "Magnetic Reconnection" Data and the Big Picture

September 19, 2008

The Cluster results which came in several weeks ago gave scientists a new view of "magnetic reconnection." But have their interpretations of the data given us a complete picture of what's going on or did they miss the bigger picture? It seems they've let electricity out of the equation once again.

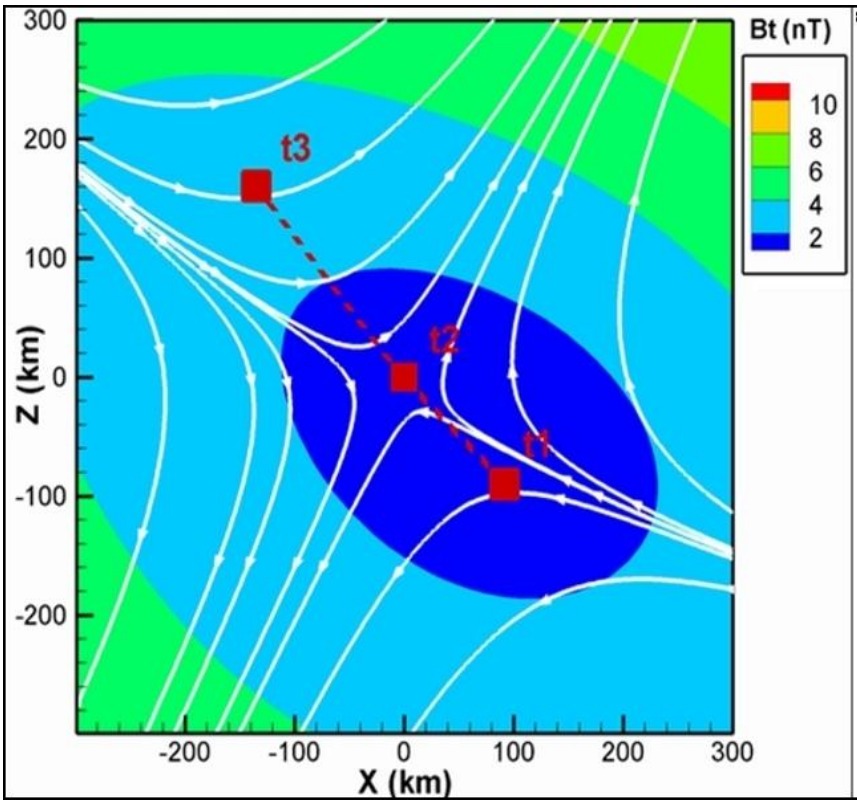

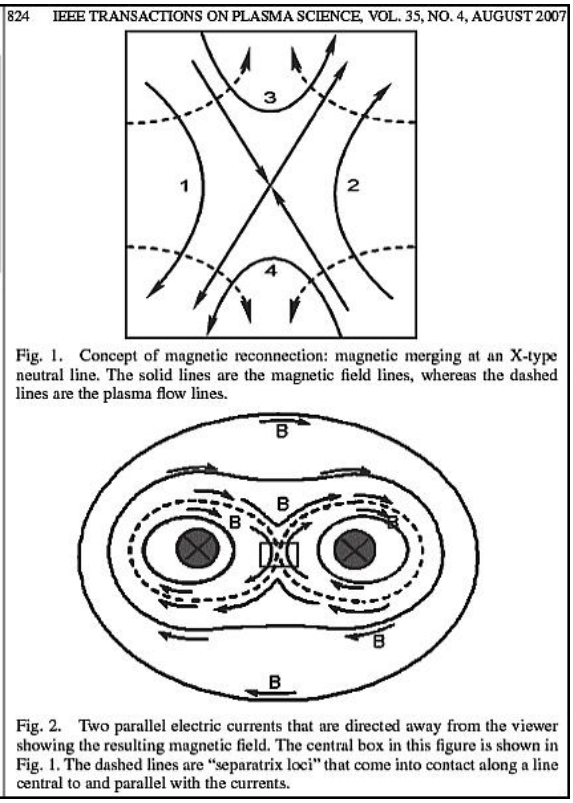

Fig. 1. Concept of magnetic reconnection: magnetic merging at an X-type neutral line. The solid lines are the magnetic field lines, whereas the dashed lines are the plasma flow lines.

Fig. 2. Two parallel electric currents that are directed away from the viewer showing the resulting magnetic field. The central box in this figure is shown in Fig. 1. The dashed lines are "separatrix loci" that come into contact along a line central to and parallel with the currents.

Dynamics of the solar active region finestructure

(interacțiuni laterale, trenuri de angrenare, toroidale, macro-E.F.T.)

B. Bovelet and E. Wiehr
Universitäts-Sternwarte, Geismarlandstraße 11, 37083 Göttingen, Germany

(Received 22 May 2003 / Accepted 11 August 2003)

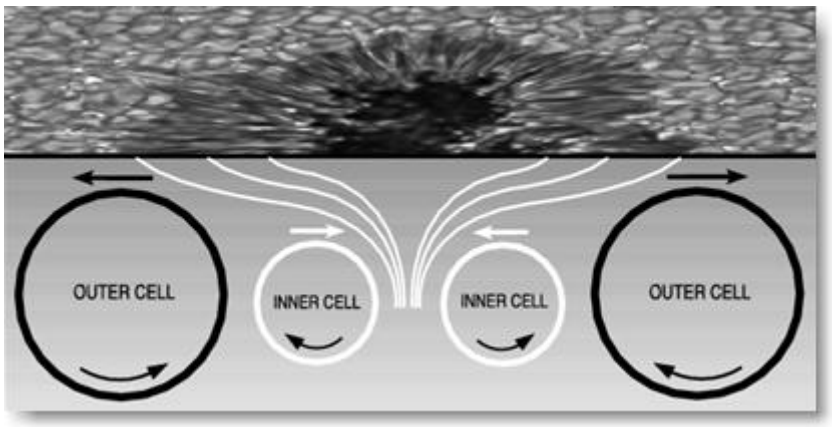

Abstract

We investigate the dynamical behavior of the finestructure in a sunspot's surroundings and its penumbra from a speckle-reconstructed 60 min time series taken at the 45 cm Dutch Open Telescope (DOT) on La Palma. In the 1 nm spectral window containing the *G*-band, we determine the area of each feature and its time evolution by means of pattern recognition, particularly adapted to separate bright granular edges from inter-granular *G*-band bright points (BP). The evolution of each individual BP shows a stronger variation of the area than of the intensity. We analyze the horizontal motions of BP as a function of their distance from the sunspot center. Within a 6 Mm ring around the outer sunspot border, most BP (4/5) move radially outwards; they are faster than the minority (1/5) of inward moving BP. The difference of both velocities indicates a radial outward drift which decreases from about 0.3 km s^{-1} at the outer penumbral border to zero at about 20 Mm distance (28´´) from the sunspot center; a spatial range that we interpret as the extension of the sunpot "moat". **This finding supports the idea of giant rolls in deep layers measured by helio-seismic tomography and predicted by theory.** Inside the penumbra, we find a 4/5 majority of penumbral bright structures (PBS) to move inwards with a mean velocity of 0.8 km s^{-1}. The 1/5 minority of outward moving PBS is almost entirely located in the outer penumbra; their mean velocity of 0.8 km s^{-1} is equally found for penumbral dark structures (PDS) in the outer penumbra, in agreement with penumbral MHD models.

CE LEGĂTURĂ ARE COSMOSUL CU DINAMICA PLASMEI?...

Răspuns - Codul Fundamental al interacțiunilor elicoidale!

(concatenări pe capete, alipiri axiale, repulsie pe capete sau axiale, etc)

Magnetic reconnection is a fundamental process in physics, the continuous breaking and rearrangement of magnetic field lines in a plasma-a hot ionized gas. **Understanding reconnection** phenomena has broad implications in how Earth's magnetosphere functions, how solar flares and coronal mass ejections work-and how they might affect our planet, and a wide variety of astrophysical settings. This new theory was developed to better explain recent large-scale three-dimensional kinetic simulations that describe the physics of this process at the most basic level. "Previous kinetic studies have been primarily limited to simple two-dimensional models," said Daughton. "A team of researchers from across the Laboratory employed a first-principles approach to study the dynamic evolution in three dimensions using the plasma simulation code VPIC, a particle-in-cell plasma physics code." Daughton continues, "These 3-D calculations required a thousand times more computational resources than the 2-D models. This only became possible recently due to the development of petascale supercomputers, first with Roadrunner at Los Alamos and more recently on the Kraken machine at Oak Ridge National Laboratory. Funding from the LANL Laboratory Directed Research & Development program has allowed us to exploit these powerful new machines as soon as they became available." The Nature Physics article reports the new results are drastically different than the previous 2-D models and feature the formation and turbulent interaction of helical magnetic structures known as flux ropes. Early researchers speculated that such flux ropes may form during the initial development of magnetic reconnection, but the new results demonstrate that the vast majority of these structures are produced within intense electron current sheets that form at later time. The key features of this complex evolution are explained by the new theory described in this paper.

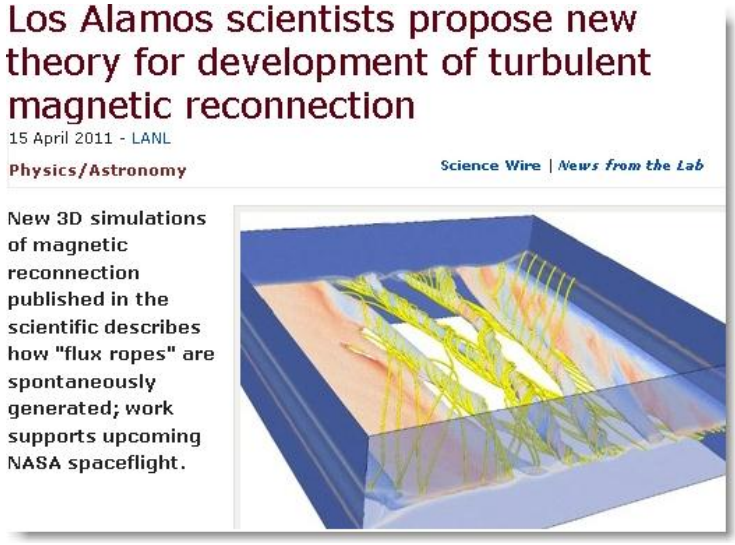

A magnetic flux rope is a bundle of magnetic field lines with pitch varying with radius. One may alternatively consider a rope as a spiraling current system.

An experiment at UCLA on colliding flux ropes was done on the LAPD device. The QSL region has a simple interpretation. Two closely spaced field lines, which enter the QSL, wind up at very different spatial separations at finite distances along the current channel. Outside the QSL neighboring field lines remain close to each other. In this experiment the Quasi Seperatrix Layer (QSL) was measured for the first time. Representative field lines from the two flux ropes are shown in yellow and blue along with the Q=1000 surface in blue threading between them. The axial dimension is compressed 30 times.

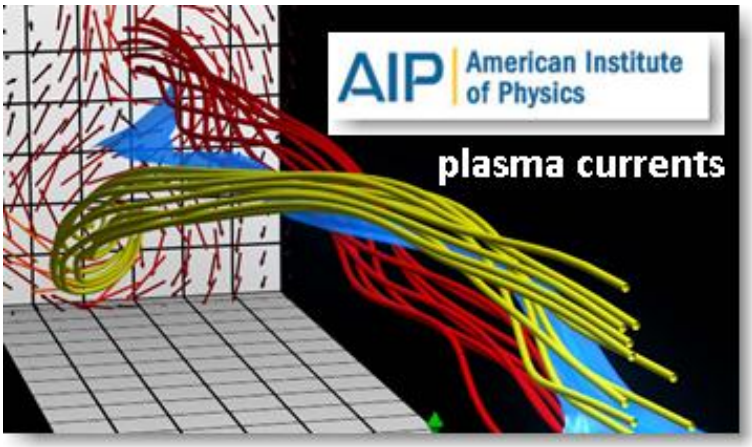

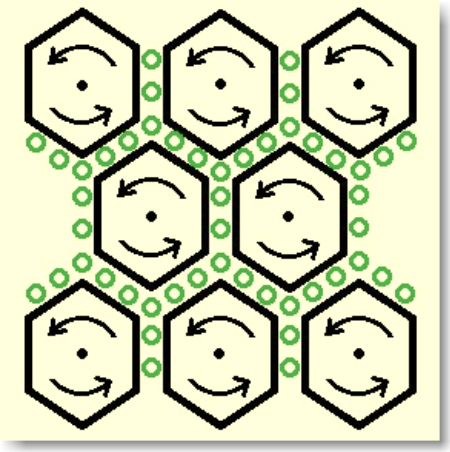

INDIFERENT LA CE SCARĂ VEDEM…
TOT UNIVERSUL FOLOSEȘTE UN COD UNIC!
PROGRESUL TEHNOLOGIC
ESTE CONSTRUIT, ÎN INTEGRALITATE,
(fără a conștientiza)
PE CODUL FUNDAMENTAL!
MAXWELL, unificând electricitatea și magnetismul,
a plecat de la …CODUL FUNDAMENTAL
Interacțiuni elicoidale, un început de unde
totul a decurs…normal!

Compunerea axială pseudo-impară este atunci când 2 E.F.T. sunt chirale, neobservându-se că, între ele, există o a treia E.F.T., antichirală celor 2 și cu mult mai mică, având un rol asemănător lubrifianului.

A Dynamical Theory of the Electromagnetic Field

Figure of **Maxwell's molecular vortex model**. For a uniform magnetic field, the field lines point outward from the display screen, as can be observed from the black dots in the middle of the hexagons. The vortex of each hexagonal molecule rotates counter-clockwise. The small green circles are clockwise rotating particles sandwiching between the molecular vortices.

In 1864 Maxwell published *A Dynamical Theory of the Electromagnetic Field* in which he showed that light was an electromagnetic phenomenon. Confusion over the term "Maxwell's equations" sometimes arises because it has been used for a set of eight equations that appeared in Part III of Maxwell's 1864 paper.

A Dynamical Theory of the Electromagnetic Field, entitled "General Equations of the Electromagnetic Field, and this confusion is compounded by the writing of six of those eight equations as three separate equations (one for each of the Cartesian axes), resulting in twenty equations and twenty unknowns. (As noted above, this terminology is not common: Modern references to the term "Maxwell's equations" refer to the Heaviside restatements.)

*With a century and a half of hindsight we **can see the spinning cell model** as a crucial bridge between old and new ideas—built from old materials but paving the way for a completely new type of theory, one which admits that we may never understand the detailed workings of nature… Scientific historians now look upon his spinning cells paper as one of the most remarkable ever written…" –Basil Mahon*

FIRST EDITION of Maxwell's celebrated mechanical model of the electromagnetic field, a significant step in the development of his equations describing electricity and magnetism.

"As early as 1857 Maxwell began to develop **the idea of orienting molecular vortices** along magnetic field lines, culminating in the publication of his paper 'On physical lines of force'… He posited a **honeycomb of vortices in which each vortex cell was separated from its neighbour by a layer of spherical particles, revolving in the opposite direction to the vortices.** These 'idle wheel' particles communicated the rotatory velocity of the vortices from one part of the field to another. In this ether model, the most famous image in nineteenth-century physics, the analogy provides mechanical correlates for electromagnetic quantities. The angular velocity of the vortices corresponds to the magnetic field intensity, and the translational flow of the idle wheel particles to the flow of an electric current; the field equations are based on the rotation of molecular vortices in the ether. He emphasized that while the theory was mechanically conceivable, the model itself was provisional and temporary, even awkward, hardly 'a mode of connexion existing in nature' (Niven, 1.486), an argument that has generated much philosophical discussion about the role of models in physics" (DNB).

Maxwell "had not expected to extend his paper *On Physical Lines of Force* beyond Parts 1 and 2" but in the summer of 1861 he began extending his mechanical model to cover "electrostatics, displacement current and waves" [Part 3] and used "his model to explain why polarized light waves change their plane of vibration when they pass through a strong magnetic field.

NU trebuie să fii MAXWELL să înțelegi unificarea a tot ce există. Nu trebuie să fii NEWTON să înțelegi gravitația. SIMPLITATEA CODULUI FUNDAMENTAL, modalitatea de interacțiune a acestor curgeri superfluidice, ale E.F.T.("linii de forță" pentru unii), indiferent la ce scară….este tot ce aveți nevoie pentru a depana, alături de mine….un OZN!

În gaura de la chiuvetă, cu 3 găuri, ca atractori, se întâmplă ca prin 2 găuri să curgă apa însă a treia se pare că nu participă. Apa iese pe stânga și respectiv dreapta(antichiral) prin doar 2 din 3 găuri! Acest lucru este vizibil când lungimea de înfășurare este scurtă, aceste transporturi neputând să se încolăcească reciproc.(figura 3 găuri)

Dacă lungimea este suficientă, elicoidele antichirale se încolăcesc reciproc.(figura 5 găuri)

Un lucru esențial este influența reciprocă, de tip extern, a transportului elicoidal, a fiecărei E.F.T., mai mult sau mai puțin observabilă(brațele înfășurărilor)

Singurul lucru esențial, de aici, este transportul de particule, având sens și chiralitate.

Iată și puțină teorie, plasma, turbulența și…**același COD FUNDAMENTAL!**

In the case of a magnetized plasma these are also called current-vortex filaments because they are structures elongated along the main magnetic field, and carry singularities in the current density, particle density and fluid vorticity.In a magnetized plasma **three types of vortices are identified, each with a different combination of current, density, and vorticity.** **Systems of three**, and some configurations of four filaments were found to be integrable, just as in the case of hydrodynamical point vortices.These **few-vortex interactions** **are of interest** because they present the simplest configurations capable of generating different length scales, the most spectacular example of this is of course the vortex 'collapse'. Certain ranges of initial conditions for these few vortex problems lead to a filament or point vortex collapse: The vortices contract to a single point in a finite time. In hydrodynamics, only a self-similar collapse is possible.

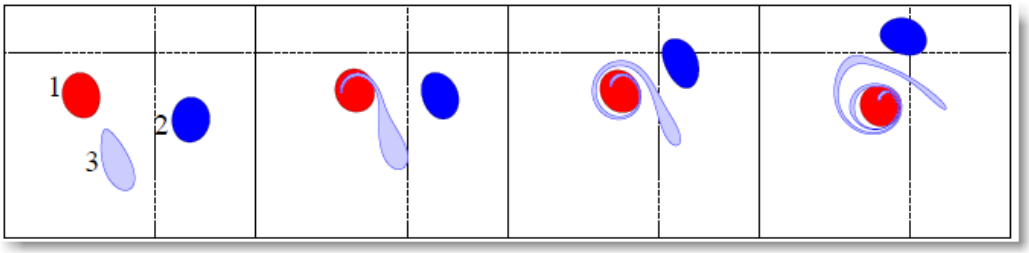

Figure 7.1: Interaction of three current-vortex patches with parameters, strengths, and initial conditions equal to those of the collapse in Fig. 3.2 of Sec. 3.4.1. The evolution is calculated using the CD method by replacing the point vortices by small circular patches.
One of the vortices is pulled apart, while the two others remain intact.

There are indications that the three vortex interaction is indeed an important interaction between vortices in two-dimensional turbulence, and the wider range of possible motions suggests that the importanceof such vortex 'collisions' will be even more important in drift-Alfv´en turbulence.

Beyond the time of collapse, there is no longer a formal solution to the point vortex problem. In physical reality, vortices will have a finite extent, and at some point in the motion the assumption that the vortices are infinitesimally small will break down. The internal structure of the vortices will then have to be taken into account. In first approximation this can be done by replacing the point vortices by vortex patches. When the patches are far apart, the vortices will behave as point vortices. **At short distances the patches deform each other.** The evolution forthe three filament non-self-similar collapse is shown in Fig. 7.1. Because the parameter ranges which lead to a collapse are much wider in the plasma case, one expects this type of interaction between vortices to be more common in turbulent plasmas than in fluids.

CODUL FUNDAMENTAL
al interacțiunilor elicoidale se poate aplica fie la interacțiuni de dimensiuni galactice…fie la clusteri mici, de tip foton-graviton.

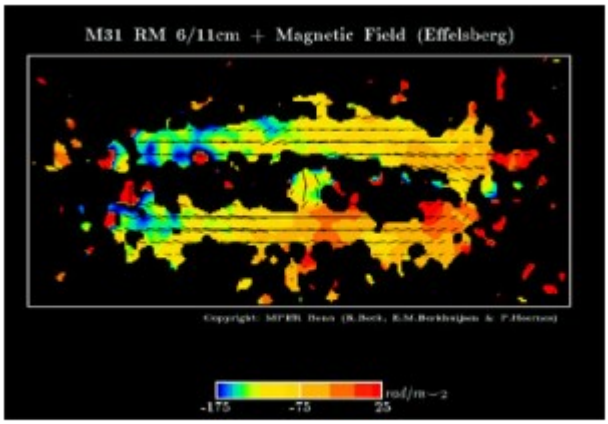

The Faraday rotation in the Andromeda galaxy (M31) has a negative sign on the northeastern side (on the left in the image) but is positive on the opposite side. This proves that the magnetic field in M31 is highly ordered and forms a ring, pointing away from us in the northeast and towards us on the southwest side. This demonstrates the capacity of Faraday rotation to detect fields and determine their strength and direction. The SKA will be able to apply this technique out to high redshifts, encompassing millions of galaxies and even the intergalactic medium. Figure copyright Max-Plack-Institut fuer Radioastronomie (R. Beck, E. M. Berkhuijsen & P. Hoernes).

For the Milky Way and for nearby **galaxies** and clusters, high-sensitivity mapping with the SKA of polarized synchrotron emission, combined with determinations of rotation measures (RM) for extended emission, for pulsars and for the background RM grid mentioned above will allow us to derive detailed three-dimensional maps of the strength, structure and **turbulent properties** of the magnetic field in these sources, which can be compared carefully with the predictions of various models for magnetic field generation.

At intermediate redshifts , polarised emission from galaxies will often be too faint to detect directly, but the magnetic fields of these sources can be traced by the RMs they produce in the polarised background grid. This will allow detailed studies of the magnetic field configuration of individual objects at earlier epochs; comparison with studies of local galaxies will allow us to understand how magnetized structures evolve and amplify as galaxies mature. Furthermore, from a statistical standpoint, the large number of RMs obtained from intervening galaxies and Ly-alpha absorbers will allow us to distinguish between competing models for galaxy and magnetic field evolution as a function of redshift.

Physicists have found a giant Faraday effect

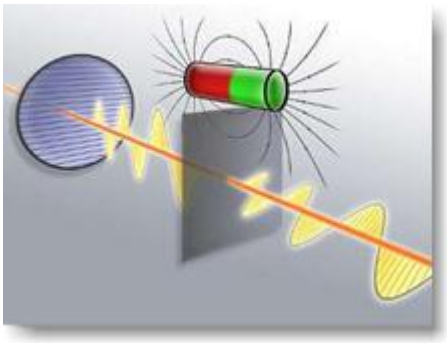

05.04.2011

Physicists have discovered a "giant" Faraday effect - the phenomenon of rotation of the polarization of **light** passing through a medium in a magnetic field. The researchers worked with a semiconductor of mercury telluride and the observed effect was two orders of magnitude stronger than in previous works. The study is published in the journal *Physical Review Letters*, a summary of these results in portal Physics World.

Described effect was first described in 1845 by Michael Faraday. He "works" for light with linear polarization - in this case the electric vector of the propagating wave, oscillating, always remains in the same plane, which passes through the direction of wave propagation. The severity of the Faraday effect is described by the so-called Verdet constant, which characterizes how rapidly rotates the plane of polarization with increasing magnetic field and the thickness of the material.

Until now, for all investigated compounds the value of the Verdet constant does not exceed 10^4 radians per tesla (unit of magnetic induction). The authors, using very well cleaned and the semiconductor light of certain wavelengths, have shown that for a film of mercury telluride Verdet constant is about 10^4 radians to the Tesla.

……

Experts believe that the observed property of their mercury telluride can be used to create optical transistors - analogs of ordinary transistors, in which an electric current is used instead of light.

……

CERCETĂTORII VĂD PERMANENT ELICOIDA….
ÎNSĂ O PUN PE SEAMA MAGNETISMULUI

Răspunsul la o întrebare greșit pusă este întotdeauna o….
NEÎNȚELEGERE PERPETUĂ A…SOLUȚIEI!

Photonic Structures

3-D Lattices with a Twist: Next Generation Photonic Structures

The investigation of artificial dielectric structures in order to engineer, guide or store light is driven by the increasing requirements for digital information transmission and processing bandwidth. Materials that change their properties due to light (whereupon light itself reacts on the changed material) provide the missing link to controlling light with light itself. Photorefractive crystals are promising examples. The illumination of such a material with structured lattice-writing light waves yields fascinating reconfigurable nonlinear photonic lattices.

In recent years, this technique has led to photonic structures that are optically induced with the help of so-called discrete non-diffracting beams. These nifty plane wave interference patterns possess an intensity distribution modulated in both transverse dimensions but invariant in the direction of propagation. This allows for the **optical induction** of corresponding photonic lattices, which pioneered the demonstration of fundamental effects such as **discrete solitons**, Zener tunneling and Bloch oscillations, as well as Anderson localization. However, we see that the full potential of this technique has not yet been explored. In particular, vortex fields and their three-dimensional counterparts—helical lattices—have been a closed book in singular optics, despite **their enormous potential.**

We presented several novel strategies for overcoming the rather simple lattice geometries studied so far and head towards a new structural variety of non-diffracting wave fields including vorticity. One of our ideas—to control the phase relation of different components in the spatial spectrum of discrete non-diffracting beams—led to the demonstration of non-diffracting kagome and graphene lattices. Extending this strategy, we developed an approach to constructing all **three fundamental vortex lattices. These non-diffracting beams represent unique periodic patterns of triangular, square or hexagonal vortices and are particularly interesting due to the inherent connection between optical vortices and the orbital angular momentum of light.**

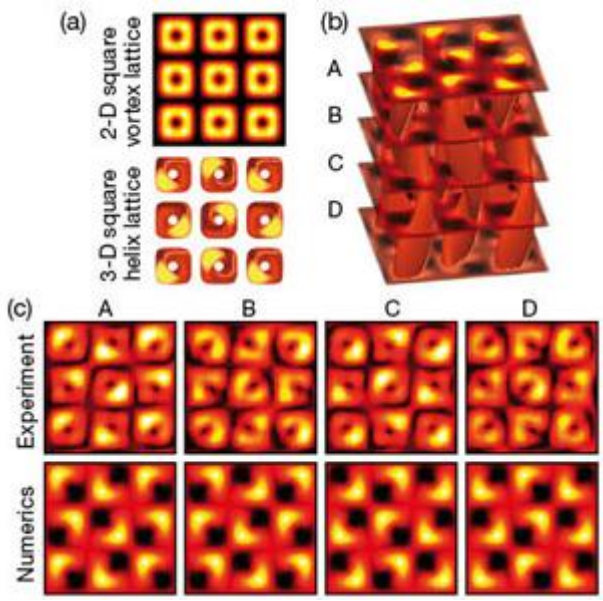

In the same way, the creation of three-**dimensional helical lattices was a big challenge for discrete photonics until we found an ingenious modification to our approach and used the two-dimensional vortex lattices as a basis for the first construction of helix lattice waves**. The figure illustrates the square vortex and square helix lattice, and the analysis of different planes in the direction of propagation clearly verifies the helical structure of the three-dimensional intensity distribution.

These recent developments enable the optical preparation of an unequaled versatility of novel two- and three-dimensional photonic structures, providing forward-looking contributions to our vision of c„ontrolling light with light. **Moreover, our approach can easily be transferred to other fields.** An adaption to different photosensitive media allows for the realization of complex photonic bandgap materials or advanced artificial material structures such as photonic crystals or metamaterials. In addition, the creation of chiral optical traps in atom optics and the field of cold gases is now feasible due to our technique.

Oriunde te-ai uita, fie în știință fie în religii, dorind să descoperi construcția Universului…ai același lucru de văzut!
…deschide ochii….și vezi!

Without a magnetic field, the sun would be a bland star with no details, but for nearly 100 years, the origin of this field **remains poorly known**.

Image of a solar magnetic loops *(Courtesy - TRACE)*.

WHERE DOES THE SUN'S MAGNETIC FIELD COME FROM?

Statement of the Problem:

The sun, like other stars, formed from a cloud of interstellar gas that **probably** contained its own magnetic field. But the sun would have lost any remnants of this vestigial magnetic field within a few million years after its formation. Yet today, it has the most powerful magnetic field of any body in the solar system. Through **some process, as yet not fully understood**, the sun's field must keep regenerating itself across 4.5 billion years of time! How does it do that?

In some theoretical models, some vestige of this primordial field may still be trapped within the sun's 'Radiative Zone', which lies 100,000 km below the visible surface. How strong might this field be today? According to Nicholas Boruta at the University of Chicago, a variety of evidence, including the data from the SOHO satellite's helioseismometer instrument, prevent the internal magnetic field from being stronger than about 30 Gauss. This is a far cry from the million-gauss fields that were once proposed by astronomers in the '70s and '80s. This field is, however, completely separate from the surface fields because of the unique properties of the plasmas in the Radiative Zone which prevent its escape. So, even the presence of a primordial magnetic field **doesn't answer the question of where the sun's surface field comes from/** This is the field that causes sunspots, solar flares, prominences and heats the coronal gasses to millions of degrees C.

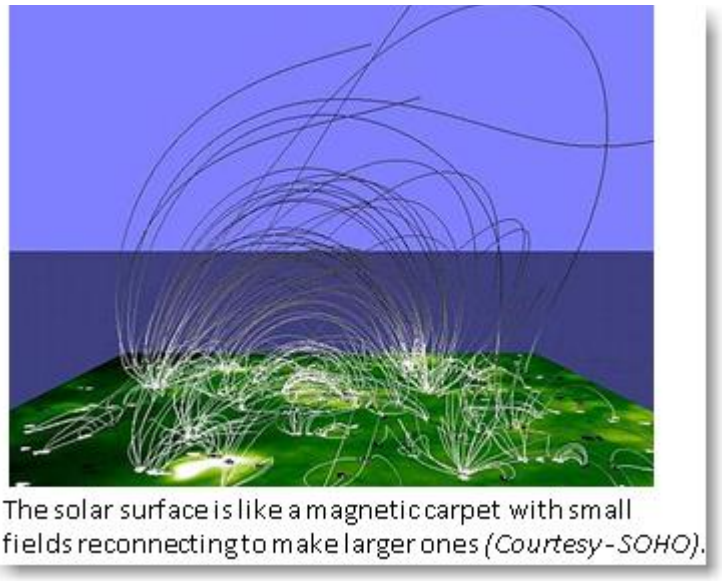

The solar surface is like a magnetic carpet with small fields reconnecting to make larger ones *(Courtesy - SOHO)*.

Calculatorul, memoria acestuia și tehnologii bazate pe filtrul de….sens/chiralitate, COD FUNDAMENTAL aplicat!

Applications - Spintronics meaning "spin transport electronics"

The storage density of hard drives is rapidly increasing along an exponential growth curve, in part because spintronics-enabled devices like GMR and TMR sensors have increased the sensitivity of the read head which measures the magnetic state of small magnetic domains (bits) on the spinning platter. The doubling period for the areal density of information storage is twelve months, much shorter than Moore's Law, which observes that the number of transistors that can cheaply be incorporated in an integrated circuit doubles every two years.

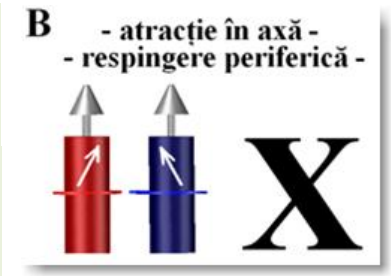

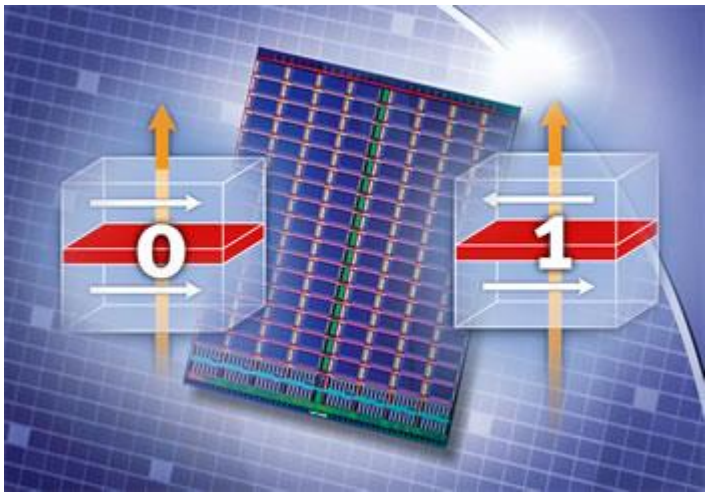

MRAM, or magnetic random access memory, uses a grid of magnetic storage elements **called magnetic tunnel** junctions (MTJ's). MRAM is nonvolatile (unlike charge-based DRAM in today's computers) so information is stored even when power is turned off, potentially providing instant-on computing.

Viewpoint: Double or nothing for spin filters

José María De Teresa, Magnetismo de Sólidos, Facultad de Ciencias, ICMA, CSIC-Universidad de Zaragoza, Calle Pedro Cerbuna 12, 50009 Zaragoza, Spain

Using a double spin-filter tunnel junction consisting of two magnetic insulating layers, researchers have observed a sizeable magnetoresistance without using magnetic electrodes, thus tuning the tunneling via the magnetic state of the insulating layers and by application of an electric voltage.

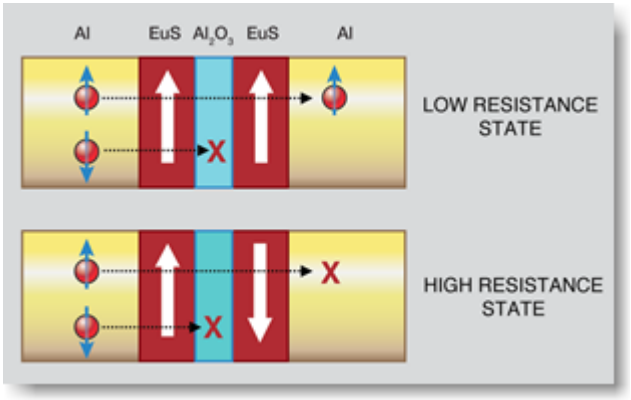

Some **unexplained features** in the results presented by Miao *et al.* suggest that **not everything is fully understood** from the theoretical point of view. The quite efficient but relatively simple theoretical treatment used to interpret **the results suggests that a deeper understanding of the phenomenon is still required**. This is reminiscent of the state-of-the-art of magnetic tunnel junctions at the end of the nineties, at a time before the discovery of important factors like interface effects or electron wave-function symmetry effects. There is every reason to be optimistic that new experimental results and **more rigorous theoretical treatments will shed more light on the exciting physics shown by these spin-filter devices.**

Figure - A double **spin-filter** junction sketched here in (top) a low resistance configuration and (bottom) a high resistance configuration. When the magnetic layers are **antiparallel**, no current flows, but when the magnetic layers are **parallel**, only electrons with **spins parallel** to the magnetization direction can cross the junction. By changing the magnetic **orientation** of the EuS layers, the **spin-polarized** current can be turned on and off, **like a valve.**

Filtre de chiralitate/sens se regăsec și… la nivel cuantic!

Low-dimensional, geometrically frustrated quantum antiferromagnets can support a "**spin liquid**" state, which has no long-range order, even at very low temperatures, and with a finite energy gap. In some of these systems, a magnetic field can drive a quantum phase transition to an ordered phase that is mathematically equivalent to Bose-Einstein condensation or the Mott metal-insulator transition. This makes the study of criticality and dimensional crossover in spin liquids of wide significance.

In a Rapid Communication appearing in *Physical Review B*, **Vasile Garlea** and collaborators at the Oak Ridge National Laboratory, USA, the Hahn-Meitner Institut in Germany, and the Commissariat à l'Énergie Atomique in Grenoble, France, report an **unusual magnetic-field-induced spin ordering** in a geometrically frustrated quasi-one-dimensional compound, Sul-Cu2Cl4. At high magnetic fields, **the spins order into a spiral that twists** around the *c* axis. **This spiral, or "helimagnetic," phase has a definite chirality—the spins spiral in one direction…. but not the other.**

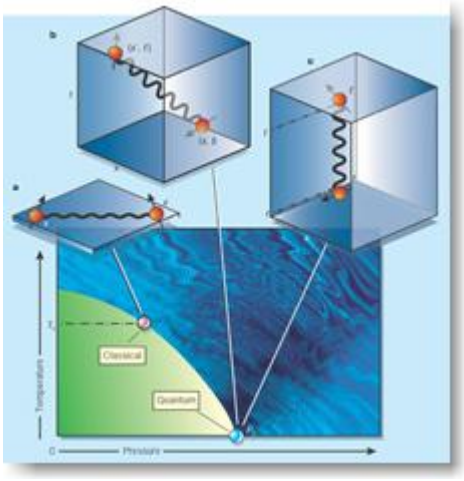

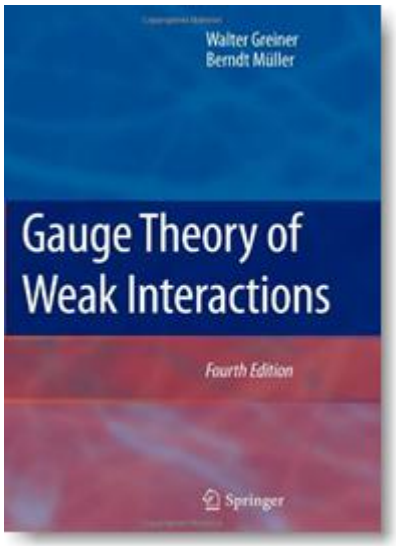

Toate teoriile fizicii, aplicabile la orice dimensiune, conțin la nivel fundamental, CODUL UNIC al interacțiunilor elicoidale!

Higher Holographic Spin Currents obtained by a Twistorial Holography Gauge Theory

Simone Giombi (Harvard) and Xi Yin (Harvard, Princeton) have recently computed the holographic correlation function of topolo gical monopole twistor structures considering a twistor transform of the correlation functions on the polarization spinors in "Higher Spins in AdS and Twistorial Holography". The central message of Giombi and Y in is the complete agreement of the tree level three point functions of higher spin currents in Vasiliev's theory with the conjectured dual free O(N) vector theory. "Firstly,

the bulk **higher spin gauge theory is analogous to the tensionless limit of string field theories** in AdS space, but has explicitly known classical equations of motion. Secondly, the conjecture provides the first explicit holographic dual of a free (gauge) theory. Thirdly, the conjecture **provides the first precise holographic dual of a CFT that can be realized in the real world,** namely the critical O(N**) vector model** (for small values of N)." The general picture was based on E. Sezgin and P. Sundell, "Massless higher spins and holography," (2003) and I. R. Klebanov and A. M. Polyakov, "AdS dual of the critical O(N) vector model" (2002).

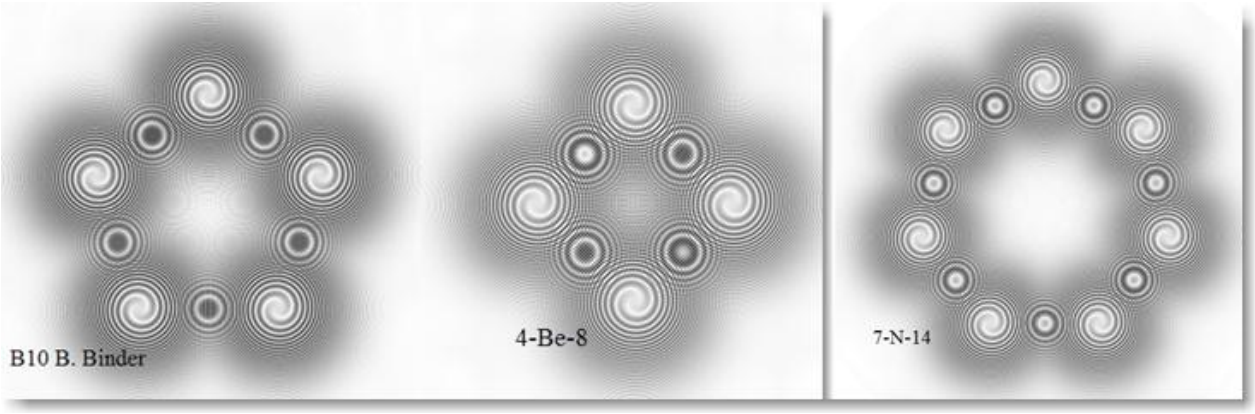

Comment: intuitively, this result is clear and not too complex regarding the understanding of the AdS dual of O(N). The way they tried it the first time was like using a sledgehammer to crack nuts. As a fact, despite of it's simplicity in the twistor internal variables it has never been in the focus of considerations. Calculating the correlation functions on the polarization spinors with twistor internal variables is exactly what we do in our computer experiments. Giombi and Yin work with delta functions in Fourier space, we obtain the correlation function from a convolution of Gaussian shape functions working in Fourier Space and get strong local overlap effects, **which provides for the same limit and Coulomb/Kepler interaction at large distances.** Harvard and Princeton and others are frequently web-visitors here, hopefully they can find more inspirations. Due to the very high degree of complexity and nonlinearity in higher-dimensional **holgraphic spin interactions** (N > 3), **proper computer simmulations are the real challenge and really needed for verification, validation, inspiration, and prediction.** The MAP **attractor** provides for fixed points exchanging spin currents lossless between spaces of different constant curvature, like AdS SO(1,N-1) or SO(N-1,1) and dS SO(N).

Control over topological insulator photocurrents with light polarization

(…sau cum se vede sensul și chiralitatea teoretica, ambele lipsite de experiment)

Three-dimensional topological insulators represent a new quantum phase of matter with spin-polarized surface states that are protected from backscattering. The static electronic properties of these surface states have been comprehensively imaged by both photoemission and tunneling spectroscopies. Theorists have proposed that topological surface states can also exhibit novel electronic responses to light, such as topological quantum phase transitions and spin-polarized electrical currents. However, the

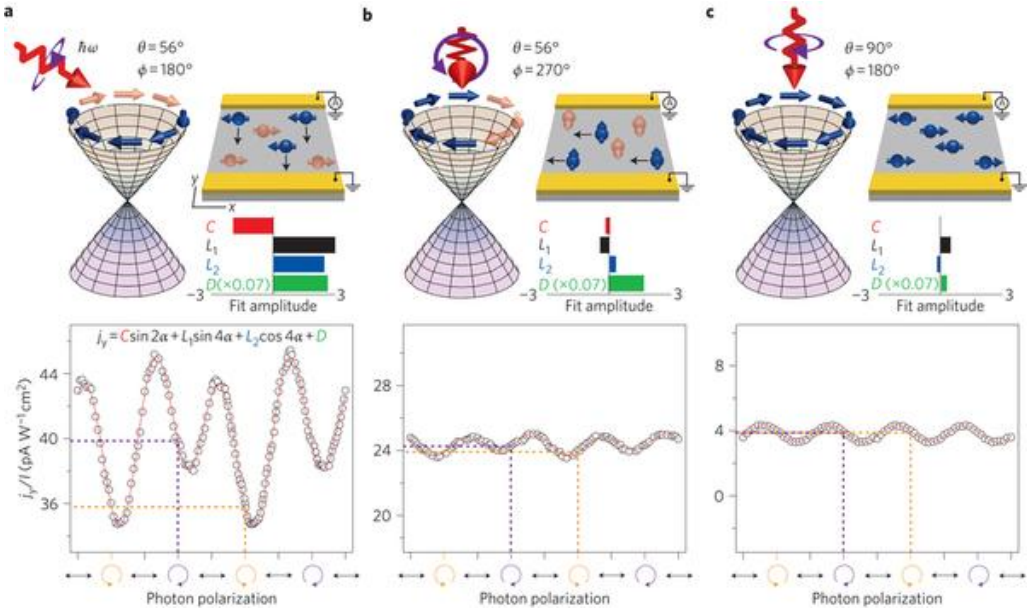

effects of optically driving a topological insulator out of equilibrium **have remained largely unexplored experimentally**, and no photocurrents have been measured. Here, we show that illuminating the topological insulator Bi_2Se_3 with circularly polarized light generates a photocurrent that originates from topological helical Dirac fermions, and that reversing **the helicity** of the light reverses **the direction** of the photocurrent. We also observe a photocurrent that is controlled by the linear polarization of light and argue that it may also have a topological surface state origin. This approach may allow the probing of dynamic properties of topological insulators and lead to novel opto-spintronic devices.

Muneo Kitajima
Cognitive Scientist
Center for Service Research
National Institute of Advanced Industrial Science and Technology (AIST)

Dar, creierul nostru….cum ar funcționa?

(în ….Teorie Unificată…)

Organic Self-Consistent Field Theory

BIH: Brain Information Hydrodynamics

At present, there is no research method for viewing the brain from a broad perspective. We suggest that theories of complex systems like fluid are useful. We therefore propose Brain Information Hydrodynamics (BIH) as a theory that should serve as a basis for constructing a Model Brain, which is traditionally conceived as an electronically based neuronal network and / or chemically based hormone field. In BIH, the influx of information from the environment is filtered at the entrance of the brain to reduce the amount of information to a tractable number of chunks. The influx flows along the terrain, which was originally shaped by genes and then transformed through experience. Immediate behavior is generated when the influx reaches the cerebellum directly. Deliberate behavior, the outcome of the cerebrum, is generated when the influx is trapped midway to the cerebellum where a number of vortices are created to transform the values of attributes of the information that the influx is conveyed successively to the ones finally exerted. The real-time constraint of behavior is satisfied by **creating emotional vortices** that force the flow to reach the cerebellum in a timely manner.

Time axis is central to information flow

Time is the fourth dimension of our four-dimensional physical universe. However, unlike the X- Y- Z- dimensions, it is not symmetric, in other words, it is not reversible. The order of our universe is being shaped as the interactions between life and the surrounding environment and develops along the **one-directional** time dimension. The characteristic times of brain information processing ensure sustainability of **those interactions**.

The functioning brain is the result of the working of a huge network of 20 billion nerve cells and synapses. It basically converts input signals from the environment to information that is necessary for acting in real time. However, the phenomena that **the flow of information in the brain** causes are extraordinarily complex. **We suggest that this is analogous to the complexity of the phenomena exhibited by a flow of fluid and that it is useful to apply the construct of the theory of hydrodynamics metaphorically to the phenomena of information flow in the brain.**

Cerebrum formation process

……

After developing the cerebellum-like feed-forward networks, organisms then developed the cerebrum. As opposed to cerebellum, the cerebrum is equipped with feedback networks for processing information. These networks enabled the organisms to perform complicated information processing that was impossible for cerebellum-like feed-forward networks. How have the feedback-networks developed from the feed-forward networks? Here is our answer. When libido occurs, information from the external environment is gathered via sensory organs, eyes for visual information, nose for olfactory information, and ears for auditory information. **The set of information originating from the variety of sensors with different modalities constitutes a set of information flows in the brain network. They flow simultaneously and quasi-independently, and are ultimately transformed into the information for generating external actions.**

However, the pattern of the flows is very complex because individual flows are not synchronous in time but the set of flows must converge at the time when an action associated with the input is taken. The timing of action is strictly determined by real time constraints. **Some flows may have spare time and have to wait until the other flows are ready to be integrated, or synchronized. While waiting, the flows of information may develop an order that is analogous to vortices in the stream of river.**

In the brain network, informational vortices may develop, drift, disappear, fission, and merge.

A vortex can interact with the other vortices.

These vortices can be conceived as manifestation of some functions that work as part of feedback control. See Figs. 1 and 2 for details.

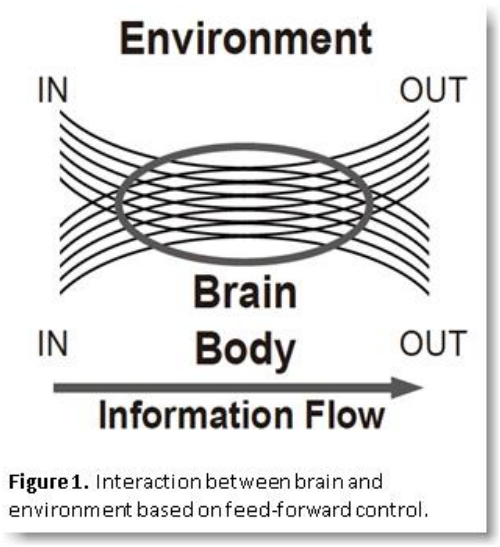

Figure 1. Interaction between brain and environment based on feed-forward control.

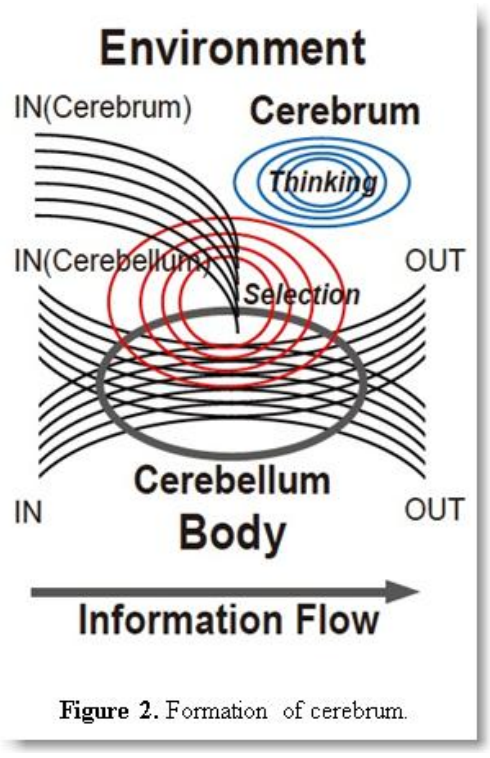

Figure 2. Formation of cerebrum.

Solenoidul cilindric și solenoidul toroidal - înfășurări tip "Preda".

Așa cum am văzut în capitolele anterioare, interacțiunile elicoidale le vedem cu ochiul liber în natură, un exemplu destul de simplu fiind tornada.

Convecția termică, prin curenții verticali și transport către centru, asigură dinamica, geometria fiind elicoidală. Interacțiunile acestor geometrodinamici elicoidale de clusteri respectă Codul Fundamental.

Stringurile fizicienilor sau linia de câmp magnetic sunt la fel, tornade, cu sens și chiralitate.

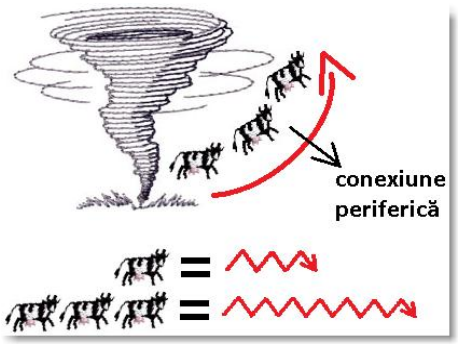

Aceste tornade induc în jurul lor dinamici de tip toroidal, clusterii învecinați încep să înfășoare cilindrul. Ei încep să se așeze în șir indian, să formeze o altă curgere, prin mecanismul concatenării cap la cap.

De ce preferă să facă asta?

Imaginați-vă că mergeți cu un autovehicul sport, cu 250km/h, pe o autobandă cu 1000 de benzi pe sens. Pe aceste benzi apare cu TIR imens, lat cât 10 benzi, exact lângă dumneavoastră. În acest moment, pierdeți controlul, autovehiculul fiind tras în spatele bolidului, în siajul acestuia. Pe langă faptul că era să intrați sub TIR, vedeți cum computerul de bord indică un consum de combustibil mult mai mic. Sunteți foarte surprins să constatați că, în spatele tirului, s-a format deja un șir indian de autovehicule. În mod similar, celelalte consumă mai puțin combustibil. În acest moment știți că această deplasare consumă cea mai mică energie. Conexiunea periferică, a traiectoriilor individuale(așezarea uneia în spatele celeilalte)este așadar o consecință firească...de bun simț!

Preluând principiul inductiv și conexiunea periferică, vom analiza tornada electrică, dintr-un conductor, ce induce circulații magnetice împrejurul acesteia.

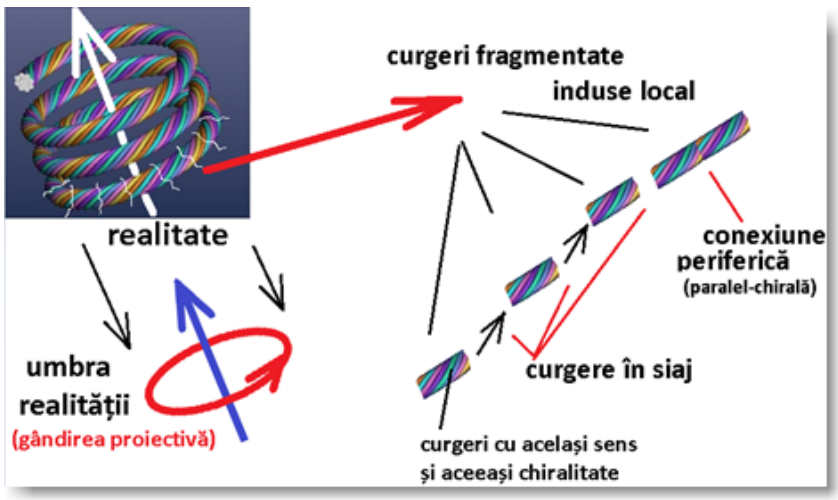

Liniile de câmp magnetic, așa cum le știe știința astăzi, sunt proiecțiile pe un plan ale circulațiilor elicoidale. (clustri cu dinamică indusă de tip magneton).

Materia anorganică, în chiralitate de dreapta, induce curgeri cu sens clar stabilit și chiralitate de dreapta(Cod Fundamental). Sensul curgerilor magnetice se evidențiază cu….busola, prin concatenare acesteia la curgeri! De ce aceste șiruri elicoidale nu se închid, sunt deschise, este simplu. Imaginați-vă că autovehiculul dumneavoastră, după ce a ocolit firul(o spiră), nu se mai poate plasa în aceeași poziție, închizând cercul. **Pur și simplu poziția este ocupată** și este mult mai convenabil să mergeți în același siaj, din față, decât să faceți un salt pe o spiră(nivel) anterioară. Dacă doriți să faceți saltul la alt nivel, trebuie să consumați

energie suplimentară, ieșind din siajul dvs., dar și să îndepărtați mașina căreia doriți să-i luați locul. Ar fi o mare oportunitate dacă ar pleca singură, părăsind poziția, lăsând-o vacantă.

Secționând transversal, un copac, veți observa același principiu, numai că aici vedeți clar fibrele elicoidale de curgeri, având posibilitatea să faceți și o secțiune longitudinală.

Dacă la copac pasul elicei ar fi de 100m, este posibil să nu vedeți înclinarea, însă dacă este de 5m se vede sigur.

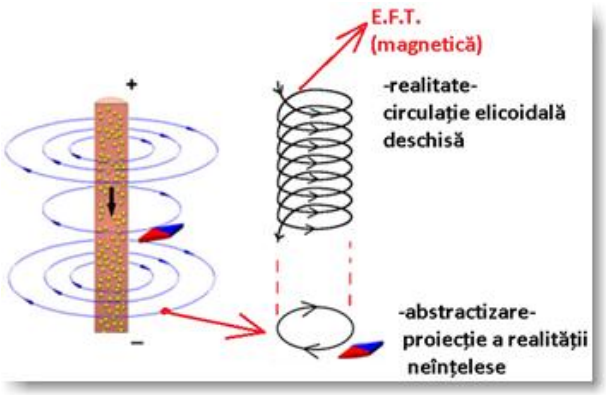

Acum, la magnetism, pasul elicei ar fi suficient de mic astfel încât să nu-l putem detecta! Cu cât clusterii sunt mai mici cu atât ei sunt mai vitezomani, cu pas elicoidal mai mic!

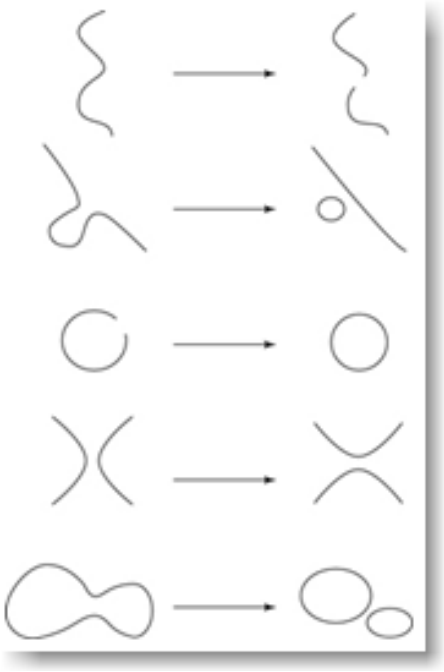

Interacțiunile stringurilor , ca dinamici de transfer de particule, în geometrie elicoidală, par să fie obiectul de lucru al teoriilor unificate, cu toate acestea
NIMENI NU VEDE REALITATEA…MAGNETISMULUI!

These strings came in two forms — closed strings and open strings. An open string has ends that don't touch each other, while a closed string is a loop with no open end. It was eventually found that these early strings, called Type I strings, could go through five basic types of interactions, as shown this figure.
Type I strings can go through five fundamental interactions, based on different ways of joining and splitting.
The interactions are based on a string's ability to have ends join and split apart. Because the ends of open strings can join together to form closed strings, you can't construct a string theory without closed strings.This proved to be important, because the closed strings have properties **that make physicists believe they might describe gravity.** Instead of just being a theory of matter particles, **physicists began to realize that string theory may just be able to explain gravity and the behavior of particles.**

Plecând de la aceste raționamente logico-intuitive, analogii, haideți să facem "2 minuni", pe care nici un fizician nu le va înțelege, deși , mare atenție,
NU FOLOSIM FORMULE MATEMATICE.
Puteți face solenoidul și toroidul Preda, ascunzând construcția, și veți bulversa orice fizician!
Acesta NU POATE ÎNȚELEGE….
EL este puternic ancorat la PROIECȚIA realității și nu la realitatea din spatele acesteia!
Cine va înțelege cine este PI (π),va înțelege cine este Dumnezeu!...Einstein știa asta.

Primele „2 minuni", făcute publice, sunt 2 înfășurări de conductor, pe un cilindru și pe un tor.

Mai întâi am luat solenoidul clasic(vezi figura) și l-am analizat. Am rămas puțin blocat, în Geometrodinamică Elicoidală realitatea înfășurării capătă alte valențe.

Înfășurarea conductorului, din start, nu se poate face după un cerc. Spira, așa cum am arătat mai sus, nu poate fi decât elicoidală. Încercând să tăiem cu un plan cilindrul de înfășurare al spirelor, nu vom putea obține realitatea 3D, elicoidul, ci numai o proiecție a acestuia.

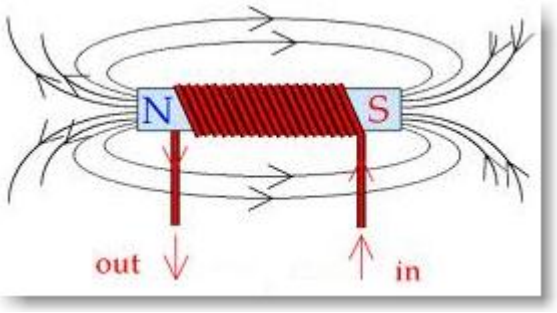

Din aceste considerente, orice secțiune, ce conține tangenta elicei, **este imposibil să fie un cerc**! **Salamul se taie "ca la nuntă", oblic!**

Dacă ar fi cerc ar însemna că spira se închide circular, în interiorul acesteia anulându-se circulația electrică!

Așadar, o proiecție a realității, în planul ce conține o dreaptă perpendiculară pe axa solenoidului și tangenta circulației electrice… este una….eliptică(vezi Kepler)!

Doar proiecția elipsei pe planul transversal….devine cerc, însă este proiecția…proiecției!...

De ce nu se înțelege realitatea fundamentală?....Pentru că relațiile fizice sunt între "N" proiecții ale aceleiași realități!...**nimeni nu vede peștele, ci numai umbrele lui**!

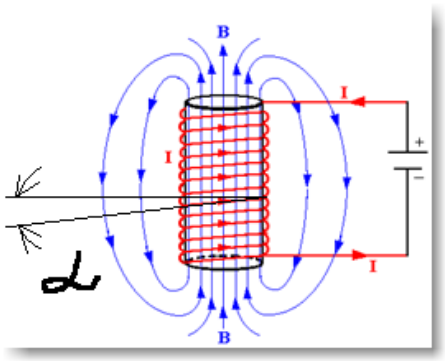

Datorită non-percepției acestei realități, toată fizica lumii, nu poate calcula intensitatea câmpului magnetic sau distribuția spațială a acestuia, în cazul în care unghiul spirelor(α) variază. Stupoare, calculul se face numai pentru α=0, adică ….spirele sunt circulare, **exact situația imposibilă**!(o aproximare)

Distribuția câmpului de curgeri magnetice, așa cum vom vedea, depinde de unghiul de tangență al înfășurării.

Practic, există un **unghi critic** al înclinării spirelor, pentru care axa câmpul magnetic indus se rotește cu 90º, axa N-S devenind perpendiculară pe direcția axei solenoidului, prin efect de strîngere elastică tip lasou.

Observație - Variația pantei, unei înfășurări(spire), „tip Preda" , se face în domeniul(+α.-α).

În aceste cazuri circulațiile electrice induc circulații magnetice invecinate, depresiuni și presiuni mărite, siaje.

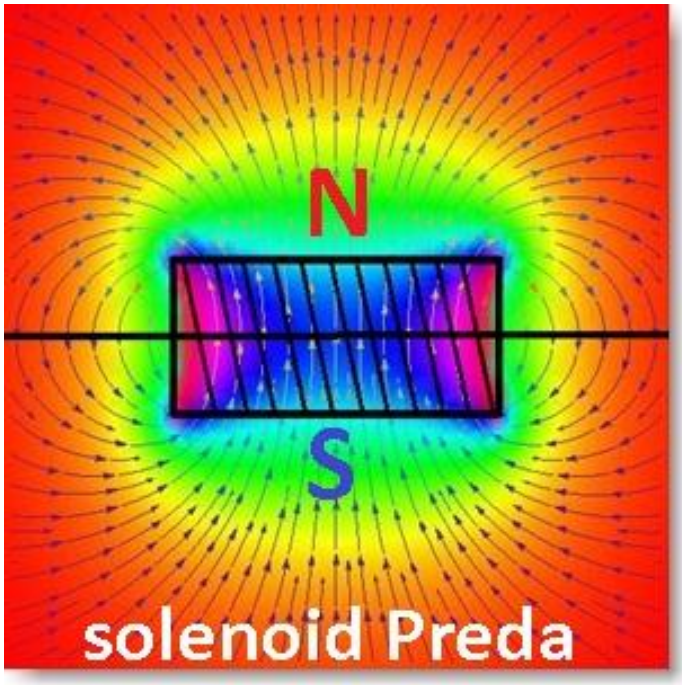

Astfel au loc construcții în șir indian, de circulații magnetonice, pe care fizicienii nu le pot realiza, neînțelegând mecanismul.

La fel se comportă orice fluid, de aici acea ramură a fizicii…. „magnetohidrodinamica". În figuri o secțiune transversală și una longitudinală prin solenoidul Preda, cu liniile de curgeri. Absolut toate liniile de câmp magnetic sunt de fapt **proiecții ale elicoidelor reale**!

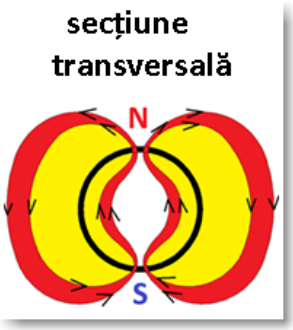

Deoarece curgerile magnetice sunt curgeri de dreapta, chirale, acestea se vor concatena pe capete și respinge în axă.(Cod Fundamental).

Prin geometrie, stringurile magnetice realizează secțiuni tip tandem compresie/depresie maximală (B_{max}) , secțiuni minimale prin care acestea sunt forțate să se strecoare.

Astefel apar 2 dipoli între care se formează **o oglindă magnetică**, această secțiune fiind identică pe toată lungimea solenoidului Preda(tip 1), ce poate fi oricât de mare.

Aplicații practice, chiar și în condițiile unui solenoid flexibil, sunt nelimitate. (transport de plasmă, exact ca apa prin tubul de plastic)

Un exemplu extrem de clar, de folosire a interacțiunilor elicoidale, este o algă marină.

Atât această algă cât și solenoidul Preda,
folosesc Codul Fundamental, asemănarea fiind ridicol de evidentă!

Partea mai proastă pentru știință este următoarea:

Mergând invers, să determini ce anume conduce la o asemenea geometrie, constați că ai ajuns la miosină. Aceasta din urmă fiind o aranjare de tip… circulație elicoidală.

Dacă te gândești ce sunt liniile de câmp magnetic, într-o construcție geometrică perfect identică…ești obligat să gândești….

…dacă ar putea fi circulații elicoidale,
în acest caz
TOTUL ar fi perfect identic!...
…însă ai un mare noroc, știai deja asta!
În Teoria Unificării….nu contează mărimea!

Nu-ți trebuie decât bun simț să vezi realitatea, nimic mai mult. În acest sens, iată cum natura face solenoidul Preda, iar un professor de fizică afirmă…că …așa ceva nu există!..

...realitatea Geometrodinamicii Elicoidale

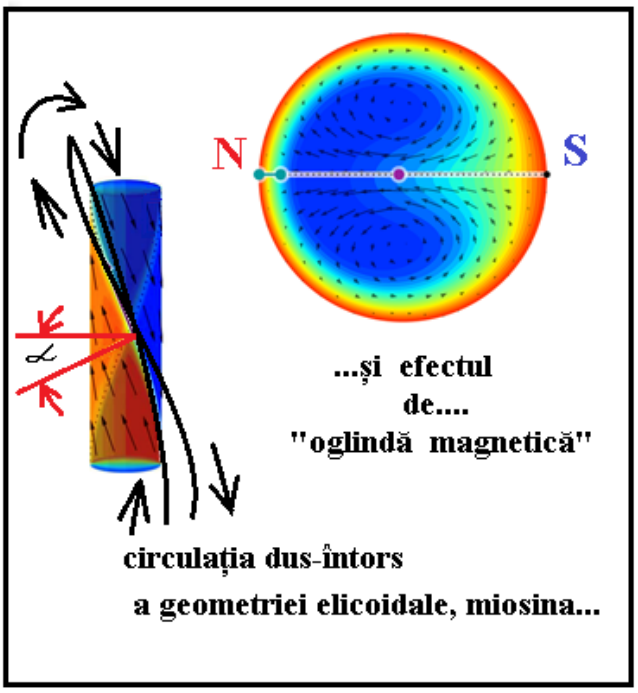

Citiți și luați aminte!

The inner life of mesoorganisms

Todd Squires,
*Department of Chemical Engineering, University of California, Santa Barbara, CA 93106-5080 USA*Published October **20, 2008**

Some of the most ingenious ideas for designing microfluidic systems come from observing plants and animals. A study that quantifies the protein-driven **helical flow of liquid in large plant cells**, for instance, may well inspire micron-scale liquid mixers and sensors.

The physical world as experienced by microorganisms looks and feels very different than the one we perceive every day—so different, in fact, that the strategies evolved by small creatures to perform life's basic functions in their world would not be effective in ours. Writing in *Physical Review Letters*, Jan-Willem van de Meent, Idan Tuval, and Raymond Goldstein of the University of Cambridge have analyzed the inner workings of a curious set of aquatic plants (see Fig. 1), in which single cells have radii on the order of hundreds of microns and lengths on the order of centimeters [1]. Such "mesoorganisms" find themselves in an odd position: their cells are large enough that standard microorganism **strategies for transporting** nutrients through the cell interior are unacceptably slow, yet small

SOLENOIDUL PREDA
...în teorie unificată!

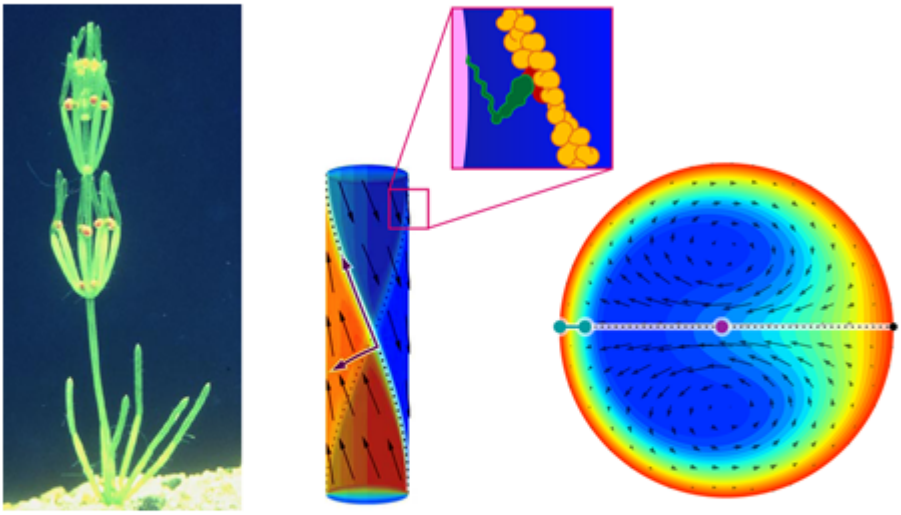

Photo: Rohan Wells, NIWA; Illustration: Alan Stonebraker
Separate Window | Enlarge

Figure 1: The aquatic *Chara* plant (left) is made up of long cylindrical cells (center). Inset: Proteins called myosin (green) transport nutrients in the form of spherical vesicles (pink) along counter-winding, helical tracks of actin (yellow) that line the cell walls. The transport pulls the viscous liquid at the interior of the cell along the walls (the velocity profile is indicated by the black arrows), which helps to mix the fluid perpendicular to the long axis of the plant (right) and move nutrients around the cell interior.

enough that the strategies employed by us "macrobeasts" are overwhelmed by viscous damping and also do not work. The group's study provides a fascinating window into a very different biophysical world than is usually considered in biophysics (namely that of a single molecule or bacteria). Furthermore, the length scales and aspect ratios they consider are essentially identical to those of microfluidic devices—**suggesting biomimetic strategies for transport** and mixing based on those evolved by these tiny plants about **a half-billion years ago.**

Însă, …unii CREDINCIOȘI AI ȘTIINȚEI - biologi….. sunt intrigați!
…de …REGULA FUNDAMENTALĂ!...

Helical Microtubule Arrays and Spiral Growth

Clive Lloyd and Jordi Chan **Department of Cell and Developmental Biology John Innes Centre Norwich NR4 7UH, UK**

HOW DOES THE LEFT HAND KNOW WHAT THE RIGHT HAND DOETH?

(fluiditatea și helicitatea….sau superfluiditatea unui transport elicoidal....optimizat!)

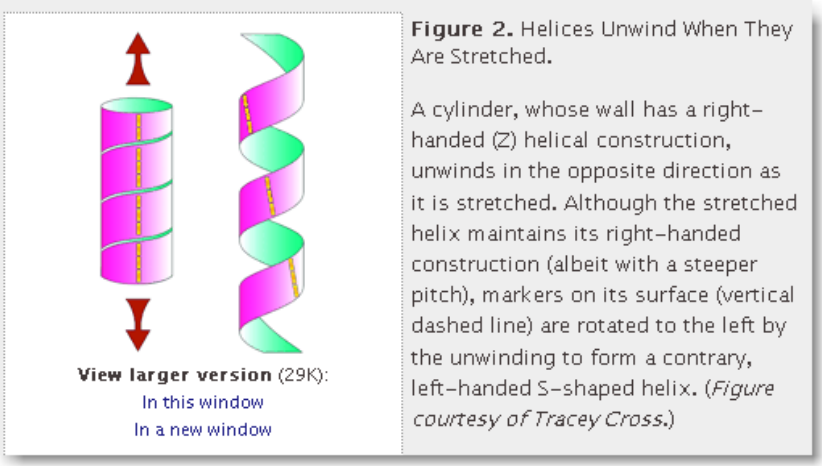

Figure 2. Helices Unwind When They Are Stretched.

A cylinder, whose wall has a right-handed (Z) helical construction, unwinds in the opposite direction as it is stretched. Although the stretched helix maintains its right-handed construction (albeit with a steeper pitch), markers on its surface (vertical dashed line) are rotated to the left by the unwinding to form a contrary, left-handed S-shaped helix. (*Figure courtesy of Tracey Cross.*)

View larger version (29K):
In this window
In a new window

An **intriguing** finding from the *spiral* and *lefty* mutants is that the microtubular helices are of the opposite sign to the direction of **spiral growth**. How does this occur? Although there may be several layers of cellulose microfibrils in the cell wall, it is believed that the innermost layers, adjacent to the plasma membrane, exert the strongest influence on the direction of growth. When, as in the wild type, the microtubules (and presumably the cellulose microfibrils) are wrapped transversely around the cell, turgor pressure is converted to a directional force perpendicular to the restraining "hoops" **(more likely a flat-pitched helix)** of cellulose. Cellulose microfibrils lying side by side within a layer are held together by cross-linking glycans. To expand, these cross-links are cut, allowing the cellulose microfibrils to be teased apart under pressure and the cell to expand perpendicularly to them. According to Furutani et al. (2000), cell expansion perpendicular to a left-handed helix of cellulose microfibrils would result in a right-handed twist to the epidermis and of the inner tissues. Figure 2 **shows a possible model** for this process. The observations of Furutani et al. (2000) and Thitamadee et al. (2002) **suggest that microtubules are somehow involved in twisting growth and as such could be part of the mechanism for circumnutation, in which plants** twine around growth supports. In 1961, Frei and Preston showed how the helicity of the cell wall translates into spiral growth. They took a strand of the filamentous marine alga *Chaetomorpha* and suspended it in a beaker of seawater. Tied to the lower end was a horizontal wire that provided an indicator showing the direction in which the filament twisted as it grew.

Originile vieții, rezidente în sisteme autoorganizate în geometrie tetraedrală și dinamică elicoidal-chirală…
…adică…supuse Geometrodinamici Elicoidale!

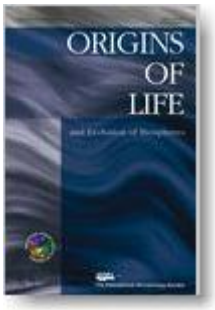

Abstract

This paper presents **theoretical arguments that suggest that chiral combinations of physical fields which can induce motion of elementary particles or molecular systems** can in principle cause asymmetric synthesis. The theory is founded on the application of parity and time reversal operators to chiral dynamical systems. The motion of these systems induced by a chiral set of physical fields is shown not to be invariant on parity and time reflection. The relationship between **tetrahedral** dissymmetry and belical dissymmetry is analyzed in terms of **the *moments of inertia* of a tetrahedrally dissymmetric rotor** rotating around each of the four bond axes. The magnitude of anticipated enantiomeric excess which would result from conducting a prochiral chemical reaction in a chiral set of physical fields is estimated to be very small, parts per million or less, for virtually all sets of readily accessible physical fields. The results of experiments in which prochiral chemical reactions were conducted in a sealed tube which was spinning perpendicular or paralled to the earth"s surface, are reviewed as are experiments in which prochiral chemical reactions were **conducted in intense oriented magnetic fields**. Enantiomeric recognition may have been one of the principal mechanisms for amplifying small differences in the rates of a given prochiral chemical reaction.

Dintre alte aplicații, vom alege toroidul Preda(tip 1, ”Predator-1 ”), exact această circulație eliptică, însă un solenoid conectat cap la cap.

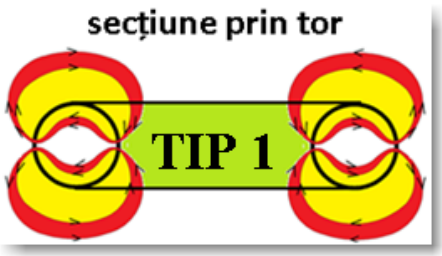

Din figură se observă că în centrul torului apare o presiune suplimentară iar în planul torului depresiune, sau invers. Practic, planul torului are presiune pe ambele fețe și depresiune în plan, sau invers. Am obținut așadar monopol magnetic, o secțiune spre care se îndreaptă circulații contrare, ieșind radial în planul torului, sau invers. Discul de acreție fix este de fapt discul situat în planul torului.

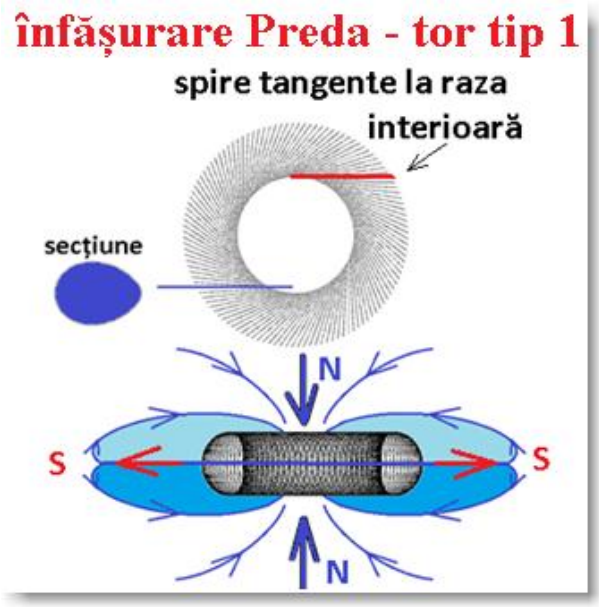

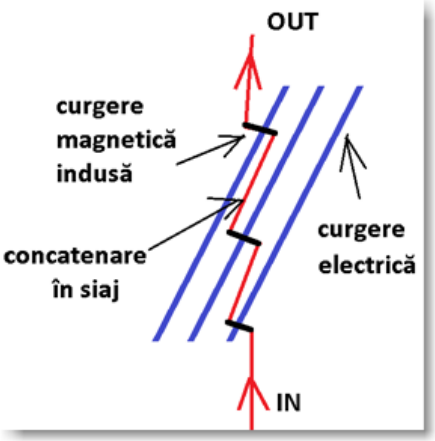

Construiți solenoidul toroidal Predator-1, mascați construcția și arătați-l oricărui specialist în electromagnetism…nu va înțelege!

„MARELE SECRET”, atât în cazul solenoidului, cât și în cazul torului, este următorul: deși inducerea circulațiilor magnetice se face aproape perpendicular pe circulațiile electrice, concatenarea acestora în siaj precum și efectul de strângere a lasoului elastic crează o **curgere în “valuri tip zig-zag”.**

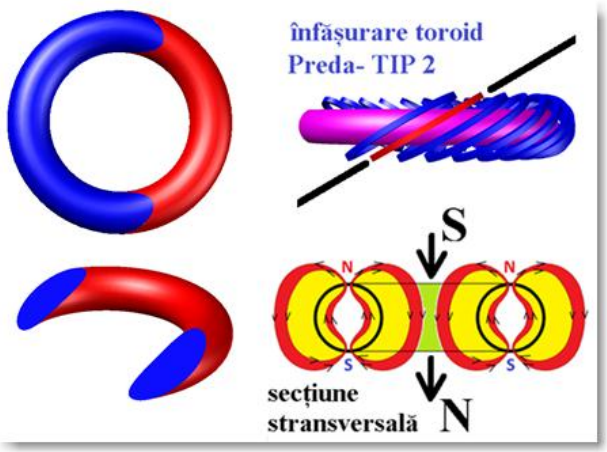

Prin alegerea unghiului de înclinare a înfășurărilor se obțin diverse curgeri magnetice.

Înfășurarea toroidală Predator-2, de tip 2, presupune o secțiune pentru care gogoașa toroidală induce N și S pe ambele fețe.

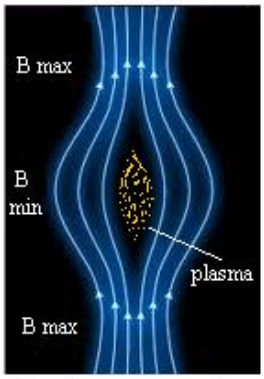

oglindă magnetică în secțiunea torului Preda

Aceast tip de înfășurare poziționează planul oglinzilor magnetice, din interiorul torului, în 2 planuri orizontale, N și S.

Acesta este principiul unei noi instalații de confinare a plasmei, captivă între cele 2 suprafețe reflexive (Bmax), și pompată/accelerată prin intensități diferite ale înfășurărilor magnetice, ce compun toroidul Predator-2.

Confinarea plasmei prin înfășurare Preda - toroid TIP 2 -

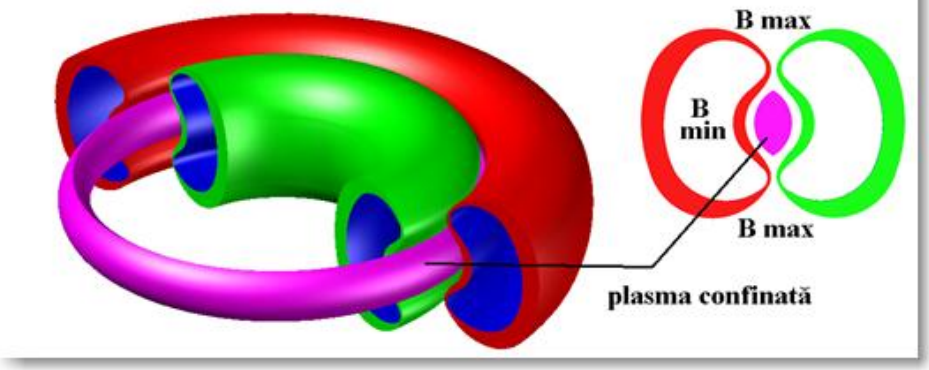

Curgerea magnetică se face pe principiul consumului minim de energie(în siaj), aceasta ajungând chiar să curgă pseudo-paralel cu conductorii.

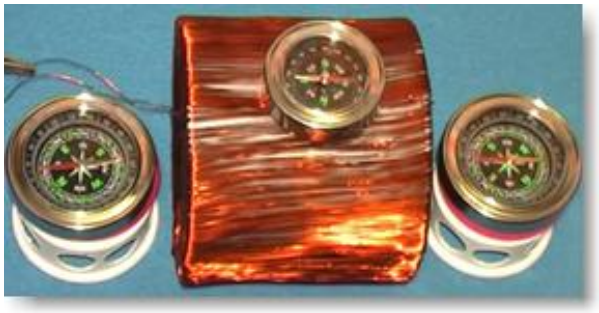

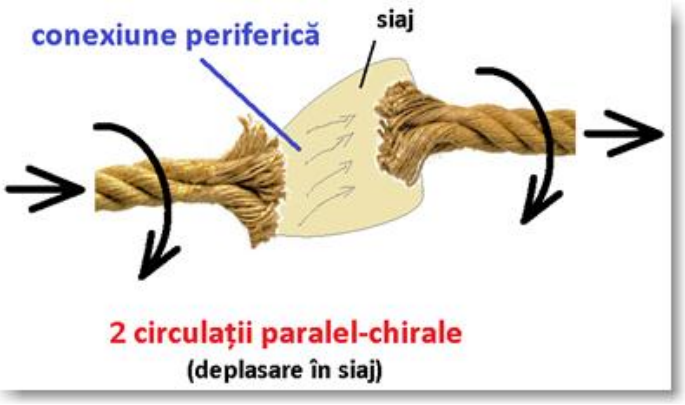

Înfășurările Preda-disc și multiple variante de înfășurări de acest tip, folosesc strângerea lasoului elastic tip zig-zag și constrângerea la o secțiune minimală în zona centrală.

Câmpul magnetic produs în centru este foarte intens.

Dacă diametrul exterior are 2000mm iar cel interior 40mm, această înfășurare, fără miez, poate produce un câmp magnetic neobișnuit de mare!

În figură este un CD de plastic înfășurat cu conductor emailat, dar nu este identic înfășurărilor toroidale de tip PREDATOR-1, sau PREDATOR-2.

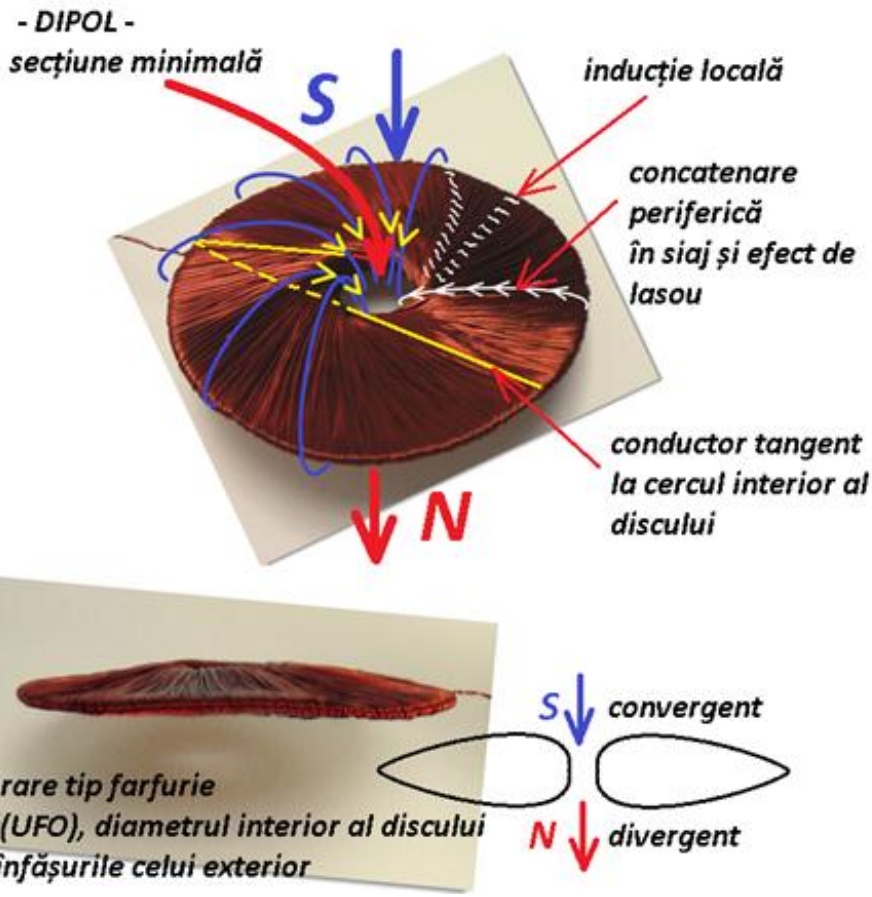

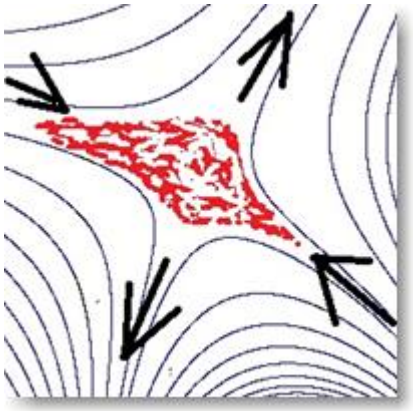

MONOPOL

ATENTIE!...
În acest caz înfășurarea de mai sus
NU ESTE UN DISC DE ACREȚIE!
(fiind specific monopolului, NU dipolului)

Discul se apropie mai mult de înfășurăile Rodin-coil, acestea din urmă folosind axact și în integralitate același principii, concatenarea periferică în zig-zag, efectul strângerii lasou și forțarea secțiunii minimal-dipolară în centrul torului!

Așadar, **solenoidul Preda** este înfășurarea cilindrică a unui conductor ce, peste unghiul α minim, produce un efect de magnetism transversal. Acest efect, la această oră, NU ESTE CUNOSCUT de către fizicieni, provocând serioase probleme atunci când se ascunde geometria de construcție, modul de înfășurare.

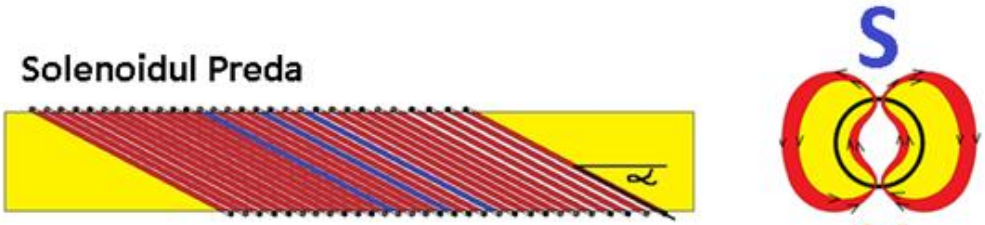

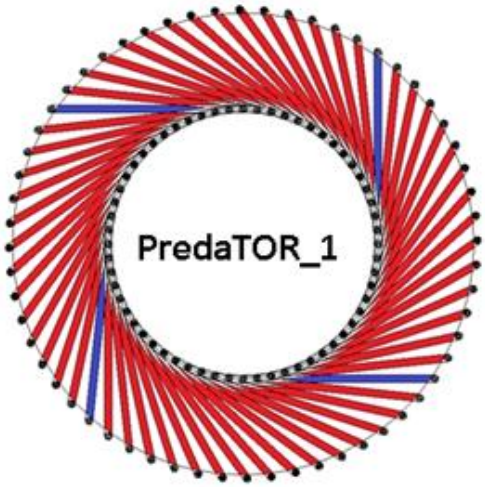

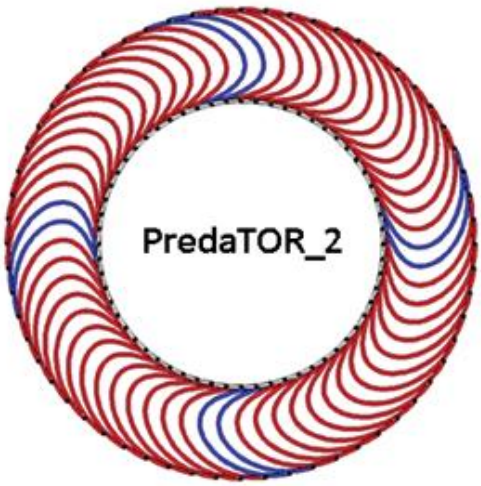

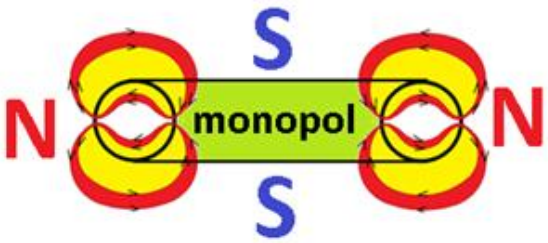

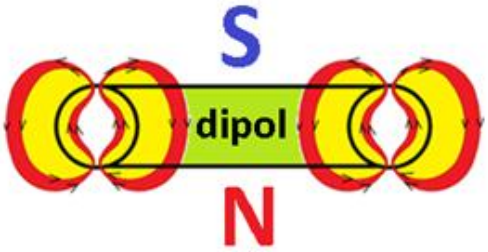

Înfășurarea toroidală tip **PredaTOR** este, în esență, o autoconexiune a solenoidului Preda. Această înfășurare produce în centrul torului un monopol/dipol magnetic(geometrodinamică elicoidală).

Autoconexiunea toroidală, făcută într-un plan perpendicular pe cel al variantei 1, produce în centrul torului un dipol magnetic. Înfășurarea poartă denumirea de **PredaTOR_2.**

PredaTOR_1 creează zenzația de neputință oricărui fizician ce se încumetă să privească un astfel de solenoid toroidal, având geometria ascunsă. Acesta NU ÎNȚELEGE cum este posibil, cu o singură înfășurare, să creezi monopol, **un disc de acreție fix.**

Mai mult, PredaTOR_2 poate fi, prin capcana magnetică din interiorul circulației elicoidale, o simplă și modernă instalație de confinare și ghidare a plasmei! Însă…cine va mai studia astfel de lucruri, odată ce Fundamentul Universului este deja …descoperit? Vor dori oare, cu toții, să guste din puterea …gravitației, reducând-o la….tăcere?

SUNT FIZICIENII PREGĂTIȚI?....din păcate….NU!

Haideți să vedem ce spune doamna...Fizică!

Găuresc oblic doi nasturi, așezați și ei oblic apoi trec un șiret prin această gaură.

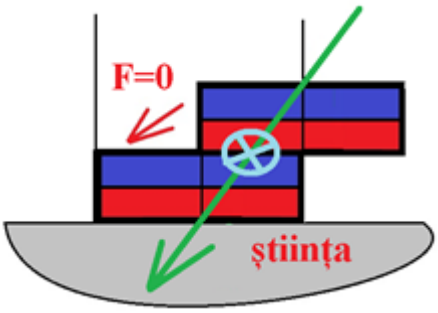

Aplic un tractor la unul din capete, trăgând cu mâna,, celălalt fiind ținut cu cealaltă mână.

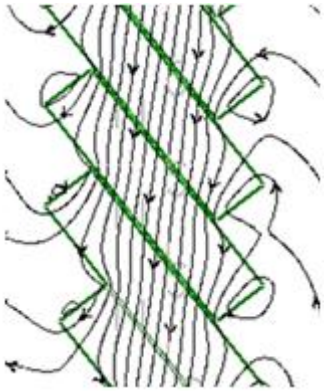

Oricât de tare trag….nasturii nu se aliniază!

Punctul de contact și implicit oricare punct din șiret sunt coliniare!

Aplic apoi raționamentul în cazul a 2 magneți permanenți, înlocuind șiretul cu stringul magnetic.

Curios din fire, caut și găsesc simulatoare de câmp magnetic ce-mi desenează și ele aceeași geometrie. Sunt interesat de cazul mai multor magneți, așezați oblic pe direcția de înaintare, la fel ca și solenoidul Preda…!

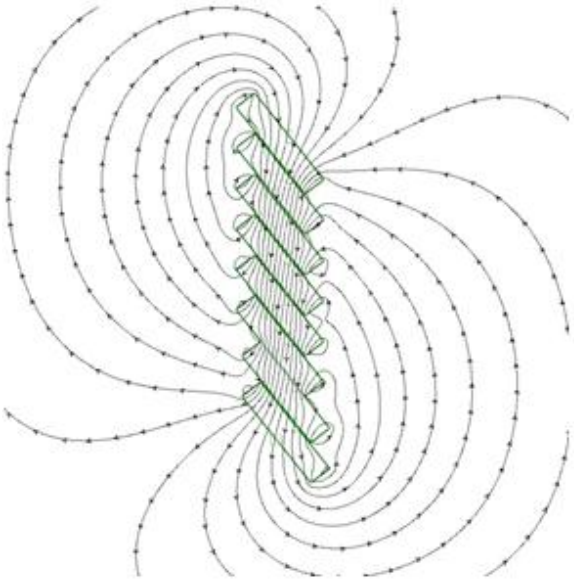

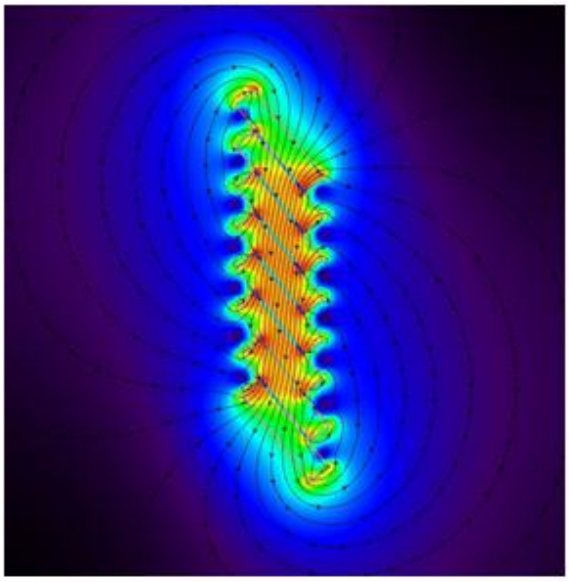

Însă, rămân extrem de surprins, unde este câmpul pe direcția ortogonală? Acest aranjament, exact ca în cazul solenoidului, ar trebuie să arate un câmp ortogonal.

Ceva este putred în…știință!

Mă apuc să lipesc magneți permanenți…și constat că acționează o forță fantastică ce-i obligă la aliniere, notată pe desene cu (F). Șiretul meu, oricât trăgeam de tare….nu alinia nasturii!

Constatarea experimentală este în deplină concordanță cu teoria unificată și, extrem de ciudat, nu are legătură cu formulele din spatele simulatorului, cele pe care se bazează …știința!

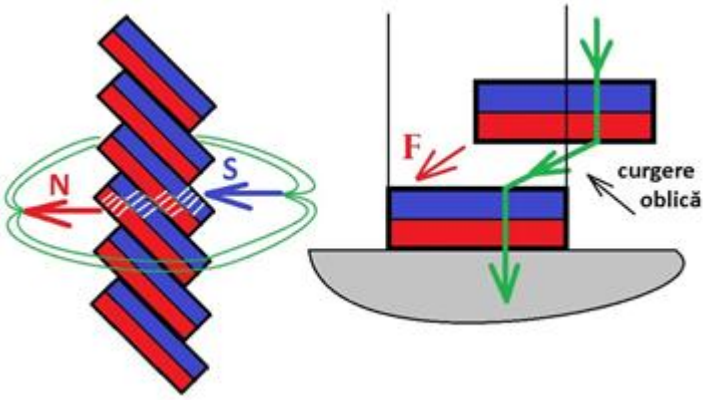

Celulele magnetice, ce acționează ca un filtru de sens și chiralitate, atunci când sunt poziționate oblic, în interior dezvoltă fenomenul de…deplasare în zig-zag, exact ca și la solenoid. Această rupere unghiulară produce alinierea(forțe ce tind să alinieze celulele). Acest aspect este sesizat și în cazul solenoidului, printr-un zumzet, forțele, fiind extrem de firave, nu pot alinia înfășurările.

Așadar, o succesiune de magneți permanenți generează câmp magnetic transversal și nu longitudinal, așa cum crede …știința astăzi!

Ca să forțez la maxim situația…am îndoit acest lanț și l-am închis toroidal, pentru a realiza PredaTOR_1, un disc fix de acreție.(nu este rotativ ca și vortexul din chiuvetă, fiind numai ghiralități de același sens, nu formează alipiri axiale…ci repulsii).

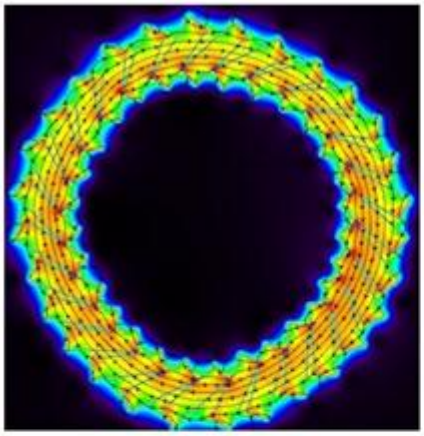

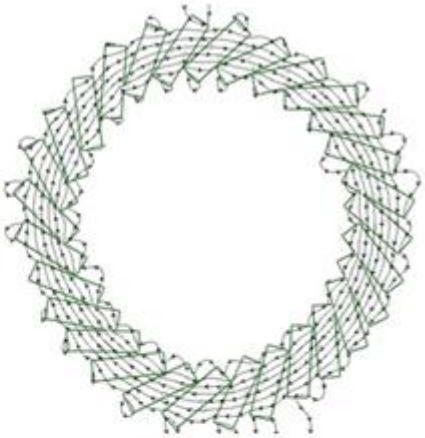

Haideți să vedem ce-mi spune simulatorul.

Nici o urmă de…
câmp magnetic transversal!
Oare PredaTOR_1 să nu se poată realiza
…cu magneți permanenți?

Deoarece în teorie unificată fizica este reconstruită pe fundamentele reale ale Universului,…sfidez știința.

Îmi dau seama că dorește să mă mintă…permanent, să-mi spună că realitatea de pe masă…nu există, conform teoriei științifice din …spatele simulatorului!

Iată că am făcut 2 discuri de acreție fixe, în exact aceeași geometrie…PredaTOR_1.

Nu trebuie decat sa observi ca...teoria nu bate cu realitatea. ...asta inseamna ca formulele din spate nu sunt complete... nu descriu ...ceva!

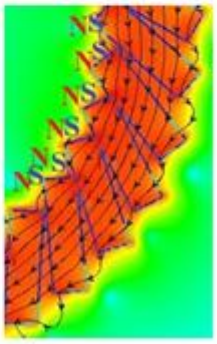

Pilitura de fier, presărată peste acest PredaTOR_1(varianta magnet permanent) confirmă discul de acreție fix! În centrul torului am realizat o dublă convergență sau dublă divergență, monopolul magnetic, din teorie unificată! Unul din poli este concentrat în centrul torului și pe ambele fețe, în timp ce…celălalt pol este dispersat în planul toroidal(prin definirea acreției).

Constatăm că experimentul de pe masă nu este în concordanță cu….fizica actuală!

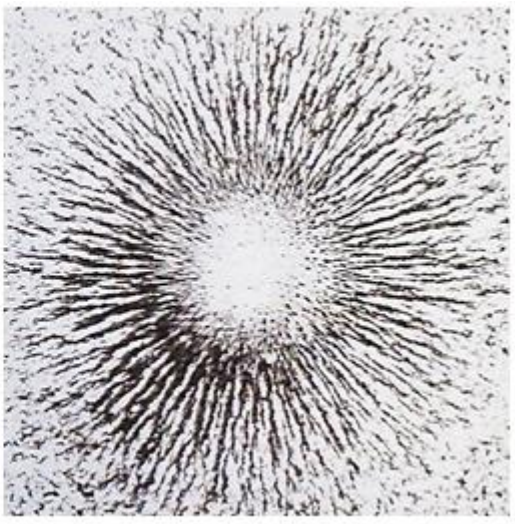

Practic știința nu știe de interacțiuni axiale sau de capăt, nu a auzit de așa ceva! Poate ..teoria stringurilor… sau de fapt știe că, atunci când tragi cu arcul, urma, geometria de deplasare a săgeții,, depinde de… cum iese din arc…dar și de cum bate vântul! Acest raționament înseamnă a gândi simplu…dar unificat!

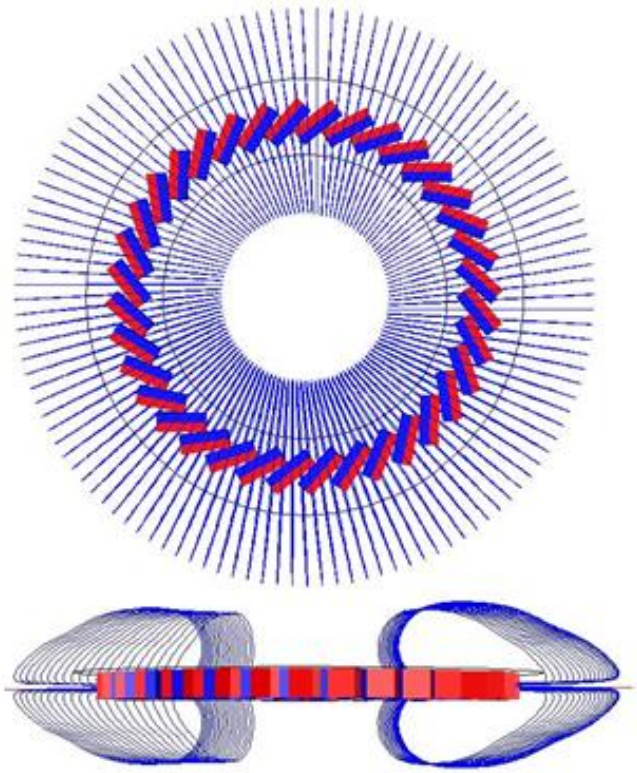

Mecanisme fundamentale devin ușor de înțeles atunci când plasăm raționamentul prin prisma trivectorul fundamental, acțiunea sincronă a celor 3 bivectori!

Aceste lucruri sunt fundamentale, atât ca înțelegere cât și ca aplicabilitate.Tehnologia din spate eu o numesc…neconvențională! Această acțiune, de penetrare rațională și realmente profundă a geometrodinamicii elicoidale, va deschide mintea
…va declanșa saltul de conștiință!

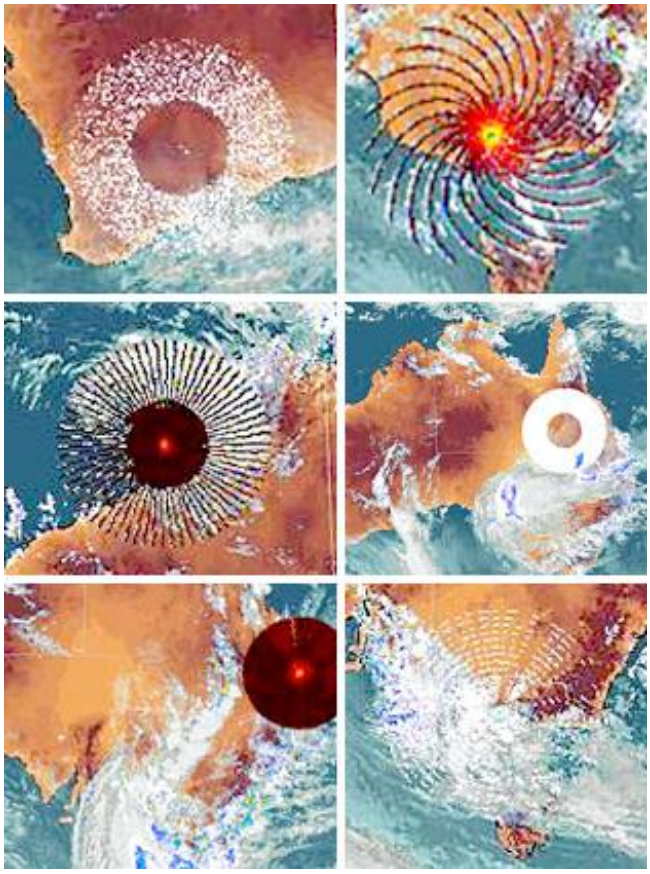

They are the digital-age equivalent of crop circles - mysterious patterns appearing on the Bureau of Meteorology's national radar system without any explanation... (What about the unexplainable earthquake clusters, repeated flooding of midwest farmland, sudden Iceland volcano, repeated freezing of southern crops?... Climate change and global warming... by design? ~ S.I.A.) - Photos

And the random images described as red stars, rings of fire and white doughnuts are sending online conspiracy websites into meltdown.

The anomalies first began on January 15 when an "iced doughnut" appeared over Kalgoorlie in WA.

Satellite imagery showed there was no cloud over the area at the time to explain the unusual phenomenon but farmers' online comments claimed it was "unusually hot" all day.

Accretion onto a Black Hole

X-rays are emitted by gas in the accretion disk that is heated to extremely high temperatures as as it falls into the black hole. This diagram shows a schematic of a supermassive black hole with an accretion disk, as well as spectra of X-ray emission from the black hole.The middle panel is a diagram of the innermost regions of an AGN, with an accretion disk bordered by a thick tube of dust. The upper image shows a spectrum of the X-rays produced in the accretion disk, near the event horizon. The line is distorted by extreme gravity and the gas¼ motions about the black hole. Probing this environment closest to the black hole determines the black hole¼s spin and mass.The lower image is a spectrum of dust and gas outside the accretion disk. Constellation-X¼s superior sensitivity will measure the motion and composition of this material and determine how it enters the accretion disk.

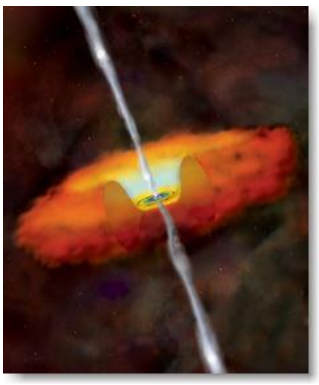

Image Credit: NASA

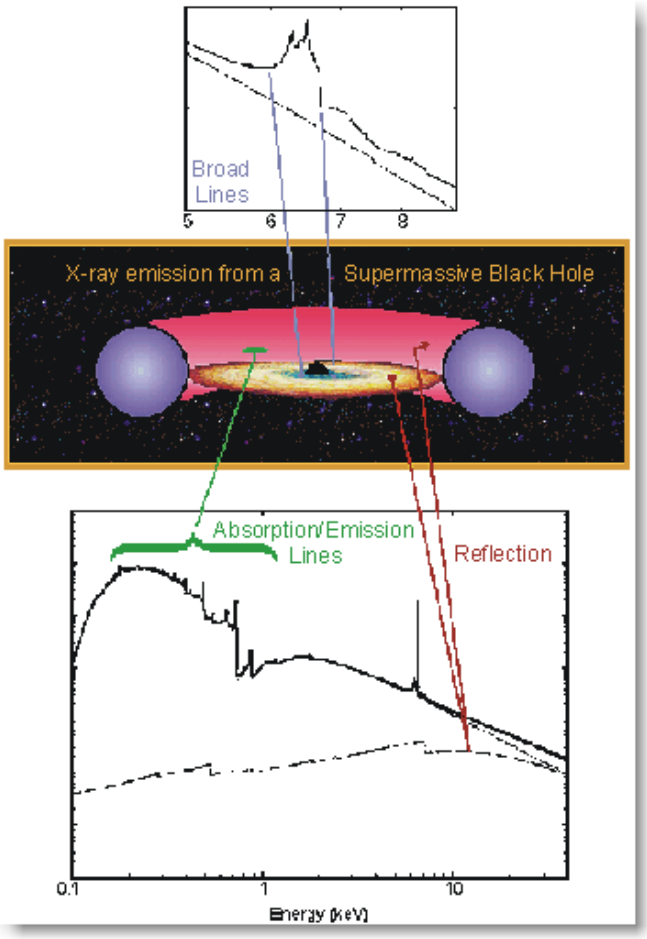

Efectul toroidului Predator_1 este similar(însă mult mai precis) tandemului de bobine Helmoltz, alimentate invers(anti-Helmholtz).

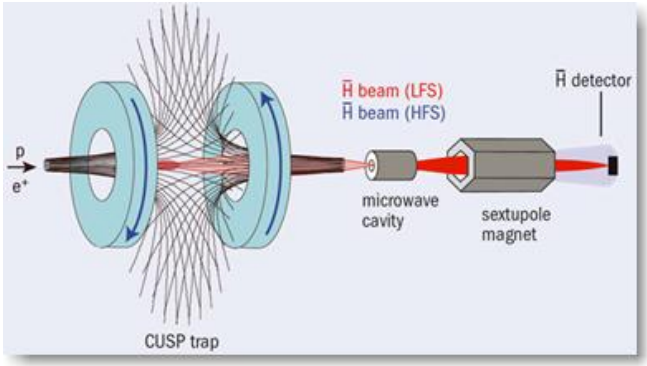

Piesele de puzzle, ale tuturor cercetătorilor lumii, erau plasate, individual, în buzunarul fiecăruia! Astfel, întregul, unificarea, era imposibil de văzut, de construit, fără a pune toate piesele la un loc.

….esența unificării a tot ce există.

Physicists discover new way to visualize warped space and time

These conceptual tools have allowed researchers to solve the mystery behind the gravitational kick of a merged black hole at the center of a galaxy.

By California Institute of Technology, Pasadena — Published: April 14, 2011

When black holes slam into each other, the surrounding space and time surge and undulate like a heaving sea during a storm. This warping of space and time is so complicated that physicists haven't been able to understand the details of what goes on — until now.

"We've found ways to visualize warped space-time like never before," said Kip Thorne from Caltech in Pasadena, California.

By combining theory with computer simulations, Thorne and his colleagues at Caltech, Cornell University, and the National Institute for Theoretical Physics in South Africa have developed conceptual tools they've dubbed tendex lines and vortex lines.

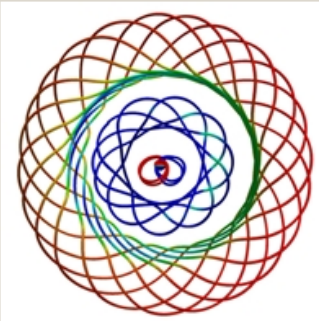

Two doughnut-shaped vortexes ejected by a pulsating black hole. Also shown at the center are two red and two blue vortex lines attached to the hole, which will be ejected as a third doughnut-shaped vortex in the next pulsation. *Caltech/Cornell SXS Collaboration*

Numit "CUSP trap", acest tandem primitiv este folosit la acceleratorul de particule de la CERN… fizicienii de aici neauzind, încă, de …principiile fundamentale ce guvernează întregul Univers!

Ele sunt ambalate…acum…
într-o surpriză de proporții!

The cusp trap uses **anti-Helmholtz coils**, which are like Helmholtz coils but with the excitation currents **antiparallel** rather than **parallel to each other**. This arrangement yields a magnetic quadrupole field that has

axial symmetry about the coil axis: a so-called cusp magnetic field (figure 1). In addition, an axially symmetric electric field is generated by an assembly of multi-ring electrodes (MREs) that is coaxially arranged with respect to the coils. Having axial symmetry, these magnetic and electric fields guarantee the stable storage and manipulation of a large number of antiprotons and positrons simultaneously – one of the unique features of the cusp trap. Furthermore, the magnetic field distribution of the cusp trap can produce an intensified antihydrogen beam with high spin-polarization in low-field-seeking (LFS) states. In other words, antihydrogen atoms can be tested for CPT symmetry in a field-free (or weak field) region – a vital condition for making high-precision spectroscopy a reality.

The AD at **CERN** supplies a pulsed antiproton beam of around 3×10^7 particles per pulse at 5.3 MeV, which is slowed down to 120 keV in ASACUSA by the radio-frequency quadrupole decelerator. For the antihydrogen experiments the beam is then injected into an antiproton catching trap (called the MUSASHI trap) through two layers of thin degrader foil. In this way, about 1.5×10^6 antiprotons per AD shot are accumulated in the trap where they are cooled with preloaded electrons. The antiproton cloud is then radially compressed by a "**rotating wall" technique to allow efficient transportation** into the cusp trap.

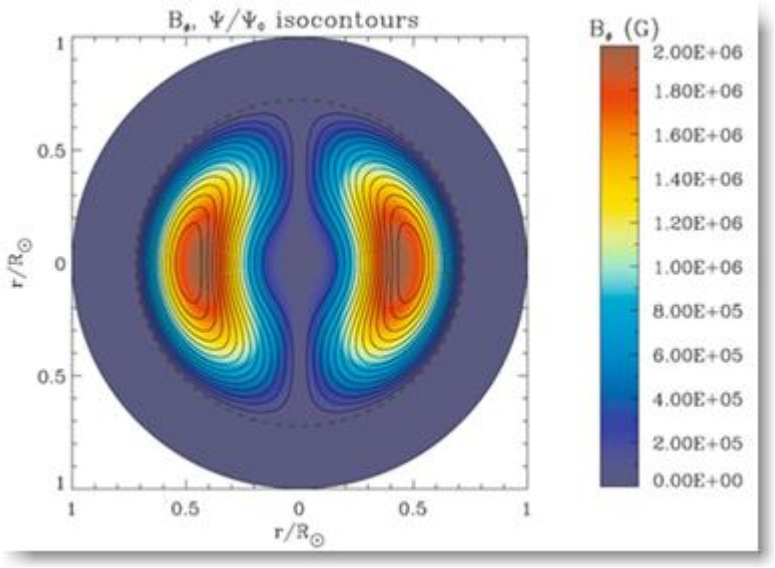

Context. The understanding of **fossil fields' origin,** topology, and stability is one of the corner stones of the stellar magnetism theory. On one hand, since they survive on secular time scales, they may modify the structure and the evolution of their host stars. On the other hand, they must have a complex stable structure since it has been demonstrated that the simplest purely **poloidal or toroidal fields are unstable on dynamical time scales**. In this context, the only stable configuration found today is the one resulting from a numerical simulation by Braithwaite and collaborators who studied the evolution of an initial stochastic magnetic field, which is found to relax on a mixed stable configuration (poloidal and toroidal) that seems to be in equilibrium and then diffuses.

Methods. The problem reduces to a Grad-Shafranov-like equation with arbitrary functions. These functions are constrained by deriving the lowest-energy equilibrium states for given invariants of the considered axisymmetric problem**, in particular for a given helicity known to be one of the causes of such problems**. These theoretical results were applied to realistic stellar cases, the solar radiative core and the envelope of an Ap star, and discussed. In both cases we assumed that the field is initially confined in the stellar radiation zone.

NEWS

Nature Physics Vol. 7 No 8. (2011)

24.08.11 - Hydrodynamic nucleation of quantized vortex pairs in a polariton quantum fluid.

Exciton-polariton flui**ds — which are composed of composite light–matter bosons** — provide an experimental means for studying **quantum fluids** that are intrinsically out of equilibrium. The group of Prof. Benoît Deveaud-Plédran (LOEQ - Laboratory of Quantum Optoelectronics) demonstrate the nucleation and dynamics of **vortex–anti-vortex pairs in the flow of exciton-polaritons passing around an obstacle,** and establish these systems as a platform **for studying quantum turbulence**.
Gaël Nardin et al., Nature Physics Vol. 7 No 8, 635–641, doi:10.1038/nphys1959 (2011)

Principiul supune…materia.

(despre realitatea şi non-realitatea…„divină”)

Iată-ne, în sfârşit, în faţa unor răspunsuri concrete. Mai precis, printr-o atentă observare a mediului înconjurător, am conştientizat că există un „ceva”…ce leagă toate lucrurile. Acest „ceva” l-am denumit, aici, PRINCIPIUL UNIFICATOR!

Intuiţia a avut rolul hotarâtor, ne-a facut să determinăm ce anume leagă tot Universul sub aceeaşi umbrelă. Am constatat cum întreaga materie, la orice scară dimensională, ţine cont de …CODULUI FUNDAMENTAL al interacţiunilor elicoidale.

Este momentul să despărţim, într-un fel, materia de principiul autoorganizării ei.

Mai clar, principiul înseamnă o IREALITATE

iar materia o… REALITATE, una ce se supune principiului.

Orice discuţie liberă se va face prin două căi, una în care vom vorbi despre materie iar în cealaltă…despre principiu. Nu avem de ales, vom avea două foi de hârtie în mână, una albă şi una cu geometrodinamica de construcţie…cu “poza ”.

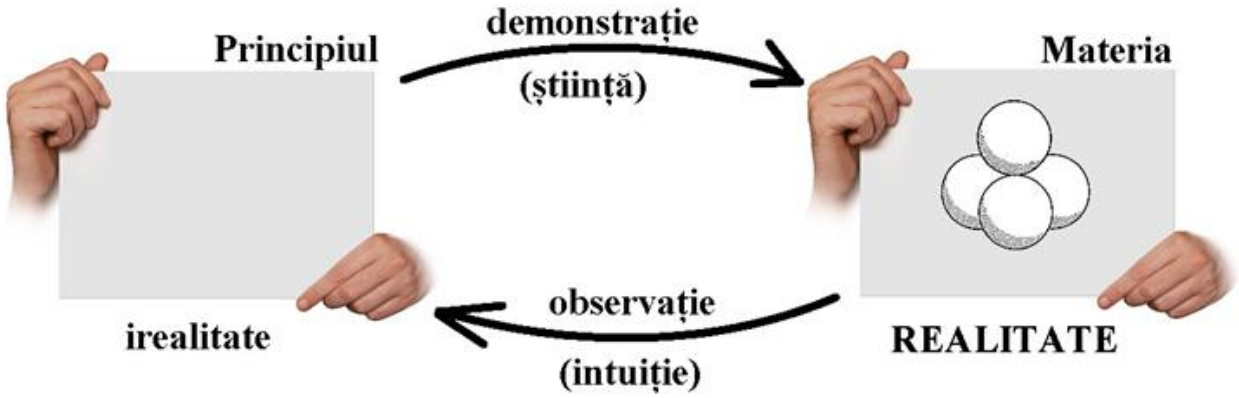

Drept urmare, în ambele cazuri, vom arata „REALITATEA de pe masă”, una care se va supune obligatoriu principiului despre care …vorbim, făcând demonstraţia tuturor afirmaţiilor noastre!

Experimentul, odată realizat, demonstrează principiul în acelaşi mod cum natura evoluează, fară a avea nevoie de demonstraţii cu formule matematice elaborate. Aceasta se supune unui principi unic, indiferent de scara dimensională…principiului unificator!

Ştiinţa, prin fizica teoretică, a ales să descifreze materia fară a pleca de la fundament, de la bază. De ce face acest lucru?....este simplu, ea nu mai poate să vadă lucrurile simple, observaţia, intuiţia lipsind cu desăvârşire. Doar observaţia directă asupra evoluţiei materiei extrage principiul, sensul fiind invers demonstraţiei, generând ideea, legea geometrodinamică.

Să luăm un caz concret, **cel mai simplu cu putinţă**, acela al strângerilor în mănunchi, alipirea în axă a E.F.T.(compunerea axială a curgerilor paralel-antichirale, cod fundamental).

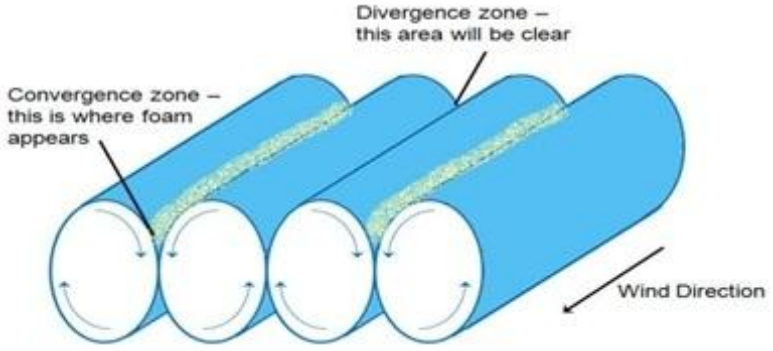

Fizica cunoaşte parţial fenomenul, încă neexplicat, aşanumitele curgeri prin celule Langmuir. Curgerile aerului pe deaupra apei induc(sistem tor-cilindru) o avalanşă de circulaţii elicoidale. Chiar vântul are o dinamică asemănătoare, acelaşi lanţ de elicoide!

Toate bune până aici, însă știința acum dă semne de neputință. Ea nu mai poate să vadă în picătura de apă ce se sparge pe podea…aceeaşi circulație Langmuir(cod fundamental). Mai mult, picătura se desface cu un front de deplasare radială ce devine …țuguiat. Coroana ce se observă are ca …țepi…E.F.T. îndreptate.."coerent" către afară.(laserul, lumina coerentă în care axa elicoidală înţeapă ochiul)

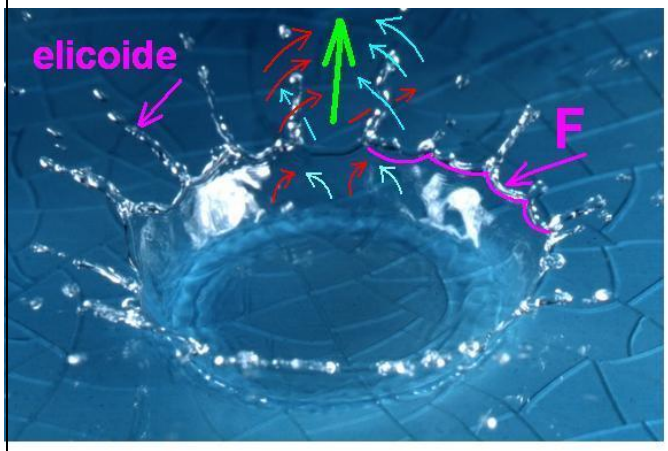

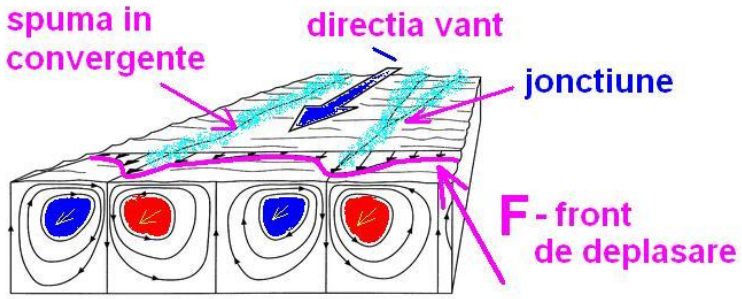

Curgerea tip Langmuir, o compunere axiala a curgerilor paralel-antichirale. (cod fundamental)

Vă reamintesc, aceste lucruri nu sunt explicate științific deoarece nu se înțelege mecanismul de formare, la fel ca și în cazul tornadelor, vârtejurilor. Când aceste circulații elicoidale devin mai rapide se poate produce, la modul vizibil, și o altă dinamică spiralată. Acesta este vortexul alcătuit el însuși din…tornade antichirale, mai mici(celule Langmuir).

Sensul de rotație, startul(inițiatorul sensului) acestor tornade/uragane poate fi forța Coriolis (dinamica terestră) însă NU este declanșatorul geometriei de…vortex!

Credeți că a observat știința că… și brațele galactice au o dinamică asemănătoare?

INTREB ALTFEL:
Credeți că a intuit știința
PRINCIPIUL…privind MATERIA?

Se observă, cu ochiul liber, că tornada mare se creează din tornade mai mici…asta doar dacă nu ai orbul găinilor(boală științifică).

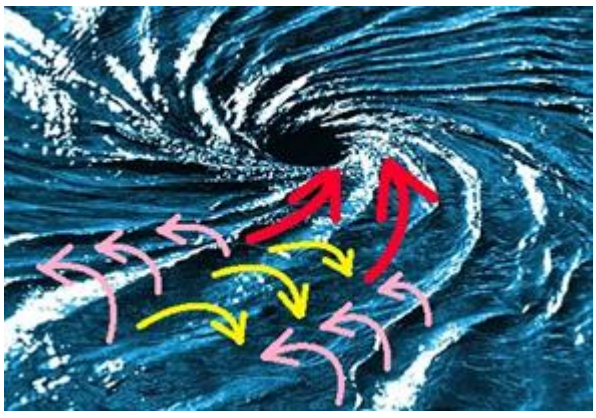

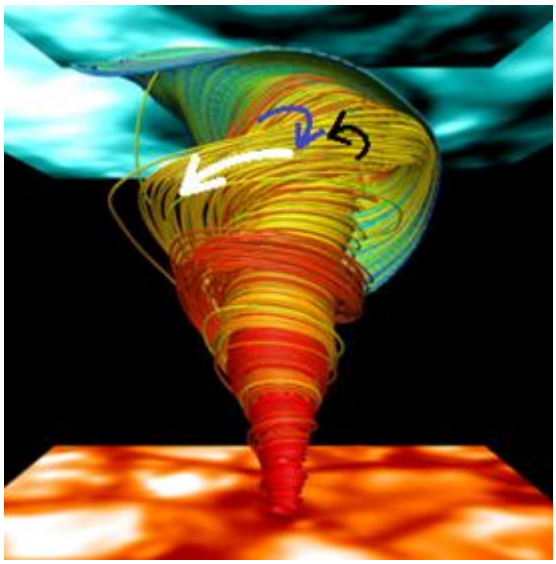

Principiul supune materia superfluidă. Toată geometrodinamica este construită pe același șablon. Observându-l și enunțându-l vom putea să-i facem ulterior chiar și demonstrația, doar privind în jur sau reconstruind experimental…

Interacțiunile dinamicilor elicoidale, prin codul fundamental, sunt răspunzătoare de amprentele tale digitale…AND-ul(elicoidal) construieşte macrostructuri din ce în ce mai mari…respectând principiul unic, codul.

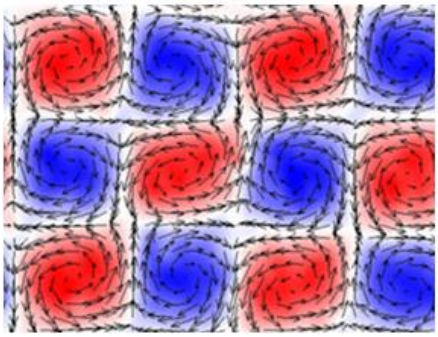

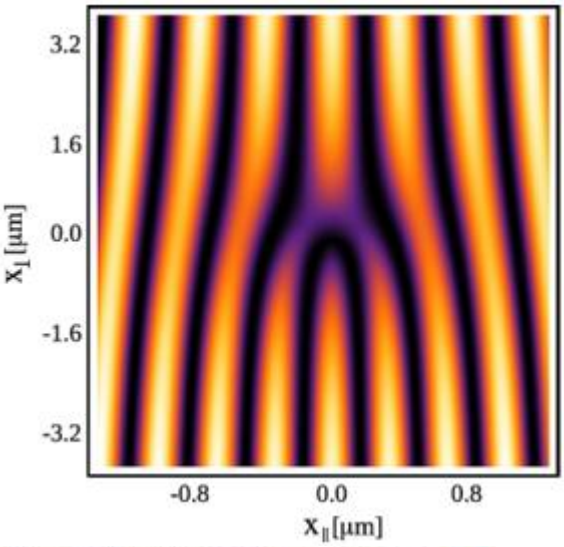

La orice nivel sunt remarcate, involuntar, celulele Langmuir. Credeţi sau nu…şi **un** fir de păr creşte(vizibil la microscop) elicoidal. Însă mai multe fire elicoidale, dezvoltă o structură mai mare, tot elicoidală. Înţelegerea fenomenului de interacţiune a oricărei E.F.T., cu o alta, conduce la intuiţia principiului unic. Demonstraţia, de acum, poartă numele de evidenţă…oriunde ai privi!

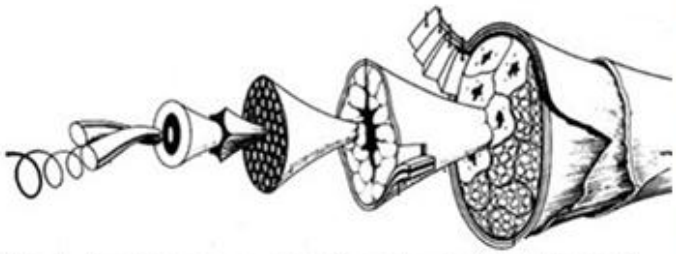

Firul de păr are o construcţie de tip elicoidă în elicoidă(coiled-coil), aceste fire producând, la rândul lor, o...mega-tornadă...

De aici în acolo, puteţi contempla realitatea, puteţi remarca extrem de uşor principiul fundamental din spatele oricărei părţi din Univers. Întotdeauna veţi strânge, într-o mână, o coală albă cu principiul şi în cealaltă o fotografie, o evidenţiere în lumea reală a principiului.

Veţi putea face oricând o demonstraţie a lucrurilor despre care vorbiţi, doar arătând o fotografie, o geometrie de construcţie, o machetă la orice scară dimensională!
Fie că vorbim despre „o idee" fie că descriem o realitate,
poza(proiecţia geometriei) este cea care ne indică faptul că…. NU BATEM CÂMPII,
numai aceasta ne arată că…"gargara" se regăseşte în realitate!
(DEMONSTRAŢIA PRINCIPIULUI ENUNŢAT)

ÎN SENS INVERS

De acum veţi putea înţelege(intui) orice teorie ştiinţifică, întreg Universul sau…
…toate religiile lumi, doar privind geometria, schema de lucru!
(EXTRAGEREA PRINCIPIULUI prin OBSERVAŢIE)

DACĂ sunteţi aici, aţi reuşit să treceţi de absolut toate capcanele, strecurate în limbajul de construcţie al acestor înscrisuri, aţi depăşit toate barierele.
Mulţi pleacă la drum însă până aici, la final, puţini ajung.
DACĂ aţi avut puterea să înţelegeţi, să reţineţi şi să stăpâniţi toate detaliile…
sunteţi un om norocos.

Ecuaţiile de câmp ale lui Einstein şi intuiţia.

- Teoria Unificării Câmpurilor cu …religia -

CE este câmpul? Cum arată?... nimeni nu ştie exact!...nici măcar fizicienii…

Acesta este partial descris, ştiinţific, printr-o serie de fenomene de tip "interacţiune".

Practic, plasarea unor corpuri, cu anumite proprietăţi, într-un câmp (magnetic,electric, gravitaţional) duce la un anumit set de efecte, de interacţiuni.

Astfel nu se poate răspunde la întrebarea CE ESTE câmpul dar se poate spune CUM interacţionează, ce efecte produce…cum se manifestă.Momentan aşa este explicat totul, ştiinţific, doar prin multitudinea efectelor.

Nimeni nu a reuşit, până acum, să vadă dincolo de efectele perceptibile, să vadă culoarea peştelui…utilizând doar umbrele acestuia!

De la Einstein încoace se întâmplă un fenomen paradoxal. Se ştie că totul este câmp, însă ce este …câmpul nu se ştie exact!

Fizicianul genial a intuit un lucru extraordinar, anume că absolut totul poate fi descris prin aceste enigmatice câmpuri. În ultimii săi 30 de ani acesta încearca să găsească o teorie care să unifice, sub o singură umbrelă, toate câmpurile cunoscute…!

Aşa apar ecuaţiile de câmp, destul de complicate.

Ecuaţiile lui Einstein, au fost formulate de David Hilbert şi Albert Einstein practic concomitent în anul 1915. Ele reprezintă un sistem de ecuaţii diferenţiale neliniare de gradul 2.

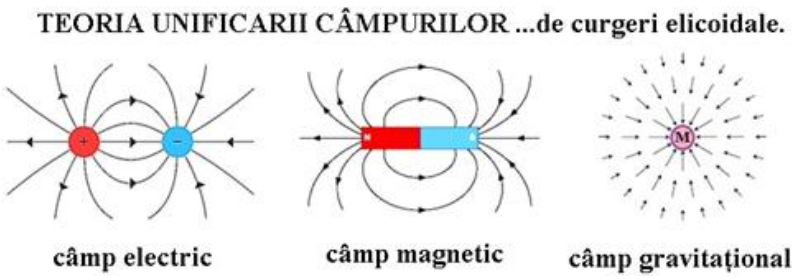

Aceste ecuaţii fiind rezolvate, cu anumite condiţii de frontieră, ele permit să se obţină soluţii particulare, care reprezintă câmpul gravitaţional de o simetrie concretă. Există soluţii statice, staţionare, nestaţionare în funcţie de dependenţa sau independenţa de timp şi de forma acestei dependenţe, soluţii de simetrie plană, sferică, cilindrică, etc. Numărul soluţiilor cunoscute până în prezent întrece miile, dar cele mai importante sunt soluţia Schwarzschild, soluţia Reissner-Nordström, soluţia ce prezintă undele gravitaţionale şi soluţia cosmologică Fridman-Robertson-Walker, care prezintă Universul.

În condiţiile în care ştim deja că Albert Einstein omite introducerea momentului de torsiune, asistăm neputincioşi, de 100 de ani, ca cineva să unifice aceste câmpuri, să înţeleagă gravitaţia.

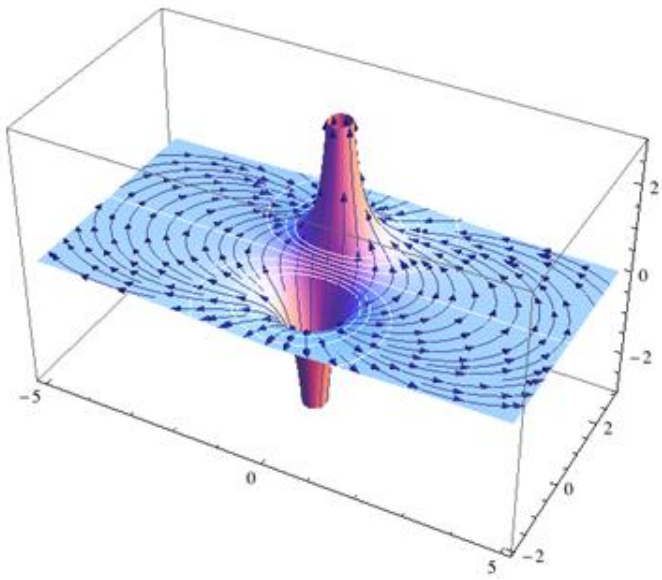

Ştim deja că toate câmpurile sunt de fapt câmpuri elicoidale de curgeri, superfluiditatea Universului fiind prezentă la orice scară dimensională.

Doar prin înţelegerea exactă a acestor câmpuri, de orice natură, se putea avansa pe calea cunoaşterii depline. Plecând de la neânţelegere…nu se putea găsi o teorie unificată. Plecând de la o eroare, neintroducând torsiunea…nu se putea găsi răspunsul corect!

Ce a făcut Einstein?

A studiat câmpurile vectoriale însă a gândit liniile de câmp ca pe niște traiectorii spațiale, curbilinii. Materia este tridimensională(3D) însă traiectoriile, câmpurile vectoriale, nu pot umple spațiul 3D!

Altfel exprimat, pe o traiectorie liniară(dreapta) el trebuia să umple un spațiu iar acest spațiu se poate umple doar dacă TRAIECTORIA LINIARĂ este doar…FALS LINIARĂ!

Conceptul de TIMP ramâne, încă de atunci …total neânțeles!
Interacțiunea între aceste traiectorii este…inxistentă!

Ce trebuia să facă Einstein?

Era un lucru simplu, orice traiectorie liniară …nu este liniară ci elicoidală. Conjectura Preda spune că, într-un spațiu 3D, din A în B nu se poate ajunge decât …elicoidal! Orice particulă în dinamică pe o astfel de traiectorie descrie spațiul 3D.

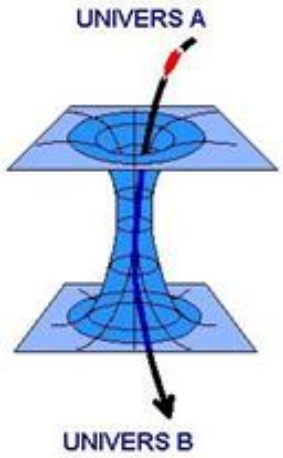

Fizicienii nu pot introduce torsiunea din simplul motiv că trebuie să răspundă la întrebarea …DE CE? Nu o pot face deoarece răspund doar la întrebări ce au răspunsuri vizibile…nicidecum intuitive!

Orice încercare de a spune că un corp se deplasează rotațional, într-un câmp rotațional, are corespondent în realitatea vizibilă. **DE CE** face acest lucru?…nimeni nu știe pentru că nu are acces la pește, la particula fundamentală…fiind extrem de mică. Așa că racheta intră și iese,în imaginația fizicienilor, fără să se rotească în jurul propriei axe…și în același timp fără să se rotească în jurul axului "găurii de vierme". Ei văd cum pământul se mișcă în jurul soarelui dar și în jurul axei sale însă nu știu să răspundă la întrebarea **DE CE**?

Conceptul de timp capătă instantaneu o formă geometrică (ciclul elicoidal, pasul elicei, etc). Dinamica elicoidală, în acest caz, provoacă interacțiuni evidente cu dinamicile elicoidale înconjurătoare, sensul și chiralitatea jucând un rol esențial!

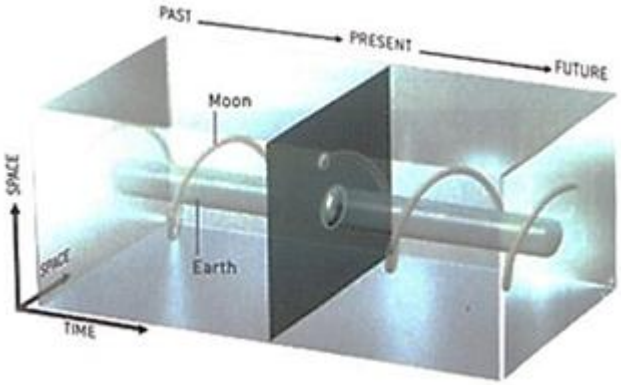

Acest concept spațiu-timp a fost intuit de mulți, chiar și de Kurt Godel, contemporan lui Einstein, cel care a dat o soluție ecuațiilor de câmp ale prietenului său.

Până acum nimeni nu a avut curajul să arate, în mod clar, că întreaga fizică este fundamentată greșit, că ecuațiile generale de câmp nu descriu interacțiuni interne câmpurilor de rotori, deși unele soluții particulare…arată geometria.

Nici măcar nu trebuie să cunosc matematică sau fizică pentru a înțelege ce văd, de ce am spârnel în cap și de ce o galaxie se rotește. În ambele cazuri principiul de autoorganizare funcționează identic.

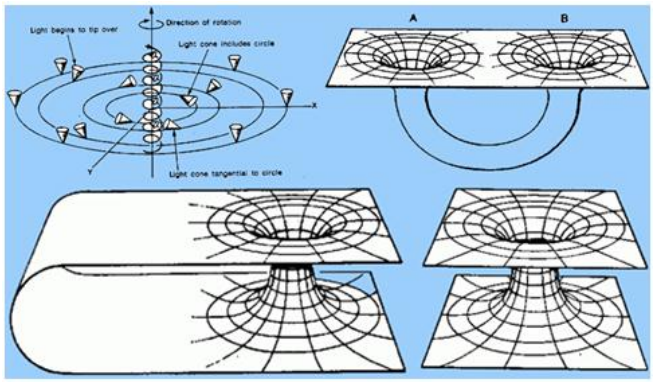

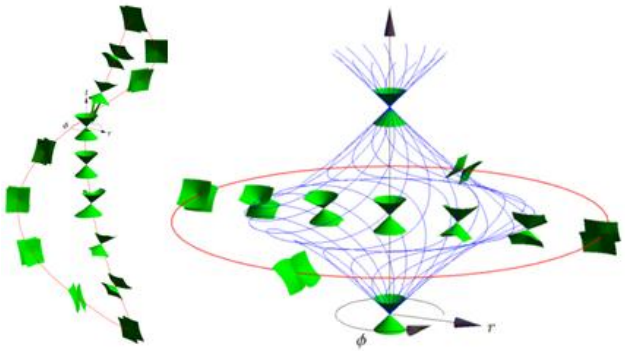

Constantin Brâncuși, când a făcut coloana, descriind intuitiv Universul, a dat practic un răspuns, o soluție geometrică la ecuațiile de câmp ale lui Einstein. A concatenat periferic găurile de vierme.

Așa funcționează intuiția, în întreaga istorie a umanității, atunci când se referă la creație, la geometria Universului.

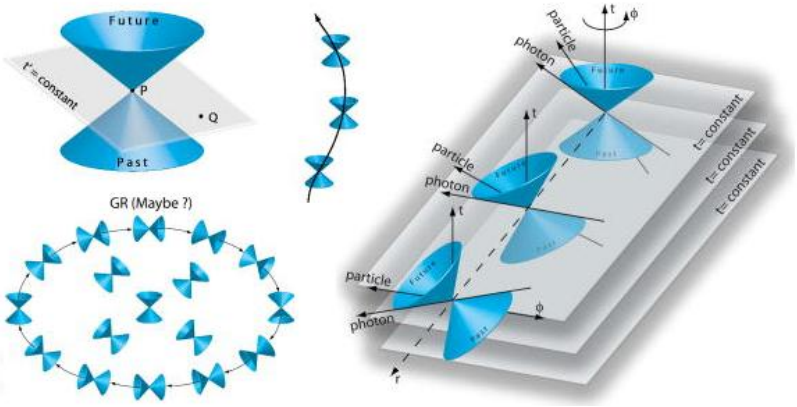

În această conjunctură, de expunere grafică, am să fac o analogie suplimentară cu…cunoașterea hermetică asupra construcției Universului. Această alipire este datorată amicului Oreste Teodorescu. El mi-a spus, într-o emisiune TV, că Hermes Trismegistus a fost cel care a văzut, înaintea mea, cum este contruită lumea!

Am încercat să văd ce este cu acest personaj, care a încercat să facă o descriere a geometriei a tot ce există, folosindu-se de intuiție!

Rezultatul documentării, ca o esență, constă 7 legi universale precum și simbolurile hermetice anexate, preluate și adaptate de diverse grupuri, frății, masonerii etc.

Legile universale (Legile Kybalionului, în număr de 7)

1. Legea Mentalismului

Totul este Spirit, Universul este mental.

(construcția fundamentală este intangibilă, informația este accesată intuitiv)

Exemplu – Deoarece nu putem cerceta la dimensiuni incredibil de mici sau de mari, cunoașterea prin intuiție(ce nu se vede) este esențială.

2. Legea Corespondenței

Tot ceea ce compune Universul se regăsește în toate componentele sale, atât în cele mai mici, cât și în cele mai mari, deși în proporții diferite. Tot ce există își are corespondentul: curgerea vieții omului corespunde curgerii vieții în Univers. Ceea ce este Sus este ca și ceea ce este Jos.

(la orice nivel de mărime principiul se conservă)

Exemplu – Codul Fundamental generează aceleași structuri geometrice, la orice dimensiune Universul este elicoidal-fractalic.

3. Legea Vibrației

Nimic nu stă (nu este în repaus), totul se mișcă, totul vibrează.

(la orice nivel de mărime există o dinamică elicoidală, repetitivă)

Exemplu – Sistemele nu sunt statice ci sunt dinamice, având o anumită geometrie de construcție ce se regăsește la un anumit interval spațio-temporal.

4. Legea Polarității

Totul este dublu; orice lucru are doi poli: totul are două extreme; asemănătorul și neasemănătorul au aceeași semnificație; polii opuși au o natură identică, însă de grade diferite; extremele se ating.

(la orice nivel de mărime există 2 extreme ale dinamicii, sistemele fiind deschise și avand chiralități duale, de stânga și de dreapta)

Exemplu – Intrarea-IN și ieșirea-OUT asigură deschiderea sistemelor ce interacționează.

Chiralitatea stânga/dreapta și IN/OUT descriu complet sistemele ce interacționează

5. Legea Ritmului

Totul se scurge înăuntru sau în afară; orice lucru are durata sa; totul evoluează, apoi degenerează, balansul pendulului se manifestă în totul; măsura oscilației la dreapta este asemănătoare cu măsura oscilației la stanga; ritmul este constant.

(la orice nivel de mărime există o dinamică ciclică, fie că este înăuntrul sau în afara sistemului)

Exemplu – Orice miniunivers are propriul ciclu existențial, chiar dacă este construit din subelicoide și face parte din macroelicoide. Fiecare minisistem are propriul ritm, de apariție/dispariție, dependent însă de celelalte.

6. Legea Cauzei si Efectului (Karma)

Orice Cauza are Efectul său; orice Efect are Cauza sa; totul se întâmplă conform Legii necunoscute; sunt numeroase planuri ale cauzalității, însă nimic nu scapă Legii.

(la orice nivel de mărime există interacțiuni ce respectă aceleași reguli, legi)

Exemplu – Codul Fundamental stăpânește toate interacțiunile elicoidale.

7. Legea Genului

Este un gen în toate lucrurile; totul are principiile sale Masculin și Feminin; genul se manifestă în toate planurile. Eu sunt genul tău în măsura în care tu ești genul meu.

(nivelele de mărime sunt organizate în salturi, în clase dimensionale, interacțiunile fiind maxime între membrii aceleiași clase, chiralitatea duală)

Exemplu - Câmpul magnetic și cel gravitațional sunt 2 genuri diferite.

Teoria unificată, de la experimente cuantice la cele de … dinamica planetară

(explicații concrete la…mistere neelucidate)

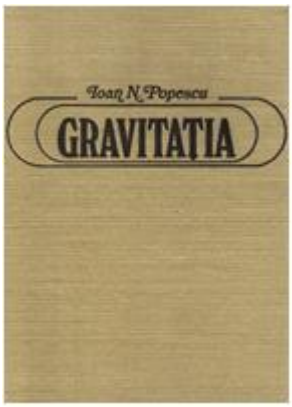

Pentru a explica, mai clar, mecanismele geometrodinamicii elicoidale, aplicate la orice scara dimensională, am ales să citez dintr-o carte mai puțin obișnuită. Aceasta , la fel de "în dezacord" cu fizica actuală, studiază și analizează gravitația…sub formă de vârtej, adică…descrie , în peste 700 de pagini, mecanismul....gravitovortex!

GRAVITAȚIA - Pledoarie pentru o nouă teorie a gravitaţiei
Editura Științifică și Enciclodedică – Bucureşti 1982
Autor - Ioan N. Popescu

Această carte este o lucrare de excepție, cu mult peste știința actuală, fiind confirmată în geometrodinamică elicoidală.

Practic, în acest moment, tot ce autorul a intuit, se traduce în fapt ca o particularizare a teoriei fundamentale, a teoriei unificării a tot ce există.

Vom vedea explicații, de tip mecanicist, ce ar însemna o descriere principială a gravitației, a gravitovertexului.

Noțiunile pe care le veți întâlni vă sunt familiare deja : vârtej, vortex, elicoidal, atractor, interacțiune, cuplaj, mase și traiectorii distincte, inducția mișcării, sisteme interne și externe…etc.

Citând pasaje din această lucrare voi încerca să ofer un paralelism formal între Gravitovortex și Geometrodinamica Elicoidală. Voi folosi, așa cum v-am obișnuit, imagini edificatoare și explicații paralele, translatând o pledoarie ciudată despre gravitație, într-o zonă …mult mai departată de fizica actuală.

Să-i dăm drumul…

(vorbind despre atracția gravitațională Soare-Terra)

Newton, atunci când a înțeles că formula de calcul a interacțiunilor gravitaționale, nu bate cu realitatea….a îndrăznit să schimbe tactica, introducând așanumitele forțe fantomă, de tip corectiv.Nu avea însă la dispoziţie nici un "fenomen" nou (în afara celor descrise de Kepler), care să justifice introducerea în teorie a unei astfel de forţe corective şi, în general, în conformitate cu filozofia sa, manifesta o pronunţată aversiune faţă de orice concluzie care nu decurgea direct din fenomene observabile. Avea în schimb o oarecare încredere în schemele cinematice ale mişcării, care îi permiseseră deja să descopere legea gravitaţiei. În felul acesta, încercînd să găsească un astfel de termen corectiv, Newton a înlocuit mişcarea observabilă a planetei în jurul Soarelui prin mişcarea în jurul centrului comun de greutate, cu ajutorul unui **artificiu matematic**, care, în esenţă se reduce la următoarele: dacă presupunem că forţa gravitaţională "emană" nu din Soare şi din planetă, ci din centrul lor comun de greutate, obţinem în final o nouă expresie a forţei de interacţiune între Soare şi planetă şi această nouă lege a forţelor gravitaţionale are calitatea de a descrie exact mişcarea **realmente observată**, adică este o lege exactă.

Să presupunem acum că forţa de atracţie gravitaţională emană nu din Soare şi din planetă, ci dintr-un punct fix, oarecare, din univers.În aceste condiţii putem scrie ecuaţii de mişcare ale Soarelui şi planetei în raport cu sistemul fix, care devine acum un adevărat centru de forţă. Astfel pentru Soare avem ecuaţie care prin integrare conduce la ecuaţia unei conice(vortex): Soarele va descrie, într-o astfel de interpretare, o conică în raport cu sistemul fix. Similar vom

avea ecuaţia mişcării planetei în raport cu acelaşi sistem fix în univers adică şi planeta va descrie o conică în raport cu acest sistem fix, bineînţeles cu alţi parametri decât conica descrisă de Soare.

lată deci o situaţie nu numai paradoxală, dar - într-o interpretare ad litteram - de-a dreptul aberantă: un simplu punct geometric fix în univers (centrul universului?), fără dimensiuni şi fără masă, ar avea capacitatea fizică de a atrage gravitaţional şi diferenţiat Soarele şi planeta, iar aceste două corpuri cereşti atît de familiare ar descrie elipse în jurul acestui punct fix nelocalizat în nici un fel, mai mult, absolut necunoscut în prezent.

Deşi au existat încercări de a "demonstra" că un astfel de punct fix ar exista efectiv, noi înţelegem simplu că avem de-a face aici cu o simplă speculaţie matematică….

….**CE** descoperise, involuntar, NEWTON….?
...cu siguranţa…ATRACTORUL…!

Iată deci că artificiile matematice de care am uzat permit să se demonstreze într-adevăr că în raport cu un punct fix din univers (dacă el există!), sistemul centrului comun de greutate (sau de masă, cum i se mai spune) se află în repaus sau în mişcare rectilinie şi uniformă, adică acest sistem reprezintă un sistem inerţial perfect.

…..Pe scurt, legea atracţiei universale nu poate fi, **în principiu**, aplicată direct între corpurile aflate în forţa de atracţie gravitaţională ci trebuie atribuită ad-hoc unui punct matematic imaginar, pentru a se putea păstra fundamentele mişcării inerţiale, faţă de care această lege este valabilă. În aceste condiţii însă, centrul comun de greutate al corpurilor în interacţiune gravitaţională **va prelua în teoria newtoniană imaginarele însuşiri "fizice" ale punctului fix din univers(atractorul),** Soarele şi planeta vor executa acum imposibilele lor mişcări pe traiectorii conice în jurul acestui centru de greutate, dar perioada mişcării reale de revoluţie a planetei în jurul Soarelui calculată, în mecanica cerească, conform acestei scheme, se va dovedi exact egală cu cea determinată experimental, cel puţin pînă la limita preciziei actuale a determinărilor astronomice.

Practic, Newton stabileşte - cu ajutorul atractorului - o nouă lege a forţelor gravitaţionale, care exprimă direct interacţiunea gravitaţională dintre corpuri şi care permite deci determinarea mişcărilor lor reciproce, singurele accesibile observaţiei şi măsurătorilor.

Conform cu cele de mai sus, teoria newtoniană a gravitaţiei se lipseşte apriori, în principiu, de posibilitatea de a raporta mişcarea la repere direct observabile, singurele faţă de care sînt posibile măsurători şi care sînt tocmai masele (punctele) materiale, **fiind obligată să facă această raportare la un reper fictiv, inaccesibil observaţiei.** Această inaccesibilitate relativă nu reprezintă numai o serioasă carenţă practică, ci are largi implicaţii filozofice, deoarece pune în discuţie problema mişcării relative şi cea a mişcării aşanumite absolute, care nu au fost rezolvate satisfăcător nici pînă în prezent.

În concepţia newtoniană există o deosebire fundamentală între mişcarea **de translaţie rectilinie, care ar fi relativă, şi cea de rotaţie care ar fi absolută,** deosebire care rezultă tocmai din dificultăţile şi artificiile semnalate anterior.

Newton este obligat să recunoască relativitatea mişcării de translaţie şi să susţină că o mişcare de translaţie absolută nu cade sub simţurile noastre şi nici nu poate fi determinată din mişcarea relativă.

El crede însă că se poate determina mişcarea absolută a corpurilor în rotaţie, oferind pentru aceasta şi **un argument "decisiv",** două sfere legate una de alta, care se învârtesc în jurul centrului lor comun de greutate. Din tensiunea care se naşte în firul de legătură sub influenţa forţelor centrifuge, se poate afla "atât cantitatea cît şi direcţia acestei mişcări circulare,

în orice spaţiu gol imens, cînd nu se află nimic extern sau sensibil, la care să se refere mişcarea sferelor".

De aici "newtonienii" au conchis că mişcarea de rotaţie este într-adevăr absolută, că ea se face în raport cu spaţiul absolut şi că, deci, un asemenea reper al mişcării- necesar artificiului matematic inventat de Newton -poate fi chiar …dovedit experimental.

Teoria vîrtejurilor cosmice a lui Descartes a supravieţuit implacabilei sentinţe pronunţată de Newton, după o pledoarie care ocupă o treime (Cartea a II-a) din Principiile sale şi, deşi a fost exilată, în urma acestei sentinţe, din domeniul gravitaţiei în domeniul cosmogoniei, ea a continuat să se dezvolte acolo fără întrerupere, pînă în zilele noastre.

Artificiul matematic de mai sus, inventat de Newton şi modernzat de Lorentz, a fost dus de Einstein mai departe, în teoria relativităţii restrînse şi, apoi, mult mai departe, în relativitatea generală.

Einstein generalizează şi modernizează însuşi mecanismul intrinsec al teoriei newtoniene a gravitaţiei, motorul care furnizează mişcarea şi referenţialele inerţiale în care este valabilă legea gravitaţiei, făcîndu-l să funcţioneze nu numai în raport cu punctul fix din univers, ci în raport cu oricare alt punct al universului.

Cosmogonia este ştiinţa care se ocupă cu studiul originii şi evoluţiei corpurilor cereşti şi al sistemelor de corpuri cereşti, ea este o ştiinţă a devenirii şi dezvoltării acestor sisteme.

Teoria gravitaţiei, a lui Newton, deşi descrie bine mişcarea actuală a acestor corpuri, nu poate explica cum a apărut şi cum se dezvoltă această mişcare. Ideile lui Descartes s-au dovedit, în perspectivă istorică, perfect compatibile cu conceptul de evoluţie, motiv pentru care au şi rezistat şi evoluat în această ştiinţă a devenirii, care este cosmogonia.

Modelul pentru explicarea avansului de periheliu,atât în mişcarea circumsolară a planetelor dar şi în mişcarea intraatomică a electronilor, este rezultatul compunerilor axiale, ce formează…gravitovortexul lui Ioan N. Popescu.

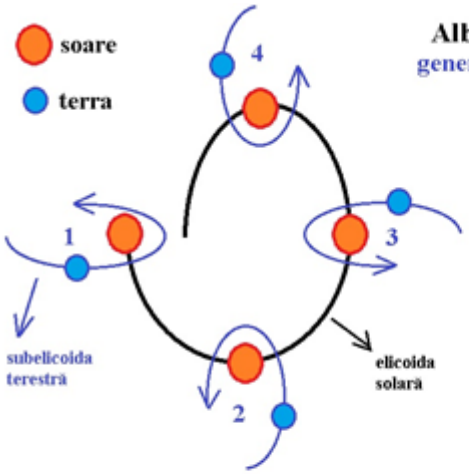

Model reprezentat 3D, spaţial, dinamică elicoidală compusă, elicoida solara şi subelicoida terestră.Vizuazlizare din afara galaxiei, în relativitate generalizată.

Albert Einstein, în relativitate generalizată, nu accepta modelul atomic...!

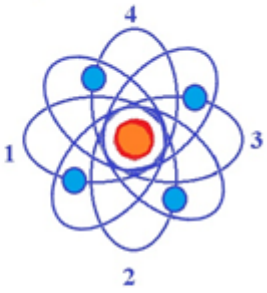

Acelaşi model, însă într-o proiecţie...ştiinţifică! Soarele static şi cu rol de referenţial, în această situaţie, arată clar incapacitatea înţelegerii ... .relativităţii generalizate!

Prezenţa termenului corespunzător vârtejului în ecuaţia câmpului gravitovortex face ca traiectoria mişcării finite să înceteze de a mai fi închisă: la fiecare revoluţie periheliul orbitei se deplasează cu un unghi!(orice traiectorie eliptică…nu pica pe predecesoarea ei)

Corecţia pe care gravitovortexul o aduce în acest caz legii gravitaţiei newtoniene rezultă în mod natural(tractorul). Newton a fost obligat să inventeze cunoscutul său artificiu matematic al mişcării în jurul "punctului fix din univers" şi toate absoluturile sale. Tot pentru a obţine această corecţie Newton a introdus mişcarea inerţială ca mişcare de referinţă în teoria gravitaţiei, de unde se vede încă o dată …

că mişcarea gravitovortex este într-adevăr o mişcare inerţială generalizată.

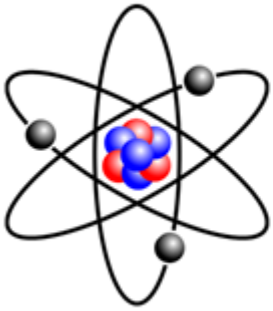

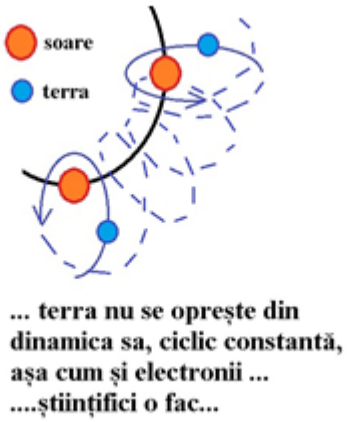

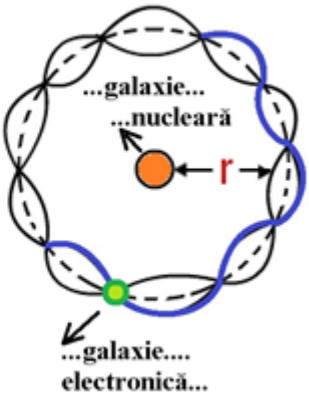

Iată cum, Ioan N. Popescu intuieşte …. dispersia roiului fotonic prin prisma optică, în funcţie de masa fiecărui cluster! Devierea, traiectoria, fiind dată de mărime…

Conform teoriei actuale a gravitaţiei, un roi eterogen de particule materiale (gaze, pulberi, fragmente de diverse dimensiuni şi consistenţe), aflat pe o orbită eliptică în jurul Soarelui, trebuie să se mişte ca un tot indivizibil, fiecare particulă păstrînd în permanenţă exact aceiaşi parametri ai mişcării. Conform gravitovortexului acest roi se va dezintegra, diversele particule se vor mişca diferenţiat plecînd fiecare pe o orbită diferită, dictată de valoarea proprie a mărimii G, care depinde - aşa cum am arătat pe larg în cele de pînă acum de natura fiecărei particule în parte…Însă, dacă un conglomerat cometar este format din particule de aceeaşi natură, el îşi poate păstra mişcarea coerentă indiferent că aceste particule sînt legate între ele mecanic sau sunt independente.

Dacă însă conglomeratul cometar prezintă particule de "naturi" foarte diferite, atunci intră în acţiune mişcarea diferenţiată a gravitovortexului, cu G depinzând de natura fiecărei particule în parte; diversele particule vor fi atrase diferit de Soare şi cometa suferă un proces lent de dezintegrare care poate fi urmărit în general prin apariţia cozii.

În cele ce urmează vom continua să relevăm şi alte aspecte inedite ale gravitovortexului, de astă dată într-o clasă nouă de fenomene, cele electromagnetice.

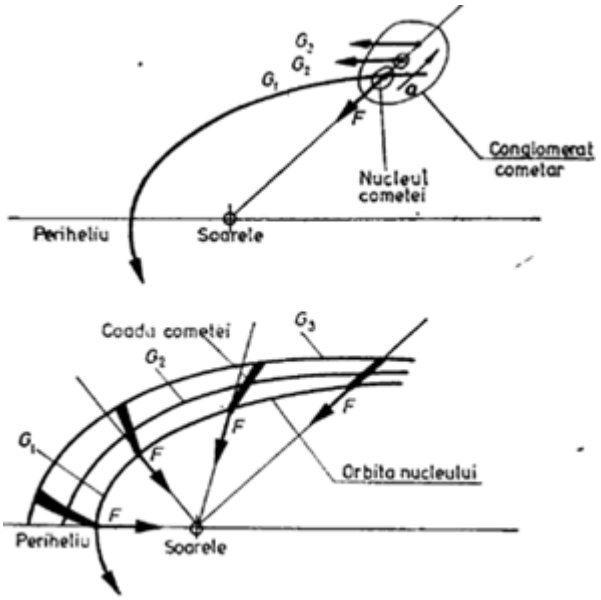

Vom folosi în continuare aceleaşi informaţii obţinute anterior, prin metode "mecanice", pentru extinde domeniul de aplicabilitate al gravitovortexului.

Problema fascinantă a unei eventuale legături dintre electricitate şi gravitaţie este foarte veche. Iată, de exemplu, ce scrie în 1849 M. Faraday (1791-1867) în jurnalul său: "Gravitaţia; cu siguranţă că această forţă trebuie să aibă o legătură, ce poate fi dovedită experimental, cu electricitatea şi cu magnetismul, aşa încît ea să se producă cu ajutorul lor, prin acţiune reciprocă şi efect echivalent"(unificare).

Au urmat apoi cîteva experienţe infructuoase şi după cîţiva ani Faraday notează din nou în acelaşi jurnal: "Rezultatele sînt negative. Ele nu-mi zdruncină însă convingerea fermă că există o legătură între gravitaţie şi electricitate, deşi nu aduc nici o dovadă că există o asemenea legătură".

Cu alte cuvinte intuiţia era uriaşă, legătura era pur geometrică, era undeva în ceaţă…nu avea cum să nu existe.

Așa cum am arătat, lumina albă, solară, este un conglomerat de particule, de diverse dimensiuni, din clasa fotonilor. De ce fizica este într-un impas major, neștiind cum arată…lumina?...Simplu, pleacă întotdeauna de le premiza că…fotonii au masa de repaus nulă!..Adică în repaus..ei nu există…iar când îndrăznesc să…zboare… sunt toți…IDENTICI!

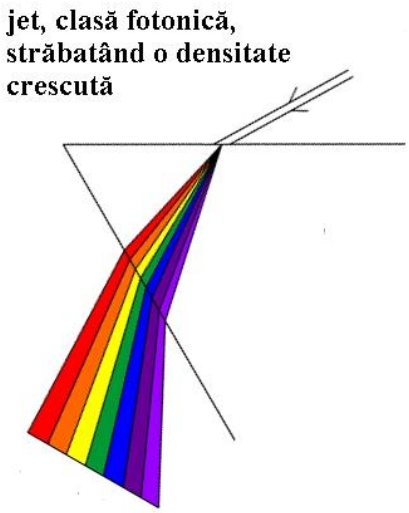

Totuși, electricitatea, magnetismul, gravitația…și spârnelul tău din cap, forma mâinii tale…floarea sau copacul , au un punct comun, sunt guvernate de același set de reguli.

Această convingere, care nu i-a părăsit nici astăzi pe fizicieni, a dat naştere multor tentative de a evidenţia eventualele legături. Aşa-zisa teorie unificată a câmpului, căreia Einstein i-a consacrat ultimii 20 de ani ai vieţii sale, nu este altceva decît o încercare foarte elegantă, dar nereuşită, de a surprinde asemenea legături.

Să aibă oare gravitovortexul, care este o teorie mai generală decît teoria relativităţii a lui Einstein, mai mult succes în această direcţie?(se intuiește capacitatea de a unifica)

Este momentul să ne oprim pentru o primă analogie, pur mecanică.

Să presupunem că avem mai multe comete, ce trec simultan pe lângă o densitate gravitațională mai mare(tractor local). Știm deja ca au o dinamică elicoidală în spațiul cosmic.

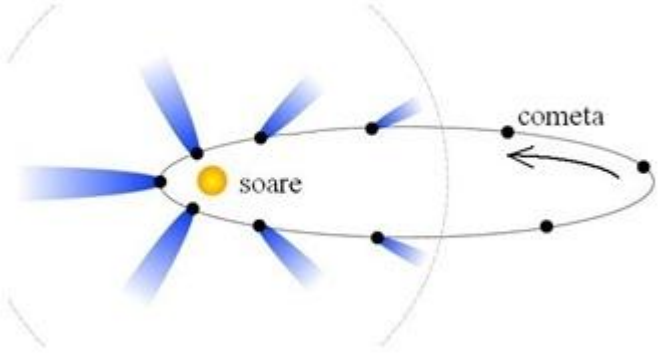

O parte din ele vor devia semnificativ de la traiectorie, lucru știut.(Vf variabil)

Geometria traiectoriei rezultă în funcție de mărimea atractorului local și a cometei, de viteza de apropiere și de distanța relativă, traiectoriile fiind total diferite!

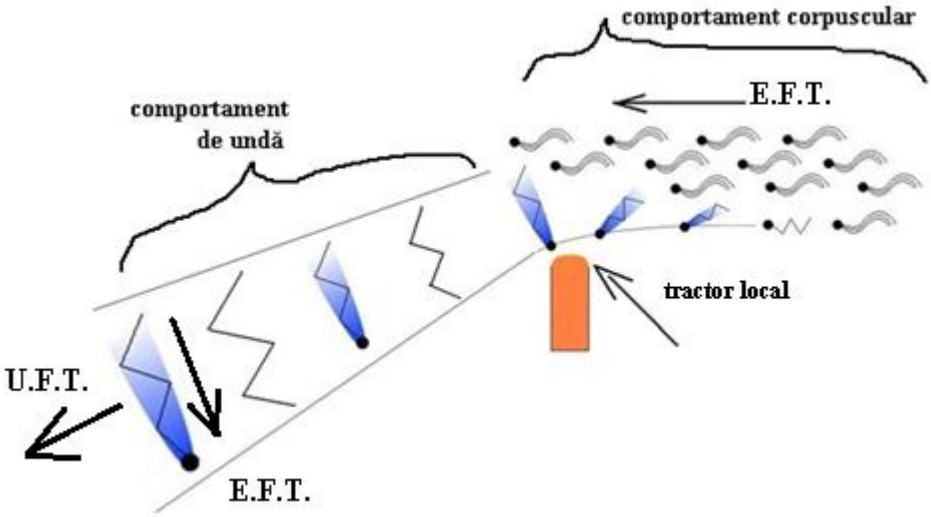

Vom face, în figura alăturată, o asociere vizuală a orientării axelor cometelor, observând mecanismul de deplasare axială dar și….componenta laterală, o dinamică de front!

Așadar distingem mai clar cum schimbarea unghiului de deplasare duce la o înaintare a cometelor…măturând spațiul!

Extrapolând raționamentul se observă ca…toate cometele au o dinamică E.F.T. dar fac parte dintr-o altă macroelicoidă, măturând spațiul, **dinamica U.F.T.**

Elicoidele sunt integrate în elicoide și conțin…elicoide! Practic orice E.F.T. are și o U.F.T. asociată, cometele fiind, vizibil, unde și…corpusculi, depinde cum le vezi!

Continuăm raționamentul și lăsăm aceste comete virtuale să treacă printre 2 planete alungite, 2 gravitații.

Vom vedea că unele vor fi deviate de cele 2 gravitații iar altele, mai depărtate, nu vor avea o modificare semnificativă a traiectoriilor.

Practic cele 2 gravitații, prin fanta de trecere dintre ele, respectiv distanța dintre acestea, influențează, pe ansamblu, modalitatea de împrăștiere după ce acestea părăsesc zona.

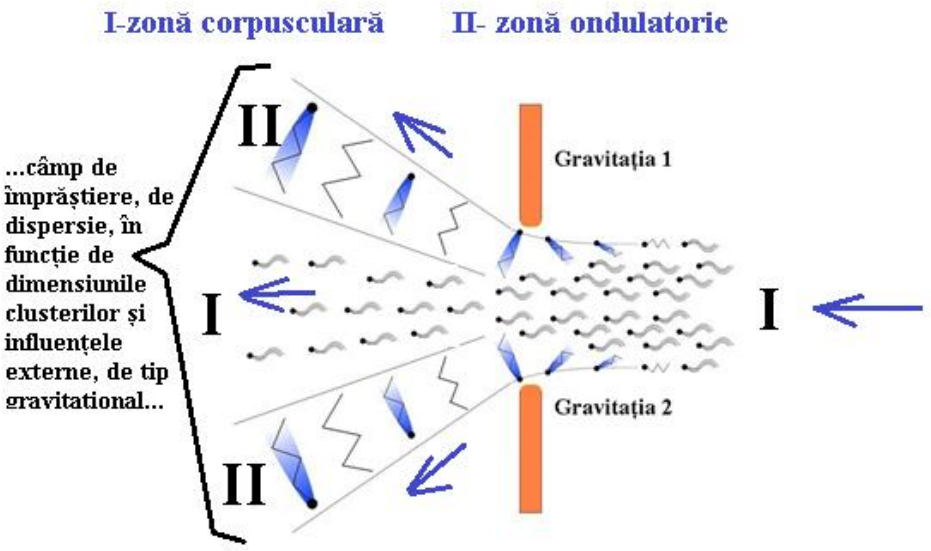

La scară macroscopică, există așadar zone unde dinamica este considerată, științific, ondulatorie iar alta…corpusculară! Apropiind din ce în ce mai mult gravitațiile, îngustând fanta de trecere, observăm un lucru extrem de intereresant!

Cele 2 gravitații acționează pe ambele capete a cometelor, producând îndoire lor!

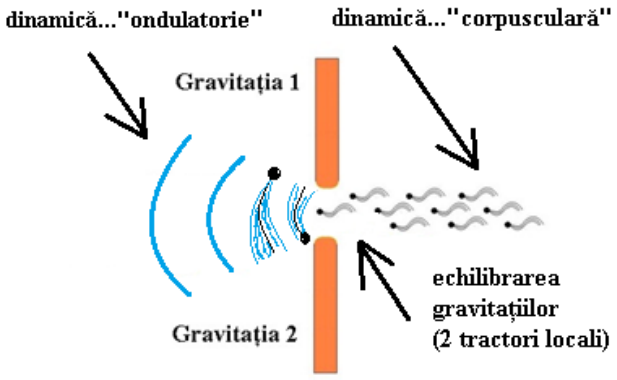

Cu cât vom apropia gravitațiile cu atât curbura cometelor se va evidenția, sensul E.F.T. al cometei și dinamica U.F.T. fiind ușor identificate. Agățarea este …la ambele capete!

Mecanismul, în teorie unificată, există la orice scară dimensională, trebuia doar observat sau intuit!

Haideți să tragem cu jeturi de fotoni, sau electroni, să observăm și să gândim unificat!

Atât fotonii, cât și electronii…sunt galaxii de particule, văzute de la marginea universului… nicidecum particule fundamentale sau, mai grav, galaxii identice!

Vă dați seama că fizica nu are nici o șansă să înțeleagă mai mult, plecând, de fiecare dată de la o premiză falsă, de la un fundament eronat….cum că electronii sunt…identici și sunt particule unice..sunt UNA BUCATĂ..!!

Vă dați seama că fenomene ca interferența, difracția, dinamica planetelor…sau ciudățeniile cuantice….nu pot fi înțelese **decât dacă** …se schimbă fundamental modalitatea de percepție…

CINE ARE CURAJUL SA SPUNA CĂ…TOATA FIZICA ESTE CONSTRUITĂ PE …NEÎNȚELEGEREA FENOMENELOR?

Un exemplu banal, interferența, interacțiunea dinamicilor elicoidale, din spatele fantelor de trecere…sau din spatele unui…ac..!

Este suficient să gândim unificat, folosind imaginea cometelor de mai sus.

A compara geometria de construcție, a vedea analogia între forme, exact asta era secretul.

Un trandafir crește și se deschide elicoidal, la fel și galaxia noastră, la fel și structura …țesutului muscular la ființele vii! A descoperi principiul ce guvernează aceste similarități înseamnă a descoperi "forța divină", ce printr-o schimbare de mentalitate, oferă acces direct în echipa constructorilor de Universuri!

Să continuăm să facem asociații logice, fundamentate pe ce vedem, observăm.

Dacă tragem cu bile sferice, prin apă, știm deja că ele se deplasează elicoidal.

Dacă tragem cu jeturi de particule, clasa electron, acestea vor fi…comete elicoidale!

Ca o ironie, deși practica spune că…**parcă** electronul s-ar sparge în 2 bucăți… fizica…are orbul găinilor! (experimentul cuantic al celor 2 fante observă interferență în spatele fantelor, chiar dacă …jeturile vin…unul după celălalt, distinct!

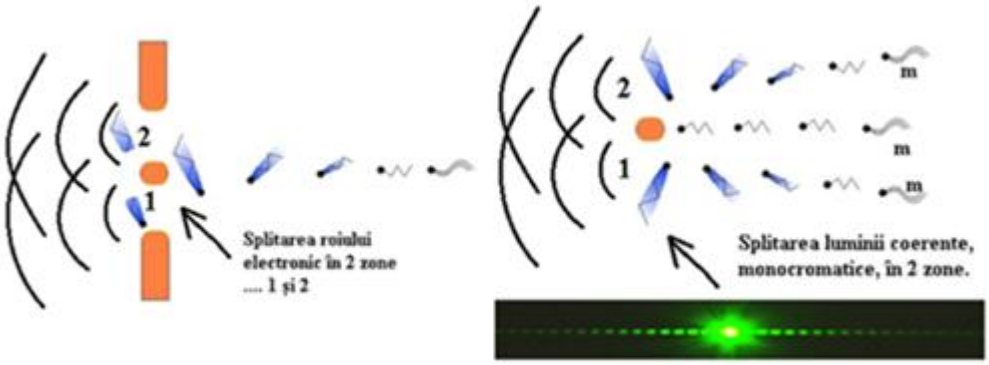

Cum interacționează, cum se interpătrund aceste comete electronice, fotonice sau planetare, la ieșirea din fanta gravitațională, nu este un mister!

În fizică fenomenul se numește interferență și este interacțiune elicoidală, cod fundamental aplicat.

Ușor aceste rânduri vă apropie de lumea cuantică, de experimentul celor 2 fante!

Așa cum vă spuneam, contează cum zboară săgeata …dar și cum bate vântul!

Pierderea funcției de undă…sau apariția ei…este o dovadă a incapacității fizicii de a intui realitatea, una la care nu mai exista acces vizual!

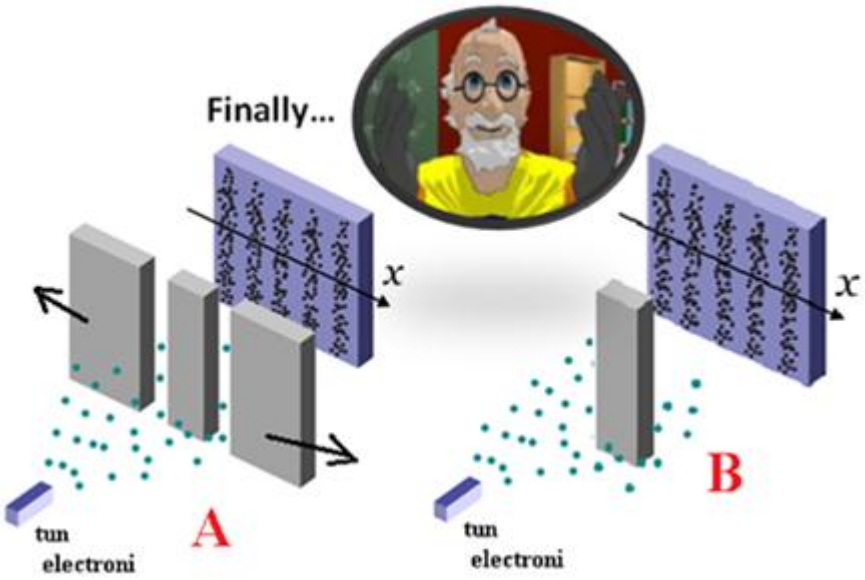

De ce observatorul, schimbând direcția și intensitatea vântului, nu poate să înțeleagă… comportamentul ciudat al……propriei săgeți?

….răspunsul este simplu…

…Întreaga fizică este fundamentată pe ERORI…ce vin din istorie…ERORI…arhaice, de logică, de raționament! Întreaga analiză se face…folosind exact aceste erori…sperând la rezultate valide! Știința nu a putut extrage mecanismul unificator, doar prin observație…sintetizând evidența asemănării geometriilor, a dinamicilor!

A novel phase modulation method for dynamic manipulation of surface plasmon polaritons (SPPs) with a phase engineered **optical vortex** (OV) beam illuminating on **nanoslits** is experimentally demonstrated. Because of the unique **helical phase** carried by an OV beam, dynamic control of SPP multiple focusing and **standing wave generation** is realized by changing the OV beam's topological charge constituent with the help of a liquid-crystal spatial light modulator. Measurement of SPP distributions with near-field scanning optical microscopy showed an excellent agreement with numerical predictions.

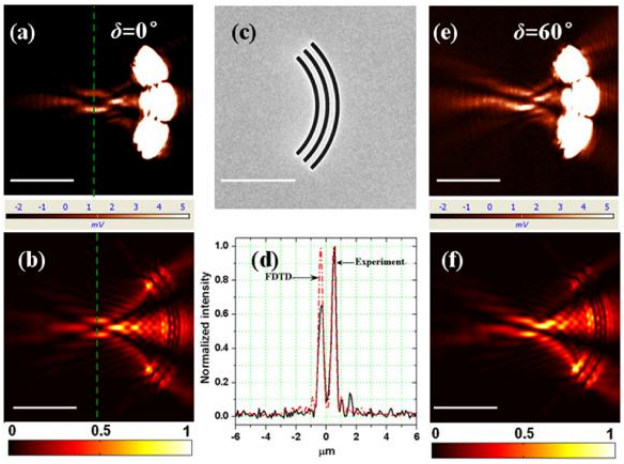

The proposed phase modulation technique for manipulating SPPs features has seemingly dynamic and reconfigurable advantages, with profound potential for development of SPP coupling, routing, multiplexing and high-resolution imaging devices on plasmonic chips.

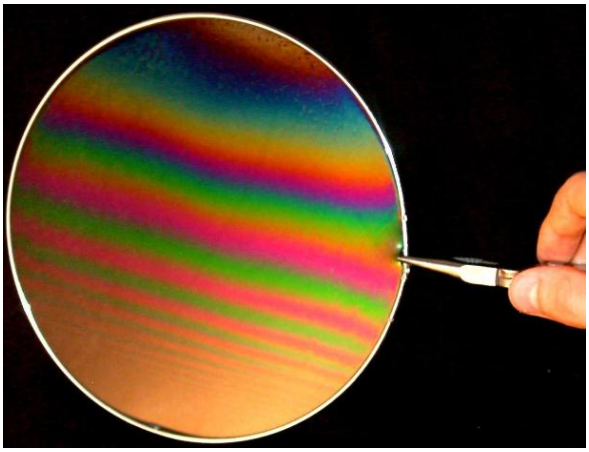

Nu numai că fotonii nu au masă de repaus diferită de „0”…dar clasa fotonică conține o varietate uriașă de…mase geometrodinamice, niciodată 2 identice, oricât am căuta! Dacă am găsi 2 galaxii identice, la miligram, înseamnă că avem șansa să descoperim și 2 fotoni… identici! De aceea aceștia suferă deviații și deplasări distincte, așa cum susține și Ioan Popescu!

Momentan doamna fizică nu vede aceste diferențe, din calcule, ci doar ca…lungimi de undă diferite însă o cometă se vede…cu ochiul liber….!

Popescu, la un moment dat concluzionează, cum că și electricitatea are…atractor!
(lansare insistentă spre conceptul de unificare)

Aşadar, şi în teoria electricităţii se utilizează efectiv acelaşi artificiu matematic, care presupune implicit mişcarea în jurul punctului fix din univers,ca şi în teoria gravitaţiei a lui Newton! Acesta face ca teoria mişcării particulelor elementare să nu fie valabilă decât numai în sistemele inerţiale galileiene ca şi teoria mişcării planetelor a lui Newton şi nu va fi deloc surprinzător dacă gravitovortexul este într-adevăr o teorie corectă, ca mişcarea electronului în jurul nucleului atomic, conform modelului Bohr-Sommerfeld, să se lovească în continuare de exact aceleaşi dificultăţi ca şi mişcarea planetară newtoniană.

Artificiul matematic newtonian este absolut echivalent cu introducerea unei forţe centrale corective. (despre constanta lui Rydberg ce acționează la dimensiuni atomice,nucleare)

Nu numai mişcarea planetară este similară mişcării intraatomice, dar şi topologia orbitelor planetare este aceeaşi cu cea a orbitelor permise electronului lui Bohr.

Interesant şi semnificativ este faptul că deşi rotaţia planetelor în jurul axelor proprii a fost de mult descoperită, ea nu joacă practic nici un rol în teoria actuală a gravitaţiei, care operează în continuare cu puncte materiale,dar care pretinde totuşi să explice coerent structura mişcării observate în sistemul solar şi oriunde în univers.În gravitovortex mişcarea de spin a planetelor,cu momentele sale magnetice şi unghiulare, perfect asemănătoare celor ale electronului, joacă un rol de prim ordin, cu implicaţii profunde în înţelegerea multor fenomene planetare, care nu au putut fi explicate pînă în prezent.

Paragraful următor, cu referire la unda de Broglie asociată, este interesant….comparat fiind cu exemplele grafice discutate anterior.

Considerînd apoi că particula este de fapt un pachet de unde format dintr-un ansamblu de unde(elicoidă compusă din elicoide), centrul acestui pachet s-ar propaga în spaţiu ca o particulă, dar dimensiunile pachetului ar creşte necontenit şi particula ar deveni din ce în ce mai difuză…(mărirea dimensională prin compunere axială)

Următorul paragraf amintește de faptul că geomagnetismul terestru are 2 componente. Sunt uimit de acuratețe, dl. Popescu vorbind indirect, despre concatenarea magnetismului propriu, planetar, cu magnetismul indus de circulația gravitonilor!
(vezi scheme în capitole anterioare)

$$\mathbf{H}_T = \mathbf{H} + \sum \delta \mathbf{H}_i \sin\left(\frac{2\pi}{T_i} + \varphi_i\right)$$

Se poate vedea de aici cum câmpul magnetic observat poate fi considerat ca sumă a două câmpuri distincte, dintre care unul constant, reprezentat de primul termen al membrului doi al

relaţiei, celălalt variabil, reprezentat de cel de al doilea termen.El reprezintă deci partea esenţialmente variabilă a câmpului magnetic observat, adică restul de 20% din valoarea totală, a acestui cîmp: este aşa-numitul câmp nedipolic sau câmp al lui Bauer, dat de termenii de ordin superior ordinului unu din desfăşurarea în serie de funcţii armonice sferice a câmpului geomagnetic observat şi care are în prezent o interpretare fizică cît se poate de confuză. Într-adevăr, dovedirea existenţei unei importante componente nedipolare esenţialmente variabilă, a câmpului magnetic terestru, a avut darul să tulbure serios vechea imagine gilbertiană a Pămîntului ca un uriaş magnet permanent.

În figură legăturile gravitaționale înțeapă planșa, inducând(TC) suplimentar circulații gravitonice paralele cu solul.
Acestea se concatenează cu cele tereste.
și sunt răspunzătoare de schimbarea, în timp, a polilor geomagnetici!

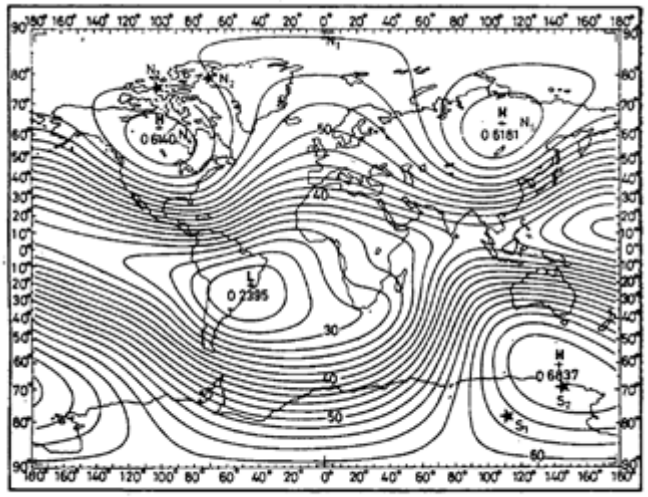

Fig. 126. Distribuţia reală a intensităţii totale **H** a cîmpului magnetic terestru, la epoca 1965.0.

Sub rezerva de a se lămuri în viitor cauzele fizice şi interpretarea coerentă a acestei componente(cea indusă de gravitație-în teorie unificată), cercetătorii au încercat să lămurească cel puţin lucrurile cu cealaltă componentă, cea dipolară, care corespunde imaginii clasice a câmpului magnetic terestru şi care poate fi descrisă de dipolul magnetic P al lui Gauss.

Variaţiile elementelor câmpului magnetic terestru pot fi foarte diferite.Ele pun astfel în mod direct şi foarte pregnant în evidenţă legătura "suplimentară",dintre Soare şi planetele sale, preconizată de gravitovortex.(magnetismul legat de gravitație)

Astfel s-a dovedit că variaţiile relativ rapide care au un caracter periodic, au ca sursă ionosfera, în timp ce variaţiile foarte lente, care au căpătat denumirea de variaţii seculare, sunt legate de cauze existente în interiorul globului terestru şi, după toate probabilităţile, aceste cauze (necunoscute) sunt identice cu cele care provoacă şi câmpul geomagnetic principal. De aceea s-a adoptat uzanţa de a se considera câmpul magnetic terestru împărţit în două părţi, după poziţia "sursei" care îl generează: cîmpul magnetic principal şi variaţiile sale seculare, care au ca surse cauze "intene" şi câmpul magnetic variabil de provenienţă "externă".(nu se observă că orientarea preferențială a dipolului nu are logică decât… dacă luăm în calcul influența externă, prin ionosferă)

Ioan N. Popescu nu vorbește(nu știe) despre inducția universală, tip gravito-magnetică, de faptul că gravitația naște(induce) circulații magnetonice.

INDUCȚIA (TC sau CC) și CODUL FUNDAMENTAL
…acționează universal, sunt fundamentul teoriei unificate !

În realitate şi în contradicţie cu reprezentările actuale, polul geomagnetic se deplasează în raport cu staţia de observare de o parte şi de alta a unei poziţii fixe, ca şi când vectorul moment geomagnetic P ar executa o mişcare de precesie în jurul unei axe fixe.

Se observă din această reprezentare oferită de geofizica actuală cum această entitate fizică, care este fenomenul magnetic planetar, caracteristic (după cum arată măsurătorile executate de multe misiuni spaţiale) tuturor planetelor sistemului solar şi sateliţilor lor, este împărţit în mod cu totul arbitrar în două "părţi" distincte, avînd cauze distincte: una (80%) reprezentată de dipolullui Gauss datorată unor cauze "interne", cealaltă (20%), dată de curenţii ionosferici şi reprezentând câmpul variabil, datorată unor cauze "externe" (mareele solare şi lunare).

Presupunind că aceste două "cauze" ar fi pe deplin elucidate (ceea ce nu este deloc cazul în realitate) nu putem să nu remarcăm faptul că neputând stabili nici o legătură directă între cele două părţi ale aceluiaşi fenomen planetar care este magnetismul terestru, geofizica este lipsită în fond de posibilitatea înţelegerii coerente a acestui fenomen.

Observație de bun simț - Vc-forța tractoare-curgere,Vi-forța internă și Vf-forța externă..,
sunt total independente și formează trivectorul fundamental,
generatorul geometrodinamicii elicoidale…atașat oricărui cluster.
Aici Popescu ar fi trebuit să vadă că…dinamica în gravitovertex…înseamnă trivector!
…si totuși folosește logica "inducției"….!

Prin urmare, câmpul magnetic terestru ar putea fi "generat" tocmai de acest moment P0, respectiv de mişcarea orbitală a planetei noastre în câmpul gravitovortex al Soarelui, fără să se încalce, de data aceasta, principiul relativităţii, deoarece, momentul P0 fiind un moment "indus", efectele sale se fac simţite în orice referenţial care participă la mişcarea de revoluţie a Pământului, indiferent dacă el participă sau nu şi la mişcarea de rotaţie diurnă.

Tehnologia neconvențională, în teorie unificată…este tehnologia care nu se bazează pe cunoștințele fizicii actuale, iar Popescu concluzionează:

Aşadar mişcarea planetară descrisă de gravitovortex se dovedeşte efectiv a fi identică cu mişcarea intraatomică revelată de precizia experimentală spectroscopică, până la detaliile structurii hiperfine. Dacă lucrurile stau într-adevăr astfel, aceasta ar implica consecinţe importante cu repercusiuni majore asupra unor domenii fundamentale ale fizicii actuale, consecinţe pe care nu le vom analiza în cursul lucrării de faţă, şi aşa din cale afară de neconvenţională.

Geometrodinamica elicoidală fiind de „n" ori mai….neconvențională…ghiciți cum studiază un cercetator …așa ceva?....De aceea fizicienii vor înțelege…ultimii!

Să continuăm, citându-l pe Popescu..

Aşadar, mişcarea de rotaţie a Pământului în jurul axei proprii este o mişcare inerţială la fel ca şi mişcarea sa gravitovortex în jurul Soarelui. Dacă ţinem cont de faptul că sistemele vortex-inerţiale reprezintă mişcarea gravitaţională în sens generalizat, deducem că mişcarea de autorotaţie a planetei noastre (şi desigur mişcarea similară a tuturor planetelor sistemului solar) este în esenţă o mişcare gravitaţională.

Prima şi cea mai importantă consecinţă a acestei concluzii este aceea că mişcările planetare de autorotaţie şi cele de revoluţie nu sint independente, ele trebuie să fie mişcări cuplate(cuplaj spin-orbită), la fel ca şi mişcările corespondente intraatomice ale electronilor. În teoria actuală a gravitaţiei aceste mişcări nu au nici un fel de legătură între ele, mai mult, mişcarea de autorotaţie a planetelor este complet ignorată, deoarece în această teorie planetele continuă practic să fie reprezentate de simple puncte materiale care nu pot avea, evident, mişcări de autorotaţie.

…….

Cele două momente magnetice (care reprezintă respectiv mişcările de rotaţie şi de revoluţie ale Pământului) să interacţioneze şi această interacțiune magnetică reprezintă cuplajul dintre cele două mişcări gravitaţionale principale ale planetei noastre,cea de revoluţie şi cea de rotaţie în jurul axei proprii, cuplaj inexistent în teoria actuală a gravitaţiei.(cuplaj spin-orbită =compunere axială)

În capitolele anterioare am demonstrat că mişcarea gravitovortex a planetelor sistemului nostru solar nu este reprezentată de o curbă închisă (o elipsă) ca în teoria actuală a gravitaţiei, ci, mai degrabă, de o spirală desfăşurătoare.

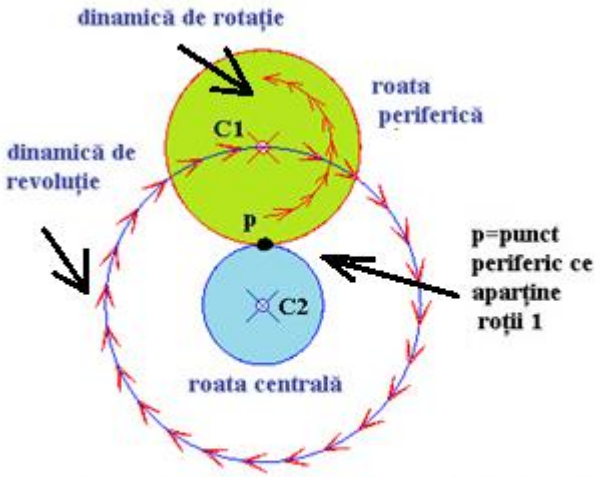

Mecanism planetar, tip mecanic, unde roata 1 se rotește în jurul roții 2. Centrul C1 are o dinamică proprie de rotație(spin) dar și o dinamică de revoluție, încercuind roata centrală, respectiv centrul C2.

În conformitate cu teoria unificată, facem acum o…
demonstrație ȘOC!

Planetele…..au încă o dinamică fundamentală…elicoidală,
ce nu a fost identificată de absolut nimeni până acum, explicând…
tot…
Elicoida Fundamentală de Transfer!

Raționamentul este ușor, dacă stapâniți deja teoria unificată,…CODUL!

Să luăm ca exemplu un mecanism cu 2 roți, de tip planetar(tehnică,mecanică), unde una din roți este centrală(de raportare) iar cea care „angrenează” cu alunecare(periferică) descrie o dinamică de rotație în jurul celei fixe. Legea de alunecare o lăsăm pe seama specialiștilor.

Vom urmări dinamica punctului **p** din figură…într-un mod mai neobișnuit, intuitiv.

Mecanismul(sistemul) planetar implică 3 aspecte:

a) distanța dintre centrele celor 2 roți(vârtejuri) este aproape constantă.

b) raportul diametrelor creează interdependență(legătură) între mișcarea de rotație(spin) și dinamica de revoluție a roții 1 cu centrul C1, respectiv C2 ptr cea centrală.

(cuplaj spin-orbită)

c) dinamica este cu alunecare(nu este epicicloidă)

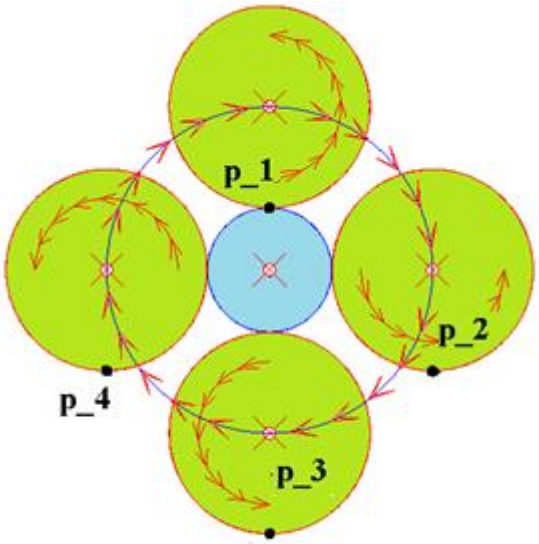

p_1,2,3,4 poziții succesive ale punctului p, aparținând roții planetare 1.

Roata periferică se rotește spre stânga, din punctul de vedere al observatorului din afara sistemelor. Observatorul care stă așezat pe cea externă, exact în punctul **p** și cu fața spre centrul ei vede roata centrală că se rotește în sens contrar, spre dreapta.

Roata presupusă centrală îi vine pe mâna stângă, în față, apoi pe mâna dreaptă.

Punctele p1,p2,p3 și p4 descriu poziția observatorului plasat în punctul p.

De remarcat 2 poziții extreme, de maxim și de minim, pe care acest observator le are față de centrul roții centrale, presupus fix de observatorul extern sistemului.

Observatorul presupune că roata centrală este fixă!
(în relativitate generalizată nu există reper… fix)

Relativitatea dinamicilor este ESENȚIALĂ pentru înțelegerea raționamentului.Practic depinde ce fel de observator ești…unde te poziționezi!

Astrofizicienii ar fi trebuit să vadă întregul angrenaj planetar, cuplajul, interdependența dinamicilor de rotație cu cele de revoluție!...acest cuplaj are loc și în lumea vie și se scurge până la nivel subatomic…(vezi perioadele de gestație, **fixe**, ale tuturor vietăților planetei, plante sau animale)

Totul este cuplat…totul este interdependent!

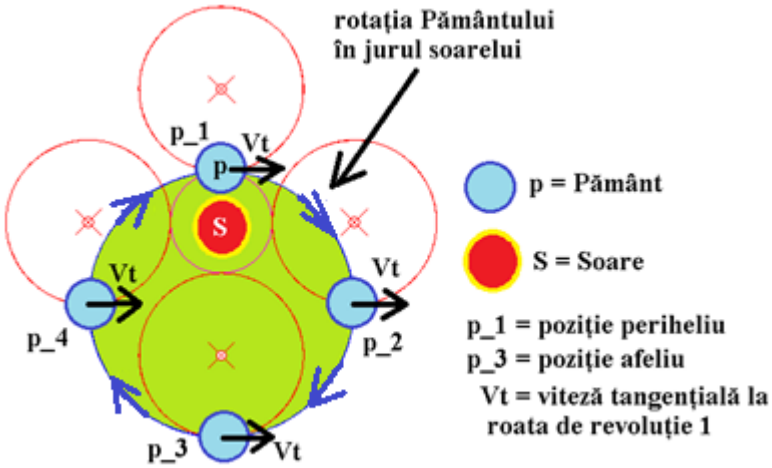

Acum, în centrul roții-vortex centrale, presupus fixă de observatorul extern,punem Soarele. În locul punctului **p** punem planeta Pământ.

Pentru observatorul de pe Pământ facem roata-vortex pe care stă… invizibilă! Aceasta este invizibilă pentru toți observatorii!

Roata-vortex periferică există, se rotește…însă este invizibilă pentru pământean!

Ce percepe pamânteanul?

Faptul că dă ture în jurul soarelui, având o **viteză variabilă** față de acesta, apropiindu-se la un maxim(afeliu) și un minim(periheliu)!

Un fapt extrem de interesant, pământeanul, în planul mișcării, poate determina viteza relativă față de restul planetelor și constată că π**D=lungimea cercului** pe care el o străbate nu bate cu calculele lui matematice…!...În realitate el a străbătut o distanță mult mai mare.

Acum, gândirea lui plană îi spune că ceva nu este în regulă….și din formule crede că de fapt el se deplasează…pe o elipsă…că trebuie să gândească…altfel!

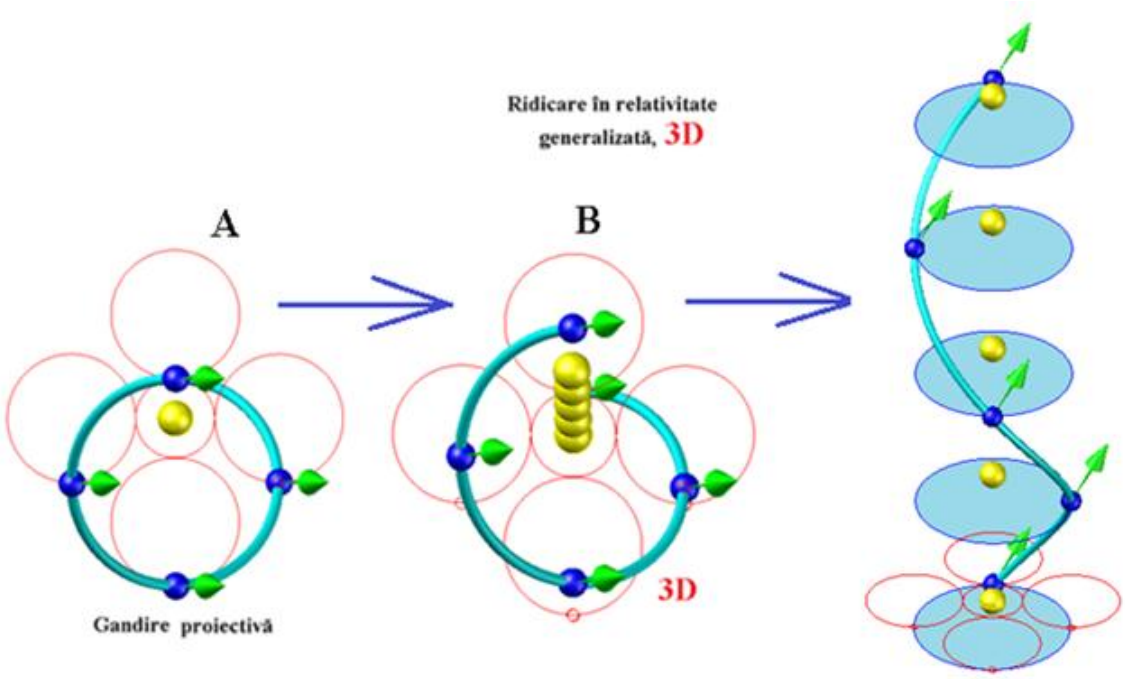

Iată însă ce se vede observatorul …din afara sistemului, cu o percepție diferită a aceleiași realități. El vede aceeași dinamică a pământului, însă total diferit! Acesta percepe falsele elipse(felii) pe care le vede observatorul pământean, percepe faptul că dinamica reală a pământului este de fapt o elicoidă(**E2 – 365 zile/1 an**), roțile zburând de-a dreptul prin spațiul 3-dimensional!

Acum, ….aprindem lumina…și …avem șocul!...

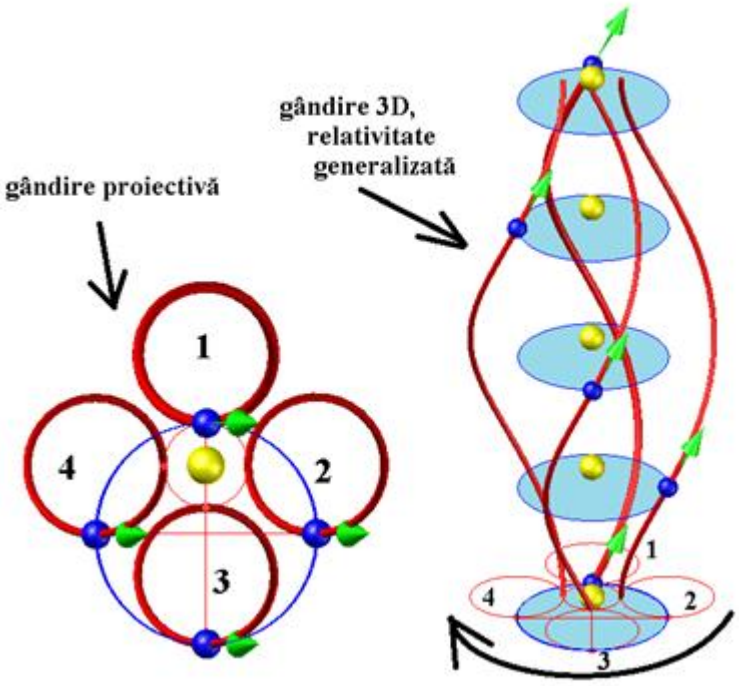

Facem vizibile pozițiile 1,2,3 și 4 ale roții periferice…care, în teorie unificată…înseamnă tot o elicoidă (**E2**) care se cuplează axial cu o alta(**E1**)!

ȘOCANT!

Viteza Pământului este permanent tangentă la roata externă, implicit tangentă la elicoidă..în centrul ei.

Această tangentă este de fapt…axa de rotație a pământului.

Elicoida pe care se deplasează Pământul…este ea însăși o…elicoidă!(**E0 – 24h/1zi**)

Așadar :

E0 – Fi-la centru - perioada de rotație/ ciclul – 24h/1zi -

E2 – Ff-dinamică de front, de interacțiune perioada revoluție / ciclul – 365 zile/1an

E1 – Ft-tractorul – perioada fundamentală, turația roții nevăzute - **???**

(observatorul pământean nu a aflat - descoperire ȘOC)

E0, E2, E1…compuse axial, aflate în cuplaj spin-orbital…trenuri de roți!

Știință actuală

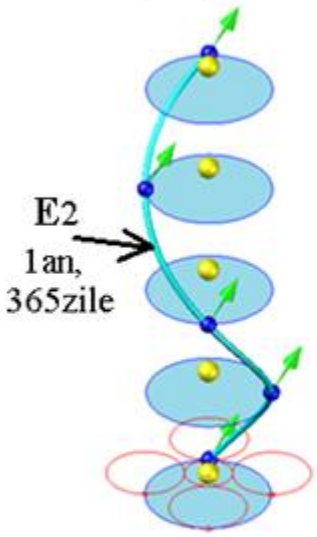

Pământul în elicoidă de stânga E2

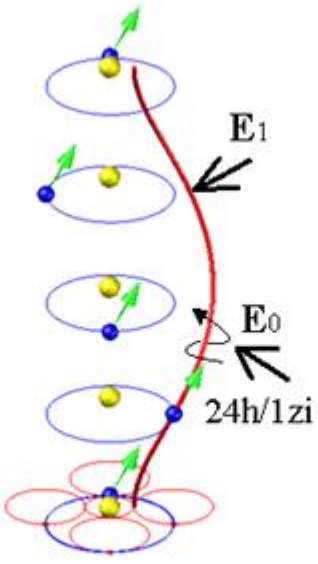

Elicoida de dreapta,E1, este ea însăși o elicoidă de stânga.

Teorie unificată

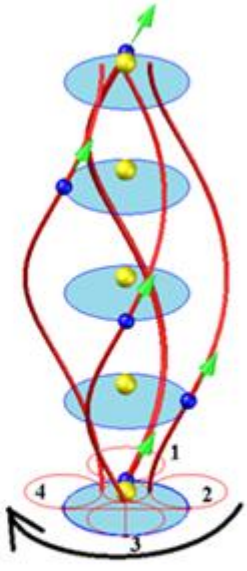

Rularea elicoidei de dreapta,E1 pe una de stânga, centrală E2

Această nouă mișcare, E1, nu este remarcată deoarece sistemul Solar NU este perceput ca un rezultat de interacțiune, ca un angrenaj, un ansamblu!

AXA DE ROTAȚIE a pământului este astfel permanent tangentă la E1, urmărind E1 în rulajul ei pe E2.
Analog toate planetele în mișcare de rotație.
Axele lor de rotație urmăresc tangentele la elicoidele proprii de transfer, fundamentală pentru ele!
Sateliții pot avea propriile E.F.T., propriile gravitovortexuri = se rotesc față de falsul centru satelitar sau….nu-și schimbă decât foarte greu…rotația, captivi fiind în aceeași tornadă!

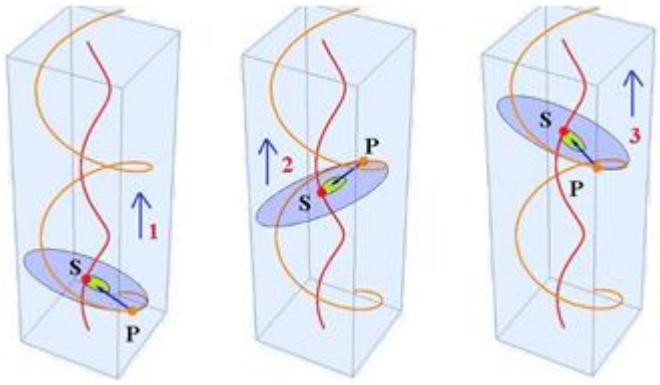

Ați auzit ca planetele sistemului nostru solar…să arate, pe lângă mișcarea de rotație, de revoluție…..și **mișcare de TRANSFER…prin brațul galactic…?**

Această dinamica este dată de ELICOIDA FUNDAMENTALĂ DE…. TRANSFER.

Mișcarea de transfer stabilește poziția axei de rotație! Mișcarea de transfer este coordonată de …tractor !

Dacă soarele se rotește și Pământul se rotește, atunci fiecare se află pe câte o elicoidă de transfer , proprie, distinctă!
Dinamica sistemului Solar arătând de fapt exact această interacțiune, compunerea axială a E.F.T.
Vortexul sistemului Solar…este construit din vortexuri…distincte!

Pe scurt- Oricare cluster de particule fundamentale ce curge tractat de Vc- tractorul curgerii într-o Elicoidă Fundamentală de Transfer, are o dinamică de rotație, la centru, datorată Vi-interne, în timp ce dinamica de revoluție este o dinamică de interacțiune lateral-externă, datorată Vf-front.
Din aceste considerente, cele 3 tipuri de forțe au o natură…total distinctă!
Numai una din cele 3…o putem numi forță …"gravitațională"!
Unificarea forțelor nu există…știți deja asta din capitole anterioare, doar dimensiunea clusterilor ce participă la transport dictează natura forței.

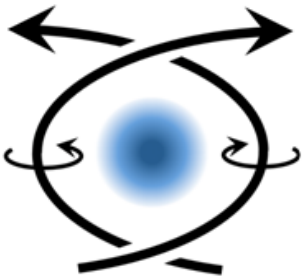

The history of transverse transport phenomena stemming from the spin-orbit interaction goes back to the end of 19th century, when the anomalous Hall effect in ferromagnets was discovered. Since then, this area emerged into an exciting and important field especially for spintronic applications. While various mechanisms to create transverse currents in different materials and situations are still intensively investigated both experimentally and theoretically, the prominent role of the spin-orbit interaction for transverse scattering is absolutely clear. In the past decade, the diversity of the spin-orbit driven transverse transport phenomena increased drastically owing to the discovery of the spin Hall effect and topological insulators. The field reached a completely different level with respect to it importance for dissipationless spintronics and "green" technology. Currently, the field of transverse transport is at its boiling point, with more and more phenomena being brewed and discovered. New physical pictures are established and novel applications are suggested. The purpose of this seminar is to bring together most prominent experts in the field of transverse transport, theoreticians as well as experimentalists, in order to stimulate intensive exchange of expertise, understanding and ideas in the field, accelerating thus its development.

JQI Physicists Demonstrate Coveted Spin-Orbit Coupling In Atomic Gases

Washington DC (SPX) Mar 04, **2011**
Physicists at the Joint Quantum Institute (JQI), a collaboration of the National Institute of Standards and Technology (NIST) and the University of Maryland-College Park, have for the first time caused a gas of atoms to exhibit an important quantum phenomenon known as spin-orbit coupling.

Their technique opens new possibilities for studying and better understanding fundamental physics and has potential applications to quantum computing, next-generation "spintronics" devices and even "atomtronic" devices built from ultracold atoms.

One of the most important phenomena in quantum physics, spin-orbit coupling describes the interplay that can occur between a particle's internal properties and its external properties.

Ultracold fermions simulate spin–orbit coupling

Sep 3, 2012

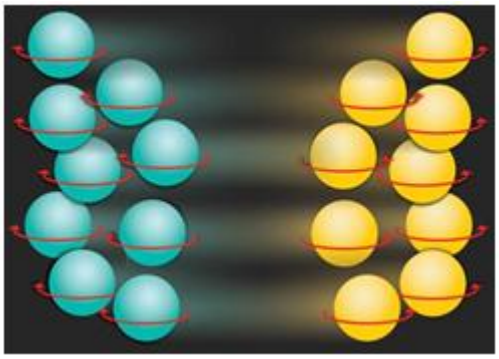

Two independent groups of physicists are the first to use ultracold fermionic atoms to simulate "spin–orbit coupling" – an interaction that plays an important role in the electronic properties of solid materials. Both experiments were done by firing laser beams at the atoms, which caused their momentum to change by an amount that depends on their intrinsic spin. Because the interactions between atoms in such simulations can be adjusted with great precision, the breakthrough could shed further light on a range of physical phenomena, including magnetism, topological insulators and Majorana fermions.

Spin–orbit coupling describes the interaction between the intrinsic spin of an electron in a material and the magnetic field induced by the electron's movement relative to its surrounding ions. As well as playing a key role in the magnetic properties of materials, spin–orbit coupling also influences the performance of "spintronic" devices – those that exploit the spin, rather than the charge, of electrons and that could one day lead to faster and more energy-efficient computers.

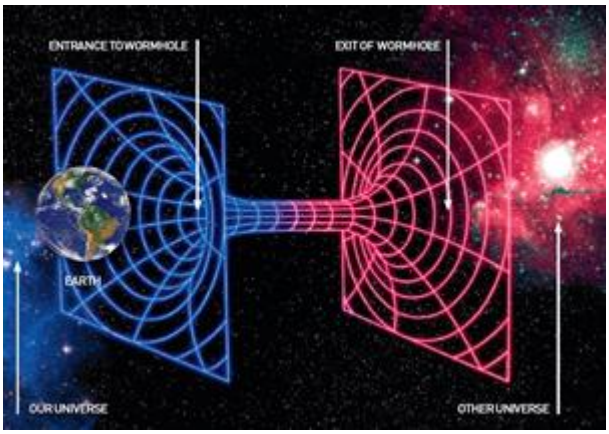

Fizicienii teoriticieni și …gaura de vierme erau destul de aproape dar extrem de …departe!

Planetele sunt captive în aceste gravitovortexuri. Acestea, în drumul lor către atractor(intuit de la… Newton)se cuplează axial.

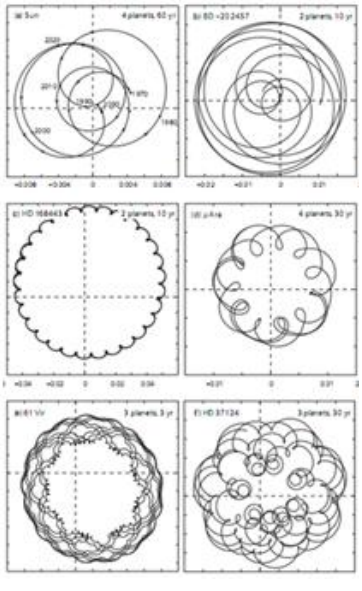

Practic Universul vizibil apare printr-un lung proces de cuplări în axă…așa cum plantele și animalele sunt construite…la fel cum EU și TU..suntem făcuți să existăm, supunându-ne regulilor unice ale geometrodinamicii elicoidale, respectiv Codului Fundamental!.

Barcentric movement is a principle component of discovering exoplanets belonging to distant stars which display a wobble over time.This demonstrates the star is being affected by the standard laws of physics associated with large orbiting bodies. Stars with large enough planets move around in their planet generated gravity well just like we see in our own star. But looking at the patterns from some distant stars that have now been made available we can see our star is perhaps unique in one respect. Our own star follows a fairly regular ordered pattern as we see in the other stars shown (other stars

shown in the paper), but that ordered pattern is disrupted about 3 times every 172 years on average when Uranus & Neptune come together and add their gravity together. This throws the system out of balance for awhile until they move apart and let Jupiter and Saturn get back to their normal balanced rhythm.

Schema logică aplicată...este aceeași:

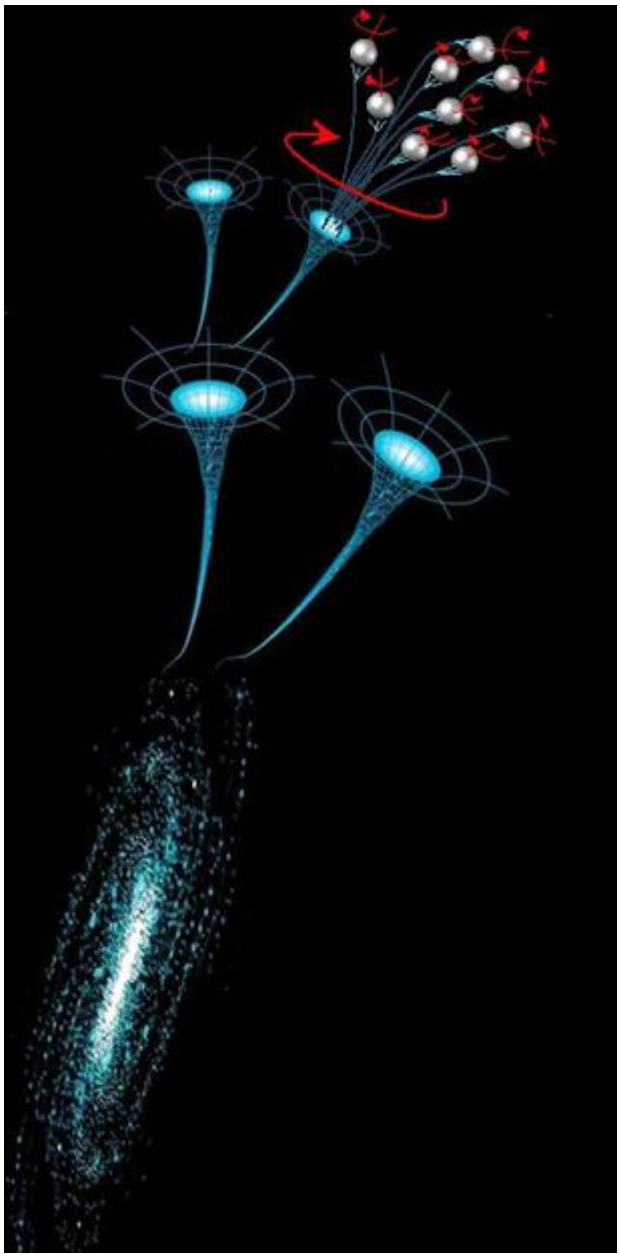

-Roiurile galactice sunt rotaționale, compuse fiind din galaxii rotaționale

-Galaxiile rotaționale au brațele rotaționale, compuse fiind din sisteme solare rotaționale

-Sistemele solare rotaționale conțin planete rotaționale, sistemele în care acestea evoluează fiind rotaționale.

Același model se aplică la mine, la tine…la orice fărâmă de Univers ce ne înconjoară!

Practic gravitovortexul domnului Popescu se mai putea descompune în elicoidele componente, ajungând la cea fundamentală!

Vă veți întreba de ce toate elicoidele sunt de dreapta…deși se cuplează axial!
(planetele, galaxii, roiuri galactice, toate dextrogire)
Acest fenomen poarta numele de …Univers amorf, integral în chiralitate de …dreapta!
Răspunsul este simplu, …sunt lanțuri fals-chirale, între acestea existând E.F.T. de o altă natură, de stânga…formând ...
UN UNIVERS VIU..!?!
Numărul clusterilor în chiralitate de stânga, la scară cosmică, este extrem de mic, sintetizarea acestora, gruparea lor, ducând la apariția vieții în toate formele cunoscute!
Singura planetă ce conține clusteri levogiri majoritari, cunoscută, este Terra!
Restul Universului este..,de dreapta!

La fel ca și particulele termice, cu rol de lubrifiere a circulațiilor, clusterii de stânga, clasa subgravitațională, sunt mult mai mici decât giganții de dreapta!
Aceasta situație este…fără de viață. Invers, când circulațiile de stânga devin majoritare…apare viața!
Așadar E.F.T este identificată și la nivel planetar, dinamica ce construiește totul având interacțiuni laterale, U.F.T.

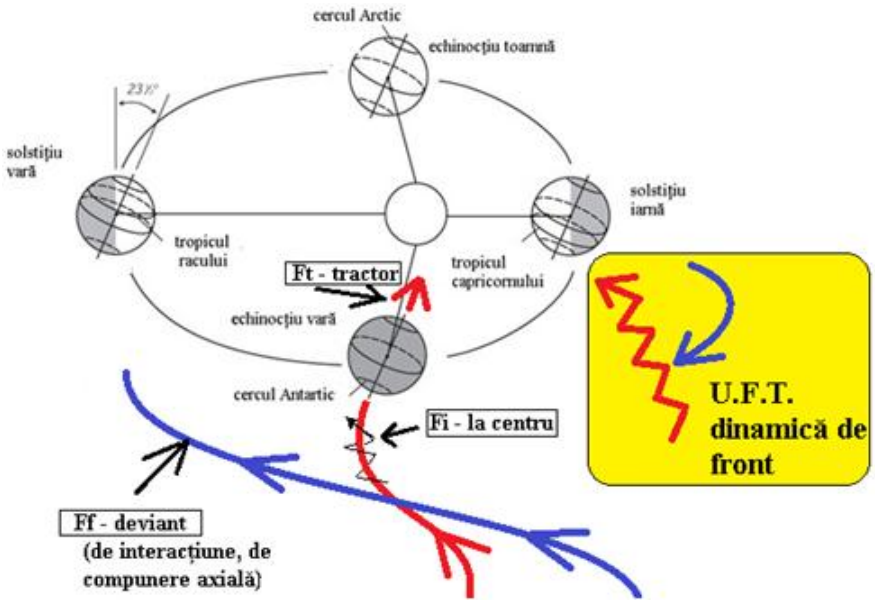

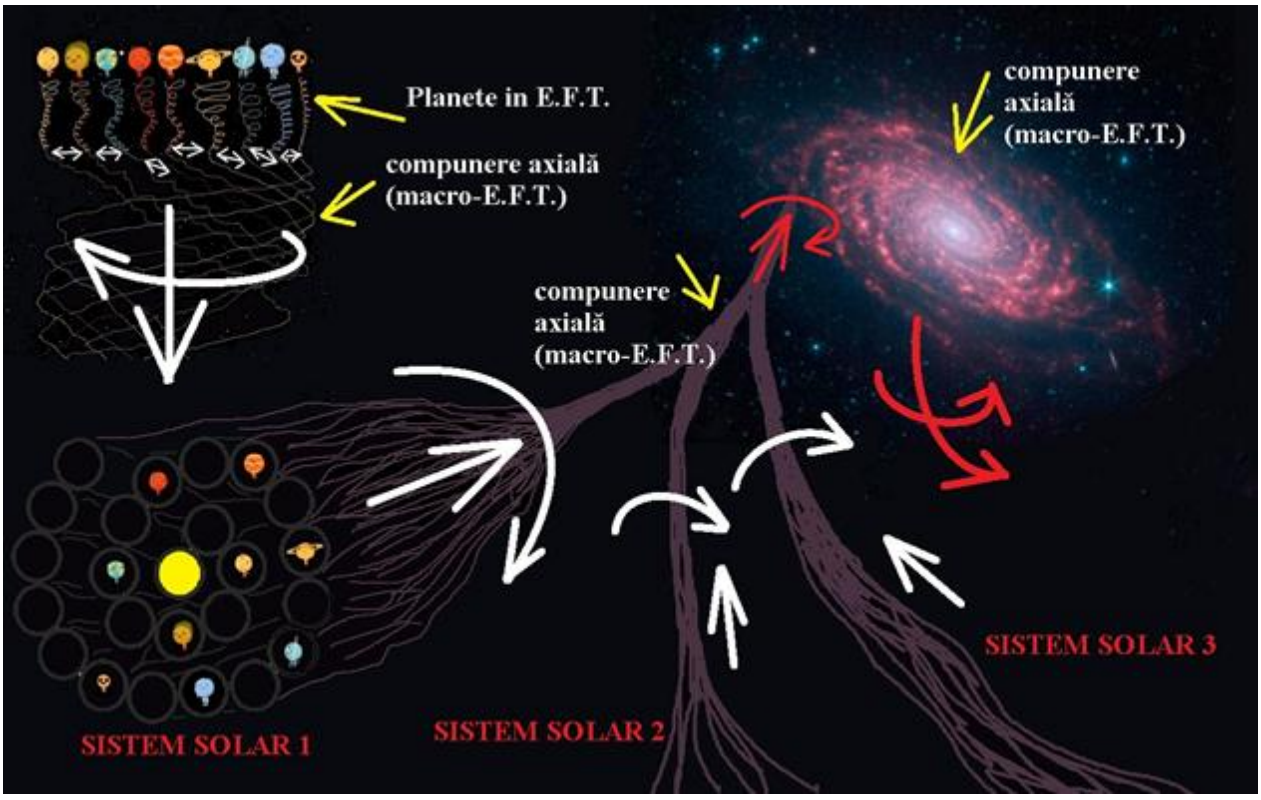

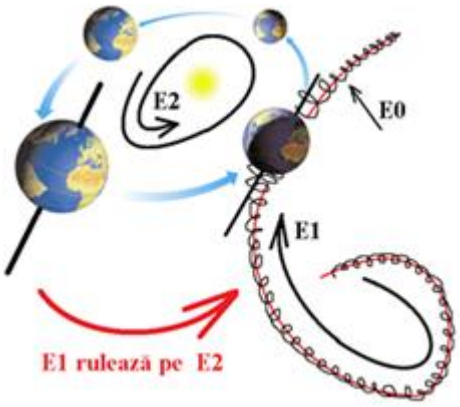

Nu știai de ce o civilizație precum MAYA…a știut de sfârșitul…ciclului?
(nu avea nevoie de formule…pentru a înțelege)
Ce tehnologie uluitoare le-a permis să înțeleagă cum se mișcă Universul?
Așa arată teoria unificată aplicată la nivelul planetei Terra, folosind intuiția și…….CODUL FUNDAMENTAL!

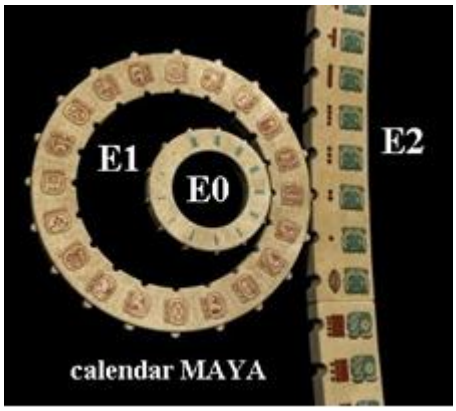

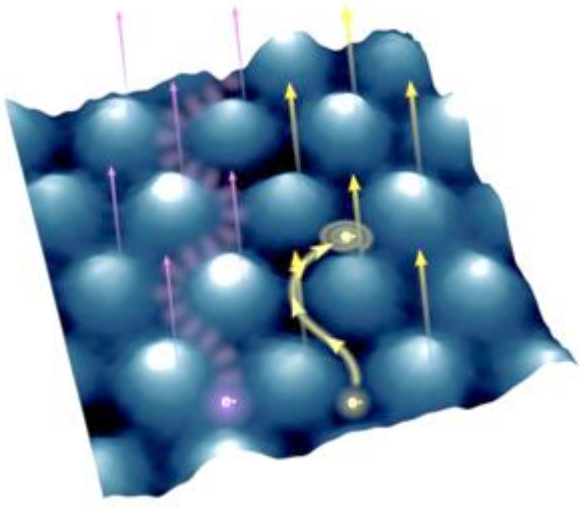

"The regular pattern of energy gaps in the **graphene surface** creates regions where electron **transport is not allowed**," said Phillip N. First, a professor in the Georgia Tech School of Physics and one of the paper's co-authors. "Electron waves would have to go around these regions, requiring new patterns of electron wave interference. Understanding such interference will be important for bi-layer graphene devices that have been proposed, and may be important for other lattice-matched substrates used to support graphene and graphene devices."

In a magnetic field, an electron moves in a circular trajectory -- known as a cyclotron orbit -- whose radius depends on the size of the magnetic field and the energy of electron. For a constant magnetic field, that's a little like rolling a marble around in a large bowl, First said.

This graphic shows electrons that move along an equipotential, while those that follow closed equipotentials (as in a potential-energy valley) become localized (right). The arrows denote the magnetic field, while hills and valleys are small potential fluctuations

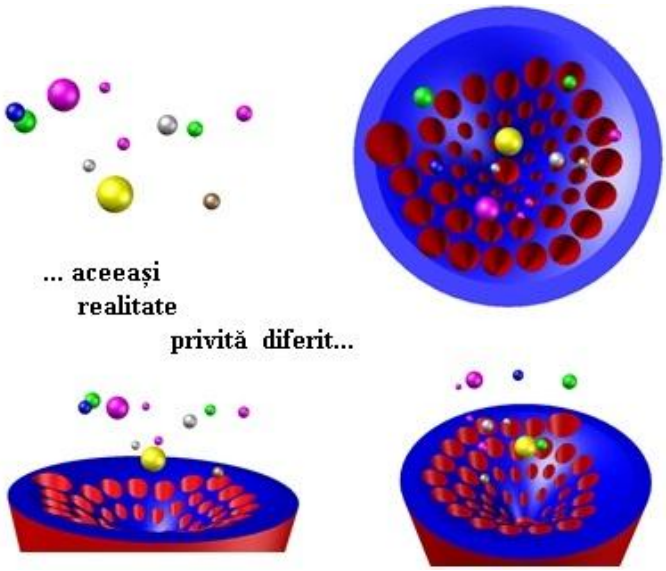

Clusterii, clasa termică(lubrifiant), odată îndepărtați gripează motorul.

Răcirea către „0” absolut evidențiază structuri tetraedrice, vortexuri, pseudostatice!

Dacă ardeți un băț de chibrit…obțineți structure tetraedrice, carbon…în mare majoritate!Prin explozii în avalanșă se desfac circulații din mai multe clase, (termică, fotonică, etc)

Figura alăturată este similară vaporului prins în vârtejuri invizibile sau condensate Bose-Einstein din capitolele anterioare,etc.

Nu trebuie să cunoști fizică atomică sau să stăpânești formulele interacțiunilor nucleare.

Trebuie doar…să înțelegi ce vezi, să înțelegi imagini!

Pune-i pe cei din jurul tău să-ți deseneze despre realitatea la care se referă…și vor avea probleme majore!(solicită întotdeauna argumente vizuale..fac cât 1000 de cuvinte)

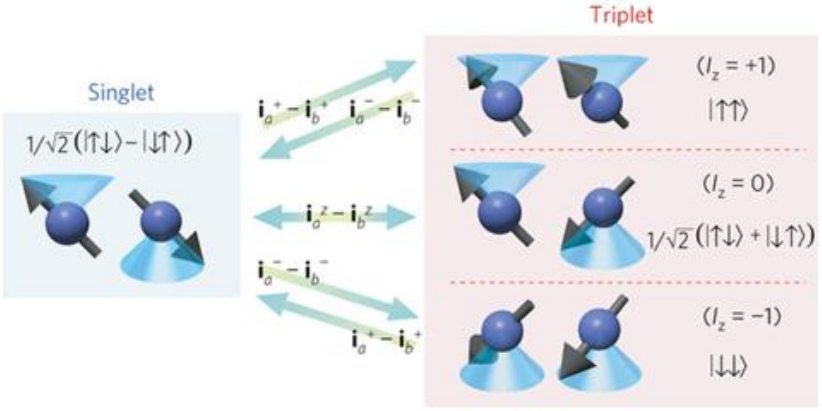

Odată înțeles, la modul fundamental, cum funcționează gravitația, nu mai rămâne decât un singur pas, mic… mărunt… spre a construi primul dispozitiv ce ne apără de ea.

Acest dispozitiv antigravitațional îți confirmă,
îți valididează Teoria Unificării și…
îl poți face și tu …acasă,
doar stăpânind teoria.

Geometrodinamica Elicoidală și…. modelului șuvițelor.

O teorie speculativă a unificării, ce pare a se apropia cel mai mult de realitatea Fundamentului Universului.

Prin peregrinările mele pe internet am aflat de… teoria șuvițelor, teoria profesorului doctor în fizică, Dr. Christoph Schiller , o lucrare de excepție, fascinantă, genială.

Mulțumesc aici domnului profesor pentru acordul de a folosi imagini și text din lucrarea la care vom face referire.Aceasta este, în mod obligatoriu, introdusă aici, pentru a înțelege că umanitatea era aproape de adevăr, în permanență.Cheia construcției Universului era în buzunar, această carte fiind încă un argument în sprijinul afirmației…știam de mult!

Conceptual este construită identic, prin folosirea repetată imaginilor, a explicațiilor grafice, acest lucru fiind facil înțelegerii.

Așa cum știți deja, nu avem nevoie de formule pentru înțelegerea a ce vedem cu ochiul liber, cu microscopul sau cu telescopul. În acest sens voi prelua cu precădere imagini și voi face comentarii, de tip analogic, cu Geometrodinamica Elicoidală, teoria unificării a tot ce există.

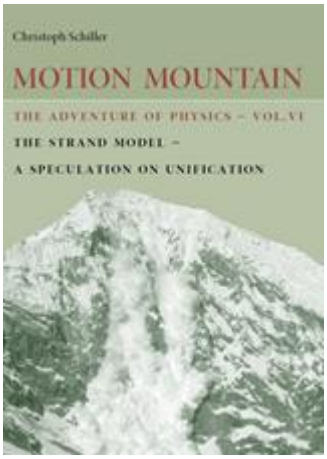

The Strand Model

A Speculation on Unification

Dr. Christoph Schiller, born in 1960, is European. Raised in Varese, he studied physics at the Universität Stuttgart and received his Ph.D. in physics at the Université Libre de Bruxelles, in the department of Ilya Prigogine. Christoph Schiller is an innovation manager. He thinks that exploring and applying physics can provide as much pleasure as anything else in life - and he explains why in the present text. He started the book project in Yokohama in 1990, wrote most of the text in Eindhoven, and is finishing it during his business trips.
Edition 25.14, available **as free pdf** at www.motionmountain.net

Iată câteva cuvinte, la începutul teoriei, o esență a esențelor.

Where, through the combination of quantum mechanics and general relativity,the top of Motion Mountain is reached, and it is discovered that vacuum is indistinguishable from matter, that there is little difference between the large and the small, that nature can be described by strands, that particles can be modelled as tangles, that **interactions appear naturally**, and that a complete description of motion is possible.

Is there a *unified* and *precise* way to describe all motion? Is everything that moves,from people to planets, from light to empty space, made of the same constituents? What is the origin of motion? Answering these questions is the topic of the present text. Answering questions abou tmotion with precision defines the subject of *physics*. Over the centuries, researchers collected a huge number of precise observations about motion.

Primele capitole abordează, textual, limitările observațiilor actuale, blocajul, încadrarea între un minim și un maxim , cunoscute, determinate!

Un prim rezultat al acestor limitări este contradicția unor teorii. Mecanica cuantică și relativitatea generalizată pleacă de la însăși definirea, prin logică circulară, a spațiului și a punctului-particulă ce ocupă spațiul, spune autorul.

Universul cuantic nu are masă, Universul mare este constituit din universuri…mai mici, cuantice. Totuși Universul mare….are masă, intervenind serioase probleme de logică la limita de separație a acestor …"space-time concepts".

Se observă că, încă din start, se fundeamentează…ilogic, prin lipsa alternativelor.Masa și timpul fiind două concepte greșit înțelese, orice construcție fundamentată pe acestea nu poate rezista.

WHAT IS THE DIFFERENCE BETWEEN THE UNIVERSE AND NOTHING? …Does time exist? ...întreabă, retoric, într-un capitol.

Se simte și aici nevoia unei construcții fundamentale plecând de la aceeași particulă elementară, nedeterminată dar reală! Se întreabă și aici dacă…putem fotografia un punct.

Nature cannot be made of space-time points.Nature cannot be made of separate, distinct and discret…

To sum up: despite all attempts, we cannot show that elementary particles are point-like;in fact, elementary particles are not even compact. Are they, at least, of finite size? To determine the size of a particle, we can try to determine its departure from pointlikeness. Detecting this departure requires scattering. For example, we can suspend the particle in a trap and then shoot a probe at it.

Deoarece dinamica se simte peste tot, apare acum nevoia conceptului de formă, dar cum să construiești …din puncte? Apar întrebări directe despre geometrie și despre imposibilitatea unei construcții plecând de la nimic.(conceptul de geometrodinamică și scări dimensionale)

What is the shape of an electron? Also, the idea of a point as a limiting subdivision of empty space is untenable. At small distances, space cannot be subdivided, as division requires some sort of dividing wall, which is impossible. Even the idea of repeatedly putting a point between two others cannot be applied. At high energy, it is impossible to say whether a point is exactly on the line connecting the outer two points; and near Planck energy, there is no way to find a point between them at all. In fact, the term 'in between' makes no sense at Planck scales. We thus find that space points do not exist, just as point particles do not exist. But there are other reasons why space cannot be made of points. In order to form space-points need to be kept *apart* somehow. Indeed, mathematicians have a strong argument for why physical space cannot be made of mathematical points: the properties of mathematical spaces described by the Banach–Tarski paradox are quite different from those of the physical vacuum. The Banach–Tarski paradox states that a sphere made of mathematical points can be cut into five pieces which can be reassembled into two spheres each of the same volume as the original sphere.**(conceptul de construcție geometrică din sfere…nu din puncte)**

Se observă necesitatea atașării unei proprietăți de rotație dar și cea a unei geometrii a traiectoriei.De asemenea se remarcă efectul de interacțiune, observarea interdependenței traiectoriilor, cuplajul traiectoriilor.

Din aproape în aproape se ajunge la teoria membranelor, a superstringurilor, la interacțiuni de string.Se evidențiază incapacitatea teoriilor de string de a explica mai mult și de aici definirea unui cadru mai larg de cuprindere, printr-o teorie numită "Strand Theory".

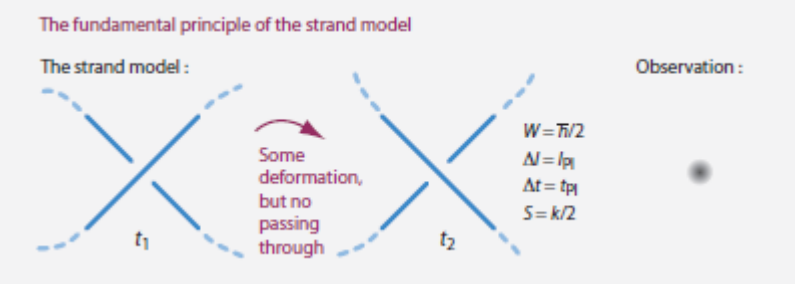

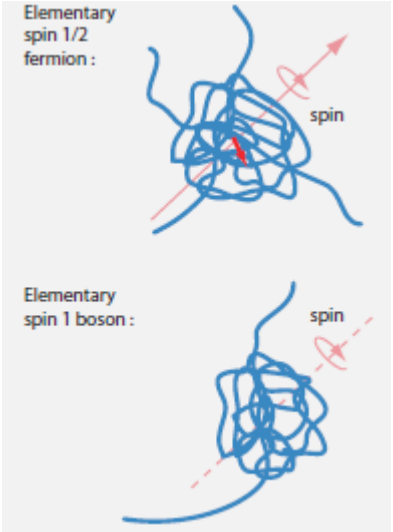

Modelul șuvițelor este definit, de la început, având caracteristica de deschidere sistemică, IN-OUT, dar și de capabilitatea interacțiinii cu alte șuvițe formând o altă …șuviță.

Dinamica 3D-rotațională este atașată și ea, din start, modelului tip șuviță(strand).

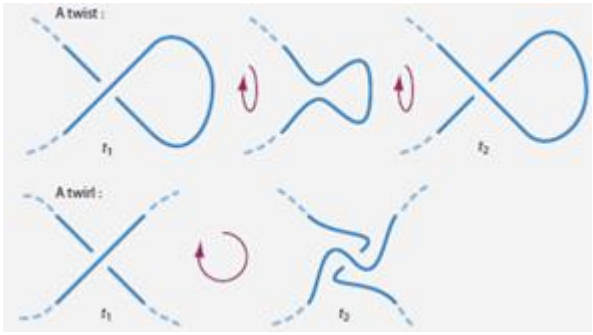

Interacțiunea E.F.T. cu ea însăși sau cu alte E.F.T. este evidențiată, șuvița fiind definită ca o geometrie, o curbă în spațiu, un principiu și nu o existent, o realitate.

Strands **are one-dimensional curves in three-dimensional space that reach the border of space.**

ATENȚIE - Șuvița alcătuită din șuvițe este ea însăși rotațională, macroelicoida fiind ea însăși o elicoidă…

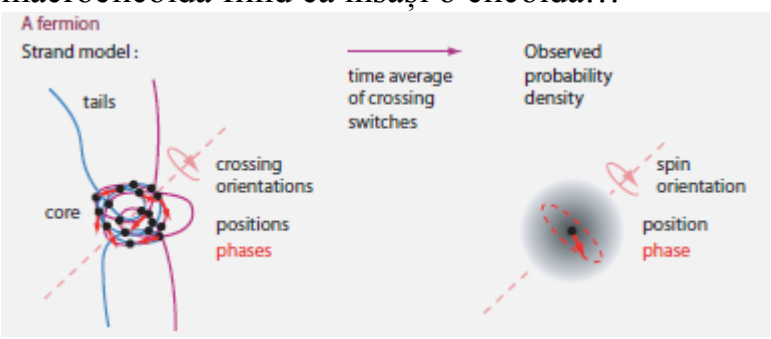

Așa cum era de așteptat, această teorie face apel la intuiție, făcând descrieri ipotetice, prin dinamici nedetectabile, unei realități detectabile, vizibile!
STRAND THEORY
… lucrează, și ea…. în orb!

Mai mult, se propune un model de echivalență a geometriilor de construcție, o trecere din lumea invizibilă în cea vizibilă !

Geometria 3D a tornadei, a pâlniei, a burlanului, se dorește a fi introdusă aici tocmai pentru a explica, pe deplin, multitudinea de efecte detectabile.

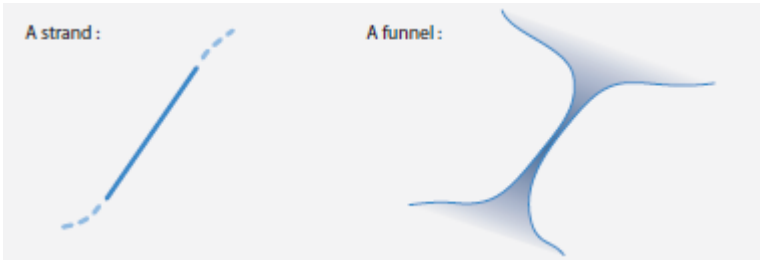

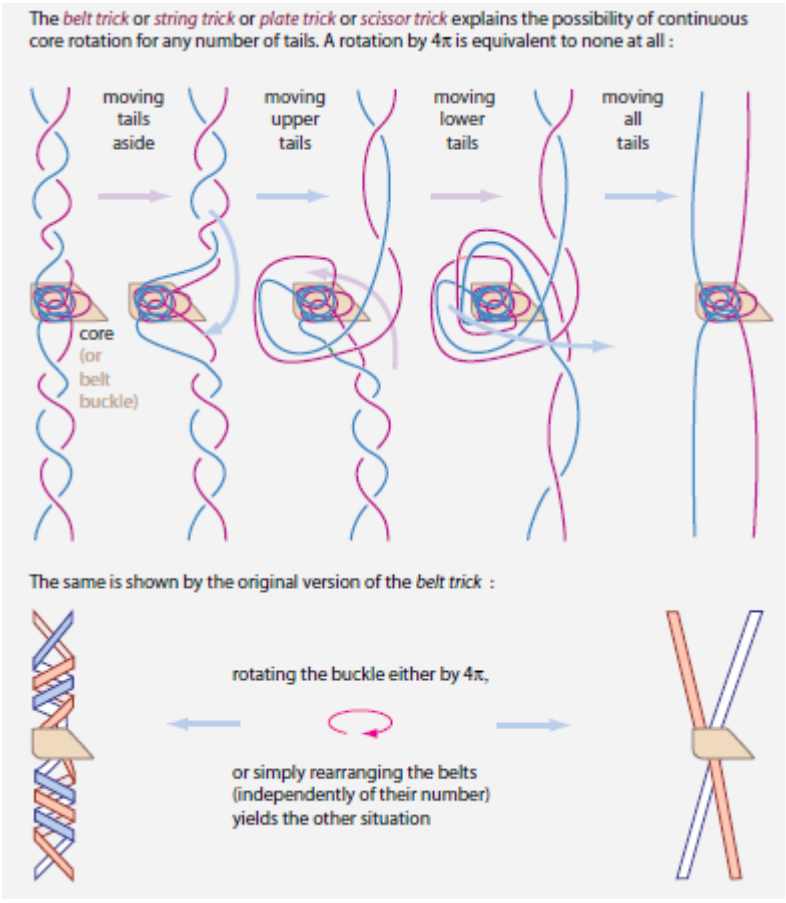

Se asociază noțiuni fundamentale precum, sens, orientare spin(chiralitate) sau funcție de undă.

Trecând din lumea formulelor în lumea logic-intuitivă Christoph Schiller, un doctor în fizică, se bazează masiv pe imagini, pe pozele unei realități probabile. Era normal să se întâmple așa.

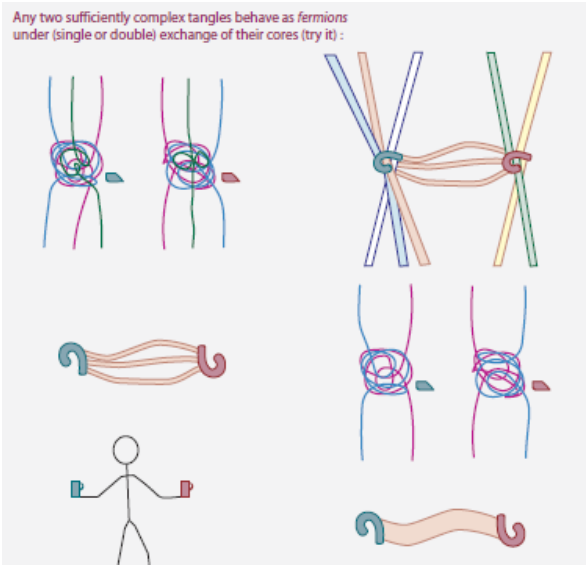

Omul, de când a ieșit din peșteră…a început să deseneze cum credea el că este construit Universul. Intuitiv schemele de construcție le-a preluat religia.Știința și religia, prin intuiție, au ajuns la același rezultat! Atât unii cât și ceilalți…au în față aceeași fotografie!

Credeți că autorul acestei teorii a căutat prin religii să vadă aceleași poze?...Cu siguranță NU, pentru că imediat ar fi fost discreditat, alungat cu pietre din lumea fizicii.

Iată că aici am descoperit ceva interesant.

Particulele cuantice libere, conform teoriei șuvițelor, au o mișcare de rotație, de revoluție dar și de….transfer, remarcată ca o deplasare generală, în bloc!

Dar, stimate cititor, tu știi deja că și Terra are aceleași dinamici, tu știi pentru că ai avut puterea să ajungi până aici!

Autorul vede, intuitiv, cum particulele sunt de fapt efecte ale interacțiunilor acestor dinamici elicoidale.

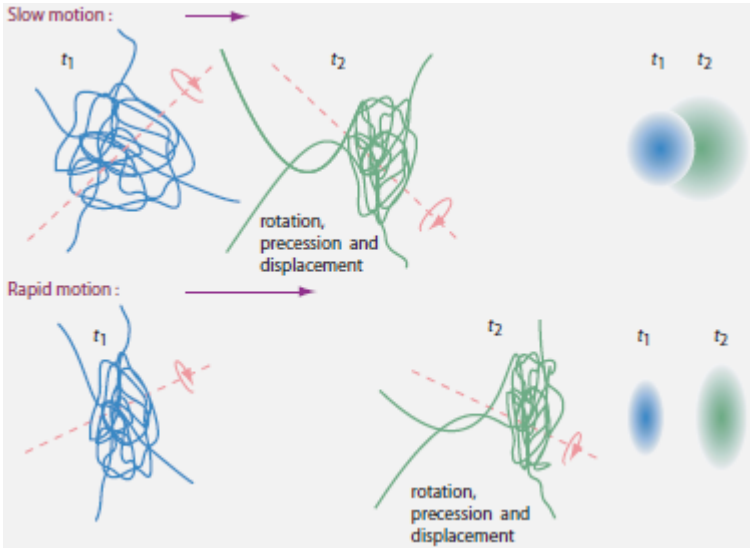

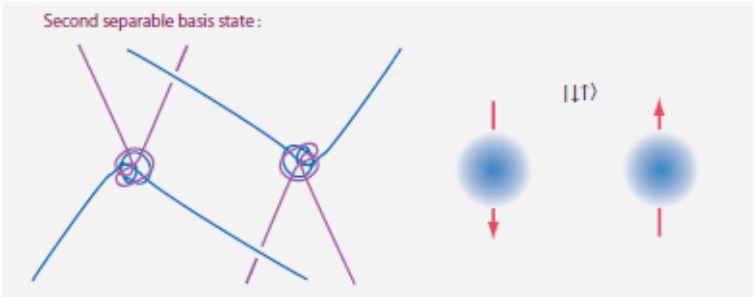

FIGURE 32 Two examples of two distant particles with spin in separable states: observation and strand model.

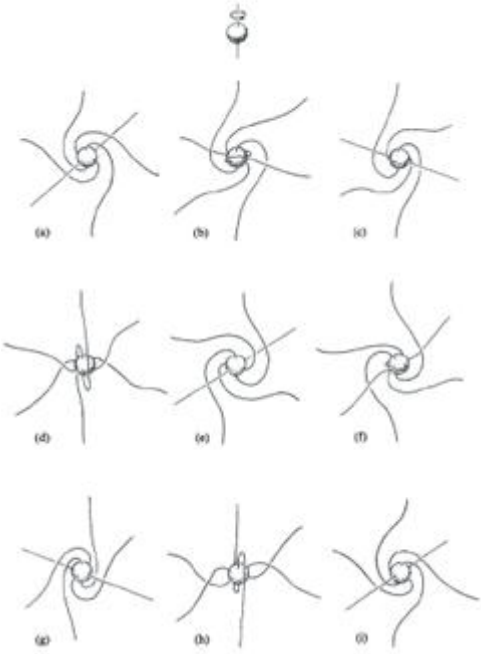

Christoph Schiller face un lucru foarte frumos, pune în aceeași fotografie atât realitatea detectabilă cât și cea intuită, materialul grafic din lucrare fiind, prin acuratețea detaliilor, excepțional.

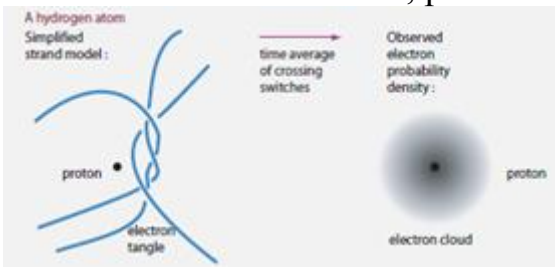

Experimentul cuantic al celor 2 fante, existent în teoria șuvițelor, este de-a dreptul o încântare. Dacă ne gândim că această teorie, analizată aici, este, de departe, cu mult peste teoria stringurilor, ne putem da seama ușor cum poate fi primit „Fundamentul Universului” în lumea fizicienilor.

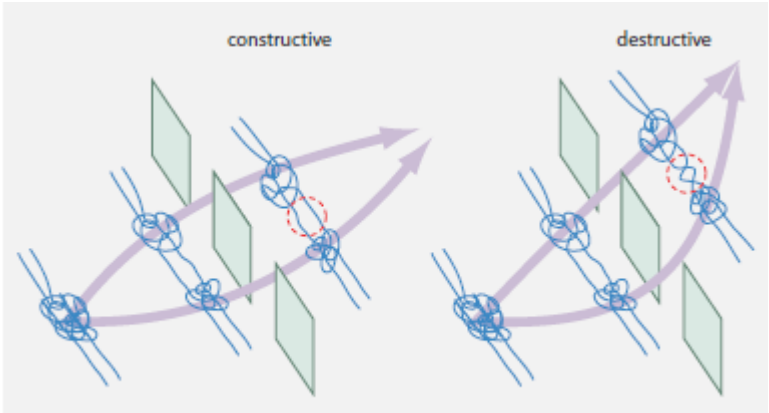

FIGURE 38 A fermion tangle passing a double slit: constructive interference (left) and destructive interference (right).

Practic, Geometrodinamica Elicoidală ca teorie unificatoare, validează aceste deducții logico-intuitive.

Chiar dacă sunt diferențe, gruparea pieselor disipate, pentru a construi întregul, s-a făcut cu multă precizie. Personal sunt uimit de finețea transpunerii principiul în… grafică!

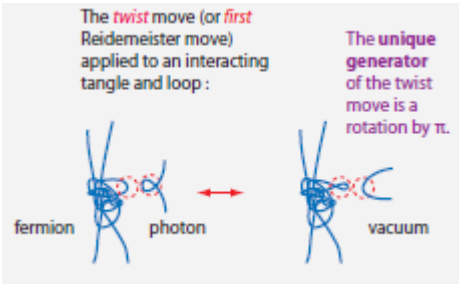

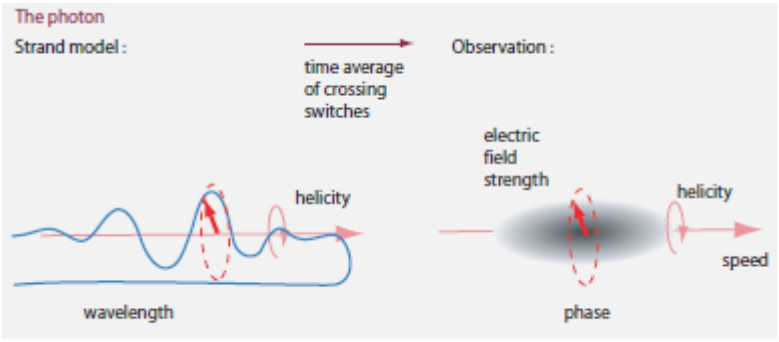

FIGURE 44 The photon in the strand model.

Iată modelul deplasării luminii, ca particulă din clasa fotonică în dinamică elicoidală, de transfer dintr-un loc în altul.

Aceeași abordare în sistem deschis, de tip IN-OUT, face posibilă înțelegerea corectă a fenomenului de transfer a clusterilor, între oricare 2 puncte, A către B.

Interacțiunea acestor transferuri de clusteri, prin chiralitate, are efecte deja cunoscute, palpabile.

Aceste interacțiuni de tip pereche/nepereche sau simetric/asimetric, sunt întâlnite în lumea cuantică.

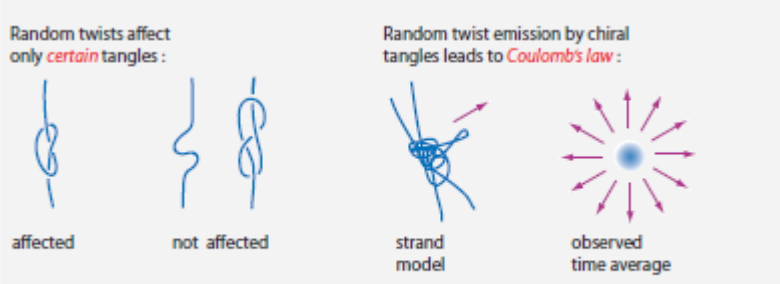

FIGURE 45 Electromagnetism in the strand model: the electromagnetic interaction, electric charge and Coulomb's inverse square relation.

Ca reprezentare grafică suntem aproape de adevăr însă ca interpretare fizică, fundamentală, mult mai departe.

Domnul Schiller plasează și clusterii din clasa graviton sub aceeași dinamică elicoidală, încercând să se gândească la lungimea de undă a acestor ”oscilații”. Mai mult, încearcă și compunerea axială, respectiv juvița din teoria dumnealui.

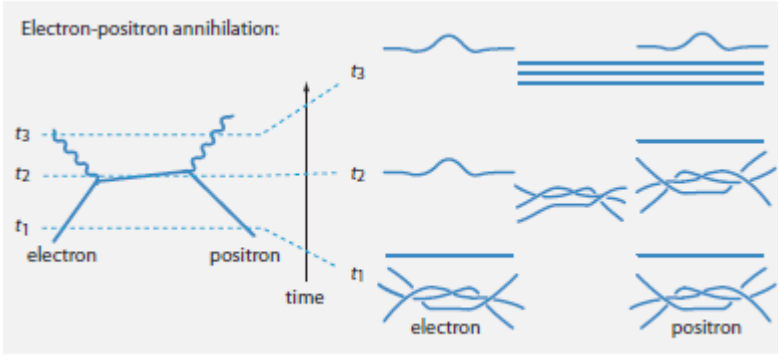

FIGURE 51 Some Feynman diagrams of QED with their tangle versions.

Precizez încă o data, clasa graviton și clasa magneton sunt ambele de drepta, acestea nu se cuplează axial și nu gerează structuri superioare. Acestea nu formează, nu dezvoltă componenta meterială fiind incapabile de alipire a axelor.

În schimb clasa subgravitonică este de ambele sensuri, galaxiile(îngrămădiri) formându-se în urma acestor dezvoltări prin alipiri/compuneri axiale!

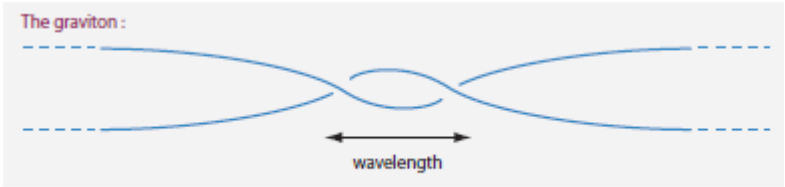

FIGURE 70 The graviton in the strand model.

Natura celor 2 forțe distincte, din trivectorul fundamental, respectiv forța tractorului și forța centrală, sunt TOTAL DISTINCTE! Altfel spus forța tractoare a planetelor către mijlocul galaxiei și forța de atracție între 2 planete alăturate nu implică același tipo-dimensiuni de clusteri. De aici diferența dintre clasa gravitonilor și clasa subgravitonilor, primii acționand la centru iar ceilalți fiind tractori!

Atracția gravitațională, așa cum este văzută în modelul șuvițelor, este un efect de interacțiune…laterală! Din păcate, pentru distinsul domn profesor, aceasta este un rezultat al conectivității periferice, exact ca în cazul magnetonilor, și nu a interacțiunilor laterale, acestea fiind unele de respingere.

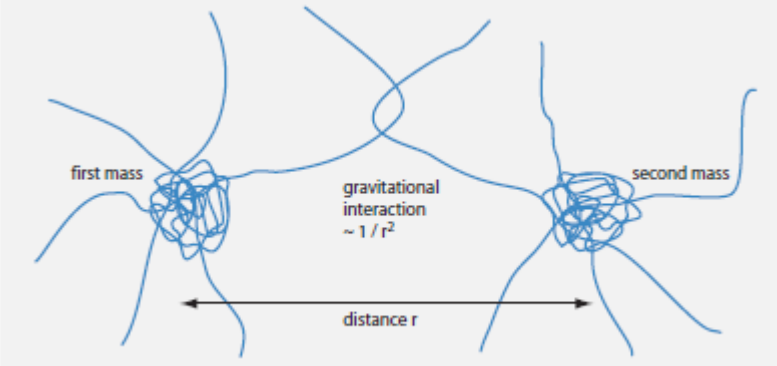

FIGURE 66 Gravitational attraction as result of strands.

FIGURE 85 A candidate tangle for the Higgs boson in the strand model.

Answering these and other questions on motion, this book gives an entertaining and mind-twisting introduction into modern research on the unification of physics: it presents the *strand model*. Based on a simple principle, strands reproduce quantum theory, the standard model of particle physics and general relativity. While leaving no room for alternative theories, strands agree with all experimental data and make surprising predictions.

Legăturile, Vc, Vf, Vi, modelul standard și teoria stringurilor

(despre forța de atracție universală)

Mi-am propus în acest capitol să detaliem ce înseamnă, în realitate, atracția.

Vom vedea realitatea ce se ascunde în spatele atracției dar și modul cum este astăzi văzută de știință. Vom pleca de la teoria stringurilor, o teorie neînțeleasă exact nici de autorii acestora, însă înțeleasa perfect , acum, în teorie unificată!

Teoria stringurilor este apropiată de geometrodinaica elicoidală, fie chiar și pentru cele câteva similitudini. Ea are formule de calcul mai numeroase și este mai ușor de înțeles pentru matematicieni.(comparativ cu "strand theory") ! Fără această teorie, intuiția mea nu ar fi funcționat!

CUM funcționează …și mai ales DE CE există ATRACȚIA?

Teoria stringurilor spune că există particule purtătoare de forță, numite "particule mesager", o preluare din realitatea fizicii cuantice.

Vă amintiți, de la chimie, că atunci când 2 atomi apropiați pun în comun unul sau mai mulți electroni aceștia formează o legătură, atomii se …atrag!

Practic atomii stau legați doar atunci când cel puțin 1 electron fuge de la un atom la celălalt, printr-un du-te/vino.

Aceste particule mesager par a fi responsabile cu atracția, construiesc legături.

Să ne imaginăm că doi sportivi aruncă mingea de baseball, prin aer, de la unul la celălalt, preluând rolul atomilor iar mingea fiind electronul…plimbăreț.

Acești sportivi aflați pe gheața unui lac înghețat, vor începe să se atragă, să alunece unul către celălalt. Acest transfer permanent, acest schimb de mingi(particule) are ca efect apropierea.

În lumea particulelor atomice, fotonii(forța slabă) și gluonii(forța tare) sunt martorii tăcuți ai unor legături, sunt particule mesager.

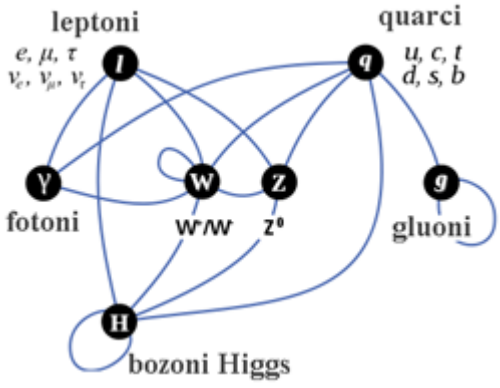

În lumea reală deja putem să identificăm această circulație, o geometrie tip scăriță (sau în "H"), la 2 magneți potcoavă. Aceștia sunt legați de circulații magnetonice, având martorul…pilitura de fier.

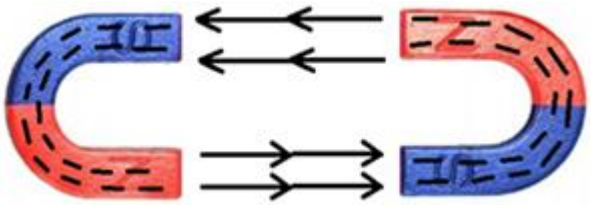

Specialiștii spun că sunt doar patru tipuri de forțe fundamentale, slabă, tare, electromagnetică și gravitațională, o afirmație falsă în fapt. Totuși ce este important este faptul că particulele mesager/martor, par a da forța de atracție sau respingere. Magnetonii puși în circulație dau forța magnetică așa cum gravitonii dau forța gravitațională. De ce nu sunt …doar 4 forțe fundamentale?…simplu, nu există doar 4 tipuri(clase dimensionale) de clusteri.

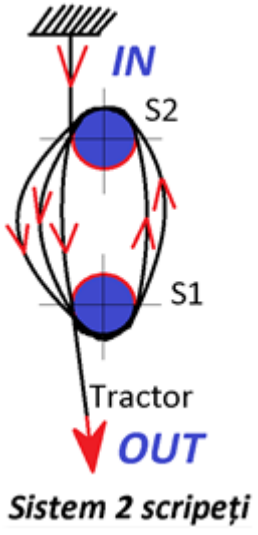

Sistem 2 scripeți

Așa cum am văzut, sistemul celor 2 scripeți se potrivește ca și descriere mecanică, scripeții se atrag doar dacă există tractorul, elementul esențial în dinamica E.F.T. În mod asemănător mingea de baseball se plimbă doar datorită forței motrice aplicată de către cei 2 sportivi.

Transpunem acum sistemul complex, format din minge și cei 2 sportivi aflați la distanța „ r ”, în dinamica E.F.T.. De precizat ca mediul prin care mingea zboară introduce un factor perturbator, de exemplu vântul, ploaie torențiala,etc. Mediul de propagare a particulei-minge apare notat cu „X” pe figură și contează la stabilirea mărimii forței de atracție.

Remarcați faptul că sportivii nu au fost cu mingea în mână de la început, altcineva le-a dat mingea iar la final le-a luat-o altă persoană. Sistemul IN-AUT de la scripeți se transpune în on-off pe imaginea cu schematizarea intuitivă a legăturii.

Admitem așadar că particula mesager/martor urmărește legătura dintre oricare 2 structuri din Univers între care există o forță de atracție oarecare.

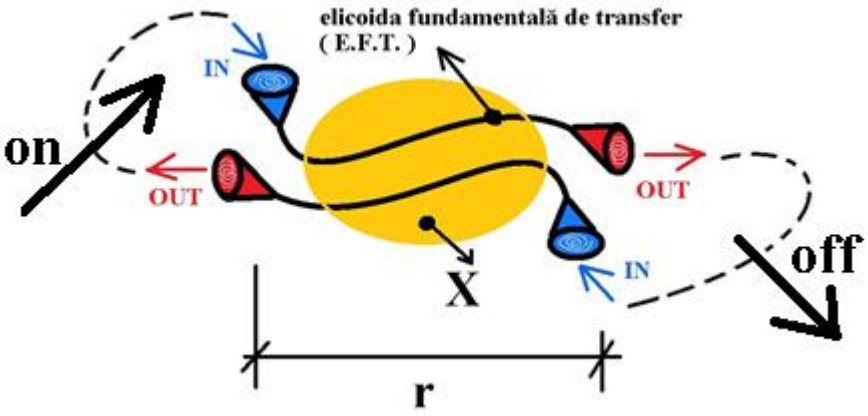

În teorie unificată această legătură este practic una dintre cele 3 componente bivectoriale, Vc, Vi sau Vf.

Legăturile, conexiunile periferice ale E.F.T. se pot realiza pe distanță lungă sau scurtă, între acestea existând salturi dimensionale ale clusterilor mesager. Concatenarea periferică se face la contactul efectiv al traiectoriilor, prin deplasarea în siajul celei din față.

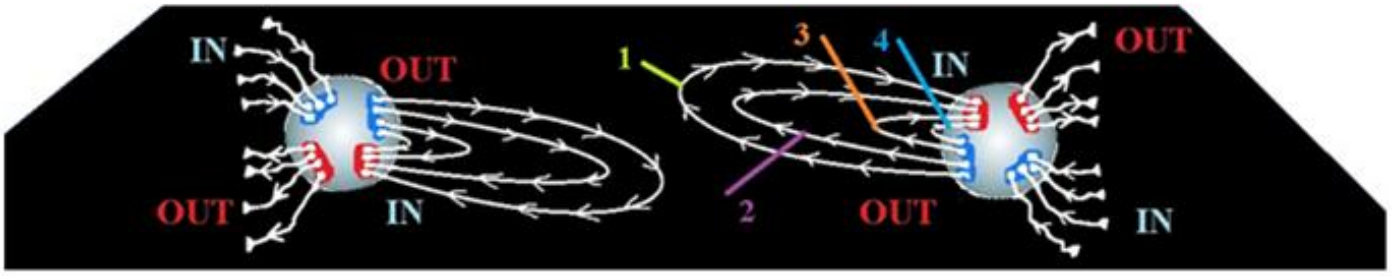

Legăturile pe distanță lungă sunt legături gravitaționale(subgravitaționale, **tip 1** pe desene), fiind cele mai slabe. Cele pe distanță scurtă sunt cele mai tari, de **tip 4**, acționând în interiorul nucleului atomic. Legăturile intermediare sunt de **tip 2-3** pe desene, dimensiunea mesagerilor fiind ea însăși una între… “mare și mică”. Forța magnetică este de tip intermediar, mai puternică decat gravitația dar mai slabă decât forța tare.Acesta ar fi un „model standard” al unui cluster de particule fundamentale.

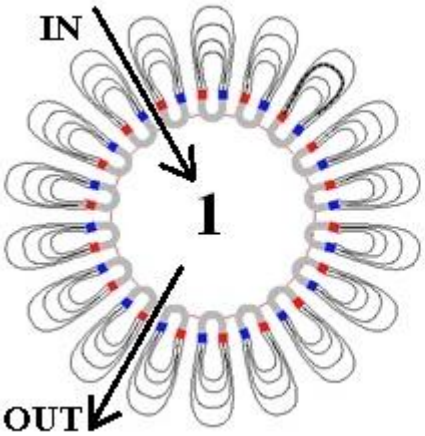

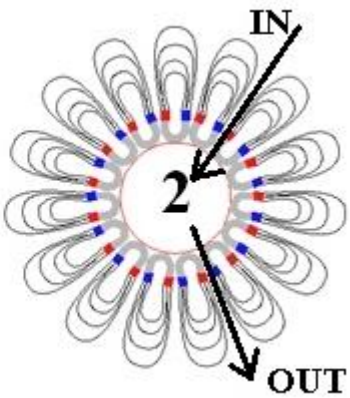

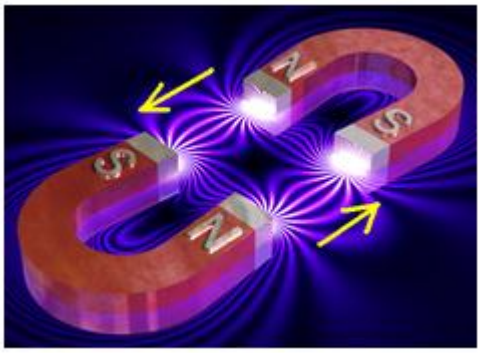

Să facem o demonstrație, un experiment mental, în care vom construi 2 sfere (1 si 2) căptușite la exterior cu magneți tip potcoavă. Acești magneți recreează, intuitiv, un "model standard" de cluster de particule fundamentale.

Intrarea și ieșirea (IN-OUT) sunt esențiale (deschiderea sistemică obligatorie, ON-OFF în cazul mingii de baseball), chiar dacă pe exterior magneții se autoânchid, ei au cel puțin o legătură IN-OUT.

Inițial cele 2 sfere sunt depărtate astfel încât forța de atracție între oricare 2 magneți de pe ambele sfere, să nu se detecteze(nu sunt realizate legături).

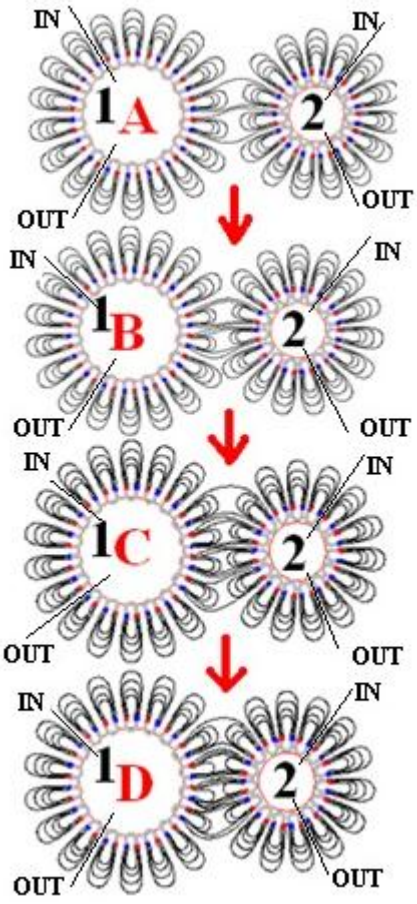

Fazele intermediare, de apropiere a sferelor, sunt A, B, C, D.

Se observă, în faza finală pe desen, că aria **S**(de realizare a contactului), ce strânge toate elicoidele care se concatenează periferic, este din ce în ce mai mare, odată cu apropierea

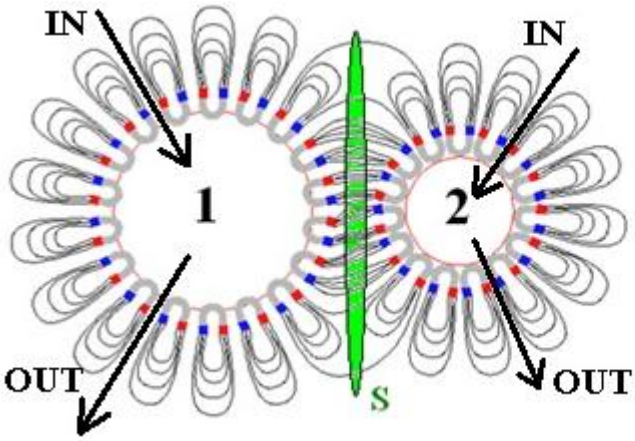

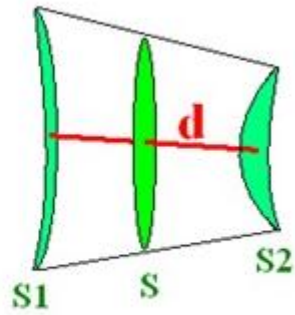

(distanța între sisteme, **d** sau **r** pe desene)

Putem scrie că S=f(d), unde aria **S** este o funcție oarecare ce depinde de distanța(**d, r**) dintre sfere.

Însă, **S** depinde simultan și de capacitatea ambelor sfere de a pune legături în comun, prin **S1** și **S2**.

Astfel S=f(d,S1,S2), secțiunea **S** fiind dependentă atât de **S1** cât și de **S2** dar și de distanta **d**.

Însă forța de atracție F este dependentă atât de <u>numărul legăturilor</u> din secțiunea **S** dar și de <u>natura lor</u>(E.F.T.electrice,magnetice, gravitationale,etc).

Notăm acest aspect cu o constantă de string, **K, ce descrie natura forței de legătură din interiorul unei E.F.T. de o anumită clasă** (termică,electrică,magnetică, gravitațională, etc).

În „modelul standard" al clusterului regăsim, la exteriorul lui, diferite circulații elicoidale, constanta de string făcând diferența între acestea. Astfel le putem distinge, existând diferențe discontinue, în salturi.

Numărul legăturilor dar și depărtarea de sursă, depinde și de mediul de propagare, introducând o constantă a mediului, notatată cu X.

Așadar F=f(K,S)=F(K,X,d,S1,S2)

unde:

K- constanta E.F.T.

(natura legăturii,termică, gravitațională, electrică, magnetică, greutatea mingii baseball)

X- constanta mediului traversat de E.F.T., permisivitatea legăturilor.

(intemperiile,vântul,ploaia din calea mingii de baseball)

d,r - distanța între sisteme

(între centrele de masă a sistemelor, depărtarea suprafeței de contact între surse)

S1,S2 – capacitatea celor două sisteme de a pune legături în comun

(S1 și S2 sunt traversate de același număr de E.F.T., desfășurarea acestora pe cele 2 suprafațe fiind diferită)

Să luăm cazul a 2 mase **m1** respectiv **m2** ce formează legături gravitaționale a subsistemelor proprii, aflate la distanța **r1**(minimă) respectiv **r2**(oarecare).

Oricare din subsistemele constitutive ale **m1** va forma legături cu oricare din subsistemele ale **m2,** la distanța minimă, când orice legătură este posibilă. Numărul total de legături maxime este egal cu produsul numărului de subsisteme componente, când sistemele se afla suficient de aproape(r1=minim). De remarcat că niciodată r1 nu tinde la "0 absolut" fiind suficientă o apropiere minimală astfel încât toate legăturile să se realizeze.Sub această distanță nu mai există legături noi formate, forța de atracție find maximă.

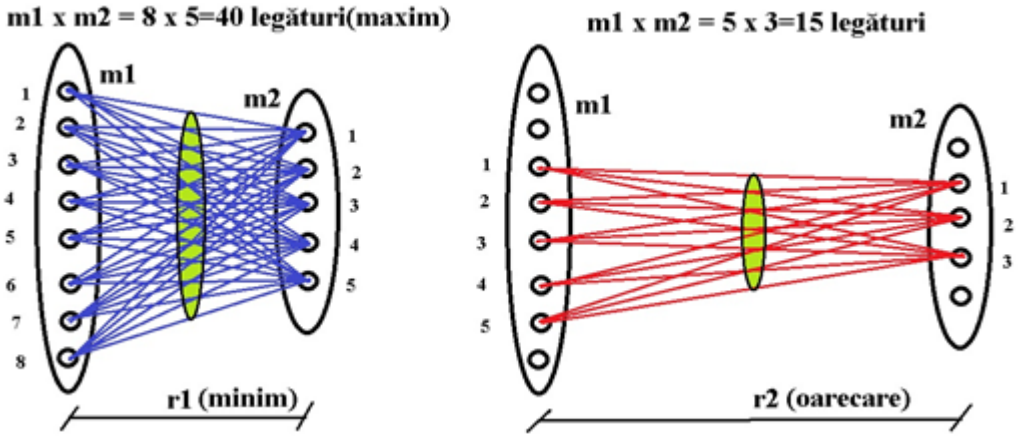

La o distanță oarecare numărul acestor legături scade(în raport cu numărul total de legături posibile) invers proporțional cu pătratul distanței dintre ele.Practic atragerea celor 2 mase se face nu după o funcție liniară, ci după una pătratică.

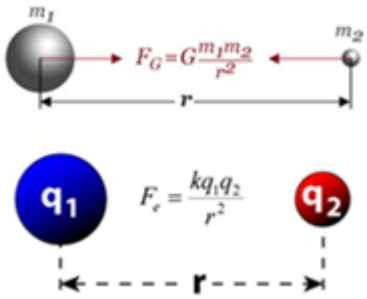

Iată ce spune fizica despre forțele de atracție, fiecare tip de forță introducând o constantă pentru mediul de propagare a legăturii ce-I este specifică(exemplu-în vid).

G este constanta gravitațională, adică exact mărimea ce arată tipul legăturilor gravitaționale, o mărime din formula forței gravitaționale.

Dar, aceeași fizică, despre forțele ce apar între 2 sarcini electrice…spune cam același lucru.K este o constantă ce indică tipul legăturilor.

Iată că și 2 magneți permanenți, de mase m1 și m2, ce sunt atrași de o forță asemănătoare. N este o constantă ce descrie tipul de legătură.

$$F = \frac{m_1 m_2}{4\pi \upsilon_2 r^2} N \quad (in\ a\ air\ or\ vacuums)$$

Practic numărul și tipul legăturilor dă forța și numele forței de atracție universale! Atracția este universală, ca principiu de construcție, însă natura constituenților face diferența, una în salturi, discontinuă.

Revenind la aceste circulații tur/retur le putem observa practic prin „martorii” acestora.

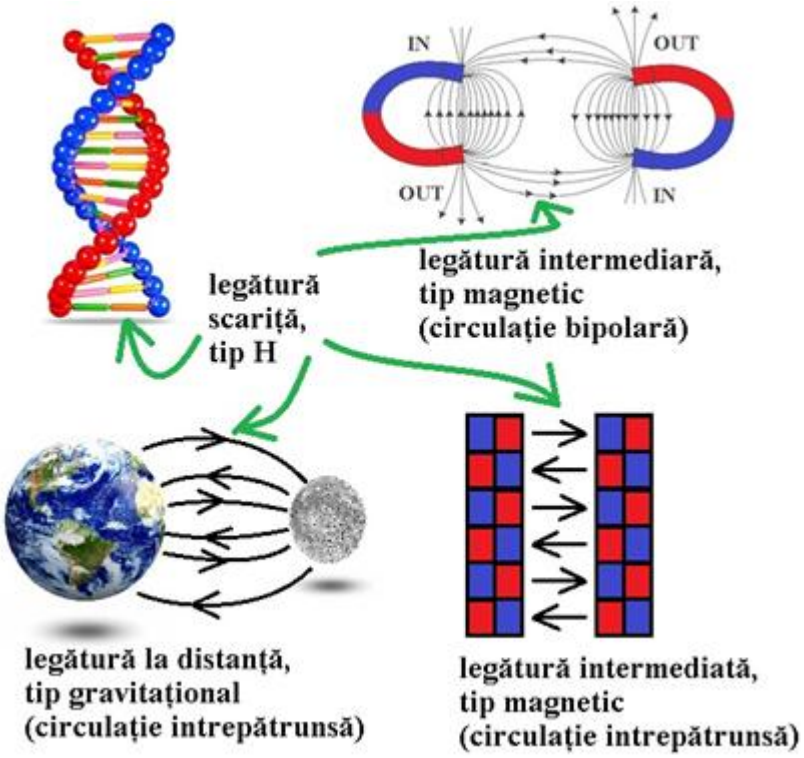

Iată în imaginile alăturate și scărița, legătura de tip H.

Martorii, gen pilitura de fier, se pot vedea și în structura ADN.Cele 4 componente din interiorul ADN nu se pot asambla oricum, există reguli stricte…la fel ca și dipolii magnetici,IN-OUT-IN-OUT.

Legăturile se pot și intrepătrunde, așa cum este cazul nativ al gravitației.

Un magnet permanent filtrează sensul aruncărilor sportivilor, unul aruncând pe sus și prinzând pe jos, celălalt procedând invers.

Remarcați faptul că legăturile sunt datorate circulațiilor elicoidale de particule însă pe ansamblu nu produc rotația structurilor ce se atrag.(Vi, forța la centru, nu produce rotații)

Practic aceste legături sunt de tip intern „Vi ”, compactează materia, țin la centru sunt șireturile care strâng pantofii.

Să ne reamintim modelul grafic, transportul elicoidal cu cele 3 componente.

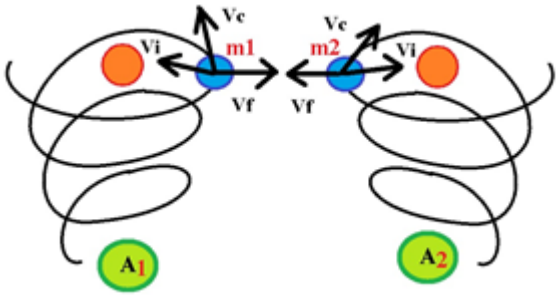

Vc-**Legături** ce asigura curgerea către atractori(A1, A2) și introduce dinamică în sisteme.

Vi-**Legături** la centru, de tip intern, ține sistemul compact.

Vf-**Legături** prin care dinamicile se influențează reciproc, prin interacțiuni laterale cu alte siteme compacte, de tip extern, front de propagare a dinamicii elicoidale, unda de torsiune (U.F.T.) De exemplu, picătura de ploaie intern creeaza "sfera", extern o bate vântul, tractorul fiind gravitatia.Identificarea celor 3 bivectori este obligatorie. Mecanismul planetar nu face exceptie:

- **TRACTORUL** - întreg sistemul solar, impreună cu alte sisteme ...se rotesc și avansează către centrul galaxiei pe brațele galactice Această acțiune este totală, adica tot ce este în galaxie cade sub incidența tractorului subgravitațional-rotativ.
- **LEGATURILE INTERNE** sunt legături de tip gravitațional...ce leagă în mănunchiuri sistemele (sistemul solar și planetele sale), gravitațional-rotative
- **LEGĂTURILE EXTERNE** - sistemele interacționează între ele, deși toate se îndreaptă către tractor(poate fi și unic)...o fac într-un anumit fel!

Acest model gravitațional, planetar, îl putem introduce, ca geometrie, și în structura atomului, în modelul standard al organizării acestuia. Nu este prima dată când se face asta, nicidecum, însă este prima dată când se înțelege mecanismul de desfașurare. Analizat în geometrodinamică elicoidală, modelul devine clar, coerent, fără parți ascunse.

Interacțiunile laterale, dinamica de avans către tractor dar și interacțiunea internă sunt în esență 3 constrângeri simultane aplicate condițiilor inițiale. Sămânța unei roșii, prin 3 constrângeri simultane, va dezvolta tot o roșie…până în final.

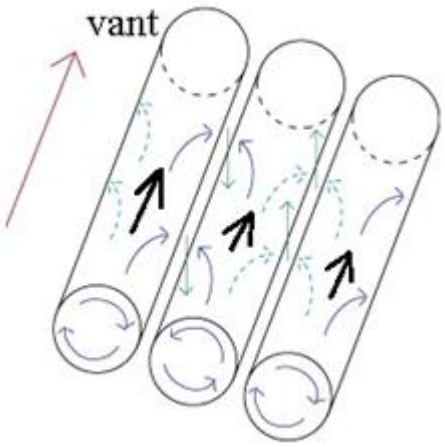

Practic aceste înfășurari ale dinamicilor elicoidale sunt valurile din curgerea Langmuir, prin acei cilindrii rotativi, vortexul de la chiuvetă, Calea Lactee sau părul din cap, ridicate în 3D. În acest moment am înlocuit atât bivectorul(rotațional) **Vi** cât și **Vf,** cu mănunchiuri de legături tur/retur de tip E.F.T.(rotaționale).

Cele 4 curgeri către tractori, ce poate poate fi și unic, sunt paralel-antichirale.

Se distinge faptul că legăturile cu bătaia cea mai lungă, sunt de tip tractor **Vc**. Cele cu bătaie medie sunt cele între cilindrii de deplasare, interacțiunile laterale, de deplasare în front **Vf**.

Vi sunt legăturile cele mai scurte dar și cele mai tari, sunt legături la centru.

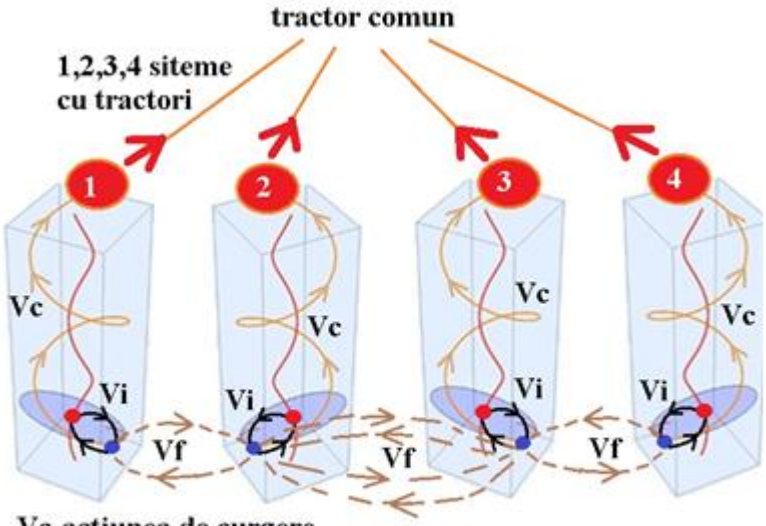

Vc-actiunea de curgere
Vf-actiuni externe, dinamica de front
Vi-actiuni interne

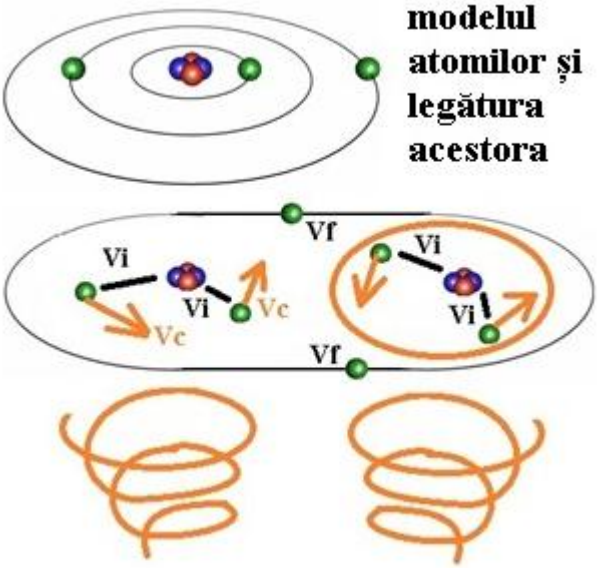

modelul atomilor și legătura acestora

Modelul structurii atomice este simplu, un nucleu, partea centrală(rotativă) și sateliții lui, electronii(rotativi)…o secțiune de copac!

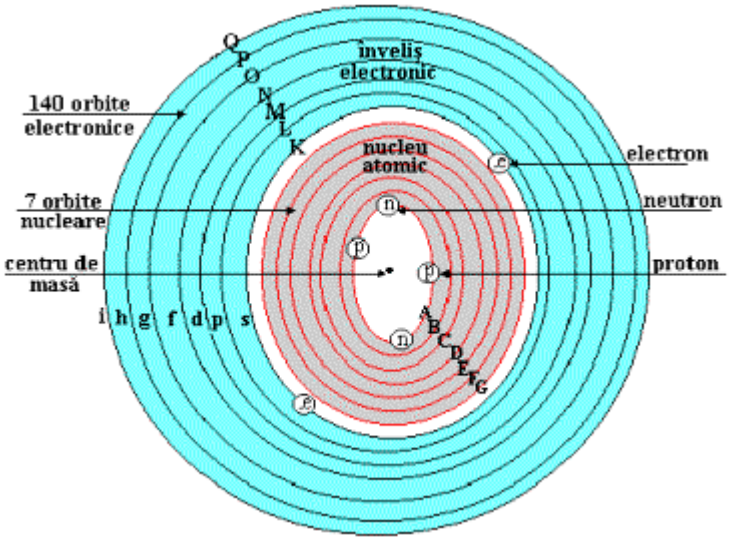

Ca și în cazul planetelor, între nucleu și electroni sunt circuite de legătură, să-i numim fotoni științifici, transportori de forță slabă. Aceste forțe țin atomul compact, sunt de tip la centru, Vi. Acțiunea dinamică este tot pe straturi, ca atunci când tăiem copacul sau o ceapă(lipirea în axă).

Dinamica de interacțiune laterală este modelul legăturilor între atomi, pe scurt legături atomice.Electronii, fiind puși în comun, orbitează ca martori tăcuți ai legăturilor create.

Ce este mai interesant este faptul că electronii, minigalaxi de dreapta,sunt translatați de tractorul gravitațional, tot de dreapta și el…! Astfel apare o dinamică necontenită în jurul nucleului asociată cu un spin(rotație) a electronilor, precum și o mișcare de balans, periodică, a axei de rotație, datorat Vf.(lungimi de undă, nutație, precesie, etc = cicluri)

Bosonul Higgs este el insuşi un transportor de forţă, un liant responsabil de legături din structura nucleului, chipurile el ar da …masa. Masa geometrodinamică, după cum ştiţi, înseamnă număr de particule fundamentale existente în sistem, aceste particule schimbându-se, nefiind aceleaşi.(furtunul încolăcit al grădinarului, ce udă gradina, are aceeaşi greutate….pe cântar)

Nu are sens să vă detaliez structura nucleului, cu multitudinea de quarci, leptoni sau particule mesager de tip foton, gluon etc. Această geometrie internă a atomului respectă exact aceleaşi principii de construcţie şi dinamică elicoidală.

Practic modelul standard al atomului se supune teoriei unificate, geometrodinamicii elicoidale şi codului fundamental.

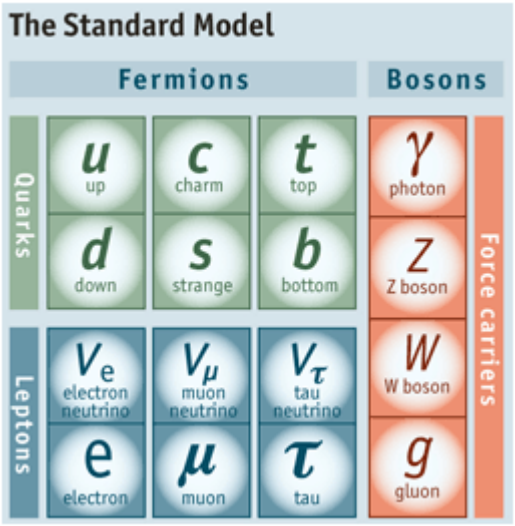

GRAVITAŢIA este legatura foarte slabă, o curgere la distanţă, este legătura ce determină electronii să curgă pe orbitele lor, este legătura ce-i roteşte către dreapta!
Două mase M1 şi M2 interacţionează gravitaţional, dar întreaga materie este facută din….atomi, şi, pe cale de consecinţă, cine trage de atomi
şi implcit de toate subsistemele acestuia?
Aşadar TRACTORUL din atom, ceeace dă viaţă unui atom, sunt curgerile foarte fine, chiar mult subgravitaţionale, căci nu ne-am oprit doar la ce simţim şi detectam noi, oamenii!
Şi gravitonii sunt curgeri elicoidale de particule subgravitonice, ce la rândul lor ….etc!

De la dimensiuni subatomice ale atomului până la dimensiunea megauniversului, constituit din universuri de buzunar, totul respectă CODUL FUNDAMENTAL, un set de reguli ce stabileşte cum se comportă toate aceste curgeri elicoidale de clusteri.

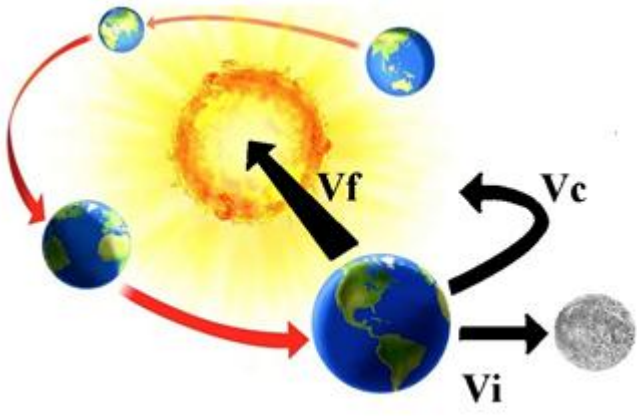

Indiferent de mărimea lor, toţi aceştia se comportă unitar, geometrodinamica elicoidală unificând aceste uriaşe mecanisme.Ele nu sunt altceva decât trenuri de roţi dinţate aflate într-o continuă angrenare!

Prin această deschidere către noi şi incredibile orizonturi, umanitatea descoperă, pas cu pas, mecanismul din spatele creatorului universal.

Era nevoie de o oaie neagră, era nevoie de un prim pas…de o întreagă nebunie, de un curaj şi o forţă interioară teribilă.

Nu era suficient să studiem atomii şi să găsim răspunsuri. Nu era suficient să studiem planetele şi să găsim rezolvări. Esenţial a fost întotdeauna să vedem legătura, liantul logic ce apropie răspunsurile. Aceasta o numim teoria unificată, teoria care pune bazele unui mecanism universal de construcţie al Universului.

Argumentând cu experimentul de pe masă.

(de acum, orice comentariu este inutil)

Sunt multe experimente, arătate niciunde, care mi-au confirmat tot acest parcurs.
A trebuit să verific, să constat, să transpir…să fac multe sacrificii!
Mi-am propus ca țintă data de 21.12.2012 spre a pune pe masă primul dispozitiv antigravitațional, ratând data… Acesta a fost…tractorul meu ani de zile, 2009-20012.

A trebuit să fac acest traseu, să mă îndrept către un tractor, un scop concret,
un lucru perfect realizabil, o tehnică motivațională…pusă în aplicare!

Condițiile în care aș putea arăta public modul de construcție al oricărui dispozitiv neconvențional, nu sunt discutabile. Cu alte cuvinte, momentan, dispozitivele „periculoase", se filmează apoi se dezmembrează, doar cele inofensive fiind arătate publicului larg, fiind expuse.

Tot ce trebuie să știți se află scris în…Fundamentul Universului.

Punerea în practică, în echipă și la scară industrială, a acestei teorii fundamentale, este următoarea mea țintă. Priceperea de a concentra și extrage energie din liniile E.F.T. magnetice înseamnă priceperea de a realiza dispozitive…vii…! Folosirea CODULUI, în manevrarea câmpurilor magnetice(EFT de dreapta), înseamnă …realizarea dinamicilor de vortex, tornade, prin alipirea/repulsia axială a dinamicilor de dreapta, folosind…dinamici de stânga!

Nu putem extrage maximul de energie, punând cap la cap ci adunând în axă dar și folosind repulsia în axă sau pe capete a curgerilor !

CREȘTEREA, de orice natură ar fi ea…se realizează prin adunare în mănunchi!
Puterea tornadei se amplifică identic! Universul devine mai dens…prin geometria ei!

Peste tot în Univers, când te uiți…vezi …tornade…vezi energie dezlănțuită!

Este timpul primelor sisteme "ANTIGRAVITY", este timpul primelor dispozitive „FREE ENERGY", bazate, în integralitate, pe TEORIA UNIFICĂRII A TOT CE EXISTĂ!

…pune și TU pe masă un dispozitiv, ce-ți arată că…

…acum, ești pregătit..!

Aveţi în mâini, de acum, o armă teribilă, de o putere inimaginabilă
ce a determinat un salt de conștiință,
spre a o putea folosi…

…nu mai ai nevoie de mine, de cuvinte…
…de acum…
TU…înţelegi doar privind…
TOTUL…!
<u>…fiind conștient de propria-ți putere…</u>
Acum , TU poți stăpâni, prin cunoaştere,
întreg Universul,
poți folosi legea ce construiește a…
… tot ce există,

LEGEA FUNDAMENTALĂ A CREAȚIEI!

(după fixarea cunoștințelor, prin planșele de mai jos, reveniți la prima lucrare, la "legea fundamentală")

…pentru sedimentarea
informaţiei…

PLANŞE

…testează-ţi puterea…
înţelegerii a tuturor lucrurilor
ce le vei vedea…
…oriunde!

UNIFICAREA

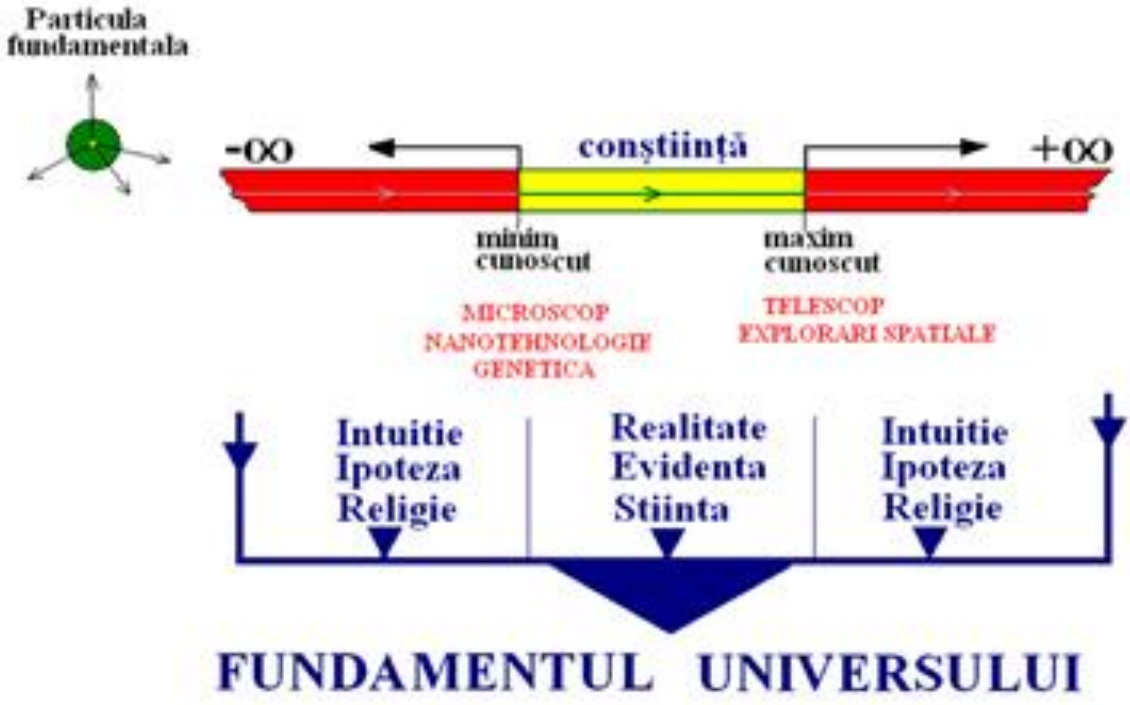

CHIRALITATEA UNIVERSULUI

- FUNDAMENTARE TETRAEDRALA -

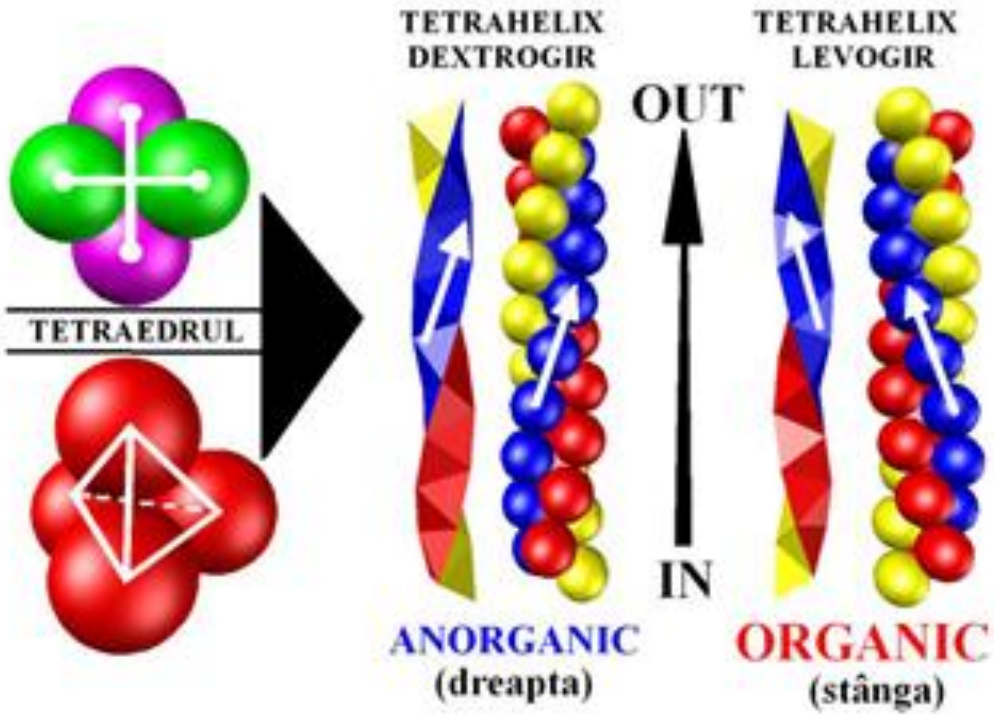

MAIMUTA INDOCTRINATA

Religiile lumii, dispunând de fonduri uriașe de-a lungul istoriei, nu au arătat nici o dovadă ce…
le poate confirma dogmele!

Religia, opiumul poapoarelor…
(drog la liber, chiar și în școli)

1) Creează DEPENDENȚĂ (ești injectat de mic)
2) Se bazează pe FRICĂ (și…vine din istorie)
3) Creează ILUZIA FERICIRII (absența dovezilor)
4) Te introduce într-o IREALITATE imediată.
5) Devine o AFACERE , dacă ai cui să o vinzi.

Mecanismul prin care maimuța a fost îndoctrinată de semenii ei a fost unul natural, firesc…!
Cei care au născocit povești, capabile să-i inducă frica, au avut un scop inuman…acela de a ține maimuța cat mai departe de CUNOAȘTERE… exploatându-i, din plin,…. naivitatea!

MAIMUTA SAVANTA

Rucsacul, lăsat pe orice orbită planetară, nu-l vom mai recupera niciodată, decât în teoria…științifică!

Planetele sistemului solar se deplasează pe traiectorii eliptice…**asta înveți TU la școală**…de la maimuța savantă!

Cum să descoperi tainele universului…dacă TOT fundamentul științei actuale este….GREȘIT?
Orice avion NU POATE ajunge la destinație când TOATE instrumentele de bord funcționează eronat, iar maimuța-pilot… NU ȘTIE!

REALITATEA 3D nu corespunde cu….
poza…cu…TEORIA ȘTIINȚIFICĂ..2D..!
(ce vedeți nu este o maimuță…, este o proiecție, una din infinitele umbre ale acesteia, pe un plan)

Dați-mi o traiectorie plană, al oricărui obiect din univers, și am să-l mănânc!

SALTUL CONSTIINTEI

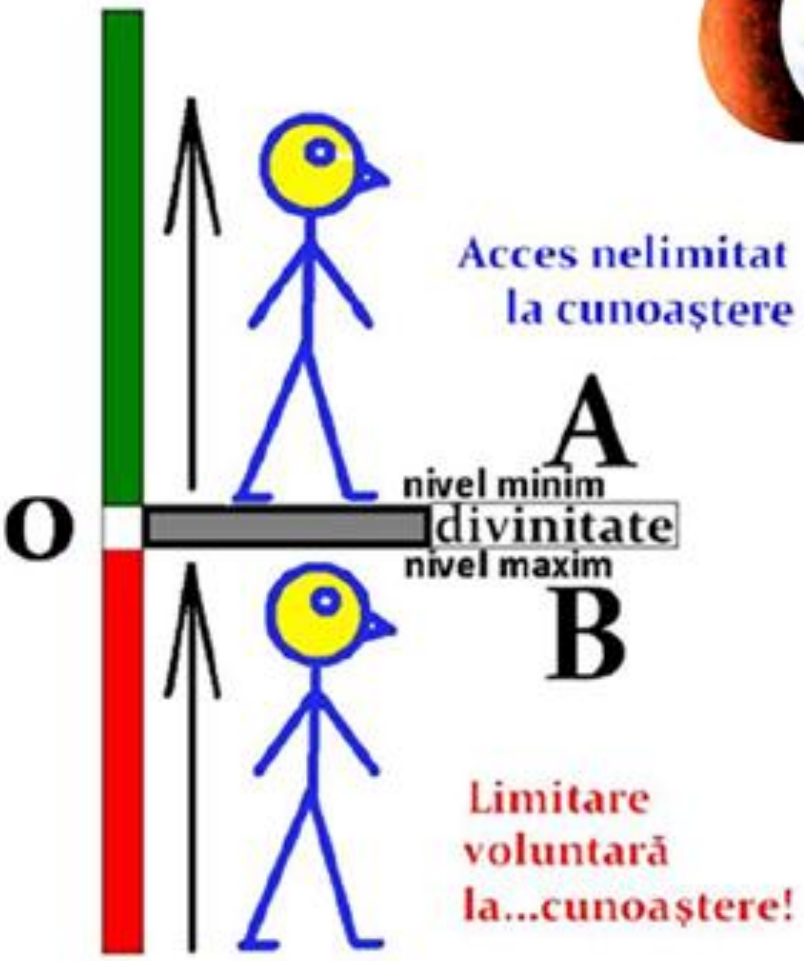

CUNOASTEREA COMPLETĂ...este atunci când ai ...divinitatea la picioarele tale!

GEOMETRODINAMICA

ELICOIDALA

ELICOIDA FUNDAMENTALA DE TRANSFER

E.F.T.

GEOMETRIA
- informația -

DINAMICA
- energia -

CICLUL
- elicoidal -

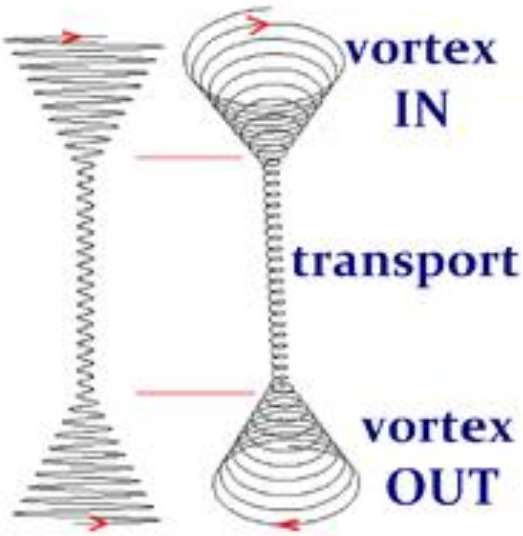

CODUL FUNDAMENTAL

al interacțiunilor elicoidale

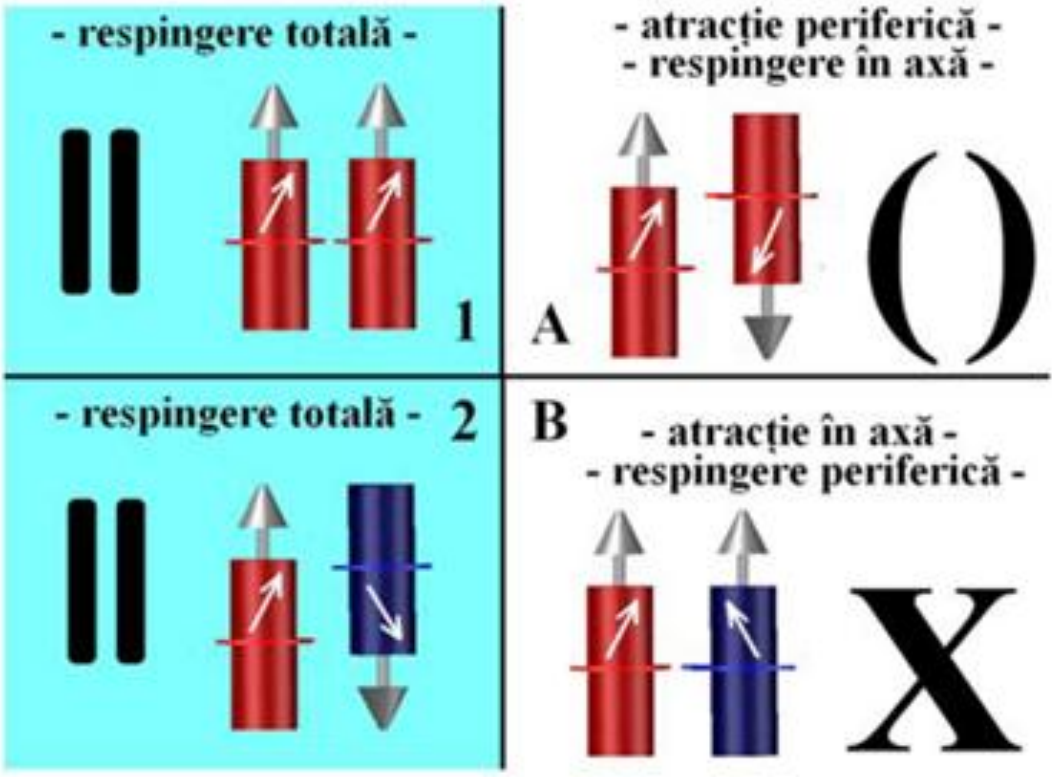

copyright©2009-2013 www.thefundamentaluniverse.ro

CARACTERISTICILE E.F.T.

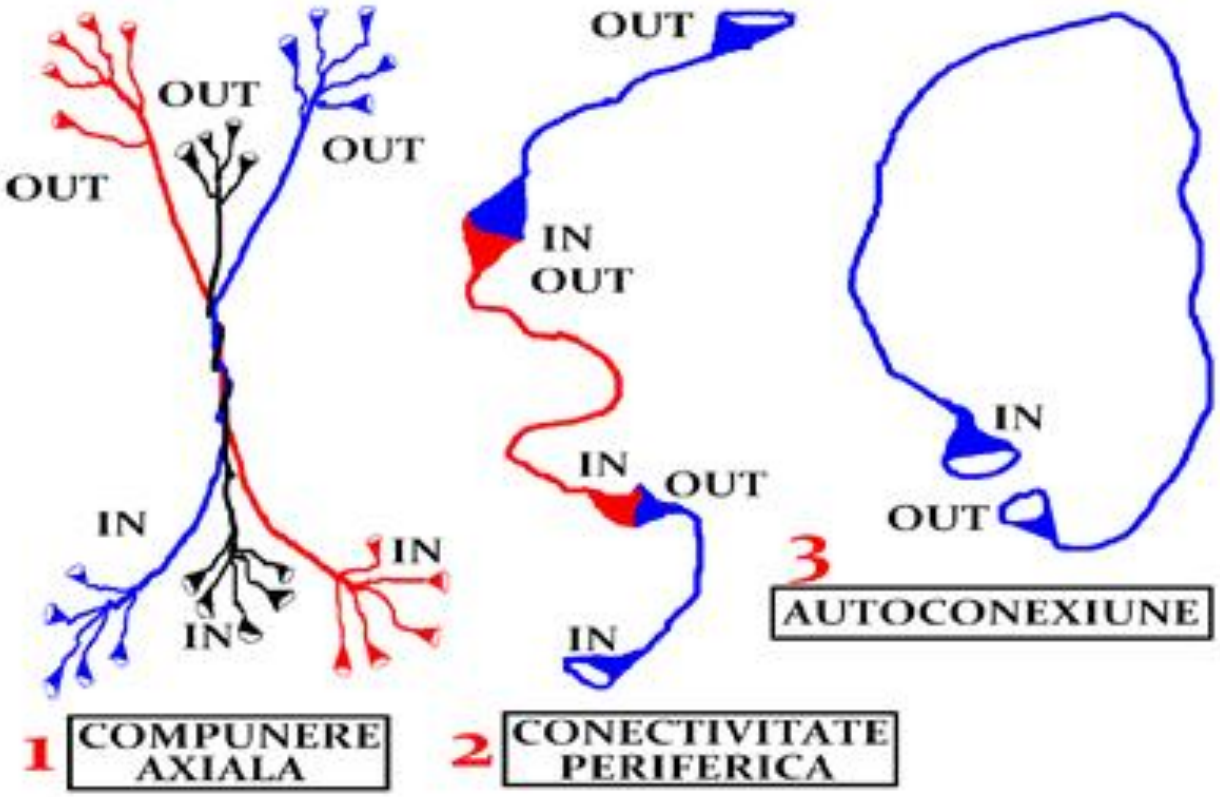

CARACTERISTICILE E.F.T. II

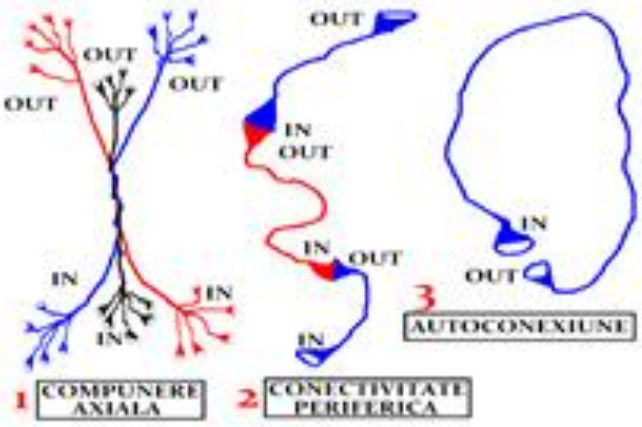

....şi teoria twistorilor, aparţinând iniţiatorului acesteia, matematician şi fizician englez, profesor emerit de matematică la Universitatea Oxford, dl. Roger Penrose...

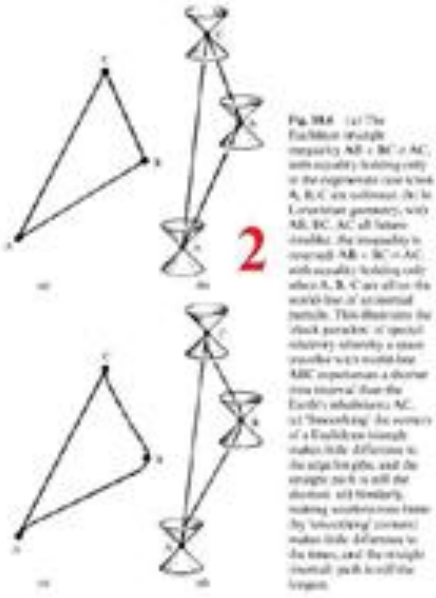

Fig. 26.7 Liouville's theorem. The Hamiltonian flow preserves the volume of the initial phase-space region representing a range of possible initial states, even though the shape of this region may become grossly distorted in the time-evolution.

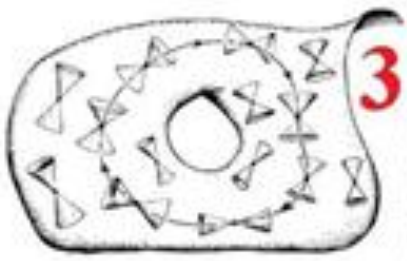

Fig. 17.18 The causality structure of E is determine by g (as with $\mathcal{M}$, see Fig. 17.16), so extreme unphysical situations with 'close timelike curves' might hypothetically arise, allowing future-directed signals to return from the past.

copyright©2009-2013 www.thefundamentaluniverse.ro

ULTIMA ELICOIDA

- FRACTALUL ELICOIDAL -

Plasarea pe ultima elicoidă, se face prin depistarea celui mai apropiat centru de giraţie, axa elicoidei fundamentale de transfer.(E.F.T.)

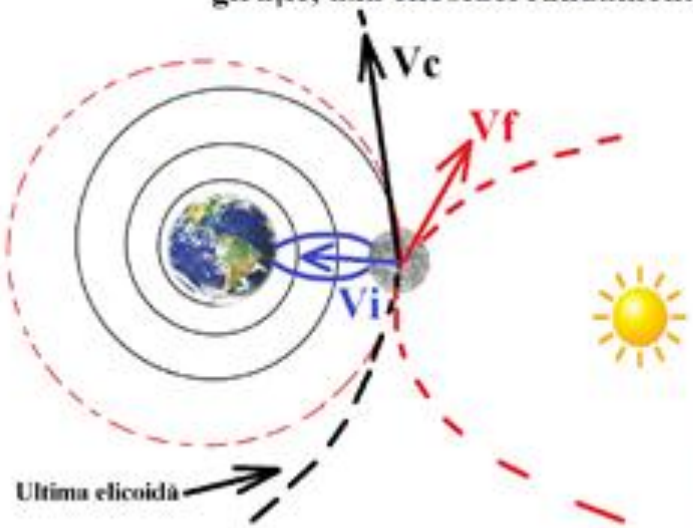

Luna, în dinamica curgerii sale, este ţinută la interior de legătura gravitaţional-terestră. Sincron, are loc o deplasare/deviere de front a curgerii, axa de giraţie fiind ea însăşi o E.F.T. în jurul soarelui.

Vc - bivectorul curgerii
Vi - bivectorul intern
Vf - bivectorul de front

...elicoida în elicoidă, în elicoidă...= fractal elicoidal

UNDA FUNDAMENTALA DE TORSIUNE U.F.T.

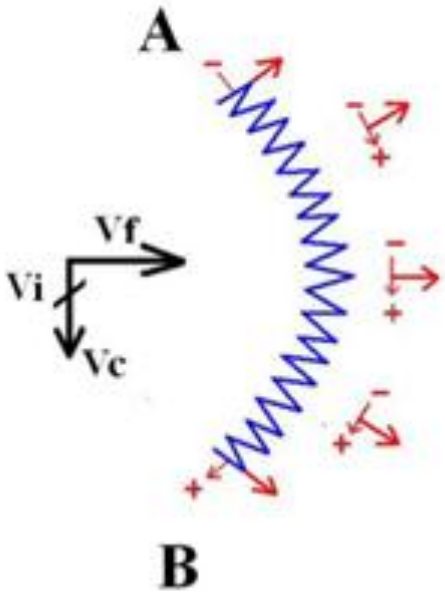

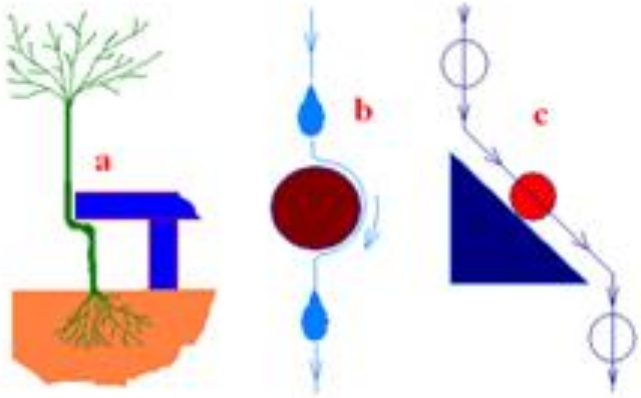

TRIEDRUL VECTORIAL FUNDAMENTAL

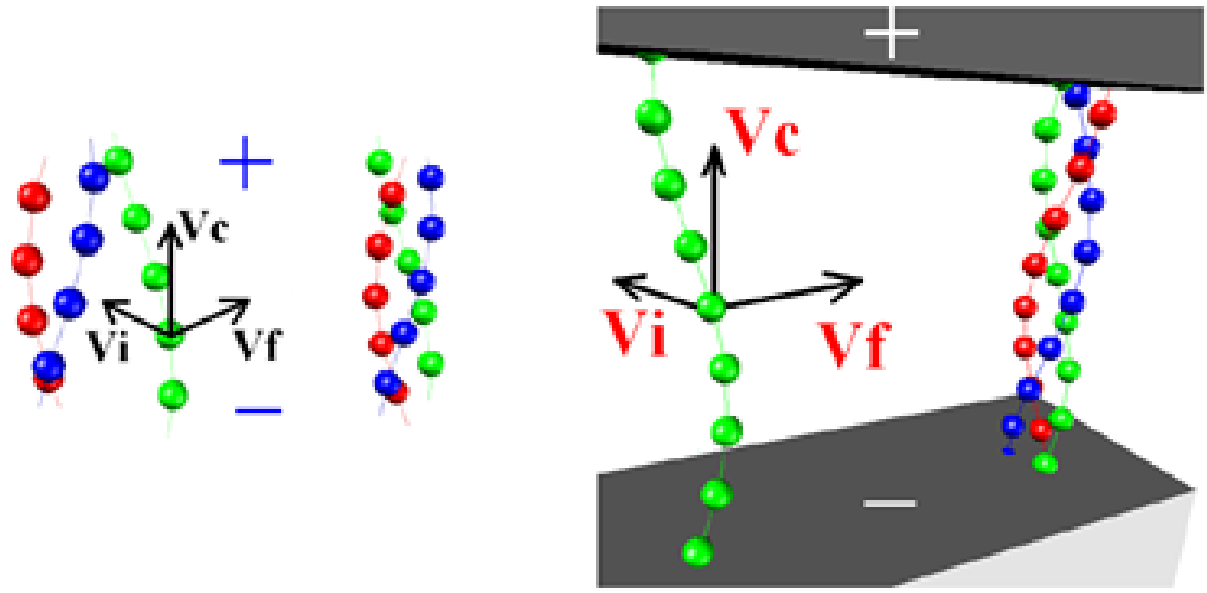

VORTEXUL, TORNADA

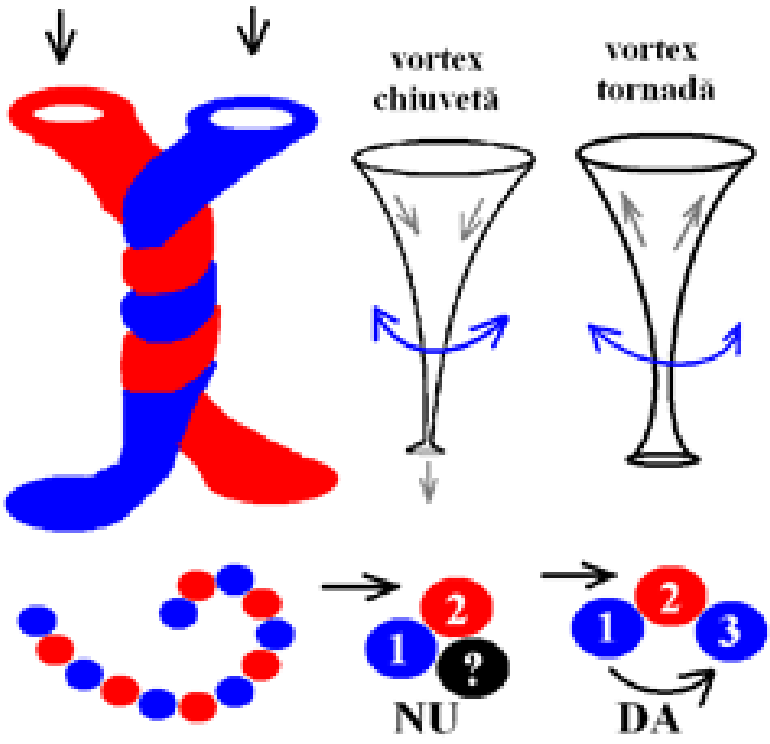

PRINCIPIUL INDUCTIEI CILINDRU-CILINDRU

DE REPLICARE, SPECIFICA VIULUI

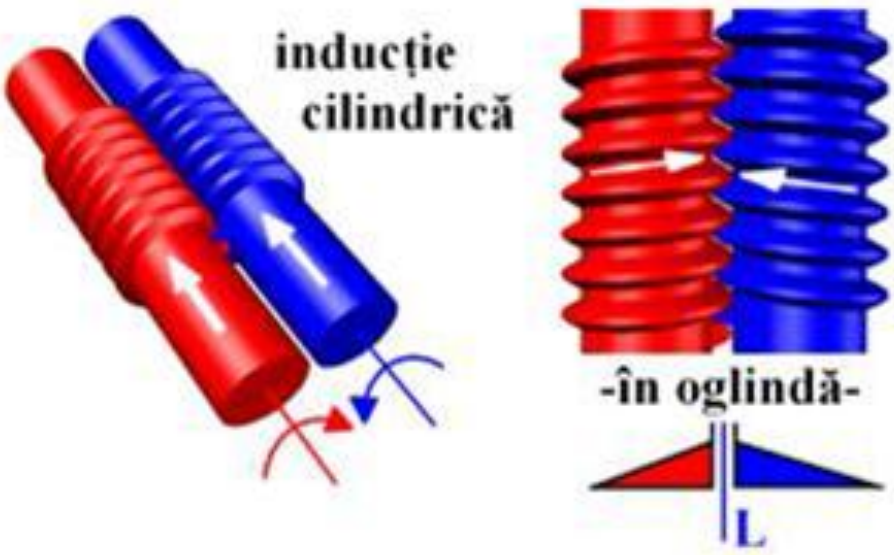

PRINCIPIUL INDUCTIEI TOR-CILINDRU

SPECIFICA MATERIEI ANORGANICE

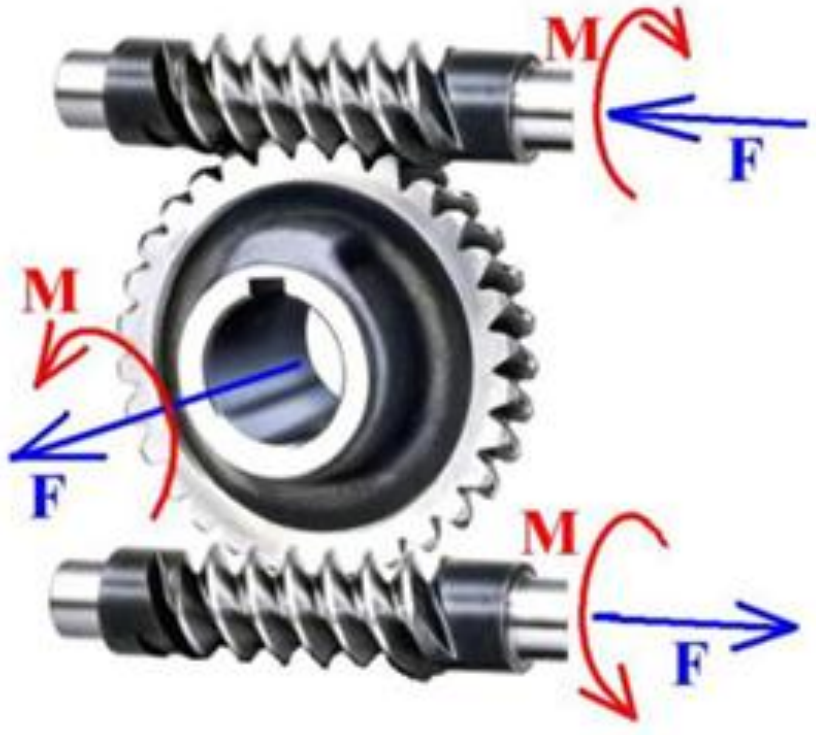

STIINTA STUDIAZA UMBRE

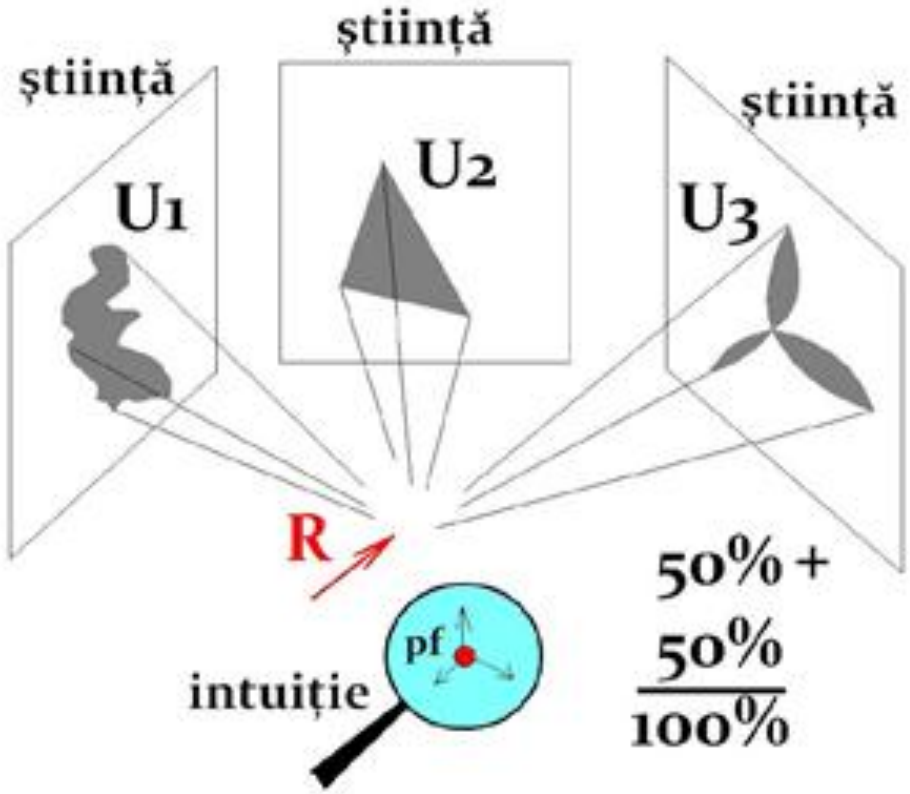

UNIVERS HOLOGRAFIC

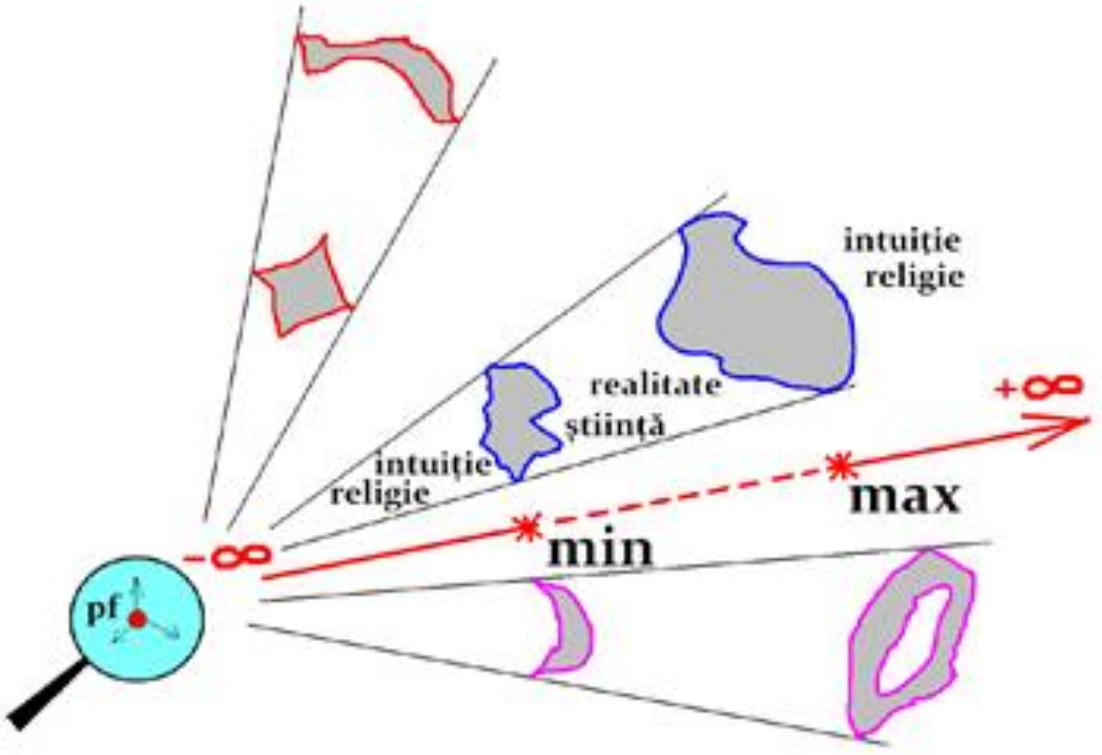

TRACTORUL -LASOU

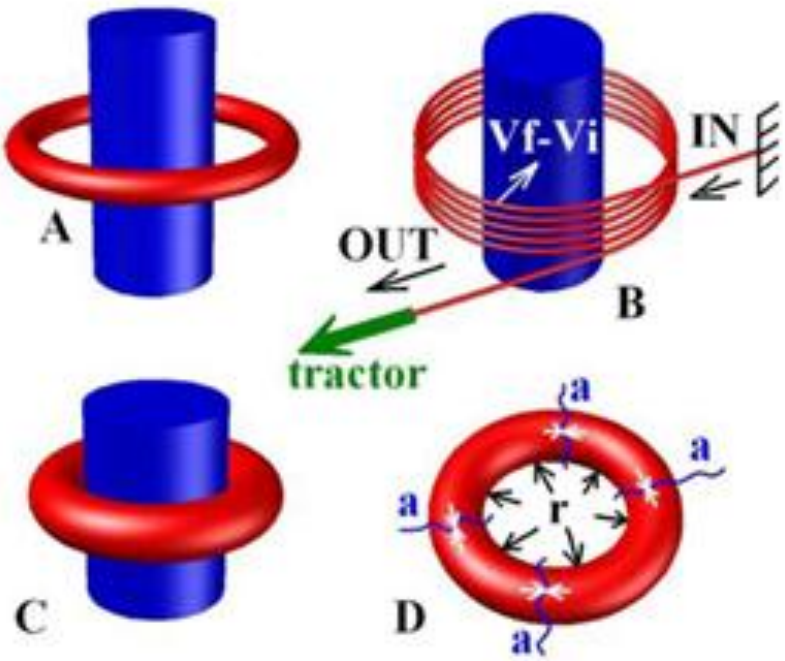

EFECTUL LASOU

La aceeași strângere T, efectul de compresie al resortului dintre scripeți se mărește odată cu mărirea numărului de corzi.(N1<N2<N3,C1<C2<C3)

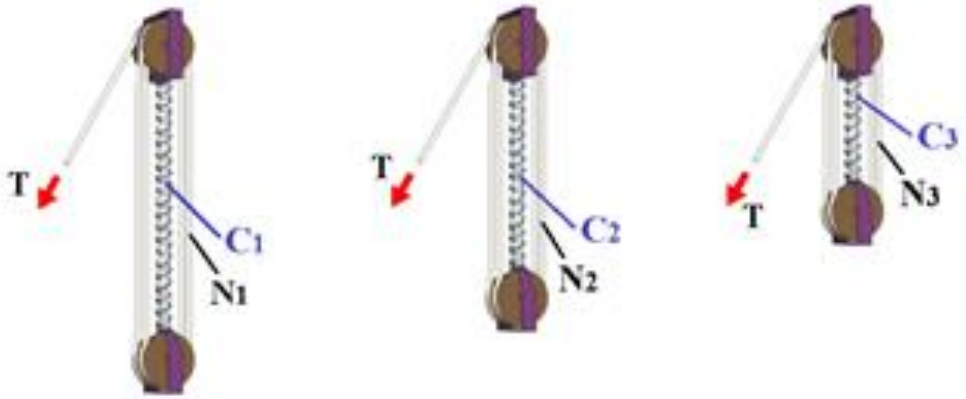

REZULTAT – La strângeri extrem de mici(gravitonice) și la un numar uriaș de legături, forțele de compresie(atracție) devin foarte mari!

ATRACTIA GRAVITATIONALA

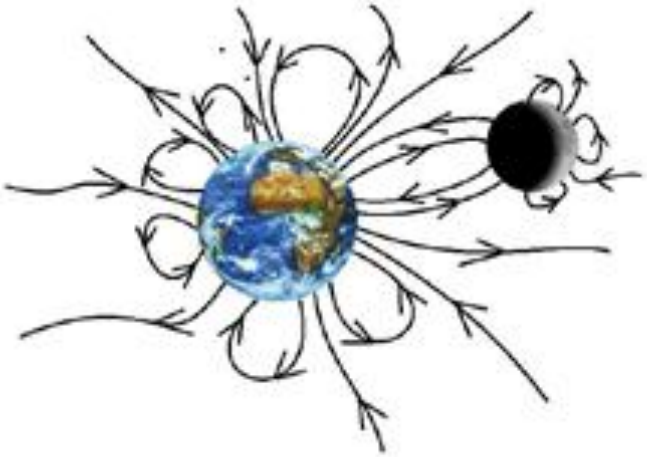

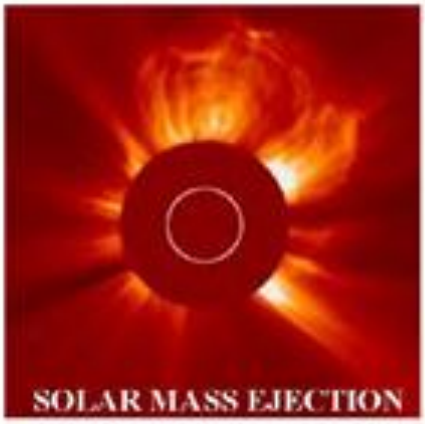

STRING THEORY

La strângeri extrem de mici(gravitonice) și la un numar uriaș de legături, forțele de atracție devin observabile!

ATRACTIA MAGNETICA

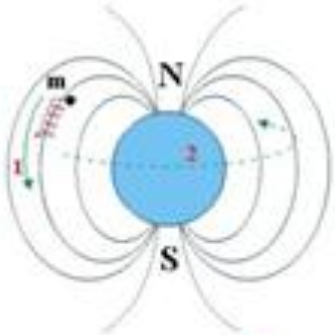

STRING THEORY

La strângeri extrem de mici(magnetonice) și la un numar uriaș de legături, forțele de atracție(repulsive) devin foarte mari!

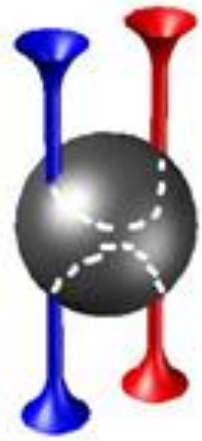

ACCELERATII

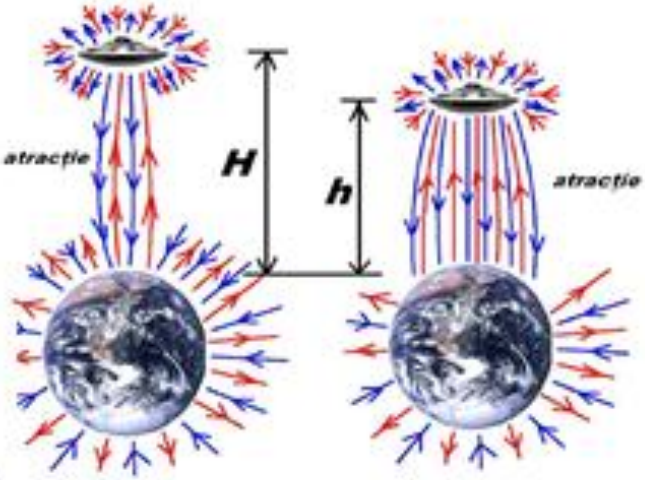

'accelerația gravitațională"

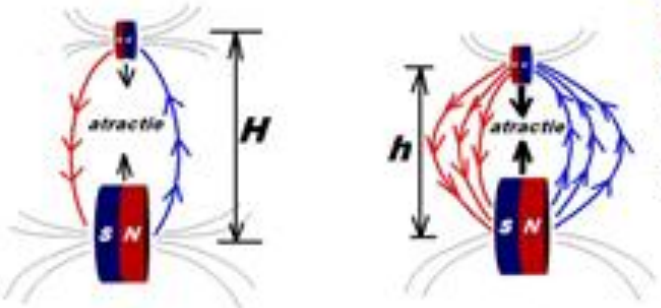

"accelerația magnetică"

ECRANARI

magneto-gravitaționale

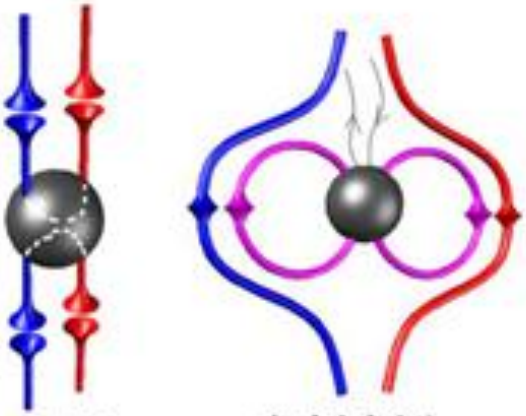

circulație conectată periferic, atracția lui G

circulație deviată datorată autoconexii toroidale

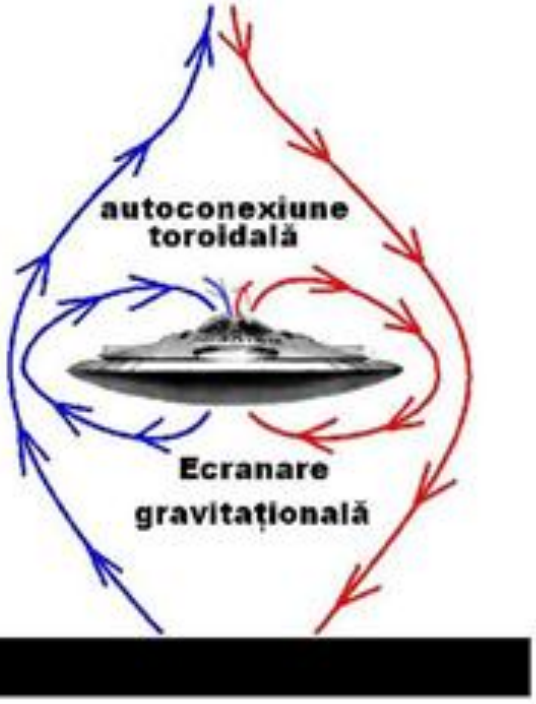

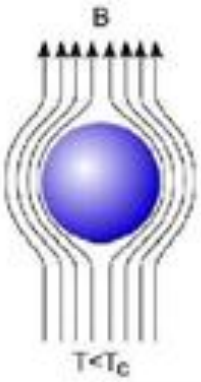

"ecranare magnetică"

GRAVITATIA

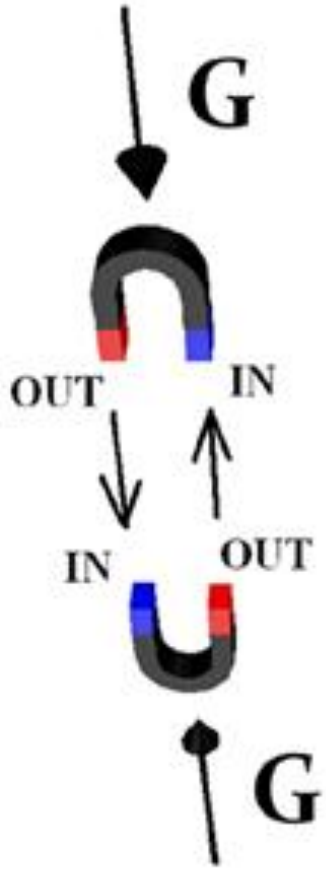

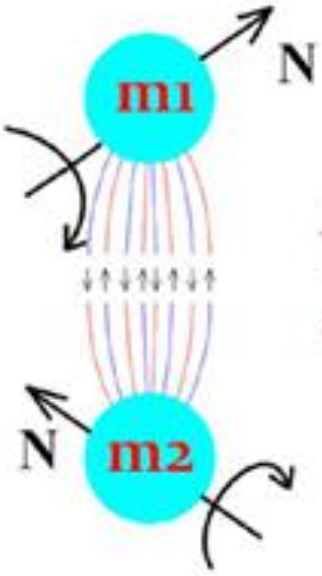

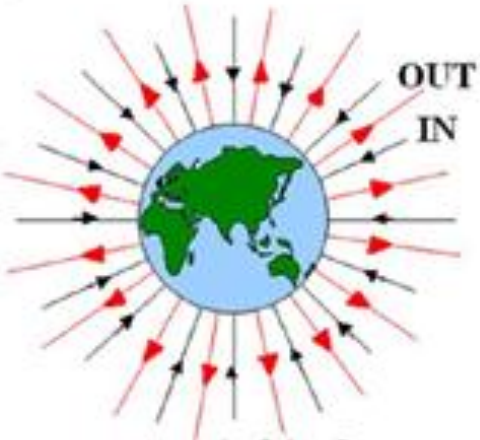

curgeri chirale,
paralele și antiparalele

GRAVITATIA II

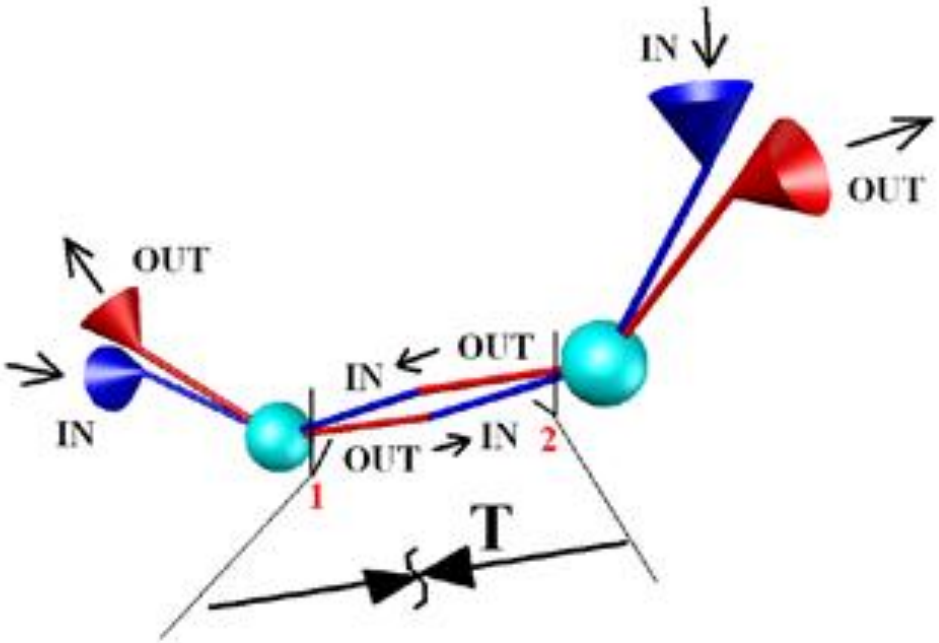

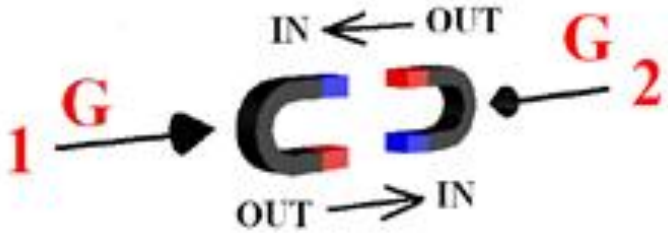

GRAVITATIA III

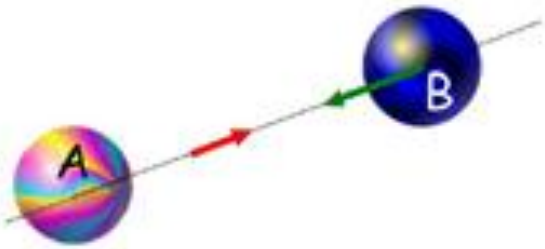

Știința ne-a îndobitocit cu studiul efectelor și legile ce le guvernează. Nimeni nu vede cauzele fundamentale ce le produc!

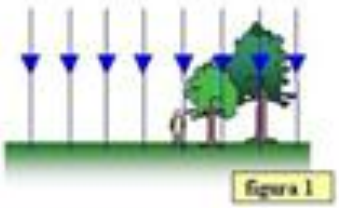
figura 1

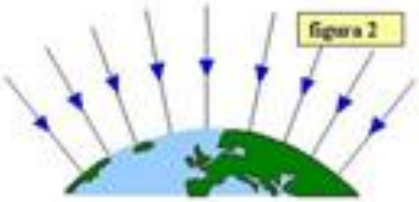
figura 2

figura 3

Nimeni nu vede șireturile,
…pentru că stringurile nu se văd!

GRAVITATIA IV

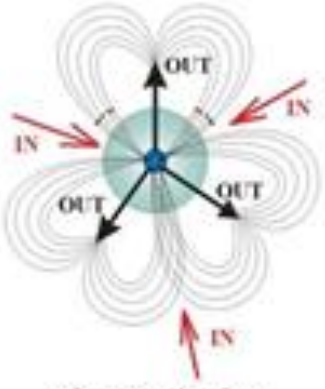

cluster izolat (inexistent)

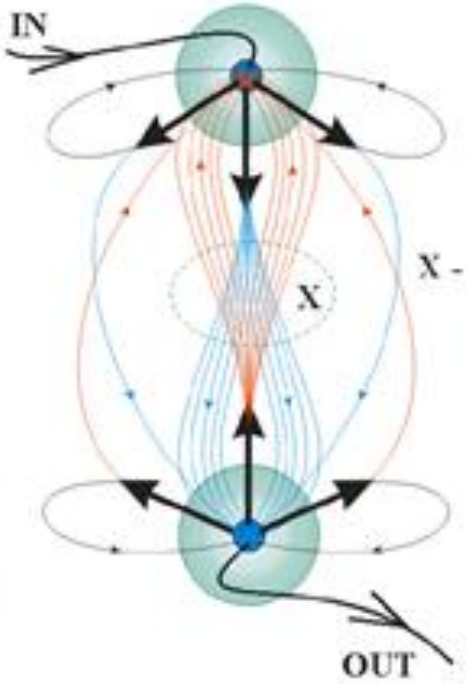

X - interacțiuni antiparalele

Clusterii izolați nu există!
Totul este un sistem deschis, în interacțiune, cu cel puțin un IN și un OUT!

GRAVITATIA ELICOIDALA

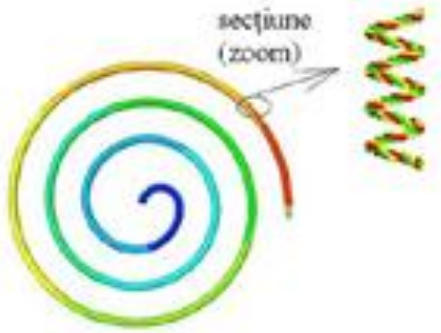

Dinamica planetară,
compunerea axială a
elicoidelor subgravitaționale,
naște vortexuri de curgeri!
Planetele(sisteme) au,
ca tractor, aceste curgeri.

Rucsacul, lăsat pe orbită, nu-l vom mai recupera niciodată,
decât în teoria…științifică!

REALITATEA nu este …o umbră științifică!

GRAVITATIA SI LUMINA

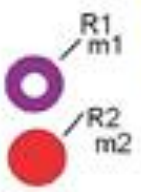

Fie 2 particule, cu mase distincte,
ce se deplaseaza sincron cu
aceeasi viteza...a luminii

R1=R2, V1=V2
m1<m2,
E1<E2

1) Maimuta savanta lucreaza cu aceleasi particule, desi spectroscopia de masa spune clar ca...substante diferite emit fotoni ...DIFERITI.
2) Semaforul pe ROSU se vede de la distanta, cel violet...foarte slab, energia transportata fiind DIFERITA!
3) Traiectoriile particulelor fiind elicoidale maimuta savanta vede cand particula, cand unda.

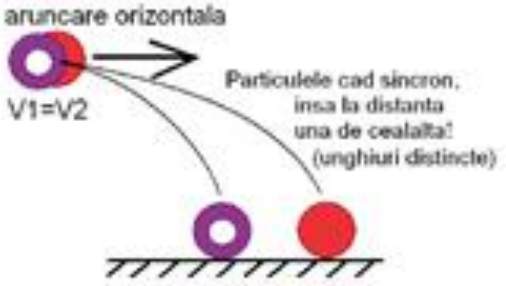

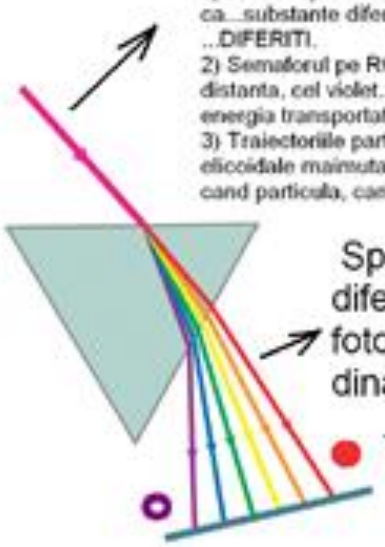

Specii / clase
diferite de
fotoni...in
dinamica...
... E.F.T

SCHIMBARE POLI - I

Traversarea planului median galactic, un plan osculator.

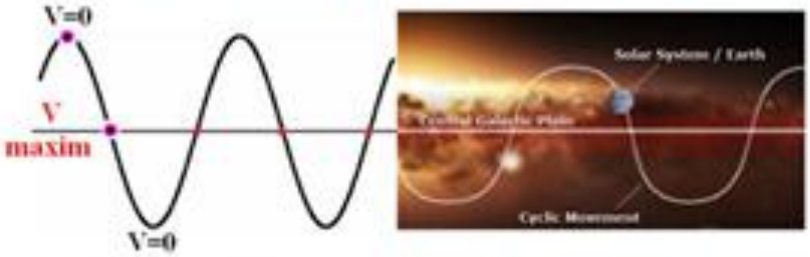

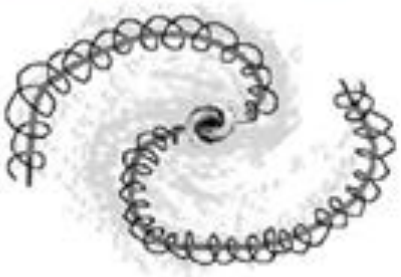

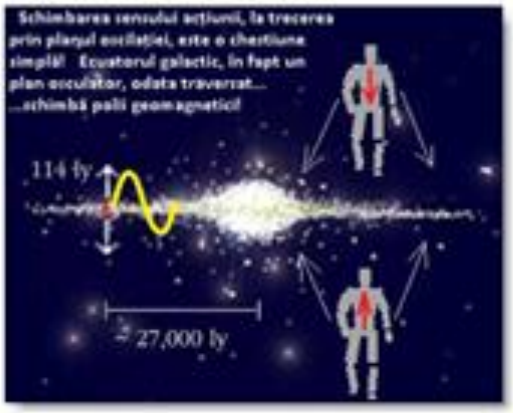

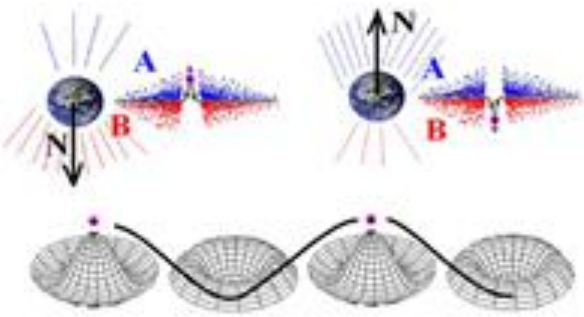

SCHIMBARE POLI - II

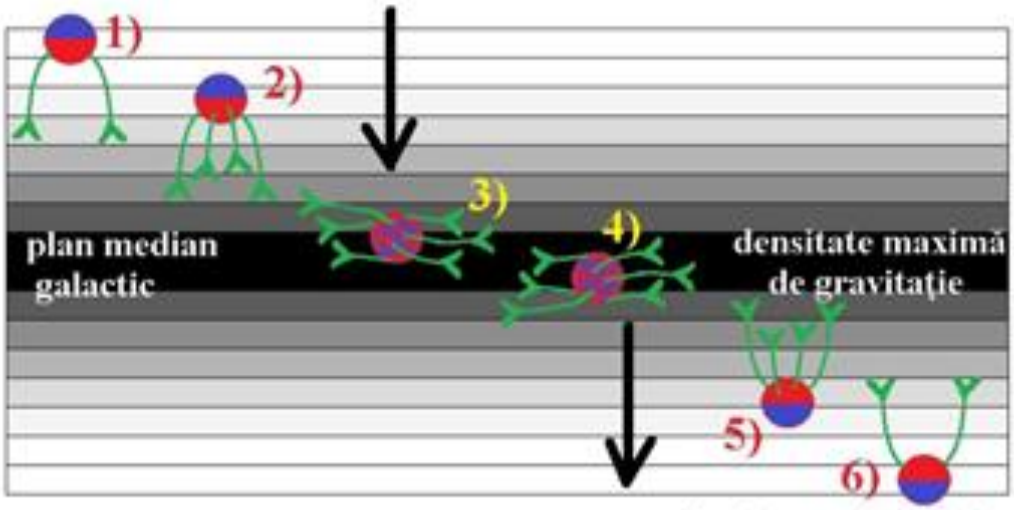

Traversarea planului median galactic(plan osculator) înseamnă variația numărului de legături gravitaționale!

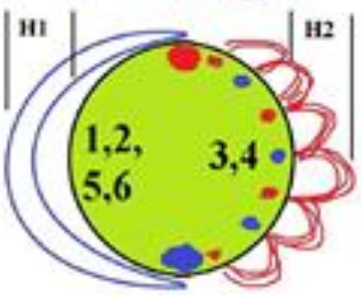

SUNETE DIN CER

Traversarea planului median galactic înseamnă variații de legături, circulații gravitaționale în cascadă!

(concatenare suplimentară de E.F.T. sau ruperea celor existente)

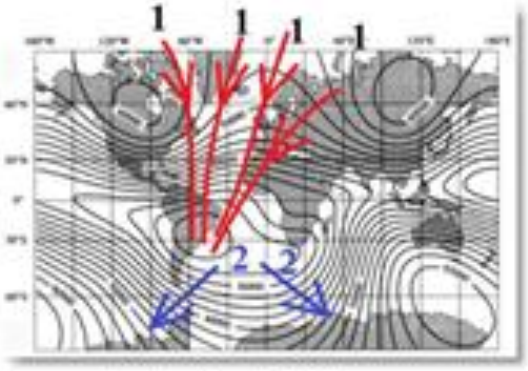

...cascade de "**FULGERE GRAVITAȚIONALE**" produc cascade de „**TUNETE GRAVITAȚIONALE**", vibrații.(mecanism inductiv TC)

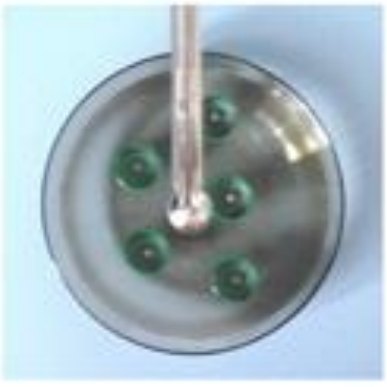

5 MAGNETI

Alfred M. Mayer -1878

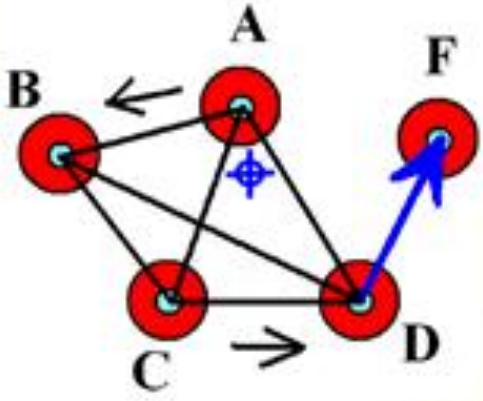

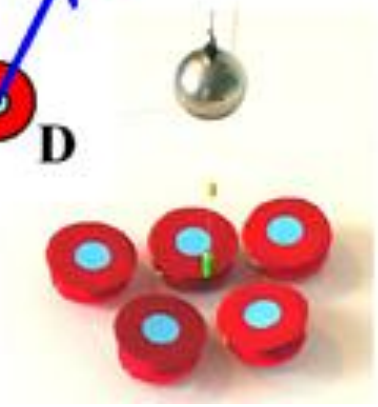

NUTATIA SI PRECESIA

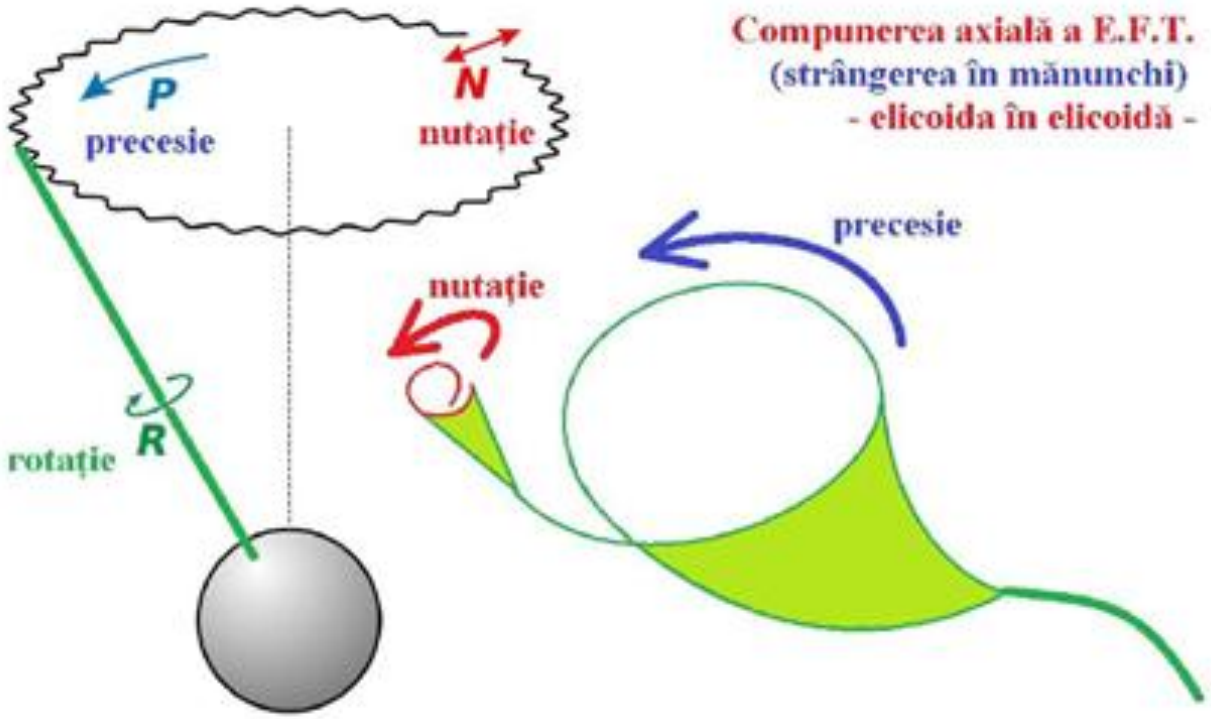

PRINCIPIUL SI REALITATEA

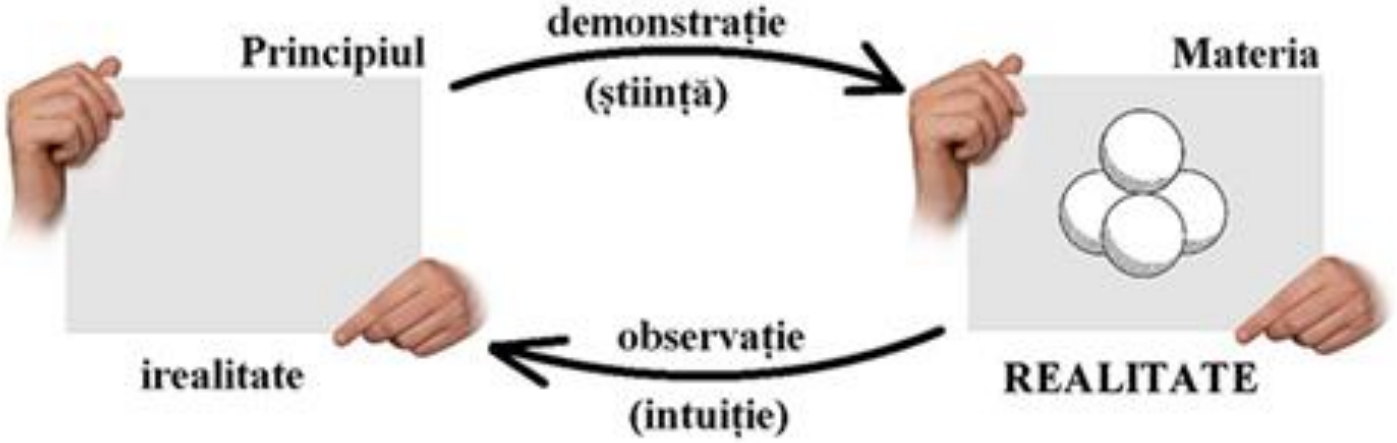

Tehnologia E.F.T. este tehnologia neconvenţională, accesibilă(gradual) stării dumneavostră de conştiinţă extinsă, numai după ce aţi început să vedeţi aceeaşi realitate...total diferit!

A citi nu înseamnă a înțelege!

…de aceea numai o parte…veți reuși!

copyright©2009-2013